

Giới thiệu Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert

Lăng Vân Quật bên trong, Niếp Phong cầm trong tay Tuyết Âm Dao: "Sở chương quý, ngài nhìn cái này có thể cầm cổ sao "

Ngũ Hành Sơn hạ, Hầu Tử móc móc lỗ tai, té ra Như Ý Kim Cô Bông: "Sở chương quý, ngài nhìn cái này có thể cầm cổ sao "

Hoa Sơn hạ, Trầm Hương không chút do dự xuất ra Bảo Liên Đăng: "Sở chương quý, ngài nhìn cái này có thể cầm cổ sao "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Âm áp An Nghi ngô hẻm

"Sở đại ca, người mau tỉnh lại, chớ ngủ!"

Mạc Khinh Vũ cất bước, vỗ nhẹ cái bàn, phát ra thanh thúy tiếng va đập.

"Khinh Vũ, người liền không thể để ta ngủ thêm một hồi sao?"

Sở Bắc ngược mắt, ngáp một cái về sau, hài lòng duỗi lưng một cái.

"Sở đại ca, người ngày hôm qua giảng cái kia Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài cổ sự, mới giảng đến một nửa ai."

Mạc Khinh Vũ kéo qua Sở Bắc cái ghế đối diện, chậm rãi ngồi xuống, tiếp theo hai tay chống lấy cái cằm, mặt mũi tràn đầy chờ mong.

"Đừng nóng vội đừng nóng vội, lại nghe Sở đại ca tiếp tục vì người tỉnh tể nói tới."

Sở Bắc vuốt vuốt nhíp mắt buồn ngủ, bắt đầu vì Mạc Khinh Vũ nói về Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài hóa bướm bộ phận sau.

Thật lâu.

Mạc Khinh Vũ mất độ: "Sở đại ca, cái này cổ sự có phải là thật hay không thực phát sinh a?"

Sở Bắc nhô ra tay, lau lau rồi Mạc Khinh Vũ vệt nước mắt: "Đừng khóc, đều thành vai mặt hoa."

"Người vẫn chưa trả lời ta mà nói a!" Mạc Khinh Vũ bĩu môi, khịt khịt mũi.

Sở Bắc lắc lắc đầu: "Không ai biết đạo sự chân thật của nó, nhưng quy tắc này cổ sự tại chúng ta chỗ ấy lại sớm đã lưu truyền ra tới."

"Dạng này a. . ."

Mạc Khinh Vũ khê cấn hàm răng, nỉ non một tiếng, khẩu phong chợt chuyển: "Sở đại ca, người cũng không thể cả ngày không có việc gì a! Trước Thiên ta giúp người tìm kiếm một phần việc phải làm, nếu không người đi xem một chút?"

"Biết nói."

Sở Bắc gượng cười, lên tiếng về sau, quay người hướng về môn đi ra ngoài.

Bình Châu thành, Tây Nguyên trấn, phồn hoa nhất một con đường tên là Trường Hương Nhai.

Trường Hương Nhai tận đầu, có một cái không đáng chú ý ngoặt góc, hướng vào phía trong, tên là An Nghi ngô hẻm.

Bởi vì cái này tĩnh mịch hẻm nhỏ hiếm ai biết, ngày bình thường trừ một chút lên núi Săn bắn người cùng Tiểu Phu sẽ đi qua từ nơi này bên ngoài, lại không người đặt chân.

Giờ phút này, An Nghi trên đường đứng yên lấy một đạo vĩ ngân thân ảnh, hần chính mắt thấy hẻm nhỏ nơi cuối cùng rả rích son mạch.

Tại tay phải của hẻm bên cạnh, có một tòa trang trí đơn giản tầng hai Tiểu Phòng, trước cửa đứng thẳng lấy một cái bảng hiệu, Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Tiểu Bắc a, sáng sớm ngốc đứng đấy làm gì, Đại Nương lại làm cho người hai kiện quần áo mới, nhanh đi thử một chút!"

"Được!"

Sở Bắc lên tiếng, nguyên bản đứng yên thân ảnh trái xoay người, Tiểu chạy.

Trâu thị Cửa Hàng May, ở vào Tiểu nhà hàng nhỏ đối diện, An Nghi ngõ hẻm tứ đại Cửa Hàng một trong.

Hắn, Sở Bắc, đời thứ nhất, bị bạn phản, bị vợ giết, ôm hận Linh Hồn Xuyên Việt.

Đời thứ hai, hắn thành Hoa Hạ Nanh Sói bộ đội trẻ tuổi nhất Binh Vương, một trận đại chiến, chết bởi vũ khí nóng dưới, nhục thân xuyên việt, năm gần 24 tuổi.

Hắn trở về, một lần nữa về tới đời thứ nhất thế giới đang ở!

Nhưng mà, hết thảy cũng thay đổi, trở nên quen thuộc vừa xa lạ, bởi vì cách hắn bị giết ngày đã qua ròng rã chín trăm năm!

Sở Bắc không cam lòng, hắn biết đạo những người kia sẽ không chết, đã trời xanh cho hắn cơ hội, hắn nhất định phải giết trở về!

"Hô. . . ."

Sở Bắc lắc lắc cổ, lại lần nữa tưởng đến sự tình phủ bụi, báo thù thời cơ chưa tới.

Hiện tại, hắn vén vện An Nghi ngõ hẻm một viên, đại gia đình này một phần tử.

Xác thực nói, hắn Vạn Giới hiệu cảm đồ sắp ngu lại tại cái này An Nghi ngõ hẻm.

Bây giờ, hắn hình dạng, tên đồng đều đến từ Hoa Hạ, hắn có thể không lo góp nhặt thực lực, chậm đợi báo thù ngày.

Không chỉ có như thế, hắn cũng xác xác thật thật thích An Nghi ngõ hẻm ẩm áp tình mạch phân bốn phía, ở chỗ này hắn có thể thư giãn căng cứng tiếng lòng, vượt qua hắn từng hăm mộ muốn an ổn sinh hoạt.

"Ngu đại nương, ngài tay này ý thật sự là quá tuyệt vời!" Sở Bắc tiếp nhận y phục, liên tục tán thưởng.

"Tiểu Bắc a, ngươi ưa thích liền tốt."

"Ngu đại nương, chủng loại mấy ngày này, ta sẽ đem một tháng này y phục tiền đều cho ngài."

"Sỏa Hải Tử, ngươi tại sao lại cùng Đại Nương xách tiền, đây đều là tặng cho ngươi. Ngươi không phải cũng mỗi ngày bang Đại Nương lên núi đốn củi lửa à, yên tâm thoải mái thu cất đi."

Sở Bắc cười khan một tiếng, bụng lấy Ngu đại nương mới làm hai bộ y phục, hướng đi đối môn Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Khinh Vũ, cái này hai bộ y phục ta liền thả nơi này, một hồi ngươi cho ta thu lại."

Sở Bắc cầm quần áo đặt ở dựa vào môn gần nhất trên một cái bàn về sau, liền quay người hướng về ngõ nhỏ phía tây đi đến.

"Sở đại ca, lại đi luyện quyền a! Về sớm một chút ăn cơm!" Mạc Khinh Vũ thanh âm êm ái tại Sở Bắc sau lưng vang lên.

Lời nói tương tự, một tháng qua cơ hồ mỗi sáng sớm sáng sớm đều quanh quẩn tại Sở Bắc bên tai.

Đi vào trong núi lớn, Sở Bắc bắt đầu đánh lên Quân Thể Quyền.

. . .

Buổi trưa vừa tới, Sở Bắc liền hạ sơn, về tới An Nghi ngõ hẻm.

"Thơm quá a!"

Sở Bắc vừa về tới Tiểu nhà hàng nhỏ, liền chọn lấy một cái ghế ngồi xuống, dùng sức ngửi ngửi cái mũi.

"Hôm nay không khách tới người, ta liền đi Trường Hương Nhai mua một con gà mái, cho ngươi dùng canh."

Tiếng nói vừa hạ xuống dưới, Mạc Khinh Vũ liền bụng đồ ăn bàn từ trong phòng bếp đi ra.

Nhìn lên trước mắt trường bè ngoài ngõ Mỹ đích nữ tử, Sở Bắc tâm đầu dâng lên một cỗ ẩm áp.

Một tháng qua, đối phương không chỉ có miễn phí cho hắn cung cấp ăn ở, còn một lòng vì hắn mưu lấy việc phải làm.

"Làm gì ngăn ra a? Mau ăn a!"

Mạc Khinh Vũ vuốt vuốt tóc xanh, đôi đầu Sờ Bắc tứ vô kỵ đạn ánh mắt, trên hai gò má hiện lên một vòng đỏ ửng.

"A!"

Sờ Bắc sừng sốt một dưới, cũng biết mình có chút thất thố, vội vàng cầm lấy đĩa chuẩn bị miệng lớn ăn com che giấu bối rối của mình.

"Chùng loại các loại, trước chó ăn! Để ta ghi chép một bên dưới!"

Ngay tại Sờ Bắc đĩa sắp tìm được đồ ăn trong mâm lúc, Mạc Khinh Vũ đột nhiên kêu quát một tiếng.

"Khinh Vũ a, mỗi lần trước khi ăn com người đều phải đến như vậy một dưới, cũng không gặp người bữa ăn này quán sinh ý tốt bao nhiêu a!"

Sờ Bắc thờ dài một tiếng, từ trên chỗ ngồi đứng dậy, cho Mạc Khinh Vũ đưa ra vị trí.

"Lập tức tốt!"

Mạc Khinh Vũ hướng phía Sờ Bắc xinh xắn cười một tiếng, sau đó xuất ra một cái Quyền Đầu lớn nhỏ thấu Minh pha lê cầu đối trên bàn mấy bàn đồ ăn bắt đầu chiếu.

Sờ Bắc lần thứ nhất nhìn thấy Mạc Khinh Vũ sử dụng thấu Minh pha lê cầu lúc, sẽ còn hoang mang không hiểu.

Khi biết pha lê cầu công hiệu về sau, càng là rất là giật mình.

Nhưng một tháng trôi qua, hần đã chuyện thường ngày ở huyện.

Chín trăm năm về sau, có một tin tức cầu, tại phương thế giới này được xưng là 【 thông đạt 】, cùng Sờ Bắc kiếp trước điện thoại di động công năng cùng loại.

Khác biệt chính là, tin tức này cầu có Đăng Cấp phân chia.

Mạc Khinh Vũ trong tay 【 thông đạt 】, hiện lên, chính là Tội Đê Giai Ngũ Phẩm 【 thông đạt 】, nó có khả năng bao quát tin tức vền vẹn tại Tây Nguyên trấn.

Mạc Khinh Vũ hiện tại làm sự tình, liền đem Sờ Bắc trên bàn mấy bàn đồ ăn ghi chép lại, Truyền Thừa đến Tây Nguyên trấn trong diễn đàn.

"Tốt! Sờ đại ca, người có thể bắt đầu ăn!"

Ghi chép xong sau, Mạc Khinh Vũ đem Sờ Bắc kéo về tới trên chỗ ngồi.

"Khinh Vũ, người cũng ngồi lại đây cùng một chỗ ăn a." Sờ Bắc cầm lấy một đôi đũa, đưa tới Mạc Khinh Vũ trước người.

"Sờ đại ca, ta không đói bụng. Người ăn trước đi, ta còn muốn tại trong diễn đàn biên tập thiệp mời đây."

Mạc Khinh Vũ đem mấy bàn đồ ăn hướng phía Sờ Bắc trước mặt xê dịch, lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Sờ Bắc bữa ăn ngon dừng lại về sau, liền ra Tiểu nhà hàng nhỏ, dọc theo An Nghi đường đi hướng đông.

Tại Tiểu nhà hàng nhỏ phía đông trăm mét chỗ, có một cái không lớn không nhỏ lò rèn, bên trong thỉnh thoảng truyền ra oanh oanh thanh âm ừng ừng.

"Thái đại ca, ta đến thay Khinh Vũ nhận lại đao."

Sờ Bắc đi vào lò rèn trước, nhìn qua trong cửa hàng chính bận rộn một người trung niên Nam Tử, miệng góc treo lên ảm áp nụ cười.

"Được, ta cái này đi cho người lấy."

Thái tin cầm qua bên cạnh bôi khăn, xoa xoa mồ hôi trán Thủy về sau, hướng về trong phòng đi đến.

Rất nhanh, hần liền từ trong nhà chạy ra, trong tay nhiều một thanh sáng long lanh dao bầu.

"Tiểu Bắc a, Khinh Vũ giúp người tìm tới việc phải làm sao? Nếu là còn không có, Thái đại ca bên này có một cái, có thể giúp người giới thiệu một dưới, sống nhẹ nhiều tiền."

Sờ Bắc tiếp nhận Thái tin thái đao trong tay, cười nói: "Đa tạ Thái đại ca, Khinh Vũ bang ta tìm kiếm một cái, có rảnh liền đi xem một chút."

"Dạng này liền tốt, nếu là Khinh Vũ cái kia phần việc phải làm không thích hợp người, người lại đến tìm ta."

"Được!"

Sở Bắc cùng Thái tin tán gẫu vài câu về sau, liền đem dao bầu mang về Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Khinh Vũ, dao bầu cho người đặt lên bàn, ta đi trên núi đốn củi phát hỏa."

Tiếng nói rơi dưới, Sở Bắc liền lần nữa dọc theo An Nghi đường đi hướng về phía Tiểu nhà hàng nhỏ phía tây năm trăm mét bên ngoài rả rích son mạch.

Mặt trời chiều ngã về tây, ánh chiều tà vung vãi.

"Thời gian không sai biệt lắm, đây là sau cùng một sọt củi lửa."

Nghĩ đến trong ngõ nhỏ ẩm áp, Sở Bắc nhếch miệng cười một tiếng, nện bước nhanh chân hạ sơn.

"Phong gia gia, nhanh mở cửa, cho người đưa củi lửa tới."

Sở Bắc đi vào An Nghi ngõ hẻm phía đông nhất, gõ gõ trên thân trước cũ nát Mộc môn.

"Tiểu Bắc a, một tháng qua thật sự là đa tạ người, chủng loại gia gia chơi đùa ra Thiên Đan, cái thứ nhất liền để người ném thử."

Mở cửa là một người có mái tóc ban Bạch, mang trên mặt khe rãnh lão già.

"Phong gia gia, đây là ta nên làm. Còn ngài trong miệng Thiên Đan, ta vẫn là từ bỏ."

Sở Bắc đem củi lửa chuyển vào lão già trong phòng, đang nghe lão già trong miệng Thiên Đan lúc, trên mặt mang lên một vòng nụ cười khổ sở.

Chỉ có hơn một ngàn mét lớn lên An Nghi ngõ hẻm, có sáu Hộ Nhân Gia, đối xứng phân bố tại An Nghi đường hai bên.

An Nghi đường cánh bắc, từ Đông hướng tây, theo thứ tự là Lý thị Y Quán, Thái thị lò rèn, Tiểu nhà hàng nhỏ.

Phía nam cùng cánh bắc khác biệt, ba Hộ Nhân Gia bên trong ngoại trừ phía tây nhất chính là trâu thị Cửa Hàng May bên ngoài, còn lại hai hộ đều không phải là Cửa Hàng.

Ở vào ở giữa nhất, là một cái không người ở Biệt Thự, từ Sở Bắc đi tới nơi này An Nghi ngõ hẻm về sau, liền không có gặp nó mở qua môn.

Về phần cái này phía đông nhất phòng ốc, chính là mặt bên dưới tên lão già này trụ sở.

Tên lão già này tại An Nghi ngõ hẻm cũng là một tên tồn tại đặc thù, rõ ràng thân chí thanh tịnh, lại làm việc điên điên khùng khùng, trong miệng Thiên thì thầm lấy muốn chơi đùa cái gì Thiên Đan.

"Sở huynh a, thật sự là cảm tạ người đến a! Có người tồn tại, Phong lão gia từ mỗi ngày lo nghĩ người đều là người."

Ngay tại Sở Bắc mới từ lão già trong phòng đi ra, đối diện Lý thị trong nhà hàng liền đi ra một tên thanh niên đáng đáp thanh tú.

Nghe vậy, Sở Bắc cười nói: "Lý huynh, lão gia từ Thiên Đan luyện thành hôm đó lên, từng ăn đệ nhất nhân ta cũng sẽ không cùng người đoạt."

Lý thị Y Quán, là từ Lý Nhân vợ chồng đưa ra, cũng là cái này An Nghi ngõ hẻm trong bốn ở giữa Cửa Hàng ngày bình thường sinh ý tốt nhất.

Thời gian trôi qua, Hồng Nhật đã biến mất tại đường chân trời tận đầu.

Bởi vì An Nghi ngõ hẻm người đi thưa thớt, đến cái này canh giờ, bốn ở giữa Cửa Hàng cũng bắt đầu không tiếp tục kinh doanh.

Sở Bắc đi qua Tiểu nhà hàng nhỏ, hướng vào phía trong mắt liếc bận rộn Mạc Khinh Vũ về sau, tại nhà hàng về phía tây trăm mét chỗ ngừng bước chân.

"Hệ thống, Vạn Giới hiệu cảm đồ tiến độ như thế nào?"

Nhìn lên trước mắt đất trống, Sở Bắc nào hải truyền âm

【 Vạn Giới hiệu cảm đồ hệ thống khởi động bên trong 】

【 hệ thống tiến độ chín mươi chín phần trăm 】

"Vẫn là chín mươi chín phần trăm a!"

Sở Bắc thở dài một tiếng, hiệu cảm đồ hệ thống lại không mở ra, hắn liền thật muốn đi tìm một phần việc phải làm.

Nhưng mà, ngay tại hắn vừa mới quay người, chuẩn bị trở về Tiểu nhà hàng nhỏ lúc, mang theo cơ giới lạnh lạnh âm lại lần nữa vang lên.

【 hệ thống tiến độ trăm phần trăm, chủ ký sinh địa điểm chỉ định 】

Nghe được âm thanh, Sở Bắc sắc mặt lớn đỏ, mang trên mặt hưng phấn.

Hệ thống tiến độ dừng lại tại chín mươi chín phần trăm đã nửa tháng, giờ phút này, hẳn rồi cuộc đã đợi được.

Kích động sau một lúc lâu, Sở Bắc tỉnh táo lại, dò xét ra tay chỉ về đằng trước đất trống.

"Hệ thống, địa chỉ liên lựa chọn cái này một khối."

【 Vạn Giới hiệu cảm đồ tuyên chỉ Thành Công, Vạn Giới hiệu cảm đồ kiến tạo bên trong 】

Cơ giới âm rơi dưới, Sở Bắc trước mắt Lưu Quang xẹt qua, não hải chấn động, đợi nó lấy lại tinh thần lúc, ở tại phía trước đã xuất hiện một tòa tinh xảo ba tầng Tiểu Phòng.

Tầng thứ nhất cùng Độ Nhị Tầng ở giữa dính liền chỗ, 【 Vạn Giới hiệu cảm đồ 】 bốn chữ lớn cứng cáp hữu lực, mười phần bắt mắt.

【 Vạn Giới hiệu cảm đồ kiến tạo Thành Công, chủ ký sinh bắt đầu vào ở 】

Sở Bắc thở phào một thanh khí, kèm chế kích động trong lòng, đẩy ra Vạn Giới hiệu cảm đồ đại môn.

...

Trường Hương Nhai, từ đông bắc phương hướng kéo dài đến tây nam phương hướng, càng đi phía đông bắc xâm nhập, càng là phồn hoa.

Giờ phút này, đường phố đạo phía tây nam tận đầu, đang có lấy ba tên lưng hùm vai gấu Nam Tử lớn cất bước đi tới.

"Đại ca, càng đi về phía trước đúng vậy An Nghi ngõ hẻm, chúng ta có thể đi về." Long Tam khinh bỉ chỉ ánh mắt tận đầu không thấy được ngoặt góc mờ miệng nói.

"Đại ca, Tam Độ nói có lý, chúng ta trở về đi." Long Nhị phụ họa nói.

"Tốt tốt tốt . . Rất lâu không có đi, đi đi đi. . . Nhìn xem!" Long Đại khoe miệng co quắp động, trên mặt đao ngân vừa lên một dưới.

"Nghe đại ca, ta đi trước nhìn một chút."

Nói xong, Long Tam liền kéo ra bước chân, sau một lúc lâu, sắc mặt đại biến.

"Đại ca, nhị ca, các người mau đến xem!"

"Xảy ra chuyện gì?"

Long Nhị tăng tốc, đi vào Long Tam bên cạnh lúc, đồng dạng biến sắc, lập tức nhìn về phía Long Đại.

"Đại ca, có người không trải qua chúng ta cho phép, dám ở trên địa bàn của chúng ta mới mở một cái Cửa Hàng."

"Thập thập cái . . A, ai ai ai. . Ai to gan như vậy, đi đi đi. . . Tìm hắn!"

Long lớn khí thế hung hung, mang theo Long Nhị Long Tam dọc theo An Nghi đường, hướng về cánh bắc cuối Vạn Giới hiệu cảm đồ đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Lôi Thần vẫn là Pikachu

Đẩy ra môn, tiến vào Vạn Giới trong tiệm cảm đồ, Sở Bắc nguyên bản yên tĩnh lại tâm cảnh lần nữa lên gợn sóng.

Đầu tiên đập vào mi mắt là một trương hình chữ nhật hào hoa quây hàng, điêu khắc sinh động như thật Long Hoàng đồ án.

Lệch đầu Hướng Tả bên cạnh nhìn lại, có một cái cao cao kệ hàng, cùng sở hữu Lục Tầng.

"Đạp đạp. . ."

Sở Bắc phía bên phải bên cạnh đi hai bước, chân bên dưới Đàn Mộc sàn nhà phát ra đạo đạo dày đặc âm thanh.

"Đây là 'máy đánh bạc 3 số_Lão Hồ Cơ'?"

Nhìn lên trước mắt phương phương chính chính đại gia hỏa, Sở Bắc liu lười, sắc mặt khê giệt mình.

【 Vạn Giới hiệu cầm đồ may mắn rút thưởng cơ 】

Mang theo cơ giới hệ thống âm kịp thời vang lên, giải trừ Sở Bắc hoang mang.

Vuốt ve rút thưởng trên máy tính điều tế trác đường vân, Sở Bắc Ngưng Thần nhìn về phía về màn bên trong sáu cái phương cách.

Ngoại trừ chính giữa hai cái phương cách không có đồ án, khắc lấy 'May mắn' hai chữ bên ngoài, còn lại bốn cái ngăn chứa đồng đều ẩn có khác biệt đồ án.

Nhìn lấy những này đồ án, Sở Bắc trong đầu đột nhiên xuất hiện bọn chúng tin tức tương quan.

Thủy Tâm đồ án: Nhất phẩm nguyên liệu nấu ăn

Tinh Hôi Thiết: Nhất phẩm đúc rèn Tài Liệu

Phục Cốt Cao: Khí tức hương thơm Thanh Lương, trị được càn đoạn cốt, Toái Cốt

Công & Thủ đạn: Ném mạnh hình, sát thương bán kính 5 mét

Sở Bắc lần nữa quét mắt một phen có đồ án bốn cái ngăn chứa, miệng góc không khỏi hơi co rúm

Phía trước hai loại có lẽ hẳn không tính quen thuộc, nhưng Phục Cốt Cao Dược Hiệu cùng Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao cực kỳ tương tự.

Về phần cái gọi là Công & Thủ đạn, đơn giản liền cùng Hoa Hạ 86 thức Lựu Đạn một cái bộ dáng, chỉ bất quá uy lực có chỗ thu nhỏ thôi.

Ánh mắt khê dòi, khi Sở Bắc nhìn thấy may mắn rút thưởng cơ sử dụng nói Minh lúc, sắc mặt lập tức thay đổi.

Một lần rút thưởng, lại để cho một cái Linh Tệ!

Sở Bắc biết nói, người bình thường Ngoại Tệ Mạnh chính là vàng bạc đồng ba tệ, tỉ lệ đổi đều là 1 : 100.

Về phần Linh Tệ, đây chính là tu sĩ hoặc là đại phú nhân gia mới sẽ sử dụng tiền.

Sở Bắc hít thật sâu một hơi khí, vòng qua rút thưởng cơ, hướng về nhất phía Tây đi đến.

Nơi đó có một cái chân vịt thức thang lầu, thông hướng Đệ Nhị Tầng.

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Bỗng nhiên, một đạo gấp rút tiếng kêu hưng phấn tại Sở Bắc bên tai bên cạnh vang lên.

Sau một khắc, một đạo màu vàng Lưu Quang từ lầu hai dọc theo thang lầu chui ra.

Đội thấy rõ cái kia đạo lưu quang cụ thể bộ dáng, Sở Bắc cả người đều hóa đá, không nhúc nhích.

Đây là một cái thấp mập lùn béo tròn vô sinh linh, toàn thân của nó da lông đều là màu vàng.

Lỗ tai của nó rất trường, mũi nhọn là màu đen. Có cái miệng nho nhỏ, khía cạnh nhìn giống một con số 3, còn có con mắt màu đen.

Trên gương mặt của nó có hai cái tròn, cái đuôi là giống răng cưa trắng thiểm điện, cùng thân thể đụng vào nhau bộ phận cũng có một mảnh màu nâu da lông.

"Pikachu! !"

Sững sốt nửa ngày, Sở Bắc lấy lại tinh thần, một chút bối rối thốt ra.

【 Vạn Giới hiệu cầm đồ Thủ Hộ Giả: Lôi Thần 】

"Lôi Thần?"

Sở Bắc vênh vênh lên miệng, lần nữa đánh giá phiên trước mắt tiểu gia hỏa, lẩm bẩm nói: "Vẫn là gọi Pikachu tốt, quen thuộc!"

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Lôi Thần tựa hồ rất là ưa thích cái tên này, hưng phấn chui vào Sở Bắc trong ngực, cọt không ngừng.

Sở Bắc kinh ngạc, cái này Lôi Thần thể mà còn có thể thay đổi hình thể, khi thì bóng đá Đại Tiểu, khi thì Quyền Đầu Đại Tiểu.

"Tiểu tử, cửa hàng này là người? Vạn Giới hiệu cầm đồ? Danh tự ngược lại là rất cổ quái!"

Ngay tại Sở Bắc vừa mới chuẩn bị trèo lên lên lầu hai thời khắc, ngoài cửa truyền đến một đạo thô kệch âm thanh.

Ngay sau đó, ba tên đại hán khô ngô nện bước bước chân nghênh ngang đi đến.

"Ba vị, Bản Điểm còn chưa mở nghiệp, tùy ý lại đến."

Sở Bắc chân mày hơi nhíu lại, đi thẳng tới nói chuyện lúc trước Long Tam bên cạnh, hướng phía ngoài cửa bày một cái dấu tay xin mời.

"Không không không. . . Đi qua Bản Bản Bản Đại Gia cho phép, ai ai ai bảo người mở tiệm!"

Long Đại một bước phóng ra, lắc lắc trên mặt dữ tợn, nổi giận đùng đùng đe dọa nhìn Sở Bắc.

"Người người người là kết kết kết. . . Cà lăm!"

Sở Bắc giật giật miệng góc, hữu mô hữu dạng học.

Nhìn ba người này khí thế, rõ ràng người đến Bất Thiện, Sở Bắc tự nhiên cũng sẽ không cho đối phương sắc mặt tốt.

"Người người người. . . Người dám học ta! Nhanh nhanh đập cho ta!"

Long Đại néo néo Quyền Đầu, nhìn về phía bên cạnh Long Nhị Long Tam, làm một cái bộ ngang thù thế.

"Cộc cộc cộc. . ."

Ngoài cửa truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, rất nhanh hai bóng người xuất hiện ở hiệu cầm đồ trước.

"Khinh Vũ, đây là có chuyện gì! Lúc nào, chúng ta trong ngõ nhỏ có thêm một cái Cửa Hàng!"

Ngưu đại nương một mặt chán kinh, trong mắt tràn đầy không thể tin.

"Đại Nương, trước đừng hỏi cái này. Người mau nhìn trong môn, đây không phải là Long Đại ba người nha, nhất định là đến gây chuyện, chúng ta tiến nhanh đi!"

Nói xong, Mạc Khinh Vũ đỡ lấy trâu đồ, bước chân tăng tốc, tiến nhập Vạn Giới hiệu cầm đồ.

"Yêu, cái này cái này đây không phải Mạc lão bản sao?"

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ, Long Đại không chế Ngữ Tốc, sắc mị mị song trong mắt tỏa ra tinh quang.

Nhưng mà, thời khắc này Mạc Khinh Vũ cũng không có đem chú ý lực đặt ở Long Đại trên thân, mà là kinh ngạc nhìn qua phía sau hán Sở Bắc.

"Sở đại ca!"

"Tiểu Bắc!"

Mạc Khinh Vũ, trâu đồ biến sắc, khiếp sợ tiếng gào gần như đồng thời từ trong miệng phát ra.

"Đại ca, còn nên không nên?"

Long Nhị Long Tam nhìn lẫn nhau một chút, chỉ chỉ may mắn rút thương cơ, quỳ hàng chúng loại lớn kiện, nghi hoặc nhìn Long Đại.

"Trước ngừng bên dưới!"

Long Đại khoát tay áo, sau đó xoa xoa tay, hướng về Mạc Khinh Vũ tới gần, liếm môi một cái.

"Chớ chớ Mạc lão bản, đã người nhận biết tiểu tử này, vậy cái kia liền nói cho hán biết quy củ của nơi này."

Mạc Khinh Vũ lạnh hừ một tiếng, thần sắc băng lãnh: "Nói đi, lần này ngươi muốn bao nhiêu tiền."

Long Đại cười hắc hắc, trong tiếng cười mang theo âm hiểm, đồng thời tay trái nhô ra, dựng lên một ngón tay.

"Nơi này là một cái Ngân Tệ, các ngươi rời đi đi."

Trâu đồ xoa xoa tay, từ trong ngực thận trọng móc ra một cái phản xạ Ngân Quang tròn tệ.

"Đại Nương, Giá Tiền ta tới cấp cho, ngài kiếm tiền không dễ dàng."

Mạc Khinh Vũ vội vàng đem Ngưu đại nương nắm giữ Ngân Tệ tay cho ngăn cản trở về, mình từ trong ngực móc ra một cái Ngân Tệ đưa tới Long Đại trước người.

"Ta ta ta nói chính là mười cái Linh Tệ."

Long Đại lắc lắc đầu, nhếch miệng lên, phác hoạ ra một vòng tà đãng nụ cười.

"Cái gì! Mười cái Linh Tệ, ngươi cái này rõ ràng là cướp bóc, cố ý làm khó dễ!"

Mạc Khinh Vũ tức hỏn hển, hung tợn trừng mắt Long Đại, kiêu nộ thủ chương nắm thành quyền đầu.

Một bên Ngưu đại nương cũng là khí thẳng đánh răng, tuy nhiên trên mặt càng nhiều hơn chính là lo lắng.

"Mạc lão bản, kỳ thực còn có một cái biện pháp, chỉ cần ngươi đi theo đại ca, tiệm này cũng có thể bảo trụ." Long Nhị phóng ra một bước, tiếng cười âm hiểm.

Long Đại nhếch miệng cười một tiếng, hướng phía Long Nhị giơ ngón tay cái lên, ném đi một cái tán dương ánh mắt.

"Các ngươi hỗn đản!"

Mạc Khinh Vũ giận quát một tiếng, chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất.

"Nhìn Mạc lão bản bộ dạng này là không chịu, cái kia ta cùng Tam Đệ chỉ có thể đập!"

Long Nhị quát lạnh, kéo bên cạnh Long Tam hướng phía quầy hàng đi đến.

【 phát hiện địch nhân đối hiệu cảm đồ ác ý, Lôi Thần có thể xuất động 】

【 chủ ký sinh mời lựa chọn, đồ nướng phần món ăn hoặc Tử Vong phần món ăn 】

Nghe được trong đầu vang lên hệ thống âm, Sở Bắc lắc lắc đầu, không có làm ra cái gì lựa chọn.

Ba người này, hẳn có thể tự mình giải quyết.

"Ngưu đại nương, Khinh Vũ các ngươi đi ra ngoài trước, chúng loại ta một dưới."

Một mực không có động tác Sở Bắc đi về phía trước hai bước, tại Long Đại ba người ánh mắt khó hiểu bên trong, đem Ngưu đại nương cùng Mạc Khinh Vũ đưa ra ngoài cửa.

Răng rắc, cửa đóng.

"Tiểu tử, ngươi cũng biết đạo sĩ diện a! Có phải hay không hại sợ chúng ta Ca, ba ra tay quá nặng, để ngươi quá mức khó xử?"

Nhưng mà, Long Nhị tiếng cười đắc ý còn chưa rơi dưới, một đôi cứng rắn Quyền Đầu liền ở tại trong tầm mắt không ngừng phóng đại.

"Bành! Bành! Bành!"

Nghe trong tiệm tiếng ầm ầm, đứng ở ngoài cửa Mạc Khinh Vũ cùng trâu đồ một mặt lo lắng.

"Khinh Vũ a, chúng ta vẫn là vào xem một chút đi!"

Trâu đồ mặt mũi tràn đầy lo lắng, tựa hồ sợ Sở Bắc bị đánh chết.

"Ừm, ta cái này đi đẩy cửa ra."

Mạc Khinh Vũ điểm đầu, còn không đợi nàng đi vào trước cửa, răng rắc một tiếng, môn đã từ trong mở ra.

Tiếp theo, ba đạo thân ảnh nương theo lấy thê thảm vô cùng tiếng gào lao đảo nghiêng ngã chạy ra.

Lúc này Long Đại ba người, mặt mũi bầm dập, quần áo cực kỳ lộn xộn.

Nhất là Long Đại, răng cửa đều rơi mất một khóa, cả khuôn mặt giống như đầu heo.

"Tiểu tử, ngươi ngươi ngươi chờ!"

Long Đại chà xát mặt sưng, nhìn thấy từ ngoài cửa giả bộ truy bọn hắn Sở Bắc, đặt xuống bên dưới ngoan thoạt về sau, chạy trốn chết.

"Đại ca, ngươi chờ chúng ta một chút!" Long Nhị Long Tam ở phía sau theo đuổi không bỏ.

"Sở đại ca, ngươi đánh thắng? !"

Mạc Kinh Vũ đầu tiên là trên mặt vui vẻ, qua trong giây lát lại hiện đầy vẻ u sầu.

"Kinh Vũ, Sở đại ca đánh thắng ngươi không vui sao?" Sở Bắc hướng đi Mạc Kinh Vũ, cười nói.

Mạc Kinh Vũ cắn cắn hàm răng: "Sở đại ca, ngươi không biết, Long Đại bọn hắn chỉ là tiểu lâu la, thủ lĩnh của bọn họ thế nhưng là Tu Vũ Giả, không phải chúng ta cái này chủng loại người bình thường có thể trêu chọc."

Nghe vậy, Sở Bắc vỗ nhẹ nhẹ Mạc Kinh Vũ vai: "Không cần lo lắng, hết thấy đều vô sự."

"A!"

Mạc Kinh Vũ lên tiếng, lập tức tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, hướng phía Sở Bắc chỉ chỉ sau người Vạn Giới hiệu cảm đồ.

Đôi mi thanh tú nhăn lại, một đôi xinh đẹp mắt phượng, hào không ngoài suy đoán dựng đứng lên.

Sở Bắc lung tung gật gật đầu, hướng phía Mạc Kinh Vũ, Ngưu đại nương bày một cái cung kính đầu tay xin mời: "Hai vị khách quan, mời vào trong!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Vạn Giới hiệu cảm đồ không gì làm không được

"Nói đi, này sao lại thế này!"

Mạc Kinh Vũ đi vào trong phòng, trước đỡ lấy Ngưu đại nương sau khi ngồi xuống, mình cũng tìm một cái ghế ngồi xuống.

Đổi đầu Mạc Kinh Vũ cái kia mạng theo chất vấn ánh mắt, Sở Bắc hai con ngươi trốn tránh, hắn tự nhiên mình bạch đôi phương lời nói ý tứ.

"Tiểu Bắc a, nhanh nói cho Đại Nương đâu, ngươi làm sao lập tức liền làm đến như vậy đại nhất cái Cửa Hàng a!"

Suy tư một lát, vẫn như cũ không có nghĩ đến cái gì tốt lý do, Sở Bắc ngưng ngưng cười một tiếng: "Ngưu đại nương, cái này thật không tốt giảng, ta cũng không biết tại sao cùng ngươi giải thích."

"Tiểu Bắc a, đã ngươi không muốn nói, Đại Nương cũng không cưỡng bách ngươi. Ngày sau mở tiệm, ngươi nếu là gặp được phiền phức, nhưng nhất định phải nói cho Đại Nương."

"Được, đa tạ Đại Nương lý giải."

Ngưu đại nương ngồi thẳng lên, hai đầu lông mày mang theo mỉm cười: "Đại Nương liền đi trước, cho các ngươi hai chừa chút không gian."

"Đại Nương, ngài đi thông thả." Sở Bắc vội vàng trước Mai một bước, nâng lên Ngưu đại nương.

Đem Ngưu đại nương đưa tiễn về sau, Sở Bắc lui về trong phòng, nhìn qua ngồi ngay ngắn ở trên ghế vênh lên cái miệng nhỏ nhắn Mạc Kinh Vũ, vò đầu bứt tai không biết nói cái gì.

"Khụ khụ. . . Khinh Vũ a, mỗi người đều có chút ít bí mật, ngươi liền để Sở đại ca đưa nó chôn dưới đáy lòng có được hay không?"

Trong phòng bầu không khí bảo trì một lát yên lặng về sau, Sở Bắc chung quy là phá vỡ bình tĩnh, âm thanh nhu hòa.

"Hừ!"

Mạc Khinh Vũ bĩu trách móc một tiếng, sau khi từ biệt đầu, không rảnh để ý Sở Bắc.

Thấy thế, Sở Bắc con ngươi chuyển động, rất nhanh liền hiện lên một đạo tinh quang.

"Khinh Vũ, nếu không ta cho ngươi thêm giảng một cái chúng ta chỗ ấy lưu truyền cổ sự?"

Quả nhiên, Mạc Khinh Vũ nguyên bản lạnh lạnh biểu lộ lập tức chuyển đổi thành mừng rỡ.

Phát giác Sở Bắc ánh mắt đặc ý, Mạc Khinh Vũ lạnh hừ một tiếng, đồng thời còn không quên dựng thẳng lên hai ngón tay, kiên định nói: "Một cái không được, ta muốn hai cái!"

"Nghe ngươi, hai cái liền hai cái."

Nhìn thấy mình đòn sát thủ có hiệu lực, Sở Bắc miệng hơi cười ngồi tại Mạc Khinh Vũ cái ghế bên cạnh bên trên, bắt đầu nói về Mạnh Khương nữ khóc ngược lại Trường Thành cùng Ngưu Lang Chức Nữ cổ sự.

Sau nửa canh giờ.

"Sở đại ca, từ đó về sau, Ngưu Lang cùng Chức Nữ một năm đều chỉ có thể thấy mặt một lần sao?"

Mạc Khinh Vũ mắt đỏ, không ngừng nức nở, trên mặt còn mang theo chưa lau vệt nước mắt.

"Ừm, cái kia một ngày là ngày bảy tháng bảy, tại chúng ta chỗ ấy gọi tết Thất Tịch." Sở Bắc điểm một cái đầu.

"Tết Thất Tịch?"

Mạc Khinh Vũ lặp lại một lần về sau, trừng mắt Đại Nhân ni non nói: "Sở đại ca, ngươi lại cho Khinh Vũ giảng một cái chứ sao."

Nhìn lên trước mắt mặt mũi tràn đầy mong đợi khóc lớn mề, lại liếc mắt ngoài cửa màn đêm, Sở Bắc lắc lắc đầu.

"Khinh Vũ, thời điểm không còn sớm, ngươi cần phải trở về. Chờ ngày mai, Sở đại ca cho ngươi thêm giảng một cái."

"Tốt!"

Mạc Khinh Vũ đứng dậy, đi đến nơi cửa lúc lau đi nước mắt, nín khóc mỉm cười: "Sở đại ca, kỳ thực ta cũng có bí mật nhỏ."

Xinh xắn lời nói vừa dứt, Mạc Khinh Vũ liền quay người hướng về Tiểu nhà hàng nhỏ chạy tới.

Đưa mắt nhìn Mạc Khinh Vũ trở lại Tiểu nhà hàng nhỏ về sau, Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng.

Khi biết Ngũ Phẩm 【 thông đạt 】 giá cả về sau, hẳn liền biết đạo đối phương tuyệt không chỉ có là một cái Phổ Thông Nhân Gia con cái.

Tây Nguyên trấn 【 thông đạt 】, giá cả cao đạt một cái Linh Tệ, căn bản không phải nàng cái này vắng vẻ nhà hàng Tiểu Lão Bản có thể mua được.

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Tại Mạc Khinh Vũ đi không lâu sau, Pikachu cái đầu nhỏ cuối cùng từ Sở Bắc trong ngực ló ra, nhìn chung quanh.

"Đi thôi, chúng ta lên lầu!"

Sở Bắc néo néo Pikachu má trái gò má đoàn kia đồ ửng, đập đập đập dọc theo chân vịt bậc thang lên lầu hai.

Đi vào lầu hai, Sở Bắc đi vòng vo một sau đó, trong mắt lần nữa mang theo một vẻ kinh ngạc.

Lầu hai chính thể hiện ra 'Ruộng' chữ bố cục, cùng sở hữu bốn cái phòng ngủ, lại trang trí cực kỳ hào hoa.

Bình phục quyết tâm cảnh về sau, Sở Bắc trực tiếp tiến nhập phía đông bắc cái kia lớn nhất một cái phòng ngủ.

"Bì Tạt!"

Pikachu hưng phấn kêu một tiếng, nhảy vào đến mềm mại trên giường lớn.

Thấy thế, Sở Bắc khẽ cười một tiếng, sau đó thoát khỏi áo, bắt đầu hoạt động Kỳ Gân cốt, tìm một chỗ vách tường dựng ngược lên.

Chăm chú nhìn lại, Sở Bắc phía sau lưng um tùm nước cò vết sẹo, hoặc trường hoặc ngắn, có sủng thương, có vết đao. . .

Dạng này hiện đầy vết thương phía sau lưng, cho người cảm giác không chỉ có không khiếp người, ngược lại quanh quẩn lấy một loại cảm giác tang thương, tràn ngập Hùng Tinh mị lực.

【 Vạn Giới hiệu cầm đồ sắp buôn bán, chủ ký sinh lựa chọn hệ thống Dẫn Đạo vẫn là tự hành tìm tòi 】

Cơ giới âm vang lên, dựng ngược Sở Bắc cứ thế chỉ chốc lát về sau, lựa chọn hệ thống Dẫn Đạo.

【 chủ ký sinh lựa chọn Thành Công, hệ thống bắt đầu tuyên bố nhiệm vụ 】

【 chung cục nhiệm vụ: Trợ chủ ký sinh trở thành Vạn Giới người mạnh nhất, chế tạo lớn nhất phong cách Vạn Giới hiệu cầm đồ 】

【 nhiệm vụ thứ nhất: Trong một tuần, nghênh đón cái thứ nhất Khách Hộ 】

"Một tuần mới một cái Khách Hộ?"

Sở Bắc lập lại một lần, miệng góc hơi nhếch lên, chuyện này với hắn mà nói quá đơn giản!

Hệ thống tựa hồ đã nhận ra suy nghĩ trong lòng, cơ giới âm lập tức vang lên.

【 hệ thống tôn chỉ: Trợ chủ ký sinh chế tạo lớn nhất phong cách Vạn Giới hiệu cầm đồ, chủ ký sinh không được uy bức lợi dụng, chỉ có thể tĩnh chờ khách hộ đến cửa 】

Sở Bắc sững sờ, nghĩ đến An Nghi ngõ hẻm mỗi ngày lưu lượng khách, lông mày dần dần nhíu lại.

"Nhiệm vụ chưa hoàn thành, sẽ có cái gì sau quả?"

【 hệ thống Dẫn Đạo tương, lại trong vòng sáu tháng hệ thống Dẫn Đạo đem sẽ không mở khai, hết thấy toàn bộ nhờ chủ ký sinh tự hành tìm tòi 】

Sở Bắc điểm một cái đầu, hệ thống này cùng hắn là xen lẫn, quả nhiên sẽ không đối nó tạo thành một tia nguy hại.

【 Vạn Giới hiệu cầm đồ ngày mai buôn bán, chủ ký sinh tiếp nhận tin tức 】

Cơ giới âm vừa rơi xuống, Sở Bắc Thức Hải chấn động, trong đầu đột nhiên nhiều hơn đại lượng tin tức.

Tiêu hóa xong hệ thống đưa cho tin tức về sau, Sở Bắc một cái xoay người, cấp tốc đi xuống lầu.

Thời khắc này kệ hàng bên trên, Đệ Tam Tầng đã nhiều bốn dạng đồ vật, cùng rút thương cơ bên trong giống như đúc.

Thủy Tâm đồ ăn, Phục Cốt Cao, Tinh Hôi Thiết, Công & Thủ đạn.

Khác biệt chính là, hàng trên kệ những vật này, là cần lấy vật đổi vật.

Khách Hộ như nghĩ ra được cái nào đó Vật Phẩm, cần lấy tự thân quý giá đồ vật tới làm.

. . .

Hôm sau, Hồng Nhật dâng lên, quang huy chiếu xéo Đại Địa, An Nghi trên đường gạch đá xanh phản xạ ra điểm điểm quang sáng.

"Thái đại ca, Lý huynh, Phong gia gia, các người sáng sớm liền tụ ở chỗ này a!"

Sở Bắc vừa mới đẩy ra môn, liền thấy được trước cửa mấy người, trong nháy mắt từ môn lưng trong trạng thái tỉnh táo lại.

"Tiểu Bắc a, bọn hắn sáng sớm nhìn thấy Tiểu nhà hàng nhỏ bên cạnh nhiều một tòa ba tầng Tiểu Phòng, cái này không hiểu kỳ liền đến xem nha."

Không đợi Thái Tín mấy người nói chuyện, chéch đối diện trâu thị Cửa Hàng May liền truyền đến Ngưu đại nương âm thanh.

"Sở lão đệ, nghe Kinh Vũ cái kia nha đầu nói, người tới hôm qua cùng Long Đại đám người kia động thủ?" Thái Tín nắm chặt lại Quyền Đầu, lông mi bên trong mang theo lo lắng.

"Thái đại ca, mấy người bọn họ còn không phải là đối thủ của ta, không có chuyện gì."

"Bọn hắn nếu là lại đến, người nếu là thiếu dả thủ, bả ta gọi, ta cũng là có một thân khí lực."

Nói xong, Thái Tín lưng lay thân trúng đao bầu, một mặt hung thần ác sát.

"Sở huynh, người nhìn ta cái này thân thể nhỏ bé, khẳng định không thích hợp đánh nhau. Nhưng là, các người nếu là có ai thụ thương, đến ta Lý thị Y Quán, miễn phí trị liệu."

"Khụ khụ. . . Chúng loại lão đầu Thiên Đan luyện tốt, miễn phí tặng cho các người phòng thân."

Nghe được Thái Tín, Lý Nhân, diên lời của lão đầu, Sở Bắc tâm đầu ẩm áp: "Các người đừng lo lắng a, mau vào ngồi."

Thái Tín, Lý Nhân hai người tại Vạn Giới trong tiệm cầm đồ đi vòng vo sau khi, liền phân biệt hướng đi riêng phần mình Cửa Hàng.

Về phần Phong Lão Đầu, tại rời đi lúc một trận thở dài: Ai, đợi Thiên Đan luyện thành, lão đầu tử ta cũng phải mở Cửa Hàng.

Đợi cho Thái Tín ba người sau khi đi, Sở Bắc đứng ở trước cửa, ngược mắt lần nữa đánh giá đến Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Nghĩ đến hệ thống ban bố nhiệm vụ thứ nhất, Sở Bắc cấp tốc tìm tới một cái Mộc Bài, tại trên của hán khắc lên bốn chữ lớn về sau, treo ở Vạn Giới hiệu cầm đồ Bảng Hiệu đằng sau.

"Vạn Giới hiệu cầm đồ, không gì làm không được!"

Sở Bắc nỉ non một tiếng, nhìn lấy kiệt tác của mình, lộ ra vẻ mặt hài lòng.

Cứ như vậy, phàm là từ hán Cửa Hàng trước cửa đi qua người, có nhu cầu Tổng Hội tiến đến xem một chút.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ngũ Mai Linh Tệ một bàn đồ ăn

Lúc đến giữa trưa, một tên ăn mặc Cẩm Y hoa bào, hơi có vẻ phúc hậu trung niên nam tử đi vào Tiểu nhà hàng nhỏ.

Trung niên nam tử trái tay mang theo một trương tinh xảo cung, phải tay mang theo một giỏ mũi tên, coi bộ đáng hiển nhiên là chuẩn bị đi trên núi săn thú.

"Cao viên ngoại, ngài làm sao có rảnh quang lâm ta cái này tiểu điểm?"

Thấy rõ người tới, Mạc Kinh Vũ vội vàng từ sau trù bên trong đi ra, mang trên mặt một vẻ kinh ngạc.

Nàng sơ dĩ đối Cao Minh như thể tôn kính, cũng không phải là bởi vì thân phận của hắn, mà là bởi vì hắn là trên trán nổi danh đại thiện nhân.

Ngày bình thường, thường thường đối những cái kia nghèo khó thất vọng kẻ lang thang Bạo Khởi làm viện trợ.

Cao Minh đem Trường Cung cùng mũi tên sắp đặt tại bên tường về sau, lần cận tìm một cái bàn ngồi xuống.

"Trước mấy ngày đi Bình Châu thành, cùng cố nhân học xong Xạ Tiễn Săn bắn. Trờ lại trong trấn, tay ngứa ngáy, hôm nay liền đến."

"Dạng này a, ngài đói bụng đi? Không biết ngài muốn ăn chút gì, một trận này Kinh Vũ miễn phí cho ngài làm."

Mạc Kinh Vũ hai đầu lông mày mang theo ý cười, đứng ở một bên, chờ đợi lấy Cao Minh lời nói.

"Một phần tam tiên, một con gà quay, một bàn rau xanh, còn có một bầu rượu."

Cao Minh lướt qua trên vách tường thực đơn, trầm tư một lát sau, mở miệng nói.

Nhìn thấy Mạc Kinh Vũ đôi mi thanh tú nhú lên, Cao Minh không hiểu nói: "Chẳng lẽ ta điểm mấy món ăn, người có bán sạch rồi?"

Mạc Kinh Vũ vừa định điểm đầu, nhưng vừa nghĩ tới đối phương ngày bình thường làm những cái kia Đại Thiện Sự, lúc đầu đến miệng lời nói lập tức đã ngừng lại.

"Cao viên ngoại, ngài lại hơi các loại, ngài điểm những này đồ ăn a đều có."

Mạc Khinh Vũ đột nhiên triển lộ nét mặt tươi cười, sau đó mở rộng bước chân ra môn, dọc theo An Nghi đường hướng tây bên cạnh chạy tới.

"Khinh Vũ, sao ngươi lại tới đây? Vừa mới ta thấy có người tiến ngươi trong điểm."

Vạn Giới trong tiệm cảm đồ, Sở Bắc chính ngồi ngay ngắn ở sau quầy phương trên ghế, trong mắt mang theo một tia không hiểu.

"Sở đại ca, ngươi nhanh đi Trường Hương Nhai bang ta mua chút rau xanh trở về. Ta trong tiệm người kia là Cao viên ngoại, hẳn điểm một bàn rau xanh, nhưng trong tiệm rau xanh đã hết."

Mạc Khinh Vũ ba bước cũng hai bước đi vào Sở Bắc trước người, hai gò má đỏ bừng, thờ hồng hộc.

"Cao viên ngoại?"

Sở Bắc nỉ non một tiếng, một thoáng qua, hẳn cũng không có ít nghe qua cái tên này, biết đạo đối phương là cái người tốt.

"Ừm! Sở đại ca, ngươi nhanh đi! Lấy lòng rau xanh về sau, đưa đến ta trong nhà hàng tới."

Mạc Khinh Vũ bàn giao một câu, ngay tại nó quay người chuẩn bị trở về Tiểu trong nhà hàng nhỏ, ánh mắt đột nhiên như ngừng lại hiệu cảm đồ kệ hàng Đệ Tam Tầng bên trên.

Nơi đó, đang có lấy một đăm Thủy Tâm đồ ăn.

Thủy Tâm đồ ăn chính là Vạn Giới hiệu cảm đồ đặc hữu thương phẩm, nhưng đơn thuần nó hình dạng cùng rau xanh cực kỳ tương tự.

"Sở đại ca, nguyên lai ngươi chỗ này liền có a! Không nói sớm một chút, thật là!"

Mạc Khinh Vũ đầu tiên là sửng sò, lấy lại tinh thần lúc, giận một chút Sở Bắc, tiếp lấy một bả ôm lấy Thủy Tâm đồ ăn hướng về môn đi ra ngoài.

"Nguy rồi!"

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ ra đại môn, Sở Bắc tâm đầu dâng lên một cỗ cảm giác không ổn.

Quả thật đúng là không sai, thanh âm giống như máy móc mang theo điểm điểm tức giận ở tại trong đầu vang lên.

【 có người trắng trợn cướp đoạt hiệu cảm đồ thương phẩm, Lôi Thần mở ra cường chế trừng phạt 】

Hệ thống âm rơi dưới, nguyên bản chứa chấp tại Sở Bắc trong ngực Lôi Thần, nhanh chóng nhô đầu ra. Vốn nên bộ dáng khả ái, dần dần trở nên dữ tợn.

"Xuy xuy. . ."

Nghe được Lôi Thần trên thân vang lên điện lưu âm thanh, Sở Bắc biến sắc, lập tức tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vàng nào hải truyền âm.

"Thủy Tâm đồ ăn chính là ta tặng cho vị khách nhân kia, cũng không phải là nàng trắng trợn cướp đoạt."

【 cường chế trừng phạt biến mất 】

Cơ giới âm vang lên, Lôi Thần lần nữa khôi phục bộ dáng khả ái, ở tại Sở Bắc trong ngực cọ qua cọ lại.

Sở Bắc vỗ vỗ bộ ngực, cũng may, cách mỗi 7 ngày hẳn có thể từ trong tiệm cảm đồ Vật Phẩm chọn lựa hai loại, làm tư hữu tài sản.

Vạn Giới trong tiệm cảm đồ, vô luận là rút thưởng cơ bên trong Linh Tệ, còn là thông qua cảm cố mà đến khách nhân bảo bối, đều không thuộc về Sở Bắc.

Rút thưởng cơ bên trong Linh Tệ, sẽ trực tiếp chuyển hóa làm Sở Bắc tu vi.

Về phần, cảm cố mà đến bảo bối, hiệu cảm đồ hệ thống sẽ lấy bán đấu giá hình thức đổi thành Linh Tệ, từ đó chuyển hóa làm Sở Bắc tu vi.

"Mạc lão bản, trong tiệm nếu là không có rau xanh, ta có thể đổi đạo món ăn, thật sự là đã làm phiền ngươi."

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ ôm một đăm Thủy Tâm đồ ăn chạy vào, Cao Minh chỉ chỉ trên vách tường rực rỡ muôn màu món ăn.

"Cao viên ngoại, đây là ngài lần đầu tiên tới, sao có thể để ngài ăn không được muốn ăn đây này."

Mạc Khinh Vũ Doanh Doanh cười một tiếng, trở lại hậu trù lấy một bầu rượu trưng bày tại Cao Minh trên bàn về sau, lại nói: "Ngài uống rượu trước, Khinh Vũ cái này đi cho ngài làm đồ ăn."

Nhìn qua Mạc Khinh Vũ quay người bóng lưng rời đi, Cao Minh miệng góc lộ ra mỉm cười, bắt đầu uống rượu lên rượu tới.

Sau một hồi khá lâu.

"Cao viên ngoại, ngài ăn trước tam tiên, còn lại phía dưới hai món ăn lập tức tốt."

Mạc Khinh Vũ thả ra trong tay trang bị tam tiên đồ ăn bàn về sau, trở lại hậu trù tiếp tục bắt đầu đốt làm.

Thật lâu.

Trong phòng bếp thịt mùi thơm khắp nơi, phiêu tán ra.

Mạc Khinh Vũ một tay bưng một bàn gà quay, một tay bưng đĩa xào kỹ Thủy Tâm đồ ăn.

"Thơm quá a! Mạc lão bản nhà hàng mở tại cái này vắng vẻ An Nghi ngõ hẻm, thật sự là chà đạp tay này ý."

Cao Minh khịt khịt mũi, tán dương một phen về sau, ánh mắt như ngừng lại cái kia bàn Thủy Tâm đồ ăn bên trên.

Không chỉ có sắc hương vị đều đủ, rau quả phía trên càng là hiện ra điểm điểm Thúy Lục quang mang.

"Ừng ực!"

Cao Minh nhuyển động một bên dưới cổ họng, so với một bên gà quay, hẳn thế mà càng muốn trước từng một bên dưới trước mắt 'Rau xanh'.

"Cao viên ngoại, vị đạo thể nào?"

Mạc Khinh Vũ run run một bên dưới chóp mũi, trong lòng mang theo lấy tâm thần bất định, nàng còn là lần đầu tiên Trương Thanh đồ ăn đốt thành dạng này.

"Mạc lão bản, ngươi cái này xào chính là Thanh. . . Rau xanh?!"

Nhìn thấy Cao Minh nhăn lại lông mày, Mạc Khinh Vũ lúng túng điểm một cái đầu: "Cao viên ngoại, có thể có chút thời gian không có làm món ăn này, làm không hợp ngài khẩu vị, Khinh Vũ cái này đi một lần nữa làm một phần."

Dứt lời, Mạc Khinh Vũ hướng về trên bàn Thủy Tâm đồ ăn tìm kiếm, chuẩn bị đưa nó lấy đi.

"Đừng đừng đừng. . . Mạc lão bản, ta không phải ý tứ này!"

Thấy thế, Cao Minh gấp vội vờn tay ngăn lại Mạc Khinh Vũ, che chở trên bàn cái kia Thúy Lục Thủy Tâm đồ ăn.

"Cái này đạo xào rau xanh là ta ném qua món ngon nhất, không chỉ có như thế, ngay tại vừa mới cửa vào nháy mắt, thể nội vậy mà hiện lên một dòng nước ẩm, rất là dễ chịu a!"

"Ây. . . Cao viên ngoại, ngài không phải tại trấn an Khinh Vũ đi."

Mạc Khinh Vũ mân mê cái miệng nhỏ nhắn, nàng đối thủ nghệ của mình vẫn là hiểu rõ.

"Mạc lão bản, ta như thế nào lại lừa gạt ngươi chứ?"

Cao Minh cười nhạt một tiếng, sau đó không để ý chút nào cùng vấn đề thân phận, bắt đầu đối Thủy Tâm đồ ăn cuốn lên.

Nhìn thấy Cao Minh lang thôn hồ yết bộ dáng, Mạc Khinh Vũ miệng góc nổi lên ý cười.

Là một trù sư, vui vẻ nhất sự tình, không ai qua được tài nấu nướng của mình đạt được tán thành.

Nửa khắc đồng hồ sau.

"Mạc lão bản, lúc chạng vạng tối ta còn muốn lại đến ngươi cái này Tiểu nhà hàng nhỏ. Ngươi cái này mấy món ăn a, nhất là xào rau xanh, đơn giản tuyệt!"

Cao Minh lau lau rồi đầy mỡ miệng góc, từ trong ngực trực tiếp lấy ra một số tiền tài, nhét vào trên mặt bàn.

"Cao viên ngoại, ngài đi thông thả!"

Mạc Khinh Vũ vội vàng từ sau trù chạy ra, chuẩn bị đưa tiền, nhưng mà đội nó nhìn thấy trên bàn Ngũ Mai Linh Tệ lúc, sắc mặt lập tức biến đổi.

Không có làm mây may do dự, Mạc Khinh Vũ một bả quơ lấy Ngũ Mai Linh Tệ, đuổi kịp Cao Minh: "Cao viên ngoại, ngài bữa cơm này là không lấy tiền. Lại nói, ngài cho tiền cũng quá là nhiều."

Cao Minh đem Mạc Khinh Vũ đưa tới Linh Tệ đẩy đưa trở về, cười nói: "Mạc lão bản, người thức ăn này giá trị cái này giá. Từ khi ăn cái kia bàn rau xanh về sau, thể nội hiện tại còn ấm áp đây."

Tiếng nói rơi dưới, Cao Minh dẫn theo Trường Cung cùng mũi tên, hướng về cách đó không xa sơn mạch chạy tới.

Mạc Khinh Vũ ngẩn ngơ, nhìn qua đối phương bóng lưng rời đi, cứ thế chỉ chốc lát về sau, thận trọng đem Linh Tệ nhét vào trong ngực, đi vào Tiểu trong nhà hàng nhỏ.

"Ba mâm đồ ăn duy chỉ có Trương Thanh đồ ăn đã ăn xong, lúc nào ta xào rau xanh ăn ngon như vậy rồi? Vẫn là Cao viên ngoại vị giác đặc biệt?"

Mạc Khinh Vũ nhìn qua Cao Minh lúc trước chỗ cái bàn kia, nỉ non một tiếng về sau, cầm lấy một khối khăn lau bắt đầu thanh lý.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Hố, quá hố!

"Sở đại ca, ăn cơm á!"

Mạc Khinh Vũ người chưa tới, âm thanh tới trước.

Vào một dưới, Lôi Thần từ Sở Bắc trong ngực nhảy lên ra, núp ở quầy hàng dưới.

Liếc mắt sợ người lạ Lôi Thần, Sở Bắc bắt đắc dĩ lắc lắc đầu.

"Khinh Vũ, Cao viên ngoại ăn vui vẻ sao?"

Nhìn qua chạy tới trong tiệm Mạc Khinh Vũ, Sở Bắc miệng góc mang theo ý cười, từ sau quầy đi ra.

"Sở đại ca, Cao viên ngoại hẳn bữa cơm này cho ta Ngũ Mai Linh Tệ! Muốn trả lại cho hắn, hắn không chịu thu dưới."

Mạc Khinh Vũ quệt mồm, tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, hưng phấn nói: "Cao viên ngoại hẳn rất là ưa thích ta xào rau xanh đâu, liên tục tán dương!"

Sở Bắc quét mắt phía bên phải kệ hàng bên trên biến mất nhất phẩm nguyên liệu nấu ăn Thủy Tâm đồ ăn, gãi gãi đầu: "Khinh Vũ tay mục đích đến rất tuyệt, đi thôi, đi ăn cơm!"

Sáng sớm, Mạc Khinh Vũ, Thái Tín mấy người cũng từng hỏi thăm qua Sở Bắc Cửa Hàng đến tốt cùng bán thứ gì, nhưng đều bị Sở Bắc đã còn chưa buồn bán cho lấp liếm cho qua.

Dù sao, hắn trong tiệm tiêu phí so ra mà nói vẫn còn rất cao, vèn vèn một lần rút thương liền muốn một cái Linh Tệ.

Tại Tiểu nhà hàng nhỏ ăn xong cơm trưa về sau, Sở Bắc lại về tới trong tiệm, trông coi hắn cái này tinh xảo hảo hoa Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Sau ba canh giờ, chiếu nghiêng hào quang bao phủ An Nghi hẻm nhỏ.

"Đạp đạp đạp. . ."

Ngay tại Sở Bắc một tay khoác lên trên quầy chống đỡ cái cầm, một tay đùa lấy Lôi Thần lúc, một đạo hắc ảnh nhanh chóng chạy vào trong tiệm.

"Lão. . . Lão bản, người cửa hàng này là vạn năng? Nhanh cho ta đến một thanh trường kiếm, muốn sắc bén, Phẩm Chất muốn tốt!"

Vang lên bên tai vội vàng lời nói, Sở Bắc ngược mắt nhìn lại, trước quầy đứng thẳng một tên nhìn như mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên.

Thiếu niên ăn mặc hoa lệ, xem xét đứng vậy nhà giàu sang con cháu.

"Trường kiếm không, nhìn xem ở trong đó có hay không thứ người muốn."

Sở Bắc ngồi ngay ngắn trên ghế, dò xét vuron ngón tay chỉ quầy hàng bên trái may mắn rút thưởng cơ.

"Cái gì! Ngay cả kiếm đều không có, người còn dám tại Cửa Hàng tên đằng sau phủ lên không gì làm không được cái này bốn chữ lớn!"

Nghe được Sở Bắc trả lời, Vương Tiểu Hồ giận quát một tiếng, kếm chút liền muốn bạo tẩu.

Hắn chính tại bị người đuổi giết, thật vất vả trốn đến cái này vắng vẻ trong ngõ nhỏ, trùng hợp nhìn thấy Sở Bắc hiệu cầm đồ bên cạnh viết bốn chữ lớn, không gì làm không được.

Nếu để cho hắn một thanh sắc bén trường kiếm, hắn coi như bị đuổi kịp, cũng có thể miễn cưỡng huy động hai dưới, không đến mức thúc thủ chịu trời.

Nhưng ai ngờ tới, đối phương trong tiệm thế mà ngay cả một thanh kiếm đều không bỏ ra nổi!

Đây không phải đang lãng phí thời gian của hắn mà!

Nhìn thấy đối phương không nói một lời, hoàn toàn một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng, Vương Tiểu Hồ tâm đầu càng phát cáu.

Nếu không phải hắn hiện tại thời gian cấp bách, lấy hắn bạo tính khí, hiện tại liền có thể cùng sau quầy phương tên thanh niên kia đối làm.

"Người chờ đó cho ta, Vạn Giới hiệu cầm đồ đúng không, danh tự ta Vương Tiểu Hồ nhớ kỹ! Chúng loại ta đào thoát, không phải trở về đập cửa hàng của người!"

Vương Tiểu Hồ một mặt giận khí, hung tợn uy hiếp một câu về sau, quay người liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà, khi hắn dư quang nghiêng mắt nhìn đến may mắn rút thưởng trên máy lúc, tiến lên bước chân trong nháy mắt đình chỉ.

"Công & Thủ đạn? Đây là vật gì?"

Vương Tiểu Hồ đi đến rút thưởng cơ bên cạnh, chỉ chỉ trong tấm hình cùng loại hình tròn một mục tiêu.

"Giết người dùng, sát thương bán kính năm mét." Sở Bắc miệng góc khẽ nhúc nhích, lời nói bình thản.

Vạn Giới hiệu cầm đồ tôn chỉ chính là có phong cách, có cá tính, hết thảy toàn bằng chương quỹ yêu thích.

Đơn từ đối phương vào cửa hàng thái độ mà nói, Sở Bắc cũng không phải là rất ưa thích trước mắt tên này nhà giàu sang con cháu.

Vương Tiểu Hồ mặt lộ vẻ mừng rỡ: "Sát thương bán kính năm mét! Nghe lời này của người, vật nhỏ này muốn so kiếm dùng tốt a!"

Hung phấn một lát sau, Vương Tiểu Hồ hồ nghi nhìn về phía Sở Bắc: "Lão bản, vật nhỏ này uy lực thật sự có người nói lớn như vậy? Người không phải là tại khung ta đi!"

Sở Bắc nhắc đầu liếc nhìn Vương Tiểu Hồ, một mặt lạnh nhạt: "Bản Điểm thành tín kinh doanh, già trẻ không gạt."

"Tốt, Bản Thiếu tin người một lần! Nếu là người dám lừa gạt ta, đến lúc đó tự gánh lấy hậu quả!"

Vương Tiểu Hồ xoa xoa tay, gõ gõ may mắn rút thưởng cơ, chỉ Công & Thủ đạn: "Thứ này giá bao nhiêu? Nhanh cho ta tới một cái, nhu cầu cấp bách!"

"Bản Điểm kinh doanh thương phẩm, hết thảy không bán, tự hành nhìn quy tắc."

Nghe Sở Bắc lạnh nhạt lời nói, Vương Tiểu Hồ nắm chặt Quyền Đầu, lạnh hừ một tiếng về sau, nhìn chăm chú nhìn về phía may mắn rút thưởng cơ sử dụng nói rõ ràng.

Đợi Vương Tiểu Hồ xem hết nói rõ ràng lúc, đồng tử đột nhiên co rút lại, bộ mặt biểu lộ bắt đầu vặn vẹo, tiếp lấy miệng kịch liệt mở lớn.

"Hắc Điểm, người đây là đang cướp bóc! Một lần rút thưởng một cái Linh Tê, người phân Minh đúng vậy cái Đồ Phu, muốn đem chúng ta những này nhà giàu sang con cháu xem như heo mập làm thịt."

Vừa mới dứt lời, Vương Tiểu Hồ tựa hồ cũng ý thức được không đúng, đây không phải đem mình ví von thành heo nha.

Tóm lại, hắn hiện tại liền muốn sau quầy người kia cho cái hợp lý bàn giao.

Giá tiền này, hử, quá hử!

"Dạng gì thương phẩm giá trị dạng gì giá, nếu là không muốn tuân theo bốn điểm quy tắc, vậy người có thể rời đi."

Sở Bắc ngồi thẳng lên, từ sau quầy phương đi ra, đồng thời hướng phía Vương Tiểu Hồ vung ngón tay chỉ Cửa Hàng đại môn.

Vương Tiểu Hồ sững sờ, hắn vẫn là lần đầu đụng phải muốn đuổi đi khách nhân Điểm Chủ.

Nếu là hán biết nói, hán giờ phút này đã bị Sở Bắc trở thành một cái Quỷ tinh nghịch, không thông báo sẽ không khí phun ra một thanh lão huyết.

"Cái này Công & Thủ đạn nếu như thật sự có người nói lợi hại như vậy, một cái Linh Tệ ngược lại cũng đáng được. Nhưng đây là rút thưởng a, cái kia sát vụn, rau cải trắng còn có cái gì cao, đây là cái gì đồ chơi?"

Vương Tiểu Hồ duỗi ra ngón tay điểm một cái còn lại mấy thứ ô biểu tượng, trong lời nói mang theo chất vấn.

Sở Bắc khinh bỉ quét mắt Vương Tiểu Hồ, cũng không có giải thích cái gì, đi về phía trước mấy bước, gõ gõ cửa hàng môn.

"Hô. . ."

Vương Tiểu Hồ quả thực bị Sở Bắc thái độ khí đến, hít thật sâu một hơi khí, cực lực giữ vững bình tĩnh hạ giọng.

"Lão bản, Bản Thiếu đi ra gấp, trên thân không mang tiền gì, có thể hay không trước ký sổ? Nếu là cái này Công & Thủ đạn, thật có trong miệng người uy lực, ngày khác ta chắc chắn đem tiền cho người."

Nói xong, Vương Tiểu Hồ sợ người trước mắt không đồng ý, vội vàng đổi giọng: "Ngày mai liền đem tiền mang đến, gấp đôi!"

"Tiểu gia hòa, Bản Điểm làm Tiểu Bản sinh ý, hết thầy không ký sổ. Náo đủ rồi, liền sớm một chút rồi đi đi!" Sở Bắc nhún vai, ngữ trọng tâm dài.

Cũng may, một tháng qua, hán tại An Nghi ngõ hẻm Tu Thân Đường Tĩnh, sâu trong nội tâm Bạo Lệ đã dần dần bị áp chế.

Không phải vậy, cái kia nòi đất lớn Quyền Đầu sớm đã đánh phía thiếu niên ở trước mắt.

"Tiểu Bản sinh ý?"

Vương Tiểu Hồ một bả đẩy ra Sở Bắc khoác lên hán vai bên trên tay trái, khước miệng co quắp động.

Một lần rút thưởng muốn một cái Linh Tệ!

Cao như thế ngang giá cả, lại còn dám nói là vốn nhỏ sinh ý, đây thật là quá không biết xấu hổ!

"Tiểu gia hòa, người có phải hay không tại bị người đuổi giết?" Sở Bắc dựa vào cạnh cửa, miệng hơi cười.

"Người làm sao biết đạo!" Vương Tiểu Hồ biến sắc, nhìn qua Sở Bắc trên mặt dâng lên một tia cảnh giác.

Sở Bắc chỉ chỉ An Nghi đường phía đông, cười nói: "Có sáu đại hán đang tay cầm lấy binh khí, hướng ta chỗ này đến đâu!"

"Khụ khụ. . ."

Vương Tiểu Hồ mặt lộ vẻ bối rối, lập tức nín nọt nhìn qua Sở Bắc: "Lão bản, ngoại trừ rút thưởng cơ liền không có những biện pháp khác đạt được Công & Thủ gây sao? Người nhìn tiểu sinh tuần tú như vậy, nếu không nộp cái bằng hữu bạn, đưa ta một cái chữ sao."

Sở Bắc nhìn qua hướng hán dựa vào tới Vương Tiểu Hồ, theo bản năng lui lại hai bước, chỉ chỉ một bên kệ hàng.

"Một cái biện pháp khác chính là dùng quý giá đồ vật đến cầm cố."

Khi Vương Tiểu Hồ nhìn thấy cửa hàng môn bên trái kệ hàng lúc, hai mắt lập tức mở thật to.

Mắt của ta mù a!

Sớm một chút nhìn thấy, trực tiếp cầm lấy liền chạy.

Nhưng bây giờ, cái kia cường tráng lão bản ngăn ở cửa hàng cửa ra vào, hán cũng không cho rằng mình đánh thắng được đối phương.

"Người nhìn cái này được hay không? Đây chính là Bản Thiếu lúc trước bỏ ra hai cái Linh Tệ mua."

Vương Tiểu Hồ từ trong ngực lấy ra một cái quạt xếp, ném cho Sở Bắc.

"Không được!"

Đạt được hệ thống giám định kết quả, Sở Bắc trực tiếp cự tuyệt.

"Đạp đạp đạp. . ."

Vương Tiểu Hồ vừa định phát tác, bên tai bên cạnh liền vang lên ngoài cửa một trận tiếng bước chân dồn dập.

"Cầm lấy đi, cái này khẳng định đủ!"

Vương Tiểu Hồ trừng mắt liếc Sở Bắc, đem bên hông một khối ngọc bội kéo dưới, nhét vào Sở Bắc trong tay.

Sau đó, ba bước cũng hai bước hướng về kệ hàng đi đến, cầm lấy Công & Thủ đạn liền vội vàng chạy ra cửa hàng môn.

Sở Bắc miệng góc mang theo ý cười, vuốt vuốt trong tay tinh xảo Từ Ngọc đeo.

Khối ngọc bội này đi qua hệ thống xem xét, hoàn toàn chính xác có tư cách cầm cổ Công & Thủ đạn.

"Vương gia tiểu tử tại cái kia! Lý ca, chúng ta mau đuổi theo đi!"

Một đạo thanh âm hưng phấn mới vừa ở Sở Bắc bên tai vang lên, Vương Tiểu Hồ cái kia mang theo uy hiếp ngữ cũng theo đó mà đến.

"Vạn Giới hiệu cầm đồ, Bản Thiếu nhớ kỹ! Cái này Công & Thủ đạn nếu là không được, ta tát mở ra ngươi Cửa Hàng!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Phong Vân Vị Diện

【 chủ ký sinh hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, khen thưởng đưa đạt, Phong Vân Vị Diện 】

Vương Tiểu Hồ âm thanh vừa mới rơi dưới, Sở Bắc trong đầu cơ giới âm vang lên.

Sở Bắc đầu tiên là sững sờ, ngốc trệ sau một lúc lâu, miệng góc lộ ra điểm điểm ý cười.

Vô luận Khách Hộ là sử dụng may mắn rút thưởng cơ vẫn là trực tiếp cầm cổ bảo vật đổi lấy, sau cùng đoạt được tiền tài đồng đều bị cưỡng chế tính chuyển hóa thành tu vi của hắn.

Có thể nói, ngoại trừ mỗi tuần có thể lấy hai kiện Vật Phẩm bên ngoài, hắn là không chiếm được một phân tiền tài.

Duy chỉ có Vị Diện mở ra, tại những này Vị Diện bên trong lấy được bảo vật, quyền sử dụng tại hắn trong tay mình, có thể lựa chọn đầu giá Thành Nguyên tinh chuyển hóa làm tu vi, cũng có thể trực tiếp lựa chọn tặng người.

Tại Sở Bắc đi theo hệ thống Dẫn Đạo, hiểu rõ Vị Diện giao dịch lúc, lúc trước Vương Tiểu Hồ đã mang theo Công & Thủ đạn chạy tới An Nghi đường tận đầu.

"Vương gia tiểu tử, ngươi đừng chạy, nhanh ngừng bên dưới!"

Sáu tên Đại Hán bên trong một người, bùng ra cuồng hống, mặt mũi dữ tợn mang theo tức giận.

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi, Bản Thiếu ngừng, bị ngươi mang về hấp làm!"

Vương Tiểu Hồ xoay đầu mắng to một tiếng, mặc dù thờ hồng học nhưng chân bên dưới tốc độ không giảm chút nào, quét mắt phía trước son mạch, cắn răng, lại còn tăng tốc độ!

"Lý ca, tiểu tử kia mắng ta, lại còn nói ta thả chính là nướng cái rắm!"

Lúc trước mở miệng Đại Hán lệch đầu nhìn về phía bên cạnh ăn mặc hơi có vẻ hoa lệ Đại Hán, một mặt ủy cong.

Lý Báo vỗ vỗ bên cạnh Đại Hán vai: "Bà Nộ Hóa kim nén, một hồi bắt được tiểu tử này, ta cho phép ngươi trước béo đánh cho hắn một trận, đem hắn đánh thành heo đầu!"

Nửa khắc đồng hồ sau.

"Mấy người các ngươi thật đúng là kiên nhẫn a! Nhà các ngươi cùng cha ta sự tình, tại sao phải kéo tới Bản Thiếu trên thân, một chết ta!"

Vương Tiểu Hồ chạy trốn ngừng ngừng, trong miệng tiếng thở dốc càng ngày càng nặng, trong tay hắn mặc dù có Công & Thủ đạn, nhưng hắn không dám hoàn toàn ý lại a!

Vạn nhất cửa tiệm kia trái là cái Hắc Điểm, trong tay tiểu đồng tây ném ra bên ngoài tị ngòi, cái này nhưng làm sao xử lý?

"Tiểu tử, ngươi để cho chúng ta đừng đuổi, ngươi ngược lại là cũng đừng chạy a!"

Lý Báo dựa vào một cây đại thụ bên cạnh, nắm chặt lấy Quyền Đầu, hắn hận a, hận không có có trở thành một tên Tu Vũ Giả.

Truy đuổi chiến như trước đang tiếp tục, lại là nửa khắc đồng hồ đi qua.

Lúc này Vương Tiểu Hồ đã bay qua cái thứ nhất Tiểu Sơn đầu, sắc mặt đã kinh biến đến mức tái nhợt, mồ hôi càng là sớm đã thấm ướt quần áo.

"Mẹ nó, Bản Thiếu chạy không nổi rồi!"

Vương Tiểu Hồ sắp hư nhược rồi, đặt mông ngồi trên mặt đất, hùng hùng hổ hổ sau, chờ đợi lấy Lý Báo sáu người đuổi theo.

Đồng thời, trong tay nắm chặt Công & Thủ đạn, hồi tưởng đến nó sử dụng Phương Pháp.

Đến lúc này, hắn cũng chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào cái vật nhỏ này trên thân.

"Lý ca, Vương gia tiểu tử hắn ngừng! Hắn chạy không nổi rồi, co quắp thành chó chết!" Một gã đại hán mang trên mặt hưng phấn, chỉ ngoài trăm thước Vương Tiểu Hồ.

"Gia tộc, chúng ta một cổ tác khí!"

Lý Báo hít thật sâu một hơi khí, lau roi mồ hôi trán Thủy, lê bước chân nặng nề tiếp tục đi tới.

"Chín mươi, tám mươi, bảy mươi, sáu mươi. . ."

Vương Tiểu Hồ lâu bầu, thôi toán lấy Lý Báo một đoàn người cùng mình khoảng cách.

Mất dưới, lấy hắn còn sót lại một chút khí lực, nhiều lắm là cũng chỉ có thể đem trong tay Công & Thủ đạn ném ra mười mét khoảng cách.

"Tiểu tử, ngươi làm sao không chạy? Lại chạy a! Nãi nãi, kết quả không phải là giống nhau sao? Một chết lão tử!"

Tại khoảng cách Vương Tiểu Hồ còn có hai mươi mét thời điểm, Lý Báo vẫy vẫy tay, ra hiệu bên cạnh đồng bạn ngừng dưới.

"Ngừng bên dưới làm gì? Tiếp tục tới a!"

Vương Tiểu Hồ cố ý cười lạnh một tiếng, không quên hướng phía Lý Báo ngoắc ngón tay, khiêu khích ý vị mười phần.

"Tiểu tử, ngươi vừa mới trong miệng nói thăm cái gì? Còn có, trong tay ngươi cái kia đồ chơi nhỏ là cái quỷ gì?"

Lý Báo mặt lộ vẻ cảnh giác, hồ nghi nhìn Vương Tiểu Hồ, cũng không có vội vã tiến lên.

"Lý ca, ngươi đừng lo lắng! Cùng lắm thì, ta đi lên trước béo đánh cho hắn một trận!" Lúc trước bị Vương Tiểu Hồ mắng to Đại Hán bẻ bẻ cổ, trong mắt mang theo ngoan lệ.

Cách đó không xa Vương Tiểu Hồ nghe được Đại Hán lời nói, tâm bên trong một cái lộp bộp, cũng may Lý Báo lời kế tiếp lại để cho hắn yên lòng.

"Không cần, chúng ta cùng đi, hắn lật không được Thiên!"

Nói xong, Lý Báo miệng góc phác họa ra một vòng khiếp người nụ cười, dẫn lĩnh sau lưng Đại Hán tiếp tục tiến lên.

"50, bốn mươi, ba mươi, hai mươi. . ."

Xem chừng khoảng cách, Vương Tiểu Hồ cắn răng, quét mắt khí thế hùng hăng Lý Báo sáu người, kéo ra ngòi nổ, đem Công & Thủ đạn ném ra ngoài.

"Tiểu tử, nguyên lai ngươi là muốn dùng thứ này đập chết chúng ta a! Thật sự là buồn cười!"

Lý Báo một cái vọt lên, trực tiếp nhận lấy Công & Thủ đạn, đặt ở lòng bàn tay vuốt vuốt, nó bên cạnh năm tên Đại Hán cũng mang theo vẻ trêu tức hiếu kỳ vây ở Công & Thủ đạn bên cạnh.

"Uy nghiêm hùng tráng cha a, hiền hòa mẫu thân a, Tú Mỹ rung động lòng người tỷ a, nếu là ta chết đi, ta sẽ Báo Mộng cho các ngươi. Tại diệt Vương gia trước, trước đập cho ta An Nghi ngõ hẻm cái kia Hắc Điểm, tên của nó gọi Vạn Giới hiệu cầm đồ!"

Vương Tiểu Hồ đóng chặt hai con ngươi, một mặt thành tín chấp tay trước ngực, trong lòng mặc niệm lấy Tam Diệu.

"Oanh!"

Khi một giây sau cùng rơi bên dưới lúc, đỉnh tai như ọc tiếng vang lên, ngay sau đó Lý Bảo bọn người thống khổ thê thảm tiếng kêu rên vang lên, gọi tiếng càng ngày càng yếu. . . .

"Ứng ực!"

Nghe âm thanh, Vương Tiểu Hồ chậm rãi mở hai mắt ra, hướng về phía trước nhìn lại.

"Con bà nó!! Thật có hiệu! Uy lực còn mẹ nó lớn như vậy!"

Ngắm nhìn nổ tung chỗ khắp trời tro bụi, Vương Tiểu Hồ không biết ở đâu ra khí lực, đặt mông từ dưới đất vọt lên.

"Đại Lão Thô nhóm, các người có khỏe không?"

Vương Tiểu Hồ thử thăm dò hướng nổ tung chỗ hét to một tiếng, hơi chờ giây lát, không có trả lời về sau, kéo lấy bước chân thận trọng tiến lên.

Một bước, hai bước, ba bước. . . .

"Tê!"

Xuyên thấu qua tro bụi thấy rõ cảnh tượng bên trong, Vương Tiểu Hồ ngược lại hít một hơi lạnh khí, trong lòng vui sướng đồng thời mang theo điểm điểm thương hại.

Duy gặp Lý Bảo sáu người huyết nhục văng tung tóe, quần áo đều phá nát, da thịt càng là đốt cháy đen, đã chết không thể chết lại.

"Móa nó, thế mà nhật được bảo!"

Vương Tiểu Hồ tựa hồ nghĩ tới điều gì, hưng phấn xoa xoa tay, nhanh chóng dọc theo đường cũ trở về.

Cùng lúc đó, Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Sở Bắc ngồi tại sau quầy trên ghế, khóe môi nhếch lên nụ cười như có như không, căn cứ hệ thống Dẫn Đạo hắn đã nói chung biết nói như thế nào đem hiệu cầm đồ mở tại các đại vị diện.

Ở tại thức hải bên trong, có một cái bảng, bảng nhất bên trái của có một cái dụng thẳng cột, để nhất trên lan can hoành liệt lấy 【 Phong Vân Vị Diện 】 bốn chữ lớn.

"Leng keng!"

Bỗng nhiên, Sở Bắc trong đầu vang lên một đạo như dòng chảy róc rách thanh âm nhắc nhở, Phong Vân Vị Diện bốn chữ lớn cũng sáng lên kim sắc quang mang.

"Cái thứ nhất kêu gọi tới rồi sao?"

Sở Bắc Thần Thức nhất động, lựa chọn ấn mở Phong Vân Vị Diện.

Lập tức, một đoạn dễ nghe êm tai âm thanh ở tại trong đầu vang lên, âm thanh mang theo ý cầu khẩn.

"Thần Linh ở trên, tiểu nữ Nhan Doanh, khẩn cầu các người Heal Me phu Nhiếp Nhân Vương. Ta phu như được cứu, tiểu nữ nguyện mỗi ngày tới đây lễ bái, cho các người kéo dài hương hỏa, gió mặc gió, mưa mặc mưa!"

"Nhan Doanh?"

Sở Bắc nỉ non một tiếng, bắt đầu nhớ lại nhân vật này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Bắc Âm Cuồng Đạo Nhiếp Nhân Vương

"Nhan Doanh! Nhiếp Phong mẫu thân, Bắc Âm Cuồng Đạo Nhiếp Nhân Vương thê tử!"

Sở Bắc trong lòng giật mình, vội vàng hắng giọng một cái: "Nhan cô nương, không biết ngài có chuyện gì? Tại bên dưới đủ khả năng bên trong, đồng ý giúp đỡ."

"Là ai! !"

Phong Vân Vị Diện, một gian trong miếu thờ.

Một nữ tử quỳ bái tại vừa vỡ cũ Phật Tượng trước, duy gập trên thân lấy một bộ Quần lụa mỏng, nhu thuận tóc dài phiêu tán tại sau lưng, chột có hai sợi râu xuống ở trước ngực.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài mạo, ngũ quan tinh xảo, có thể nói sắc đẹp khuynh quốc khuynh thành.

Giờ phút này, Nhan Doanh nhìn chung quanh, nàng vững tin mình không có nghe lầm, ngay tại vừa mới có một đạo xa lạ nam tính âm thanh ở tại bên tai vang lên.

Âm thanh rõ ràng rất gần, bốn phía nhưng không thấy bất luận cái gì thân ảnh.

"Vừa mới là ai đang nói chuyện?" Nhan Doanh ngồi thẳng lên, hai con ngươi cảnh giác quét curop lấy.

"Đạp đạp đạp. . ."

Một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, ngay sau đó một tên đáng người vĩ ngạn sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt nam tử đi vào đền miếu.

Cùng nữ tử so sánh, nam tử mặc muốn lộ ra keo kiệt nhiều, một bộ Ma Bỏ áo khoác, sau lưng cang là cồng một cái giỏ trúc, cái sọt bên trong tràn đầy củi lửa.

"Doanh nhi, ngài tại sao lại tới nơi này? Không cần tin những này Thần Phật, bọn hần sẽ không hiển linh."

"Phu quân, tại ngài trước khi đến, Thần Phật đã hiển linh! Hần đã phái cao nhân tới trước, chỉ bất quá còn không có gặp thân ảnh của hần thôi!"

Nam tử bình phong Khí Ngưng Thần, tinh tế cảm giác trong miếu thờ bên ngoài gió thổi cỏ lay, phát hiện không có có dị thường về sau, đi đến bên cạnh cô gái thương tiếc vuốt ve nó tóc xanh.

"Doanh nhi, ta biết đạo ngài là tốt với ta, nhưng cuộc sống bây giờ ta đã rất thỏa mãn. Chẳng lẽ, ngài cảm thấy loại ngày này không tốt sao?"

Nghe được lời của nam tử, Nhan Doanh trong mắt hiện lên một tia âm đạm chi sắc: "Phu quân, ngài đi về trước đi! Ta lại đợi một hồi liền trở về."

Nam tử tựa hồ không hiểu nữ tử tâm tư, lắc lắc đầu thờ dài một tiếng đi ra đền miếu.

Đợi cho nam tử sau khi đi, nữ tử lần nữa quỳ gối bỏ đoàn bên trên, chắp tay trước ngực, thành tín nhìn qua phía trước rách nát Phật Tượng.

"Thần Linh a, ta biết đạo ngài còn tại! Tiểu nữ cầu ngài hiển hình, mau cứu ta phu đi, hần nhưng là Bắc Âm Cuồng Đạo Nhiếp Nhân Vương a, có thể nào qua loại này Sơn Dã Thôn Phu sinh hoạt!"

"Nhan cô nương, khiến cho phu cứu lại gặp được phiền toái gì, ngài nói nghe một chút đâu?"

Sở Bắc lần nữa lên tiếng, đây chính là Phong Vân Vị Diện đệ nhất đơn sinh ý.

"Cao nhân, ngài quả nhiên còn ở nơi này!"

Bỏ đoàn bên trên nữ tử trên mặt mang theo một vòng hưng phấn, nhanh chóng hướng phía Phật Tượng liên tục lễ bái: "Thần Phật hiển linh, tiểu nữ cầu cao nhân ra mặt thấy một lần, tiểu nữ cho ngài dập đầu."

Bên tai một bên, Nhan Doanh đập đầu thùng thùng âm thanh liên tiếp không ngừng, Sở Bắc trong lòng không đành lòng, đem Cửa Hàng cửa đóng lại về sau, Thần Thức nhất động liền chút hai lần bảng bên trên 【Phong Vân Vị Diện】 bốn chữ lớn.

Điểm một lần, liên tiếp Vị Diện, có thể tiến hành trò chuyện; điểm hai lần, thì có thể vào Vị Diện.

Bỗng nhiên, Sở Bắc trước mắt một trận choáng váng, tiếp lấy trên thân trước xuất hiện một cái đen nhánh khe, khe bên trong có lấy cự đại Hấp Lực.

Không đợi Sở Bắc kịp phản ứng, nó cả người liền bị kéo túm đi vào.

Trong chớp mắt, Vạn Giới hiệu cảm đồ lâu một đã không có Sở Bắc bóng dáng.

"Bì Táp! Bì Táp!"

Quen thuộc tiếng gào đồm Sờ Bắc tỉnh lại.

Đội nó mở ra mông lung hai mắt, lập tức sắc mặt khẽ giật mình, hai đầu lông mày mang theo điểm điểm kinh ngạc.

Trong lúc nhất thời, Sờ Bắc, Nhan Doanh hai người hai mắt lẫn nhau bề ngoài đứng, yên tĩnh bầu không khí hơi có vẻ xấu hổ.

"Khụ khụ. . ."

Sờ Bắc vội ho một tiếng, Nhan Doanh lấy lại tinh thần, hưng phấn nói: "Ngài đúng vậy Thần Phật phải tới vị cao nhân nào a?"

Nhan Doanh từ bỏ đoàn bên trên đứng dậy, hơi sửa sang lại một bên dưới quần áo, người trước mắt có thể thần không biết quỷ không hay đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, tất nhiên có siêu phàm thực lực.

Sờ Bắc đánh giá một phen nữ tử trước mắt, trong lòng không khỏi sợ hãi thán phục: "Không hổ là Phong Vân bên trong công nhận giang hồ Đệ Nhất Mỹ Nữ."

Không đúng!

Sờ Bắc đột nhiên tựa hồ nhớ ra cái gì đó, gấp vội mở miệng: "Nhan cô nương, người có phải hay không sinh ra một đứa con?"

Nhan Doanh trong lòng kinh hãi, cao nhân đúng vậy cao nhân, ngay cả trong nhà này sự tình đối phương đều biết nói.

Nàng cùng Nhiếp Nhân Vương quy ẩn đã có chút tuế nguyệt, biết đạo nàng dự có một đứa con người có thể nói ít càng thêm ít, mà người trước mắt lại có thể một thanh nói ra.

Khi dưới, trong nội tâm nàng càng thêm kiên định Sờ Bắc là cái cao nhân ý nghĩ.

"Như cao nhân nói, tiểu nữ tám năm trước hoàn toàn chính xác sinh ra một đứa con, tên là Nhiếp Phong!"

Sờ Bắc sững sờ, Quả thật đúng là không sai, hiện tại Hùng Bá còn không có tìm tới Nhiếp Nhân Vương, Nhiếp Phong còn không có nhập Thiên Hạ Hội.

"Cao nhân, van cầu ngài mau cứu ta phu Nhiếp Nhân Vương." Nhan Doanh trong mắt mang theo chân thành.

Mắt thấy Nhan Doanh lại phải lay ngược lại, Sờ Bắc vội vàng nhô ra tay đem đối phương nâng lên, cười khan một tiếng: "Nhan cô nương, từ đầu đến cuối người còn chưa nói cho ta, phu quân của người đến tột cùng bị cái gì thương?"

Tiếng nói rơi dưới, Sờ Bắc lại bổ sung một câu: "Kỳ thực ta cũng không phải cái gì cao nhân, ta chỉ là Vạn Giới hiệu cầm đồ chủ nhân, người có thể xưng hô ta Sờ chương quỹ hoặc Sờ lão bản."

"Vạn Giới hiệu cầm đồ chủ nhân?"

Nhan Doanh đôi mi thanh tú nhú lên, lâm bầm một tiếng, trong mắt mang theo mê mang.

Hiển nhiên, Vạn Giới hiệu cầm đồ cái tên này đối với nàng mà nói mười phần lạ lẫm.

Nhưng nàng cũng biết nói, mắt bên dưới cũng không phải là hiểu rõ cái này thời điểm, thoáng sửa sang lại một bên dưới mạch suy nghĩ, đem phu quân ám tặc tự nói ra.

"Nguyên lai là Hóa Độc!"

Nghe xong Nhan Doanh miêu tả, Sờ Bắc nói thầm một tiếng.

Nhiếp gia đời đời có Phong Huyết truyền thừa, có thể nhập ma, Nhiếp Nhân Vương đúng vậy tại một lần đang luyện công nhập ma dẫn đến Độc Hóa công tâm.

"Sờ chương quỹ, đã ngài biết đạo loại này ám tặc, chắc hẳn cũng tự nhiên có giải cứu chi pháp, cầu ngài cần phải mau cứu phu quân của ta."

Đối với Nhiếp Nhân Vương ám tặc, Sờ Bắc thốt ra, điều này thực cho Nhan Doanh tăng thêm hi vọng.

"Nhan cô nương, bất mãn ngài nói, ta là một cái người làm ăn, mặc dù có cứu ngài phu quân năng lực, ta cũng không lại. . ."

Không đợi Sờ Bắc đem miệng bên trong lời nói xong, Nhan Doanh liên tục điểm đầu: "Cái này ta biết, đơn giản đúng vậy thù lao nha, chỉ cần cao nhân có thể chữa cho tốt phu quân ta ám tặc, sở học của hắc Vũ Kỳ Công Pháp tùy ý ngài chọn lựa."

Sở Bắc nhếch miệng cười một tiếng: "Nhan cô nương thật là một cái người biết chuyện, hôm nay trước hết đến cái này đi, ta sẽ lại đến tìm ngươi."

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Lôi Thần mạnh mẽ cái đầu nhỏ còn chưa kịp từ Sở Bắc trong ngực chui ra, Sở Bắc Thần Thức nhất động, liền biến mất ở trong miếu thờ.

"Đến vô ảnh, đi vô tung, quả nhiên là cao nhân!"

Nhan Doanh lú lười, ngơ ngác nhìn qua Sở Bắc biến mất địa phương, trên mặt chân kinh chỉ sắc thật lâu đã lui đi.

Đập đập đập. . .

Tiếng bước chân vang lên, lúc trước rồi đi nam tử lại đi trở về.

"Doanh nhi, ngươi vừa mới là tại cùng ai nói chuyện?" Nam tử hai đầu lông mày mang theo ngưng trọng, bày đầu nhìn quanh.

"Phu quân, ngươi đừng tìm, cao nhân hắn đã đi!"

Nói xong, Nhan Doanh đột nhiên nhếch miệng lên, mang theo mừng rỡ, mơ hồ trong đó còn có vẻ đắc ý: "Phu quân, ngươi được cứu rồi!"

"Doanh nhi, trạng huống thân thể của ta ta so với ai khác đều rõ ràng, ngươi chớ bị những cái kia Giang Hồ Phiến Tử cho lừa dối. . ."

Nam tử nhún vai, cười khan một tiếng, đem nữ tử ôm vào lòng, hướng về đền miếu đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Lão ca ổn, thật ổn!

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Nương theo lấy Lôi Thần ngăn ngại gọi tiếng, Sở Bắc về tới Vạn Giới hiệu cảm đồ.

Hắn sờ dĩ như vậy vội vã rồi đi, hoàn toàn là bởi vì hắn mất bên dưới còn không biết nói sao diệt trừ Nhiếp Nhân Vương ám tặc.

Căn cứ Vạn Giới hiệu cảm đồ hệ thống cho ra tin tức, tại vị diện khác giao dịch, hiệu cảm đồ có thể không ràng buộc cung cấp thương phẩm.

Nhưng vấn đề là, trong tiệm cảm đồ hiện tại liên sản xuất bốn kiện Vật Phẩm, không có một cái phái bên trên công dụng.

Làm Phong Vân Vị Diện thứ một cái giao dịch, Sở Bắc lại không thể để nó cấp hoàng, chỉ có thể rời đi trước về sau lại tìm Giải Độc chi pháp.

"Đồng đồng đồng. . ."

Sở Bắc còn đang suy tư đối sách lúc, tiếng gõ cửa dồn dập vang lên.

Nghe được tiếng đập cửa, nguyên bản nhô ra cái đầu nhỏ Lôi Thần lần nữa rút vào Sở Bắc trong ngực.

Sở Bắc cười khan một tiếng, tiểu gia hỏa này quả thực có chút sợ người lạ.

Răng rắc!

Sở Bắc mở ra môn, một sợi nhật ánh sáng màu vàng óng thu vào trong phòng.

"Tại sao là ngươi? Ngươi tại sao trở lại?"

Ngoài cửa gõ môn, chính là lúc trước rồi đi Vương Tiểu Hồ.

Thời khắc này Vương Tiểu Hồ, sắc mặt tuy nhiên tái nhợt, nhưng giương lên miệng góc lại như nói hấn kích động trong lòng cảm giác hưng phấn.

"Lão bản a, ngài quý danh a!"

Vương Tiểu Hồ xoa xoa tay, nhìn về phía Sở Bắc trong ánh mắt mang theo vẻ nịnh hót.

Còn không đợi Sở Bắc nói chuyện, liền ba bước cũng hai bước tiến nhập trong tiệm, hoàn toàn liền là một bộ như quen thuộc bộ dáng.

"Ngươi đến tột cùng có chuyện gì? Bản tiểu điểm không khai hô người rảnh rồi."

Sở Bắc lông mày dần dần nhăn lại, hần nhưng đối trước mắt cái này Phú Gia Tử Đệ không có ấn tượng gì tốt.

"Lão bản a, bi nhân họ Vương tên Tiểu Hồ, ngài về sau a có thể trực tiếp gọi ta Vương lão đệ, gọi Tiểu Hồ cũng được."

Vương Tiểu Hồ cười ha ha, trực tiếp loại bỏ rơi mắt Sở Bắc hơi có vẻ đậm mạc lời nói, bắt đầu ở trong tiệm bắt đầu đi loanh quanh.

Sở Bắc miệng góc kéo một cái, hần không biết đạo thiếu niên ở trước mắt tại đánh ý định quỷ quái gì.

"Vương lão đệ, sắc trời đã không muộn, ngươi có phải hay không cũng cần phải trở về? Bản tiểu điểm muốn đóng cửa."

Sở Bắc tiến lên hai bước, hữu hảo đem tay trái vòng tại Vương Tiểu Hồ trên cổ, hơi dùng lực.

"Tê. . . Đau!"

Vương Tiểu Hồ ngược lại hít một hơi lạnh khí: "Lão ca, ngươi cái này làm ăn, làm sao luôn luôn vội vã đuổi khách nhân đi đâu?"

"Ta xem mặt ngươi bề ngoài, thực sự nhìn không ra ngươi có thể móc ra tiền tài đến! Ngươi như nếu ngươi không đi, ta cần phải mời ngươi đi!"

Sở Bắc bẻ bẻ cổ, nắm chặt Quyền Đầu, phát ra thanh thúy xương cốt nhấn nhá âm thanh.

Nghe được đối phương trong miệng cố ý tăng thêm 'Mời' chữ, Vương Tiểu Hồ ngượng ngùng cười một tiếng, lại đánh giá một phen đối phương khôi ngô cường tráng thân thể về sau, liền tiếp lui về phía sau hai bước.

Hần trăm phần trăm xác định, mình không là đối phương một chiêu chi địch!

"Đúng rồi, lão ca! Ngài cái kia Công & Thủ đạn còn gì nữa không?"

Mặt đối Sở Bắc khí thế hung hăng bộ dáng, Vương Tiểu Hồ bước chân tăng tốc, trốn tránh đến quầy hàng bên cạnh.

Giờ phút này, kệ hàng Đệ Tam Tầng chỉ còn lại nhất phẩm đức rèn Tài Liệu Tinh Hôi Thiết cùng Phục Cốt Cao.

"Thế nào, còn muốn?" Sở Bắc dừng chân lại bước, âm thanh đậm mạc.

"Đúng, cho ta đến mười cái! Không có đồ vật khi, có thể dùng tiền mua!" Vương Tiểu Hồ đầu lâu hả ra một phát, mở ra song chương.

Sở Bắc nhún nhún vai, ngữ trọng tâm trường nói: "Vương lão đệ, ngươi không phải nói bản tiểu điểm chính là Hắc Điểm sao? Còn nói ta là Đồ Phụ, chuyên môn đồ tể các ngươi những này Phú Gia Tử Đệ sao?"

Vương Tiểu Hồ mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, một mặt nịnh nọt: "Lão ca, tiểu đệ đó là đang nói đùa đâu, ngài tiệm này từ bên ngoài nhìn khí thế rộng rãi, tiến đến càng lộ vẻ trắng lẹ, làm sao lại là Hắc Điểm đâu?"

"Còn nữa, ngài khí vũ hiện ngang, chỉ là khí chất kia liền biết nói. . ."

Bất Đẳng Vương Tiểu Hồ vỗ mông ngựa xong, Sở Bắc hài lòng điểm điểm đầu, về sau ánh mắt ngưng tụ, khẩu phong nhất chuyển: "Không có!"

"Ách?"

Vương Tiểu Hồ sững sờ, như là Mộc Kê, lâm vào ngốc trạng bên trong.

Đợi nó sau khi tỉnh hồn lại, vội vàng lôi kéo ở Sở Bắc ông tay áo: "Lão ca, trên người của ta mặc dù không có tiền, nhưng trong nhà của ta có tiền, ta cái này liền trở về cầm!"

"Không cần trở lại, hôm nay thật không có, ngày mai lại đến đi!"

Sở Bắc thần tình lạnh nhạt, như hần nói, Vạn Giới hiệu cầm đồ trên quầy Vật Phẩm khi Thiên bán không, Đệ Nhị Thiên Tài sẽ bỏ đủ.

"Lão ca, ngài cái này Công & Thủ gậy tại kệ hàng bên trên sẽ không một ngày chỉ thả một cái a?" Vương Tiểu Hồ hướng phía Sở Bắc nháy mắt ra hiệu, thăm dò nói.

Sở Bắc điểm đầu, giữ yên lặng.

"Lão ca, một ngày không thể nhiều bán không? Tỉ như bán hai cái, ba cái?" Vương Tiểu Hồ theo thứ tự dựng thẳng lên ngón tay đầu.

Sở Bắc dao động đầu, giữ yên lặng.

"Lão ca ồ, thật ồ!"

Nhìn thấy đối phương không chịu nhả ra một mặt kiên định bộ dáng, Vương Tiểu Hồ không khỏi thở dài một tiếng.

"Nhớ kỹ, hàng trên kệ Vật Phẩm, không bán, chỉ có thể cầm cố!" Sở Bắc nhắc nhở Vương Tiểu Hồ trong tiệm quy củ.

Vương Tiểu Hồ lắc đầu, tiếp theo tựa hồ nghĩ tới điều gì, thay đổi đôi phẩy chì sắc, chỉ phía bên phải may mắn rút thương cơ, trong mắt bốc lên tinh quang.

"Lão ca, cái này nếu là rút trúng Công & Thủ đạn, hôm nay sẽ có sao?"

"Có, trước mắt một ngày chỉ có thể rút một lần!"

Sở Bắc miệng góc khẽ nhúc nhích, đồng thời dựng lên một ngón tay.

Đã hẳn lựa chọn hệ thống Dẫn Đạo, tự nhiên muốn tuân theo hệ thống quyết định quy củ.

Nghe vậy, Vương Tiểu Hồ mặt mày nháy lên, hẳn khí a!

Cái này cái gì tiệm nát, quy củ nhiều như vậy!

Trong lòng oán trách sau khi, Vương Tiểu Hồ trực tiếp hướng đi ngoài cửa: "Lão ca, ta cái này liền trở về lấy tiền đến va vào vận khí, thuận tiện đem Từ Ngọc đeo chuộc về."

"Tiểu điểm hôm nay không buôn bán, sáng nay lại đến đi!"

Sở Bắc từ trong ngực lấy ra một khối ngọc bội đặt ở lòng bàn tay vuốt vuốt, lại nói: "Muốn chuộc về Ngọc Bội, cần dùng cầm cố đồ vật cộng thêm Ngũ Mai Linh Tệ, lại thời hạn là mười hai canh giờ."

Vừa đi ra đại môn Vương Tiểu Hồ, tại nghe xong Sở Bắc lời nói, chân bừa sau lúc một cái lão đảo.

"Ngươi đây là cường đạo, quá ghê tởm!"

"Thế nào, ngươi có ý kiến?"

Sở Bắc vén lên tay áo, bẻ bẻ cổ, thoáng hoạt động một bên dưới Gân Cốt hướng về Vương Tiểu Hồ đi đến.

"Không có. . . Không ý kiến."

Vương Tiểu Hồ lăm bắm một tiếng, bước chân tăng tốc, tại An Nghi trên đường thật nhanh bắt đầu chạy.

"Sáng nay Bản Thiếu sẽ còn trở lại!"

Nghe nơi xa tung bay tới âm, Sở Bắc dao động đầu cười khẽ, đóng lại Cửa Hàng phía sau cửa hướng Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

...

"Khinh Vũ a, ngươi Sở đại ca đói bụng, đồ ăn đã khỏi chưa?"

Sở Bắc vừa vừa đến Tiểu nhà hàng nhỏ, liền đã nhận ra một cổ Hàn Lạnh khí tức, tựa như là thân ở tại hầm băng, làm cho người không khỏi muốn lạnh run.

Lúc này, Mạc Khinh Vũ mặt âm trầm từ sau trù bên trong đi ra.

"Nhẹ Vũ muối muối, ngươi làm sao không vui a? Có phải hay không ai trêu chọc phải ngươi, nói cho Sở đại ca, Sở đại ca thay ngươi đi béo đánh cho hắn một trận!"

Sở Bắc lòng đầy căm phẫn, Quyền Đầu cảm lớp bóp vang.

"Ngồi xuống!"

Mạc Khinh Vũ nhàn nhạt quét mắt Sở Bắc, âm thanh băng lãnh.

"A."

Sở Bắc nhẹ đầu một tiếng, theo bản năng kéo qua bên cạnh một trương ghế vuông.

Cái mông vừa hạ xuống trên ghế, Sở Bắc liền ngược mắt liếc về Mạc Kinh Vũ, suy đi nghĩ lại, hần không có trêu chọc đến đối phương a!

"Xế chiều hôm nay, ta đi Trường Hương Nhai mua một đồng rau xanh trở về." Mạc Kinh Vũ âm thanh không lạnh không nhạt.

Sở Bắc gãi gãi đầu, mặt lộ vẻ nghi hoặc: "Sau đó thì sao?"

"Lúc trước Cao viên ngoại lại tới, lần nữa điếm xào rau xanh!" Mạc Kinh Vũ một bước phóng ra lạnh lùng đe dọa nhìn Sở Bắc.

Đối đầu Mạc Kinh Vũ ánh mắt, Sở Bắc chợt dạ thôi động cái ghế lui lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Sở đại ca, ngươi khi dễ người

"Lại sau đó thì sao?" Sở Bắc yếu ớt truy hỏi.

Mạc Kinh Vũ đột nhiên cười lạnh một tiếng: "Lại sau đó, ta liền dùng Trường Hương Nhai bên trên mua được rau xanh, liền tiếp đuổi việc mười bàn, hòa hâu, lật xào thời gian không ngừng biến hóa, nhưng như cũ không thể xào ra buổi trưa vị đạo."

Nói đến đây, Mạc Kinh Vũ lần người hướng về phía trước, ghé vào Sở Bắc trên thân: "Sở đại ca, ngươi nói cho ta, có phải hay không là ngươi đồ ăn có vấn đề!"

"Cao viên ngoại thiện tâm, tuy nhiên mặt ngoài không nói gì thêm, nhưng là ta có thể cảm giác được hần lúc rời đi trong lòng cái kia cổ cô đơn tiếc nuối!"

"Khụ khụ khụ. . ."

Sở Bắc vội ho một tiếng, về sau ngưng ngừng cười một tiếng: "Kinh Vũ, ngươi trước, ép Sở đại ca nhanh không thở nổi."

Cái này tự nhiên là Sở Bắc trò đùa lời nói, hần chẳng qua là cảm thấy mắt bên dưới cùng đối phương tư thế quá mức mập mờ.

Mạc Kinh Vũ tựa hồ cũng ý thức được không ổn, trên hai gò má hiện lên một vòng đỏ ửng, đồng thời đứng lên xinh đẹp mắt phượng lạnh hừ một tiếng.

"Kinh Vũ a, cái kia đồ ăn kỳ thực không phải trên thị trường rau xanh, nó tên là Thủy Tâm đồ ăn, chỉ là cùng rau xanh đáng đáp có điểm giống mà thôi."

Sở Bắc từ một bên kéo qua một cái ghế, hai tay khoác lên Mạc Kinh Vũ vai bên trên, ra hiệu nàng ngồi xuống.

"Thủy Tâm đồ ăn? Ngươi làm sao không nói sớm một chút! Cái này đều tại ngươi, vừa mới ngươi là không thấy được Cao viên ngoại cái kia thất vọng bộ dáng!"

Mạc Kinh Vũ trừng Sở Bắc một chút, mang trên mặt u oán.

"Ngươi cũng không có hỏi a!" Sở Bắc nhẹ nhàng nói thảm một tiếng.

"Sở đại ca, ngươi vừa mới nói cái gì!"

Mạc Kinh Vũ nhún nhún cái mũi, mắt thấy lại phải bỏ nhào Sở Bắc trên thân.

Thấy thế, Sở Bắc vội vàng lui lại, giật ra Đề Tài: "Kinh Vũ, ta đói."

"Chờ ở tại đây, đáng đời ngươi bị đói!"

Lời tuy nói như vậy, nhưng Mạc Kinh Vũ đã đứng dậy hướng về hậu trù đi đến.

Nửa khắc đồng hồ về sau, xông vào mũi mùi đồ ăn quanh quán tại Sở Bắc chớp mũi.

"Khinh Vũ nhanh lên đồ ăn, Sở đại ca đã đợi không kịp!"

Sở Bắc xoa xoa tay, chớp mũi run run, hân đã đói bụng thời gian rất lâu.

Đạp đạp đạp!

Tiếng bước chân vang lên, mùi tức ăn thơm càng ngày càng đậm.

"Sở đại ca, người com nước xong xuôi liền đi cho ta làm một đồng cái kia Thủy Tâm đồ ăn tới."

"Phốc. . ."

Nghe được Mạc Khinh Vũ đột nhiên vang lên lời nói, Sở Bắc mới vừa vào miệng thịt gà trực tiếp phun tới.

Một đồng? Người để hân đi đâu làm đi!

"Sở đại ca, người cái này biểu tình gì? Chẳng lẽ lại ta làm người khó xử sao? Chẳng phải một đồng đồ ăn a, Cao viên ngoại nhưng là cho Ngũ Mai Linh Tệ đây."

Mạc Khinh Vũ cầm qua một tờ giấy đưa tới Sở Bắc trước người, đồng thời nhếch lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

Sở Bắc lau roi khóe miệng mỡ đồng, mang trên mặt một tia áy náy: "Khinh Vũ, cái này Thủy Tâm đồ ăn trên thị trường không có bán a."

"Cái kia lúc trước là từ đâu tới?"

Mạc Khinh Vũ trong mắt hiện lên hoang mang, nàng mở nhà hàng lâu như vậy, trước đây hoàn toàn chính xác chưa từng nghe qua Thủy Tâm đồ ăn cái tên này.

"Nó là ta trong tiệm đặc hữu Tiểu Bảo Bối, kệ hàng bên trên mỗi ngày chỉ có một đũa, hôm nay đã bị người cho lấy đi." Sở Bắc dựng thẳng lên một ngón tay, hơi có vẻ xấu hổ.

"Liền một đũa? !"

Mạc Khinh Vũ biểu lộ khẽ giật mình, kém chút trực tiếp từ trên ghế nhảy lên: "Sở đại ca, người đây là vật hiếm thì quý đâu a!"

Sở Bắc gạt đầu, tránh thoát Mạc Khinh Vũ chương mắt ánh mắt, cầm lấy đũa miệng lớn ăn lên đồ ăn tới.

Nhìn thấy đối phương một mực trốn tránh, Mạc Khinh Vũ khí trước ngực hai đoàn sung mãn cầu run lên một cái, hít sâu một cái tức giận vô cùng ra sức bảo vệ cầm trấn định, chậm đợi Sở Bắc đem đồ ăn ăn xong.

Trong lúc nhất thời, Tiểu trong nhà hàng nhỏ chỉ còn lại Sở Bắc miệng lớn nhấm nuốt âm thanh.

"Đã ăn xong a? Ăn xong liền cùng ta về hiệu cầm đồ đi!"

Mạc Khinh Vũ vừa mới dứt lời, liên ý thức được không đúng, hai gò má đỏ ửng lại hiện ra.

"Không có chuyện, Sở đại ca hiệu cầm đồ về sau cũng là người." Sở Bắc nhếch miệng cười một tiếng, hóa giải xấu hổ.

"Nguy rồi, quên một chuyện!"

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ miệng miệng đại trương bộ dáng, Sở Bắc vội vàng truy hỏi: "Chuyện gì? Rất trọng yếu sao?"

"Vừa mới cái kia mấy bàn đồ ăn ta quên dùng thông đạt ghi chép!"

"Thông đạt? !"

Hai chữ mắt lập tức thu vào Sở Bắc não hải, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

Trước đây, hân còn tại làm phức tạp giải quyết như thế nào Nghiệp Nhân Vương ám tạt đây.

Hiện tại, trải qua Mạc Khinh Vũ một nhắc nhở như vậy, hân có đầu mối!

"Sở đại ca, người ngốc cười cái gì, trúng tà?" Mạc Khinh Vũ nhô ra tiêm lớn lên tay trái tại Sở Bắc trước mắt lung lay.

"Khụ khụ. . ."

Sở Bắc hoàn hồn, thu liễm lại nụ cười: "Đi thôi, đi chúng ta hiệu cảm đồ!"

Sau một lúc lâu, Vạn Giới trong tiệm cảm đồ.

"A? Cái kia Tiểu Hắc cầu làm sao không thấy?"

Quầy hàng bên cạnh, Mạc Kinh Vũ chỉ Đệ Tam Tầng, buổi trưa nàng còn nhìn đến đây trưng bày bốn dạng đồ đâu.

"Bị người khi đi, đòi lấy một khối tinh xảo Ngọc Bội."

Sở Bắc xem thường từ trong ngực đem Vương Tiểu Hồ Ngọc Bội móc ra, thả ở lòng bàn tay vuốt vuốt.

"Tử Ngọc! Có người vậy mà nguyện ý dùng Tử Ngọc đổi cái kia Hắc Cầu?!"

Mạc Kinh Vũ một bả cầm qua Sở Bắc ngọc bội trong tay, khắp khuôn mặt là vẻ không thể tin.

Quả nhiên, đối phương cũng không là người nhà bình thường con cái, không phải vậy lại có thể nào một chút nhìn ra Ngọc Bội chất liệu.

Mạc Kinh Vũ tựa hồ cũng ý thức được mình nói lỡ miệng, vuốt vuốt mũi ngọc tinh xảo, đem Ngọc Bội trả lại cho Sở Bắc, Tiểu chạy tới may mắn rút thương cơ bên cạnh.

"Một cái Linh Tệ rút một lần!!"

Mạc Kinh Vũ miệng miệng khe nhếch, đôi mi thanh tú giờ lên, kinh ngạc nhìn qua Sở Bắc, trong mắt mơ hồ trong đó mang theo vẻ khinh bỉ.

Sở Bắc tâm lý oan a!

Hiển nhiên, hẳn lại một lần nữa bị trở thành cường đạo, Vạn Giới hiệu cảm đồ cũng lại một lần nữa thành Tiểu Hắc Điểm!

"Khinh Vũ, Sở đại ca trong tiệm đồ vật không thích hợp người." Sở Bắc gãi gãi quai hàm, mang theo một tia áy náy.

"Đừng nói chuyện!"

Mạc Kinh Vũ xem xét Sở Bắc một chút, từ trong cửa tay áo lấy ra một cái Linh Tệ.

Tại Sở Bắc chú mục dưới, Mạc Kinh Vũ tiêm trường ngón tay trắng nõn nắm vuốt Linh Tệ tinh chuẩn đầu nhập vào may mắn rút thương cơ bên trong.

【 rút thương bắt đầu 】

May mắn rút thương cơ phát ra thanh âm thanh thúy, ngay sau đó một đạo hồng quang sáng lên, tại sáu cái ngăn chứa bên trong từng vòng từng vòng du lịch đi.

"Thủy Tâm đồ ăn, Thủy Tâm đồ ăn, Thủy Tâm đồ ăn. . ."

Sở Bắc chấp tay trước ngực, trong lòng mặc niệm, giờ phút này hẳn sợ nhất đúng vậy hồng quang đứng tại hai cái may mắn Cách bên trên.

Nhưng mà, càng sợ cái gì càng ngày cái gì!

Leng keng một tiếng, rút thương cơ ngừng vận chuyển.

"Sở đại ca, cái này ngăn chứa là có ý gì?" Mạc Kinh Vũ chỉ chỉ có 'May mắn' hai chữ may mắn Cách, một mặt không hiểu nhìn qua Sở Bắc.

"Cái này đòi biểu yên. . ."

Sở Bắc né qua Mạc Kinh Vũ ánh mắt, dùng cực kỳ thanh âm rất nhỏ nói nói.

Bởi vì xấu hổ, hẳn thậm chí không để ý đến thể nội đột nhiên dâng lên một dòng nước nóng.

"Người ý tứ này chính là, cái gì cũng không có được, lại một cái Linh Tệ cứ như vậy không có?"

Mạc Kinh Vũ lông mày sùng bên trên chon, ngắm nhìn Sở Bắc, đè nén sắp bạo phát tiểu hỏa núi.

Sở Bắc một mặt áy náy: "Đúng thế."

"Cái kia ta một lần nữa!"

Mạc Kinh Vũ thở phào một thanh khí, điều tức một quyết tâm thái, lại móc ra một cái Linh Tệ.

Thấy thế, Sở Bắc vội vàng ngăn ở Mạc Kinh Vũ trước người: "Kinh Vũ, cái này may mắn rút thương cơ một ngày chỉ có thể ném một lần."

Giờ khắc này, Mạc Kinh Vũ trong lòng tiểu hỏa núi rất cực ức chế không nổi, liên tục dậm chân, trong hai con ngươi ầm ầm mang theo nước mắt.

"Tốt tốt tốt. . . Tốt người cái Sở đại ca, thật sự là quá khi dễ người!"

Nhìn qua khóc thành Tiểu Hoa Miêu đã chạy nhân viên chạy hàng trái Mạc Kinh Vũ, Sở Bắc khó thở đập bên dưới may mắn rút thương cơ, không làm do dự đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Lão Tỷ, người buông tay

Giờ Hợi, Sở Bắc từ nhỏ nhà hàng nhỏ đi ra, về tới Vạn Giới hiệu cảm đồ, nằm ở tỉnh xảo trên giường lớn.

Trải qua qua hán nói hết lời, Mạc Kinh Vũ rốt cực điểm đầu biểu thị đối với hán lý giải, cũng công nhận Cửa Hàng quy củ.

Cái gọi là nói hết lời, đương nhiên là Hoa Hạ ái tình chuyện xưa.

Một chiều này, trăm dùng không nát!

Ngửa nhìn trần nhà, Sở Bắc cảm thụ được thể nội cái kia cổ nhiệt lưu, miệng góc nổi lên ý cười.

Hán lần nữa trở thành một tên Tu Vũ Giả, Nhất Tinh Linh Đồ.

Đây hết thấy, đều bắt nguồn từ Mạc Kinh Vũ tại may mắn rút thương cơ bên trong đầu nhập vào một cái Linh Tệ.

Trước đây Sở Bắc, mặc dù có không kém thân thù, kiếp trước càng là Hoa Hạ Bình Vương, nhưng đây càng trút xuống tại tại vũ khí nóng bên trên sử dụng cùng cái kia cảm giác bén nhọn.

Nhất Tinh Linh Đồ, có một trâu chỉ lực, về mặt sức mạnh muốn viễn siêu tại người bình thường.

Lấy lúc trước hán thân thù, đối phó Tiểu Lưu Manh du côn mà không có vấn đề, gặp được đề giai Linh Đồ bằng vào mạnh mẽ thân thể cũng không trở thành rơi hạ phong.

Nhưng muốn là thuần túy cùng Linh Đồ so đấu lực lượng, hán còn không phải là đối thủ.

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Đúng lúc này, Lôi Thần từ Sở Bắc trong ngực chui ra, mạnh mẽ cái đầu nhỏ không ngừng cọ lấy Sở Bắc má phải.

Bộ dáng kia tư thái tựa như là nói, hết thấy có ta!

Hôm sau, một sợi nắng sớm xuyên suốt tiến An Nghi ngô hẻm trong, nhân hạ tĩnh mịch.

Sở Bắc mở ra hai con ngươi, sau khi đánh răng rửa mặt xong thông lệ hướng đi Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Sở đại ca, Kinh Vũ vì ngươi chuẩn bị Cháo gạo, mau tới uống đi."

Sở Bắc vừa đi vào nhà hàng, Mạc Kinh Vũ liền từ hậu trù mang sang một bát thơm ngào ngọt cháo, trong miệng còn hừ phát tiểu điều nhi, tâm tình nghiêm túc không sai.

"Ừng ực ừng ực. . ."

Sở Bắc uống vào Cháo gạo, bỗng nhiên tựa hồ nhớ tới chuyện trọng yếu gì, nhanh chóng cầm qua một bên khăn tay lau lau rồi miệng góc.

Về sau, gãi gãi quai hàm mặt lộ vẻ về lúng túng nhìn qua Mạc Khinh Vũ.

"Thế nào? Chẳng lẽ lại hôm nay cháo không tốt uống sao?"

Mạc Khinh Vũ nhếch miệng, cầm lấy một cái tinh xảo Thìa từ Sở Bắc trong chén múc một muống để vào miệng miệng, nhắm nuốt trong chốc lát nỉ non nói: "Vị đạo cũng không tệ lắm a!"

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ khúc giải hấn ý tứ, Sở Bắc vội vàng khoát tay: "Khinh Vũ, Sở đại ca kỳ thực có việc muốn xin người giúp một tay."

Phát giác được Sở Bắc lúng túng bộ dáng, Mạc Khinh Vũ che miệng cười khê: "Nói đi, có phải hay không muốn cho Khinh Vũ cho người tìm kiếm một lão bản nương?"

"Khụ khụ. . ."

Nghe được Mạc Khinh Vũ tiêu khiển lời nói, Sở Bắc kém chút nghẹn lại, lập tức nhẹ gõ bàn một cái nói, vẻ mặt thành thật nói: "Ta muốn cùng người vay tiền, một cái Linh Tệ."

Bởi vì tối hôm qua may mắn rút thưởng cơ sự tình, kỳ thực trong đáy lòng Sở Bắc vẫn là không tốt lắm ý tứ mở miệng, nhưng nghĩ đến Nhiếp Nhân Vương Hỏa Độc, Sở Bắc cũng chỉ có thể cứng rắn cắn răng lên.

"Sở đại ca, người kinh doanh Cửa Hàng như vậy kiếm tiền, làm sao sẽ còn thiếu một cái Linh Tệ a? Lại nói tối hôm qua ta còn Bạch đầu một cái Linh Tệ."

Tiếng nói rơi dưới, Mạc Khinh Vũ giật Sở Bắc một chút, mặt mày bên trong mang theo một tia u oán.

Sở Bắc ngượng ngừng cười một tiếng: "Tiền kia, người Sở đại ca không bỏ ra nổi tới."

Keng!

Thanh âm thanh thúy vang lên, một cái Linh Tệ từ Mạc Khinh Vũ trong tay rơi xuống đến Sở Bắc trước người trên mặt bàn.

"Tiền, ta có thể mượn người. Nhưng là người đến nói cho ta, dùng Giá Tiền đi làm mà!"

Đổi đầu Mạc Khinh Vũ ép hỏi ánh mắt, Sở Bắc tay trái huy động trên không trung khoa tay một cái hình cầu: "Đi mua thông đạt."

"Cũng đúng nha. . . Sở đại ca Cửa Hàng đều là đi Quý Nhân lộ tuyển đầu, Tề Ngã nhóm những binh dân này nhiều không có ý nghĩa nha!"

Vang lên bên tai Mạc Khinh Vũ cố ý kéo lớn lên Âm Dương quái điều, Sở Bắc thấp bên dưới đầu tránh đi đối phương ánh mắt người ánh mắt.

Miệng lớn uống xong cháo về sau, Sở Bắc một đường hừ phát điệu hát dân gian, dọc theo An Nghi đường hướng Trường Hương Nhai đi đến.

...

Trường Hương Nhai, khu vực phồn hoa nhất song song mọc như rừng to to nhỏ nhỏ phủ đệ.

Những này phủ đệ nhiều lấy Tinh Thị mệnh danh, chủ nhân của bọn chúng tại Tây Nguyên trong trấn đều là nhân vật có mặt mũi.

Vương phủ, gia chủ Vương Bá Thiên, chính là dựa vào vài vóc sinh ý lập nghiệp.

Phóng tầm mắt nhìn tới, tòa phủ đệ này rất lớn, trong phủ Giai Mộc xanh rờn, kỳ hoa rực rỡ, Giã Sơn, ao nhỏ, bích sắc hà ngát sen, phấn sắc thủy liên, lẫn nhau chiếu dựng lộ ra U Tinh mỹ hảo.

Ba năm giao nhau đá xanh trên đường, lui tới đi lại cầm trong tay bội kiếm thị vệ cùng bạn rộn nha hoàn.

Trong đó một con đường tận đầu, là một tòa tinh xảo phòng nhỏ.

Đứng ở trong phòng, đập vào mi mắt đầu tiên lại là một phần Tử Sắc trướng幔, trướng幔 bên dưới là một trương mềm mại giường gỗ, tinh xảo khắc hoa trang trí rất là bất phàm. Cuối giường là một bộ một bộ Lưu Tô, khê đung đưa.

Nghiêng người nhìn lại, Cổ Cầm đứng ở nơi hẻo lánh, gương đồng đưa tại làm bằng gỗ trên bàn trang điểm, cả phòng đều là như vậy tươi mát thanh thản.

Đây là một nữ tử Sương Phòng!

Giờ phút này, duy chỉ có lộ ra không hợp nhau, chính là cái kia lén lút lút lút cực kỳ bạn rộn hắc ảnh.

Răng rắc!

Phòng cửa bị đẩy ra phát ra thanh thúy tiếng vang, nguyên bản bạn rộn hắc ảnh rõ ràng thân thể run một cái, duy gặp nó ngừng bên dưới động tác trong

tay quay người ngấm nhìn chỗ cửa phòng.

"Vương Tiểu Hồ! !"

Một đạo dễ nghe êm tai lại mang theo tức giận rống to, lập tức quanh quẩn tại tươi mát thanh thản trong phòng.

"Tú Mỹ rung động lòng người tỷ a, người như thế sáng sớm liền trở lại rồi? Lão cha nói người muốn buổi chiều mới có thể trở về."

Vương Tiểu Hồ hai tay chấp sau lưng, đập long cái đầu, khề dòi đi lấy bước chân muốn đi ra ngoài cửa.

"Nói! Sáng sớm, người lên lên lút lút đến ta trong phòng làm gì? Ý muốn như thế nào!"

Hai cây tình tế ngón tay thon dài đầu xuất hiện tại Vương Tiểu Hồ bên tai, trong khoảnh khắc, thê thâm tiếng kêu rên vang lên.

Đây là một cái có thượng đẳng tư sắc nữ tử, duy gặp trong đó mặc một thân Thúy Yên áo, bên dưới mặc tán hoa hơi nước cỏ xanh váy xếp nếp, bên ngoài khoác nhật thủy Thủy khôi mỏng sa, bờ vai như được gọt thành thắt lưng thon thon, cơ như mỡ đông khí như U Lan.

"Đau đau đau. . . Tỷ, người cho ta buông tay! Lại không buông tay, lão đệ muốn phản kích!"

Vương Tiểu Hồ bên cạnh ngừng lên đầu, hấn tai phải đã đỏ bừng vô cùng, cũng nhanh nhả ra huyết.

"Gào to, lá gan mập a! Đều nghĩ đến hoàn thù a, Lão Tỷ Bạch làm gì người nuôi lớn!"

Vương Nghiên Tịch một mặt tức giận, không chút do dự nâng lên Tú Thối, hướng phía Vương Tiểu Hồ cái mông đập nhất cước.

"Tỷ, ta biết đạo sai! Về sau ta cũng không tiếp tục đến người Sương Phòng!"

Vương Tiểu Hồ kêu rên một tiếng, nỗ lực đi thông thả bước chân đi ra ngoài cửa.

"Muốn đi? Không có cửa đâu!"

Vương Nghiên Tịch một tay lấy sau lưng cửa đóng lại, nín lấy Vương Tiểu Hồ lỗ tai đem kéo lòi đến bên giường.

"Một năm một mười cho ta nói ra!"

"Vâng, Lão Tỷ!"

Vương Tiểu Hồ vuốt vuốt lỗ tai, nhếch miệng, đem trước một ngày gặp gỡ Lý phủ thị vệ sự tình tường thuật đi ra.

"Cái gì? ! Người có thể từ trong tay của bọn hấn đào thoát? Sau cùng còn đem bọn hấn cho phân sát!" Vương Nghiên Tịch miệng miệng khề nhếch, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

"Lão Tỷ, đây là sự thực! Ta lừa gạt ai cũng không dám lừa gạt lão nhân gia a, liền một đồ vật nhỏ một tiếng ầm vang liền đem bọn hấn nỗ chết rồi."

Vương Tiểu Hồ càng nói càng kích động, còn làm ra ném ra ngoài Công & Thủ đạn đẹp trai khí tư thế, coi đặc ý vong hình bộ dáng, đơn giản muốn lên Thiên.

Sau cùng, Vương Tiểu Hồ cũng tỏ lộ mục đích của chuyến này, hấn đứng vậy đến trộm tiền!

"Đi, Lão Tỷ rất ngạc nhiên, muốn đi người cái kia thần bí Cửa Hàng nhìn xem."

Chẳng biết lúc nào, Vương Nghiên Tịch trong tay xuất hiện một cái tay áo túi, trong túi tràn đầy sáng long lanh Linh Tệ.

"Được! Tiểu Hồ cam đoan Lão Tỷ chuyến đi này không tệ!"

Vương Tiểu Hồ nhếch môi góc, ba bước cũng hai bước mở ra phòng môn, bày ra một cái tư thế xin mời.

"Hừ! Ta nếu là phát hiện người đang tiêu khiển ta, nhìn ta không hảo hảo sửa trị người dừng lại!" Vương Nghiên Tịch lạnh hừ một tiếng, mở rộng bước chân ra phòng môn.

Rất nhanh, Nhất Tỷ một đệ liền rời đi phủ đệ, hướng về An Nghi ngô hẻm đi đến.

Chương 11: Người đây là cướp bóc!

Phồn hoa Trường Hương Nhai bên trên hời hả, người đến người đi.

Sở Bắc lần theo Mạc Kinh Vũ đưa cho địa chỉ một đường tiến lên, bên tai bên cạnh thỉnh thoảng vang lên hai bên đường bán hàng rong gào to âm thanh cùng người mua trả giá âm thanh.

"Mùi đậm thông đạt? Hẳn là chính là chỗ này!"

Nhìn qua phía trước cự đại môn biển, Sở Bắc nỉ non một tiếng, ngừng bước chân.

Đây là một cái tinh xảo Cửa Hàng, Cửa Hàng đại môn chính là từ thượng đẳng Long Văn mộc điêu khắc mà thành, rất có một phen khí thế.

"Khách quan, ngài là muốn mua thông đạt sao? Mau mau mời vào trong!"

Tạ Vĩ tâm tình còn là rất không tệ, dù sao sáng sớm liền có một người tại cửa hàng của hắn trước ngừng chân.

Sở Bắc miệng góc ngậm lấy ý cười, cùng chạm mặt tới trung niên nam tử lên tiếng chào về sau, đi vào trong tiệm.

Vừa mới nhập cửa hàng, thăm người tâm thần Đan Mộc hương xông vào mũi, có thể thấy được cái này Điểm Lão Bản là cái người có phẩm vị.

Sở Bắc nói chung quét mắt một chút bốn phía kệ hàng, mỗi cái kệ hàng bên trên hoặc nhiều hoặc ít trưng bày một cái Quyền Đầu lớn nhỏ thấu Minh pha lê cầu.

"Khách quan, mới làm cái này một nhóm thông đạt đều là hàng thượng đẳng, mặt ngoài không có một tia vết cắt."

Tạ Vĩ đi tại phía trước, dẫn lĩnh Sở Bắc, chỉ hàng trên kệ pha lê cầu.

"Liên nó!"

Sở Bắc cũng không có tuyển chọn tỉ mỉ, lân cận chỉ một cái pha lê cầu, trong tiệm này thông đạt đều là Ngũ Phẩm, công năng cực hạn tại Tây Nguyên trấn, giá cả đều như thế.

"Được!"

Tạ Vĩ lòng này sừng bên trên giương, xuất ra một khối vải trắng, thận trọng lấy xuống Sở Bắc chỉ định khối kia pha lê cầu.

"Khách quan, ngài xin cảm tốt."

Sở Bắc tiếp nhận thông đạt, đem một cái Linh Tệ đưa cho Tạ Vĩ.

"Khách quan, không biết ngài có thể cần tại bên dưới vì ngài giảng giải thông đạt sử dụng Phương Pháp?" Tạ Vĩ đem Linh Tệ cắt vào trong ngực, cười híp mắt nhìn lấy Sở Bắc.

"Không cần."

Sở Bắc mỉm cười dao động đầu, trong khoảng thời gian này hắn trải qua thường gặp được Mạc Kinh Vũ sử dụng thông đạt, đã nói chung biết nói sử dụng Phương Pháp, liền thiếu một cái thực tế cơ hội.

Tại Tạ Vĩ chú mục dưới, Sở Bắc ra Cửa Hàng về sau, liền cắn mở ngón trỏ, đỏ tươi giọt máu xuyên vào đến pha lê cầu bên trong.

Bỗng nhiên, pha lê cầu mặt ngoài tách ra một tia sáng mang.

Sở Bắc có thể cảm giác được rõ ràng mình cùng trong tay pha lê cầu nhiều một đạo chặt chẽ không thể tách rời liên hệ, cái này rất giống là mình một bộ phận.

Chăm chú nhìn lại, pha lê cầu bên trong xuất hiện đại lượng rườm rà tin tức.

Người ở bên ngoài xem ra, pha lê cầu vẫn như cũ là trong suốt, nhưng đối Sở Bắc mà nói lại thay đổi hoàn toàn một cái bộ dáng.

"Không hổ là chín trăm năm sau sản phẩm a!"

Lục lại một lát, Sở Bắc trong lòng cảm khái, thông đạt công năng đơn giản đúng vậy hẳn tại Hoa Hạ dùng Bài Viết, Weibo, kết hợp thể.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói càng cao cấp hơn, Thần Thức nhất động, thông đạt liền có thể đưa vào trong đầu của người tin tức.

Duy chỉ có không được hoàn mỹ chính là, Sở Bắc trong tay thông đạt Phẩm Giai quá thấp, bao quát phạm bốn phía quá nhỏ.

Quét mắt pha lê cầu nhảy ra một mảnh không Bạch thông tin cá nhân bằng, Sở Bắc hơi trầm tư về sau, nhếch miệng lên.

Nick Name: 【 Vạn Giới hiệu cảm đồ 】

Cá nhân giới thiệu văn tắt: 【 An Nghi ngô hẻm chỗ sâu Sở Đại Chương Quỹ 】

Điền xong thông tin cá nhân bằng, Sở Bắc hài lòng điểm một cái đầu, về sau ấn mở Tây Nguyên trấn diễn đàn.

Trong diễn đàn, thiếp mời bay tứ tung, thỉnh thoảng có mới thiếp mời bị người trên đỉnh tới.

Làm Sở bắc ngoài ý muốn chính là, đại khái bên dưới lật ra một hồi, hẳn liền thấy được từng trưng quen thuộc hình ảnh.

Những này hình ảnh đa số món ăn, mỗi một đạo hẳn đều ném qua.

Lại nhìn phát bài post người Nick Name, mạch bên trên Khinh Vũ!

Không cần phải nói, cái này mạch bên trên Khinh Vũ tự nhiên chính là Mạc Khinh Vũ.

Sở Bắc ấn mở Mạc Khinh Vũ thiếp mời, đánh giá một câu 'Vị đạo phi thường tốt' về sau, liền về tới diễn đàn chủ giới diện, phát một thiên tên là « vạn năng tiểu đồng bọn, khẩn cấp xin giúp đỡ » thiếp mời.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Bì nhân có một bằng hữu bạn, bởi vì luyện công tẩu hỏa nhập ma thân trúng Hỏa Độc, không biết các vị nhưng có Giải Độc chi pháp. Như có thể cung cấp Phương Pháp, bì nhân vô cùng cảm kích. Hết thảy, nhưng có thưởng!

Sở Bắc lần nữa quét mắt phát thiếp mời, phát hiện không có vấn đề về sau, nện bước nhanh chân tiếp tục hướng An Nghi ngô hẻm đi đến.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Sở Bắc đi tới An Nghi ngô hẻm cùng Trường Hương Nhai tận đầu, móc ra thông đạt.

Chăm chú nhìn lại, hẳn vậy không có ảnh chân dung ảnh chân dung lão liền không ngừng.

Sở Bắc trong lòng vui vẻ, không kịp chờ đợi ấn mở, tiến nhập hẳn lúc trước phát thiếp mời bên trong.

Giờ phút này, hẳn thiếp mời đã có mấy cái hồi phục.

Tây Nguyên Vương giả: Huỳnh Đài, người lâu hai này ta đoạt! Về phần giải Hỏa Độc Phương Pháp, người vẫn là nhìn lâu ba a!

Lục Nguyệt Phi Ứng: Thiếp chủ, người cái này bằng hữu bạn nhất định là một cái Tu Vũ Giả đi! Rất muốn cùng hẳn nộp bằng hữu bạn, thật là là lực bất tòng tâm a, tiếp tục chúng loại lâu xuống đi.

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Trên lâu nói đúng, thiếp chủ bằng hữu bạn đều Nhập Ma, nhất định là cao thủ, đáng tiếc a, không thể kết nộp a!

Cửu Xích Thanh Phong Kiếm: Trên lâu, khó đạo các người không có phát hiện so với thiếp chủ bằng hữu bạn, hẳn Nick Name càng thêm làm người khác chú ý sao? Ngang dọc Tây Nguyên trấn mấy chục năm, làm sao chưa từng nghe qua còn có cái Cửa Hàng gọi Vạn Giới hiệu cảm đồ?

...

Nhìn qua liên tiếp hồi phục, ngay tại Sở Bắc nản lòng thoái chí lúc, đột nhiên nhìn thấy một đường ánh rạng đông.

Mạnh nhất Tân Phong: Tây Nguyên việc lớn việc nhỏ, cứ việc @ Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh.

Sở Bắc xoa xoa tay, Tâm Niệm nhất động, tại thiếp mời phía dưới cùng, rất có thành ý @ Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh.

Làm xong đây hết thảy, Sở Bắc thu hồi thông đạt hài lòng tiếp tục tiến lên.

Chuyển qua một cái ngõ hẻm, Sở Bắc liền tiến nhập An Nghi ngô hẻm, lúc này hẳn ánh mắt tận đầu, hai bóng người đứng trước đủ tại hẳn Vạn Giới hiệu cảm đồ trước cửa.

Vương Tiểu Hồ tựa hồ cũng nhìn thấy Sở Bắc thân ảnh, nhảy lên hướng Sở Bắc phương hướng quơ cánh tay.

"Người kia đứng vậy tiệm này lão bản? Nhìn qua cũng rất phổ thông nha."

Vương Nghiên Tịch đánh giá một phen đang đi tới Sở Bắc, đôi mi thanh tú nhìn lại cho cái đánh giá.

"Hắc hắc. . . . Lão Tỷ, chờ một lát người tiến vào Cửa Hàng liền sẽ giết mình!"

Vương Tiểu Hồ cũng không có nói cho Vương Nghiên Tịch Cửa Hàng quy củ, cố ý lưu lại một cái lo lắng.

"Tối thật sớm a!"

Sở Bắc vỗ vỗ Vương Tiểu Hồ vai, răng rắc một tiếng đem Vạn Giới hiệu cầm đồ môn đẩy ra.

"Cái này cửa không có khóa? Không có khả năng a! Vừa mới hai chúng ta làm sao đẩy đều mở không ra a!"

Vương Nghiên Tịch lăm bầm một tiếng, lúc ấy nàng và Vương Tiểu Hồ mặc dù nhìn thấy cửa đang đóng, nhưng cũng không có nhìn thấy khóa lại coi là chỉ là hờ khép, nhưng làm sao đẩy đều không đẩy được.

Nhưng mà, trước mắt nam tử làm ra cùng các nàng giống nhau cử động, lại là không uống phí mấy may chỉ lực liền tương môn đẩy ra.

"Tối đúng vậy khách nhân, tiến đến ngồi đi!" Sở Bắc quét mắt ước chừng mười bảy mười tám tuổi Vương Nghiên Tịch, đối nó đáp lại mỉm cười.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần Vương Nghiên Tịch ngũ quan, cùng Vương Tiểu Hồ có mấy phần tương tự, Sở Bắc cũng đã đoán được thân phận của đối phương.

"Lão Tỷ, mau tới đây!"

Vương Tiểu Hồ đối hiệu cầm đồ quy củ đã rất có hiểu rõ, dẫn đầu đặt móng ngồi ở may mắn rút thưởng cơ cái khác trên ghế, hướng phía Vương Nghiên Tịch không ngừng dẫn ra lấy ngón tay.

Đạp đạp đạp!

Vương Nghiên Tịch quét mắt tinh xảo sửa sang, trong lòng cấp ra một cái cực cao đánh giá về sau, hiểu kỳ hướng Vương Tiểu Hồ đi đến.

"Cướp bóc đâu! ! Một cái Linh Tệ ném mạnh một lần!"

Đi vào may mắn rút thưởng cơ bên cạnh, nhìn thấy phía trên sử dụng nói rõ ràng về sau, Vương Nghiên Tịch kích động lời nói thốt ra.

Về phần trên ghế Vương Tiểu Hồ, chính che miệng càn rỡ cười lớn, đối với Vương Nghiên Tịch kinh ngạc biểu lộ, hẳn rất là hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tỷ lệ rút thưởng

"Đồng!"

Một đạo hơi có vẻ trầm thấp gõ tiếng vang lên.

"Lão Tỷ, người đánh ta làm gì?" Vương Tiểu Hồ quệt mồ hôi ướt ướt bị Vương Nghiên Tịch gõ đầu.

"Ai cho phép người cười? Còn có, cái này Công & Thủ đạn nếu là không có người nói thần kỳ như vậy, trở về xem ta như thế nào thu thập người!"

Vương Nghiên Tịch ác hung hăng trợn mắt nhìn Vương Tiểu Hồ một chút, trong ánh mắt mang theo điểm điểm uy nghiêm.

"Lão Tỷ, người còn chưa nhất định có thể được đến cái này Công & Thủ đạn đâu!"

Vương Tiểu Hồ trong miệng vừa dứt lời, nhìn thấy Vương Nghiên Tịch lại muốn phát tác, vội vàng rút cổ một cái.

Vương Nghiên Tịch lạnh hừ một tiếng, về sau lệch đầu nhìn về phía sau quầy phượng thần tình lạnh nhạt Sở Bắc: "Lão bản, người giả tiền này không khỏi cũng quá cao a? Một cái Linh Tệ đều đủ một cái Phổ Thông Nhân Gia một năm sinh hoạt phí."

Nghe vậy, Sở Bắc không nhanh không chậm từ sau quầy đi ra: "Tiền nào đồ nấy, bản tiểu điểm cũng không uy bức lợi dụ cũng không cưỡng ép mua bán, toàn bằng tự nguyện."

Nói xong, Sở Bắc chỉ chỉ cách đó không xa môn: "Nếu là không muốn tiêu phí, ta đưa các người."

"Người người người. . . Có người như thế làm ăn sao? Bản Tiểu Thư đứng vậy phản nản một bên dưới mà thôi!"

Vương Nghiên Tịch khí đẩy ra trên ghế Vương Tiểu Hồ, mình ngồi lên, đồng thời từ tay áo trong túi lấy ra hai cái Linh Tệ.

【 rút thưởng bắt đầu 】

Tại Sở Bắc, Vương Tiểu Hồ chú mục dưới, Vương Nghiên Tịch mảnh khảnh ngón tay đem Linh Tệ đầu nhập vào may mắn rút thưởng cơ bên trong.

Hơi có vẻ cơ giới âm thanh rơi dưới, Hồng Mang bắt đầu ở sáu cái khung làm việc (cubical) du lịch đi.

"Công & Thủ đạn! Công & Thủ đạn!"

Hồng Mang du tẩu tốc độ chậm lại, Vương Tiểu Hồ kích động ngã sấp tại rút thưởng trên máy, trong miệng không ngừng gào thét lấy.

"Leng keng!"

Thanh âm thanh thúy vang lên, may mắn rút thưởng cơ không có phản ứng chút nào.

"Lão ca, cái này cái gì đều không có ngăn chứa có phải hay không thay mặt biểu chúng ta không có cái gì đạt được?"

Vương Tiểu Hồ né qua Vương Nghiên Tịch ăn người ánh mắt, lệch đầu ngưng mắt nhìn về phía Sở Bắc thăm dò nói.

"Đúng!"

Không lạnh không nhạt âm thanh âm vang lên.

Nhìn thấy Sở Bắc điểm đầu, Vương Nghiên Tịch lập tức lông mày đứng đấy, một bả đập vào may mắn rút thưởng trên máy: "Thứ quý này nhất định là bị người âm thầm động tay động chân, Bản Tiểu Thư từ trước đến nay vận khí Nghịch Thiên, làm sao có thể không thu hoạch được gì!"

"Ta đưa các người ra ngoài!"

Sở Bắc biểu lộ lạnh nhạt, lần nữa chỉ chỉ ngoài cửa, đối phương cùng Mạc Kinh Vũ khác biệt, hần không cần bận tâm nữ tử trước mắt cảm thụ.

"Lão Tỷ, người tiêu tiêu khí, chúng ta là có tiền!"

Phát giác được trong sân kiểm chế, Vương Tiểu Hồ vội vàng làm lên giả Người tốt, thanh âm êm dịu, cực lực bình phục Vương Nghiên Tịch Nộ Hỏa.

"Có tiền tùy hứng!"

Vương Nghiên Tịch lạnh hừ một tiếng, chú ý lực lần nữa thả về tới rút thưởng trên máy.

Nhưng mà, ngay tại nàng vừa mới chuẩn bị đem một cái khác mai Linh Tệ đầu nhập tiến hình tròn mở miệng lúc, một mạnh hữu lực lớn tay nắm chặt cổ tay của nàng.

"Vương lão đệ, khó đạo người không cùng vị cô nương này nói rõ quy củ của bốn điểm sao?"

Sở Bắc tay phải hơi dùng lực đem Vương Nghiên Tịch trong tay Linh Tệ đoạt lại, đồng thời một vòng tay khoác lên Vương Tiểu Hồ cổ ở giữa.

"Tiểu Hồ, chuyện gì xảy ra?" Vương Nghiên Tịch nhìn lấy Vương Tiểu Hồ, mắt hạnh tròn lên.

Đối đầu Vương Nghiên Tịch nhìn gần ánh mắt, Vương Tiểu Hồ một cái giật mình: "Lão Tỷ, ta nhớ ra rồi, cái này rút thưởng cơ một ngày một người chỉ có thể ném một lần."

"Cái gì? ! Mở tiệm, còn có cái này phá quy củ? Đưa lên tiền cửa cũng đừng?"

Vương Nghiên Tịch sắc mặt khề giật mình, cổ quái nhìn qua Sở Bắc, trên đời này làm sao còn có như thế kỳ hoa Điểm Chủ!

"Quy củ này không thể phá?"

"Trước mắt không thể!"

"Tốt! Tốt! Tốt!"

Vương Nghiên Tịch quả thực bị khí đến, liên tiếp trùng điệp nói ba tiếng tốt.

Phóng nhân Tây Nguyên trấn, có ai chẳng biết đạo nàng Vương Nghiên Tịch, phàm là nàng vào xem Cửa Hàng, cái nào Điểm Chủ không là đối với nàng cung cung kính kính.

Nhưng lúc này đây, nàng tại cái này vắng vẻ An Nghi ngô hẻm thê mà đụng vách!

Coi như trước mắt nam tử không biết đạo thân phận của nàng, nhưng ít ra xem ở nàng trường bề ngoài bên trên, đối nàng cũng phải đặc thù chiều cô a!

"Ta thay Tiểu Hồ đem hần lần cơ hội đó dùng, cái này được rồi đi?" Vương Nghiên Tịch trợn nhìn Sở Bắc một chút, tức giận nói nói.

Sở Bắc dao động đầu, một mặt kiên định: "Không được!"

Nói xong, bấm tay một đạn, đem lúc trước từ Vương Nghiên Tịch trong tay túm lấy Linh Tệ đưa đến Vương Tiểu Hồ trong lòng bàn tay.

"Lão Tỷ, ngài hít sâu, đừng khí đã thương, tiếp xuống liền nhìn lão đệ a!"

Vương Tiểu Hồ trấn an một bên dưới Vương Nghiên Tịch, hấp tấp đem trong tay Linh Tệ đầu nhập vào lên tiếng.

【 rút thương bắt đầu 】

Rút thương cơ vừa một phát ra âm thanh, Hồng Mang còn chưa bắt đầu chuyển, Vương Tiểu Hồ liền lần nữa hò hét.

"Công & Thủ đạn! Công & Thủ đạn!"

Một giây, hai giây, ba giây. . .

Leng keng!

【 chúc mừng người chơi vui lấy được Tinh Hôi Thiết 】

"Thứ đồ gì mà! Liền một khối phá sắt, thật sự là lãng phí không bán đại thiếu nước miếng!"

May mắn rút thương cơ phía dưới thông suốt trong miệng thốt ra một khối ngăn nắp đen nhánh khối sắt, Vương Tiểu Hồ đem cầm lấy đặt ở trong lòng bàn tay thương thức một phen về sau, một mặt vẻ khinh bỉ.

"Hai cái Linh Tệ liền đổi lấy cái này một khối phá sắt?" Vương Nghiên Tịch lệch đầu nhìn về phía Vương Tiểu Hồ, ánh mắt ngưng tụ.

"Lão Tỷ, dựa theo cái này tiệm nát quy củ, hần là là như vậy." Vương Tiểu Hồ ngượng ngừng cười một tiếng, âm thanh càng nói càng nhỏ.

"Đồng!"

Hào không ngoài suy đoán, Vương Nghiên Tịch cho Vương Tiểu Hồ một cái đầu băng.

"Bại Gia đồ chơi!"

Tức giận mắng một câu, Vương Nghiên Tịch từ trên ghế đứng dậy, ngay tại nó mang theo Nộ Hỏa chuẩn bị rời đi hiệu cảm đồ lúc, tầm mắt của nàng quét đến cách đó không xa hàng trên kệ Công & Thủ đạn.

Chú ý tới Vương Nghiên Tịch ánh mắt dừng lại địa phương, Vương Tiểu Hồ một cái bước nhanh, nhanh chóng hoành thân ngăn tại cái trước trước người.

"Tiểu Hồ, ngại tránh ra cho ta! Nơi đó không thì có có sẵn Công & Thủ đạn, trực tiếp mua bên dưới không phải tốt!"

"Lão Tỷ, có chuyện chúng ta ra ngoài nói!"

Vương Tiểu Hồ tùy ý Vương Nghiên Tịch gõ, đi qua một phen nỗ lực rốt cục đem đối phương lộ ra hiệu cảm đồ.

Hần nhưng là biết đạo cửa hàng này chân chính cướp bóc chỗ chính là cái kia hàng trên kệ mấy thứ đồ.

Dựa theo cửa hàng này quy củ, mười hai canh giờ vô pháp đem khi đi ra đồ vật chuộc về đi, cảm cố đồ vật liền muốn đổi chủ.

Hôm nay hần rút thương cơ hội đã dùng hết, đồng thời không có đạt được Công & Thủ đạn, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, khối kia Tử Ngọc đã thuộc về trong tiệm tên kia nam tử.

Nếu không phải hôm qua tình huống khẩn cấp, nói cái gì hấn cũng sẽ không dùng Tử Ngọc đeo đi cầm cổ một cái Công & Thủ đạn.

Nguyên nhân chính là như thế, tại hiện tại loại này không có gặp nguy hiểm tình huống dưới, hấn cũng không muốn mình Lão Tỷ làm tiếp một lần Đại Ngạch làm ăn lỗ vốn.

"Ngươi thật không để cho mở?"

Nhìn thấy Vương Nghiên Tịch nổi giận, Vương Tiểu Hồ vội vàng tổ chức một bên dưới lời nói, đem trước một ngày cầm cổ sự tình một năm một mười khay mà ra.

"Cái gì? ! Ngươi thế mà đem mẫu thân đưa cho ngươi Ngọc Bội cho cầm cổ! Nhìn ta trở về làm sao thu thập ngươi!"

Sau một lúc lâu, Vương Nghiên Tịch giận quát một tiếng, hung hăng róc xương lóc thịt một chút Vạn Giới hiệu cầm đồ bốn chữ lớn, nú lấy Vương Tiểu Hồ lỗ tai liền hướng An Nghi đường phía đông đi đến.

"Hoan nghênh lần sau trở lại!"

Cầm thụ được thể nội lần nữa dâng lên một dòng nước nóng, Sở Bắc nhìn qua tỷ đệ hai người bóng lưng rời đi, cười khẽ một tiếng.

Từ người bình thường đi vào Nhất Tinh Linh Đồ, cần một cái Linh Tệ.

Từ Nhất Tinh Linh Đồ đi vào Nhị Tinh Linh Đồ, lại cần hai cái Linh Tệ.

Trong lúc mơ hồ, Sở Bắc trong lòng có một loại suy đoán.

"Lão Tỷ, ngươi điểm nhẹ. . ."

Vương Tiểu Hồ bên cạnh cái đầu một đường kêu rên, tại đi đến Thái thị lò rèn lúc, quét mắt trong tay đen nhánh khối sắt, lườm liếc miệng đem vút ra ngoài.

"Rèn sắt, hôm nay bản đại thiếu tâm tình tốt, cái này giá trị một cái Linh Tệ khối sắt liền tặng cho ngươi!"

"Nhìn lấy làm sao khá quen."

Chính đang bận rộn Thái Tín một bả tiếp nhận Tinh Hồi Thiết, nhìn lướt qua lâm bả một tiếng về sau, đem nhét vào tường góc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Khinh Vũ rút trúng Công Thủ đạn

Phồn hoa Trường Hương Nhai bên trên, Vương gia tỷ đệ nghiêm chỉnh trở thành một đạo đặc biệt phong cảnh.

Không biết là Vương Tiểu Hồ cái kia vận vẹo biểu lộ vẫn là Vương Nghiên Tịch tràn ngập lửa giận thần sắc, làm đạo hai bên, vô luận là gào to bán hàng rong vẫn là đi ngang qua người đi đường Tổng Hội quăng tới mang theo ý cười ánh mắt.

"Tỷ, ngài buông tay đi! Muốn ta nam nhi bảy thước, Vương phủ Đại Công Tử, ban ngày ban mặt chi bên dưới bị ngài như thế nú lấy lỗ tai, thực sự có hại ta hình tượng a!"

Vương Tiểu Hồ một mặt u oán nhìn qua Vương Nghiên Tịch, trong ánh mắt mang theo một tia khản cầu.

"Ngươi còn sĩ diện? Ngay cả mẫu thân đưa cho ngươi Ngọc Bội cũng dám cầm lấy đi làm, mấu chốt là hiện tại còn chuộc không trở lại!"

Vương Nghiên Tịch không chỉ có không để ý Vương Tiểu Hồ trong miệng tiếng kêu rên, Tiêm Tiêm tổ thủ còn lại lần nữa tăng thêm lực đạo.

"Lão Tỷ, lúc kia không có cách nào a! Lão đệ nếu là không bả Ngọc Bội khi ra ngoài, ta cái này mạng nhỏ coi như mất đi nha!"

Nghe bốn phía mang theo trêu tức tiếng cười, Vương Tiểu Hồ hai tay cực lực che khuất cái kia tự nhận là anh tuấn dung mạo.

"Một đám du côn!"

"Lão Tử ngươi nói cái gì?"

Bên tai đột nhiên vang lên Vương Nghiên Tịch phun ra bốn chữ, Vương Tiểu Hồ một mặt không hiểu, trong khi ánh mắt khẽ dờn lúc, lập tức lộ ra hoàn toàn tinh ngộ thần sắc.

Tại cách bọn họ trăm mét chỗ, đang có Nhất Hành trùng trùng điệp điệp đội ngũ nghênh ngang hướng lấy bọn hắn đi tới.

"Bảo bảo Bảo ca, ngươi ngươi. . . Ngươi nhìn bên kia, Vương vương Vương gia đại tiểu thư!"

Long Đại giật giật bên cạnh một tên khôi ngô Đại Hán áo góc, chỉ Vương Nghiên Tịch, âm thanh kích động, trên mặt đặc biệt Đào Ba run lên một cái.

"Ba!"

Dư báo một bàn tay đập vào Long Đại đầu bên trên, khó thở nói: "Về sau để Long Nhị Long Tam nói chuyện, bởi vì ngươi cà lăm nguyên nhân, Lão Tử ít nhìn nghiên tịch tiểu thư hai giây!"

"Vâng vâng vâng. . ."

Long Đại tâm lý ủy cong, nhưng trên mặt cũng không dám biểu lộ ra, liên tục điểm đầu.

Thời khắc này dư báo, hai mắt chăm chú nhìn chằm chằm Vương Nghiên Tịch, trong mắt mang theo mịt mờ ánh mắt.

"Vương tiểu thư, thật là thật là đúng dịp a! Đi ra đi dạo xong đường phố a, ta vừa vận nhân rồi, hộ tống các ngươi tỷ đệ Hồi Phủ a!"

Dư báo xoa xoa tay, bước chân tăng tốc, cười híp mắt cùng Vương Nghiên Tịch chào hỏi.

"Không cần ngươi đưa, chúng ta tỷ đệ có thể an toàn Hồi Phủ!"

Vương Nghiên Tịch buông ra nắm lấy Vương Tiểu Hồ tay trái, lạnh lùng quét mắt dư báo, trong lời nói mang theo một tia không vui.

"Gần nhất các ngươi phủ cùng Lý phủ đánh đến thế nhưng là rất hung a, ta nhìn vẫn là đưa tiễn các ngươi đi!"

Cho dù bị băng lãnh cự tuyệt, dư báo trên mặt vẫn như cũ treo ấm áp nụ cười, hoàn toàn liền là một bộ người vật vô hại bộ dáng.

"Bảo ca, chúng ta là đi. . ."

Long Nhị trong miệng lời nói còn chưa nói xong, dư báo liền một bàn tay đem cắt ngang: "Móa nó, là Lão Tử hạnh phúc nặng lại còn là cho các ngươi ra khí trọng yếu?"

Long Đại, Long Nhị, Long Tam ba người lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, mang theo cung kính đồng thời lên tiếng nói: "Đương nhiên là ngài hạnh phúc trọng yếu!"

Nói xong, ba người đồng thời quét mắt nơi cuối cùng An Nghi ngõ hẻm, trong mắt tràn ngập nồng đậm hận ý.

Hai ngày trôi qua, trên người bọn họ các nơi còn sót lại máu ứ đọng, thoáng dùng lực đụng một cái liền sẽ đau kêu thành tiếng, đây hết thảy đều là An Nghi ngõ hẻm cuối Cửa Hàng lão bản tạo thành.

Ba người bọn họ vốn định ngày thứ hai liền đến đi thù, làm sao thủ lĩnh của bọn họ ra ngoài làm việc, cũng không biết bao lâu mới có thể trở về.

Cũng may, bọn hắn Đầu nhi đắc lực thủ hạ một trong còn ở lại chỗ này Tây Nguyên trấn, cũng chính là một bên dư báo.

"Chớ cùng lấy ta, nhìn lấy ngươi liền tâm phiền!"

Vương Nghiên Tịch kiêu quát một tiếng, nếu nàng có thể đánh được đối phương, đã sớm động thủ.

Dư báo giống như là không nghe thấy Vương Nghiên Tịch lời nói, vẫn như cũ hấp tấp cùng ở sau lưng hắn, hướng Vương phủ vị trí bước đi.

. . .

Vạn Giới trong tiệm cầm đồ, Sở Bắc chính đứng ở may mắn rút thưởng cơ bên cạnh, hoạt động Gân Cốt.

Ngay tại vừa mới hắn đột phá đến Nhị Tinh Linh Đò, có được Nhị Ngu chi lực, phải thật tốt thích ứng một phen.

"Đạp đạp đạp. . ."

Tiếng bước chân quen thuộc vang lên, Mạc Kinh Vũ cảm thông đạt xuất hiện ở Sở Bắc trong tầm mắt.

"Sở đại ca, ta đến rút thưởng á!"

Mạc Kinh Vũ nắm vuốt một cái Linh Tệ tại Sở Bắc trước mắt lung lay, tiếp theo một bả kéo qua may mắn rút thưởng cơ trước cái ghế ngồi lên.

Sở Bắc một cái lắc mình, tại Mạc Kinh Vũ bỏ tiền trước, nhô ra một cái tay sắp mở miệng ngăn chặn.

"Kinh Vũ, Sở đại ca nhưng cùng người nói trước đi tốt, lần này cũng không cho phép lại khóc nhè! Cái này máy móc không phải ta có thể chương không, rất có thể vẫn như cũ giống tôi hôm qua như thế, cái gì cũng không chiếm được."

Nhìn qua Sở Bắc về mặt thành thật bộ dáng, Mạc Kinh Vũ quay tròn Đại Nhân đi lòng vòng, về sau trùng điệp điểm một cái đầu.

"Thật? Cho dù cái gì cũng không có được, cũng sẽ không có lời oán giận?" Sở Bắc lần nữa thăm dò nói.

"Thật!"

Mạc Kinh Vũ lên tiếng, một tay lấy Sở Bắc đại thủ từ mở miệng chỗ dòi, tiếp lấy đem một cái Linh Tệ đầu đi vào.

【 rút thưởng bắt đầu 】

May mắn rút thưởng cơ phát ra thanh âm thanh thúy, ngay sau đó một đạo hồng quang sáng lên.

Nhìn qua đã tại sáu cái ngăn chứa bên trong từng vòng từng vòng du lịch đi hồng quang, Sở Bắc biết đạo Mạc Kinh Vũ mục tiêu lần này vẫn như cũ là Thủy Tâm đồ án, trong lòng lần nữa lặng yên đọc.

"Thủy Tâm đồ án, Thủy Tâm đồ án, Thủy Tâm đồ án. . ."

Leng keng một tiếng, rút thưởng cơ ngừng vận chuyển, Hồng Mang đứng tại có Công & Thủ đạn đồ án ngăn chứa bên trên.

【 chúc mừng người chơi vui lấy được Công & Thủ đạn 】

"Sở đại ca, cái này hắc thiết cầu là cái quái gì? Nắm ở trong tay vẫn rất nặng!" Mạc Kinh Vũ mở lớn suy nghĩ, vuốt vuốt Công & Thủ đạn, trong ánh mắt mang theo hiếu kỳ.

"Kinh Vũ, đừng nhúc nhích!"

Bỗng nhiên, Sở Bắc thân thể bị hù run một cái, tại Mạc Kinh Vũ sắp kéo ra ngòi nổ thời khắc, một cái bước nhanh đem Công & Thủ đạn đoạt lấy.

"Sở đại ca, người khẩn trương cái gì, trán đầu đều xuất mồ hôi nước! Không phải liền là một cái Hắc Cầu à, còn sợ ta chơi hỏng rồi?"

Mạc Kinh Vũ quệt mồ, trùng Sở Bắc một chút, hai đầu lông mày mang theo một tia u oán.

"Ta cô nải nải a, cái mạng nhỏ của người kém chút bị người cho chơi xong nha!"

Hơn một tháng ở chung, Sở Bắc quả thực có chút thích trước mặt năm này vẹn vẹn hai mươi một tuổi tiểu cô nương.

Nhưng lại tại vừa mới, như thế một cái nhu Mỹ đáng yêu làm người thương cô nương kém chút ở trước mặt hân hương tiêu ngọc vẫn.

Không đúng, Công & Thủ đạn sát thương bán kính năm mét.

Xác thực tới nói, hai người bọn họ hẳn là chung phó Hoàng Tuyền!

Tránh thoát Công & Thủ đạn về sau, Sở Bắc thở phào một thanh khí, tại Mạc Kinh Vũ không hiểu chú mục dưới, kiên nhẫn giảng thuật Công & Thủ uy lực của đạn cùng với sử dụng Phương Pháp.

"Đáng sợ như vậy a!"

Nghe xong Sở Bắc miêu tả, Mạc Kinh Vũ nghĩ mà sợ vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực, một bộ sống sót sau tai nạn bộ dáng.

"Cái này Công & Thủ đạn hiện tại là của người, nhớ lấy muốn hảo hảo thu về, chỉ có tại đặc biệt tình huống bên dưới mới có thể sử dụng."

Nói xong, Sở Bắc đem trong tay Công & Thủ đạn đưa cho Mạc Kinh Vũ.

"Sở đại ca, cái này kinh khủng tiểu gia hỏa vẫn là người giữ đi! Vạn nhất cái nào thiên na sao tử rơi hạ, ta ngay cả người mang nhà hàng đều muốn bị nổ hết rồi!"

Mạc Kinh Vũ thận trọng đem Sở Bắc đưa tới Công & Thủ đạn đẩy trở về, thanh âm bên trong còn mang theo nghĩ mà sợ.

"Đừng lo lắng, sẽ không xuất hiện người nghĩ tình huống! Đưa nó hảo hảo thu về, lấy phòng ngừa vạn nhất dùng lấy. . . Còn nữa, đây là quy củ của bốn điểm!"

"Không thể đưa cho người?"

"Không thể!"

Sở Bắc ngữ khí kiên quyết, kỳ thực cũng không có cái quy củ này, hẳn chỉ là lo lắng thật sự có như vậy một ngày, đối phương sẽ dùng tới được tiểu gia hỏa này.

"Há, cái kia ta mang về."

Mạc Kinh Vũ ni non một tiếng, ngay tại nó vừa đi khi đi tới cửa, tựa hồ nghĩ đến nàng tới làm trái một mục đích khác.

Khi dưới, lại ngừng bước chân, một lần nữa về tới Sở Bắc trước người, đồng thời lung lay trong tay thông đạt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Định ngày hẹn Bách Hiểu Sanh

"Tại sao trở lại? Chẳng lẽ lại còn muốn lại rút một lần? Sở đại ca trong tiệm quy củ người cũng biết!"

Sở Bắc nhô ra tay trái ngăn chặn may mắn rút thương cơ mở miệng, sợ Mạc Kinh Vũ thừa dịp nó không có phòng bị thời khắc, lần nữa đầu nhập một cái Linh Tệ.

Cái quy củ này là hệ thống quyết định, hẳn cũng không biết đạo bị người Phá Hư sẽ có dạng gì sau quả.

Mạc Kinh Vũ trợn nhìn Sở Bắc một chút: "Ta nhìn thấy người hồi phục, thật không nghĩ tới người Nick Name thế mà liền gọi Vạn Giới hiệu cảm đồ, tốt tục a!"

Nói xong, Mạc Kinh Vũ lộ ra một mặt vẻ khinh thường.

"Nguyên lai là chuyện này!" Sở Bắc vỗ Não Môn, từ trong ngực móc ra thông đạt.

Chăm chú nhìn lại, hẳn thiếp mời bên trong @ cái kia Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh còn chưa hồi phục hẳn.

"Sở đại ca, ta đã chú ý người, người cũng điểm một bên dưới chú ý ta. Cứ như vậy, chúng ta liền có thể ngầm bên dưới trao đổi."

Mạc Kinh Vũ nhàn nhạt cười một tiếng, tuyệt khuôn mặt đẹp trên má mang theo như có như không lúm đồng tiền.

Sở Bắc điểm đầu, tìm được Mạc Kinh Vũ thiếp mời, tiếp theo chú ý mạch bên trên Kinh Vũ cái này Nick Name.

Bởi vì Sở Bắc kiếp trước thân ở Hoa Hạ, đối thông đạt chức năng này dùng cũng là lộ ra thuận buồm xuôi gió.

Giờ phút này, ẩn mở Vạn Giới hiệu cảm đồ cái này Nick Name, sẽ phát hiện bảng bên trên nhiều một cái Fan, mạch bên trên Kinh Vũ.

Về phần chú ý mạch bên trên Kinh Vũ người, Sở Bắc thấy được số tự về sau, nội tâm ngược lại cũng có chút tiểu kinh quái lạ, lại có một trăm mười hai người.

"Đúng rồi, Sở đại ca! Ta nhìn thấy người phát thiếp mời, người có bằng hữu bạn tẩu hỏa nhập ma trúng Hóa Độc sao?"

Mạc Kinh Vũ nhàn nhạt lông mày thượng thiêu, trong mắt mang theo một tia hoang mang.

Hơn một tháng trước, đối phương đột nhiên xuất hiện tại An Nghi ngõ hẻm trong, từ ngày đó lên liền một mực cùng nàng sinh hoạt chung một chỗ, nàng cũng không biết đạo đối phương còn có dạng này bằng hữu bạn.

Như thật sự có, đó cũng là tại đến An Nghi ngộ hèm trước bằng hữu bạn.

Sở Bắc hơi điểm đầu: "Chúng ta rất sớm đã quen biết, hiện tại có thông đạt, ta liền muốn nhìn một chút có thể hay không giúp đỡ hần."

Tiếng nói rơi dưới, tại Mạc Khinh Vũ không phát hiện được tình huống dưới, Sở Bắc đuôi lông mày hơi bên dưới giương, mang theo một điểm chột dạ.

"Dạng này a. . ."

Mạc Khinh Vũ như có điều suy nghĩ điểm một cái đầu, tiếp theo lung lay trong tay thông đạt, nhòen miệng cười: "Hiện tại chúng ta đều có thông đạt, về sau liền có thể trực tiếp liên hệ nữa nha!"

...

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Mạc Khinh Vũ vừa đi, Sở Bắc trong ngực tiểu gia hòa liền lập tức nhô đầu ra, miệng lớn hô hấp lấy, tựa hồ kìm nén đến có hơi lâu.

Lúc đến giữa trưa, Sở Bắc như thường ngày hướng đi Tiểu nhà hàng nhỏ.

No bụng ăn một bữa về sau, Sở Bắc lần nữa trở lại Vạn Giới hiệu cầm đồ, một bên chờ lấy khách nhân đến cửa, một bên chờ đợi lấy thông đạt chờ đợi Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh hồi phục.

Giờ Thân vừa tới, Sở Bắc chính là phát hiện nó ánh chân dung sáng chuồn một dưới, lập tức tinh thần tỉnh táo, Thân Thức nhất động ấn mở ánh chân dung.

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Một lúc lâu sau, Tây Nguyên quán rượu cửa ra vào chúng loại ta!

Nhìn lấy tương đối ngắn gọn hồi phục, Sở Bắc thay đổi cười một tiếng, lập tức tin tức trở về biểu thị sẽ chuẩn chút tại Tây Nguyên quán rượu cửa ra vào các loại.

Sau nửa canh giờ.

Sở Bắc mang tới thông đạt, đóng lại hiệu cầm đồ phía sau cửa, hướng về Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

"Sở đại ca, sao ngươi lại tới đây? Bây giờ còn chưa đến lúc ăn cơm tối a!"

Nhìn thấy Sở Bắc đi vào nhà hàng, Mạc Khinh Vũ thoát bên dưới đường viền tạp dề, từ sau trù bên trong đi ra.

"Khinh Vũ, ta đêm nay khả năng ở bên ngoài ăn." Nghĩ đến Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh ước định gặp mặt địa phương, Sở Bắc mở miệng nói nói.

Mạc Khinh Vũ đôi mi thanh tú cau lại, trầm tư một lát: "Không trở lại ăn? Là vì ngươi bằng hữu bạn chuyện này sao?"

Sở Bắc điểm đầu, như nói thật nói: "Bách Hiểu Sanh hẹn ta tại Tây Nguyên quán rượu gặp mặt."

Nói xong, Sở Bắc gãi gãi đầu, ngắm nhìn Mạc Khinh Vũ còn ngươi chuyển động, sắc mặt hơi có vẻ xấu hổ.

Tâm tư cẩn thận Mạc Khinh Vũ cười một tiếng, từ trong ngực móc ra một cái hiện ra Kim Quang tròn tẹt: "Tây Nguyên quán rượu đồ ăn so sánh quý, cái này mai kim tệ ngươi cầm đi đi!"

Sở Bắc chấp tay trước ngực làm ra cảm tạ trạng: "Khinh Vũ a, chúng loại Sở đại ca ngày sau có tiền, gấp mười gấp trăm lần trả lại ngươi!"

"Nói chuyện gì tiền, đêm nay trở về lại cho ta giảng hai cái các ngươi chỗ ấy có sự là được rồi!"

Nói xong, Mạc Khinh Vũ chỉ chỉ ngoài cửa: "Thời gian cũng không sớm, hiện tại có thể xuất phát. Kết quả là, đừng để Bách Hiểu Sanh chờ ngươi!"

"Ta cái này đi!"

Sở Bắc cười tùm tùm đem trong tay Kim Tệ cất vào trong túi quần, tiếp theo quay người, bước đi như bay.

Trường Hương Nhai bên trên, Sở Bắc một đường chạy chậm, đi ngang qua mười dặm thông đạt cửa hàng, lại từ Cao Minh trước phủ đệ chạy qua, cuối cùng đứng tại Vương phủ trăm mét chỗ một tòa hào hoa kiến trúc trước.

Tây Nguyên quán rượu, Tây Nguyên trấn phong cách tối cao, trang trí xa hoa nhất, món ăn giá cả đắt nhất quán rượu, coi địa lý vị trí chính là Trường Hương Nhai dài đất trung tâm.

Bởi vì giờ phút này nói chung đến ăn cơm thời khắc, quán rượu ngoài cửa tiếng người huyên náo, huyên náo phi phàm.

Đứng ở ngoài cửa đón khách mấy tên Điểm Tiểu Nhị đang bề bộn sút đầu mẻ trán, nếu là nhìn thấy sắp vào cửa hàng khách nhân chính là A Single

Man, thỉnh thoảng sẽ còn từ trong tủ lâu đi ra mấy tên ăn mặc diêm lệ nữ tử.

"Khách quan, ngài là muốn đi vào ăn cơm không? Trong tủ lâu bây giờ còn có dư vị."

Một tên Điểm Tiểu Nhị tại chú ý tới nhìn chung quanh Sở Bắc về sau, di chuyển lấy bước chân nhiệt tình lên chào hỏi.

Sở Bắc trên mặt nụ cười, khoát tay áo: "Tạm thời còn không, ta đang chờ người!"

Đội đến Điểm Tiểu Nhị sau khi rời đi, Sở Bắc lần nữa quan sát lui tới quá khứ người đi đường.

Thời gian từ từ trôi qua, Sở Bắc không khỏi mọc ra thông đạt.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Giờ Dậu đã đến, người bây giờ người đến đâu rồi?

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Phía đông bắc, còn có ba trăm mét!

Chỉ chớp lát sau, Sở Bắc liền tiếp thụ lấy hồi phục, lập tức hướng phía Trường Hương Nhai phía đông bắc nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa đi tới một Văn Nhã Công Tử, ăn mặc một bộ Thanh Sam tay cầm một thanh tinh xảo quạt giấy, chính thờ hồng học hướng hần vị trí chạy tới.

"Người chính là cái kia Vạn Giới hiệu cảm đồ đi! Không có ý tứ, trên đường gặp người quen, tới trễ."

Nhìn qua đã chạy đến trước người Văn Nhã Công Tử, Sở Bắc miệng góc hơi co rúm, đối phương rõ ràng thân mang nam trang, có thể nhìn Kỳ Thê thái thướt tha đến cực điểm, trên thân trong lúc mơ hồ còn mang theo một sợi hương thơm.

Nếu không phải đối phương bộ ngực bằng phẳng, cổ họng chỗ có hơi nhô ra hầu kết lại thêm chỉ cái kia rõ ràng giọng nam, hần còn tưởng rằng đối phương Nữ giả Nam Trang đây.

"Người ước ta tới đây, hần là biết đạo khứ trừ Hỏa Độc phương pháp?"

Trước mắt Văn Nhã Công Tử thô khí như lan, Sở Bắc có chút không thích ứng, lui lại một bước giữ một khoảng cách mà hỏi.

"Ta chính là Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh, cái này khu khu Giải Độc chi pháp đương nhiên biết được." Cháy Vũ Phàm một vỗ ngực, lúc nói chuyện thần sắc vô cùng đắc ý.

"Đã dạng này, vậy người có thể cáo tri . . ."

Còn không đợi Sở Bắc đem nói cho hết lời, cháy Vũ Phàm cái kia tu lớn lên cánh tay đã vòng khoắc lên Sở Bắc trên cổ: "Chuyện này trước không vội, chúng loại ta no bụng ăn một bữa sẽ nói cho người biết!"

Tiếng nói rơi dưới, cháy Vũ Phàm liền khi gấp khi gấp lôi kéo Sở Bắc đi vào Tây Nguyên quán rượu.

Tại tiến lên quá trình bên trong, Sở Bắc tìm đúng một thời cơ nhanh chóng bứt ra, cùng đối phương giữ vững một khoảng cách.

Đối phương trên người tán phát ra như có như không hương thơm, hần thực sự chịu không được.

Như nó là một nữ tử cái kia còn tốt, nhưng đối phương hết lần này tới lần khác là một cái nam tử. . .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tức giận Hoàng Triết

"Tiêu công tử, ngài lại tới rồi! Mau mau, mời vào trong!"

Ngay tại Sở Bắc vừa mới bước vào Tây Nguyên quán rượu đại môn, một đạo quen thuộc nhiệt tình gào to tiếng vang lên, người tới chính là lúc trước ngoài cửa cùng bắt chuyện qua tên kia Điểm Tiểu Nhị.

Lúc này, Điểm Tiểu Nhị cũng nhận ra Sở Bắc, vung vẩy trong tay bôi khăn: "Nguyên lai ngươi muốn chờ đúng vậy Tiêu công tử a, nếu là sớm một chút biết nói, ta liền trực tiếp dẫn ngươi tiến đến ngồi chờ hán."

Nói xong, Điểm Tiểu Nhị ánh mắt khẽ dời, lại rơi vào Tiêu Vũ Phàm trên thân: "Tiêu công tử, lần này là không phải như thường ngày?"

"Không sai, vị trí cũ!" Tiêu Vũ Phàm cười một tiếng, hiển nhiên nàng đã là nơi này người quen cũ.

"Được!"

Điểm Tiểu Nhị vỗ tay một cái, về sau yêu quát một tiếng, ngay sau đó đi tại phía trước, nhiệt tình dẫn lĩnh Sở Bắc hai người hướng ngoài cùng bên trái nhất chân vịt thức thang lầu đi đến.

Tây Nguyên quán rượu cùng sở hữu ba tầng, tầng thứ nhất chính là vì dân chúng tầm thường phục vụ, món ăn giá cả mặc dù vẫn như cũ cao hơn còn lại nhà hàng, nhưng nếu là ngẫu nhiên đến lần trước vẫn là tiêu phí lên.

Về phần Đệ Nhị Tầng, thì là vì trên trần nhà giàu sang con cháu chỗ phục vụ, dân chúng tầm thường nếu là ăn xong một bữa, nửa năm thậm chí một năm sinh hoạt phí đều nếu không có.

Lại hướng lên, thì là quán rượu cao nhất gần tầng một, cùng tầng thứ nhất Đệ Nhị Tầng khác biệt, nó chỉ có phòng, lại giá cả đắt đỏ đến cực điểm.

"Tiêu công tử, số ba bàn cho ngài đưa đến. Không biết ngài cần chút thứ gì?" Điểm Tiểu Nhị cúi đầu, rất là cung kính.

Tiêu Vũ Phàm chớp mắt, trầm tư một lát, nói: "Liền lên cho ta trước Thiên món ăn đi!"

"Được, ngài xin chờ đợi!"

Từ khi Sở Bắc cùng Tiêu Vũ Phàm ở chung một chỗ lúc, điểm tiểu nhị này từ đầu đến cuối đều đưa hán không để ý đến.

Nhìn nó thành thạo Vấn Thái bộ dáng, Sở Bắc lắc lắc đầu, nhìn lấy Tiêu Vũ Phàm trong lòng có phỏng đoán.

Phàm là chỉ cần muốn cầu cạnh hán Bách Hiểu Sanh, hán đều sẽ đem đối phương đưa đến cái này Tây Nguyên quán rượu, sau đó bắt chẹt một phen.

Quét mắt một phen Đệ Nhị Tầng, Sở Bắc vẫn có chút khen ngợi Tiêu Vũ Phàm lựa chọn.

Cái này số ba bàn, đầu tiên nương tựa cửa sổ có thể vừa xem Trường Hương Nhai bên trên huyên náo; tiếp theo khoảng cách hai cái chân vịt cầu thang đều có so sánh khoảng cách xa, không đến mức đập lên xuống thang lầu thực khách quấy nhiễu.

"Ngươi Nick Name gọi Vạn Giới hiệu cầm đồ, muốn ta Bách Hiểu Sanh thế mà còn chưa từng nghe qua cửa hàng này tên, là gần nhất mới mở sao?"

"Không tệ, ở vào An Nghi ngõ hẻm."

"Làm sao lại mở tại cái kia u cục ỏ a, như vậy vắng vẻ, ngày bình thường đều có rất ít người đi."

"Ngày sau người lưu lượng sẽ dần dần lớn."

"Vậy thì Chúc ngươi may mắn đi, dù sao ta sẽ không đi cái kia u cục, tự nhiên cũng sẽ không đi chiếu cố việc buôn bán của ngươi."

"Há, vậy thật đúng là đáng tiếc."

"Đúng rồi, ngươi trong lúc này Hòa Độc bằng hữu bạn là Tu Vũ Giả đi, cái gì Cảnh Giới a?"

"Tựa như là Linh Đồ đi!"

"Thôi đi, còn tưởng rằng là đại nhân vật gì."

Ngay tại Sở Bắc cùng Tiêu Vũ Phàm câu được câu không nói chuyện phiếm lúc, lúc trước rời đi Điểm Tiểu Nhị lại đi trở về, sau lưng còn đi theo mấy cái bụng món ăn thị nữ.

"Tiêu công tử, ngài muốn món ăn đều ở chỗ này!"

Rất nhanh, Cửu Đạo sắc hương vị đều đủ thức ăn liền bị có thứ tự bày đặt ở Tiêu Vũ Phàm trước người.

"Chết đói bốn công tử, ta muốn bắt đầu ăn á!"

Tiêu Vũ Phàm xoa xoa tay, dùng sức khịt khịt mũi, hoàn toàn một bộ Ngạ Tử Quỷ Đầu Thai bộ dáng.

Nhìn lên trước mắt trên bàn mùi thơm bốn phía thức ăn mỹ vị, Sở Bắc cũng không khỏi đến cầm đũa lên, chuẩn bị ăn uống thả cửa, dù sao bữa cơm này

nhưng là muốn hấn bỏ tiền.

"Hai vị mời chậm dùng, chúng tiểu nhân cái này lui xuống."

Nói xong, Điểm Tiểu Nhị dẫn sau lưng mấy tên thị nữ hướng chân vịt cầu thang đi đến.

"Ai u, Hoàng công tử ngài cũng tới, mau mau thượng tọa!"

Một lát sau, Điểm Tiểu Nhị âm thanh lần nữa truyền vào Sở Bắc trong tai, chỉ bất quá lúc này Điểm Tiểu Nhị chạy tới nơi thang lầu.

"Ngươi thế nào? Thân thể không thoải mái sao?"

Làm Sở bắc cảm thấy hoang mang chính là, tại Điểm Tiểu Nhị thét lên Hoàng công tử lúc, đối diện nguyên bản đang quét sạch thức ăn Tiêu Vũ Phàm miệng miệng rõ ràng dừng một dưới, cả thân thể cũng là run một cái.

Không chỉ có như thế, duy gặp nó còn đem cánh tay phải hiện lên dọc theo trạng đứng ở trên mặt bàn, giống như là tại che lấp nó hình dạng.

"Xuyt. . . Đừng nói chuyện!"

Tiêu Vũ Phàm chỉ chỉ nơi thang lầu, về sau làm một cái im lặng thủ thế.

"Đạp đạp đạp. . ."

Nghe càng ngày càng gần tiếng bước chân, Sở Bắc hướng chân vịt bậc thang phương hướng nhìn lại, đồng thời dựng lên lỗ tai.

"Hoàng huynh, nghe nói ngươi trước hai chân trời cái kia Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh cho đùa bỡn a?"

"Móa nó, đừng đề cập cái này gốc rễ! Mỗi muốn một lần liền nén giận một lần, nếu để cho ta gặp lại cái kia hàng, không phải đem hấn đánh thành heo đầu!"

"Hoàng huynh, ba chúng ta rất ngạc nhiên đâu, ngươi nhanh nói nghe một chút đâu! Cái này Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh tại trong diễn đàn Danh Khí thế nhưng là không nhỏ đâu, cuối cùng là chuyện gì xảy ra a?"

"Đúng thế đúng thế. . . Ngươi cứ nói đi, nhanh thỏa mãn một bên dưới chúng ta."

Chỉ chốc lát sau, Sở Bắc trong tầm mắt liền xuất hiện bốn tên ăn mặc hoa lệ thanh niên, xem bọn hấn trang phục liền biết đạo đều là người nhà có tiền con cháu.

Trong bốn người, một tên tay cầm trường kiếm thanh niên đang bị còn lại ba tên thanh niên xúm lại ở giữa.

Có lẽ là bởi vì bên cạnh ba người không ngừng nhắc nhở nguyên nhân, cầm kiếm thanh niên không khỏi thở dài một tiếng.

"Hai năm trước, gia thúc xương cốt vỡ vụn sự tình, các ngươi đều biết nói? Trước hai trời a, không biết sao thế mà đau đớn tái phát, tra tấn gia thúc đau đến không muốn sống a! Ta nhìn không đành lòng, thế là liên hệ trên trần tất cả Danh Y, cũng không có một người có thể làm dịu gia thúc thống khổ."

"Bởi vì cái này, Hoàng huynh liền nghĩ đến Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh? Muốn nhìn một chút hấn có hay không biện pháp giải quyết, lại hoặc là biết đạo một số trên trần Mai Danh Ẩn Tinh thần y?"

"Như ngươi đoán, ta liền tại trong diễn đàn có liên lạc cái này đại danh鼎鼎 Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh."

"Có phải là hấn hay không cũng không biết đạo? Ngươi cảm thấy hấn vũ nhục Bách Hiểu Sanh cái tên này, cho nên sinh lòng thống hận?"

"Tiêu huynh, ngươi cái này nói là nơi nào lời nói? Ta Hoàng Triết là cái loại người này sao?"

Cầm kiếm thanh niên liếc một cái bên cạnh cao gầy thanh niên, trong lời nói mang theo lấy bất mãn.

"Hoàng huynh chớ sinh khí, là ta nói không đúng. Vậy ngươi mau nói đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra a?" Cao gầy thanh niên thúc giục nói.

Hoàng Triết nắm chặt lại Quyền Đầu, tiếp lấy nói: "Cái kia Bách Hiểu Sanh nói cho ta, hấn biết đạo một vị Danh Y có thể làm dịu gia thúc đau đớn, thế mà còn nói có thể đem gia thúc đứt gãy xương cốt đều có thể trị hết."

"Lúc ấy nhìn thấy hấn hồi phục, trong lòng ta dừng đề cập nhiều cao hứng! Trước tiên hẹn hấn ra đến gặp mặt đàm, hấn đồng ý, còn bả địa điểm liền lựa chọn tại chúng ta chân bên dưới Tây Nguyên quán rượu."

Nghe đến đó, Sở Bắc ngưng mắt nhìn về phía đối diện Tiêu Vũ Phàm, bức hỏi: "Ngươi sẽ không Bạch lừa gạt ăn một bữa a? Sau cùng tìm cơ hội chạy trốn?"

Tiêu Vũ Phàm mặt lộ vẻ xấu hổ, còn không đợi nàng mở miệng, cách đó không xa cảm kiếm thanh niên lời kế tiếp đã ẩn chứng Sở Bắc phỏng đoán.

"Nhưng hận chính là, cái kia Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh thế mà lừa bịp ta. Hắn tại ăn no bụng về sau, nói có việc muốn đi ra ngoài một dưới, đem tên kia thân y mang đến! Thế là ta liền cao hứng hãy đợi a các loại, từ giờ Dậu đợi đến giờ Hợi, ta rốt cục kịp phản ứng, ta đây là bị nàng cho đùa bỡn!"

Nói đến đây, Hoàng Triết lắc một cái trường kiếm trong tay, trong mắt mang theo một tia ngoan lệ.

"Lầu hai này thức ăn đối chúng ta mà nói, bị lừa bên trên dừng lại cũng không có gì, thế nhưng là loại này bị trêu đùa lại Bạch Bạch chờ đợi hai canh giờ, cái này miệng khí ta thực sự nuốt không xuống a!"

"Móa nó, nguyên lai cái kia Bách Hiểu Sanh là loại người này! Hoàng huynh, ngươi làm sao không tại trong diễn đàn báo cáo nàng a?" Cao gầy thanh niên lòng đây cảm phẫn.

Hoàng Triết thờ dài một tiếng: "Lấy ta Hoàng phủ Đại Công Tử thân phận, làm sao ném đến lên người này nha! Chỉ có thể gặp hắn một lần đánh hắn một lần, đánh mẹ hắn đều nhận không ra!"

Trần ngập tức giận tiếng mắng roi dưới, Hoàng Triết theo bản năng hướng về trước hai Thiên ăn cơm số ba bàn nhìn lại.

Lập tức, trong mắt sáng lên tinh quang, tiếp theo tại đồng bạn không hiểu chú mục dưới, cười to lên, cười thoải mái làm càn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hiệu cảm đồ huynh, cứu ta!

"Cái kia người thật giống như phát hiện ngươi, hắn chính hướng phía chúng ta đi đến đâu! Hiện tại, làm sao bây giờ a?"

Sở Bắc biến chương thành quyền, nhẹ gõ bàn một cái nói, miệng góc phác họa ra mỉm cười.

"Cái gì làm sao bây giờ? Trốn a! Chẳng lẽ lại muốn bị hắn đánh thành heo đầu a?"

Tiêu Vũ Phàm một bả đem đôi đũa trong tay ném vào trên mặt bàn, vắt chân lên cổ liền chuẩn bị chuẩn đi.

Nhưng mà, ngay tại nó chuẩn bị trốn hướng một cái khác thang lầu lúc, Hoàng Triết một cái bay bước, đem kiếm nằm ngang ở Tiêu Vũ Phàm trên cổ.

"Bách Hiểu Sanh, chúng ta có duyên như vậy, ngươi vì sao muốn chạy đâu? Không hảo hảo ngồi bên dưới uống một chén?"

Hoàng Triết trong giọng nói mang theo trêu tức, mơ hồ trong đó có thể nghe ra ẩn chứa trong đó lửa giận.

"Hắc hắc. . . Hoàng huynh, tại bên dưới hôm nay có sự tình, nếu không ta cách Thiên lại tụ họp? Đến lúc đó, ta mời khách!"

Tiêu Vũ Phàm trên mặt lộ ra nịnh nọt nụ cười, dò xét vron ngón tay véo nhẹ lấy mũi kiếm tựa hồ như muốn từ trên cổ dò.

"Ngồi xuống!"

Hoàng Triết quát lạnh một tiếng, Tiêu Vũ Phàm run một cái, vung làn khói cái mông ngồi về trên ghế.

"Các huynh đệ, hôm nay ta Hoàng Triết cho các ngươi trình diễn một trận ra sức đánh lừa đảo Bách Hiểu Sanh tiết mục, nhớ kỹ cho tiếng vỗ tay!"

Hoàng Triết thu hồi trường kiếm, bẻ bẻ cổ lại nheo nheo Quyền Đầu phát ra lớp lớp âm thanh về sau, ung dung hướng về phía trước bước ra một bước.

"Hiệu cảm đồ huynh, mau cứu ta!"

Nhìn lấy Hoàng Triết cái kia khuôn mặt dữ tợn, cùng ở tại trước mắt không ngừng lay động nổi đất như vậy Quyền Đầu, Tiêu Vũ Phàm ánh mắt cầu khẩn rơi vào Sở Bắc trên thân.

Tại hắn muốn đến, Sở Bắc dáng người cường tráng, chỉ ít cũng có thể ngăn cản được đối phương như vậy một hồi.

Cứ như vậy, hắn liền có thời gian chạy ra.

Nhìn qua chấp tay trước ngực một bộ đáng thương bộ đáng Tiêu Vũ Phàm, Sở Bắc nghĩ đến hắn mục đích của chuyến này.

Khi dưới, vỗ nhẹ nhẹ cái bàn, từ trên ghế đứng dậy.

"Đại Huynh Đệ, người đây là ý gì? Ta nghĩ người cũng hẳn là lần thứ nhất tìm cái này cái gọi là Bách Hiểu Sanh làm việc đi, hắn liền là lường gạt!" Hoàng Triết lệch đầu nhìn về phía Sở Bắc, thiện ý nhắc nhở.

Tại Sở Bắc trong mắt, Hoàng Triết cũng không tính Người xấu, đáp lại mỉm cười nói: "Ta tìm hắn có việc, mong rằng tại ta hỏi ra tin tức trước, các người không nên thương tổn hắn."

"Hiệu cảm đồ huynh, lời này của người có ý tứ gì? Người một khi đạt được người muốn biết đến, liền không để ý đến? Hừ, người nhất định phải đem bọn hắn đuổi đi, ta mới sẽ nói cho người biết muốn biết đến."

Thừa dịp Hoàng Triết không sẵn sàng, Tiêu Vũ Phàm nhanh chóng một cái bút ra, trốn đến Sở Bắc sau lưng.

Sở Bắc miệng góc kéo một cái, hắn không ngờ tới sau người cái này Văn Nhã Công Tử thế mà cho hắn đến như vậy một bộ.

Mắt dưới, vì đạt được đối phương trong miệng tin tức, hắn cũng chỉ có thể buông tay mang theo một tia áy náy nhìn về phía Hoàng Triết.

"Trong miệng hắn tin tức đối ta rất trọng yếu, hi vọng lần này người có thể buông tha hắn. Nếu là đợi lát nữa, hắn cũng là lừa gạt ta, ta cái này nòi đất lớn Quyền Đầu cũng không phải ăn chay."

Hoàng Triết một mặt kiên định: "Không được, ta nuốt không xuống cái này miệng khí! Hôm nay nhất định phải đem hắn đánh thành heo đầu, ai cũng không bảo vệ được hắn!"

"Vậy người muốn làm sao xử lý?" Sở Bắc nổi lên sàu, đuôi lông mày nhăn lại.

"Trước làm gì người đánh ngất đi, mới hảo hảo tra tấn hắn! Yên tâm, người tiền thuốc men ta toàn bao!"

Vừa mới dứt lời, Hoàng Triết một quyền đánh ra, Tốc Độ Chi Khoái thế mà mang theo một tia hô hô âm thanh.

Sở Bắc nhún nhún vai, mang theo ý cười vận dụng một trau chỉ lực nghênh đón tiếp lấy.

Oanh!

Một đạo trầm thấp tiếng va chạm vang lên, Sở Bắc không nhúc nhích tí nào, về phần Hoàng Triết liên tiếp lui về phía sau, cho đến tựa vào một cây chèo chống trụ bên trên mới đứng vững được.

"Người là Tu Vũ Giả!"

Hoàng Triết đồng tử co rút lại, hắn mặc dù là cái người luyện võ nhưng cũng chỉ có thể tại người bình thường bên trong nói còn nghe được mà thôi.

Nếu là thật sự gặp được thể nội có được linh lực Tu Vũ Giả, vậy căn bản không phải đối thủ.

"Quả nhiên người cần nhờ mạo bè ngoài a, nhìn người thân thể này cốt liền biết đạo tuyệt đúng không phạm a!"

Cảm thụ được lồng ngực ra đột nhiên thêm ra tới tiềm trường non tay, Sở Bắc trong lòng một trận ác hàn, vội vàng đem Tiêu Vũ Phàm tay cho lấy ra: "Đừng mù mờ!"

"Hoàng huynh, bữa cơm này chúng ta vẫn là không ăn đi! Gặp được Tu Vũ Giả, người không phải là đối thủ của hắn."

Cao gầy thanh niên tại kiến thức đến Sở Bắc lợi hại về sau, giật giật Hoàng Triết áo góc, lên tiếng nhắc nhở nói.

Hoàng Triết ánh mắt ngưng tụ: "Huynh Đài, người thật muốn hộ bên dưới cái này Đại Lừa Đảo sao?"

Sở Bắc thần sắc kiên định: "Hiện tại, các người động đến hắn không được."

Hai người ánh mắt bề ngoài đứng, bầu không khí giăng co một lát sau, Hoàng Triết thua trận.

"Tiêu huynh, chúng ta đi!"

Nhìn qua Hoàng Triết bốn người hạ chân vệt cầu thang, Tiêu Vũ Phàm vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực, giống như là tại may mắn sống sót sau tai nạn.

"Làm ta sợ muốn chết, kém chút biến đầu heo. Lần này thật đúng là nhờ có người!"

Tiêu Vũ Phàm một lần nữa ngồi về tới trên ghế, nâng chung trà lên Thủy từng ngụm từng ngụm uống, tại bình phục tâm tình.

"Đừng vội cảm kích ta, ngươi nếu là cũng dám lừa gạt ta, ngươi đồng dạng lại biến thành heo đầu!"

Sở Bắc mặt âm trầm, đồng thời vận vẹo uốn éo Quyền Đầu, thanh âm bên trong mang theo một tia đậm cốt Hàn Lẫm.

"Hắc hắc. . . Hiệu cảm đồ huynh, đừng vội trở mặt mà! Ngươi thấy ta giống là lừa đảo sao?" Tiêu Vũ Phàm thả bên dưới đôi đũa trong tay, lộ ra thiên chân vô tà nụ cười.

"Ra về đạo mạo!" Sở Bắc trong miệng nhẹ nhàng phun ra bốn chữ.

"Hiệu cảm đồ huynh, ngày gần đây ta Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh chỉ lừa gạt hần một người! Cái kia không phải cũng là không có cách nào nha, ta tiền tài trên người đều tiêu hết, hiện tại quả là đói đến hoảng, chỉ có thể ra này hạ sách."

Tiêu Vũ Phàm về mặt thành khẩn, lại nói: "Từ khi ăn hần bữa cơm kia về sau, ta ngủ đều ngủ đến không an ổn, cái này hai Thiên vụng trộm ta cũng một mực đang giúp hần tìm kiếm lấy thần y."

Sở Bắc lộ ra tỏ ra là đã hiểu thần sắc: " cái kia thần y đã tìm được chưa?"

Tiêu Vũ Phàm giang tay ra: "Đi qua hai ngày hai đêm nghe ngóng, tên này thần y nhanh!"

Một khắc đồng hồ sau.

Sở Bắc dùng khăn giấy lau lau rồi khước miệng mỡ đông, lẳng lặng nhìn đối diện Tiêu Vũ Phàm.

"Nói đi, ngươi có cái gì Phương Pháp có thể đi trừ Hóa Độc?"

Giờ phút này, đồ ăn trên bàn cơ hồ bị quét sạch hết, Tiêu Vũ Phàm chính hài lòng co quắp nằm trên ghế đánh lấy ợ một cái.

"Vạn Độc đan!"

Tiêu Vũ Phàm sờ lấy tròn vo bụng nhỏ, một chữ một tranh.

"Cho một cái giá đi, cái này đan ta muốn."

Sở Bắc thần tình lạnh nhạt, lộ ra một bộ nhất định phải được biểu lộ.

Tiêu Vũ Phàm nhún vai, một mặt bình tĩnh: "Ta không có."

"Cái gì? ! Tiểu tử ngươi đây là đang đùa nghịch ta!"

Sở Bắc vừa nhảy lên thân, trong khoảnh khắc liền xuất hiện ở Tiêu Vũ Phàm trước người, trực tiếp nhô ra hữu lực đại thủ đem kéo lôi dậy.

"Khụ khụ khụ. . . Đương đương đương trái huynh, ngươi buông ra, quái ta không có đem nói cho hết lời!"

Tiêu Vũ Phàm mặt đỏ lên, trong miệng không ngừng thở gấp thô khí, lúc trước hần sở dĩ biểu hiện bình tĩnh như thế, đúng vậy muốn nhìn một chút có thể hay không lại thông qua tin tức này từ đó vớt lên một chút.

Nhưng chuyện hướng đi cũng không tại trong dự liệu của hần, khi hần vừa nói ra không có Vạn Độc đan thời điểm, đối phương thế mà trực tiếp đối với hần khai thác bạo lực.

"Bành!"

Nhìn thấy Tiêu Vũ Phàm còn nói ra suy nghĩ của mình, Sở Bắc lạnh hừ một tiếng, một tay lấy Kỳ Trọng nặng nhét trở về trên ghế.

"Ai ư, cái mông của ta!"

Tiêu Vũ Phàm kêu rên một tiếng, tiếp theo một mặt u oán trừng mắt Sở Bắc: "Ta mặc dù không có Vạn Độc đan, nhưng là trên Hoàng lão gia tử có a!"

Chương 17: Long Đại lại tới!

"Hoàng lão gia tử? Hắn là ai? Ở ở phương nào?" Sở Bắc mày nhăn lại, mang theo hoang mang.

Tiêu Vũ Phàm một mặt kinh ngạc: "Hoàng lão gia tử người cũng không biết đạo? Chẳng lẽ lại người là vừa tới Tây Nguyên trấn đó a?"

Tại phồn hoa Trường Hương Nhai bên trên, có mấy nhà Đại Hộ mọi người đều biết, một trong số đó chính là Hoàng phủ, hẳn tuy nhiên không giống Vương phủ cùng Lý phủ dựa vào làm ăn lập nghiệp, nhưng lại trực tiếp cùng Bình Châu thành Thành Chủ Phủ có tâm đầu ý hợp quan hệ.

Nói cách khác, cái này Hoàng phủ đúng vậy Thành Chủ Phủ sắp đặt tại Tây Nguyên trấn một cái cứ điểm, có thực chất tính quyền lợi.

Sở Bắc con người chuyển động: "Hoàng lão gia tử cùng cái kia Hoàng Triết là quan hệ như thế nào?"

"Hiệu cầm đồ huynh, quả nhiên cơ trí hơn người!"

Tiêu Vũ Phàm quét mắt Sở Bắc, lộ ra một tia tán dương thần sắc: "Cái kia Hoàng Triết phải cứu trợ gia thúc chính là cái này Hoàng lão gia tử Thân Từ."

Sở Bắc mắt sáng như đuốc, bùng lên trên bàn trà Thủy không nhanh không chậm uống một ngụm, chờ đợi lấy Tiêu Vũ Phàm lời kế tiếp.

"Cái này Hoàng lão gia tử Thân Từ, cũng chính là đương kim Hoàng phủ chủ, hai năm trước Thối Cốt vỡ vụn nhiều năm bị bệnh liệt giường, hiện nay ám tật tái phát, mỗi ngày thống khổ không chịu nổi. Chỉ cần hiệu cầm đồ huynh, có thể làm dịu Hoàng phủ chủ thống khổ, chắc hẳn cái này Hoàng lão gia tử chắc chắn nguyện ý lấy Vạn Độc đan làm trả thù lao."

Nói xong, Tiêu Vũ Phàm thờ phào một thanh khí, thành thoi thành thoi nhìn lấy Sở Bắc, tựa hồ muốn từ đối phương về mặt bắt thứ gì.

"Thối Cốt vỡ vụn?"

Sở Bắc nỉ non một tiếng, về sau trong đầu hiện lên một Đạo Linh ánh sáng, nguyên bản phiền muộn thần sắc lập tức thư giãn ra, miệng góc đồng thời hơi nhếch lên.

"Hiệu cầm đồ huynh, nhìn người về mặt này, chẳng lẽ lại người có lòng tin từ Hoàng lão gia tử trong tay đạt được Vạn Độc đan?"

Tiêu Vũ Phàm gõ nhẹ cái bàn, hai đầu lông mày mang theo một tia hỏi thăm chi ý.

Sở Bắc cười nhạt một tiếng: "Bữa cơm này liền đến nơi này đi, ta là thời điểm rồi đi!"

Nhìn qua Sở Bắc bóng lưng rời đi, Tiêu Vũ Phàm quét mắt trên bàn ăn, vội vàng kêu to: "Nhớ kỹ bả tiền cơm trao!"

Đạp đạp đạp. . .

Sở Bắc cất bước dọc theo chân vịt cầu thang mà xuống, trong tầm mắt rất nhanh liền xuất hiện Điểm Tiểu Nhị thân ảnh.

"Khách quan, ngài đến tính tiền à nha?" Điểm Tiểu Nhị nhiệt tình chạy chậm đến Sở Bắc trước người.

Sở Bắc lắc lắc đầu: "Trên lầu vị kia nói, bữa cơm này hẳn mời khách! Nếu không tin, người bây giờ đi hỏi một chút."

"Thật là lạ, đây là Tiêu công tử lần đầu mời người ăn cơm!"

Điểm Tiểu Nhị trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, tiếp lấy bán tín bán nghi hướng lầu hai đi đến.

Sau một lúc lâu.

"Cái gì! Hắn nói bữa này ta mời khách?!"

Tiêu Vũ Phàm khí vỗ bàn một cái, ba bước cũng hai bước thật nhanh đi xuống lầu, lúc này đâu còn có Sở Bắc thân ảnh.

Ngay tại hắn vừa mới chuẩn bị hướng quán rượu bên ngoài Trường Hương Nhai đạo đi đến lúc, Điểm Tiểu Nhị giang hai cánh tay nằm ngang ở trên thân trước.

"Tiêu công tử, chẳng lẽ lại người là muốn ăn cơm chùa? Lần này coi như miễn đi người, về sau cũng sẽ đem người kéo vào sổ đen, không lại phải đi vào!"

Nghe vậy, Tiêu Vũ Phàm nắm chặt Quyền Đầu, thờ phỉ phò từ trong ngực móc ra một mai kim tệ ném cho Điểm Tiểu Nhị.

"Người vô si! Thế mà chiếm ta tiện nghi, An Nghi ngô hèm, Vạn Giới hiệu cầm đồ!"

...

Sở Bắc ra Tây Nguyên quán rượu về sau, nhìn lấy sắc trời đã âm đạm xuống, liền trực tiếp hướng về An Nghi ngô hèm bước đi.

Đường về trên đường, căn cứ Tiêu Vũ Phàm nói tới vị trí, hẳn cũng xác thực tìm được Hoàng phủ vị trí.

"Sở huynh, nói cho người một kiện chuyện lý thú, Phong lão gia tử hấn a, vừa mới lại xù lông!"

Sở Bắc vừa quẹo vào An Nghi ngô hèm, Lý Nhân mang theo ý cười lời nói liền truyền vào trong tai của hấn.

Quả thật đúng là không sai, Phong lão gia tử mặt mũi tràn đầy cháy đen từ cũ nát trong phòng chui ra, trong miệng còn phun khói đen.

"Lão gia tử, ủng hộ! Lần này thất bại, luôn có thành công ngày đó!"

Sở Bắc cố nín cười ý, không đợi Phong lão gia tử nổi giận, bước chân tăng tốc hướng về Vạn Giới hiệu cầm đồ chạy tới.

Tại trải qua Tiểu nhà hàng nhỏ lúc, Sở Bắc bấm tay một đạn, tinh chuẩn đem cái kia không dùng ra đi Kim Tệ Đan Xạ đến bên trong nhất trên một cái bàn.

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Sở Bắc vừa đẩy ra hiệu cầm đồ môn, Lôi Thần liền kêu thành tiếng, vèo một bên dưới bay lượn đến kệ hàng bên trên.

Ngay sau đó, như anh đào cái miệng nhỏ nhắn điều lên Phục Cốt Cao về tới Sở Bắc trong ngực.

"Vẫn là người hiểu ta!"

Sở Bắc cung chiều sờ lên Lôi Thần cái ót, miệng góc ở giữa giờ lên một vòng đường cong.

Cách mỗi 7 ngày, tại hiệu cầm đồ đã có bảo bối bên trong, hấn liền có thể chọn lựa hai kiện trở thành tư hữu tài sản.

Cái này kiện thứ nhất, hấn vì không cho Mạc Khinh Vũ nhận Lôi Thần cường chế trừng phạt, từ đó chọn lựa Thủy Tâm đồ ăn.

Về phần kiện thứ hai, không ai qua được nó trong tay Phục Cốt Cao.

Hôm sau, Hồng Nhật dâng lên, quang huy chiếu xéo Đại Địa, An Nghi trên đường gạch đá xanh phản xạ ra điểm điểm quang sáng.

Phồn hoa Trường Hương Nhai, đã người đến người đi.

Giờ phút này, đang có Nhất Hành hơn mười người đội ngũ trùng trùng điệp điệp hướng về An Nghi ngô hèm tiến lên.

Cầm đầu là một tên trên mặt ấn có Báo Văn ước chừng ba mươi tuổi nam tử, Long Đại ba người chính theo sát ở phía sau hấn.

"Lão Tỹ, Dư Báo đám người kia ở phía trước! Giống như cũng là muốn đi An Nghi ngô hèm, chẳng lẽ lại muốn đi thu Phí Bảo Vệ?"

Tại Dư Báo Nhất Hành đội ngũ sau lưng, đồng dạng đi theo một đoàn người, chỉ bất quá nhân số bên trên muốn thiếu một nửa, chỉ có tám người.

"Dù sao đều là cùng một cái đường, một hồi không đã biết đạo bọn hấn muốn làm gì!"

Vương Nghiên Tịch miệng góc lộ ra mỉm cười, ngày hôm qua nàng liền hiếu kỳ Dư Báo một đoàn người là muốn đi làm gì, không nghĩ tới hôm nay lại đụng phải.

"Các người mau nhìn, đây không phải là Long Đại ba người mà! Lúc nào thu Phí Bảo Vệ cần nhiều người như vậy rồi?"

"Còn không phải ngẫu nhiên bày một bên dưới phô trương thôi, để cho chúng ta tâm thấy sợ hãi, tốt kịp thời nộp lên trên Phí Bảo Vệ!"

"Ai, Long Đại bên cạnh người kia là ai a? Ta làm sao chưa thấy qua?"

"Người kia a, hấn gọi Dư Báo! Địa vị còn tại Long Đại phía trên đầu, nghe nói vẫn là một tên Tu Vũ Giả đầu!"

"Thật sự là không biết cái nào cửa hàng làm sao không may, bị nhiều người như vậy cho tìm tới cửa. Nhìn phương hướng của bọn hấn, tựa như là đi An Nghi ngô hèm đây này!"

...

Dư Báo đoàn người này đi tại trên đường phố, vẫn rất có lực rung động, lui tới người đi đường nhao nhao vì đó để nói.

Liền ngay cả một số lần nhau thảo luận đám người bán hàng rong, cũng không dám đem âm thanh nói quá lớn, sợ bị đối phương cho nghe được.

"Báo ca, phía trước đúng vậy An Nghi ngờ hèm. Tiểu tử kia lực đạo thật lớn, có thể có nửa trâu chi lực!"

Vừa nghĩ tới ba ngày trước nhận tàn phá, Long Nhị liền hận đến nghiến răng, phóng nhãn Tây Nguyên trấn có mấy người dám đối với hắn như vậy!

Dư Báo cười lạnh: "Nửa trâu chi lực? Đối với các ngươi mà nói hoàn toàn chính xác tính lợi hại, nhưng trong mắt ta còn chưa đáng kể!"

Long Đại một mặt nịnh nọt: "Nhé né né. . . Đó là đương nhiên!"

Rất nhanh, Dư Báo một đoàn người liền quẹo vào An Nghi ngờ hèm, tiếp tục thâm nhập sâu.

"Lão Tỷ, bọn hắn tựa như là chạy Vạn Giới hiệu cầm đồ đi!"

Vương Tiểu Hồ một đoàn người theo sát tại Dư Báo đám người sau lưng, tiếng bước chân rất nhỏ.

"Cái này bên dưới có trò hay để nhìn! Vừa nghĩ tới cái kia tiệm nát trái quy củ, ta liền nén giận!"

Vương Nghiên Tịch trên mặt nổi lên một tia xinh xắn chỉ sắc, trong hai con ngươi ẩn ẩn mang theo chờ mong.

"Đạp đạp đạp. . ."

Ngay tại Vương Tiểu Hồ tỷ đệ hai mới vừa đi tới Thái thị lò rèn lúc, một người trung niên nam tử từ phòng trong môn tạt chạy ra, tay nắm lấy một cây gậy sắt, truy hướng về phía trước Dư Báo Nhất Hành đội ngũ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Để người biến heo đầu!

Dư Báo một đoàn người lộn xộn vô tự tiếng bước chân, ngoại trừ kinh động Thái Tín bên ngoài, Lý Nhân, Ngưu Hồng, Mạc Kinh Vũ cũng nhao nhao từ trong cửa hàng đi ra.

"Báo ca, đúng vậy cửa hàng này!"

Đi vào hiệu cầm đồ trước, Long Nhị ánh mắt ngưng tụ, trong mắt mang theo hận ý.

"Vạn Giới hiệu cầm đồ, không gì làm không được. . . Chắc chắn chắc, nhất là cái này sau bốn chữ còn thật sự là phách lối!"

Dư Báo nhắc đầu quét mắt bảng hiệu bên trên khí thế rộng rãi tám chữ to, khinh thường lườm liếc miệng.

"Long Đại, các ngươi tại sao lại tới? Liền không thể bỏ qua Sở đại ca sao? Hắn giống như chúng ta, chỉ là cái phổ thông người làm ăn mà thôi."

Tiểu nhà hàng nhỏ khoảng cách Vạn Giới hiệu cầm đồ gần nhất, Mạc Kinh Vũ trước hết nhất đi tới cả đám trước người, nàng mặc dù không biết Dư Báo, nhưng lại nhận biết Dư Báo bên cạnh Long Đại.

"Buông tha hắn? Ngươi thấy chúng ta trên mặt máu ứ đọng sao? Hiện tại còn đau đâu!"

Không đợi Long Đại nói chuyện, một bên Long Tam hung tợn đứng dậy.

"Vậy các ngươi đến tột cùng muốn như thế nào a? Mười cái Linh Tệ chúng ta thật không bỏ ra nổi đến a!"

Trâu thị Cửa Hàng May Ngưu đại nương cùng lưng thân thể nhỏ chạy tới, thở hồng hộc.

"Ai u, quê nhà ở giữa vẫn rất tương thông khí mà!"

Dư Báo liếc mắt ngăn ở trước người hắn Mạc Kinh Vũ cùng Ngưu đại nương, cười lạnh một tiếng, tiếp theo một tay lấy hai người đẩy ra, nhất cước

bỗng nhiên đá vào Vạn Giới hiệu cầm đồ trên cửa chính.

"Bành!"

Thanh âm trầm thấp vang lên.

"Móa nó, cái này cái gì phá môn, thế mà như thế cứng rắn!"

Dư Báo đứng vững lại, lắc lắc run lên bắp chân, hần vừa mới một kích không chỉ có không có tướng môn cho đá văng, còn bị phản chấn lui mấy bước.

"Ngu đại nương, Tiểu Vũ, hai người các ngươi không có sao chứ?"

Thái Tín tay nắm lấy Thiết Bồng, nhanh chạy tới hiệu cầm đồ trước, tại nhìn thấy Ngu đại nương cùng Mạc Khinh Vũ bị Dư Báo xô đẩy thời khắc, trong lòng lập tức bốc lên lửa giận.

"Ngươi đánh sất, không hảo hảo ở tại trong tiệm thôi hỏa, chạy chỗ này sinh cái gì có thể đến? Chẳng lẽ lại là lấy đánh?"

Long Nhị vận vẹo uốn éo Quyền Đầu, một bước phóng ra, trực tiếp đánh về phía Thái Tín.

"Thái đại ca cẩn thận!"

Mạc Khinh Vũ kinh hô một tiếng, thanh âm bên trong mang theo hoảng sợ.

Oanh!

Thái Tín dù sao cũng là rèn sắt, trên thân cũng có được một cỗ mạn lực, thêm nữa trong tay còn có Thiết Côn, ngay tại Long Nhị Quyền Đầu sắp đánh tới hướng hần lúc, Thiết Côn văng ra ngoài.

"Ngao ngao. . . Ngươi muốn chết!"

Long Nhị ngồi chồm hồm trên mặt đất thống khổ kêu thảm, lần nữa nhìn về phía Thái Tín lúc, trong mắt thế mà dâng lên một tia Sát Ý.

"Cút! Các ngươi ngày bình thường thu Phí Bảo Vệ coi như xong, hiện tại còn khi dễ chúng ta bình dân đây coi là cái gì!"

Thái Tín trừng mắt nhìn hằm hằm, đem Thiết Côn đặt nằm ngang trước người, che chở sau lưng Mạc Khinh Vũ cùng Ngu đại nương.

"Có chút ý tứ, thế mà còn dám phản kháng!"

Dư Báo méo một chút cổ, trêu tức hướng về Thái Tín đi đến.

"Đừng tới đây, lui ra phía sau!"

Thái Tín giận quát một tiếng, trong tay Thiết Côn lần nữa vung ra ngoài.

"Thật sự là không biết trời cao đất rộng!"

Nương theo lấy một đạo quất lạnh, trăm muện tiếng va chạm vang lên.

Dư Báo nhấc chương, trực tiếp vững vàng cầm Thiết Côn một chỗ khác.

"Làm sao? Muốn đem Thiết Côn từ trong tay của ta rút về đi?"

Dư Báo một mặt khinh bỉ cười ra tiếng, tiếp theo đột nhiên vỗ, Thiết Côn bỗng nhiên run rẩy lên.

"Keng!"

Quá lớn lực phản chấn trực tiếp khiến cho Thiết Côn từ Thái Tín trong tay tróc ra.

"Thái đại ca, tay của ngươi không có sao chứ! Nhanh cho ta xem một chút, ta cho ngươi phía trên một chút được!"

Lý Nhân công y rương đuổi tới, nhìn qua Thái Tín phỉm tử mu bàn tay, nhanh chóng móc ra một bình y rượu.

"Đi lên cho ta bà này môn đập ra!"

Dư Báo liếc mắt Thái Tín mấy người, đem bên chân Thiết Côn đá văng ra, hướng về sau lưng các tiểu đệ mệnh lệnh nói.

Răng rắc!

Không đợi Dư Báo sau lưng các tiểu đệ tiến lên, cửa bị từ trong kéo ra.

Một đạo cường tráng thân ảnh lười biếng hài lòng đứng ở cửa ra vào.

"Báo báo Báo ca, liền liền liền. . . Là hần!"

Long Đại sắc mặt hiện ra ửng hồng, nhìn thấy Sở Bắc thân ảnh hơi có vẻ kích động.

"Thái đại ca, tay của người thế nào? Là bọn hần đã thương?"

Sở Bắc ánh mắt quét đến Thái Tín cái kia trở nên Từ Hồng thủ chương, sắc mặt bắt đầu trở nên âm trầm.

"Không không không. . . Sai! Ai bảo hần xen vào việc của người khác!"

Long Đại hai tay vây quanh ở trước ngực, một mặt đắc ý.

Sở Bắc không nói gì, chỉ là miệng góc hơi giương lên, hần cười.

"Tiểu tử, người người người. . . Cười cái gì!"

"Nghĩ đến người cái này người cà lăm, lần nữa biến thành heo đầu bộ dáng."

"Người biết biết biết đạo bên cạnh ta là ai chẳng? Báo báo Báo ca! Có hần tại, lần này ứng giờ đến phiên ta làm gì người đánh thành heo. . ."

Đầu chữ chưa mở miệng, Sở Bắc thân ảnh động, như gió nhanh chóng xuất hiện ở Long Đại trước người.

Về sau, duy gặp nó nổi đất lớn Quyền Đầu như mưa rơi hướng về Long Đại vốn là có lưu máu ứ đọng khuôn mặt đập tới.

Từng tiếng thống khổ kêu rên, tiếng kêu thảm thiết đau đớn, tiếng kêu kia tê tâm liệt phế, cực kỳ bi thảm!

Mạc Kinh Vũ, Ngưu đại nương càng là không đành lòng nhắm hai mắt lại, hai tay che khuất Song Nhị.

Liền ngay cả cùng Long Đại đồng hành cả đám, trong lúc nhất thời đều bị trấn trụ, ngăn người như là Mộc Kê.

"Báo báo báo. . . Báo ca cứu ta!"

Một đạo yếu đuối vô lực tiếng cầu cứu dần dần phiêu đảng tại trong tai của mọi người.

Cho đến lúc này, Dư Báo, Long Nhị, Long Tam bọn người mới hồi phục tinh thần lại.

Giờ phút này, Sở Bắc sau cùng nhất cước đá xong cũng đã dừng tay, vỗ tay một cái, kết thúc công việc.

Lại nhìn Long Đại, đã giống như chó chết co quắp ngã xuống đất, mắt lẳng khe hở nứt, nước mắt tú chảy ngang.

Phàm là mắt thường có thể quan sát được địa phương, đã không một chỗ hoàn hảo, đều nổi lên Từ Thanh sắc, trong miệng chỉ có ra khí, không có nhập khí, thâm đến cực điểm.

"Đại ca, người không sao chứ?"

Long Nhị một mặt đau lòng ngồi xổm người xuống, vì Long Đại lau rơi miệng góc cùng chớp mũi máu tươi.

Long Đại hữu khí vô lực: "Người nói ta có sao không?"

Long Nhị ngược mắt, ngó nhìn hướng Dư Báo: "Báo ca, người nhất định phải cho chúng ta ra cái này miệng khí a!"

Đập đập đập. . .

Dư Báo cất bước, mang theo thường thức nhìn qua Sở Bắc, thở sâu một thanh khí: "Tiểu tử, tốc độ rất nhanh, ra tay đủ hung ác! Từ hôm nay, liền theo ta đi!"

Sở Bắc giữ yên lặng, tiếp nhận Mạc Kinh Vũ đưa tới giấy vệ sinh, lau lau rồi mu bàn tay máu tươi, như trước đang cười.

"Nhìn nét mặt của người là đồng ý? Yên tâm đi, đi theo ta trộn lẫn định so người mở cái này tiệm nát tốt."

"Không, cái kia cà lăm chỉ là cái thứ nhất!"

"Tiểu tử, lời này của người là có ý gì?"

Dur Báo ép hỏi lời nói vừa hạ xuống dưới, Sở Bắc xoay người, nhặt lên trên đất Thiết Côn.

"Tiểu tử, ngươi dám!"

Dur Báo lên con giận dữ, một trâu chi lực ngưng tụ tại Quyền Đầu mặt ngoài, bạo phát ra.

Xuy xuy!

Thiết Côn Phá Toái Hư Không, mang theo lạnh thấu xương trận gió hô hô rung động.

"Răng rắc, răng rắc. . ."

Xương vỡ vụn âm thanh âm vang lên.

Lần này, Dur Báo không chỉ có không thể nắm chặt Thiết Côn một chỗ khác, tức thì bị trong đó Nhị Ngưu chi lực đánh nát Thủ Cốt.

"Cái này. . . Cái này sao có thể. . . Ngươi cũng là Tu Vũ Giả!"

Dur Báo đã không lo được vỡ vụn Thủ Cốt, hoảng sợ nhìn qua Sở Bắc, thân thể liên tiếp lui về phía sau.

"Tay ngựa gãy." Sở Bắc thở dài một tiếng.

Nó miệng góc toát ra mỉm cười, tại Dur Báo xem ra không khác ma quỷ mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Vương gia tử đệ lại đến

"Rầm rầm rầm, ba ba ba!"

Sở Bắc thân ảnh rời rạc dư cả đám ở giữa, mỗi lần nương theo lấy hấn lệch vị trí chắc chắn sẽ có một đến hai người thống khổ ngược lại dưới, trong miệng thống khổ tiếng rên rỉ không ngừng.

"Ứng ực!"

Một bên quan chiến Lý Nhân nhuyển động một bên dưới cổ họng, lệch đầu nhìn về phía Thái Tín, Ngưu đại nương, Mạc Kinh Vũ ba người, trong mắt tràn đầy không thể tin.

"Chỉ dựa vào Sở huynh một người, hoàn toàn có thể kéo cao chúng ta An Nghi ngộ hém bình quân chiến lực a!"

Thái Tín liên tục điểm đầu biểu thị đồng ý: "Tiểu Bắc là tướng thật không được a! Cái này khí lực nếu là dùng để rèn sắt, tại phương diện tốc độ đơn giản phải nhanh ta một hai lần a!"

Cách đó không xa, Vương gia tử đệ hai cũng là cặp mắt tròn tròn.

"Lão đệ, ngươi cũng không có cùng ta nói qua trong tiệm này lão bản vẫn là cái Tu Vũ Giả a!"

Vương Nghiên Tịch miệng miệng khẽ nhếch, nàng kế hoạch ban đầu bên trong, tại Sở Bắc bị Dur Báo đánh liên thanh cầu xin tha thứ mà đối phương lại không rảnh để ý lúc, nàng âm vang ra sân.

Nàng cứu Sở Bắc, đối phương tất nhiên đối nàng cung cung kính kính, cảm kích vô cùng.

Lúc kia đối phương trong tiệm đồ vật, còn không phải tùy tiện để cho nàng cầm?

Những cái này cái gọi là phá quy củ, còn không phải vì nàng tùy ý mà thay đổi?

"Lão Tỷ, ta nếu là biết đạo lão ca là cái Tu Vũ Giả, ta cũng không trở thành liên mang sáu tên hộ vệ a!"

Vương Tiểu Hồ một mặt ủy cong, trong lòng của hắn cũng đánh lấy một số tính toán nhỏ nhặt.

Lần này, hắn sợ dĩ sẽ mang lên sáu tên hộ vệ, nó một là bởi vì trong tiệm cầm đồ kỳ hoa quý củ.

Mỗi người một ngày chỉ có thể ném mạnh một cái Linh Tệ, hắn mang thêm sáu người đều chỉ là vì đề cao trùng thưởng suất.

Thứ hai, nếu là thật sự vẫn như cũ không trúng, bằng vào võ lực cũng phải đem trên quầy cái kia Công & Thủ đạn cho đoạt lại.

Hắn muốn hướng Vương Nghiên Tịch chứng Minh, cái kia Tiểu Hắc câu thật sự có trong miệng hắn loại kia uy lực.

"Oanh!"

Lại là một đạo tiếng vang trầm nặng, ở trong sân đám người chấn kinh ánh mắt kinh ngạc bên trong, cứng chắc đến sau cùng Dư Bảo cũng như như đạn pháo trúng đập bắn ngã xuống đất, giờ lên liền miên tro bụi.

"Hoàn thành!"

Sở Bắc phì phì trên người bụi bặm, quét mắt nặt đất súng nặt súng mũi một đoàn người, ánh mắt ngưng tụ: "Cho các ngươi mười giây, rút ra khỏi tầm mắt của ta, không phải vậy. . ."

"Đi, mau đi ta!"

Nhận nhạ uy hiếp âm thanh còn chưa hoàn toàn rơi dưới, Dư Bảo liền thống khổ phát ra mệnh lệnh.

Trong nháy mắt, Dư Bảo một đoàn người lẫn nhau bề ngoài đỡ lấy chạy trốn chết.

Trên đường, Dư Bảo trên đường gặp Vương Nghiên Tịch lúc, rõ ràng che lại mình hình dạng, tựa hồ sợ bị đối phương nhìn thấy.

"Thái đại ca, đều do ta đi ra trễ, mới làm hại tay của ngươi bị thương thành dạng này."

Tại giải quyết xong Dư Bảo bọn người về sau, Sở Bắc quay người nhìn lấy Thái Tín, mang trên mặt áy náy.

"Tiểu Bắc a, cái này không có gì đáng ngại, một hồi đi Tiểu Lý Y Quán ngồi một chút liền tốt."

Thái Tín cười nhạ một tiếng, nói xong liền thọc Lý Nhân, ra hiệu hắn che giấu thương thế.

Lý Nhân ngầm hiểu, vội vàng nói: "Sở huynh, Ngưu đại nương, Tiểu Vũ, các ngươi đừng lo lắng, Thái đại ca thật không có chuyện gì."

Vừa mới nói xong, tại Sở Bắc ba người ánh mắt tập trung dưới, Lý Nhân đỡ lấy Thái Tín hướng Lý thị Y Quán đi đến.

"Bên kia có khách nhân đến, Ngưu đại nương cũng sẽ không ngại ngại ngươi làm ăn."

Nhìn thấy sự tình được giải quyết, Ngưu đại nương cũng yên lòng, cất bước chậm rãi hướng trâu thị Cửa Hàng May đi đến.

Về phần Mạc Kinh Vũ, thì vẫn như cũ đứng ở Sở Bắc bên cạnh, thủy linh con ngươi phía trước người trên thân trên dưới tảo động, tựa hồ tại điều tra lấy đối phương lúc trước trong chiến đấu có bị thương hay không.

"Kinh Vũ, ta không sao."

Sở Bắc tại Mạc Kinh Vũ trước người vòng vo một vòng tròn, về sau ánh mắt rơi vào Vương gia tử đệ trên thân.

"Sáng sớm liền chạy tới a, các ngươi tử đệ hai đối cái này Công & Thủ đạn rất là chấp nhat a!"

Nói đến đây, Sở Bắc hai đầu lông mày mang theo hoang mang, chỉ chỉ Vương Tiểu Hồ sau lưng sáu tên hộ vệ: "Tuy nhiên các ngươi mang theo nhiều người như vậy làm gì? Chẳng lẽ lại rút không trúng Công & Thủ đạn liền muốn trắng trợn cướp đoạt?"

"Đương đương. . . Dĩ nhiên không phải! Lão ca, tiểu đệ ta tại sao có thể có loại kia ý nghĩ đâu!"

Nhìn thấy Sở Bắc nắm chặt lại Quyền Đầu, đồng thời mặt âm trầm hướng hắn đi tới, Vương Tiểu Hồ hốt hoảng liền tiếp lui về phía sau, vội vàng lên tiếng giải thích.

"Há, không có loại kia ý nghĩ tốt nhất."

Sở Bắc giang tay ra, đi trở về hai bước đem hiệu cầm đồ môn hoàn toàn rộng mở, tiếp lấy đi vào.

Mạc Kinh Vũ theo sát lấy đi vào.

"Lão Tỷ, người tiền mang đủ chứ? Hôm nay chúng ta thế nhưng là có tám người đâu!"

"Yên tâm đi, Lão Tỷ chỉ còn tiền!"

Vương Nghiên Tích lung lay trong tay áo túi, mặt lộ vẻ đắc ý dẫn một đoàn người đi vào Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Trường Hương Nhai bên trên.

"Các người mau nhìn, Dư Báo, Long Đại đám người kia từ An Nghi ngõ hẻm ra đến rồi!"

"Bọn hần giống như thụ thương, thương còn không nhẹ!"

"Thật là a! Từng cái mặt mũi bầm dập, cái cổ xiêu vẹo Từ Nhân, còn có đuôi người đều bị đánh gãy, đây là có chuyện gì a?"

"Xem ra đám này người đá trúng thiết bản, nhưng An Nghi ngõ hẻm trong lúc nào có mạnh như vậy người? Không được, có rảnh phải đi nhìn trúng nhìn lên."

"Cái này bang nghiền ép chúng ta tiền mồ hôi nước mắt du côn, xem bọn hần bị đánh thành bộ này quý dạng, tâm đầu tốt giải khí a!"

...

"Các người cái này bang Lão Bất Tử, cảm miệng cho ta!"

Nghe hai bên đường bán hàng rong tinh tế toái ngữ, Dư Báo trừng mắt hai mắt sung đỏ, một tiếng gầm thét.

Tại hai bên bán hàng rong an tĩnh lại về sau, Dư Báo bá lập tức cho một bên muốn chết mà không được chết Long Đại một cái trừng đập cái tát.

"Móa nó, người không phải nói tiểu tử kia là cái người bình thường sao? Chỉ có nửa trâu chi lực đây này!"

Dư Báo hận a, nếu là hần biết đạo đối phương cũng là Tu Vũ Giả, làm sao có thể như thế khinh địch.

Một bên khác, Vạn Giới trong tiệm cầm đồ.

Vương Nghiên Tích đã từ tay áo trong túi lấy ra tám cái sáng long lạnh Linh Tệ, đem bên trong bảy viên phân biệt đưa cho Vương Tiểu Hồ cùng sáu tên hộ vệ.

"Các người sáu cái lên trước, theo thứ tự bỏ tiền."

Vương Tiểu Hồ xê dịch bước chân, cho sau lưng hộ vệ đưa ra vị trí.

"Vâng, thiếu gia!"

Sáu tên hộ vệ trầm miệng một lời, tiếp lấy người đầu tiên đem Linh Tệ đầu nhập vào lên tiếng.

【 rút thưởng bắt đầu 】

Quen thuộc cơ giới âm vang lên, Hồng Mang bắt đầu chuyển động.

"Leng keng!"

Thanh âm thanh thúy vang lên, Hồng Mang rơi vào cái gì đều không đồ án đều không có may mắn Cách bên trên, rút thưởng cơ không có phản ứng chút nào.

"Thiếu gia. . ."

Lúc trước bỏ tiền hộ vệ, mang trên mặt áy náy nhìn về phía Vương Tiểu Hồ.

"Không có việc gì, kể tiếp!"

Vương Tiểu Hồ nắm chặt lại Quyền Đầu, dù sao những này Linh Tệ đều không là của hần, hần không có đau lòng như vậy.

"Leng keng!"

Hồng Mang lần nữa rơi vào may mắn Cách bên trên, rút thưởng cơ không có phản ứng.

Vương Tiểu Hồ thở sâu một thanh khí: "Cái thứ ba, lên!"

Leng keng, vẫn như cũ yên.

Cái thứ tư, rút thương cơ không có phản ứng.

Cái thứ năm, rút thương cơ không có phản ứng.

Cái thứ sáu, rút thương cơ không có phản ứng.

"Lão ca, ngươi cái này máy móc tuyệt đối có ma! Tổng cộng chỉ có sáu cái ngăn chứa, sáu người tuần tự đầu, làm sao có thể tất cả đều rơi vào may mắn Cách bên trên."

Vương Tiểu Hồ cực lực bảo trì trấn định, khẩu phong lại chuyển: "Còn nữa, cái này hai ô vuông từ mỗi lần đều yên, không chiếm được bất cứ thứ gì, bên trên vì sao còn khắc lấy may mắn hai chữ!"

Vương Nghiên Tích sắc mặt càng khó coi hơn, sáu cái Linh Tệ a, cái gì đều không được đến, cứ như vậy hết rồi!

Nàng thường ngày Tiên Tiêu Vật tuy nhiên cao hơn nhiều Vương Tiểu Hồ, nhưng cũng không thể từ từ nhắm hai mắt ném vào trong nước a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Theo như nhu cầu

"Không nên nản chí, ngươi cùng tỷ ngươi còn không có có ném đâu nha, không chừng xuống đi liền trúng phải đây."

Sở Bắc hướng dẫn từng bước, trong bụng một cỗ dòng nước ấm lướt qua, linh lực trong cơ thể càng thêm nồng hậu dày đặc.

Hết thầy như hần sở liệu, rút thương cơ bên trong Linh Tệ trực tiếp cùng tu vi của hần móc nối.

Nhất Tinh Linh Đồ, cần một cái Linh Tệ; tiến giai Nhị Tinh Linh Đồ, cần hai cái Linh Tệ; tiến giai Tam Tinh Linh Đồ, cần ba cái Linh Tệ. . .

Ngay tại vừa mới, lại là sáu cái Linh Tệ tiến nhập may mắn rút thương cơ bên trong, tu vi của hần trực tiếp từ Nhị Tinh Linh Đồ vừa lúc nhảy đến Tứ Tinh Linh Đồ.

Cảm thụ được thể nội tràn đầy lực lượng, Sở Bắc tâm tình phá lệ tốt!

"Lại đến Ngũ Mai Linh Tệ, liền có thể đột phá đến Ngũ Tinh Linh Đồ."

Sở Bắc trong lòng mừng thâm, đối với hần mà nói, Linh Tệ sẽ cùng tại thực lực a.

Hoàn toàn, hần lại mười phần cần thực lực.

"Tiểu Hồ, ngươi tránh ra! Để Lão Tỷ tới trước!"

Vương Nghiên Tích đẩy ra Vương Tiểu Hồ, mang theo tức giận đem trong tay Linh Tệ đầu nhập vào mở miệng bên trong.

【 rút thương bắt đầu 】

Tại trong tiệm ánh mắt mọi người nhìn chăm chú dưới, Hồng Mang du lịch đi.

"Ba!"

Sau một lúc lâu, Vương Nghiên Tích vỗ rút thương cơ, từ trên ghế đứng dậy, chỉ Sở Bắc trợn mắt nghiêng rằng: "Lừa đảo, ngươi cái Đại Lừa Đảo! Cô nãi nãi về sau cũng không tới nữa!"

Dứt lời, Vương Nghiên Tích lời kéo Vương Tiểu Hồ liền muốn hướng cửa hàng đi ra ngoài.

"Lão Tỷ, ta còn không có ném đâu!"

Tại Vương Nghiên Tịch lôi kéo dưới, Vương Tiểu Hồ nhanh chóng đem trong tay Linh Tệ nhét vào lên tiếng.

【 rút thưởng bắt đầu 】

Thanh thúy cơ giới âm rơi dưới, Hồng Mang bắt đầu chuyển động.

Leng keng!

【 chúc mừng người chơi vui lấy được Thủy Tâm đồ ăn 】

"Thủy Tâm đồ ăn? Cái này lại là cái quái gì!"

Vương Tiểu Hồ cầm lấy rút thưởng cơ phía dưới thông suốt trong miệng thốt ra Thủy Tâm đồ ăn, thờ dài một tiếng, hần đối cái này rút thưởng cơ cũng đã tâm ý nguội lạnh.

Tám người tiêu xài tám cái Linh Tệ, đều không có đạt được muốn Công & Thủ đạn.

"Lão Tỷ, ngươi có thể buông tay, chính ta đi."

Ngay tại Vương Tiểu Hồ mang theo Thủy Tâm đồ ăn sắp đi ra hiệu cầm đồ môn lúc, Mạc Kinh Vũ một cái bước nhanh giang hai cánh tay ngăn ở hai người bọn họ trước người.

"Các ngươi hai cái là không phải là muốn Công & Thủ đạn? Ta có thể cùng các ngươi đổi."

Nhìn lên trước mắt so với hần lớn hơn năm sáu tuổi nữ tử, Vương Tiểu Hồ sững sờ, tiếp theo hưng phấn nói: "Ngươi nguyện ý dùng Công & Thủ đạn đổi trong tay của ta phá đồ ăn?"

Mạc Kinh Vũ điểm một cái đầu, ba bước cũng hai bước đem trong tay Linh Tệ đầu nhập vào rút thưởng cơ.

May mắn rút thưởng cơ bên trong Vật Phẩm, mỗi một dạng một ngày đều chỉ cung cấp một cái, hôm nay Thủy Tâm đồ ăn đã bị Vương Tiểu Hồ bên trong đến, nàng đã không có cơ hội.

Thủy Tâm đồ ăn so với nàng mà nói, muốn xa xa trọng yếu tại Công & Thủ đạn.

Nàng đã làm tốt dự định, nếu là lần này không trúng được Công & Thủ đạn, liền lấy tới hôm qua bên trong đến Công & Thủ đạn cùng Vương Tiểu Hồ trao đổi.

"Leng keng!"

Hồng Mang bắt đầu chuyển động.

Tại mọi người chờ đợi dưới, Hồng Mang tốc độ càng ngày càng chậm, sau cùng vượt qua may mắn Cách, ngừng lưu tại Công & Thủ đạn bên trên.

Leng keng!

【 chúc mừng người chơi vui lấy được Công & Thủ đạn 】

"Lão Tỷ, Công & Thủ đạn trúng rồi!"

Vương Tiểu Hồ kích động kêu thành tiếng, tiếp theo bước đi như bay, nhanh chóng đem khe bên trong Công & Thủ đạn lấy ra ngoài, đồng thời đem trong tay Thủy Tâm đồ ăn nhét vào Mạc Kinh Vũ trong ngực.

Cái này liên tiếp động tác cũng không chậm, tựa hồ sợ Mạc Kinh Vũ đổi ý giống như.

"Không tệ, theo như nhu cầu."

Sở Bắc nhẹ vỗ tay một cái, miệng góc phác hoạ lấy nụ cười thần nhiên đi tới Mạc Kinh Vũ cùng Vương Tiểu Hồ trung gian.

Cùng Vương Tiểu Hồ thần sắc, Mạc Kinh Vũ bụng lấy Thủy Tâm đồ ăn cũng là cười nở hoa.

"Lão đệ, lão ca không có lừa gạt ngươi chứ! Cái này máy móc không có vấn đề, hết thấy nhìn nhân phẩm!"

Sở Bắc tay trái khoác lên Vương Tiểu Hồ vai bên trên, ngữ trọng tâm trường: "Nhớ kỹ bang lão ca nhiều tuyên truyền tuyên truyền, mang nhiều một số người tới."

Vương Tiểu Hồ một mặt xấu hổ: "Lão ca, ngài tiệm này đi đúng vậy tình phẩm lộ tuyến, bình thường người thật đúng là tiêu phí không dậy nổi."

Tại Vương gia tỷ đệ một đoàn người sau khi rời đi, Sở Bắc cũng đi theo Mạc Kinh Vũ sau lưng hướng đi Tiểu nhà hàng nhỏ.

Ăn xong điểm tâm, Sở Bắc thoảng hoạt động một bên dưới Gân Cốt, liền cầm lấy Phục Cốt Cao hướng về Trường Hương Nhai đi đến.

Một khắc đồng hồ về sau, Vương phủ.

"Tiểu Hoàn, người nói tiểu thư cùng thiếu gia làm sao lén lút đó a? Chỗ này chính là bọn hần nhà, có cần phải như thế đề phòng chúng ta sao?"

U Tĩnh trong phủ đệ, Tam Vô giao nhau đá xanh trên đường, một tên bận rộn nha hoàn đối bên cạnh một người khác lẩm bẩm nói.

"Không biết đạo a, chẳng lẽ lại tiểu thư cùng thiếu gia bên ngoài làm chuyện gì xấu, sợ bị lão gia biết đạo?"

"Rất có khả năng này!"

Tại hai tên nha hoàn nhỏ giọng nói chuyện với nhau thời điểm, Vương Tiểu Hồ đã mang theo Vương Nghiên Tịch xuyên qua một mảnh nhỏ Thúy Lục trúc lâm.

"Lão đệ, người đây là muốn mang ta đi thi sao? Khiến cho thần thần bí bí, lại hướng phía trước đứng vậy lão cha chuồng ngựa."

Vương Nghiên Tịch nhú lại đôi mi thanh tú, vừa về tới trong phủ, nàng cái này lão đệ liền xua tán đi đồng hành sáu tên hộ vệ, tiếp theo một đường kéo lấy nàng tiến lên.

Tiến lên quá trình bên trong, Vương Tiểu Hồ còn thỉnh thoảng đề phòng lui tới nha hoàn hộ vệ, liền cùng như làm tặc.

"Lão Tỷ, ta chính là dẫn người đi Mã Tràng!" Vương Tiểu Hồ lộ ra một vòng cao thâm tươi cười đắc ý.

Vương Nghiên Tịch trực tiếp liếc một cái: "Không có việc gì đi Mã Tràng làm gì? Còn khiến cho cùng làm tặc."

Vương Tiểu Hồ vuốt vuốt trong tay Công & Thủ đạn, cười hắc hắc: "Lão Tỷ, người không phải một mực không tin lời nói của ta sao? Một hồi ta liền để người xem một chút vật nhỏ này uy lực."

"Người nói là dùng Mã Tràng bên trong ngựa làm thí nghiệm?"

Vương Nghiên Tịch mặt lộ vẻ kinh ngạc, tiếp theo không chút do dự lắc lắc đầu: "Cái này tuyệt đúng không đi, cái kia mấy thớt ngựa thế nhưng là lão đầu từ trước mấy ngày làm tới hàng thượng đẳng. Nếu là hần biết nói, chúng ta. . ."

Bất Đẳng Vương nghiến tịch giảng nói cho hết lời, Vương Tiểu Hồ làm ra cái hết thấy yên tâm thủ thế: "Người không nói, ta không nói, không ai biết là chúng ta làm!"

Suy tư một lát, Vương Nghiên Tịch con người chuyển động hiện lên một đạo tinh quang, tiếp lấy vỗ tay một cái: "Tốt, cứ làm như vậy!"

Trong khoảnh khắc, tỷ đệ tiện cho cả hai đã đạt thành chung nhận thức, bước chân tăng tốc, hưng phấn hướng về Mã Tràng mà đi.

Thật tình không biết, tại bọn họ lúc đến trên đường nhỏ, giờ phút này đang có hai tên trung niên nam tử vừa nói vừa cười song song đi tới.

"Cao huynh, cái này hai Thiên người khí sắc đem so với trước tốt hơn rất nhiều a! Có phải hay không gần nhất đạt được thiên tài địa bảo gì?"

Nói chuyện nhân thân lấy một bộ nhặt cảm bào, bên hông buộc lấy một cây kim sắc Đại lung, nắm trong tay có một bả quạt giấy, chính là Vương phủ Phủ Chủ Vương Bá Thiên.

Cao Minh trầm tư một lát: "Cũng bất mãn lão đệ, trước hai Thiên ta đi trên núi Săn bắn, đi ngang qua một nhà nhà hàng nhỏ liền vào đi ăn một bữa. Có một món ăn rất là quái dị, không chỉ có vị đạo cực giai, càng thêm mầu chốt chính là trong thức ăn giống như ẩn chứa một cỗ kỳ dị Năng Lượng."

Cao Minh cũng rất là phiền muộn, từ khi hần ba ngày trước giữa trưa, ăn cái kia bàn xào rau xanh về sau, trong bụng liền một mực ầm ập, thân thể cốt đều cảm giác rắn chắc không ít.

"Còn có thần kỳ như vậy đồ ăn!"

Vương Bá Thiên Đồng lỗ tròn to: "Cao huynh, nhanh nói cho ta tiệm kia vị trí. Chúng loại một rảnh rồi, ta liền đi ăn xong một bữa."

Cao Minh giang tay ra, miệng góc mang theo một tia không thể nào: "Cái kia Thiên chạng vạng tới thời điểm, ta cũng muốn một ván nữa, nhưng ai ngờ tới cái kia nhà hàng lão bản làm sao đều làm không được."

"Vậy thì thật là đáng tiếc!"

Vương Bá Thiên một mặt tiếc hận: "Cao huynh, trước đừng đề cập thức ăn này, phía trước đứng vậy ngựa của ta trận."

"Nghe nói người một tuần trước từ trong thành làm tới năm thớt Tào Hồng Mã, ta cũng rất tò mò đâu!"

Cao Minh một mặt chờ mong, chân bên dưới bước chân tàn suất tăng tốc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Phục Cốt Cao

"Lão Tỷ, người lui ra phía sau!"

Vương gia tỷ đệ đứng ở một cái chuồng ngựa trước, lều bên trong có lấy năm thớt tuần mã cao lớn xúm lại cùng một chỗ, từng cái tăng lên lấy kiêu ngạo đầu lâu, lay động duyên dáng lông bờm.

"Theo như lời người nói, vật nhỏ này sát thương bán kính đạt tới năm mét, chúng ta bây giờ hẳn là khoảng cách an toàn đi!"

Vương Nghiên Tích cũng không có lui ra phía sau, đôi mi thanh tú nhú lên không hiểu nhìn lấy Vương Tiểu Hồ.

"Lão đệ là sợ một hồi nổ tung nâng lên tro bụi tung tóe đến trên người của người, đến lúc đó người đừng trách ta." Vương Tiểu Hồ nhún vai.

"Nguyên lai là dạng này!" Vương Nghiên Tích quệt mồ hôi lẩm bẩm một tiếng.

Tại nhìn thấy Vương Nghiên Tích lại lui về sau một khoảng cách về sau, Vương Tiểu Hồ đặc ý búng tay một cái: "Lão Tỷ, hiện tại liền để người xem một chút tiểu gia hòa này thân đồng dạng Lực Phá Hoại đi!"

Vừa mới nói xong, tại Vương Nghiên Tích tràn đầy ánh mắt mong chờ dưới, Vương Tiểu Hồ kéo ra ngòi nổ, đem Công & Thủ đạn ném mạnh tiến vào chuồng ngựa.

Ba giây, hai giây, một giây.

"Ầm ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, chuồng ngựa đổ sụp, gỗ vụn văng khắp nơi, khắp trời bụi bay giờ lên, ánh lửa tràn ngập.

Đỉnh tai nhức óc tiếng nổ mạnh bên trong, nương theo lấy tuần mã thống khổ thê thảm tê mình thanh.

Thời gian chuyển dời, tê mình tiếng kêu rên càng ngày càng yếu. . . Cho đến tan biến bên tai bờ.

"Ứng ực!"

Vương Nghiên Tích nhúc nhích cổ họng, cả người lập tại nguyên chỗ như là một đầu, thất thần hai con mắt ngơ ngác nhìn phía trước.

"Lão Tỷ, lão đệ không có lừa gạt người chứ? Vật nhỏ này uy lực còn nói còn nghe được đi!"

Nhìn qua mười mét bên ngoài bị tro bụi che lại hỗn loạn một màn, Vương Tiểu Hồ phui phui bụi bặm trên người, trong lời nói mang theo vẻ đắc ý.

Cho dù hắn đã từng gặp qua một lần Công & Thủ uy lực của đạn, giờ phút này trong lòng vẫn là nổi lên rung động, chớ nói chi là Vương Nghiên Tích.

"Nấm cỏ, thật sự là nghịch ngày!"

Vương Nghiên Tích lấy lại tinh thần, nàng đã bị chấn kinh đến không thể chú ý nàng cái kia đại gia khuê tú thân phận, trực tiếp phát nổ nói tục.

"Đạp đạp đạp. . ."

Ngay tại Vương Tiểu Hồ tiếp tục đắc ý thời điểm, một trận bồi rối tiếng bước chân vang lên.

Quay người nhìn lại, Vương Tiểu Hồ, Vương Nghiên Tích hai người đồng tử co rút lại, sắc mặt lập tức thay đổi!

"Lão cha, Cao thúc, hai người các người đến đây lúc nào? Nhìn thấy cái gì?"

Vương Bá Thiên tại cười ngây ngô, cả người như là như là lên cơn điên, lão đảo nghiêng ngã chạy hướng về phía đã thành một vùng phế tích chuồng ngựa.

"Ai, tại ngươi động thủ trước đó, ta và ngươi cha đã tới."

Cao Minh khi đi ngang qua Vương Tiểu Hồ trước người lúc, tay trái khoác lên cái sau trên vai trái, ngữ trọng tâm dài.

"Lão Tử, cái này làm sao bây giờ? Lão cha đã bị chúng ta kích thích điên rồi!"

Vương Tiểu Hồ mặt xám như tro, hắn đã tưởng tượng đến cái móng của mình bị sợi đũa rút mờ thê thảm một màn.

"Tốt! Tốt! Thật tốt!"

Tro bụi dần dần tán đi, Vương Bá Thiên Lập tại phế tích bên trên lớn vỗ tay, rất là kích động.

Tại chung quanh hắn, nằm ngang lấy năm thớt Tảo Hồng Mã thi thể.

Duy gặp những này xác ngựa bên ngoài thân máu thịt be bét, càng có địa phương bị bị bỏng cháy đen, tản ra trận trận thịt nướng hương.

"Tiểu Hồ, ngươi làm thật tốt!"

"Lão cha, là hài nhi làm không đúng, hài nhi cái này đi cho ngươi mời danh y."

Nhìn qua vẫn như cũ cười ngây ngô, chính hướng hắn đi tới Vương Bá Thiên, Vương Tiểu Hồ một mặt hồi hận.

Giết năm thớt ngựa, cha hắn điên rồi!

"Dừng lại!"

Vương Tiểu Hồ vừa mới chuyển thân, Vương Bá Thiên quát lạnh một tiếng.

"Cha, ngài tiêu tiêu khí. Ai còn không có cái phạm sai lầm thời điểm, lão nhân gia liền tha đệ đệ lần này đi."

Vương Nghiên Tịch đi đến Vương Bá Thiên bên cạnh, nhô ra Tiêm Tiêm tổ thủ nịnh nọt vì đó vỗ bốp lấy.

"Ai tức giận, ta cao hứng còn không kịp đâu!"

Vương Bá Thiên sửa sang lại quần áo, tiếp theo hướng phía Vương Tiểu Hồ ngoắc ngoắc tay, lộ ra một bộ âm áp nụ cười: "Tiểu Hồ, ngươi qua đây! Nói cho cha, vừa mới con vật nhỏ kia ở đâu ra?"

Nghĩ đến vừa mới nổ tung, Vương Bá Thiên Tâm bên trong cười nở hoa.

Vật nhỏ này, nếu là hắn có 180 cái, mặc hắn đối môn lý Cuồng Long chơi Minh vẫn là giờ trò, hắn Vương Bá Thiên còn sợ cọng lông.

"Làm ta sợ muốn chết, nguyên lai lão cha là coi trọng Công & Thủ gãy!"

Vương Tiểu Hồ vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực, tiến lên một bước, đem Công & Thủ đạn lại lịch một năm một mười nói ra.

Cùng lúc đó, trong phủ lui tới nha hoàn bọn họ vệ, vẫn như cũ chưa tỉnh hồn.

"Vừa mới là động đất sao? Cảm giác mặt đất đều lắc đi lên!"

"Hắn là nổ tung, là tại chuồng ngựa bên kia!"

"Tiểu thư cùng thiếu gia vừa mới không phải liền là hướng Mã Tràng bên kia đi đến sao?"

"Lão gia cùng Cao viên ngoại giống như cũng đi! Chúng ta mau đi tới nhìn một cái."

...

Ở trong vương phủ người còn đang thảo luận nổ tung sự tình lúc, Trường Hương Nhai bên trên, Sở Bắc đã đi tới Hoàng phủ trước cổng chính.

Có lẽ bởi vì Hoàng phủ cùng Thành Chủ Phủ có tâm đầu ý hợp quan hệ, tại phủ đệ khí thế bên trên so với Vương phủ mà nói, càng hơn một bậc.

Son son đại môn hai bên phân biệt đứng vững một vài người cao hắc thiết Thạch Sư, nó lông bờm bay cuộn, phát như Cuồng Châm, coi hai mắt, ngừng đầu tiến về; móng vuốt chi bên dưới đồng đều đập lảng không Phi Yến, miệng ngậm Thạch Châu.

Vén vén liếc nhìn lại, sắc bén bá khí, khí thế bàng bạc.

"Dừng lại!"

Quát lạnh một tiếng, một tên cầm trong tay bội kiếm hộ vệ từ Thạch Sư phía trước phải vượt một bước, dọc theo rộng lượng Hán cầu thang đá bằng bạch ngọc đi tới Sở Bắc trước người.

"Nghe nói các người Phủ Chủ ám sát quần thần, ta là tới vì hấn giải trừ thống khổ."

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, nhìn qua son son trong cửa lớn sâu thẳm phủ đệ, âm thanh lãnh đạm

"Người là danh y?"

Tên hộ vệ này đánh giá Sở Bắc một chút, ni non một tiếng, tiếp theo nhìn về phía đại môn hai bên những hộ vệ khác, trầm giọng nói: "Các người tiếp tục ở chỗ này trông coi, ta đi bẩm báo lão Phủ Chủ."

"Đạp đạp đạp!"

Tiếng bước chân đi mà quay lại, cũng không lâu lắm, lúc trước rời đi tên hộ vệ kia lại chạy trở về.

"Đi theo ta, lão Phủ Chủ muốn gặp người."

"Lão Phủ Chủ?"

Sở Bắc lăm bầm một tiếng, cái này cái gọi là lão Phủ Chủ hẳn là nắm giữ Vạn Độc đan Hoàng lão gia tử.

"A Vượng, người kia là ai?"

Sở Bắc đi theo hộ vệ vượt qua đại môn, tại đi đến một đầu gạch đá xanh đường lúc, một Đạo Thanh giòn như chim hoàng oanh như vậy âm thanh truyền đến.

Người đến là một tên Thiếu Nữ, ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, duy gặp nó toàn thân áo trắng, tóc dài xõa vai, trên đầu thắt một đầu Kim mang, tại ánh tà dương chiếu rọi dưới, càng là sáng sủa phát quang.

Hiệp Nữ, đây là Sở Bắc đệ nhất trực quan cảm giác!

"Tiểu thư, người này là đến vì lão gia khứ trừ ám sát, làm dịu đau đớn." Được gọi là A Vượng hộ vệ đối Thiếu Nữ nói nói.

"Trên trán Danh Y ta đều biết, ta làm sao không biết đạo còn có hấn nhân vật như vậy?"

Hoàng Vũ Oanh vòng quanh Sở Bắc bắt đầu đánh giá, lớn lên khuôn mặt mang theo vẻ ngờ vực.

Sở Bắc hơi câu môi góc: "Ta đi tới nơi này Tây Nguyên trấn cũng mới hơn một tháng thời gian, người không biết ta cũng không hiếm lạ."

Hoàng Vũ Oanh nện bước Vi Bộ, đi đến Sở Bắc chính diện, sắc mặt lạnh dần: "Ra môn ngay cả y rương đều không mang theo, người còn dám tự xưng mình biết trị bệnh? Người có biết đạo cha ám sát, trên trán bao nhiêu Danh Y nhìn đều không chữa khỏi sao?"

"Ta với các người mời tới những cái kia Danh Y khác biệt, hết thấy chỉ cần có nó là được rồi."

Sở Bắc cạn cười mỉm, từ trong ngực móc ra Phục Cốt Cao, đặt nằm ngang lòng bàn tay vuốt vuốt.

"Giang Hồ Phiến Tử!"

Hoàng Vũ Oanh liếc mắt Sở Bắc trong tay Phục Cốt Cao, lạnh hừ một tiếng: "A Vượng, ở chỗ này trông coi hấn! Ta không có về trước khi đến, hấn chỗ nào cũng không cho phép đi, ai kêu đều không được!"

Tiếng nói rơi dưới, tại Sở Bắc trong ánh mắt, Hoàng Vũ Oanh hướng về lúc đến phương hướng chạy về.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Người cái Giang Hồ Phiến Tử!

"Đạp đạp đạp. . ."

Tại Sở Bắc cùng A Vương chờ đợi dưới, cũng không lâu lắm một trận hơi có vẻ tiếng bước chân dồn dập liền từ xa mà đến gần truyền đến.

Hoàng Vũ Oanh đi theo phía sau ba tên thị nữ, mỗi cái thị nữ trong tay đều bưng lấy một cái phương phượng chính chính hộp.

"Bản Tiểu Thư hiện tại liền vạch trần người cái này Giang Hồ Phiến Tử!"

Hoàng Vũ Oanh trừng mắt liếc Sở Bắc, tiếp theo nhô ra ngón tay dài nhọn hướng phía Sở Bắc ngoắc ngoắc, ra hiệu hắt đi qua.

Sở Bắc trước Mai bước chân, lông mày dần dần nhăn lại, hắt thực sự đoán không ra trước mắt Thiếu Nữ sau đó phải đối với hắt làm những gì.

"Mở ra!"

Hoàng Vũ Oanh xoay xoay người, đối sau lưng ba tên nha hoàn phân phó nói.

Răng rắc!

Thanh âm thanh thúy vang lên, ba cái hộp vuông vừa bị mở ra, một cỗ nồng đậm Thảo Dược hương quét sạch ra.

"Cho người mười hơi thời gian, nói ra cái này ba loại Thảo Dược danh xưng."

Hoàng Vũ Oanh xoa nắm lấy áo góc, ánh mắt lóe lên một tia nghiền ngẫm, rất nhỏ lạnh hừ một tiếng.

Sở Bắc quét mắt ba cái trong hộp bột phấn trạng vật thể, trực tiếp giang tay ra: "Không cần lãng phí thời gian, những này ta cũng không nhận ra."

"Ngay cả cỏ tranh cây, cỏ xuyên cây, khổ luyện cây cái này Tam Vị Thảo Dược cũng không nhận ra, thế mà còn dám nói có thể khứ trừ cha ta ám tật! Thật sự là buồn cười!"

Hoàng Vũ Oanh lãnh mầu nhất chuyển, hình như có một đạo hàn quang bắn ra, ánh mắt mát lạnh nhìn thẳng Sở Bắc, như có một loại áp lực vô hình.

"Tiểu cô nương, Hoàng lão gia tử thế nhưng là đã đồng ý muốn gặp ta nữa nha. Người như thế ngăn đón ta, để hắt đợi lâu cũng không tốt."

Sở Bắc miệng góc phác hoạ lấy ý cười, loay hoay trong tay Phục Cốt Cao.

"Hừ, người cái Giang Hồ Phiến Tử thế mà còn dám cầm gia gia ép ta!"

Mang theo tức giận quát lạnh âm thanh còn chưa rơi dưới, Hoàng Vũ Oanh vũ động bước chân, nắm chắc Tú quyền liền hướng phía Sở Bắc đánh tới.

"Một lời không hợp liền động thủ, tính nết táo bạo!"

Sở Bắc cho cái đánh giá về sau, nghiêng người một chuyển, vững vàng tránh đi Hoàng Vũ Oanh Tú quyền.

"Đối Giang Hồ Phiến Tử, làm dùng vũ lực là sáng suốt nhất quyết định!"

Hoàng Vũ Oanh sắc mặt khẽ giật mình, nàng không ngờ tới trước mắt nam tử thế mà như thế nhanh nhẹn, có thể tránh thoát nàng một kích.

"Hô hô. . ."

Sau khi lấy lại tinh thần, Hoàng Vũ Oanh một bước phóng ra lần nữa công tới, Quyền Đầu hồ hồ sinh phong, hơi có vẻ đơn bạc thân thể bộc phát ra một cỗ man lực.

Lần này, nàng roi lực điểm là đối phương bụng.

"Có chút ý tứ."

Sở Bắc mặt ngoài mặc dù vẫn trấn định như cũ, nhưng trong đáy lòng lại là có không nhỏ chấn kinh.

Cùng là gia đình giàu có con cháu, trước mắt Thiếu Nữ cùng Vương Tiểu Hồ tuổi tác lớn, nhưng là một tên Nhị Tinh Linh Đồ.

Ngay tại Hoàng Vũ Oanh Quyền Đầu sắp đánh trúng nó bụng thời khắc, Sở Bắc linh động thân thể một cái quay thân, lần nữa xảo diệu tránh đi.

"A?"

Hoàng Vũ Oanh mảy nhăn lại, nhưng mà còn không đợi nàng thu quyền, bàn tay của đối phương đã vững vàng giữ tại nàng cẳng tay bên trên.

Tiếp theo, oanh minh một tiếng, một đạo mạnh hữu lực công kích đập đánh vào nàng sau cánh tay chỗ.

"Tê. . .!"

Hoàng Vũ Oanh đầu ngược lại hít một hơi lạnh khí, vội vàng triệt thoái phía sau, cùng Sở Bắc duy trì một khoảng cách, về sau trong ánh mắt lộ ra hung ác: "Thật sự là vượt quá Bản Tiểu Thư dự kiến, hiện tại ngay cả Giang Hồ Phiến Tử đều là một tên Tu Vũ Giả! Lúc nào Tu Vũ Giả không đáng giá như vậy!"

Nói xong, Hoàng Vũ Oanh lệch đầu hướng phía A Vượng giận quát một tiếng: "Còn thất thần làm gì, còn không nhiều triệu tập chọn người đem hán cảm bên dưới!"

"Tiểu thư, lão Phủ Chủ hán nhưng là. . ."

Ngay tại A Vượng do dự không quyết lúc, trong tầm mắt của hán xuất hiện một cái cứu tinh.

"Lão lão gia, ngài đã tới! Đây chính là vị kia tự xưng có thể khử trừ lão gia ám tặc người trẻ tuổi."

Người đến là một tên tóc ban Bạch, ước chừng hơn sáu mươi tuổi lão giả, lão giả hai đầu lông mày tuy nhiên pha tạp lấy một vòng Bạch, nhưng lông mày bên dưới hai con ngươi lại sáng ngời hữu thần, lộ ra phá lệ tinh thần.

"Tiểu Oanh, ngươi chính là như vậy đối đãi khách nhân sao? Ngày bình thường chúng ta là dạy thế nào đạo ngươi?"

Hoàng Thiên Cương lông mày dựng thẳng lên, trừng Hoàng Vũ Oanh một chút, lời nói nghiêm khắc, mang theo một tia uy nghiêm.

"Gia gia, hán không phải khách nhân, đúng vậy cái Giang Hồ Phiến Tử, ngay cả cái này Tam Vị Thảo Dược cũng không nhận ra!"

Hoàng Vũ Oanh vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, u oán chỉ chỉ sau lưng nha hoàn trong tay hộp gỗ, tiếp theo tựa hồ lại nhớ ra cái gì đó, một mặt ủy cong: "Cái này Giang Hồ Phiến Tử vẫn là cái Tu Vũ Giả, ta đều không phải là đối thủ của hán."

"Còn có như thế một việc sự tình?"

Hoàng Thiên Cương liếc mắt Tam Vị Thảo Dược, về sau hồ nghi nhìn lấy Sở Bắc, ra hiệu nó cho cái thuyết pháp.

Sở Bắc nhún vai, lại lung lay trong tay Phục Cốt Cao, như nói thật nói: "Ta không phải cái gì Danh Y, đối những dược liệu này cũng không có gì nghiên cứu, nhưng ta có thể dùng trong tay thứ này khử trừ Hoàng phủ chủ ám tặc."

"Ngươi lấy cái gì cam đoan?" Hoàng Thiên Cương ánh mắt ngưng tụ, trên thân xuyên suốt ra một cỗ bức người khí tức.

Sở Bắc thần tình lạnh nhạt: "Ta không làm bất luận cái gì cam đoan, cực ngươi nhìn người nhãn quang."

Tiếng nói rơi dưới, hai người hai mắt bề ngoài đứng, giữa sân không khí ngột ngạt.

"Gia gia, ngài tuyệt đối đừng tin tưởng hán! Hiện tại liền đuổi hán đi, chúng ta gặp được thần y chân chính."

Hoàng Vũ Oanh cắn hàm răng, xả động Hoàng Thiên Cương áo góc, trong con ngươi mang theo một sợi lo lắng.

Đối ở trước mắt cái này bỗng nhiên xuất hiện nam tử, năng thế nhưng là cực kỳ không yên lòng.

"Đi theo ta!"

Chung quy là Hoàng Thiên Cương dẫn đầu dời ánh mắt, đồng thời đem tay trái khoác lên Hoàng Vũ Oanh vai bên trên, ra hiệu nàng yên tâm.

"Hoàng lão gia tử, ngươi đó là cái quyết định chính xác!"

Sở Bắc lời nói ở giữa mang theo tự tin, từ hệ thống đưa cho tin tức đến xem, cái này Phục Cốt Cao công hiệu cùng Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao nhưng là hoàn toàn tương tự.

Tàn tật mấy chục năm lại vô tri giác Ân Lê Đình, Du Đại Nham hai người đều có thể bị chữa cho tốt, chớ nói chi là mới đoạn cốt hai năm lại còn có thể cảm nhận được thông khổ hợp lý bên dưới người.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Đi theo Hoàng Thiên Cương sau lưng, Sở Bắc đi tới một hẻm lách yên tĩnh nhưng mùi phấn tinh xảo phòng trước.

Răng rắc, cửa mở.

Xông vào mùi mùi đàn hương vọt tới, một trương có khắc Long Hoàng đồ án tinh xảo trên giường gỗ, nằm một ước chừng khoảng bốn mươi tuổi trung

niên nam tử.

Giờ phút này, trung niên nam tử biểu lộ thống khổ, sắc mặt ửng hồng, trong miệng tiếng hít thở không ngừng tăng thêm.

"Cha, vị này là?"

Hoàng Xương Viễn hít sâu một cái khí, cau mày đầu, hai tay chống lấy giường gỗ một bên, chập vạt trực tiếp thân thể.

"Vị tiểu huynh đệ này là đến vì người trị liệu."

Hoàng Thiên Cương chỉ chỉ Sở Bắc, khi nhìn đến Hoàng Xương Viễn vẻ thống khổ lúc, nắm chặt Quyền Đầu, lòng như đao cắt.

Lại nhìn Hoàng Vũ Oanh, nguyên bản tinh xảo khuôn mặt đã hiện đầy nước mắt, không ngừng nức nở.

"Các người ra ngoài đi, nơi này giao cho ta!"

Sở Bắc lách đầu mắt nhìn bên cạnh Hoàng Thiên Cương cùng Hoàng Vũ Oanh, hần có mấy lời muốn cùng Hoàng Xương Viễn nói riêng.

"Cái gì? ! Người cái Giang Hồ Phiến Tử, thế mà còn muốn chúng ta ra ngoài? Gia gia tin tưởng người, ta còn không có tin tưởng người đây!"

Hoàng Vũ Oanh lên con giận dữ, dính đầy nước mắt đầm đìa đáng yêu bộ dáng lập tức biến mất, nghiêm chỉnh chuyển hóa thành nỗi giận Sur Từ Cái.

Sở Bắc lách đầu, tiếp theo ánh mắt dừng lại tại Hoàng Thiên Cương trên thân: "Hoàng lão gia tử, đã người lựa chọn tin tưởng ta, cứ dựa theo ta nói làm đi, đem tiểu cô nương này mang đi ra ngoài."

Trầm tư một lát, Hoàng Thiên Cương thăm dò nói: "Một người cũng không thể lưu lại sao?"

Nhìn qua Hoàng Thiên Cương mang theo khẩn cầu ánh mắt, Sở Bắc thở phào một thanh khí: "Người có thể, nhưng tiểu cô nương này nhất định phải ra ngoài, ta không muốn hần quấy rầy đến ta."

Nghe vậy, Hoàng Thiên Cương trong mắt hiện lên một vòng mừng rỡ, về sau nhìn về phía Hoàng Vũ Oanh, nói: "Tiểu Oanh, người ra ngoài đi."

"Gia gia, ta không ra. . ."

"Ra ngoài!"

Không đợi Hoàng Vũ Oanh lời nói xong, Hoàng Thiên Cương tăng thêm âm thanh.

"Giang Hồ Phiến Tử, người tốt nhất đừng lung tung trị liệu, không phải vậy ta không tha cho người!"

Hoàng Vũ Oanh lạnh hừ một tiếng, từ trong ngực móc ra thông đạt, đối Sở Bắc chiếu chiếu về sau, không cam lòng đi ra phòng môn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Thật là lường gạt!

Hoàng Vũ Oanh mang theo u oán đóng cửa phòng lại về sau, liền thở phò phò dựa vào một cây cột cửa bên trên.

Nhìn trong tay thông đạt, Hoàng Vũ Oanh trong mắt một đạo tinh quang hiện lên, Thần Niệm nhất động, ấn mở Tây Nguyên trấn diễn đàn, phát một thiên thiệp mời, tên là « nhà có Giang Hồ Phiến Tử, gia gia tin tưởng không nghi ngờ! »

Mềm lòng tính khí lớn: Ngay tại vừa mới, có một Giang Hồ Phiến Tử tự xưng có thể chữa cho tốt cha ta bệnh. Nguyên nghĩ đến đau nhức đánh cho hần một trận, lại đem hần đuổi đi ra, ai ngờ đến hần lại là cái Tu Vũ Giả! Vấn đề là, hần tu vi cao hơn ta.

Liền suy nghĩ lấy dùng chiến thuật biến người bắt lấy hần lúc, gia gia đến rồi!

Nhất khiến ta tức giận sự tình tới, gia gia thế mà còn tin tưởng hần! Thật đem cái này Giang Hồ Phiến Tử mang đến cho cha ta trị liệu ám tật, cực kỳ ghê

tôm nhất, cái này Đại Lừa Đảo còn bả ta đuổi ra ngoài!

Hoàng Vũ Oanh vừa biên tập xong thiệp mời, ảnh chân dung liền phát sáng lên.

Tây Nguyên Vương giả: Hoàng đại tiểu thư, đoạt người lâu hai từ trước đến nay không dễ, mắt phải nhanh, tay phải gấp, lớn tiếng nói cho ta, bị nhân đoạt đã tới chưa?

Mềm lòng tính khí lớn: @ Tây Nguyên Vương giả, hiện tại đang đang tức giận đâu, không tâm tình cùng người nào! Còn có, lâu hai người cướp được!

Chỉ chớp lát sau, ảnh chân dung lại lảo liên không ngừng, thiệp mời bên trong lại nhiều mấy cái hồi phục.

Lục Nguyệt Phi Ứng: Hoàng đại tiểu thư, người nói người này có phải hay không là coi trọng người tư sắc rồi? Muốn nhờ vào đó để tới gần người đây, mau nói người kia niên kỷ bao lớn? Tướng mạo như thế nào?

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Phi Ứng nói ra bị nhân lời muốn nói, Hoàng đại tiểu thư mau mau chi tiết đưa tới!

Cửu Xích Thanh Phong Kiếm: Ta ngược lại rất là hiếu kỳ, theo người thiệp mời nội dung, người này còn chưa bắt đầu trị liệu đâu, người làm sao biết đạo hần đúng vậy cái Giang Hồ Phiến Tử? Năm này đâu, cái nào Tu Vũ Giả sẽ đi làm lừa đảo?

Liệt Tửu thương hầu: Biểu muội, người ở nhà chừng loại ta, ta cái này đi người trong phủ.

Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh: Trên lầu làm sao nhiều như vậy hồi phục! Vũ Oanh, ta gần nhất phát hiện một cái cửa hàng, trong tiệm có một vật, người khẳng định ưa thích! Chờ người rảnh rồi, ta dẫn người đi xem nhìn.

...

Nhìn qua liên tiếp hồi phục, Hoàng Vũ Oanh từ đó chọn lựa mấy người trở về tới.

Mềm lòng tính khí lớn: @ Lục Nguyệt Phi Ứng, không vội, nếu là người này có một chút thương tổn đến cha ta, ta liền đem hình của hần bạo đến trong diễn đàn đến!

Mềm lòng tính khí lớn: @ Cửu Xích Thanh Phong Kiếm, ngay cả thường thấy nhất Tam Vị Thảo Dược đều không nhận ra, chẳng lẽ lại còn không phải Giang Hồ Phiến Tử sao? !

Mềm lòng tính khí lớn: @ Liệt Tửu thương hầu, tùy người, muốn tới thì tới đi.

Mềm lòng tính khí lớn: @ Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh, không giống người rảnh rồi như vậy, không có thời gian cùng người đi cái gì tiệm nát!

Về xong thiệp về sau, Hoàng Vũ Oanh thu hồi thông đạt, lặng lẽ đem lỗ tai dán tại môn tường bên trên, ý đồ thám thính lấy trong phòng nói chuyện với nhau âm thanh.

"Hoàng phủ chủ, tiếp xuống quá trình khả năng có chút thống khổ, người muốn nhịn xuống."

Trong phòng, Sở Bắc thần sắc nghiêm túc, hần đã đem sau đó phải kinh lịch quá trình đều cáo tri Hoàng Xương Viễn cùng Hoàng Thiên Cương.

Đây cũng là vì cái gì hần không cho Hoàng Vũ Oanh ngồi trong phòng nguyên nhân căn bản.

Hoàng Xương Viễn cắn răng nói: "Tiểu huynh đệ, cứ tới đi! Nếu thật có thể một lần nữa đứng lên, dạng gì thống khổ ta đều có thể kháng!"

Khi biết đối phương không chỉ có thể chậm giải đau đớn của hần, càng có thể đem hần gây mất cốt nặng đầu mới tiếp hảo lúc, Hoàng Xương Viễn nội tâm đã bắt đầu Phiến Vân nhảy xuống biển.

Trong thời gian hai năm, không có một ngày hần không đang cầu khẩn lấy có thể một lần nữa đứng lên, có thể lần nữa đón Triều Dương mùa Quyền Cước.

"Hoàng lão gia tử, tiếp đó, vô luận đau lòng biết bao người cũng phải cấp ta ổn định, cắt không thể quấy rầy ta!"

Sở Bắc lệch đầu nhìn về phía Hoàng Thiên Cương, gập Kỳ Trọng nặng sau khi gạt đầu, ánh mắt trở xuống đến Hoàng Xương Viễn trên thân, chân thành nói: "Ta bắt đầu."

"Oanh!"

Sở Bắc bốn trâu chi lực vừa hạ xuống dưới, Hoàng Thiên Cương liền một tiếng hét thảm, chỗ trán mồ hôi ứa ra.

Lại nhìn một bên Hoàng Thiên Cương, mười ngón một mực chụp lấy cái bàn, sau cùng càng là không đành lòng nhìn thẳng, nhắm lại hai con người.

Bởi vì Hoàng Xương Viễn tàn tật thời gian đã đạt hai năm, có địa phương đã bắt đầu khép kín, Sở Bắc trước hết đem cái này khép kín một chỗ lần nữa đoạn cốt.

Chỉ có làm như vậy, Phục Cốt Cao mới có thể lớn nhất phát huy công hiệu, để Kỳ Cốt cách hoàn toàn khôi phục bình thường, lần nữa có được hoạt động hành tẩu năng lực.

"Thật mát!"

Ngay tại Sở Bắc vừa đem trong tay Phục Cốt Cao bơi lên tại Hoàng Xương Viễn đoạn cốt chỗ lúc, cái sau trong miệng liền phát ra một đạo hơi có vẻ hài lòng âm thanh.

Nhưng mà, theo nhau mà đến vẫn như cũ là cực kỳ thông khổ tiếng kêu thảm thiết!

Sở Bắc động tác cực nhanh, thủ pháp rất là thành thạo, nhanh chóng đập xoa nắn lấy Hoàng Xương Viễn đoạn cốt.

Sau nửa canh giờ.

Sở Bắc ngừng bên dưới động tác trong tay, thở phào một thanh khí, lau roi mồ hôi trên mặt Thủy.

"Tiểu huynh đệ, cái này là có thể sao?"

Hoàng Thiên Cương run run rẩy rẩy đi đến Sở Bắc bên cạnh, lên tiếng thăm dò nói.

"Hôm nay liền đến cái này, sáng nay lại đến đập một lần, tiếp xuống liền dựa vào thời gian tĩnh dưỡng." Sở Bắc thần sắc hơi có vẻ mệt mỏi.

Nghe vậy, Hoàng Thiên Cương nhanh chóng tìm được giường gỗ trước: "Xương, ngươi bây giờ cảm thấy như thế nào?"

Hoàng Xương Viễn điểm một cái đầu, tiếp theo cảm kích nhìn về phía Sở Bắc: "Tiểu huynh đệ, tại bên dưới đau đớn đem so với trước đã tốt hơn rất nhiều, càng nhiều hơn chính là một loại Thanh Lương thoải mái dễ chịu cảm giác."

Hoàng Thiên Cương mặt lộ vẻ mừng rỡ, kích động lắc đầu lấy Hoàng Xương Viễn cánh tay: "Không còn đau đớn khó chịu?"

"Ừm!" Hoàng Xương Viễn gật đầu.

"Cái kia thật sự là quá tốt!" Hoàng Thiên Cương vỗ tay một cái, nỗi lòng lo lắng triệt để để xuống.

Ngoài cửa.

Tại Sở Bắc bắt đầu vì Hoàng Xương Viễn đoạn cốt bắt đầu từ thời khắc đó, Hoàng Vũ Oanh liền đem lỗ tai từ môn tường bên trên dời đi, nàng không đành lòng nghe được bên trong tiếng kêu thê thảm.

Giờ phút này, nàng chính chấp tay trước ngực, trong miệng thỉnh thoảng nhắc tới cầu phúc lấy.

Đập đập đập!

Một loạt tiếng bước chân truyền đến, tầm mắt của nàng bên trong xuất hiện một thân ảnh.

"Vũ Oanh, gia thúc ra sao?"

Hoàng Triết bước chân lần nữa tăng tốc, đi tới Hoàng Vũ Oanh bên cạnh.

"Ta không biết đạo!"

Hoàng Vũ Oanh hai mắt đỏ bừng, tiêm lớn lên phải tay chỉ phòng môn, khóc không thành tiếng.

"Đem trị liệu bá phụ người kia bộ dáng, Truyền Thừa cho ta đây."

Hoàng Triết lấy ra thông đạo, Hoàng Vũ Oanh kẻ không quen biết có lẽ hẳn sẽ nhận biết đây.

"Ừm!"

Hoàng Vũ Oanh lau lau rồi tầm mắt bên dưới vệt nước mắt, lên tiếng về sau, từ trong ngực lấy ra thông đạo, đem Sở Bắc bộ dáng Truyền Thừa cho hoàng trạch.

"Cái gì? ! Lại là hắn!"

Hoàng Triết đồng tử co rút lại, sắc mặt lập tức đại biến.

"Hoàng Triết Ca., ngươi biết hắn? Chẳng lẽ hắn thật là thần y?" Hoàng Vũ Oanh khịt khịt mũi, trong tiếng nói mang theo một chút chờ mong.

"Không! !"

Hoàng Triết một hơi chắc chắn, bằng nhanh nhất Ngử Túc đem hấn cùng Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh ở giữa sự tình tự nói ra.

"Theo người nói như vậy, người này là cùng Bách Hiểu Sanh cùng một bọn! Vậy khẳng định cũng là Đại Lừa Đảo!"

Nghe xong Hoàng Triết lời nói, Hoàng Vũ Oanh một mặt lo lắng, đồng thời trong mắt bắn ra cừu hận hời hợt tia lửa.

"Không được, ta muốn đi ngăn cản hấn! Nếu là hấn thương tổn cha, ta muốn hấn đền mạng!"

Hoàng Vũ Oanh mang theo lửa giận, không có làm bất cứ chút do dự nào, nhất cước hướng phía phòng môn đá tới.

Răng rắc!

Cửa mở, là từ trong kéo ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Vũ Oanh xin lỗi thiếp

"Lừa đảo, người đáng chết!"

Một tiếng nổi giận quát, Hoàng Vũ Oanh nhón chân lên, Quyền Đầu nắm chặt, hướng phía Sở Bắc khuôn mặt trực tiếp đánh ra.

Đang cùng Hoàng Thiên Cương nói chuyện với nhau Sở Bắc, cảm thụ được phía trước gào thét mà đến Khí Toàn, sắc mặt khẽ giật mình, lập tức một cái lắc mình, hiểm lại càng hiểm tránh đi Hoàng Vũ Oanh công kích.

"Tiểu Oanh, không được vô lễ!"

Hoàng Thiên Cương từ ngay người bên trong kịp phản ứng, tiếp theo trợn mắt tròn xoe, sắc mặt tái xanh, âm thanh càng là cực kỳ trầm thấp.

"Gia gia, ngài mau ra tay cầm bên dưới cái này cái lừa gạt!"

Hoàng Vũ Oanh không chỉ có không có dừng tay, càng là trực tiếp rút ra bội kiếm bên hông, mũi kiếm trực chỉ Sở Bắc.

"Hỗn trướng! Trong mắt người còn có ta cái này gia gia sao? Người chính là như vậy đối đãi ta Hoàng gia ân nhân?"

Hoàng Thiên Cương sắc mặt triệt để âm trầm xuống, trên thân cũng trào lên ra một cỗ như có như không khí thế.

"Ân nhân?"

Hoàng Vũ Oanh ni non một tiếng, ngay tại nó hoang mang không hiểu thời khắc, tinh xảo trên giường gỗ truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc.

"Tiểu Oanh, người vì sao muốn khó xử tiểu huynh đệ? Lúc nào người trở nên như thế điêu ngoa tùy hứng rồi?"

"Cha, ngài cảm giác thế nào?"

Hoàng Vũ Oanh tựa hồ nghĩ đến cấp thiết nhất sự tình, bước chân tăng tốc, hướng về mép giường chạy tới.

"Tiểu huynh đệ, thật sự là xin lỗi. Điều tại chúng ta quá mức cứng chiều Vũ Oanh cái này nha đầu, chờ người sau khi đi chúng ta nhất định hảo hảo phê bình giáo dục nàng, để tính tình của nàng sửa lại."

Hoàng Thiên Cương sắc mặt biến chậm, lần nữa nhìn về phía Sở Bắc trong ánh mắt mang theo một tia áy náy.

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, cũng không có trách cứ Hoàng Vũ Oanh ý tứ.

Kỳ thực đánh trong đáy lòng hấn vẫn là rất ưa thích tiểu cô nương này, mặc dù đối phương lại nhiều lần động thủ với hấn, cũng không đều là bởi vì lo

lắng hẳn sẽ đổi nó cha tạo thành thương tổn nha.

Cái gọi là trăm thiện hiếu làm đầu, trước trước cùng Hoàng lão gia tử nói chuyện bên trong, hẳn cũng biết mép giường bên cạnh tiểu cô nương một số việc.

Từ khi hai năm trước Hoàng Xương Viễn đoạn cốt về sau, Hoàng Vũ Oanh liền ngày ngày tìm kiếm Danh Y, càng là mình nghiên cứu các loại bên trong Thảo Dược, hết thầy cũng là vì làm dịu Hoàng Xương Viễn thống khổ.

Hoàng Triết nhìn qua Sở Bắc, Hoàng Thiên Cương hai người dần dần từng bước đi đến bóng lưng, lông mày dần dần nhăn lại, trong mắt mang theo một tia hoang mang.

"Đạp đạp đạp. . ."

Sau một hồi khá lâu, một loạt tiếng bước chân từ trong nhà truyền đến, một bóng người xinh đẹp như gió xuất hiện tại Hoàng Triết trước người.

"Hoàng Triết Ca., cái kia Giang Hồ Phiến Tử. . . Không đúng, cái kia thân y đi đâu?" Hoàng Vũ Oanh nhìn chung quanh, mang trên mặt một vòng lo lắng.

"Gia gia đã đem hẳn đưa tiễn, làm sao rồi?" Hoàng Triết không hiểu nhìn lấy Hoàng Vũ Oanh.

Hoàng Vũ Oanh tròn nhìn Hoàng Triết một chút, hướng nó quơ quơ nắm lên Tiểu Quyền Đầu, quyết miệng nói: "Lần này thật đúng là bị người cho hồ chết!"

Nghe vậy, Hoàng Triết một mặt mộng bức, theo sát lấy Hoàng Vũ Oanh sau lưng, tiến nhập trong phòng.

Con đường về bên trên, Sở Bắc lão đảo, trong khi đến đạt An Nghi ngô hẻm lúc, đã nhanh tiếp cận buổi trưa, bụng cũng đã đói ục ục rung động.

"A? Lúc nào ngay cả loại này nhà giàu có con cháu đều tới dùng cơm?"

Nhìn qua ngay phía trước quẹo vào Tiểu nhà hàng nhỏ quần áo hoa lệ một nam một nữ, Sở Bắc hai đầu lông mày mang theo một tia kinh ngạc.

"Hai vị, các người ăn chút gì? Chỗ có món ăn đều ở trên tường."

Đội thấy rõ người tới, Mạc Khinh Vũ trong mắt hiện lên một vòng chấn kinh, vội vàng từ sau trù bên trong đi ra, miệng góc hơi lên nụ cười ngọt ngào.

Bình thường đến nàng trong tiệm, phần lớn là một số lên núi đón củi Tiểu Phu, tuy nhiên trước hai Thiên cũng tới một vị trên trần đại nhân vật, nhưng cái kia cũng là bởi vì lên núi Săn bắn từ đó đi ngang qua.

"Lão bản, trong tiệm bằng hiệu đồ ăn đều cho ta đến một phần."

Lý Quảng đại khái quét mắt trên tường món ăn, ngữ khí rất là tùy ý, ý không ở trong lời.

"Lý Quảng, người phải nhớ kỹ người đáp ứng ta! Ăn xong bữa cơm này, người cũng không cần lại quán lấy ta!"

Nói xong, cao tử theo dõi mi thanh tú nhăn lại: "Coi như người không muốn tại Tây Nguyên quán rượu ăn, cũng không trở thành dẫn ta tới như thế vắng vẻ chỗ ngồi a."

Lý Quảng cười nhạt một tiếng, trong mắt hiện lên một vòng không thể phát giác âm hiểm, cái này ngô nhỏ thế nhưng là hẳn ngồi chờ mấy Thiên mới làm ra lựa chọn.

Ngày bình thường người lưu lượng thưa thớt, thêm nữa An Nghi đường tận đầu chính là rả rích sơn mạch, áp dụng kế hoạch của hẳn không còn gì tốt hơn.

"Sở đại ca, người trở về á! Trong tiệm khách tới rồi, người có thể muốn đợi lát nữa."

Ngay tại Mạc Khinh Vũ chuẩn bị vì Lý Quảng, cao tử theo đi làm đồ ăn lúc, Sở Bắc đi đến.

"Đi làm việc đi, ta ở chỗ này ngồi một lát."

Sở Bắc lần cận đi đến một cái bàn bên cạnh, kéo qua cái ghế liền ngồi xuống, ánh mắt tại Lý Quảng trên thân bắt đầu đánh giá.

Ngụy quân tử!

Đây là Lý Quảng mặt bề ngoài cho Sở Bắc đệ nhất trực quan cảm giác.

Về phần Lý Quảng đối diện cao tử theo, ngũ quan cũng là tính tình xảo, nhưng cho người ta một đám lạnh lạnh cảm giác.

Hậu trù bên trong thỉnh thoảng truyền đến tiếng leng keng, diện tích không lớn trong nhà hàng bắt đầu tung bay mùi đồ ăn, Sở Bắc nhàn rỗi cũng là nhàm

chán, không khỏi mọc ra trong ngực thông đạt bả chơi tiếp.

Trong khi ấn mở Tây Nguyên diễn đàn lúc, xoát xoát thiếp mời, trên mặt thần sắc bắt đầu trở nên nghiền ngẫm.

Trong diễn đàn, đã có hai thiên liên quan tới hấn thiếp mời, soạn thiếp người đều là cùng một cái Nick Name, mềm lòng tính khí lớn.

Thiên thứ nhất thiếp mời tên là « nhà có Giang Hồ Phiến Từ, gia gia tin tưởng không nghi ngờ! »

Giờ phút này, Sở Bắc chính dừng lại tại thiên thứ hai thiếp mời Logo, « hết thấy đều là ta nôi, vì 'Giang Hồ Phiến Từ' sửa lại án xử sai »

Mềm lòng tính khí lớn: Lúc trước biên tập một cái thiếp, thiếp mời bên trong nâng lên một người. Bởi vì người này ngay cả thường thấy nhất Tam Vị được thảo đều phân biệt không ra, cãi lại xưng muốn trị liệu cha ta ám tật, ta đã muốn làm nhưng đem hấn trở thành 'Giang Hồ Phiến Từ' .

Nhưng mà, ta sai rồi! Sai rất không hợp thói thường! Ta không biết đạo người có thể không thể nhìn thấy bản này thiếp mời, nhưng ta vẫn còn muốn thành khẩn nói tiếng cảm ơn! Bởi vì ta Ngu Muội, từng hai độ ra tay với người, ở chỗ này ta thành khẩn tạ lỗi!

Tây Nguyên Vương giả: Hoàng đại tiểu thư, ngài đến tốt cùng là đang chơi hoa dạng gì? Một cái canh giờ, ngài thái độ chuyển biến cũng quá lớn đi! Tại Hạ Đô có chút phản ứng không kịp. . .

Mềm lòng tính khí lớn: @ Tây Nguyên Vương giả, đoạt tốt người lâu hai là được!

Lục Nguyệt Phi Ưng: Hoàng đại tiểu thư, cái kia 'Giang Hồ Phiến Từ' sẽ không thật là thần y a? Hấn thật có thể làm dịu người Hoàng phủ chủ đau đớn? Xem ra hấn thật là chạy mỹ mạo của người đi!

Mềm lòng tính khí lớn: @ Lục Nguyệt Phi Ưng, người còn dám tiêu khiển ta, tin hay không Bản Tiểu Thư đưa người thịt người đi ra, về sau đau nhức đánh người một châu! Người này cũng không tính được thần y đi, chỉ có thể nói thủ đoạn của hấn rất mạnh, bằng vào một cái đen nhánh cao được tăng thêm nhãn nhỏ đập, xác xác thật thật làm ra rất tốt hiệu quả.

Lục Nguyệt Phi Ưng: Hoàng đại tiểu thư, cầu buông tha! Ta đang còn muốn cái này trong diễn đàn một mực sóng đầu, nhưng tuyệt đối đừng thịt người!

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Người không phải đập người kia ảnh chụp sao? Nhanh lên thượng truyền đến thiếp mời bên trong cho chúng ta nhìn xem a? Đoàn người đối cái này Thần Nhân đều rất ngạc nhiên đâu!

Mềm lòng tính khí lớn: @ ta gọi Lý Hồng Thiên, không được! Không có trải qua qua hấn cho phép, ta mới sẽ không làm chuyện như vậy.

Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh: Ta tại sao lại đến chậm! Trên lầu mấy vị, khó đạo các người không biết đạo muốn đem Vũ Oanh lâu hai để cho ta không? Hoàng bá bá ám tật đang khôi phục, người tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều a? Ta có hay không có thể mời người đi ra chơi?

Mềm lòng tính khí lớn: @ Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh, nghĩ đến Mỹ!

...

Nhìn qua liên tiếp thú vị hồi phục, Sở Bắc khoe môi nhếch lên ý cười, cũng gia nhập hồi thiếp đại quân.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Trong miệng người 'Giang Hồ Phiến Từ' , hấn đã tiếp nhận lời xin lỗi của người.

"Hai vị khách quan, trước cho các người đến bên trên hai nói, còn lại phía dưới còn mời hơi các loại."

Thiếp mời vừa hồi phục xong, Mạc Khinh Vũ liền bùng hai mâm đồ ăn đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Sở Bắc đâm thủng ngục quân tử

"Từ Y, đến nếm thử nhà này nhà hàng đồ ăn vị đạo, nhưng không tệ!"

Lý Quảng giả bộ như một bộ thường xuyên đến bộ đáng, đem trước mặt hai mâm đồ ăn hướng phía Cao Từ Y trước người bước đi thông thả bước đi

thong thả.

"Gọi ta tên đầy đủ, chúng ta không có quen như vậy."

Cao Từ Y lạnh lùng mắt nhìn Lý Quảng, về sau cầm lên đôi đũa trên bàn.

Về phần Sở Bắc cùng Mạc Kinh Vũ, hai người đang nghe Lý Quảng trong miệng lời nói lúc, lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, trong mắt mang theo điểm điểm ý cười.

Cái này rõ ràng là đối phương lần đầu tiên tới, lệch phải làm bộ khách quen bộ dáng.

Làm nhà hàng lâu bản, Mạc Kinh Vũ tự nhiên cũng không dễ vạch trần.

"Tỷ tỷ, tay nghề của ngươi thật rất không tệ!"

Cùng đối đãi Lý Quảng thái độ khác biệt, Cao Từ Y từng ăn một khối từng non thịt gà về sau, miệng góc mang theo ý cười hướng Mạc Kinh Vũ dựng lên cái ngón tay cái.

"Ăn ngon ngươi liền ăn nhiều một chút, ta tiếp tục đi cho các ngươi làm."

Nghe được tán dương lời nói, Mạc Kinh Vũ hai đầu lông mày mang theo mừng rỡ, vũ động bước chân hướng về sau trừ đi đến.

"Cao Tiểu Tỷ, để cho ta tới vì ngươi ngược lại chén Thủy."

Lý Quảng trong miệng sửa lại xưng hô, đứng người lên cầm qua một bên cái chén cùng ấm trà.

Từ khi Sở Bắc nhìn thấy Lý Quảng lần đầu tiên, đã cảm thấy đối phương nhất định có quý, bởi vậy thỉnh thoảng ngắm lấy mắt quan sát đến Lý Quảng nhất cử nhất động.

Cứ như vậy một nhìn, đối phương cái đuôi hồ ly rất cục lộ ra.

Duy gặp Lý Quảng tại vì Cao Từ Y ngược lại Thủy thời khắc, hơi lớn lên trong tay áo trượt xuống ra một số bột phấn.

Coi thủ pháp cực kỳ thành thạo, khi bột phấn đã hoàn toàn tan trong trong nước lúc, nữ tử còn không có bất kỳ cái gì phát giác.

"Bỉ ôi vô sỉ nguy quân tử a!"

Sở Bắc trong ánh mắt lướt qua một tia tối trạch, căn cứ kinh nghiệm của hắn phán đoán, cái này bột phấn tuyệt đối là cùng loại 'Ta yêu một cây củ' bảo bối.

"Sở đại ca, ngươi đang nói thảm cái gì đó đâu!"

Mạc Kinh Vũ lại bùng hai bàn món ăn lên, không hiểu liếc mắt Sở Bắc, tiếp theo đem trong tay hai mâm đồ ăn bung đặt ở Cao Từ Y trước mặt.

"Cao Tiểu Tỷ, khát nước a?"

Lý Quảng nhếch miệng lên, đem ngược lại trà ngon Thủy đưa tới Cao Từ Y trước người.

"Cảm ơn."

Cao Từ Y tiếp nhận trà Thủy, âm thanh không lạnh không nhạt.

"Uống nhanh đi, không phải vậy trà Thủy liền lạnh."

Lý Quảng trong mắt hiện lên một vòng âm hiểm, trên mặt đồng thời lướt qua một tia đắc ý.

Cao Từ Y không có bất kỳ cái gì hoài nghi, đem miệng chén hướng ướt át môi son đưa đi.

Lý Quảng ngo ngoáy cổ họng, miệng góc ở giữa khiếp người ý cười càng thêm rõ ràng.

Nhưng mà, mắt nhìn đối phương liền muốn uống một thanh lúc, vèo một tiếng, một đạo tiếng xé gió vang lên.

Keng!

Thanh âm thanh thúy vang lên, một cây mảnh lớn lên đũa chuẩn xác vô cùng đánh vào trên ly.

Soạt!

Cao Từ Y cái ly trong tay bị đánh rơi xuống, trà Thủy gấn một bàn.

"Người đây là ý gì?"

Cao Từ Y lắc lắc run lên tổ thủ, đôi mi thanh tú đứng đầy, một mặt tức giận nhìn lấy Sở Bắc.

Sở Bắc vẫn như cũ ngồi ngay ngắn trên ghế, không có bất kỳ cái gì đứng dậy ý tứ, liếc mắt Cao Từ Y, thần tình lạnh nhạt: "Thật là một cái Sỏa Cô nương, ra môn bên ngoài, một điểm tâm phòng bị đều không có. Cái này Thủy người nếu là uống, ai. . ."

Sở Bắc không có đem lại nói toàn, chỉ là thờ dài một tiếng.

"Sở đại ca, người nói mò gì đâu! Cái này Thủy là ta vừa đốt, làm sao có thể có vấn đề đâu!"

Còn không đợi Cao Từ Y nói chuyện, một bên Mạc Khinh Vũ liền một mặt tức giận trừng mắt Sở Bắc, như cùng một con phát cuồng Sư Tử Cái.

"Khinh Vũ a, Sở đại ca không phải nói Thủy bản thân có vấn đề, mà là. . ."

Sở Bắc chậm đến là thôi, lời đã nói đến mức này, nó bên cạnh nữ tử nếu là Hoàn Vô Pháp kịp phản ứng, cái kia sự thông minh của nàng liền thật đáng lo.

"Lý Quảng, người có phải hay không tại trong nước trà động tay động chân!"

Tại nghe xong Sở Bắc lời nói, Cao Từ Y con người chuyển động, một đạo tinh quang hiện lên về sau, giậm vỗ bàn lạnh lùng đe dọa nhìn Lý Quảng.

"Người dám nói xấu ta, người muốn chết!"

Chột dạ Lý Quảng trực tiếp tránh đi Cao Từ Y ánh mắt, bước chân một chuyển, hung hăng một quyền hướng phía Sở Bắc đánh tới.

"Oanh!"

Trầm thấp tiếng va chạm vừa mới vang lên, Lý Quảng trong miệng thê thảm tiếng kêu rên liền theo nhau mà đến.

"Nếu không muốn chết, người liền buông ra cho ta! Người biết ta là ai không? Ta thế nhưng là Lý phủ hai công. . ."

Phù phù!

Uy hiếp ngữ còn chưa hoàn toàn rơi dưới, duy gặp Sở Bắc nhất cước đá ra, thẳng bên trong Lý Quảng bụng.

Nương theo lấy tiếng gào thét, Lý Quảng trùng điệp co quắp ngã xuống đất, thống khổ cuộn cuộn lấy.

"Người nói ta nói xấu người? Sáu trăm mét bên ngoài liền có một nhà Y Quán, muốn không để người đến kiểm nghiệm một bên dưới?"

Sở Bắc cười lạnh lạnh nói, Lý Quảng sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Ba! Ba!"

Hai đạo thanh thúy ba tiếng vỗ tay vang lên.

Giờ phút này, một mực nhìn chăm chú lên Lý Quảng thần sắc Cao Từ Y rốt cục xác định Sở Bắc lúc trước lời nói, không chút do dự hai cái bạt tai vùng ra.

"Uổng người vẫn là Lý phủ công tử, thật sự là bỉ ổi vô sỉ! Khó trách người dẫn ta tới như thế vắng vẻ địa phương, nguyên lai ngay từ đầu liền lòng dạ khó lường!"

Cao Từ Y sắc mặt âm trầm, tức giận mủi phần, lại đá Lý Quảng mấy cước về sau, lệch đầu nhìn về phía Sở Bắc, trong ánh mắt mang theo cảm kích.

"Còn chưa cú? !"

Bên tai bên cạnh vang lên Cao Từ Y tiếng mắng chửi, Lý Quảng chật vật từ dưới đất đứng dậy.

"Hôm nay người phá hủy chuyện tốt của ta, ta sẽ để cho người hối hận cả đời!"

Lý Quảng ác hung hăng trợn mắt nhìn một chút Sở Bắc, lao đảo nghiêng ngã chạy đến An Nghi trên đường về sau, đặt xuống hạ một câu ngoan thoại.

"Tiểu tử, vẫn rất cơ trí!"

Sở Bắc miệng góc phác họa ra mỉm cười, đối phương còn biết đạo chạy ra nhà hàng lại đặt xuống ngoan thoại.

Nếu là dấm tại hấn năm mét bên trong nói đùa, hấn tất bà đối phương đánh thành heo đầu, hết thầy chỉ là bắt nguồn từ lười nhác động, không muốn đi truy.

"Tỷ tỷ, người làm đồ ăn vị đạo rất tốt. Nhưng bây giờ phát sinh loại sự tình này, muối muối ta thực sự không có gì khẩu vị."

Cao Từ Y trong mắt mang theo áy náy chỉ ý, móc ra một cái Ngân Tệ để lên bàn.

"Không có chuyện, thức ăn này sẽ không lãng phí, có người ăn."

Mạc Kinh Vũ vuốt vuốt trên trán tóc xanh, chỉ đã ngồi tại Lý Quảng vị trí bên trên ăn uống thả cửa lên Sở Bắc.

"Thật sự là xin lỗi."

Cao Từ Y chớp chớp mắt, ở tại định rồi đi lúc, một đạo thanh âm quen thuộc từ bên ngoài bay tới.

"Mạc lão bản, Lý gia tiểu tử kia làm sao lại từ người nhà hàng đi ra? Lúc nào hấn nhìn quang cũng như thế độc đáo, thế mà có thể tìm tới nơi này."

Nghe âm thanh, Cao Từ Y sắc mặt rõ ràng biến đổi, trong mắt mang theo kinh ngạc.

Trong khoảnh khắc, một tên người mặc thượng đẳng Ti Trù áo dài trung niên nam tử bước vào Tiểu nhà hàng nhỏ, chính là Cao Minh.

"Cha!"

"Từ Y!"

Cao Minh cùng Cao Từ Y ánh mắt bề ngoài đứng, thời gian phảng phất bị động lại, trong lúc nhất thời bầu không khí lâm vào yên lặng.

"Từ Y, người làm sao lại ở chỗ này?"

Lời nói vừa dứt, Cao Minh tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt trầm xuống thấp giọng nói: "Có phải hay không cùng Lý gia tiểu tử kia cùng đi? Cha cảnh cáo người bao nhiêu lần, tiểu tử kia không phải cái thứ tốt!"

Một bên đang dùng cơm Sở Bắc trong đáy lòng không khỏi vì Cao Minh giọng ngón tay cái lên, nhìn người chuẩn!

Về phần Mạc Kinh Vũ, tâm lý hoạt động biến hóa càng lớn, hấn làm sao cũng không ngờ tới nữ tử trước mắt thế mà lại là Cao viên ngoại nữ nhi!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Thủy Tâm đồ ăn lại đến bàn

"Cha, nữ nhi biết sai rồi. Đây là một lần cuối cùng, nữ nhi vốn là muốn mượn lần này ăn cơm cơ hội gây mất hấn ý nghĩ."

Tại Cao Minh trước mặt, Cao Từ Y trên mặt lãnh lạnh hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, làm nũng một bộ một bộ.

Quả nhiên, không ra một lát, Cao Minh liền chống đỡ không được, nguyên bản mặt âm trầm bắt đầu giãn ra.

"Đúng rồi, tiểu tử kia làm sao đột nhiên liền rời đi?"

Cao Từ Y thủy linh con người bắt đầu chuyển động: "Bởi vì nữ nhi đã triệt để gây mất ý nghĩ của hấn, hấn tự nhiên là thức thối rồi đi rồi."

"Thật là dạng này?"

"Ừm!"

Nghe đối với cha và con gái đối thoại, Sở Bắc Mạc Kinh Vũ nhìn nhau cười một tiếng.

"Cha, người làm sao lại xuất hiện ở chỗ này!" Lần này đến lượt Cao Từ Y hỏi lại Cao Minh.

Cao Minh cố ý lộ ra một vòng cao thâm nụ cười, tiếp theo ánh mắt tập trung tại Mạc Kinh Vũ trên thân: "Mạc lão bản, mang thức ăn lên đi!"

"Cao viên ngoại, ngài hơi chủng loại! Đồ ăn, đặc biệt vì ngài giữ lại đâu!"

Khi lấy được Thủy Tâm món ăn một lúc lâu sau, Mạc Kinh Vũ liền thông qua thông đặt cáo tri Cao Minh.

Đối phương tại biệt Đạo Tiêu hơi thờ về sau, lúc này tỏ thái độ, giữa trưa sẽ tới.

"Món gì a? Khiến cho như thế thần bí hê hê."

Nhìn lấy Mạc Kinh Vũ trở lại hậu trừ, Cao Từ Y vĩnh viễn lên miệng, kéo lấy Cao Minh một lần nữa tuyển một phương bàn.

"Bởi vì cái gọi là, thiên cơ bất khả tiết lộ! Người chỉ cần tỉnh chủng loại liền có thể." Cao Minh đặt mộng ngồi xuống ghế, bắt đầu vuốt vuốt đôi đũa trên bàn.

Một khắc đồng hồ sau.

Mạc Kinh Vũ từ sau trừ bên trong đi ra, một tay bưng gà quay, một tay bưng tam tiên.

"Cha, ngài làm sao không ăn a?"

Hai mâm đồ ăn bưng đặt ở trên mặt bàn, Cao Từ Y lại phát hiện Cao Minh không có chút nào muốn động đũa ý tứ.

"Gấp cái gì? Trọng điểm còn chưa lên đến đâu!"

Cao Minh xoa xoa tay, mang trên mặt chờ mong.

Lại qua một hồi lâu, tại Cao Minh chờ mong dưới, Mạc Kinh Vũ đem xào kỹ Thủy Tâm đồ ăn đã bưng lên.

Một bên Sở Bắc cũng ngừng đôi đũa trong tay, đây cũng là lần đầu tiên nhìn thấy ra nội sau Thủy Tâm món ăn bộ dáng.

Rau quả bên trên hiện ra điểm điểm Thụ Lục quang mang, vền vền là nghe hương thơm vị đạo, liền có một loại không kịp chờ đợi cửa vào *.

"Ứng ực!"

Nhìn thấy Cao Minh nhuyển động một bên dưới cổ họng, Cao Từ Y cũng không nhịn được nhún nhún chớp mắt: "Cha, đây không phải phổ thông rau xanh đi!"

Cao Minh tán dương mắt nhìn nữ nhi của mình, hẳn không ngờ tới đối phương thế mà một chút liền nhìn ra thức ăn này bất phạm.

"Cao viên ngoại, ngài nếm thử! Nhìn hôm nay thức ăn này có phải hay không cùng ngài lần trước ăn vị đạo?"

Mạc Kinh Vũ đem Thủy Tâm đồ ăn bưng để lên bàn, kể mà đứng ở một bên, u oán trừng mắt liếc Sở Bắc.

Đây là nàng lần thứ hai xào Thủy Tâm thức ăn, nhưng là mình lại còn không biết đạo vị gì nói.

Đối đầu Mạc Kinh Vũ ánh mắt, Sở Bắc ngẫm hiểu, không thể nào giang tay, bởi vì hẳn cũng chưa ăn qua.

"Ăn thật ngon a! Đây là ta nếm qua món ngon nhất một món ăn! Trong bụng có một dòng nước ấm lướt qua. . ."

Cao Từ Y kêu thành tiếng, hơi nhắm mắt thần sắc hiện ra kích động.

"Người còn cái nào có một chút đại gia khuê tú bộ dáng? Có người nhìn lấy đâu!"

Cao Minh nhẹ gõ bàn một cái nói, nhắc nhở lấy một bên Cao Từ Y, thật tình không biết hẳn lúc trước lần thứ nhất ăn Thủy Tâm đồ ăn lúc phẩm bẻ ngoài còn hơn.

Cao Từ Y xinh xắn le lưỡi một cái đầu, về sau nhu thuận đem Thủy Tâm đồ ăn hướng phía Cao Minh trước người xê dịch.

"Mạc lão bản, nghe người nói thức ăn này tên là Thủy Tâm đồ ăn? Đến từ Vạn Giới hiệu cầm đồ?"

Vạn Giới hiệu cầm đồ cái tên này, Buổi sáng Tại Vương phủ thời điểm, hẳn liền từ Vương Tiểu Hồ miệng bên trong biết được một chút tin tức.

Hẳn nhưng là tận mắt nhìn đến Công & Thủ uy lực của đạn, nhưng ai ngờ tới cái này thần kỳ Thủy Tâm đồ ăn cũng là xuất từ cái này thần bí Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Mạc Kinh Vũ điểm một cái đầu: "Cái này Thủy Tâm đồ ăn, trong tiệm cầm đồ một ngày nhiều nhất chỉ có hai gốc. Một gốc là thông qua rút thưởng,

còn có một gốc là thông qua cảm cố."

"Cuong Cuong Hoàn không có lúc tiến vào, ta mất liếc cái kia Vạn Giới hiệu cảm đồ, lớn ban ngày làm sao không buôn bán?" Cao Minh hỏi trong lòng hoang mang.

Mạc Kinh Vũ che miệng cười khế, nhô ra tiêm lớn lên tay trái, chỉ chỉ một bên Sở Bắc: "Hiệu cảm đồ lão bản ngay tại tay trái của ngươi bên cạnh, Cửa Hàng tự nhiên không thể buôn bán."

"Cái gì? !"

Cao Minh sửng sốt, ngừng bên dưới đôi đũa trong tay, lần nữa đánh giá Sở Bắc một phen, tiếp theo ôm quyền: "Nguyên lai tiểu huynh đệ đúng vậy cái này hiệu cảm đồ lão bản a!"

Sở Bắc đáp lại mỉm cười, trêu ghẹo nói: "Cao viên ngoại có rảnh quang lâm thời điểm, chỉ cần không nói bí nhân mở chính là Hắc Điểm liền tốt."

"Đương nhiên sẽ không, cái này hiệu cảm đồ quy củ ta cũng biết đạo một số."

Kiến thức đến Công & Thủ uy lực của đạn về sau, lại liên tưởng đến một lần kia Nhất Linh tệ rút thưởng, Cao Minh cũng không cảm thấy quá mức.

Một bên khác, Lý phủ.

"Nhị nhị Nhị Công Tử, ngài ngài tìm chúng ta đến không biết có chuyện gì?"

Long Đại toàn thân dây dưa lấy lụa trắng vải, hai tay càng là chống ba tong, bộ dáng rất là thê thảm đáng thương.

Về phần sau người Long Nhị, Long Tam hai người, đồng dạng được không đến cảm lấy đi, toàn thân không một chỗ hoàn hảo.

"Các ngươi ba làm sao thành bộ dáng này rồi? Bản còn chỉ nhìn các ngươi đi vì ta diệt trừ một người đâu!"

Khi Long Đại ba người xuất hiện trong phòng lúc, Lý Quảng quả thực giật nảy mình, nếu không phải Đại Bạch Thiên, hẳn còn cho là mình đụng vào quỷ đây.

"Gặp một cái hàng cứng, trước mắt còn găm bất động. Nhị Công Tử, không biết lại là cái nào tên gia hỏa có mắt không trông đặc tội ngài đâu?"

Long Nhị nói chuyện tuổi hờ, hai cái Đại Môn Nha đều bị Sở Bắc cho đánh không có.

"Đúng vậy An Nghi ngộ hèm một tên, vừa mới phá hủy kế hoạch của ta, còn béo đánh ta một trận." Lý Quảng trong mắt mang theo ngoan lệ, Sát Ý hiển thị rõ.

"Cái gì? !"

"An Nghi ngộ hèm! !"

Long Đại ba người biểu lộ khế giật mình, Thân Thể run một cái, hai đầu lông mày không tự chủ toát ra một vẻ hoảng sợ.

"Có cái gì ngạc nhiên? Tùy tiện phái mấy người đi không phải tốt."

Lý Quảng một mặt khinh bỉ liếc mắt Long Đại ba người, trong ánh mắt mang theo mỉa mai.

Long Nhị huy động hai tay, ở giữa không trung miêu tả Sở Bắc hình thể, khẩu thuật đại thể bộ dáng.

"Nhị Công Tử, phá hư ngài kế hoạch người là trưởng như vậy phải không?"

Lý Quảng nắm chặt Quyền Đầu, tức thì nóng giận đến: "Không sai, đúng vậy hẳn! Các ngươi phái người đi thay ta diệt trừ hẳn!"

Nghe vậy, Long Đại ba người bề ngoài liếc mắt một cái, tiếp theo bất đắc dĩ nhún vai, thờ dài một tiếng.

"Làm sao? Để cho các ngươi khó làm rồi?"

Phát giác được Long Đại ba người ai thanh thán khí bộ dáng, Lý Quảng mặt lộ vẻ không vui.

"Nhị Công Tử, bất mãn ngài nói, hôm nay ngài là may mắn. Nhìn thấy chúng ta thê thảm bộ dáng sao? Cũng là ngài trong miệng người kia tạo thành."

Long Nhị lời vừa nói dứt, Long Tam liền lại tiếp nói: "Báo ca cũng không so với chúng ta tốt đi đâu, bây giờ còn đang trên giường tu dưỡng đây."

Lý Quảng mày nhăn lại: "Chẳng lẽ lại người kia là cái Tu Vũ Giả?"

"Nhị Tinh Linh Đồ!" Long Nhị một mặt kiên định.

"Vậy làm sao bây giờ? Bản Công Tử cái này miệng khí nuốt không xuống a!" Lý Quảng ngưng mắt, hít thật sâu một hơi khí.

Long Nhị giang tay ra, nói: "Chúng ta chỉ có thể tĩnh dưỡng loại Đầu nhi trở về, cái này miệng khí cũng chỉ có Đầu nhi có thể vì chúng ta ra."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hoàng tiểu thư, người sẽ nhìn bề ngoài?

"Sở lão bản, người cái này tiểu điểm thật đúng là bất phạm a! Ngày sau, tùy thân ra môn ta vẫn phải mang một ít đồ tốt a!" Vạn Giới trong tiệm cầm đồ, Cao Minh khỏe môi nhếch lên đáng chất nụ cười bất đắc dĩ.

Ở sau lưng hắn, Cao Tử Y càng là vênh lên miệng nhỏ, một bộ râu rĩ không vui bộ dáng.

Bởi vì hôm nay may mắn rút thưởng cơ bên trong Công & Thủ đạn cùng Thủy Tâm đồ ăn đã bị Vương Tiểu Hồ cùng Mạc Khinh Vũ sở được đến, rút thưởng cơ bên trong chỉ còn lại Phục Cốt Cao cùng Tinh Hôi Thiết.

Tuy nhiên bọn hắn cha con hai người cũng không biết hai thứ đồ này có làm được cái gì, nhưng ôm hiếu kỳ tâm thái, hai người trước sau các đầu một cái Linh Tệ, kết quả thế mà đều thất bại.

Đáng hận nhất chính là, phía Tây trên kệ còn có một gốc Thủy Tâm đồ ăn, làm sao Cao Minh cùng Cao Tử Y đem trên thân thứ đáng giá nhất đều móc ra, thế mà đều không có đạt tới cảm cố đồ lấy tư cách.

"Cao viên ngoại, ngài đi thông thả, có rảnh lại đến quang lâm."

Sở Bắc từ sau quầy phương đi ra, khỏe môi nhếch lên ý cười.

Đem Cao Minh cùng Cao Tử Y hai người đưa tiễn về sau, Sở Bắc ngồi trở lại đến trên ghế, đủ kiểu nhàm chán móc ra thông đạt. .

Giờ phút này, ánh chân dung của hắn lóe lên lóe lên, Fan trên danh sách lại mới tăng một vị, mềm lòng tính khí lớn.

Sở Bắc Thần Thức nhất động, chú ý đối phương thành làm hảo hữu về sau, liền ấn mở thiệp mời.

Mềm lòng tính khí lớn: @ Vạn Giới hiệu cầm đồ, người làm sao biết đạo hắn tha thứ ta rồi? Coi hình dạng, hắn là một cái bụng dạ hẹp hòi người.

Nhìn qua Hoàng Vũ Oanh hồi phục, Sở Bắc khỏe miệng co quắp động, lập tức trả lời tới.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: @ mềm lòng tính khí lớn, người còn biết xem mặt bề ngoài? Như có cơ hội, ta còn thực sự phải ngay mặt hướng người thỉnh giáo một phen.

Vừa mới về xong thiệp, Sở Bắc liền nhận được hồi phục.

Mềm lòng tính khí lớn: Xem xét một cái chuẩn, cam đoan không thu phí.

...

Hôm sau, một sợi nắng sớm xuyên suốt tiến An Nghi ngô hẻm trong, nhân hạ tĩnh mạch.

Sở Bắc rửa mặt hoàn tất, tại Tiểu nhà hàng nhỏ ăn xong điểm tâm về sau, liền dọc theo An Nghi đường hướng Trường Hương Nhai đi đến.

"Công tử, ngài tới rồi! Mau mau mời vào trong, lão gia tiểu thư đều tại đợi ngài."

Sở Bắc khoảng cách Hoàng phủ còn có ước chừng mười mét khoảng cách lúc, A Vượng liền Tiểu chạy tới, so với hôm qua, thái độ có ba trăm sáu mươi độ biến hóa.

"Đạp đạp đạp. . ."

Sở Bắc vừa đi vào trong phủ, đối diện liền đi tới một bóng người xinh đẹp.

Hôm nay Hoàng Vũ Oanh người mặc thêu lên màu hồng nhạt Hà Hoa váy dài, phát bên trong cài lấy một cây nhật Châu Hoa trâm, Phong hoàn Vụ tóc mai, lộ ra tinh thần sáng láng.

Hiển nhiên, tâm tình của nàng phi thường tốt!

"Cái kia. . . Chuyện ngày hôm qua, ta rất xin lỗi!"

Hoàng Vũ Oanh cũng là rất là ngay thẳng, ba bước cũng hai bước nhanh chóng đi vào Sở Bắc trước mặt, ôm quyền khom người, một mạch mà thành.

Sở Bắc có phát giác, đối phương tại khom người thời điểm, thủy linh con ngươi thỉnh thoảng hướng hán nghiêng mắt nhìn đến, thần tình kia giống như là đang lo lắng hẳn sẽ trả thù một phen giống như.

"Ta cũng không phải cái bụng dạ hẹp hòi người, đi thôi, tiếp tục ngày hôm qua trị liệu."

Sở Bắc nhếch miệng lên lên một vòng đường cong, bụng dạ hẹp hòi bốn chữ tận lực tăng thêm.

Quả thật đúng là không sai, đang nghe Sở Bắc lời nói lúc, Hoàng Vũ Oanh đồng tử co rút lại, miệng miệng khê nhếch, mặt mũi tràn đầy vẻ giật mình.

Nhưng mà, ngay tại nàng lấy lại tinh thần muốn hỏi chút gì thời điểm, Sở Bắc, A Vượng hai người đã đi ra ngoài bốn năm mét.

Dọc theo một đầu tiểu lộ đi thẳng, Sở Bắc rất nhanh liền đi tới Hoàng Xương Viễn nghỉ ngơi điều dưỡng chỗ cái kia phòng nhỏ.

Phòng môn rộng mở, nhìn vào bên trong, Hoàng Thiên Cương đang ngồi ở Hoàng Xương Viễn bên giường, hai cha con có chỗ có cười, hai người này cùng Hoàng Vũ Oanh, tâm tình đều rất không tệ.

"Tiểu huynh đệ, người đã đến!"

Nghe được tiếng bước chân, Hoàng Thiên Cương lệch đầu nhìn thấy Sở Bắc thân ảnh, vội vàng từ trên ghế đứng dậy, đứng ở ngoài cửa nghênh đón.

"Hoàng lão gia tử, ngài không cần như thế khách khí."

Sở Bắc đi vào trong nhà, tại cùng Hoàng Thiên Cương bắt chuyện qua về sau, ánh mắt rơi vào Hoàng Xương Viễn trên thân: "Hai chân cảm giác ra sao?"

"Tiểu huynh đệ, không thể không nói, người được cao này hiệu quả thật là quá mức thần kỳ."

Hoàng Xương Viễn chỉ nửa người dưới đứt gãy Thối Cốt, một mặt sợ hãi thán phục: "Hai năm trước, Thối Cốt vừa đứt gãy lúc, ta liền tìm kiếm hỏi thăm trên trần tất cả Danh Y, thậm chí còn đi Bình Châu thành, thay vào đó chút Danh Y không một người có thể vì ta phục cốt."

Nói đến đây, Hoàng Xương Viễn lắc lắc đầu, mang theo thở dài: "Từ đó về sau, ta liền rút cuộc không có hy vọng xa vời qua có thể một lần nữa đứng lên, chỉ cầu có thể gặp được đến một tên thần y có thể hóa giải ta đau đớn. Nhưng ai ngờ tới, sẽ có như thế một ngày, hai chân của ta có thể lại lần nữa khôi phục tri giác."

Nói xong, Hoàng Xương Viễn xốc lên trên người đệm chăn, trên dưới động đến một đặt chân chỉ.

"Hoàng phủ chủ, ngài nhanh nằm xong, ta lại đến vì người đập một lần."

Nhìn qua Hoàng Xương Viễn đang đưa ngón chân, Sở Bắc trong mắt cũng hiện lên một vòng kinh ngạc, cái này Phục Cốt Cao Dược Hiệu vượt xa quá hẳn lường trước.

Hoàng Xương Viễn lên tiếng, liền nhắm lại hai con ngươi, tại Hoàng Thiên Cương trợ giúp hạ tương hai chân nằm ngang ở Sở Bắc trước người.

"Ta bắt đầu!"

Lời nói rơi dưới, Sở Bắc liền nhanh chóng đập nhãn nhỏ.

So với hôm qua, hôm nay Hoàng Xương Viễn không chỉ có không có phát ra thê thảm đau gọi tiếng, trên nét mặt vẫn còn mang theo một tia hài lòng sáng khoái.

Một lúc lâu sau.

Sở Bắc ngừng bên dưới động tác trong tay, sắc mặt mang theo một chút tái nhợt, trán đầu càng là tràn đầy mồ hôi.

"Hoàng phủ chủ, tiếp xuống liền cần đoạn cốt tự hành khép lại, cái này khép lại quá trình đại khái cần một tháng lâu."

Sở Bắc tiếp nhận Hoàng Thiên Cương đưa tới trà Thủy, ực một cái cạn.

"Một tháng? Theo tiểu huynh đệ ý tứ, một tháng sau, con ta liền có thể xuống giường?"

"Không tệ."

Nghe vậy, Hoàng Thiên Cương, Hoàng Xương Viễn hai người nhìn nhau, trên mặt đều tràn đầy vẻ mừng rỡ.

Tĩnh đứng ở trước cửa nghe lén Hoàng Vũ Oanh, trong mắt đã tràn ngập hơi nước, miệng góc ở giữa thỉnh thoảng lộ ra ý cười.

Sau một hồi khá lâu, Hoàng Thiên Cương tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập thân nhìn qua Sở Bắc, từ trong ngực móc ra một hạt ngón cái Đại Tiểu Xích Hồng tròn vo đan được.

"Tiểu huynh đệ, cái này đan tên là Vạn Độc đan, chính là lão phu một năm trước đoạt được. Đây cũng là lão phu vật quý giá nhất, coi như là ngời vì con ta trị liệu đoạn cốt thù lao đi."

Nhìn qua Hoàng Thiên Cương đưa tới Vạn Độc đan, Sở Bắc đầu tiên là sửng sốt, tiếp lấy trong lòng cười nở hoa.

Vừa mới hắn còn đang suy tư làm như thế nào mở miệng xách Vạn Độc đan chuyện này, không nghĩ tới đối phương tại lúc trước hắn đã đem Vạn Độc đan móc ra.

"Hoàng lão gia tử, thực không dám giấu giếm, cái này Vạn Độc đan đối ta còn thực sự có chút tác dụng, ta cái này nhận."

Sở Bắc tiếp nhận Hoàng Thiên Cương trong tay Vạn Độc đan về sau, lệch đầu nhìn về phía Hoàng Xương Viễn: "Hoàng phủ chủ, nếu là ngài cảm thấy Thối Cốt có cái gì dị dạng, có thể trực tiếp phái người đi An Nghi ngô hẻm Vạn Giới hiệu cảm đồ tìm ta."

Trong phòng, Sở Bắc cùng Hoàng Thiên Cương cha con hàn huyên vài câu về sau, liền hướng về môn đi ra ngoài.

Khi hắn chú ý tới ngoài cửa một mực đang nghe lén Hoàng Vũ Oanh về sau, miệng góc lập tức phác họa lên một vòng ngoặt vị nụ cười.

Hoàng Vũ Oanh cũng chú ý tới Sở Bắc ánh mắt, trên mặt hiển hiện một vòng vẻ xấu hổ.

"Hoàng tiểu thư, ngời sẽ nhìn bề ngoài?"

"Có khi chuẩn, có khi không cho phép."

"Bang ta nhìn một chút đâu? Nhìn xem có phải hay không thuộc về loại kia lòng dạ hẹp hòi người?"

"Lỗi của ta, ta không nên nói láo cây!"

Hoàng Vũ Oanh cắn cắn hàm răng, tiếp theo nhắc đầu ngưng mắt nhìn lấy Sở Bắc, thần sắc nghiêm túc: "Cảm ơn ngời."

Nhìn lên trước mắt cái này hiếu thuận tiểu cô nương, Sở Bắc tâm đầu ấm áp, bản khí tiếp tục trên ghẹo tiêu khiển ý nghĩ, cười nói: "Đưa ta xuất phủ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Lại vào Phong Vân Vị Diện

"Cha, tiểu huynh đệ kia gọi là cái gì nhỉ? Ta còn không biết đạo tên của hắn."

Hoàng Xương Viễn vuốt vuốt Thối Cốt, không hiểu nhìn qua mép giường bên cạnh Hoàng Thiên Cương.

"Cái này. . . Ta quên hỏi. Chúng loại Tiểu Oanh trở về, nàng hắn là biết nói."

Hoàng Thiên Cương ngượng ngùng cười một tiếng, nó vừa dứt lời, Hoàng Vũ Oanh đi đến, gãi gãi đầu, nói: "Cha, gia gia, cái này ta cũng không có hỏi."

Trong phòng ba người lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, cuối cùng vẫn là Hoàng Vũ Oanh phá vỡ xấu hổ: "Dù sao đã biết nói địa chỉ của hắn, có rảnh ta liền đi bãi phỏng hắn."

Trường Hương Nhai bên trên, người đến người đi.

Có như vậy một bóng người liền như là mất hồn, hai chân cứng ngắc đi lại.

Giờ phút này, Sở Bắc Thần Thức chính chuyên chú vào trong thức hải khối kia bảng bên trên.

Bảng nhất bên trái của dựng thẳng cột hàng ngũ như nhất 【 Phong Vân Vị Diện 】 bốn chữ lớn đang sáng lấy kim sắc quang mang.

Mấy ngày qua, Sở Bắc trong đầu thỉnh thoảng vang lên như dòng chảy róc rách leng keng âm, hẳn biết đạo đây là Nhan Doanh kêu gọi.

Làm sao, trước mấy ngày hẳn còn không có đạt được Vạn Độc đan, chỉ có thể thông qua giọng nói liên hệ một mà tiếp từ chối, làm cho đối phương tiếp tục chờ đợi.

"Lần này rốt cục có thể hiện thân!"

Sở Bắc miệng góc phác họa ra một vòng ý cười, tiếp theo Thần Thức nhất động, liền chút hai lần bảng bên trên 【 Phong Vân Vị Diện 】 bốn chữ lớn.

Trong hư không tạo nên một mảnh gọn sóng, một cỗ cự đại Hấp Lực trong nháy mắt đem Sở Bắc cuốn lên, biến mất tại Trường Hương Nhai bên trên.

"Tiêu huynh, ngươi thấy được không? Hẳn biến mất!"

"Thấy cái gì? Ai biến mất?"

Một tên đáng người vĩ ngạn, ăn mặc hoa lệ cảm bảo, trường bề ngoài thanh niên đẹp trai không hiểu nhìn lấy bên cạnh đồng bạn.

"Là ở chỗ này, mới vừa nãy có một người, vèo một bên dưới liền không có!"

"Lớn ban ngày, chẳng lẽ lại còn có thể có quỷ? Nhất định là ngươi hoa mắt!"

Tiêu Phong liếc mắt đồng bạn chỉ phương hướng, không khỏi thốt thức một tiếng.

...

"Cao nhân, ngài rốt cuộc đã đến! Ngài có phải hay không tìm được khứ trừ phu quân ta thể nội Hóa Độc Phương Pháp?"

Nguyên bản quý báu tại bồ đoàn bên trên Nhan Doanh, nhìn thấy trong hư không vỡ ra một đạo khe, đầu tiên là giật mình, tiếp lấy trên mặt hiện lên một vòng mừng rỡ.

Đây là nàng lần thứ hai nhìn thấy Sở Bắc, so với lần thứ nhất mà nói, thần sắc thật cũng không lộ ra quá mức chán kinh.

Nghe được kêu gọi, Sở Bắc lấy lại tinh thần, đánh giá bốn phía hết thấy.

Rách nát Phật Tượng, quý gói bồ đoàn bên trên nữ tử, vỡ vụn mái nhà. . .

Hết thấy đều là quen thuộc như vậy!

"Nhan cô nương, ta đích xác mang đến một bảo. Bảo vật này tên là Vạn Độc đan, có thể đi trừ ngươi phu quân thể nội Hóa Độc."

Nhìn lên trước mắt Phong Vân Vị Diện danh xưng Đệ Nhất Mỹ Nữ Nhan Doanh, Sở Bắc điểm một cái đầu, tiếp theo từ trong ngực móc ra một cái Xích Hồng tròn vo đan dược.

"Phu quân được cứu rồi, thật sự là quá tốt!"

Sở Bắc vừa mới nói xong, Nhan Doanh liền kích động từ bồ đoàn bên trên ngồi thẳng lên, sắc mặt ửng hồng vì đó càng tăng thêm một vòng vận vị.

"Nhan cô nương, không biết ngươi phu quân hiện ở nơi nào?" Sở Bắc vuốt vuốt trong tay Vạn Độc đan lên tiếng hỏi ý kiến hỏi.

"Cao nhân, ngài lại hỏi các loại, tiểu nữ cái này đi đem phu quân mời đến."

Nhan Doanh phì phì vẩy, đem rù xuống ở trước ngực hai lọn tóc vuốt đến sau đầu, liền mở ra bước chân nhẹ nhàng hướng đền miếu bên ngoài chạy tới.

"Nhan cô nương, ngươi chỉ có nửa canh giờ thời gian." Sở Bắc tựa hồ nghĩ tới điều gì, hướng phía đã chạy xa Nhan Doanh lớn tiếng hô nói.

Căn cứ Vạn Giới hiệu cảm đồ hệ thống đưa cho tin tức, lúc có Vị Diện nhân vật kêu gọi lúc, hẳn tại vị diện ngưng lại thời gian chỉ có một canh giờ.

Thời gian vừa đến, hẳn liền sẽ bị hệ thống cưỡng chế đưa về Vạn Giới hiệu cảm đồ, đợi đến ngày thứ hai mới có thể lần nữa tại Khách Hộ kêu gọi bên

dưới tiến vào Vị Diện.

Khi dưới, hấn Vị Diện giá trị là số không.

Như thế nào Vị Diện giá trị? Chủ động tiến vào Vị Diện thời gian.

Khi hấn tại vị diện bên trong mỗi hoàn thành một cái giao dịch, hệ thống liền sẽ căn cứ giao dịch độ khó hệ số, giao phó thích hợp Vị Diện đáng.

Một khắc đồng hồ về sau, đèn miếu bên ngoài vang lên một trận tiếng bước chân dồn dập.

"Doanh nhi, cái này mấy ngày ngươi luôn luôn lái nhái. Trước kia còn hai ba Thiên mới đến đây đèn miếu một lần, hiện tại ngược lại tốt, một ngày đến cái hai ba lần."

"Ta còn không phải là vì ngươi tốt, ta mới không muốn một mực đi theo ngươi qua loại này Sơn Dã sinh hoạt, ta thật đúng là chịu đủ!"

Rất nhanh, Sở Bắc trong tầm mắt liền xuất hiện một tên đáng người uy nghiêm sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt Nam Tử.

"Phu quân ngài nhìn, vị này đúng vậy ta và ngươi nói Thần Phật phái tới vị cao nhân nào."

Vừa tiến vào đèn miếu bên trong, Nhan Doanh liền nắm kéo Nhiếp Nhân Vương đi tới Sở Bắc bên cạnh.

"Nhiếp huynh, Nhan cô nương quả thật quá coi trọng ta, ta không phải cái gì Thần Phật phái tới, ta chỉ là một cái người làm ăn, bị nhân họ Sở."

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, tại thoáng đánh giá một phen Nhiếp Nhân Vương về sau, liền ôm quyền chào hỏi.

"Sở lão bản, nghe Doanh nhi nói, ngươi có thể trị hết ta Hòa Độc?"

Nhiếp Nhân Vương cũng đang quan sát Sở Bắc, hấn duyệt vô số người làm thế nào cũng vô pháp nhìn thấu đối phương.

Tại hấn quy ẩn trong núi những năm này, cũng không thiếu các loại giang hồ người tìm được hấn, mục đích đều chỉ có một cái, trong tay hấn Tuyệt Âm Dao.

Nam Sơn điên phát hỏa lần liệt, Bắc Hải lặn sâu Tuyệt Âm Hàn!

Bao nhiêu người vì chuỗi này đao kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, nhưng cuối cùng kết quả nhưng đều là chết thảm ở nó đao dưới.

Nhưng trước mắt áo xanh Nam Tử khác biệt, trong ánh mắt của hấn tuy nhiên đồng dạng tinh Minh, nhưng lại không nhìn thấy một tia tham lam, quả thật Quái Tai!

"Nhan cô nương nói không sai, cái này Vạn Độc đan liền có thể giải trong cơ thể ngươi Hòa Độc."

Sở Bắc trực tiếp đem Vạn Độc đan vứt cho Nhiếp Nhân Vương, trong lời nói mang theo khẳng định.

Nhiếp Nhân Vương tiếp nhận Vạn Độc đan, sắc mặt khẽ giật mình: "Sở lão bản cứ như vậy tin tưởng bị nhân? Không sợ bị nhân làm ra giết người cướp của hoạt động?"

Sở Bắc một mặt tự tin, ngữ khí bình ôn: "Ngươi sẽ không như thế làm"

Vừa mới nói xong, hai người ánh mắt bề ngoài đứng, tiếp theo miệng Kakuzu - góc đều giương lên mỉm cười.

"Không phải bị nhân không tin được Sở lão bản, ta thân thể tình huống ta rõ ràng nhất. Như trong miệng ngươi cái này Vạn Độc đan thật có thể vì ta khử trừ thể nội Hòa Độc, ta tự sẽ cấp cho ngươi muốn thù lao. Nhưng ở trước đó, cách làm của ta khả năng phải xin lỗi Sở lão bản."

Nói xong, Nhiếp Nhân Vương hai ngón tay khẽ huy động liền từ Vạn Độc đan bên trên phá bên dưới một chút bột phấn, về sau thận trọng đem gói kỹ.

"Nhiếp huynh, ngươi cái này cách làm không có có bất kỳ không ổn nào."

Sở Bắc tiếp nhận Nhiếp Nhân Vương đưa về Vạn Độc đan, rất là thông cảm đối phương hành vi.

Dù sao, hai người bọn họ ở giữa còn không lên quen thuộc.

Đối mới có thể tin tưởng hấn, nguyện ý trước dùng một chút thử một lần, đây đã là một cái không tệ bắt đầu.

"Cao nhân, ngài như không vội mà rời đi, nếu không đi chúng ta Tiểu Xá ngồi một lần. Tiểu nữ vì ngươi chuẩn bị mỹ tửu, thêm nữa mấy đạo mỹ vị đồ ăn."

Nhan Doanh trừng mắt liếc Nhiếp Nhân Vương, tiếp theo nhìn về phía Sở Bắc phát ra mời.

"Đa tạ Nhan cô nương hảo ý mời, nhưng ở bên dưới dừng lại thời gian có hạn, liền không đi làm phiền."

Nói xong, Sở Bắc ánh mắt khẽ dời, lần nữa rơi vào Nhiếp Nhân Vương trên thân: "Nhiếp huynh, nếu ngươi cảm thấy hữu hiệu quả, cũng đừng quên để Nhan cô nương lần nữa kêu gọi ta."

Sau một khắc, còn không đợi Nhiếp Nhân Vương điểm đầu nói cái gì, Sở Bắc sau lưng hiển hiện một đạo mảnh trường đen nhánh khe.

Khe bên trong, một cỗ cự đại Hấp Lực tuôn ra, trong chớp mắt liền kéo lấy hần biến mất không thấy gì nữa.

"Phu quân, ngươi xem đi! Ta đã nói, hần là cái cao nhân, là Thần Phật phái người! Cái này chúng loại thần thông ngươi có sao?"

Nhan Doanh ánh mắt dừng lại tại Sở Bắc biến mất địa phương, trong lời nói mang theo u oán, hiển nhiên nàng đây là đối Nhiếp Nhân Vương lúc trước cách làm bất mãn.

"Xem ra thật là ta lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử." Nhiếp Nhân Vương ngượng ngùng cười một tiếng, hần đối Sở Bắc hoàn toàn chính xác còn trong lòng còn có một điểm phòng bị.

Nhan Doanh liếc mắt Nhiếp Nhân Vương, không vui nói: "Trở về liền bả cái này bột phấn nuốt, hảo hảo điều tức một phen. Nếu là có hiệu, chúng ta ngày mai lại đến, hảo hảo hưởng cao người nói xin lỗi một phen."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tinh Hôi Thiết quang mang

【 mới tuyên bố nhiệm vụ: Trong bốn ngày, chủ ký sinh tu vi đạt tới Linh Sĩ Tam Tinh 】

Vạn Giới trong tiệm cảm đồ, một cái vòng xoáy màu đen hiển hiện, Sở Bắc thân ảnh chậm rãi hạ xuống.

Nhìn lên trước mắt quen thuộc hết thảy, Sở Bắc còn không có từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, trong đầu liền vang lên hệ thống cơ giới âm.

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Tựa hồ phát giác được Sở Bắc còn tại ngây người, Lôi Thần tiểu xảo đầu chui ra, trong miệng réo lên không ngừng.

"Bốn ngày, trở thành Tam Tinh Linh Sĩ."

Sở Bắc đem Lôi Thần bung đặt ở trên quầy sau nỉ non một tiếng, lông mày dần dần nhả lại.

Tại Cao Minh cha và con gái các đầu một cái Linh Tệ tiến vào may mắn rút thưởng cơ về sau, may mắn rút thưởng cơ bên trong Linh Tệ hết thảy đạt đến mười lăm mai, hần cũng thuận lợi trở thành Ngũ Tinh Linh Đồ.

Năm ngày, mới thu hoạch mười lăm mai Linh Tệ.

Cái này càng đi về phía sau, mỗi đột phá một cái Tiểu Cảnh Giới, Linh Tệ cần thiết số lượng đều càng nhiều.

Cái này nhiệm vụ mới trước mắt xem ra, còn là có không nhỏ khó khăn.

"Àm àm!"

Bỗng nhiên, một tiếng vang thật lớn gọi trở về Sở Bắc rời rạc thần hồn.

Nương theo tiếng vang mà lên, còn có Lôi Thần cái kia hưng phấn pika pika. . .

Lần theo Lôi Thần tay nhỏ chỉ phương hướng nhìn lại, Sở Bắc đồng tử bỗng nhiên co rút lại.

Kệ hàng tầng dưới chót nhất, đột nhiên nhiều một cái hơn hai mét lớn lên thấu Minh quầy thủy tinh, quầy thủy tinh Trung Chính có một đầu hơn một mét lớn lên màu xanh cá lớn.

Giờ phút này, màu xanh cá lớn miệng há ra hợp lại, một đôi quay tròn, tròn trịa ánh mắt lom lom nhìn ngấm nhìn Sở Bắc.

Ánh mắt kia, tràn ngập nồng đậm khiêu khích, mau tới ăn ta à!

Sở Bắc di chuyển bước chân, ngay tại nó vừa mới tới gần thấu Minh quây thủy tinh lúc, liền đã nhận ra một chút hơi lạnh.

"Dùng để giữ tươi không tệ!"

Cảm thụ được quây thủy tinh thả ra hàn ý, Sở Bắc đập đi chếp miệng a miệng lẩm bầm một tiếng.

"Thật lớn a!"

Sở Bắc ánh mắt tại màu xanh cá lớn trên thân quét lượng khoa tay một phen, Kỳ Thể nặng tuyệt không thua một trăm cân.

Qua thật lâu, Sở Bắc tựa hồ nghĩ tới điều gì, ba bước cũng hai bước xuất hiện tại may mắn rút thương cơ bên cạnh.

May mắn rút thương cơ bên trong ngăn chứa cũng không có gia tăng, vẫn như cũ chỉ có lúc đầu bốn dạng Vật Phẩm

【 hệ thống ngẫu nhiên khen thưởng: Thanh Lân cá, nhất phẩm nguyên liệu nấu ăn 】

Sở Bắc đọc đến trong đầu toát ra tin tức về sau, miệng góc lập tức bên trên giương lên.

Con cá này quyền sử dụng, mặc cho hần tự mình định đoạt, cũng không nhất định muốn cầm cố ra ngoài.

Trầm tư một lát, Sở Bắc trong lòng liền đã có một số ý nghĩ.

Cái này hơn một tháng qua, vô luận là Ngưu đại nương, Mạc Kinh Vũ hoặc là Lý Nhân vợ chồng, Thái Tín, Phong Lão Đầu tử đều đối với hần rất không tệ.

Hần phải dùng một bộ phận thịt cá, để Mạc Kinh Vũ làm toàn tiệc cá, mời những người này đều no bụng ăn một bữa.

Cùng lúc đó, Trường Hương Nhai cùng An Nghi ngõ hẻm chỗ giao giới, một bóng người toát ra đầu tới.

"Tiểu Hồ, trên đường đi nguoi lén lén lút lút, đến tột cùng muốn làm gì!"

Trác Bất Phàm đã vụng trộm theo Vương Tiểu Hồ một đường, đối phương mới từ Vương phủ đi ra lúc, hần vốn là muốn đi lên chào hỏi.

Làm sao, đối phương thần sắc cảnh giác, nhất là phát hiện đối môn Lý phủ người không có phát hiện hần về sau, chân bên dưới bước chân bắt đầu tăng tốc, vừa đi vừa thận trọng điều tra lấy bốn phía.

Vương Tiểu Hồ cách làm quả thực đưa tới hần hiếu kỳ, không phải sao, bám theo một đoạn.

Khiến Trác Bất Phàm không hiểu là, Vương Tiểu Hồ dọc theo Trường Hương Nhai một đường hướng về phía đông nam bước đi, căn bản không có mảy may ngưng lại ý tứ.

Mất dưới, đi tới cái này vắng vẻ An Nghi ngõ hẻm, hần thực sự nhìn không được, không thể không hiện ra thân hình.

"Hắc điều, nguoi tại sao lại ở chỗ này!"

Nhìn thấy Trác Bất Phàm, Vương Tiểu Hồ thần sắc rõ ràng giật mình, theo bản năng roi đầu liền muốn đi trở về.

Tại hôm qua, Vương Bá Thiên cũng đã hướng hần hạ một cái mệnh lệnh, tại không kinh động Lý phủ tiền đề dưới, chỉ có thể là giúp hần làm nhiều chút Công & Thủ đạn tới.

Còn dặn đi dặn lại, hần thu thập Công & Thủ đạn sự tình đừng tiết lộ ra ngoài, hết thảy đều muốn làm đến giữ bí mật.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, hần Vương Tiểu Hồ mới biến đến cẩn thận.

"Tiểu Hồ, nguoi làm sao đi trở về a? Ta hỏi nguoi lời nói đâu, nguoi tới đây a vắng vẻ chỗ ngồi là làm gì a!"

Trác Bất Phàm lời kéo ở Vương Tiểu Hồ quần áo, không tiếp tục để hần tiếp tục xê dịch bước chân.

"Điều Ca,, ta liền đến giải sầu một chút mà thôi. Đi đến nơi đây, cũng kém không nhiều cần phải trở về, không có việc gì."

Bởi vì Trác Bất Phàm làn da ngăm đen, còn có lấy một trương điều miệng, đánh khi còn bé lên, Vương Tiểu Hồ liền xưng hô như vậy Trác Bất Phàm.

"Nguoi đang gạt ta! Mau nói, nguoi có cái gì không thể cho ai biết bí mật! Hắc hắc, nguoi nếu không nói, ta liền Thiên Thiên canh giữ ở Vương phủ,

Thiên Thiên đi theo ngươi!"

Trác Bất Phàm xoa xoa tay vỗ vỗ Vương Tiểu Hồ vai, lộ ra một vòng nụ cười âm hiểm.

"Điều Ca,, thật không có gì. . ."

Còn Bất Đẳng Vương Tiểu Hồ Tướng nói cho hết lời, Thái Tín liền từ Lý thị Y Quán đi ra, tiếp theo hướng Vương Tiểu Hồ phát phát tay chào hỏi.

"Tiểu Hữu, kiếm của ngươi vì ngươi đúc rèn tốt."

"Kiếm?"

Vương Tiểu Hồ ni non một tiếng, trong mắt mang theo không hiểu.

"Tiểu Hồ, người ta đều đưa ngươi nhận ra, ngươi quả nhiên đang gạt ta! Thật sự là uổng phí chúng ta vài chục năm giao tình!"

Một bên Trác Bất Phàm tại nhìn thấy Thái Tín cùng Vương Tiểu Hồ chào hỏi về sau, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

"Điều Ca,, việc này một hồi lại cùng ngươi nói."

Dứt lời, Vương Tiểu Hồ tránh thoát Trác Bất Phàm, đi theo Thái Tín sau lưng hướng về Thái thị lò rèn mà đi.

"Thái lão bản, ngươi vừa mới lời kia có ý tứ gì? Cái gì kiếm?"

Vương Tiểu Hồ lập đang đánh thép trải trước, nghiêm chỉnh một bộ như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc bộ dáng.

Thái Tín không nói gì, mà là đi đến một cái góc, lấy ra một cái bao lấy màu đen vải dầu Vật Phẩm.

"Đây là vật gì?"

Vương Tiểu Hồ tiếp nhận Thái Tín đưa tới Vật Phẩm, mang theo hiếu kỳ xóc lên màu đen vải dầu.

"Hảo Kiếm! !"

Đội cho Vương Tiểu Hồ xóc lên vải dầu nháy mắt, theo sát mà đến Trác Bất Phàm miệng miệng há to lớn, dẫn đầu sợ hãi thán phục lên tiếng.

Đây là một thanh bễ ngoài bình thường kiếm, Kiếm Thể thông thẳng, sự lạnh lẽo mũi dao tại ánh nắng lập lòe dưới, lộ ra lẫm nhẫm kiếm ý.

Vương Tiểu Hồ cũng bị kinh đến, chỉ là vào tay cảm giác lạnh như băng, hần liền đã khẳng định chuôi kiếm này là hần từ khi ra đời lấy tới bá kiển tốt nhất kiếm.

"Tiểu Hồ, đem kiếm để nằm ngang! Để cho ta tới thử một chút, nhìn nó có phải là thật hay không như cho ta cảm giác như vậy sắc bén."

Trác Bất Phàm không chút do dự từ trên thân kéo xuống một miếng tơ lụa, hai tay kéo thẳng, hướng phía kiếm nhận mà đi.

"Xoẹt!"

Tơ lụa chia hai nửa, không tổn sức chút nào.

"Lưỡi dao như Thu Sương, có thể nói thổi tóc tóc đứt!"

Trác Bất Phàm cho ra một cái cực cao đánh giá về sau, mắt nháng lửa nhìn lấy Thái Tín: "Thái lão bản, kiếm này ta muốn, ngươi cho một cái giá đi!"

Thái Tín giang tay ra, tiếp theo chỉ chỉ Vương Tiểu Hồ: "Kiếm này là vị tiểu huynh đệ này."

"Kiếm của ta?"

Vương Tiểu Hồ một mặt mộng bức hình, hết hạn đến bây giờ hần còn không hiểu rõ vì cái gì.

"Tiểu huynh đệ, ngươi quên ngươi cho ta cái kia bảo thiết sao? Lúc ấy ta còn tưởng rằng ngươi đùa ta chơi đâu, kém chút vút."

Thái Tín hai đầu lông mày mang theo một vòng xấu hổ, nếu không phải đúc rèn kiếm này lúc Tài Liệu không đủ, hần cũng sẽ không cân nhắc đem Tinh Hôi Thiết gia nhập vào.

Khiến cho giật mình là, kiếm này ra lò lúc, thân kiếm lạnh lóng lánh.

Có thể nói, đây là hần chế tạo ra đến tốt nhất một thanh kiếm.

Đi qua Thái Tín một nhấc nhỏ như vậy, Vương Tiểu Hồ đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hoàn toàn tỉnh ngộ.

"Ta dựa vào, khối kia sắt vụn thế mà cũng là bảo!"

Leng keng một tiếng, một cái Linh Tệ rơi vào Thái Tín trên quầy.

"Tiểu Hồ, ngươi chừng loại chừng loại ta! Kiếm này có thể hay không bán cho ta. . ."

Nhìn qua hướng An Nghi ngộ hèm chỗ sâu chạy tới Vương Tiểu Hồ, Trác Bất Phàm lấy lại tinh thần, một bên đuổi theo một bên hô to.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Cá thật là lớn!

"Đạp đạp đạp!"

Vạn Giới trong tiệm cầm đồ, Sở Bắc chính đùa lấy màu xanh cá lớn, một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Không ra một lát, Vương Tiểu Hồ thở hồng hộc xuất hiện ở trước cửa.

"Lão ca, khối kia sắt vụn nó là cái bảo. . . Móa! Cái nào đến cá lớn như thế!"

Vương Tiểu Hồ dựa vào tường cạnh cửa, khi đối đầu màu xanh cá lớn ánh mắt lúc, khẩu phong đột nhiên nhất chuyển, trong mắt tràn đầy vẻ giật mình.

"Má ơi, con cá này thành tinh đi!"

Trác Bất Phàm cũng xuất hiện ở cửa ra vào bên cạnh, chú ý lực trước tiên cũng bị màu xanh cá lớn hấp dẫn, con mắt thẳng nháng lửa.

Vảy màu xanh mặt ngoài hiện ra nhân nhật Ngân Quang, tròn vo con ngươi mang theo khiêu khích ý vị, thỉnh thoảng còn vung đánh lấy đuôi cá.

"Lão đệ, ngươi làm không tệ, thật đúng là mang cho ta sinh ý tới."

Sở Bắc ngồi thẳng lên, cười híp mắt nhìn lấy Vương Tiểu Hồ, đối nó dựng lên cái ngón tay cái.

"Thật không nghĩ tới như thế vắng vẻ chỗ ngồi còn có thể có tình như vậy gây nên cửa hàng, Quái Tai Quái Tai!"

Bất Đẳng Vương Tiểu Hồ nói chuyện, Trác Bất Phàm đã đi vào trong tiệm, bắt đầu dò xét lời bình.

Nhìn qua Trác Bất Phàm vênh vang đắc ý hoàn toàn một bộ chỉ điểm giang sơn bộ dáng, Sở Bắc lông mày dần dần nhăn lại, không khỏi ngưng mắt nhìn về phía Vương Tiểu Hồ.

Trong ánh mắt ẩn chứa ý tứ: Ngươi là mang cho ta sinh ý tới? Vẫn là dẫn người đến gây chuyện?

"Lão ca, hắc điều từ nhỏ đã bộ dáng này, ngài chớ để ở trong lòng."

Vương Tiểu Hồ gãi gãi đầu hơi có vẻ xấu hổ, tiếp theo lung lay trường kiếm trong tay, chuyển di Đề Tài nói: "Lão ca, ngươi xem một chút kiếm này như thế nào?"

"Lưỡi đao như Thu Sương, hiện ra điểm điểm hàn quang, không tệ."

Sở Bắc nói chung quét mắt một chút, cấp ra một cái đánh giá.

Nghe vậy, Vương Tiểu Hồ lộ ra hơi có vẻ tươi cười đắc ý: "Lão ca, ngươi biết đạo kiếm này là thế nào tới không? Đúng vậy tại đúc rèn thời điểm, tăng thêm khối kia sắt vụn!"

"A."

Sở Bắc sắc mặt bình tĩnh, tiếng nói không lạnh không nhạt.

Nhìn lấy Sở Bắc lạnh nhạt thần sắc, Vương Tiểu Hồ khoe miệng co quắp động, tìm tựa như là trúng một tiễn, trong dự tưởng chấn kinh đâu? Kinh ngạc đâu?

"Lão ca, ngươi một điểm không kinh ngạc?"

"Ta trong tiệm chỉ sinh sản bảo bối, cái này Tinh Hôi Thiết vốn là nhất phẩm đúc rèn Tài Liệu, gia nhập một khối đúc rèn ra dạng này Phẩm Chất kiểm, cũng không đáng ngạc nhiên."

Sở Bắc nhún vai, lộ ra một bộ vốn nên biểu tình như vậy.

"Móa! Chuôi kiểm này bên trong mới gia nhập một khối cái kia Tinh Hôi Thiết!"

Vương Tiểu Hồ thán phục một tiếng, trong lòng đã toát ra một cái ý nghĩ, thu thập Tinh Hôi Thiết!

Hắn muốn rèn đúc một bả tốt hơn kiểm, kiểm đúc rèn Tài Liệu tất cả đều là Tinh Hôi Thiết.

Một bên Trác Bất Phàm nghe được Sở Bắc cùng Vương Tiểu Hồ đối thoại, trong lúc mơ hồ minh bạch cái gì, đi đến kệ hàng bên cạnh cầm lấy Tinh Hôi Thiết, hiểu kỳ đánh giá.

"Tiểu Hồ, ngươi chính là đem khối này bụi sắt cho cái kia rèn sắt, cái kia rèn sắt mới đúc rèn ra trong tay ngươi chuôi kiểm này?"

Nhìn thấy Vương Tiểu Hồ điểm đầu, Trác Bất Phàm biểu lộ trở nên hưng phấn lên, bộ dáng kia thật giống như khối này Tinh Hôi Thiết đã là vật trong túi của hắn.

"Lão bản, cái này sắt bán thế nào?"

Bên tai bên cạnh vang lên Trác Bất Phàm lời nói, Sở Bắc không hiểu nhìn về phía Vương Tiểu Hồ: "Đây là có chuyện gì? Hắn không phải cùng ngươi cùng đi sao?"

Vương Tiểu Hồ ngượng ngùng cười một tiếng, giang tay ra: "Lão ca, ngươi tiệm này quy củ ta còn chưa kịp cùng hắn nói."

Sở Bắc thật dài thờ dài một tiếng, về sau đoạt lấy Trác Bất Phàm trong tay Tinh Hôi Thiết thả lại kệ hàng bên trên.

"Lão bản, ngươi đây là ý gì? Sợ ta không có tiền mua không nổi sao?"

Trác Bất Phàm sắc mặt âm trầm mang theo tức giận, từ trong ngực móc ra Ngũ Mai Linh Tệ, không quên ở Sở Bắc trước mặt lắc đất lấy.

"Cái này từ vật trên đài không bán, ngươi cần dùng trên người ngươi hiện có đồ vật đến tiến hành cầm cố." Sở Bắc miệng góc mang theo Chức Nghiệp Hóa nụ cười, không nhanh không chậm nói nói.

"Lấy vật đổi vật?"

Trác Bất Phàm nỉ non một tiếng, tiếp theo đem ngón giữa ngọc giới cho cầm xuống dưới, đưa tới Sở Bắc trước mặt: "Cái này có thể chứ?"

Còn không đợi Sở Bắc nói chuyện, Vương Tiểu Hồ đã không nhịn được đi tới, nhanh chóng đem Trác Bất Phàm trong tay giới chỉ cho đẩy đứng thẳng trở về.

Đồng thời, còn làm một thủ thế, ý là đừng có lại cho ta mất thể diện!

Trác Bất Phàm ngọc trong tay giới mặc dù nhìn như hoàn chỉnh Vô Khuuyết, kỳ thật vẫn là có chút tí vết, cũng nguyên nhân chính là như thế lúc ấy bỏ ra một cái Linh Tệ liền đoạt tới tay.

Nếu là ở địa phương khác, Vương Tiểu Hồ còn có thể để hắn lấy ra đi lừa gạt, nhưng tiệm này chủ nhân là như vậy tinh Minh!

Nhớ ngày đó, hắn lấy ra giá trị hai cái Linh Tệ quạt giấy đi ra cầm cố, đối phương chỉ liếc qua một cái liền nói không được.

"Tiểu Hồ, ngươi biết rằng ta ra môn không mang theo vật phẩm quý giá! Chẳng lẽ lại ngoại trừ cầm cố bên ngoài, liền không có biện pháp khác rồi?"

"Đi theo ta!"

Vừa mới nói xong, Vương Tiểu Hồ liền kéo lấy Trác Bất Phàm đi tới may mắn rút thương cơ bên cạnh.

"Nhìn thấy cái này Tinh Hôi Thiết ngăn chứa sao? Bỏ tiền đi!"

"Một cái Linh Tệ! Đen như vậy!"

Nhìn thấy giả cả, Trác Bất Phàm thần sắc sắc sảo, nhưng vì Tinh Hôi Thiết vẫn là đem trong tay một cái Linh Tệ đầu nhập vào mở miệng bên trong.

"Tiểu Hồ, sáng sớm người lên lên lút lút, chính là vì đến tiệm này?"

Tại Hồng Mang chuyển động thời điểm, Trác Bất Phàm dành thời gian hướng Vương Tiểu Hồ hỏi ý kiến hỏi.

Vương Tiểu Hồ con người chuyển động: "Như như lời người nói, mục đích của ta đúng vậy cái này Tinh Hôi Thiết. Cái này Tinh Hôi Thiết mỗi ngày số lượng có hạn, người biết càng ít càng tốt."

"Há, là như thế này a!"

Trác Bất Phàm một mặt hồ nghi điểm một cái đầu, Hồng Mang chuyển động tốc độ cũng chậm lại.

"Leng keng!"

Thanh âm thanh thúy vang lên, Hồng Mang rơi vào mây mẩn Cách bên trên.

"Móa nó, đây là yên? Ngay cả rau cải trắng cũng không cho ta!"

Trác Bất Phàm hùng hùng hổ hổ, ngay tại nó chuẩn bị lại ném một cái Linh Tệ lúc, vừa có lực đại thủ khoắc lên cánh tay của hắn.

"Hắc điều, một ngày chỉ có thể rút một lần thương, người hôm nay cơ hội đã sử dụng hết."

"Cái gì? Có tiền cũng không thể nhiều ném?"

Trác Bất Phàm đè nén Nộ Hòa, tránh thoát Sở Bắc trối buộc, mặt lạnh lấy nói: "Trong tiệm những quy củ này đều là người định?"

"Đúng."

"Có thể hay không vì ta đổi?"

"Không thể."

"Người biết ta là ai không? Không sợ đắc tội ta sao?"

Sở Bắc nhìn qua Trác Bất Phàm, trở nên nghiêm túc lên: "Người đang uy hiếp ta?"

Trác Bất Phàm sắc mặt khê giạt mình, hắn không ngờ tới đối phương thế mà không chút nào để hắn vào trong mắt.

Vừa nghĩ tới trước mắt cái này vắng vẻ chỗ ngồi mở Điểm Lão Bản thái độ, Trác Bất Phàm cười, thừa dịp Vương Tiểu Hồ không có phòng bị tình huống dưới, một bả rút qua nó trường kiếm trong tay, đem kiếm nhọn nhắm ngay Sở Bắc cổ họng.

"Một cái tiệm nát quy củ nhiều như vậy, còn không bả điều gia để vào mắt, người tin hay không ta hiện tại liền đập. . ."

Vương Tiểu Hồ tay mất lạnh lẽ, không đợi Trác Bất Phàm đem nói cho hết lời liền một tay ngăn chặn miệng của hắn miệng, đồng thời đem hắn kéo lùi đến một bên.

Cũng không biết Vương Tiểu Hồ đối Trác Bất Phàm nói thứ gì, Trác Bất Phàm biểu lộ bắt đầu biến hóa, từ khuôn mặt dữ tợn ngậm lấy tức giận ngược lại trở nên hoảng sợ mang theo một tia may mắn.

Sau một hồi khá lâu.

Trác Bất Phàm thật sâu liếc mắt Sở Bắc, kiêng kỵ đi vòng ra Cửa Hàng đại môn.

"Lão đệ, người ngược lại là rất cơ trí a!"

Sở Bắc xoa xoa tay, cười lạnh nhìn lấy Vương Tiểu Hồ.

Vương Tiểu Hồ gãi gãi đầu, lúng túng cười nói: "Lão ca, Hắc Điều là ta chết ca môn, chơi đùa từ nhỏ đến lớn. Ta hiểu rõ hắn, hắn không giống Long Đại mấy người như vậy chịu đánh."

Nói xong, Vương Tiểu Hồ cũng đem trong tay một cái Linh Tệ đầu nhập vào mây mẩn rút thương cơ bên trong.

"Quả nhiên cái gì đều không bên trong!"

Nhìn qua dừng lại tại mây mẩn Cách bên trên Hồng Mang, Vương Tiểu Hồ thở dài một tiếng, về sau đi đến trước quầy đem Công & Thủ đạn cầm lấy, đồng thời từ trong ngực thận trọng móc ra một thúy Linh Chu.

"Cái này Bách Linh cô về người, Công & Thủ đạn ta liền mang đi."

Sở Bắc tiếp nhận Bách Linh cô, trong mắt mang theo một tia hoang mang, trong khi muốn hỏi chút gì thời điểm, Vương Tiểu Hồ đã mang theo Công & Thủ đạn đi ra cửa hàng môn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Toàn tiệc cá

"Khinh Vũ, cho ta đến thanh đao."

Vương Tiểu Hồ đi không lâu sau, Sở Bắc cũng ra Vạn Giới hiệu cầm đồ, đi tới Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Đao? Sở đại ca, người muốn đao làm gì? Không phải là đi giết người a?"

Mạc Khinh Vũ từ sau trù bên trong đi ra, trong tay cầm một thanh mới tinh dao bầu.

"Không phải giết người là giết cá!"

Sở Bắc tiếp nhận Mạc Khinh Vũ thái đao trong tay, miệng góc gờ lên mỉm cười: "Người nếu là hiếu kỳ trước hết thả ra trong tay sự tình, đi theo ta tới đi."

Mạc Khinh Vũ lên tiếng, đi theo Sở Bắc sau lưng đi ra Tiểu nhà hàng nhỏ.

Nương theo lấy đạp đạp tiếng bước chân, hai người rất nhanh liền đi tới Vạn Giới hiệu cầm đồ.

"Đây là cái gì cá! Thật lớn a!"

Vừa tiến vào hiệu cầm đồ, Mạc Khinh Vũ ánh mắt liền tập trung tại Thanh Lân cá trên thân, như anh đào miệng miệng hơi mở lớn, mang theo kinh ngạc.

"Một hồi kêu lên Ngu đại nương, Thái đại ca bọn hắn, buổi trưa hôm nay chúng ta liền đến cái toàn tiệc cá!"

Sở Bắc hướng phía Mạc Khinh Vũ nhếch miệng cười một tiếng, tiếp theo ngồi xổm người xuống chậm rãi đem thẩu rõ ràng quây thủy tinh từ kệ hàng Hạ Tầng rút ra.

"Làm thịt cá còn muốn chọn chỗ tốt."

Sở Bắc quét mắt trong tiệm không gian, lắc lắc đầu về sau, liền gờ lên quây thủy tinh hướng về môn đi ra ngoài.

Tại Vạn Giới hiệu cầm đồ cùng rả rích Quần Sơn ở giữa, còn có gần năm trăm mét đất trống, lớn như vậy vị trí đầy đủ hẳn giết Thanh Lân cá.

"Bịch!"

Giờ tay chém xuống, Sở Bắc không chút do dự đối Thanh Lân cá đầu to đưa trùng điệp vung mạnh một dưới.

"Sở đại ca, người tốt bạo lực!"

Mạc Khinh Vũ vừa mới dứt lời, tựa hồ ý thức được cái gì, trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, chết ở trong tay nàng cá không có ngàn đầu cũng có trăm đầu.

Có lẽ duy chỉ có khác biệt chính là, nàng giết cá cùng trước mắt Thanh Lân cá về mặt hình thể có khác nhau rất lớn.

Tại Mạc Khinh Vũ chú mục dưới, Sở Bắc nắm đao ba lượt bên dưới liền bả hơn một mét trường đã bất tỉnh đi Thanh Lân cá cho chia làm vài khúc.

"Những này hẳn là đủ làm toàn tiệc cá."

Sở Bắc chọn lựa bộ phận cá đoạn, về phần còn lại vẫn như cũ thả lại thẩu rõ ràng quây thủy tinh.

Hệ thống sản xuất quây thủy tinh, xuyên suốt lấy từng tia từng tia hàn khí, có rất tốt giữ tươi công năng.

"Khinh Vũ, người đi đâu?"

Tương Thanh vậy cá xử lý tốt về sau, Sở Bắc phát hiện Mạc Khinh Vũ đã Tiểu chạy ra ngoài.

Mạc Khinh Vũ chạy đến Vạn Giới hiệu cầm đồ lúc, xoay đầu nhìn lấy Sở Bắc cười nói: "Ta xem một chút hôm nay vận khí như thế nào, có thể hay không làm ra một đũa Thủy Tâm đồ ăn, làm cho đoàn người ăn một chút."

Sau một hồi khá lâu, khi Sở Bắc bùng thẩu rõ ràng quây thủy tinh mới vừa đi tới hiệu cầm đồ cửa ra vào sự tĩnh, liền nghe được êm tai thanh thủy thanh.

【 chúc mừng người chơi vui lấy được Thủy Tâm đồ ăn 】

Mạc Khinh Vũ từ mây mẩn rút thương cơ khe bên trong lấy ra Thủy Tâm đồ ăn về sau, mừng rỡ nhìn lấy Sở Bắc: "Đem cá đưa đi ta chỗ ấy, còn có đi thông tri Ngưu đại nương trong các nàng buổi trưa đừng làm đồ ăn."

"Được!"

Sở Bắc lên tiếng, đem thẩu rõ ràng quây thủy tinh thả lại kệ hàng về sau, lấy ra đã chuẩn bị xong cá đoạn liền ra môn hướng Tiểu nhà hàng nhỏ mà đi.

...

"Ngưu đại nương, đang làm việc hả a!"

Sở Bắc ra Tiểu nhà hàng nhỏ về sau, trước hết nhất hướng đi đối môn trâu thị Cửa Hàng May.

"Tiểu Bắc a, có phải hay không không có y phục mặc rồi? Tại Đại Nương chỗ này, không cần câu nệ như vậy, trực tiếp mở miệng không có chuyện gì."

Dứt lời, Ngưu Hồng từ trong ngăn tủ lấy ra một kiện tiệm quần áo mới đưa cho Sở Bắc.

Nhìn thấy Ngưu Hồng hiểu lầm, Sở Bắc liên tục khoát tay: "Ngưu đại nương, ngài làm y phục rắn chắc vô cùng đây. Ta là muốn đến nói cho a, cái này giữa trưa cũng đừng nấu cơm, ta cùng Khinh Vũ chuẩn bị toàn tiệc cá, buổi trưa vừa đến bận rộn nữa đều muốn đi qua."

Ngưu Hồng cũng không có vẻ gượng ép, trực tiếp cười đồng ý: "Nhất định đến đúng giờ! Nhìn xem Khinh Vũ cái kia nha đầu tay nghề có hay không hạ xuống."

"Vậy thì tốt, Ngưu đại nương ngài tiếp tục làm việc lấy, ta tìm Thái đại ca đi."

Sở Bắc dư quang liếc mắt trâu thị Cửa Hàng May phía đông một mực trống không hào hoa không người ở phòng ốc, hướng Thái thị lò rèn đi đến.

Thời khắc này Thái Tín chính ngồi ngay ngắn ở một trương phương trên ghế, thiết chùy trong tay đang không ngừng vung đánh lấy.

"Thái đại ca, ta cùng Khinh Vũ chuẩn bị toàn tiệc cá, buổi trưa vừa đến cũng đừng quên đi a! Mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm, náo nhiệt một chút."

"Tốt, tuyệt không đến muộn!" Thái Tín cảm qua một bên bôi khăn lau lau rồi mồ hôi trán Thủy về sau, hướng phía Sở Bắc búng tay một cái.

Mời xong Thái Tín về sau, Sở Bắc liền hướng về Lý Nhân vợ chồng đưa ra Y Quán đi đến.

Sở Bắc còn chưa đi đến Y Quán cửa ra vào, liền nghe được Lý Nhân thê thảm thống khổ tiếng gào.

"Phong lão gia tử, người bỏ qua cho ta đi! Lần này tại sao lại tìm tới ta rồi? Nhanh đi tìm Sở Bắc tên kia a!"

"Sáng sớm ta tìm qua tiểu tử kia, hắn không tại trong tiệm. Không có cách, lần này chỉ có thể tìm người."

Nghe trong nhà hàng âm thanh, Sở Bắc trước tiên ngừng bước chân, hấn sợ nhất đứng vậy bang Phong lão gia tử từng thuốc.

Vừa khở lại khó ăn không nói, mẩu chột là mỗi lần ăn xong đều có hậu di chứng.

Có như vậy một lần, hắn ăn Phong lão gia tử đan dược, thượng thổ hạ tả ròng rã ba ngày.

Cũng may hôm nay sáng sớm hắn liền đi Hoàng phủ, trốn khỏi một kiếp này.

Chờ đợi một hồi lâu, đang nghe trong nhà hàng truyền ra Lý Nhân nôn khan âm thanh lúc, Sở Bắc mới mang theo ý cười tiếp tục phóng ra tiến lên bước chân.

"Ai, không nghĩ tới lần này lại thất bại."

Vừa đi vào Y Quán bên trong, Sở Bắc liền đối diện đụng phải một mặt cháy đen ai thanh thán khí Phong lão gia tử.

"Lão gia tử, đừng tiết khí, không ngừng cố gắng! Lý huynh hấn thân thể cốt tốt, nhấm nháp ngài làm tốt đan dược là hấn đòi trước đã tu luyện phúc khí."

Nghe được Sở Bắc lời nói, một bên chính đang nôn khan Lý Nhân lập tức sặc ho khan: "Sở huynh, lời này của ngươi thật đúng là quá bất nhân nghĩa! Lại nói có Phúc cùng Hưởng, lão gia tử đan dược ngươi mới là tốt nhất ăn thử người."

"Hai người các ngươi a liền đừng cãi cọ, lão gia tử nói, về sau Thiên Đan đã luyện thành, hai người các ngươi đều có phần, vẫn là miễn phí nhận lấy nha!"

Đúng lúc này, đường sau đi ra một tên ước chừng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi nữ tử.

Nữ tử này mặc dù không có sắc đẹp khuynh quốc khuynh thành, nhưng cho người ta lần đầu tiên cảm giác cũng là dị thường thanh lệ, cả người tản ra nhàn nhạt xuất trần khí chất, cho người ta một loại cảm giác yên lặng.

"Sở đại ca, ngươi chỗ nào thụ thương sao?"

Lãnh Nguyệt ngưng ngưng mắt nhìn qua Sở Bắc, bắt đầu quan sát.

"Ta thân thủ như thế bồng, ai có thể đã thương ta."

Sở Bắc trên nét mặt mang theo điểm điểm đắc ý, cười nói: "Ta lần này đến đây, là mời các ngươi ba đi Tiểu nhà hàng nhỏ ăn cơm. Kinh Vũ đang chuẩn bị toàn tiệc cá, các ngươi cũng đừng đi trễ đến lúc đó chỉ còn cá cốt đầu."

"Sở huynh, ngươi cứ yên tâm đi! Kinh Vũ tài nấu ăn muốn so nhà ta vị này. . . A, đau đầu! !"

Lý Nhân trong miệng lời nói còn chưa nói xong, cũng đã thống khổ kêu lên.

Duy gặp Lãnh Nguyệt ngưng ngón tay dài nhọn đã tìm được Lý Nhân bên hông, đang không ngừng thay đổi lấy.

"Lão gia tử, ngươi cũng mau trở về thanh tẩy một cái đi! Hiện ở trong miệng còn phun khói đen đâu, lớn ban ngày ngươi đây là muốn dọa người nha!"

Sở Bắc dặn dò một phen Phong Lão Đầu, liền dẫn ý cười ra Lý thị Y Quán, hướng Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Ngầm hiểu lẫn nhau

"Sở đại ca, ngươi con cá này ở đâu ra a? Chất thịt muốn so phổ thông cá tốt hơn mấy lần đâu!"

Hậu trù bên trong, Mạc Kinh Vũ đã cầm dao bầu từ cá đoạn trên nạo một đại khối thịt cá xuống tới, trong con ngươi mang theo kinh ngạc.

Thịt cá chính thể hiện lên, lâu lâu xen lẫn một số kinh mạch trắng tươi tơi máu, ngón giữa nhẹ đập thịt cá cực kỳ co dãn.

"Con cá này đến đâu nhưng lớn đâu, đến từ Cửu Trọng Thiên bên ngoài, chính là ta hiệu cầm đồ hàng tốt một trong." Sở Bắc đi vào hậu trù, thuận miệng nói nhảm, miệng góc ở giữa treo nụ cười thần nhiên.

Mạc Kinh Vũ trợn nhìn Sở Bắc một chút, cắt gọt vài miếng thịt cá bắt đầu để vào chảo dầu tiên tạc, có thứ tự gia nhập lấy các loại đồ gia vị, thủ pháp rất là thành thạo.

Chỉ chốc lát sau, một cỗ mùi thịt liền từ trong chảo dầu phiêu tán ra, dần dần quanh quẩn tại Sở Bắc chớp mũi.

"Thơm quá a!"

Sở Bắc khịt khịt mũi, vền vền là cái này dầu sắc lát cá mùi thịt, cũng đã làm cho người thèm nhỏ nước dãi.

"Thừa dịp lấy bọn hán còn chưa tới, trước hết để cho Sở đại ca từng bên trên một mảnh vì ngươi kiểm định một chút, tình bọn hán đến lúc đó sau ghét bỏ tay nghề của ngươi giảm xuống."

Sở Bắc xoa xoa tay, cầm lấy đĩa một bộ không kịp chờ đợi bộ đáng.

"Muốn ăn cứ việc nói thẳng, còn cầm ta làm lấy có!"

Mạc Kinh Vũ tức giận nói nói, đồng thời dùng mười vót quơ lấy một khối tiên tặc tốt lát cá bày đặt ở Sở Bắc trước người.

Nhìn lên trước mắt tản ra mùi hương kim hoàng lát cá, Sở Bắc không khỏi hít thật sâu một hơi khí, nhanh chóng đem kẹp lên thổi thổi, tiếp theo để vào trong miệng.

"Sở đại ca, vị đạo như thế nào?"

Mạc Kinh Vũ nhuyển động một bên dưới cổ họng, không khỏi thăm dò nói.

Sở Bắc biểu lộ khi thì phiền muộn, khi thì say mê, khi thì nhú mày, coi hình thật đúng là giống một cái thưởng thức qua rất nhiều thức ăn ngon mỹ thực gia.

"Sở đại ca? Nói chuyện a!" Mạc Kinh Vũ lại kêu một tiếng.

"Chất thật mềm non, tươi mùi thơm đẹp, có thể nói cửa vào tức hòa tan, chỉ lưu nhân nhát mùi thịt bồi hồi răng ở giữa."

Sở Bắc thần sắc trở nên thư giãn, con ngươi hơi nheo lại, rất là một bộ hưởng thụ bộ đáng.

Làm Sở bắc khiếp sợ là, thịt cá vừa bị nuốt vào trong miệng, trong bụng liền dâng lên một dòng nước ấm du dương ở toàn thân, cực kỳ hài lòng sáng khoái.

Đợi nó hào hào cảm thụ một phen mới phát hiện, từ thân linh lực trong cơ thể lại có có chút tăng trưởng, tuy nhiên đối Tu Vũ Giả mà nói cũng không rõ ràng, nhưng nếu là đặt ở phổ thông trên thân thể người tuyệt đối có thể đưa đến cường thân kiện thể kéo dài tuổi thọ hiệu quả.

"Có khoa trương như vậy sao?" Mạc Kinh Vũ liếc mắt Sở Bắc, vênh vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, trong mắt mang theo một tia nghi vấn.

"Ngươi ăn một khối liền biết nói."

Sở Bắc kẹp lên một khối kim hoàng lát cá, đặt ở miệng bên miệng thổi thổi tiếp theo đưa tới Mạc Kinh Vũ bên miệng.

Phát giác được Sở Bắc cử động, Mạc Kinh Vũ sắc mặt biến đến hơi ửng hồng, người người chớp mũi mùi thịt, không nhịn được mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

Thịt cá nhập miệng, Mạc Kinh Vũ thần sắc đột biến, say mê thỏa mãn chỉ sắc hoàn toàn thay thế lúc trước nghi vấn.

"Con cá này thịt thật thần kỳ a, trong bụng dâng lên dòng nước ấm, thật thoải mái a!"

Mạc Kinh Vũ bên môi dần dần triển khai cười, giống như lê hoa đua nở, vui từ tâm tới.

Sở Bắc khẽ cười một tiếng, chọc chọc Mạc Kinh Vũ mi tâm: "Đừng trở về chỗ, toàn tiệc cá vẫn chờ ngươi làm đâu!"

Bên tai bên cạnh vang lên lời nói, Mạc Kinh Vũ một cái hoàn hồn, vội vàng đem Sở Bắc đẩy ra hậu trừ: "Đừng ở chỗ này quấy rầy ta, chậm trễ thời gian của ta!"

Sở Bắc một mặt phiền muộn, hán còn muốn lấy mỗi đạo đồ ăn ra nài trước đó đều ăn trước bên trên một thanh đây.

Mắt bên dưới ngược lại tốt, bị Đầu Bếp đẩy đi ra, chỉ có thể buồn bực ngán ngẩm xoát lên diễn đàn.

Thật lâu.

"Kinh Vũ a, ngươi cái này mùi thịt đã tại toàn bộ trong ngũ nhũ đều phiêu tán ra!"

Tiếng bước chân vang lên, Thái Tín đi đến, cái mũi không ngừng nhún nhún.

"Thái đại ca, còn muốn ngươi đợi lát nữa, còn có sau cùng hai món ăn!" Mạc Kinh Vũ âm thanh từ sau trừu bên trong truyền ra.

Nhìn thấy Thái Tín đến, Sở Bắc cũng thu hồi thông đạt, từ trên ghế sau khi đứng dậy, tiện tay đem hai tấm phương phương chính chính cái bàn bắt đầu bình gom lại.

"Thái đại ca, đừng ngốc đứng đấy, ngồi chung loại!"

Sở Bắc đem hai cái bàn từ ghép lại với nhau, cái ghế lần lượt cất kỹ về sau, liền nắm kéo Thái Tín làm được trên một cái ghế.

"Đạp đạp đạp. . ."

Nhà hàng bên ngoài, tiếng bước chân xen lẫn nói chuyện với nhau âm thanh theo nhau mà đến.

Rất nhanh, Ngưu đại nương, Lý Nhân vợ chồng cùng Phong Lão Đầu cũng đi đến.

"Phong lão gia tử, hôm nay ăn mặc thật sạch sẽ a, cả người đều lộ ra tinh thần vô cùng phấn chấn!"

Thái Tín kéo qua cái ghế một bên, về sau đứng dậy đỡ lấy Phong Lão Đầu ngồi ở bên cạnh hắn vị trí bên trên.

"Ta đây không phải sợ cho Khinh Vũ nhà hàng chiều đen nha, vạn nhất có người tới dùng cơm nhìn thấy có một Tao Lão Đầu Từ bị hù chạy làm? Khinh Vũ cái này nha đầu đến lúc đó ghi hận ta, cái kia nhưng làm sao bây giờ?"

Phong lão gia tử khó được mở lên trò đùa đến, nếu là nhìn kỹ lại, nó trên người một bộ trường bào còn mang theo lấy một chút tro bụi, rõ ràng phủ bụi hồi lâu.

"Sở đại ca, người đừng đang ngồi! Mau vào cho ta bụng thức ăn, đừng để đoàn người đói bụng!"

Mạc Khinh Vũ khẽ kêu âm thanh từ sau trù bên trong truyền đến, mang theo một tia tức giận.

Sở Bắc kêu gọi Ngưu đại nương mấy người sau khi ngồi xuống, ngượng ngừng cười một tiếng: "Mọi người hơi chùng loại một lát, hiện tại liền đi cho các người bụng thức ăn."

"Thật giống nhà ở vợ chồng trẻ!"

Sở Bắc vừa đi hai bước, phía sau truyền đến Ngưu đại nương cảm khái âm thanh, chân hạ sai điểm một cái lão đảo.

Hậu trù vẫn còn bận rộn Mạc Khinh Vũ, tựa hồ cũng nghe đến Ngưu đại nương trong miệng lời nói, mặt đỏ tới mang tai.

"Tốt phong phú a, thật sự là người người liền chảy ròng miệng Thủy!"

Hơi có vẻ không khí ngọt ngào bị Sở Bắc cho đánh vỡ, tiếp theo nhô ra tay từ Mạc Khinh Vũ trước mặt bụng lên hai mâm đồ ăn.

"Sở đại ca, người cẩn thận một chút." Mạc Khinh Vũ bờ môi khẽ nhúc nhích, nhẹ giọng nhắc nhở nói.

"Thủy nấu cá, dấm đường cá lên trước bàn á!"

Về đến đại sảnh, Sở Bắc yêu quát một tiếng về sau, lại hướng đi hậu trù.

Tới tới lui lui ba chuyển, trên bàn đã có bảy đạo liên quan tới Thanh Lan cá món ăn.

"Đây là sau cùng một món ăn, thanh đạm nhưng không đơn giản, tên là xào Thủy Tâm."

Sở Bắc đem Thủy Tâm đồ ăn bụng đặt ở trên mặt bàn về sau, liền cùng Mạc Khinh Vũ cùng một chỗ ngồi xuống.

"Thủy nấu cá, dấm đường cá, tiên tặc lát cá, lát cá đậu hũ canh, canh chua cá, cháy hương cá nướng, cúc hoa cá, không hổ là toàn tiệc cá!"

Lý Nhân nuốt một cái miệng Thủy, một mặt đói khát dạng: "Hôm nay xem ra phải lớn no bụng lộc ăn!"

"Khinh Vũ a, lão đầu từ đã không nhịn được, có hay không có thể chạy?" Phong lão gia tử cầm lấy đũa, trong mắt mang theo mong đợi nhìn về phía Mạc Khinh Vũ.

"Lão gia tử, ngài cũng đừng khách khí, ăn hết mình!"

Mạc Khinh Vũ khẽ cười một tiếng, đứng dậy cầm một cái chén nhỏ, cho Phong lão gia tử đựng điểm lát cá đậu hũ canh.

"Con cá này có chút ý tứ, bên trong có chút môn đạo!"

Phong lão gia tử ném một khối thịt cá, biểu lộ đầu tiên là một trận sáng khoái, tiếp theo lông mày dần dần nhăn lại, dường như trở về vị.

"Vào miệng tan đi a! Đây không phải phàm cá a, Khinh Vũ tay nghề cũng là nhất lưu a!"

Lý Nhân kẹp lên một khối tiên tặc lát cá ném vào trong miệng, một bộ lâng lâng muốn Thăng Thiên bộ dáng.

"Vừa tron lại non, ăn vào trong bụng còn có một dòng nước ấm, cảm giác này trước kia ăn cá thời điểm chưa từng có a!"

Nguru đại nương thờ phào một thanh khí, hai tay vuốt ve lấy bụng dưới, tươi cười rạng rỡ.

Về phần Thái Tín, đang mang theo đĩa một mặt xoắn xuyết, tựa hồ không biết đạo ăn trước cái nào đạo đồ ăn.

"Khinh Vũ, ngươi đến nếm thử cái này Thủy Tâm đồ ăn."

Sở Bắc tựa hồ nghĩ tới điều gì, đem trước người Thủy Tâm đồ ăn hướng phía Mạc Khinh Vũ trước người bước đi thông thả bước đi thông thả, đồng thời không quên kẹp lên một đĩa bỏ vào Mạc Khinh Vũ trong chén.

Mạc Khinh Vũ miệng miệng khẽ nhếch, nhai nhai: "Tươi non vị đẹp, so với rau xanh mà nói ăn ngon mấy lần! Ăn vào trong bụng cảm giác cùng con cá này thịt, trong bụng đồng dạng sẽ dâng lên một dòng nước ấm, thoải mái dễ chịu đến cực điểm."

Nghe vậy, Sở Bắc cũng kẹp một khối nhỏ Thủy Tâm đồ ăn để vào miệng góc nhấm nuốt nhâm nhi thưởng thức.

"Khinh Vũ a, ngươi con cá này cùng đồ ăn đều ở đâu ra a? Cảm giác cùng bình thường bên trong ăn rất khác nhau a!"

Lãnh Nguyệt ngưng vừa mới nói xong, Lý Nhân, Thái Tín, Nguru đại nương còn có Phong lão gia tử đồng thời ngừng đôi đĩa trong tay, cả đám đều tò mò nhìn Mạc Khinh Vũ.

"Cái kia. . . Cá cùng đồ ăn kỳ thực đều là Sở đại ca trong tiệm." Mạc Khinh Vũ gãi gãi đầu cười ngượng ngừng nói.

Nghe vậy, đám người lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, từng cái ngậm hiểu lẫn nhau tiếp tục ăn uống thả cửa.

Từ Vạn Giới hiệu cảm đồ đột nhiên xuất hiện ngày đó trở đi, bọn hắn liền biết đạo Sở Bắc không hề giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, nhất định có chút bí mật.

Nhưng bọn hắn cũng có thể nhìn ra Sở Bắc không muốn lộ ra, từ đó cũng một mực không có hỏi tới qua.

"Cảm ơn!"

Sở Bắc trong lòng dâng lên một cỗ ấm áp, trước bàn những người này hắn đã hoàn toàn đem bọn hắn trở thành người nhà.

Tại Tiểu nhà hàng nhỏ náo nhiệt đồng thời, An Nghi ngõ hẻm cùng Trường Hương Nhai chỗ giao giới, một bóng người ló ra.

Đây là một Văn Nhã Công Tử, ăn mặc một bộ Thanh Sam tay cầm một thanh tinh xảo quạt giấy, đi vào An Nghi ngõ hẻm trong sắc mặt rõ ràng trở nên cảnh giác lên.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,.,.^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Bách Hiểu Sanh đến nhà hàng

"Quả nhiên là trên trần hẻo lánh nhất ngõ nhỏ, lớn ban ngày, trên đường thể mà không có bất kỳ ai!"

Tiêu Vũ Phàm liếc mắt đóng cửa Lý thị Y Quán không khỏi nhếch miệng, gương mặt ghét bỏ bộ dáng.

"Thơm quá a!"

Bỗng nhiên, Tiêu Vũ Phàm cái mũi run run dùng sức hít hà, lần theo mùi thơm bước chân càng lúc càng nhanh.

Trong chốc lát, hắn liền đi qua Thái thị lò rèn, lại một lát sau bên tai bên cạnh liền vang lên tiếng ồn ào.

"Lão gia tử, Nguru đại nương các ngươi từ từ ăn, khả năng có khách nhân đến, ta đi nghênh đón một dưới."

Nghe được ngoài tiệm càng ngày càng gần tiếng bước chân, Mạc Khinh Vũ cầm lấy khăn tay lau miệng góc, liền đứng dậy hướng phía cửa đi tới.

Lúc này, Tiêu Vũ Phàm cũng đã đi tới Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Vị này khách quan mời vào trong, muốn ăn chút gì?" Mạc Kinh Vũ nhìn lấy Tiêu Vũ Phàm, miệng góc mang theo ý cười.

Tiêu Vũ Phàm liếm liếm lưỡi đầu, chỉ Ngưu đại nương chùng loạ có người nói: "Bọn hần tại ăn cái gì a? Thật không nghĩ tới như thế vắng vẻ chỗ ngồi, thế mà còn có như thế bỗng nhà hàng. Vền vẹn là trong không khí phiêu đảng mùi thịt, liền đã quăng Tây Nguyên quán rượu một con đường."

"Đây quả thật là quá đề cao tiêu điểm, tiêu điểm có thể nào cùng Tây Nguyên quán rượu so sánh đây."

Mạc Kinh Vũ đem Tiêu Vũ Phàm nghênh đến một cái bàn bên cạnh, vì đó kéo tới một cái ghế.

"Thanh âm này làm sao có chút quen thuộc đâu?"

Sở Bắc nỉ non một tiếng, ngừng đôi đũa trong tay, hiếu kỳ ngẩng đầu nhìn lại.

"Này! Hiệu cảm đồ huynh, ngươi làm sao ở chỗ này!"

Hai người ánh mắt bề ngoài đứng, Tiêu Vũ Phàm trong nháy mắt hô to một tiếng, mang theo hưng phấn.

"Sở đại ca, người này ngươi biết a?" Mạc Kinh Vũ lệch đầu nhìn về phía Sở Bắc, trong mắt mang theo ánh mắt hỏi thăm.

Sở Bắc không chút do dự lắc lắc đầu: "Kinh Vũ, ngươi đừng để ý tới hần! Hần như ăn, ngươi liền lấy tiền cho hần làm; hần nếu không ăn, ngươi có thể trực tiếp đuổi hần lần."

"A?"

Mạc Kinh Vũ nghe vậy, sắc mặt khẽ giật mình, cứ thế ngay tại chỗ.

"Hiệu cảm đồ huynh, ngươi sao có thể nói như vậy đâu? Chúng ta không phải vừa từng có trên phương diện làm ăn tới lui sao?"

Tiêu Vũ Phàm hoàn toàn liền là một bộ như quen thuộc đáng vẻ, trong chốc lát liền chạy tới Sở Bắc trước người, đặt mông ngồi ở Mạc Kinh Vũ vị trí bên trên.

"Ba!"

Sở Bắc nhanh chóng nhô ra tay, trực tiếp vuốt ve Tiêu Vũ Phàm chuẩn bị cầm lấy đũa tay.

"Tiểu tử ngươi tới chỗ này làm gì? Còn có, vị trí này là ngươi làm sao?"

Sở Bắc tháo ra Tiêu Vũ Phàm, tiếp theo hướng phía Mạc Kinh Vũ vẫy vẫy tay, ra hiệu nàng đi sang ngồi.

"Sở đại ca, đã người ta nhận biết ngươi, liền để hần cùng chúng ta cùng một chỗ ăn đi."

Mạc Kinh Vũ nhoen miệng cười, lấy một đôi đũa đưa tới Tiêu Vũ Phàm trong tay.

"Đa tạ lão bản!"

Tiêu Vũ Phàm chấp tay trước ngực, tiếp theo nhìn về phía Sở Bắc: "Hiệu cảm đồ huynh, người ta lão bản đều đã nói như vậy, ngươi còn không cho ta bước đi thông thả điểm vị trí đi ra?"

Sở Bắc vắn vẹo uốn éo Quyền Đầu, cười lạnh nói: "Làm sao? Chẳng lẽ lại ngươi còn muốn ngồi tại ta cùng Kinh Vũ trung gian?"

Bên tai bên cạnh vang lên xương cốt vắn vẹo lớp lớp âm thanh, Tiêu Vũ Phàm hơi biến sắc mặt, hấp tấp vây quanh Sở Bắc một bên khác.

"Ngưu đại nương, Thái đại ca. . . Các ngươi đừng quản người này, tuyệt đối đừng cùng hần khách khí."

Sở Bắc đem mấy món ăn phân biệt hướng phía Ngưu Hồng, Thái Tín đám người trước mặt xê dịch, rất là khách khí.

"Ác ác —— vị đạo tốt tán! Thịt này chất thực tình không tệ! Đột nhiên phát hiện Tây Nguyên quán rượu dấm đường cá cùng chỗ này so sánh, đơn giản liền một chỗ một ngày a!"

Ăn mấy khối thịt cá về sau, Tiêu Vũ Phàm liên tục gọi thẳng, trên mặt viết đầy 'Thoải mái' hai chữ.

"Có chút ăn bề ngoài!"

Sở Bắc trừng mắt liếc Tiêu Vũ Phàm, về sau thân thể hướng phía Mạc Kinh Vũ bước đi thông thả bước đi thông thả, cái trước trên thân thỉnh thoảng bay ra mùi thơm cơ thể hần quả thực chịu không được.

Đáng người như nữ tử vậy liền coi là, trên thân còn tự mang 'Mùi thơm của nữ nhân', tại Sở Bắc xem ra, Tiêu Vũ Phàm làm một cái nam nhân là thất bại.

Sau nửa canh giờ.

"Đây là bình sinh vị ngon nhất một bữa cơm, cảm giác cả người đều tràn đầy khí lực!"

Tiêu Vũ Phàm ợ một cái, một mặt hài lòng cảm qua một bên khăn tay lau miệng góc dầu trơn.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trên bàn tám đạo đồ ăn cơ hồ chỉ còn lại có dầu canh, từng cái chính vẫn chưa thỏa mãn tê liệt ngã xuống tại trên ghế dựa.

"Lão bản, cho ta lại đến một phần cái này cục hoa cá, ta muốn đánh bọc về đi."

Tiêu Vũ Phàm từ trong ngực móc ra một cái Ngân Tệ, đặt ở trên mặt bàn đẩy lên Mạc Khinh Vũ trước người.

"Cái này. . . Bản Điểm còn không có món ăn này."

Mạc Khinh Vũ vuốt ve trên đầu tóc xanh, khóe môi nhếch lên điểm điểm ý cười.

"Ách?"

Ngay tại Tiêu Vũ Phàm hoang mang không hiểu thời khắc, Sở Bắc một bả cảm qua trên bàn Ngân Tệ, cười lạnh nói: "Như những này đồ ăn thật sự có cái định giá, liền cái này một cái Ngân Tệ, người ngay cả canh đều uống không đến."

Nói xong, Sở Bắc không để ý chút nào Tiêu Vũ Phàm cảm thụ trực tiếp đem Ngân Tệ cất vào đến trong ngực.

"Những này đồ ăn là hàng không bán?"

Tiêu Vũ Phàm ngược ngừng cười một tiếng, nếu thật là dạng này, vậy hẳn hôm nay quả thực gặp may.

"Không, bắt đầu từ ngày mai những này đồ ăn liền sẽ tại Bản Điểm mở bán, đến lúc đó hoan nghênh người mang theo tiền đến cổ động."

Sở Bắc đem sau cùng một mảnh thịt cá bỏ vào trong miệng, tinh tế nhai nuốt lấy.

"Tiểu Bắc, Khinh Vũ, ta cái này thân thể hiện tại khô nóng vô cùng, muốn đi hoạt động một dưới."

Thái Tín gãi gãi đầu, một trận này toàn tiệc cá ăn, trong thân thể tràn đầy lực lượng, không kịp chờ đợi muốn đi phát tiết một dưới.

"Sở huynh, ta cũng có Thái đại ca loại cảm giác này, trong bụng tựa như có đoàn lửa tại thiêu đốt." Lý Nhân lời kéo Lãnh Nguyệt ngưng tụ lại thân phụ họa nói.

Sở Bắc nghe vậy, cười nói: "Tất cả mọi người là quê nhà, ta cùng Khinh Vũ cũng liền không ra môn đưa tiễn, chúng ta ở nơi này quét dọn một dưới."

Vừa dứt lời, Ngưu đại nương liền dẫn đầu thu thập.

Nguyên bản ngồi ngay ngắn trên ghế Mạc Khinh Vũ, vội vàng đứng dậy giành lấy Ngưu đại nương khăn lau trong tay: "Đại Nương, Phong lão gia tử, Thái đại ca. . . Các người liền đi về trước đi, nơi này liền giao cho ta cùng Sở đại ca."

Tại Ngưu đại nương bọn người vừa vừa rời đi, bộp một tiếng, Sở Bắc một chương vỗ tại Tiêu Vũ Phàm vai bên trên.

"Hiệu cảm đồ huynh, người đây là muốn mưu tài sát hại tính mệnh a!"

Tiêu Vũ Phàm một tiếng hét thảm, không ngừng xoa nắn lấy bị Sở Bắc đập bộ vị.

"Ngốc ngời làm gì? Còn hưởng thụ đâu a! Người thật đúng là đem mình làm khách nhân a!"

Sở Bắc nhàn nhạt liếc mắt Tiêu Vũ Phàm, cảm qua một khối khăn lau đã đánh qua, trầm giọng nói: "Bả trên bàn những này đồ ăn bả cảm tới hậu trừ đi rửa."

Tiêu Vũ Phàm mặt trắng dã, ở tại chuẩn bị không chút do dự cự tuyệt lúc, Sở Bắc nổi đất lớn Quyền Đầu lần nữa lớp lớp vang lên.

"Tỷ liên tỷ, coi như là tiền bữa cơm này!"

Tiêu Vũ Phàm một bộ không vì vũ lực chỗ bức bách bộ dáng, bụng trước người đồ ăn bả hấp tấp hướng về hậu trừ đi đến.

"Sở đại ca, người cũng thật là, làm sao có thể khiến người ta làm những sự tình này."

Mạc Khinh Vũ giận mắt Sở Bắc, tiếp theo cũng bụng trước người bả ăn đi vào hậu trừ.

Nghe hậu trù truyền đến bịch rửa chén âm thanh, Sở Bắc rơi vào trầm tư, hần đang suy tư như thế nào cho những món ăn định giá.

Bốn ngày, muốn trở thành một tên Tam Tinh Linh Sĩ, tối đại hóa lợi dụng còn lại phía dưới Thanh Lân thịt cá không thể nghi ngờ là cái lựa chọn tốt nhất.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Trẻ con là dễ dạy!

"Nói đi, tìm đến ta có chuyện gì?"

Tiêu Vũ Phàm rửa sạch bàn ăn từ sau trù bên trong mới vừa đi ra, Sở Bắc liền đem một cái ghế đẩy lên đối phương trước người, ra hiệu nó ngồi xuống.

"Lần này tới đây là có hai chuyện, nó một tự nhiên là muốn oán trách người tại Tây Nguyên quán rượu không đạo đức, thứ hai là có chuyện muốn cùng người xác nhận một dưới."

Tiêu Vũ Phàm đặt mông ngồi xuống ghế, mở ra trong tay quạt giấy chụp chôn lên, một bộ Văn Nhã Công Tử dạng.

"Ta giúp người đuổi đi Hoàng Triết, để người khỏi bị một trận đánh đập, người mời ta ăn cơm không nên sao?"

Sở Bắc miệng góc mang theo ý cười, giang tay ra: "Chuyện thứ hai đâu?"

Tiêu Vũ Phàm ánh mắt ngưng tụ, âm thanh trầm thấp, thăm dò nói: "Người có phải thật vậy hay không đem Hoàng phủ chủ ám tạt chữa lành?"

"Thật không hồ là Bách Hiểu Sanh, tin tức này tới đúng vậy nhanh a!"

Sở Bắc trong lời nói mang theo kinh ngạc, hần giờ Thìn đi cho Hoàng Xương Viễn nhào nặn đập, đối phương buổi trưa không đến đã tới tìm hần, trước đây sau mới không đến hai canh giờ.

"Nghe người ý tứ này, Vạn Độc đan người cũng đem tới tay rồi?"

Tiêu Vũ Phàm hai đầu lông mày hiện lên một đạo chấn kinh, lần nữa chăm chú đánh giá đến trước mắt Nam Từ, đối phương thể mà thật có thể trị liệu tốt Hoàng Xương Viễn ám tạt.

"Không tệ, đây là Hoàng lão gia tử cho thù lao của ta." Sở Bắc nhếch miệng lên, con mắt hơi nheo lại.

"Người sẽ không thật sự là thần y a?"

"Không, ta có bảo bối."

"Bảo bối gì thần kỳ như vậy? Ngay cả đoạn cốt đều có thể trị hết!"

"Người mang theo bao nhiêu tiền? Có một cái Linh Tệ không?"

"Cái gì?"

Tiêu Vũ Phàm đột nhiên sắc mặt khế giết mình, làm sao trò chuyện một chút đối phương kéo tới trên người hần có bao nhiêu tiền.

"Người mang theo bao nhiêu tiền? Có một cái Linh Tệ không?"

Tiêu Vũ Phàm còn không có từ phiền muộn bên trong lấy lại tinh thần, Sở Bắc liền lại mở miệng hỏi một lần.

"Có!"

Tiêu Vũ Phàm sững sờ, tiếp theo nhanh chóng từ trong ngực móc ra một cái Linh Tệ.

Tại hai người nói chuyện với nhau hỏa nhiệt thời khắc, thật tình không biết Mạc Khinh Vũ đã đi tới một bên, chính cái miệng nhỏ khẽ nhếch nhìn lấy Tiêu Vũ Phàm.

"Người chính là trong diễn đàn lừng lẫy nổi danh Tây Nguyên Bách Hiếu Sanh!"

"Quá khen quá khen, chính là tại bên dưới!"

Tiêu Vũ Phàm đứng dậy hướng phía Mạc Khinh Vũ Song Thủ Bảo Quyền, lời nói mặc dù mang theo khiêm tốn, nhưng thần sắc lại rầm thối không được.

Nhất là một vòng dư quang rơi vào Sở Bắc trong mắt, đối phương đây là rõ ràng tại hướng hán huyền diệu.

Người nhìn, cái này Tiểu nhà hàng nhỏ lão bản đều biết rằng ta!

Sở Bắc một mặt vẻ khinh bỉ, trực tiếp đứng dậy kéo lấy Tiêu Vũ Phàm cánh tay, vừa đi vừa nói ra: "Đã có một cái Linh Tệ, ta liền dẫn người đi nhìn xem cái kia bảo bối."

Vạn Giới trong tiệm cảm động.

"Cái gì? ! Một cái Linh Tệ ném mạnh một lần!"

Tiêu Vũ Phàm chỉ may mắn rút thưởng cơ, khoe miệng co quắp động, trong đáy lòng đã bả Sở Bắc mắng hơn trăm lần.

"Bảo bối ngay tại trước mắt người, ném không bỏ tiền hết thấy tùy người."

Sở Bắc nhún vai, hoàn toàn một bộ không quan trọng dáng vẻ.

Do dự thật lâu, Tiêu Vũ Phàm liếc mắt hàng trên kệ Phục Cốt Cao, cắn răng đem trong tay Linh Tệ quăng vào rút thưởng cơ lên tiếng.

【 rút thưởng bắt đầu 】

May mắn rút thưởng cơ phát ra thanh âm thanh thúy, ngay sau đó một đạo hồng quang sáng lên, tại sáu cái ngăn chứa bên trong từng vòng từng vòng du lịch đi.

Leng keng một tiếng, rút thưởng cơ ngừng vận chuyển.

"Hoan nghênh người sáng nay lại đến!"

Sở Bắc một tay khoác lên Tiêu Vũ Phàm vai bên trên, ngữ trọng tâm dài.

"Không có? Ngay cả cái rầm đều không được đến, một cái Linh Tệ cứ như vậy hết rồi!"

Tiêu Vũ Phàm chỉ không có cái gì may mắn Cách, mày kiểm đứng đây, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Tiền chính là vật ngoài thân, mất liền mất, không cần thiết nhìn như vậy lấy ta."

Sở Bắc giang tay ra, tại đối phương bỏ tiền trước đó, chỗ có quy củ đã cùng đối phương giảng mở, cái này là đối phương lựa chọn của mình, chẳng trách hán.

"Đen, thật mẹ nó đen!" Tiêu Vũ Phàm hung tợn mắng liệt một câu.

Hán làm một cái mặt thám, Thiên Thiên một gần chết, coi như tới một cái hỏi sự tình người, hán cũng liền lừa một trận Tây Nguyên quán rượu tiền com.

Nhưng đối phương đâu, trông coi Cửa Hàng, bịch một tiếng, một cái Linh Tệ liền tới tay.

"Hiệu cảm đồ huynh, người như thế kiếm tiền, Tây Nguyên quán rượu lần kia làm sao còn muốn ta mời khách a? Trong lòng người làm sao sống ý đi nha. . ."

Tiêu Vũ Phàm Âm Dương quái điều, đem trong miệng tiếng nói kéo đến lão dài.

"Ài, lão ca tâm lý khổ người không hiểu a!"

Sở Bắc ngửa Thiên Trường thán một tiếng về sau, tại Tiêu Vũ Phàm ánh mắt giết người bên trong, bắt đầu tiễn khách.

"Thật là một cái tham thương!"

Tiêu Vũ Phàm đầy vẻ khinh bỉ dạng, ôm hận đi ra hiệu cảm đồ môn.

Trong khi đứng ở An Nghi trên đường lúc, từ trong ngực móc ra thông đạt, tuần tự đối Vạn Giới hiệu cầm đồ cùng Tiểu nhà hàng nhỏ chiếu.

"Còn kém hai cái Linh Tệ liền có thể bước vào Linh Đồ Lục Tinh."

Nhìn qua Tiểu Vũ Phạm bóng lưng rời đi, cảm thụ được thể nội dâng lên dòng nước ấm, Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng.

...

"Sở đại ca, Bách Hiểu Sanh đã đi sao?"

Giờ phút này, Mạc Kinh Vũ đã đem Tiểu trong nhà hàng nhỏ trong ngoài bên ngoài quét dọn một lần, rất là sạch sẽ gọn gàng.

Sở Bắc điểm một cái đầu, về sau cho Mạc Kinh Vũ kéo qua một cái ghế ra hiệu nó ngồi xuống.

"Có chuyện gì không?"

Nhìn lấy thần sắc nghiêm túc xuống Sở Bắc, Mạc Kinh Vũ đôi mi thanh tú nhìn lại hỏi ra hoang mang.

"Kinh Vũ, ngươi có muốn hay không mỗi ngày khách nhân nhiều một chút?" Sở Bắc ngưng mắt nhìn lấy Mạc Kinh Vũ, ngữ khí bình ổn.

"Đương nhiên muốn a! Không phải vậy, ta mỗi ngày làm gì đi trong diễn đàn tuyên truyền?"

Dứt lời, Mạc Kinh Vũ vênh vênh lên miệng: "Nhưng chỉ mới nghĩ có làm được cái gì a, trong diễn đàn những người kia vừa nhìn thấy An Nghi ngỗ hèn ba chữ này, đều biểu thị chỉ có thể ở trên tinh thần có chỗ ủng hộ."

Nghe vậy, Sở Bắc thay đổi cười một tiếng vỗ tay phát ra tiếng, trong mắt mang theo vẻ đắc ý.

"Sở đại ca, ngươi có biện pháp?" Mạc Kinh Vũ một mạch nhìn qua Sở Bắc, trong lúc mơ hồ mang theo chờ mong.

"Mùi rượu cũng sợ ngõ nhỏ sâu, hướng chi chúng ta ngõ nhỏ không phải bình thường sâu. Muốn đề cao nhà hàng danh tiếng, nhất định phải có đặc sắc, cũng chính là cái gọi là Thiên Giới món ăn."

"Thiên Giới món ăn?"

Mạc Kinh Vũ nỉ non một tiếng, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang: "Ngươi nói là Thủy Tâm đồ ăn?"

Sở Bắc tán dương mắt nhìn Mạc Kinh Vũ: "Không chỉ có là Thủy Tâm đồ ăn, còn có Thanh Lân cá."

"Nhưng mặc dù có Thiên Giới món ăn cái này cực đầu, những người giàu có kia nhà con cháu như thế nào lại tin tưởng vật siêu chỗ giá trị đâu?" Mạc Kinh Vũ trầm tư một lát, đôi mi thanh tú lần nữa nhíu lên.

Sở Bắc xoa xoa tay, khẩu phong nhất chuyển: "Cái này Tây Nguyên trấn ai sức ảnh hưởng lớn nhất? Ai Lục Thu Hút lớn nhất?"

"Chính Dương đường phố Tạ chính đức, Tạ lão gia tử!"

Mạc Kinh Vũ đầu tiên là sững sờ, về sau song chưởng hợp lại, hoàn toàn tỉnh ngộ: "Nếu là có thể bá Tạ lão gia tử mời đến ăn xong một bữa, lại dùng thông đạt ghi chép lại, mời hẳn lời bình bên trên hai câu, sau đó lại truyền đến trong diễn đàn. . ."

Đang nói nói, Mạc Kinh Vũ phốc một tiếng, bật cười.

"Thật sự là trẻ con là dễ dạy!"

Nhìn thấy Mạc Kinh Vũ đốn ngộ, Sở Bắc đối nó dựng lên cái ngón tay cái.

"Ngươi mới trẻ con!"

Mạc Kinh Vũ trừng Sở Bắc một chút, về sau xinh xắn le lưỡi một cái đầu: "Ngươi ở chỗ này ngồi, chừng loại ta cho Thủy Tâm đồ ăn cùng Thanh Lân cá định tốt giả cả, chúng ta liền đi Chính Dương đường phố bãi phòng Tạ lão gia tử."

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...

Chương 35: Bách Hiểu Sanh thiếp mời

Ngay tại nó vừa bên dưới lật ra hai ba cái thiếp mời, con mắt đột nhiên sáng lên, như ngừng lại một cái vừa phát không lâu thiếp mời bên trên.

« hẻm nhỏ vắng vẻ tinh xảo nhà hàng cùng Hắc Tâm hiệu cầm đồ »

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Làm Tây Nguyên diễn đàn nổi danh một trong những nhân vật ta, đã đủ có vài chục Thiên không có phát bài post. Ta biết Đạo Đại nhà đối ta rất là quái niệm, nhưng này thiếp cũng không phải là cùng các ngươi nói đồng dài giao lưu tình cảm.

Hôm nay, bị nhân đi An Nghi ngõ hẻm, đúng vậy Trường Hương Nhai Tây Nam cuối cái kia hẻm nhỏ! Tiểu nhà hàng nhỏ, mọi người có lẽ đều hơi có nghe thấy, bởi vì nhà này nhà hàng lão bản cũng thường thường cũng không có việc gì lại ở trong diễn đàn ẩn hiện, cũng vì nó tuyên truyền.

Ngay tại hơn một canh giờ trước, bị nhân vận khí không tệ, đuổi kịp nhà hàng lão bản làm toàn tiệc cá, cái kia mùi thịt đến nay còn quanh quẩn tại đầu lưỡi. Thần kỳ nhất chính là, ăn luôn nằng đi nhà thịt cá, trong bụng sẽ dâng lên một dòng nước ấm, cả người đều tràn đầy lực lượng.

Nếu không có muốn bị nhân dùng một chữ đánh giá, thoải mái! Hai chữ, hải lòng!

Bị nhân lấy danh nghĩa cá nhân mãnh liệt đề cử này nhà hàng, tuyệt đối đáng giá đi một lần!

Đánh giá xong cái này tinh xảo nhà hàng, không thể không nói nói tiêu đề bên trong Hắc Tâm hiệu cầm đồ.

Cái này Hắc Tâm hiệu cầm đồ ở vào Tiểu nhà hàng nhỏ phía tây cách xa trăm mét, một chút liền có thể nhận ra.

Vạn Giới hiệu cầm đồ, không gì làm không được!

Cái này tám chữ to quá mức loá mắt, làm người đi vào lúc, sẽ có một cái ra về đạo mạo người ra nghênh tiếp người.

Cẩn thận liếc nhìn một phen mới sẽ phát hiện, đồ vật bên trong ít càng thêm ít, chỉ có bốn dạng, cộng thêm một đồng thịt cá!

Hàng trên kệ đồ vật, không có điểm vốn liếng cũng đừng nghĩ.

Về phần trong tiệm cái kia thần kỳ nuốt tiền cơ, mọi người có thể đi thử một chút.

Tại theo một ý nghĩa nào đó, cái này nuốt tiền cơ vẫn có chút lương tâm, một người một ngày chỉ nuốt một lần, một lần liền một cái Linh Tệ! !

Tốt, này thiếp kết thúc.

Sở Bắc xem hết thiếp mời nội dung, néo néo Quyền Đầu về sau, ánh mắt hướng dưới, đã có một số hồi phục.

Tây Nguyên Vương giả: Tiếng tăm lừng lẫy Bách Hiểu Sanh, ta thế mà có thể cướp được lâu hai? ! Cái này Tiểu nhà hàng nhỏ nghe thật là quen tai, tựa như là mạch bên trên Khinh Vũ cửa hàng. Mạch bên trên Khinh Vũ

Lục Nguyệt Phi Ứng: Bách Hiểu huynh, người mau nói Khinh Vũ tư sắc như thế nào? Có phải hay không khuynh quốc khuynh thành? Không phải vậy người làm sao lại như vậy không để lại dư lực vì nằng tuyên truyền?

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Trên lầu lòi ít mà ý nhiều, một thanh nói ra chân tướng. Cái kia hiệu cầm đồ lão bản nhất định là Bách Hiểu huynh Tình Dịch, cho nên người mới tận lực bêu xấu đi.

Cửu Xích Thanh Phong Kiếm: Ta ngược lại rất là hiểu kỳ, món gì giật mình bụng còn có thể để người trong bụng dâng lên dòng nước ấm? Người cái này thiếp mời là trò cười đi!

Liệt Từ thương hầu: Tiểu tử, gần nhất không có gặp được người a, tay một trực dương dương đây a!

Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh: Lão ca trong tiệm đồ vật kỳ thực cũng không tệ lắm, người cái không biết hàng gia hóa.

Mềm lòng tính khí lớn: Các người không phải một bọn sao? Trở mặt rồi? Tùy ý ta cũng muốn đi báỉ phòng một bên dưới hiệu cầm đồ lão bản đâu.

...

Có lẽ Tiểu Vũ Phạm tương đối bận rộn, thời khắc này thiếp mời bên trong còn không có gặp hẳn có bất kỳ hồi phục.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Tiểu tử, người có thể, ta rất xem trọng người Tương Lai!

Sở Bắc cười lạnh, thu hồi thông đạt.

"Sở đại ca, người xem một chút cái này mấy món ăn định giá như thế nào? Có phải hay không đủ cuộc đầu, Thiên Giới món ăn!"

Mạc Khinh Vũ hào hứng từ sau trù Trung Tiếu chạy ra, giờ trong tay một trương thiếp giấy, trên trang giấy có thanh tú chữ viết.

Sở Bắc định thần nhìn lại: "Cực phẩm thức ăn: Xào Thủy Tâm đồ ăn, ba cái Linh Tệ; tiên tặc Thanh Lân lát cá, một mai kim tệ; Thủy nấu Thanh Lân cá, hai mai kim tệ; dấm đường Thanh Lân cá, ba mai kim tệ; Thanh Lân cá đậu hũ canh, bốn mai kim tệ "

"Sở đại ca, người làm sao bộ dáng này? Khó đạo giá tiền này có vấn đề gì không?" Mạc Khinh Vũ vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, vuốt vuốt trên trán tóc xanh.

"Khinh Vũ a, người cái này Thủy Tâm món ăn giá cả không có vấn đề gì, dù sao người cũng biết đạo nó đến từ không dễ."

Nói đến đây, Sở Bắc bày ngay ngấn thân thể, vẻ mặt thành thật: "Người cảm thấy cái này Thủy Tâm đồ ăn cùng Thanh Lân cá cái nào trân quý hơn đâu?"

Mạc Khinh Vũ không có bất kỳ cái gì suy tư, nhún nhún cái mũi: "Đương nhiên là Thủy Tâm đồ ăn a! Một lần rút thưởng một cái Linh Tệ, còn chưa nhất định có thể rút đến."

"Người thật sự là ngu quá mức! Thủy Tâm đồ ăn có tiền sớm muộn có thể ăn đến, nhưng Thanh Lân cá chỉ có đầu này, có thể nói là hạn lượng phẩm, ăn một điểm ít một chút!"

Sở Bắc nhô ra ngón trỏ chọc chọc Mạc Khinh Vũ mi tâm, dao động đầu thờ dài.

Nghe vậy, Mạc Khinh Vũ đôi mi thanh tú nhú một cái, lâm vào trong suy tư.

"Ta biết đạo nên làm như thế nào!"

Sau một hồi khá lâu, Sở Bắc nhìn lại Mạc Khinh Vũ trong tay giá cả đơn, hài lòng điểm một cái đầu.

"Đi thôi, đi mời Tà lão gia tử."

Hai người tại đóng lại nhà hàng phía sau cửa, liền dọc theo An Nghi đường hướng Chính Dương đường phố mà đi.

An Nghi ngõ hẻm, từ Tây Hướng Đông, phía đông nhất cùng Trường Hương Nhai giáp giới.

Trường Hương Nhai, từ tây nam Hướng Đông bắc kéo dài, tận đầu thì là cùng Chính Dương đường phố xen lẫn.

Chính Dương đường phố, từ Tây Bắc Hướng Đông nam kéo dài, cùng Trường Hương Nhai cũng là một phồn hoa đường phố nói.

"Rất lâu không có tới con đường này."

Mạc Khinh Vũ nhìn qua hai bên đường phố hơi có vẻ xa lạ bán hàng rong, trong lời nói mang theo một chút cảm khái.

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, đây là lần đầu tiên tới Chính Dương đường phố.

"Chính là chỗ này."

Hai người lại đi một hồi lâu, Mạc Khinh Vũ chỉ bên tay trái một cái phủ đệ ngừng bước chân.

"Tà trang!"

Nhìn lấy đồ thẩm Bằng Hiệu, Sở Bắc ni non một tiếng, trong mắt mang theo một tia dị dạng.

So với Vương phủ, Hoàng phủ mà nói, tà trang tường ngoài mặc dù không hiện hào hoa nhưng cũng rất là trang nghiêm trang trọng, trong lúc mơ hồ cho người ta một loại nhìn mà phát khiếp cảm giác.

Tại Cửa chính hai bên, phân biệt đứng vững một tên thủ vệ, bên hông phối hữu một thanh đao bản rộng.

Ngay tại Mạc Khinh Vũ lời kéo Tiêu Phong chuẩn bị bái phỏng thời khắc, trong môn truyền ra một loạt tiếng bước chân.

"Lão gia!"

Hai tên thủ vệ đồng thời khom người mang trên mặt cung kính, vừa nói xong, trong môn một tên gầy gò lão giả tại tùy tùng cùng đi bên dưới đi ra.

Lão giả hai tóc mai ban Bạch, xem chừng ước chừng bảy tám chục tuổi, nhìn như tuổi già sức yếu nhưng đi trên đường lúi bước giày mạnh mẽ.

"Tạ lão gia tử, không biết ngài gần nhất có thể có rảnh? Trong tiệm vừa tới một con cá, tươi non ngon miệng, không biết ngài "

Mạc Khinh Vũ bước nhanh về phía trước, trong miệng lời nói còn chưa nói xong, Tạ chính đức sau lưng liền lóe ra một người trung niên Nam Tử, hoành thân tại Mạc Khinh Vũ trước người đem ngăn lại.

Phát giác được trung niên nam tử khí tức, Sở Bắc ánh mắt ngưng tụ, nhanh chóng xuất hiện tại Mạc Khinh Vũ bên cạnh.

"Ngũ Tinh Linh Đồ? Có chút ý tứ!"

Trung niên Nam Tử quét mắt Sở Bắc, lại nói: "Mười năm qua, lão gia cự tuyệt hàng trăm hàng ngàn lần mở tiệc chiêu đãi, chẳng lẽ lại còn sẽ vì các người phá quy củ sao? Nhanh chóng rời đi đi."

"Tạ lão gia tử, trong tiệm cá có thể ngộ nhưng không thể cầu, chính là không là phạm phạm. Không chỉ có mỹ vị ngon miệng, càng có cường thân kiện thể công hiệu."

Sở Bắc không chỉ có không hề rời đi, còn đem ánh mắt như ngừng lại Tạ chính đức trên thân

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nhiếp Nhân Vương, Hoành Tảo Thiên Quân

"Sở đại ca, người nói những này món ăn bên trong Tạ lão gia tử thích ăn nhất cái nào đạo đâu?"

Lúc đến chạng vạng tối, Sở Bắc vừa mới bước vào Tiểu nhà hàng nhỏ, Mạc Khinh Vũ liền đi lên phía trước chỉ trên vách tường có quan hệ Thanh Lân cá mấy món ăn.

Sở Bắc hơi suy tư, nói: "Sáng nay làm hai món ăn là đủ rồi, một đạo Thanh Lân cá đầu canh, một Đạo Thanh xào Thủy Tâm đồ ăn."

"Cái gì? Liền làm hai món ăn?" Mạc Khinh Vũ cái miệng nhỏ khẽ nhếch, tựa hồ đang hoài nghi mình mới vừa nói nghe được.

Sở Bắc chăm chú điểm một cái đầu: "Không tệ, Thanh Lân cá vị ngon nhất lớn nhất dinh dưỡng bộ vị chính là cá đầu. Cá đầu lớn như vậy, đầy đủ Tạ lão gia tử ăn."

"Hết thấy tất cả nghe theo người." Mạc Khinh Vũ vênh vênh lên miệng, mặt lộ vẻ không hiểu.

"Chớ ngăn ra đó, đi cho ta làm đồ ăn đi, đều đó!" Sở Bắc miệng góc mang theo ý cười, nhẹ nhàng đem Mạc Khinh Vũ đẩy tới hậu trù.

Hắn sợ để Mạc Khinh Vũ chỉ làm hai món ăn, nó một cái này hai món ăn đã có thể thỏa mãn Tạ chính đức, đủ để cho hắn kinh ngạc chấn kinh; thứ hai, Tạ chính đức đang ăn xong cá đầu canh về sau, tự nhiên cũng sẽ nghĩ đến nhấm nháp còn lại món ăn.

Cứ như vậy, Tạ chính đức tự nhiên sẽ trở thành Tiểu nhà hàng nhỏ khách quen.

Đến lúc đó, Tiểu nhà hàng nhỏ Danh Khí tất nhiên sẽ không thấp hơn Tây Nguyên quán rượu.

Ăn xong cơm tối lại hoạt động một phen Gân Cốt về sau, Sở Bắc liền cùng Lô Thần chắn lớn cùng ngủ, cùng một chỗ tiến nhập mộng đẹp.

Hôm sau.

Hồng Nhật dâng lên, quang huy chiếu xéo Đại Địa, An Nghi trên đường gạch đá xanh phản xạ ra điểm điểm quang sáng.

Sở Bắc vừa mới rửa mặt hoàn tất, trong đầu liền vang lên dòng chảy róc rách leng keng âm

"Thế mà sớm như vậy!"

Sở Bắc trong miệng lẩm bẩm một tiếng, hần tự nhiên biết đạo đây là Nhan Doanh kêu gọi.

Khi dưới, Sở Bắc không chần chờ, thoáng sửa sang lại một bên dưới ăn mặc, Thần Thức liền chuyển chú vào trong thức hải khối kia bằng bên trên.

Về sau, Thần Niệm nhất động, điểm liên tiếp hai dưới.

Phong Vân Vị Diện, cũ nát đèn miếu bên trong.

"Doanh nhi, ngươi mấy lần trước đều là như thế này kêu gọi thần bí nhân kia sao?"

Nhìn qua quỹ bãi tại bờ đoàn bên trên không ngừng hướng phía cũ nát thần tượng lễ bái Nhan Doanh, Nhiếp Nhân Vương hiếu kỳ hỏi ý kiến hỏi.

Nhưng mà, còn không đợi Nhan Doanh mở miệng nói chuyện, hần đầu tương đương với không xoẹt một tiếng, một đen nhánh mảnh lớn lên khe hở xuất hiện, một Đạo Thân mặc áo bào xanh thân ảnh từ không trung chậm rãi hạ xuống.

"Cao nhân, ngài xuất hiện!"

Nhìn thấy Sở Bắc, Nhan Doanh cao hứng từ bờ đoàn bên trên đứng dậy.

"Nhan cô nương, tại bên dưới Sở Bắc, một cái người làm ăn mà thôi, cũng không phải là trong miệng ngươi cao nhân."

Sở Bắc liên tục cường điệu qua đi, ánh mắt hơi di động, rơi vào Nhiếp Nhân Vương trên thân: "Nhiếp huynh, không biết điểm này bột phấn có thể hữu hiệu?"

Nhiếp Nhân Vương trùng điệp điểm một cái đầu, tiếp theo hướng phía Sở Bắc ôm quyền, trên mặt vẻ lúng túng: "Hôm qua tại bên dưới sở tác sở vì thật sự là có chút ít người, mong rằng Sở huynh chớ trách."

"Nhiếp huynh đây là nơi nào!"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, từ trong ngực đem Vạn Độc đan lấy ra, đưa tới Nhiếp Nhân Vương trong tay: "Nuốt vào về sau, cực kỳ điều tức, chắc hẳn trong mười hai thời thần, Nhiếp huynh Hỏa Độc liền có thể giải trừ hoàn toàn."

"Tiểu nữ tử thay phụ quân đa tạ cao nhân."

Không đợi Nhiếp Nhân Vương lối ra, Nhan Doanh liền dẫn đầu cung kính khom người tử.

"Sở huynh, ngươi là một cái người làm ăn, tại bên dưới cũng không có thứ gì đáng tiền, chỉ có cái này một bả Đạo chử cùi còn có chút giá trị, liền xem như là trả thù lao."

Nhiếp Nhân Vương một thanh đem Vạn Độc đan nuốt dưới, tiếp theo từ phía sau Ba lô bên trong lấy ra một cái mảnh lớn lên bao túi.

"Tuyệt Âm Đạo, đạo dài ba thước bảy tấc, chính là ta Nhiếp gia Gia Truyền Bảo Đạo. Đạo này là từ trong thiên hạ Chí Hàn chi vật, vì Nữ Oa Bổ Thiên chỗ dư chi vật "Bạch Lộ" đúc thành."

Ngay tại Nhiếp Nhân Vương vừa đem Tuyệt Âm Cuồng Đạo đưa tới Sở Bắc trước mặt lúc, một bên Nhan Doanh sắc mặt khê gặt mình.

"Phu quân, đây chính là ngươi Chiến Đạo a! Nếu là đem Tuyệt Âm Đạo cho cao nhân, ngươi còn thể nào tranh bá võ lâm?"

"Doanh nhi, ẩn cư sinh hoạt không thật là tốt sao? Chúng ta đã không vấn giang hồ sự tình, vì sao còn phải lại nhiễm gió tanh mưa máu đâu? Ta sở dĩ muốn giải trừ Hỏa Độc, đứng vậy muốn tại cái này sơn dã bên trong có thể cùng người đến già."

Nghe được Nhiếp Nhân Vương trong miệng lời nói, Nhan Doanh thân thể một cái lão đảo, liền tiếp lui về phía sau hai bước, thần sắc cực kỳ không vui.

"Không hiểu lòng của nữ nhân a!"

Sở Bắc lắc lắc đầu, trong miệng thờ dài một tiếng.

Nhan Doanh danh xưng giang hồ Đệ Nhất Mỹ Nữ, cực độ tham luyện quyền thế, nằng gả cho Nhiếp Nhân Vương cũng chính bởi vì đối phương vang vọng nam bắc danh tiếng.

Trái lại bây giờ Nhiếp Nhân Vương đã nhạt nhìn giang hồ đường, nhất tâm muốn quy ẩn sơn lâm, làm Sơn Dã Tiểu Phu.

Nhan Doanh sở dĩ bức thiết muốn Nhiếp Nhân Vương giải khai thể nội Hỏa Độc, liền là muốn đối phương một lần nữa cảm lấy Tuyệt Âm Đạo, lần nữa tên Trần Giang hồ, ủng có quyền thế địa vị.

"Sở huynh, khó đạo ngươi chường mắt Tuyệt Âm Đạo sao?"

Nhìn thấy Sở Bắc chậm chạp nhô ra tay, Nhiếp Nhân Vương đem trong tay Tuyệt Âm Cuồng Đạo lại đi trước đưa đưa.

Sở Bắc lấy lại tinh thần, vội vàng đem trước người Tuyết Âm Cuồng Dao xô đẩy trở về.

Tể Thủy muốn chạy dài, chuỗi này đao thế nhưng là vì Nhiếp Phong chuẩn bị, hắn có thể nào hiện tại cướp đi đâu?

Không chỉ có như thế, đối phương tại tương lai không lâu còn cần trải qua một trận ác chiến, không có Tuyết Âm Dao liền thiếu đi một sự giúp đỡ lớn.

"Nhiếp huynh, đao này quá mức trân quý, ngươi còn là mình giữ đi!"

Nhìn thấy Sở Bắc làm sao cũng không chịu thu bên dưới Tuyết Âm Cuồng Dao, Nhiếp Nhân Vương thở dài một tiếng, từ phía sau giỏ trúc bên trong lấy ra một bản cũ nát sách cổ.

"Sở huynh, đây là một bản Dao Pháp, tự Thiên Địa Chi Thế từ đó phát ra một kích, uy lực không thể khinh thường."

"Hoành Tảo Thiên Quân?!"

Sở Bắc thấy rõ bìa bốn chữ lớn, nỉ non một tiếng về sau, miệng góc mang theo ý cười nhận lấy sách cổ.

Nhạc Sơn Đại Phật một trận chiến, đối phương chính là dùng cái này Nhất Dao Pháp nghênh hươg Hùng Bá Tam Phân Quy Nguyên Khí.

Hoành Tảo Thiên Quân, xác thực nói, hắn không phải một Bản Công Pháp chỉ là một cái công kích Chiêu Thức, ngưng tụ giữa thiên địa khí thế từ đó vung ra một kích, tại công kích lực bên trên có thể làm đến mạnh hữu lực tăng thêm.

"Nhiếp huynh, đây là đang bên dưới Tinh Tập, về sau như gặp một số việc khó, khả năng khác kêu gọi, bị nhân tự nhiên sẽ đuổi tới."

Sở Bắc đem sách cổ thu vào trong lòng về sau, lại móc ra một khối bàn tay lớn tinh bài, trên bảng hiệu bốn chữ lớn có thể thấy rõ ràng.

Khi Nhan Doanh kêu gọi, Kích Hoạt lúc, hệ thống liền cho hắn mười cái Tinh Tập.

Thông qua hệ thống đưa cho tin tức biết được, tại các đại vị diện bên trong, hắn có thể ngẫu nhiên nghe được một số người kêu gọi, giống như mất bên dưới Nhan Doanh.

Nhưng một khi nắm giữ Vạn Giới hiệu cầm đồ Tinh Tập người, chỉ cần đối nó kêu gọi, Sở Bắc tất nhiên có thể trước tiên biết được.

"Đa tạ Sở huynh!"

Nhiếp Nhân Vương không có ra vẻ nhả nhó thái độ, trực tiếp nhận lấy Sở Bắc trong tay Tinh Tập.

"Nhiếp huynh vừa nuốt Vạn Độc đan, nhớ lấy cực kỳ điều tức, tại bên dưới cái này xin cáo từ trước!."

Không đợi Nhiếp Nhân Vương nói chút giữ lại lời khách khí ngữ, Sở Bắc đã chạm vào sau lưng đột nhiên hiển hiện quý dị vòng xoáy bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại Sở Bắc vừa trở lại Vạn Giới trong tiệm cầm đồ lúc, trong đầu liền vang lên hệ thống âm.

Sở Bắc miệng góc mang theo ý cười,

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^, ... ^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tây Du Ký Vị Diện

Bỗng nhiên, Sở Bắc trong đầu vang lên lần nữa hệ thống âm.

"Tây Du Ký?!"

Sở Bắc một trận ngây người, tỉnh táo lại lúc, chú ý lực nhanh chóng tập trung vào Thức Hải bảng bên trên.

Bảng nhất bên trái của dụng thẳng trên lan can, tại bốn chữ lớn phía dưới, nhiều đệ nhị cột, .

Hầu Ca Hầu Ca, người thật khó lường, Ngũ Hành Đại Sơn ép không được người, tung ra cái Tôn Hành Giả;

Hầu Ca Hầu Ca, người thật quá hiếm có, Kim Cô Chủ đọc tiếp, không có cái biến Lão Tôn bản sắc;

Nhỏ một sợi lông, thổi ra khí vạn, chớp mắt mí mắt, có thể bà quý nhìn thấu, lật cái bồ nhào cách xa vạn dặm, run lắc một cái uy phong núi lở cũng nứt

...

Trong bát trí bất giác, Sở Bắc trong miệng đã ngâm nga điệu hát dân gian.

Nhìn qua sổ tự chỉ là 1 Vị Diện giá trị, Sở Bắc mày nhăn lại, hẳn đang do dự muốn hay không chạy tới Hoa Quả Sơn nhìn xem Tôn Hầu Tử xuất thế không có.

Suy tư một lát, Sở Bắc bỏ đi cái này suy nghĩ.

Nó một, Vị Diện giá trị quá ít lại kiếm không dễ; thứ hai, tu vi của hắn thực lực còn quá yếu, vạn nhất vận khí không tốt mới vừa đi vào liền đụng phải yêu ma quỷ quái làm sao xử lý?

"Răng rắc!"

Sở Bắc kéo ra môn, tiến về Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Lão ca, đang dùng com đâu a! Cái này Tiểu nhà hàng nhỏ thế nhưng là bị Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh thổi phồng đến mức không muốn không muốn đó a!"

Ngay tại Sở Bắc chính uống vào cháo hoa lúc, Vương Tiểu Hồ đi đến, trong khi nhìn thấy trên vách tường có quan hệ Thanh Lân cá món ăn giá cả lúc, lập tức ghen hòng nhìn trần trời.

"Làm sao? Muốn ăn xong một bữa?"

Sở Bắc chỉ chỉ mấy món ăn, miệng góc mang theo điểm điểm ý cười.

"Không không không tiểu đệ đừng vậy đến tham quan một dưới."

Vương Tiểu Hồ liên tục dao động đầu, cực phẩm thức ăn bên trong rẻ nhất rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn đều cao đạt ba cái Linh Tệ, hẳn cũng sẽ không vì ăn uống chi dự tiêu tốn nhiều như vậy Linh Tệ.

"Lão đệ, người như tin được lão ca, liền đến ăn xong một bữa, sẽ không để cho người hối hận."

Sở Bắc đứng dậy, một vòng tay khoác lên Vương Tiểu Hồ cổ ở giữa, hướng dẫn từng bước.

"Lão ca, những này món ăn quả thực quá đen tiểu đệ mặc dù gia tài Vạn Quán, nhưng cũng có chút vừa không được a! Người nhìn cái kia dấm đường Thanh Lân cá giá cả thể mà cao đạt mười cái Linh Tệ, món ăn này giá cả đủ ta tại Tây Nguyên quán rượu ăn được trăm tám mươi dấm."

Vương Tiểu Hồ nhún vai, không chút do dự lần nữa cự tuyệt.

"Lão đệ a, người đây là không cho lão ca mặt mũi a! Lần sau người muốn ăn, lão ca muốn cho người tăng giá nha!"

Sở Bắc nhếch miệng lên, trong ánh mắt mang theo một tia trêu tức.

"Theo lão ca nói thế nào, dù sao ta chính là không ăn."

Vương Tiểu Hồ mang theo đắc ý giang tay, kéo qua một cái ghế liền ngồi lên, lẳng lặng chờ đợi Sở Bắc uống xong cháo hoa.

"Không tệ, có chút cốt khí!"

Sở Bắc tán dương hướng phía Vương Tiểu Hồ giơ ngón tay cái lên, tiếp theo một thanh đem cháo hoa uống xong, ra Tiểu nhà hàng nhỏ.

Vương Tiểu Hồ theo sát phía sau, hướng Vạn Giới hiệu cầm đồ đi đến.

Đã xe nhẹ đường quen Vương Tiểu Hồ vừa đến trong tiệm cầm đồ liền ngồi ở may mắn rút thưởng cơ bên cạnh, đem trong tay một cái Linh Tệ đầu nhập vào mở miệng ở trong.

May mắn rút thưởng cơ phát ra thanh âm thanh thúy, ngay sau đó một đạo hồng quang sáng lên, tại sáu cái ngăn chứa bên trong từng vòng từng vòng du

lịch đi.

"Công & Thủ đạn, Công & Thủ đạn, Công & Thủ đạn "

Vương Tiểu Hồ chấp tay trước ngực, trong miệng không ngừng lầu bầu, một đôi mắt một mực tập trung vào có Công & Thủ đạn đồ án ngăn chứa bên trên.

"Cái này hai Thiên tử ngươi làm sao không có đi theo ngươi đến? Còn có ngày hôm qua cái Lão Điều đâu?"

Cái này hai người cũng đã thành Sở Bắc Khách Hộ, hẳn tự nhiên muốn quan tâm một dưới, dù sao đối phương trong túi áo Linh Tệ thể nhưng là hẳn tu vi tăng lên cội nguồn.

"Lão cha không để cho chúng ta tỷ đệ đồng thời đến ngươi cái này hiệu cảm đồ, về phần hắc điều "

Vương Tiểu Hồ trong miệng còn chưa có nói xong, ngoài cửa một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, Trác Bất Phàm Tiểu chạy vào.

"Chào ông chủ!"

So với ngày hôm qua, hôm nay Trác Bất Phàm nhìn thấy Sở Bắc rất là khách khí, không có một chút Công Tử Ca nên có hoàn khổ bộ dáng.

Leng keng một tiếng qua đi, Vương Tiểu Hồ thờ dài một tiếng, từ phía dưới khe bên trong lấy ra Thủy Tâm đồ ăn.

"Hắc điều, ngươi hôm nay sẽ không lại là theo chân ta tới a? !"

Trác Bất Phàm bĩu môi khinh thường: "Nếu không phải ngươi ngày hôm qua thần thần bí bí, ai nguyện ý đi theo phía sau ngươi. Hôm nay là ngẫu nhiên gặp, biết đạo không?"

"Sở đại ca, trong tiệm khách tới rồi sao?"

Trác Bất Phàm vừa mới dứt lời, Mạc Kinh Vũ trong tay cầm một cái Linh Tệ chạy vào.

Trong khi nhìn thấy Vương Tiểu Hồ trong tay Thủy Tâm đồ ăn lúc, hai đầu lông mày lập tức tràn ngập mừng rỡ.

Trái lại Vương Tiểu Hồ, tại nhìn thấy Mạc Kinh Vũ lúc, trong con ngươi cũng tràn ngập một tia ý mừng.

"Mạc lão bản, ngươi muốn Thủy Tâm đồ ăn ta đã vì ngươi rút được, bây giờ nhìn ngươi lạc!"

Mạc Kinh Vũ trùng điệp điểm đầu, tiếp theo bước nhanh về phía trước, đem trong tay Linh Tệ ném đến lên tiếng.

Cho dù nàng rút không đến Công & Thủ đạn cũng không sao, nàng trong nhà hàng còn có giấu một cái Công & Thủ đạn đâu!

Thanh âm thanh thúy vang lên, Hồng Mang bắt đầu chuyển động.

Leng keng!

Mạc Kinh Vũ vênh vênh lên miệng, từ khe bên trong lấy ra Tinh Hôi Thiết.

Trong tiệm cảm đồ, Trác Bất Phàm đang nhìn Mạc Kinh Vũ trong tay Tinh Hôi Thiết mắt nháng lửa, mang theo một tia nóng rực.

Hắn lần này đến đây, chính là vì cái này Tinh Hôi Thiết, hắn cũng muốn tạo ra một thanh thượng đẳng Hảo Kiếm.

"Mạc lão bản, ngươi có phải hay không muốn cái này cái gì Công & Thủ đạn? Ta nếu là rút được , có thể dùng nó cùng ngươi trao đổi trong tay Tinh Hôi Thiết a?"

Mạc Kinh Vũ đầu tiên là sững sờ, tiếp lấy lúm đồng tiền hơi nổi lên, hướng phía Trác Bất Phàm mừng rỡ điểm một cái đầu.

Tại bốn người chủ mực dưới, Hồng Mang lần nữa bắt đầu chuyển động.

Bởi vì Tinh Hôi Thiết, Thủy Tâm đồ ăn hai thứ này bảo bối phân biệt bị Mạc Kinh Vũ cùng Vương Tiểu Hồ rút trúng, lúc này Hồng Mang gần như chỉ ở bốn cái ngăn chứa bên trên chuyển động ra.

"Bên trong!"

Trác Bất Phàm hét lớn một tiếng, Hồng Mang vượt qua may mắn Cách, đứng tại ẩn có Công & Thủ đạn đồ án ngăn chứa bên trên.

"Ta muốn Tinh Hôi Thiết!"

"Ta muốn Thủy Tâm đồ ăn!"

"Ta muốn Công & Thủ đạn!"

Trác Bất Phàm, Mạc Kinh Vũ, Vương Tiểu Hồ ba người đưa mắt nhìn nhau, riêng phần mình ánh mắt roi đang muốn trên bảo bối.

"Thật sự là tất cả đều vui vẻ à!"

Nhìn thấy ba người lẫn nhau trao đổi, đều chiếm được thứ hân mong muốn, Sở Bắc nhẹ vỗ tay một cái.

May mắn rút thương cơ bên trong bốn dạng đồ vật, đã bị rút đi ba loại, cũng còn sót lại Phục Cốt Cao.

"Sở đại ca, một hồi đem cá băng cột đầu đi ta trong tiệm!"

Mạc Kinh Vũ hào hứng cầm Thủy Tâm đồ ăn ra hiệu cầm đồ, hướng về Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

"Tiểu Hồ, đồ vật đạt được, chúng ta cũng đi thôi."

Vang lên bên tai Trác Bất Phàm thúc giục lời nói, Vương Tiểu Hồ không thôi liếc mắt hàng trên kệ một cái khác Công & Thủ đạn, do dự片刻 sau đi ra hiệu cầm đồ.

"Vương gia vì sao muốn thu thập Công & Thủ đạn đâu?"

Bắt được Vương Tiểu Hồ ánh mắt, Sở Bắc ni non một tiếng, hân tin tưởng vững chắc nếu không phải có Trác Bất Phàm ở đây, đối phương khẳng định lại có thể xuất ra

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Người cái này đột không lỗ

Tây Nguyên trấn, Chính Dương đường phố, tạ trang.

Trong trang một hòn non bộ bên cạnh, một tên hai tóc mai ban Bạch lão già gầy gò chính ghim Mã Bộ huy động Quyền Đầu, có thể nói tinh thần vô cùng phấn chấn.

"Lão già, ngài ngày hôm qua đáp ứng hai người kia sự tình còn nhớ rõ sao?"

Trung niên Nam Tử tên là Bộ Hoang, chính là Tạ Chính Đức Thiếp Thân Hộ Vệ, cũng là cái này tạ trang chỗ có hộ vệ thủ lĩnh.

"Lão đầu tử ta tuy nhiên đã có tuổi, tuy nhiên còn chưa tới dễ quên thời điểm, không phải liền là đi ăn một bữa cơm nha."

Tạ Chính Đức bình phong Khí Ngưng Thần lại đánh đánh một quyền về sau, vuốt vuốt trên cằm tinh xảo râu dê, miệng góc phác hoạ lấy điểm điểm ý cười.

"Ngài còn nhớ rõ liền tốt, lúc sau đã không còn sớm, mắt thấy liền muốn đến buổi trưa, chúng ta là không phải cũng nên xuất phát?"

Bộ Hoang cung kính đứng ở Tạ Chính Đức một bên, hỏi đến cái sau ý kiến.

"Đã thời gian không sai biệt lắm, cái kia liền chuẩn bị một chút lên đường đi."

Tạ Chính Đức thở sâu một thanh khí, hai chân khép lại, đỉnh chỉ trong tay đánh quyền động tác.

Cùng lúc đó, Tiểu trong nhà hàng nhỏ, Mạc Kinh Vũ đã bắt đầu tại thanh tẩy to lớn Thanh Lân cá đầu.

Về phần Sở Bắc, thì ngồi trên ghế vênh lên bập chân vuốt vuốt thông đạt.

Sau nửa canh giờ.

"Lão gia, cái kia Tiểu nhà hàng nhỏ hửn là ngay ở phía trước."

Trưởng Hương Nhai cùng An Nghi ngó hẻm chỗ giao giới, hai bóng người toát ra đầu đến, chính là Tạ Chính Đức cùng Bộ Hoang.

"Nhà hàng trước không vội mà đi, ta muốn trước đi xem một vị Lão Bằng Hửu."

Tạ Chính Đức khoát tay áo, tiếp theo tại Bộ Hoang chú mục dưới, nhắc chân hướng An Nghi đường cánh bắc gần nhất một căn phòng hù đi đến.

"Lão gia, ngài đây là "

Bộ Hoang trong miệng lời nói còn chưa rơi dưới, răng rắc một tiếng, Tạ Chính Đức đã đem phá ốc nửa che giấu môn hoàn toàn đẩy ra.

"Ai vậy, tiến đến ngay cả cái môn cũng không gõ, còn tốt lão đầu tử ta không có Luyện Đan."

Một tiếng giận mắng từ phá ốc chỗ sâu truyền đến, ngay sau đó Phong lão gia từ đập trên nhựa plastic Dép lê đi ra.

"Phong lão gia tử, gần đây được chứ?"

Tạ Chính Đức một câu khiến Bộ Hoang sắc mặt khẽ giật mình, lông mi bên trong mang theo kinh ngạc.

Hắn không ngờ tới Tây Nguyên trấn lớn nhất ảnh hưởng lực nhà mình lão gia đối phá ốc chủ nhân cư nhiên như thế khách khí.

"Nguyên lai là Tiểu Tạ a, một đoạn thời gian không thấy, nguoi ngược lại là so ta còn lộ ra già rồi."

Phong Lão Đầu đem bên chân một cái ghế đập đến Tạ Chính Đức bên cạnh, ra hiệu hắn ngồi xuống.

"Phong lão gia tử, không phải một đoạn thời gian, mà là mười năm! Đi qua mười năm, ngài một điểm biến hóa không, mà ta bị tuế nguyệt ăn mòn, đương nhiên không thể cùng nguoi so."

Tạ Chính Đức chậm rãi ngồi tại cái ghế núi, quan sát tỉ mỉ Phong Lão Đầu một phen, trong lời nói mang theo hâm mộ.

"Nguyên lai đã qua mười năm a!"

Phong Lão Đầu thôn thức một tiếng, về sau đi về phía trước hai bước, vỗ vỗ Tạ Chính Đức vai, ngữ trọng tâm trường nói: "Hôm nay làm sao lại đột nhiên đến xem lão đầu tử ta a?"

"Có hai cái tiểu gia hòa mời ta tới dùng cơm, nghe được bọn hắn nhà hàng tại cái này An Nghi ngõ hẻm, ta liền đáp ứng."

Nói đến đây, Tạ Chính Đức nhún vai: "Vừa vặn nhờ vào đó đến xem ngài qua có được hay không, nếu là ngài không muốn ở chỗ này ngây nguoi, liền ở đến ta tạ trang đi thôi! Nơi đó hạ nhân nhiều, có thể chiếu cố ngài."

Phong Lão Đầu liên tục khoát tay: "Chỗ này rất tốt, ở lại rất dễ chịu! Ta cũng không nên đi nguoi kia cái gì tạ trang, kết quả là còn muốn vì nguoi tống chung."

Nghe vậy, Tạ Chính Đức cười khan một tiếng: "Đã ngài qua còn tốt, cái kia ta an tâm."

"Đi ăn cơm đi, Khinh Vũ cái kia nha đầu tay nghề tăng thêm Tiểu Bắc nguyên liệu nấu ăn, nguoi cái này đợt không lỗ!"

Phong lão gia tử hướng phía Tạ Chính Đức phát phát tay về sau, liền chuyển đầu hướng phòng chỗ sâu đi đến.

"Lão gia, hửn là ?"

Nghe Tạ Chính Đức cùng Phong Lão Đầu đối thoại, Bộ Hoang một mặt Vụ Thủy.

"Đi thôi, đi ăn cơm!"

Tạ Chính Đức không có trả lời Bộ Hoang vấn đề, vượt vượt ống tay áo về sau, ra phá ốc môn hướng Tiểu nhà hàng nhỏ bước đi.

Giờ phút này, Tiểu trong nhà hàng nhỏ đã mùi thịt bốn phía.

"Sở đại ca, nguoi đi xem một chút Tạ lão gia tử bọn hắn tới không?"

Ngay tại hậu trừ bên trong Mạc Khinh Vũ âm thanh vừa mới bay ra, nhà hàng bên ngoài liền vang lên một loạt tiếng bước chân.

"Lão gia, đúng vậy nơi này!"

Bộ Hoang nhún nhún chớp mũi, đỡ lấy Tạ Chính Đức đi vào nhà hàng.

"Tạ lão gia tử, ngài đã tới, nhanh mau mời ngồi!"

Nhìn thấy Tạ Chính Đức, Sở Bắc vội vàng từ trên ghế đứng dậy, gánh vác nhà hàng tiểu nhị Chúc Trách.

"Nhà hàng tuy nhỏ, tuy nhiên nhìn lấy coi như sạch sẽ gọn gàng."

Tạ Chính Đức đánh giá một chút trong nhà hàng hoàn cảnh, tán dương điểm một cái đầu.

Nhưng mà, ngay tại nó ánh mắt đảo qua trên vách tường cực phẩm thức ăn giá cả lúc, sắc mặt đột biến, miệng góc không khỏi rút động.

Rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn, 3 mai Linh Tệ; tiên tạc Thanh Lân lát cá, 3 mai Linh Tệ; Thanh Lân lát cá đậu hũ canh, 3 mai Linh Tệ; cháy hương nướng Thanh Lân lát cá, 3 mai Linh Tệ; Thủy nấu Thanh Lân cá, 5 mai Linh Tệ; cúc hoa thanh vảy cá, 5 mai Linh Tệ; dầm đường Thanh Lân cá, 10 mai Linh Tệ.

"Tiểu huynh đệ, các ngươi cực phẩm thức ăn giá cả thật đắt a! Ngày bình thường, không người đến ăn đi?"

Tạ Chính Đức chỉ chỉ trên vách tường Menu, trong lời nói mang theo một tia trêu tức chi ý.

"Tạ lão gia tử, hôm nay chúng ta vì ngài làm đúng vậy cực phẩm thức ăn." Sở Bắc khoe môi nhếch lên nụ cười thản nhiên, rất là khách khí.

"Lão đầu tử ta cũng không có nhiều tiền như vậy, cái này tùy tiện một món ăn giá cả đều đủ ta trong trang ăn được mấy ngày."

Tạ Chính Đức tức giận nói nói, mặc dù đối phương đã nói rõ đây là mời khách, nhưng hắn cũng không định thật ăn miễn phí bữa ăn.

"Tạ lão gia tử ngài cứ yên tâm đi, cái này cực phẩm thức ăn sẽ không để cho ngươi thất vọng, lại nói hôm nay cái này bỗng nhiên chúng ta là kiên quyết sẽ không thu ngài một phân tiền, ngài mở rộng ăn."

Sở Bắc cầm qua một khối khăn lau, vừa nói vừa bắt đầu lau lên Tạ Chính Đức trước người bàn vuông.

"Ngươi liên tục tin như vậy? Tại món ăn phương diện này, ta thế nhưng là rất kén chọn loại bỏ đâu!"

Tạ Chính Đức nhẹ hừ một tiếng, đồng thời liếc mắt Bộ Hoang, ra hiệu hắn cùng nhau ngồi xuống.

"Sở đại ca, tiến đến bụng thức ăn! Tạ lão gia tử tới, cũng đừng làm cho bọn hắn liên đới lâu."

Bộ Hoang vừa hạ xuống tòa, Mạc Khinh Vũ âm thanh liền từ hậu trừ bên trong truyền ra.

"Được, ta cái này đến!"

Sở Bắc lên tiếng, bước chân tăng tốc hướng về sau trừ đi đến.

Chỉ chớp lát sau, Sở Bắc cùng Mạc Khinh Vũ trong tay các bụng một món ăn phẩm đi ra.

Mạc Khinh Vũ bụng chính là rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn, rau quả bên trên hiện ra điểm điểm Thúy Lục quang mang.

Về phần Sở Bắc, hai tay bụng một cái to lớn nồi đất, nắp nồi đang bị cuộn cuộn nhiệt khí đình run không ngừng.

"Tạ lão gia tử, các ngươi có thể cầm lấy đĩa."

Hai món ăn phẩm bị bình ổn để lên bàn về sau, Sở Bắc cùng Mạc Khinh Vũ miệng góc mang theo ý cười tĩnh đứng ở một bên.

"Sẽ không liên cái này hai món ăn a?"

Không đợi Tạ Chính Đức cầm lấy đĩa, Bộ Hoang vội ho một tiếng, miệng góc mang theo một tia run rẩy

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^, ... ^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Hải lòng Tạ Chính Đức

Cảm thụ được Mạc Kinh Vũ cái kia đã dò xét đến bên hông chuẩn bị dùng lực nhấn nhó Tiêm Tiêm tổ thủ, Sở Bắc vội vàng một bước phóng ra, duỗi ra tay mở ra nồi đất nắp nồi.

"Tạ lão gia tử, chúng ta lần này mở tiệc chiêu đãi phải chăng có thành ý, ngài không thể chỉ nhìn một cách đơn thuần thức ăn này phẩm số lượng, mà muốn chuyên chú vào nó chất lượng a!"

Nhìn ôm nồi đất bên trong sắc Bạch Như sữa cùng to lớn cá đầu, thêm nữa trong không khí phiêu tán ra mùi thịt, Tạ Chính Đức, Bộ Hoang hai người nguyên bản bình tĩnh mặt đã có chuyển biến tốt.

"Hi vọng cái này hai món ăn sẽ không làm ta thất vọng."

Tạ Chính Đức thoáng nhuyển động một bên dưới cổ họng, cầm lấy trước người đưa trước gấp lên một mảnh nhỏ Thủy Tâm đồ ăn.

"Ủm? Thức ăn này "

Tạ Chính Đức đem Thủy Tâm đồ ăn thả trong cửa vào, nhai nhai nhắm nuốt một phen, lông mày thật sâu nhăn lại.

"Lão gia, thức ăn này rất khó ăn sao?"

Bộ Hoang Quyền Đầu nắm chặt, thăm dò tính hỏi một câu về sau, hung hăng trợn mắt nhìn một chút Sở Bắc Mạc Kinh Vũ hai người.

Sở Bắc giang tay ra, thần tình lạnh nhạt.

"Bộ Hoang, người cũng tới từng một thanh thức ăn này, nhìn xem có chỗ đặc biệt gì."

Tạ Chính Đức lông mày vẫn như cũ khóa chặt, gấp lên một mảnh Thủy Tâm đồ ăn để vào Bộ Hoang trong chén.

"Nghe rất thơm, khó đạo ăn vào miệng bên trong vị đạo sẽ biến sao?"

Bộ Hoang trong miệng ni non một tiếng, đem trong chén Thủy Tâm đồ ăn kẹp lên thận trọng để vào trong miệng.

Thủy Tâm đồ ăn cửa vào, Bộ Hoang hồ nghi biểu lộ lập tức biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một bộ hưởng thụ hải lòng biểu lộ.

"Lão gia, ta bình cảnh đột phá!"

Bỗng nhiên, Bộ Hoang ánh mắt ngưng tụ, trên mặt hiện lên một vòng hưng phấn.

Ngay tại vừa mới, hần mấy ngày không thể xông phá bình cảnh tại một dòng nước ấm oanh kích dưới, thế mà đột phá!

"Xem ra thức ăn này quả thật như các người nói, không là phẩm phẩm!"

Xảo mượn Bộ Hoang miệng, ấn chứng trong lòng phỏng đoán, Tạ Chính Đức hơi hơi hí mắt, tựa hồ tại trở về chỗ Thủy Tâm món ăn vị đạo.

"Lão gia tử, cái này rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn chỉ là phó đồ ăn, chỉ cần có tiền liền có thể ăn vào. Nhưng cái này Thanh Lân cá đầu canh liền không đồng dạng, thế nhưng là vô giá chi vật a!"

Sở Bắc đem to lớn nồi đất hướng phía Tạ Chính Đức trước mặt đẩy, đồng thời đưa qua một cái tinh xảo sứ muôi.

"Thật là thơm! Xem ra lần này lão đầu tử ta tới đáng giá!"

Ngửi ngửi tràn đầy mùi thịt, Tạ Chính Đức thở phào một thanh khí, tiếp nhận Sở Bắc đưa tới sứ muôi, múc một muỗng canh cá đặt ở miệng bên miệng thổi thổi.

Một giọt nước canh từ muôi bên trong bắn tung toé đi ra, nhỏ xuống trên bàn, ngưng tụ như châu, xuyên suốt lấy điểm điểm bạch quang.

"Ừng ực!"

Cá đầu canh cửa vào, nồng đậm tươi hương trong nháy mắt ngưng tụ tại nụ hoa chỗ, thật lâu không tiêu tan.

"Quả nhiên, con cá này đầu canh cũng không phải Phàm Phẩm!"

Tạ Chính Đức híp nửa mắt, tay trái tìm được bụng chỗ, bắt đầu nắn bóp.

Coi bộ dáng, tựa hồ rất là hường thụ.

"Bộ Hoang, người thất thân làm gì? Cùng một chỗ ăn a!"

Sau một hồi khá lâu, Tạ Chính Đức hài lòng bẻ bẻ cổ, vỗ vỗ một bên Bộ Hoang.

"Há, ta cái này ném thử."

Bộ Hoang lấy lại tinh thần, vội vàng lau roi khoe miệng miệng Thủy, cầm lấy Thìa cũng bắt đầu nhâm nhi thưởng thức.

"Mịn màng mềm dẻo, dư vị du trường, trong đó còn kẹp lấy một tia linh lực, thức ăn ngon!"

Bộ Hoang nhận không được hướng phía Mạc Kinh Vũ cùng Sở Bắc giờ ngón tay cái lên, về sau lâm vào một loại say mê trong trạng thái.

"Tạ lão gia tử, các người ăn như vậy một thanh nhắm nhấp một phen, đồ ăn không ăn xong liền đã triệt để mát roi mắt."

Mạc Kinh Vũ che miệng cười khẽ, hợp thời lên tiếng nhắc nhở nói.

"Lão đầu tử ta vẫn là đầu một lần ăn mỹ vị như vậy thần kỳ đồ ăn, có chút không nỡ ăn a!"

Tạ Chính Đức cười lớn một tiếng qua đi, liếm liếm lưỡi đầu, đưa gấp thức ăn tốc độ có chỗ đề cao.

...

Một bên Sở Bắc Mạc Kinh Vũ hai người nhìn lấy Tạ Chính Đức bắt đầu ăn như gió cuốn, lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, miệng góc đồng thời lộ ra mỉm cười.

"Tạ lão gia tử, không biết chúng ta có thể dùng thông đạt ghi chép ngài dùng cơm bộ dáng? Cũng tốt vì Tiểu nhà hàng nhỏ làm tuyên truyền."

Sở Bắc tiến lên một bước, từ trong ngực lấy ra thông đạt, cười tủm tỉm nhìn lấy Tạ Chính Đức, trưng cầu đối phương ý kiến.

"Cái này nguyên liệu nấu ăn không là phạm phạm, Tiểu Vũ tay nghề cũng không tệ, không biết hai người các người có nghĩ tới hay không đi tạ Trang Sinh sống? Kể từ hôm nay, làm lão đầu tử đầu bếp, về phần đãi ngộ các người có thể xách."

Tạ Chính Đức cầm qua trong tay khăn tay lau miệng góc nước canh, ngược mắt nhìn về phía Sở Bắc cùng Mạc Kinh Vũ ném ra dự hoặc.

An Nghi ngộ hẻm địa lý vị trí vắng vẻ, một năm đều không kiếm được mấy kim tệ, nếu là có thể trở thành hân tạ trang đầu bếp, không chỉ có ngoại nhân chỗ hâm mộ địa vị, đãi ngộ càng là phong phú.

Theo hân suy nghĩ trong lòng, trước mắt hai người đoạn sẽ không cự tuyệt.

Sở Bắc Mạc Kinh Vũ nhìn nhau cười một tiếng, tiếp theo tại Tạ Chính Đức cùng Bộ Hoang hai người ánh mắt mong chờ dưới, đồng thời lắc lắc đầu.

"Tạ lão gia tử, đa tạ hảo ý của ngài. Nhưng rất xin lỗi, chúng ta cũng không muốn rời đi An Nghi ngộ hẻm."

Nghe vậy, Bộ Hoang sắc mặt khẽ giật mình, tựa hồ đang hoài nghi mình lỡ tai xảy ra vấn đề, hai người này thế mà đều cự tuyệt nhà mình lão gia tử mời!

Dạng này dự hoặc, cho dù là vút cho Tây Nguyên quán rượu đầu bếp, đối phương cũng sẽ không chút do dự vui vẻ đáp ứng đi.

Tạ Chính Đức cũng là sững sờ, ngốc trệ sau một hồi khá lâu mới hồi phục tinh thần lại, gượng cười nói: "Thật không biết cái này An Nghi ngộ hẻm đến tốt cùng có cái gì ma lực, có thể đưa người nhóm một mực xích ở đây."

Sở Bắc vuốt vuốt cái mũi, cười nhạt một tiếng, tiếp tục trước đây lời nói đề: "Tạ lão gia tử, không biết chúng ta có thể "

"Ghi chép đi, các người thức ăn này không là phạm phạm, là nên để càng nhiều người đến đây nhắm nhấp."

Không đợi Sở Bắc trong miệng lời nói hoàn toàn roi dưới, Tạ Chính Đức liền đem cắt ngang, tiếp theo lần nữa cầm lấy thìa cùng Thìa ăn như gió cuốn.

"Đa tạ lão gia tử!"

Sở Bắc cầm lấy thông đạt liền tìm một cái tốt nhất góc độ, bắt đầu ghi chép lên Tạ Chính Đức vào ăn bộ dáng.

Nhất là đối phương ăn canh ăn thịt lúc cái kia hài lòng hưởng thụ biểu lộ, càng là rõ ràng bị bắt xuống dưới.

Một khắc đồng hồ sau.

"Ứng ực!"

Tạ Chính Đức dùng thìa uống xong nồi đất bên trong sau cùng một thanh cá đầu canh, lưỡi biếng dựa ở trên vách tường, biểu lộ rất là hài lòng hưởng thụ.

Nhìn chăm chú hướng phía trên bàn nhìn lại, hai mâm đồ ăn đã hoàn toàn bị quét sạch sạch sẽ, lưu lại một cái đĩa không có một tia thịt cá cực đại cá xương sọ.

"Tiểu Bắc, ngươi cảm thông đạt dựa vào ta gần một điểm, ta đến nói mấy câu!"

Nghe được Tạ Chính Đức lời nói, Sở Bắc tâm đầu vui vẻ, nhanh chóng đem thông đạt hướng phía trước thăm dò.

"Khụ khụ lão đầu tử ta hiện tại vị ở An Nghi ngõ hẻm Tiểu nhà hàng nhỏ, vừa mới ở đây ăn no dùng lại."

Tạ Chính Đức bãi chính thân thể, tiếp tục nói: "Lão đầu tử làm một cái thực khách, đã mấy năm không có giống hôm nay như vậy thỏa mãn. Tiểu nhà hàng nhỏ, mặc dù chỗ vắng vẻ, cực phẩm thức ăn giá cả cũng không ít, nhưng bề ngoài đôi món ăn bản thân mà nói, giá trị! Tuyệt đối giá trị!"

"Lão gia tử, thật sự là rất cảm tạ ngài!"

Sở Bắc thu hồi thông đạt,

Convert by ๖Jet ๖Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Một cái thiệp đưa tới bạo động

"Sở đại ca, mau đem vừa mới ghi chép bên dưới video truyền cho ta!"

Tạ Chính Đức Bộ Hoang hai người đi không lâu sau, Mạc Kinh Vũ hào hứng vội vàng cảm thông đạt đi đến Sở Bắc trước người.

"Thật sự là khi gấp khi gấp "

Sở Bắc trêu ghẹo một phen Mạc Kinh Vũ, cuối cùng ở người phía sau bạch nhãn Trung Tướng video truyền góp đi vào.

Sau một hồi khá lâu, Mạc Kinh Vũ xinh đẹp lông mày trực tiếp cong thành hình trăng lưỡi liềm, bên khóe miệng lúm đồng tiền như ẩn như hiện.

"Sở đại ca, ngươi lựa chọn góc độ thật thật tuyệt a! Tạ lão gia tử cái kia hưởng thụ biểu lộ, ngươi tất cả đều bắt được!"

Nghe Mạc Kinh Vũ trong miệng Trần tán lời nói, Sở Bắc tâm đầu âm áp, không khỏi bốn mươi năm độ ngẩng đầu nhìn về phía tường góc.

Góc độ chọn tốt, cái này đều là hần kiếp trước trên chiến trường luyện ra được!

"Kinh Vũ, ngươi nhìn cái này thiệp mời là ngươi trả về là ta đến phát?"

Xú thí một trận, Sở Bắc vội ho một tiếng, thần sắc khôi phục tự nhiên đồng thời, chỉ chỉ trong tay thông đạt.

"Sở đại ca, ngươi ý đồ xấu nhiều, cái này gian khổ nhiệm vụ liền giao cho ngươi. Nhất định phải trình độ lớn nhất đem Tiểu nhà hàng nhỏ cái tên này cho đánh đi ra, nhất tốt một cái thiệp để nó vang vọng Tây Nguyên trấn diễn đàn!"

Mạc Kinh Vũ tay trái vỗ vỗ Sở Bắc vai, xinh xắn cười một tiếng, tiếp theo bắt đầu thu lại Tạ Chính Đức hai người bàn ăn.

Sở Bắc nhếch miệng, tay nắm lấy thông đạt, roi vào trầm tư.

Sau một hồi khá lâu, Sở Bắc trong mắt một đạo tinh quang trải qua, ngay sau đó Thần Niệm nhất động ẩn mở Tây Nguyên diễn đàn, « Tiểu nhà hàng nhỏ mang ngươi đi vào Tạ Chính Đức, Tạ lão gia tử! »

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Cổ nhân có vân, tên lấy ăn vì Thiên! Bây giờ, quán rượu san sát, món ăn phong phú, chư vị thực khách có nhiều loại lựa chọn, lại

riêng phần mình trong lòng đều có vì đó tán thưởng một cái kia.

Sau đó, ta đem mang mọi người hiểu rõ một cái ở vào hẻm nhỏ vắng vẻ tỉnh xảo nhà hàng.

Coi tên, Tiểu nhà hàng nhỏ, diện tích quả thực không tính lớn. Cùng trên trần các Đại Tửu Lâu so sánh, có thể nói tiểu vu gặp đại vu.

Nhưng áp súc mới là Tinh Hoa, Tiểu nhà hàng nhỏ tôn chỉ, mỗi một đạo tinh phẩm thức ăn để mỹ vị làm thức ăn muốn sửa lại án xử sai!

An Nghi ngô hẻm, ẩm áp tĩnh mạch, người như ngừng chân, định có thể cảm nhận được ngô hẻm trong hài lòng thoải mái dễ chịu; Tiểu nhà hàng nhỏ ở chỗ này, càng đem loại này phân bốn phía làm đến cực hạn.

Làm nhà hàng lão bản Hàng xóm, bí nhân cường điệu cường điệu: Cực phẩm thức ăn có đặc sắc, vị đạo tuyệt đối đặc biệt! Cam đoan chư vị thực khách, ăn không muốn đi, đi còn muốn đến!

Trọng điểm ghi chú: Nhà hàng lão bản là mỹ nữ nha! Mạch bên trên Khinh Vũ

Lời nói không tại nhiều, trở về tiêu đề, lại nhìn phía dưới video!

Biên tập tốt văn tự, đem lúc trước ghi chép bên dưới video bấm vào đi lên về sau, Sở Bắc hài lòng điểm một cái đầu.

"Khinh Vũ, Sở đại ca đã đem thiệp mời phát tại Tây Nguyên diễn đàn, người xem một chút như thế nào?"

Sở Bắc kéo qua một cái ghế ngồi lên, đồng thời buông ra tiếng nói hướng phía hậu trừu hô nói.

Đạp đạp đạp!

Cũng không lâu lắm, Mạc Khinh Vũ quệt mồm từ sau trừu bên trong đi ra, u oán trừng mắt liếc Sở Bắc.

"Làm sao? Sở đại ca cái này thiệp mời, người không hài lòng sao?"

"Phi thường hài lòng!"

Mạc Khinh Vũ hướng phía Sở Bắc dựng lên cái đại thủ chỉ, không đợi cái sau truy vấn, lại nói: "Nhưng người làm gì nhất định phải tại thiệp mời sau cùng thêm cái trọng điểm ghi chú a!"

"Đây chính là cái lớn cuộc đầu! Lại nói, chúng ta Khinh Vũ vốn là cái đại mỹ nữ a, không cần ngượng ngùng."

Sở Bắc nhú mày, nhìn thấy Mạc Khinh Vũ hai gò má dâng lên một vòng đỏ ửng mắt thấy liền muốn bảo nổi lúc, vội vàng từ bàn bên trên đứng dậy.

"Khinh Vũ a, người tiếp tục làm việc! Ta đi Thái đại ca chỗ ấy, có chuyện tìm hắn hỗ trợ!"

Vừa mới nói xong, như một làn khói Công Phu, Sở Bắc thân ảnh đã biến mất tại Mạc Khinh Vũ trong tầm mắt.

...

"Tiểu Bắc a, nhanh bên trong ngồi!"

Sở Bắc vừa vừa đến Thái thị lò rèn trước, Thái Tín liền nhiệt tình từ trong nhà đi ra.

"Thái đại ca, ta đến liền muốn hỏi một chút người có hay không để đó không dùng trường đao?"

Sở Bắc lập tại nguyên chỗ, khóe môi nhếch lên nụ cười thần nhiên.

"Đao? Người nhớ kỹ dùng sao? Ta cái này cho người đi đánh một cái."

"Thái đại ca, không cần, gia hỏa này cũng được!"

Sở Bắc đi vào Cửa Hàng, cầm lấy cạnh góc tường Thiết Côn bả chơi.

"Dùng nó chọn cùi lửa?"

Thái Tín hồ nghi nhìn lấy Sở Bắc, thăm dò tính mà hỏi.

Sở Bắc ngượng ngùng cười một tiếng, thần sắc mang theo xấu hổ: "Dùng nó luyện võ!"

Tại Phong Vân Vị Diện, hắn từ Nhiếp Nhân Vương trong tay đạt được, tự nhiên muốn nhanh chóng đưa nó biết luyện.

Một khi luyện qua, một chiêu này pháp liền có thể cầm lấy đi bán tháo!

Đổi thành Linh Tệ về sau, mặc kệ là dùng đến tăng cao tu vi vẫn là tùy ý tiêu xài hưởng thụ, đều là Mỹ bản ra bản ra.

"Thật sự là không hiểu rõ người, cũng đừng thương cùng với chính mình."

"Đa tạ Thái đại ca nhắc nhở!"

Sở Bắc từ Thái thị lò rền đi tới về sau, đi ngang qua Tiểu nhà hàng nhỏ lúc lần nữa ngừng chân, hướng phía bên trong hô nói: "Khinh Vũ, bang ta nhìn điểm Cửa Hàng, ta đi luyện võ!"

Nghe được trong nhà hàng tiếng trả lời về sau, Sở Bắc tay trái cầm Thiết Côn tay phải cầm cù nát sách vở, ngẩng đầu hướng tây bên cạnh rả rích son mạch chạy tới.

"Oanh! Oanh!"

Một vùng núi non bên trong, thỉnh thoảng phát ra trầm thấp tiếng oanh minh,

"Không tệ, quả nhiên có chút môn nội." "

Sở Bắc hai tay cầm nắm Thiết Côn, có thứ tự huy động, mỗi vung ra Nhất Côn đều có thể nghe được suu suu tiếng xé gió.

Một lúc lâu sau.

Sở Bắc đem Thiết Côn ném đến một bên, xoa xoa mồ hôi trán Thủy, tê liệt ngã xuống tại một gốc Đại Thụ dưới.

Xuất ra thông đạt, định thần nhìn lại, Sở Bắc đồng tử lập tức co rút lại, thiếp mời cư nhưng đã có hơn trăm hồi phục.

Tây Nguyên Vương giả: Con bà nó!! Huynh Đài, người thế mà ngay cả Tạ lão gia tử đều đòi ra ngoài! Cái này thiếp mời cam đoan lừa, cái này đột lều hai giành được không lỗ! Nhất định phải lẫn lộn nhìn quen mắt, ta chính là Tây Nguyên Vương giả, vì chính mình Đại sứ hình tượng!

Lục Nguyệt Phi Ưng: Vương giả huynh, người video còn không có xem đi! Người cái này liên quan chủ tiêu điểm không đúng, xin hỏi cái này Tiểu nhà hàng nhỏ đến cùng là lớn bao nhiêu hậu trường a? Thế mà có thể đem Tạ lão gia tử đều thỉnh động, thật sự là khó mà tin nổi.

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Có Tạ lão gia tử, cái này Tiểu nhà hàng nhỏ không lừa đều không được a! Trước có nhà hàng lão bản trà trộn diễn đàn Thiên Thiên phát thiếp tuyên truyền, lại có Bách Hiểu Sanh Đại Lục khen nâng, hiện tại ngay cả Tạ lão gia tử đều đi ra. Phục, viết kếp phục!

Cửu Xích Thanh Phong Kiếm: Tạ lão gia tử cái này say mê biểu lộ, thật là quá khoa trương! Như quả không phải là vì phối hợp lão bản, ra về cái này tư thái lời nói, vậy cái này nhà hàng món ăn nhất định là nhân gian mỹ vị!

Mạnh nhất Tân Phong: Ứng ực! Tạ lão gia tử đáng vẽ, đều nhìn ta chảy nước miếng.

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Lại là cá đầu canh, tốt khí a! Ta lần trước nhưng không ăn được a, không được, ta phải kiếm tiền tích lũy tiền!

Lạnh lùng băng lãnh: Nhà này nhà hàng ta đi qua! Tạ lão gia tử ăn cái kia đạo đồ ăn ta cũng ném qua, vị đạo thật rất tốt, cửa vào sau trong bụng sẽ dâng lên một dòng nước ấm, rất dễ chịu!

Mềm lòng tính khí lớn: Cảm ơn người, cha chân của cha cốt đã cảm giác không thấy đau đớn, hai chân bắt đầu đều có tri giác. Chờ cha chân thương lại tốt một chút,

Convert by ๖Jet ๖Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Mưa gió nổi lên

Sở Bắc khổng chế thiếp mời không ngừng bên dưới vẽ, quét mắt đông đảo hồi thiếp, ánh mắt rất nhanh như ngừng lại mấy cái Nick Name bên trên.

Lý phủ Nhị Công Tử: Đắc tội Bản Thiếu, ngươi thế mà còn có rãnh rỗi phát bài post! Ta ngược lại muốn xem xem ngươi còn có thể phách lối mấy canh giờ! Ta muốn bà trước ngươi đối vũ nhục của ta, gấp trăm lần nghìn lần thực hiện ngươi, để ngươi đau đến không muốn sống.

Trường Hương Nhai Long Đại: Thủ lĩnh chúng ta hôm nay liền trở lại, đuổi tại chàng vạng tối trước mở ra của ngươi rầm chó hiệu cầm đồ, làm gì ngươi nha đánh thành heo đầu!

Gọi ta Báo Tử Ca.; Tiểu tử, Lão Tử thương bây giờ còn chưa tốt đâu! Đừng tưởng rằng Linh Đồ Nhị Tinh cũng đã rất giỏi, tiếp qua mấy canh giờ liền để ngươi nhìn bọn ta Đầu nhĩ lợi hại!

Sở Bắc nhéo nhéo Quyền Đầu, cười lạnh một tiếng, tiếp theo Thân Niệm nhất động, mang tính lựa chọn hồi phục chút ít người.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Tây Nguyên Bách Hiếu Sanh, ta còn nhớ được ngươi thiệp mời nội dung đâu! Lại tới dùng cơm có thể, trước ném thư ngươi coi trái Ca, nòi đất lớn Quyền Đầu!

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Lạnh lùng băng lãnh, ta tại nhà hàng chờ ngươi, đừng quên mang nhiều ít tiền, thuận tiện vào xem một bên dưới ta hiệu cầm đồ.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Mềm lòng tính khí lớn, trăm thiện hiếu làm đầu, làm con cái, ngươi rất xứng chức!

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh, cho ngươi miễn phí? Lão đệ ngươi còn đắm chìm trong trong mộng đi! Mỗi đạo đồ ăn tại nguyên có món ăn giá cả bên trên, tại ngươi cái này nhiều hơn hai cái Linh Tệ!

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Lý phủ Nhị Công Tử, Trường Hương Nhai Long Đại, gọi ta Báo Tử Ca., ta người này a không có việc gì tiện tay ngựa, các ngươi đến mau lại đây a! !

Hồi phục xong thiệp mời về sau, Sở Bắc đem thông đặt thả lại trong ngực, cầm lên trên đất Thiết Côn.

Thật tình không biết, ngay tại Sở Bắc trở về trên đường lúc, thiệp mời vẫn như cũ không đứng ở xuất hiện mới hồi phục.

Thiên Tầm xào Khoai Tây: Nhìn trên lầu nhiều như vậy hồi phục, các ngươi đến cùng có đi hay không cái này An Nghi ngờ hẻm Tiểu nhà hàng nhỏ a? Nhanh lên cho cái lời nói, mọi người kết bạn a!

Đường gia đại thiếu: Thiên Tầm xào Khoai Tây, đi, đương nhiên đi! Ngay cả Tà lão gia tử đều đang tán thưởng nhà này nhà hàng, có thể không đi nhìn một cái sao? Ngươi nói cái thời gian, chúng ta cùng một chỗ đến đặt, tốt làm bạn.

Ta là Đại Thần Tây: Đường gia đại thiếu, Thiên Tầm xào Khoai Tây, mang lên ta một cái, ta cũng muốn đi!

Không Cật Tây Hồng Thị: Trên lầu ba vị, còn có ta, còn có ta!

...

Trường Hương Nhai, Lý phủ.

"Bạch Hạc hấn ở đâu? Còn chưa có trở lại sao?"

Một gian tĩnh xảo trong phòng, Lý Quảng ngồi ngay ngắn trên ghế, tay nắm lấy thông đặt.

Tại trước người hấn, Long Đại ba người cung kính mà lập, từng cái trên mặt quần lấy băng gạc.

"Nhị Công Tử, Đầu nhĩ lập tức đến."

Long Nhị chống ba tong, tiến lên một bước, chặt vật hướng phía Lý Quảng cung kính khom người từ.

"Một cái tôi tớ mà thôi còn dám như thế đi lêu lổng, thế mà để Bản Thiếu ở chỗ này chờ hấn!"

Lý Quảng từ trên ghế đứng dậy, tay áo vung lên, trong miệng phát ra hừ lạnh một tiếng.

"Ta Bạch Hạc lúc nào trở thành ngươi Lý gia tôi tớ rồi? Thật sự là buồn cười! Tiểu tử, ngươi có biết không đạo ngươi lúc trước lời đã chọc giận ta rồi? Đừng nói là ngươi, liền xem như cha ngươi tới, tại Lão Tử trước mặt cũng không dám nói như vậy!"

Ngay tại Lý Quảng vừa dứt lời, phòng ngoài cửa truyền đến một trận tiếng cười to, thanh âm bên trong mang theo cơn rờ tùy ý, trong lúc mơ hồ xen lẫn tức giận.

"Đầu nhĩ!"

Khi một tên ước chừng chừng ba mươi tuổi cầm bảo Nam Tử đi vào trong nhà lúc, Long Đại ba người trong nháy mắt tìm được người đáng tin cậy, cùng nhau cung kính lên tiếng gọi nói.

"Ồ ô u nhìn bộ dáng của các ngươi, thật sự là đáng thương! Lão Tử không có ở đây trong khoảng thời gian này, các ngươi thế mà bị đánh thành bộ này

cầu dạng, nếu không phải nghe được các người âm thanh, thật đúng là không nhận ra các người!"

Bạch Hạc trên dưới quét đo một chút Long Đại ba người, miệng góc không khỏi hơi xúc động, trong hai con người mang theo một chút thương hại.

Ở sau lưng hắn còn theo sát lấy sáu người, sáu người này không thể nghi ngờ đều là Tu Vũ Giả.

Một người trong đó chính là Dư Báo, coi bộ đáng so Long Đại ba người chẳng tốt đẹp gì, trên mặt đồng dạng không một chỗ hoàn hảo, khóa đầy lụa trắng vải.

"Đầu nhĩ, người muốn cho chúng ta báo "

"Dừng lại, chuyện này một hồi lại bàn về! Hiện tại, Lão Tử còn có một chuyện khác cần vội vã xử lý."

Long Nhị trong miệng lời nói còn chưa nói xong, Bạch Hạc liền trực tiếp phát tay đem cắt ngang, tiếp theo cười lạnh một tiếng, cất bước hướng Lý Quảng đi đến.

"Tiểu tử, làm gì người vừa mới lời nói lập lại một lần nữa đâu?"

Lý Quảng còn không tới kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, vừa có lực đại thủ tựa như cùng cái kim gắt gao cắm ở trên cổ họng của hắn.

"Khụ khụ khụ người, người trước buông tay!"

Lý Quảng sắc mặt ửng hồng, khô khốc một hồi khục, phun ra nuốt vào khí tức càng ngày càng nặng.

"Xem ở cha người phân thượng, Lão Tử lần này bỏ qua cho người. Như nếu có lần sau nữa, liền đợi đến đi gặp Diêm Vương đi!"

Bạch Hạc cười lạnh, tiện tay hất lên, bịch một tiếng, Lý Quảng trùng điệp rơi xuống đất.

Cơ bắp ngã trên mặt đất Lý Quảng, thân thể run một cái, hai đầu lông mày không tự chủ toát ra một vẻ hoảng sợ.

"Nhớ kỹ, Họa là từ ở Miệng mà ra!"

Bạch Hạc liếc mắt Lý Quảng, kéo qua một cái ghế không chút do dự ngồi xuống.

Hắn là Tu Vũ Giả, vẫn là Cửu Tinh Linh Đồ, nếu không phải nhận phía trên mệnh lệnh, hắn mới sẽ không tới này Tây Nguyên trấn.

Nói cách khác, nếu là không có người bề trên mệnh lệnh, bằng hắn một người liền có thể diệt toàn bộ Lý phủ.

"Đã thương các người là một cái hai sao Linh Đồ?"

Bạch Hạc hai chân tréo nguẩy, trong tay vuốt vuốt tinh xảo quạt giấy.

"Ừm, ra tay vẫn rất hung ác. Gia hỏa này tại An Nghi ngõ hẻm trong, mở một cái hiệu cầm đồ."

Long Đại ba người đồng thời điểm một cái đầu, trong đầu hiện ra Sở Bắc bộ dáng, từng cái thần sắc bị phần.

"Đi thôi, tiến về An Nghi ngõ hẻm. Nếu là tiểu tử này có thể thu nhập huy bên dưới tốt nhất, như là không thể, vậy cũng chỉ có thể đến chút thủ đoạn."

Bạch Hạc bẻ bẻ cổ, miệng góc giờ lên nụ cười âm hiểm

Cùng lúc đó, Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Sở đại ca, người làm sao còn khiêu khích Lý Quảng bọn hắn a? Thật sự là không chê phiền phức nhiều a!"

Sở Bắc vừa vừa đi vào nhà hàng, Mạc Kinh Vũ liền từ hậu trừ đi ra, trong tay cầm thông đặt tại Sở Bắc trước mắt lắc gật lấy.

Hiển nhiên, Mạc Kinh Vũ đã thấy thiệp mời bên trong Sở Bắc cùng Lý Quảng Long Đại mấy người đối thoại.

"Kinh Vũ, việc này tránh không xong. Cho dù người Sở đại ca ngữ khí hiền lành, bọn hắn cũng sẽ không như vậy bỏ qua."

Sở Bắc nhún vai, cái kia nhân tân bộ dáng tựa như là nói, hắn hoàn toàn là bị động, không có một tia khiêu khích ý vị.

"Người vốn là như vậy, cảm cùng với chính mình có chút khả năng chịu đựng liền không coi ai ra gì. Long Đại đám người kia nhìn từ bề ngoài đúng vậy Tiểu du côn, sau lưng nhưng là có rất núi dựa lớn. Vạn nhất thật tới cường giả, làm gì người bị thương làm sao bây giờ?"

Mạc Kinh Vũ trừng Sở Bắc một chút, trong con người mang theo một tia tức giận.

Sở Bắc tránh đi Mạc Kinh Vũ ánh mắt, gãi gãi đầu, chỉ là ngơ ngác cười không có làm bất kỳ phản bác nào.

Hắn giết qua người sao? Chết ở trong tay hắn, không có hơn vạn cũng có mấy ngàn.

Như nơi này không phải An Nghi ngờ hẻm, tại Long Đại ba người lần thứ nhất đến đây thời điểm, hắn liền hạ sát thủ.

Hết thầy nguyên do, hắn không muốn để cho ngõ hẻm này dính đầy huyết tinh.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,..^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Tề tụ Tiểu nhà hàng nhỏ

Giờ Thân, Trường Hương Nhai, Tây Nguyên quán rượu trước.

"Khách quan, ngài là đang chờ người sao? Nếu không tới bên trong chúng loại đi!"

Một tên Điểm Tiểu Nhị đi đến một thân mặc cảm y ước chừng hai mươi hai, hai mươi ba tuổi thanh niên bên cạnh, bắt đầu chào hỏi, lộ ra rất là nhiệt tình.

"Không cần, bọn hắn là lập tức đến."

Vân Thiên vừa dứt lời, phồn hoa trên đường phố liền có ba người chỉ trở hướng hắn đi tới.

"Khoai Tây huynh sao?"

Trong ba người cao nhất một tên Nam Tử bước chân đi thông thả tại khoảng cách Vân Thiên hai mét chỗ ngừng lại, thăm dò tính kêu một tiếng.

"Không sai, ta chính là Thiên Tầm xảo Khoai Tây! Người là vị nào?"

Vân Thiên hướng phía Đường Phong lung lay trong tay thông đạt, trên mặt mang lên một vòng ý cười.

"Đề Khoai Tây huynh đợi lâu, thật sự là không có ý tứ! Ta là Đường gia đại thiếu, hai người bọn họ theo thứ tự là không Cật Tây Hồng Thị cùng ta là Đại Thần Tây."

Đường Phong cười ha hả, đi đến Vân Thiên bên cạnh vỗ vỗ nó vai về sau, giới thiệu bên cạnh hai người.

"Các người ba làm sao cùng đi rồi? Sẽ không vốn là nhận biết a?" Vân Thiên hồ nghi đánh giá mắt ba người.

"Khoai Tây huynh, bắt mắt ngài nói, chúng ta mặc dù không biết, nhưng đều là Chính Dương đường phố." Đường Phong mở ra trong tay quạt giấy, bắt đầu chấp chờn.

"Nguyên lai là dạng này, vậy thật đúng là đúng dịp."

"Đi thôi, ta đã có chút không thể chờ đợi! Ngay cả Tà lão gia tử đều khen không dứt miệng nhà hàng, đến tốt cùng sẽ là dạng gì đây này?!"

"Chúng ta không cần chừng loại những người khác sao?"

"Không đợi, đã vừa mới cho bọn hắn phát qua tin tức, bọn hắn tự hành bảo đoàn."

Tại Vân Thiên, Đường Phong bốn người đi không lâu sau, lại có ba bóng người đẹp để kết bạn xuất hiện ở Tây Nguyên quán rượu trước cửa.

Đây là ba tên Thiếu Nữ, niên kỷ đều tại ước chừng mười sáu mười bảy tuổi.

Ba người tại quán rượu cửa ra vào đợi một hồi lâu, một tên ăn mặc hoa lệ Thiếu Nữ vội vã chạy tới.

"Không có ý tứ, trang điểm bỏ ra chút thời gian, để cho các người đợi lâu!"

"Liên không đợi cái khác người, chúng ta trước qua xem một chút đi!"

Bốn tên Thiếu Nữ lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, rất nhanh liền đã đạt thành chung nhận thức, lẫn nhau lôi kéo tay hướng An Nghi ngõ hẻm mà đi.

...

Trường Hương Nhai Tây Nam cuối một số bán hàng rong, nhìn qua một đội lại một đội nhân mã đi ngang qua bọn hắc quẹo vào An Nghi ngõ hẻm, từng cái mang trên mặt không hiểu, hai mặt nhìn nhau.

"Các người nói hôm nay chuyện gì xảy ra a? Làm sao nhiều người như vậy đều nhìn qua An Nghi ngõ hẻm đi a?"

"Xem bọn hắc xuyên qua, từng cái trong nhà hắc là cũng có chút ít tiền, khó không CD muốn đi trên núi săn thú?"

"Lão Vương, người cái này suy đoán cũng quá không đáng tin cậy đi! Nhìn bộ dáng của bọn hắc giống như là đi săn thú sao? Trên thân cái gì trang bị đều không có."

"Theo người nói như vậy, khó đạo bọn hắc là chạy trong ngõ nhỏ cái nào đó Cửa Hàng đi?"

"Xuyt xuyt nhanh giữ yên lặng! Long Đại bọn hắc lại tới!"

...

Cách đó không xa Nhất Hành đủ có vài chục người đội ngũ, chính trùng trùng điệp điệp đạp trên có thứ tự chỉnh tề tiếng bước chân.

Người cầm đầu chính là Bạch Hạc, tay trái của hắc bên cạnh là một tên thân mặc đồ đỏ Nam Tử, tay trái bên cạnh thì là quần đầy lụa trắng bày Dư Báo.

Tại Dư Báo sau lưng, Long Đại ba người song song mà lập, lẫn nhau bề ngoài đỡ lấy.

"Thiếu gia, chúng ta là không phải cùng có chút xa?"

Một gã hộ vệ tiến đến Lý Quảng trước người, nhỏ giọng nhắc nhở nói.

"Không xa, khoảng cách này vừa vặn! Cứ như vậy, người khác liền sẽ không biết đạo Bạch Hạc là người của chúng ta."

Lý Quảng miệng góc phác họa ra khinh miệt ý cười, tại ngoài sáng bên trên, bọn hắc Lý phủ cùng những này du côn lưu manh là không có chút nào liên quan.

"Đầu nhĩ, phía trước đứng vậy An Nghi ngõ hẻm. Tiểu tử kia hiệu cầm đồ, ngay tại tận cùng bên trong nhất!"

Cảm thụ được trên người đau nhức, Dư Báo khoe miệng co quắp động, trong lòng Nộ Hỏa bắt đầu sôi trào.

"Ừm!"

Bạch Hạc hơi điểm đầu, lên tiếng chân sau bước tăng tốc, rất nhanh liền quẹo vào An Nghi ngõ hẻm.

Cùng lúc đó, vốn cũng không lớn Tiểu nhà hàng nhỏ đã đầy áp người.

Phóng nhãn đại khái quét tới, khoảng chừng hai mươi người, có thanh niên, có thiếu niên, có hai mươi tuổi nữ tử, cũng có mười sáu mười bảy tuổi Thiếu Nữ.

"Ngồi ở vị trí này, trong đáy lòng một cỗ cảm giác tự hào tự nhiên sinh ra."

Đường Phong thở dài một tiếng, giờ phút này hắc chỗ ngồi chính là trước đây Tạ Chính Đức ăn cơm chỗ ngồi.

"Đường gia đại thiếu, người ngồi đủ liền nhanh lên một chút! Để ta cũng tới ngồi một lần!"

Vân Thiên xoa xoa tay, thử nghiệm đem Đường Phong từ trên ghế kéo kéo dậy, làm sao đối phương chết sống đứng vậy không chịu đứng dậy.

"Nhẹ Vũ tỷ tỷ, người trong tiệm này cực phẩm thức ăn giá cả rất đắt a! Tạ lão gia tử ăn cái kia bàn rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn lại để cho ba cái Linh Tề, ta đều ăn không nổi."

Trong nhà hàng một Đạo Thanh giòn như chim hoàng oanh âm thanh âm vang lên, trong lời nói mang theo một tia u oán.

"Liên đứng vậy a, ta mỗi tháng Tiền Tiêu Vật chỉ có năm mai kim tệ, cho dù toàn bộ dùng đi lên, ngay cả một mảnh rau quả đều ăn không nổi, thật đáng thương a!"

"Ta mới có thể yêu đâu! Một tháng Tiền Tiêu Vật chỉ có Ngũ Mai Ngân Tề, lâu lâu còn có thể đi Tây Nguyên quán rượu tiêu xài một dưới. Nhưng đến

nơi này, cực phẩm thức ăn nước canh cũng mua không nổi."

"Nhẹ Vũ tỷ tỷ, giá tiền này người có thể hướng hạ xuống một điều sao? Thật rất muốn ném thử nhìn Tà lão gia tử đều khen không dứt miệng mỹ vị món ngon."

...

Trong lúc nhất thời, trong nhà hàng u oán tiếng cầu khẩn liên tiếp.

Không biết làm sao Mạc Kinh Vũ, mang trên mặt áy náy chỉ ý, chậm rãi di chuyển bước chân đi vào Sở Bắc bên cạnh, đem tiêm lớn lên tay trái tìm được cái sau bên hông.

"Tê!"

Sở Bắc ngược lại hít một hơi lạnh khí, tại lĩnh hội Mạc Kinh Vũ ý tứ về sau, vội vàng vội ho một tiếng.

"Chư vị, những này cực phẩm thức ăn giá cả sở dĩ cao, là bởi vì nó thành bản cao. Các người cũng có thể ném thử phổ thông thức ăn, có thể nói hàng đẹp giá rẻ."

Cả đám tuy nhiên như trước đang chôn đầu phân nân, nhưng thảo luận âm thanh đã rõ ràng đề thấp.

Một trận thờ dài qua đi, từng cái cũng nhao nhao đem ánh mắt từ cực phẩm thức ăn bên trên chuyển đi, rơi vào phổ thông món ăn bên trên.

Cực phẩm thức ăn cùng phổ thông món ăn giá cả, đơn giản đúng vậy nhất thiên nhất địa.

Cái trước thấp nhất ba cái Linh Tê, mà cái sau cao nhất mới chỉ muốn mười cái Đồng Tê.

Cái này cự đại chênh lệch, làm cho cái này cả đám trong lúc nhất thời phản ứng không kịp.

"Cực phẩm thức ăn ăn không nổi, nhẹ Vũ tỷ tỷ người liền đem phổ thông món ăn tùy tiện lên cho ta cái tám nói!"

Một tên thiếu nữ ân tiết cứng rắn đi xuống, một cái làm cho người lúng túng vấn đề nổi lên mặt nước.

Tiểu trong nhà hàng nhỏ cùng sở hữu sáu tám bàn ăn, hai bên dựa vào tường mà lập, một bên có ba tám bàn ăn.

Mỗi tám bàn ăn phối hữu bốn cái ghế, đối lập phân bố.

Ngày bình thường, An Nghi ngờ hèm người đi thừa thớt, mặc dù có người tới Tiểu nhà hàng nhỏ ăn cơm, nhân số cũng không biết rất nhiều, nhiều nhất thời điểm cũng nhiều lắm là ba, bốn người đồng thời dùng cơm.

Nhưng cục diện bây giờ là, trong nhà hàng có hơn hai mươi người.

Trước bất luận Mạc Kinh Vũ có thể hay không bận bịu tới, vèn vèn cái này

P/S : VKL mấy thg này tên gần như mấy ông đại thần bên TQ o.o

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Bạch Hạc dẫn người đến

"Sở đại ca, bọn hần tới!"

Trong nhà hàng, Mạc Kinh Vũ giật giật Sở Bắc áo góc, âm thanh cực nhẹ, hai đầu lông mày mang theo điểm điểm lo lắng.

Sở Bắc hơi điểm đầu, về sau ánh mắt đảo qua Vân Thiên Đường Phong bọn người: "Chư vị, bi nhân có việc trước đi ra ngoài giải quyết một dưới, một hồi lại tới."

"Mau mau đuổi theo, đi nhìn một cái nhìn xảy ra chuyện gì! Đám người kia khí thế hung hung, xem xét cũng không phải là người tốt lành gì!"

Trong nhà hàng không biết là ai kêu một tiếng, từng cái nhao nhao xô dịch bước chân hướng về môn đi ra ngoài.

"Còn nhớ ta không? Ta nói qua sẽ để cho ngươi hối hận!"

Sở Bắc vừa đi ra Tiểu nhà hàng nhỏ, Lý Quảng liền dẫn mấy tên hộ vệ đối diện đi tới, thần sắc mang theo lấy đắc ý.

Giờ phút này, Bạch Hạc một đoàn người đã tụ lại tại Vạn Giới hiệu cầm đồ trước cửa.

"Tiểu Bắc a, đám này người tại sao lại tới a?"

Ngưu đại nương vội vã từ Cửa Hàng May chạy ra, một mặt lo lắng nhìn lấy Sở Bắc.

"Đại Nương, không có gì đáng ngại, ngươi cùng Khinh Vũ ngốc ở một bên nhìn lấy liền tốt."

Sở Bắc trấn an quá ngưu Hồng Hậu, xoay đầu hướng phía Mạc Khinh Vũ hô nói: "Xem trọng Ngưu đại nương, Thái đại ca bọn hấn, để bọn hấn ngốc ở một bên nhìn lấy liền tốt."

Nói xong, Sở Bắc bước chân tăng tốc, hướng về Vạn Giới hiệu cầm đồ chạy tới.

"Bành!"

Một đạo thanh âm trầm thấp rơi sau đó, thống khổ thê thảm tiếng gào vang lên.

Bạch Hạc sau lưng tiến lên đạp môn người chính ngồi chồm hổm trên mặt đất, thống khổ nhào nặn cổ chân.

"Đầu nhi, này môn là thật quý dị, rất cứng." Dư Báo từng ném qua một lần thua thiệt, ký ức vẫn còn mới mẻ.

"Đã thương các ngươi tiểu tử kia chẳng lẽ không có ở nhà không?"

Bạch Hạc tiến lên sờ lên hiệu cầm đồ môn, tựa hồ muốn xem ra nó là từ làm bằng vật liệu gì cấu thành.

"U hôm nay khách nhân thật nhiều a!"

Bạch Hạc lời nói vừa dứt, cách đó không xa liền bay tới một đạo trêu tức âm thanh, âm thanh từ xa mà đến gần.

"Đầu người đứng đầu, đứng vậy tiểu tử này! Liền liền đứng vậy "

"Liền liền liền mẹ nó a! Câm miệng cho lão tử, nghe ngươi nói chuyện liền khó chịu!"

Bạch Hạc không chậm trễ chút nào cho Long Đại một bàn tay, hấn hối hận nhất sự tình không ai qua được thu Long Đại vì tiểu đệ.

Long Đại vuốt vuốt khuôn mặt, u oán liếc mắt Bạch Hạc, lui đến một bên.

"Mấy người bọn hấn đều là ngươi đã thương? Ra tay vẫn rất nặng a! Liền xem như Đả Cầu còn phải xem chủ nhân đâu, ngươi cái này là hoàn toàn không bả ta để vào mắt a!"

Bạch Hạc sửa sang lại quần áo, miệng góc hơi giương lên, phác hoạ ra một vòng ngoan lệ độ cong.

"Làm điểm tiểu sinh ý, bọn hấn còn muốn đập phá quán, đây đều là không có cách nào a!"

Sở Bắc đi đến hiệu cầm đồ trước cửa, chỉ chỉ dây dưa lấy lụa trắng vải Long Đại Dư Báo mấy người thật dài thở dài một tiếng, trong lời nói mang theo ngàn mọi loại không thể nào.

"Nghe nói ngươi vẫn là một cái hai sao Linh Đồ? Hiện tại, ta cho ngươi một đầu rất tốt đường, cái kia chính là đưa về ta huy dưới."

Nói đến đây, Bạch Hạc dừng một chút, quơ quơ tay áo sau đuổi ra ngón tay lấy Sở Bắc sau lưng hiệu cầm đồ: "Đi theo ta lẫn lộn, ngươi thương chuyện của bọn hấn có thể như vậy xóa bỏ."

Tại Bạch Hạc xem ra, Long Đại mấy người thương có thể đổi tới một cái Nhị Tinh Linh Đồ, vẫn là vô cùng có lợi.

"Ngươi ngược lại là người thông minh! Đáng tiếc a, ta vẫn là ưa thích kinh doanh đằng sau ta hiệu cầm đồ."

Sở Bắc khoe môi nhếch lên ý cười, thần tình lạnh nhạt, khoát tay áo lựa chọn cự tuyệt.

"Có chút ý tứ!"

Bạch Hạc ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, tiếp theo nhìn về phía phải Hồng Bào Nam Tử: "Phé đi hán!"

"Mau mau mọi người nhanh móc ra thông điệp, ghi chép lại!"

Bạch Hạc vừa dứt lời, Mạc Kinh Vũ vị trí trong đám người liền có một người kêu thành tiếng.

Trong khoảnh khắc, cả đám nhao nhao móc ra thông điệp, nhắm ngay Bạch Hạc Sở Bắc bọn người, từng cái tựa như là tại xem kịch vui.

"Tiểu tử, Đầu nhi đã lên tiếng, ta sẽ để cho ngươi sống không bằng chết!"

Hồng Bào Nam Tử bẻ bẻ cổ, cười lạnh một tiếng, thân ảnh động.

Duy gặp nó chân phải bỗng nhiên đạp xuống đất, Hữu Quyền nắm chặt hướng phía Sở Bắc mặt môn đập tới.

Tốc độ cũng không chậm, thế mà mang theo một tia tiếng xé gió, hô hô rung động.

Nếu là người bình thường bị một quyền này cho đập thật, nhẹ thì hôn mê nặng thì một mệnh ô hô.

Điều tra đến Hồng Bào Nam Tử thả ra khí tức, Sở Bắc cười lạnh lắc lắc đầu, tiếp theo đồng dạng một quyền nghênh đón tiếp lấy.

Răng rắc!

Sáu trâu chi lực lực lượng bạo dũng mà ra, thanh thúy xương cốt đứt gãy tiếng vang lên.

"Đầu nhi, có bấy!"

Hồng Bào thanh niên co quắp ngã trên mặt đất, tay phải vòng nắm tay trái nứt xương đứt gãy địa phương, thống khổ lẫn lộn giãy dụa lấy, trong miệng tiếng kêu rên càng là thâm đến cực điểm.

"Cái này sao có thể? Lộc ca thể nhưng là Ngũ Tinh Linh Đồ, tại sao lại "

Dư Báo nuốt một cái miệng Thủy, đồng tử co rút lại, hoảng sợ nhìn lấy Sở Bắc.

Làm sao, còn không đợi hán trong miệng còn lại phía dưới lời nói nói ra, Bạch Hạc nôi đất lớn Quyền Đầu đã đập nện tại bụng của hán , khiến cho thống khổ gào lên.

"Đầu nhi, ba ngày trước thật sự là hán là Nhị Tinh Linh Đồ a!"

Dư Báo ngồi chồm hổm trên mặt đất, một mặt hoang mang đánh giá Sở Bắc, tiếp theo tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vàng nói: "Đầu nhi, tiểu tử này nhất định là đạt được thiên tài địa bảo gì!"

Bạch Hạc nhất cước đá văng Dư Báo, sắc mặt âm trầm, thu hồi quạt giấy cười lạnh hướng Sở Bắc đi đến.

Phát giác được trên người đối phương lưu lộ ra khí tức như có như không, Sở Bắc nhú mày, tâm treo căng cứng đề phòng Bạch Hạc nhất cử nhất động.

"Kinh Vũ a, xem Tiểu Bắc thần sắc, thể cục này có chút không đúng!"

Ngưu đại nương thật chặt nắm vuốt áo góc, mang trên mặt một vòng lo lắng.

"Đại Nương yên tâm đi, Sở đại ca từ có chừng mực."

Lời tuy nói như vậy, nhưng Mạc Kinh Vũ trong hai con ngươi lại toát ra lo âu nồng đậm chỉ sắc.

Nhìn qua từng bước ép sát, khí thế càng thêm sắc bén Bạch Hạc, Sở Bắc trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, tiếp theo Thần Niệm nhất động, miệng góc hơi giương lên.

"Các ngươi mau nhìn, nơi đó thời tiết thay đổi!"

Sở Bắc trong đầu vừa bên dưới đạt xong mệnh lệnh, cách đó không xa xem trò vui trong mọi người liền có một người chỉ Vạn Giới hiệu cảm đồ trên không lên tiếng kêu to.

Đám người nghe tiếng, nhao nhao nhấc đầu, thời khắc này hiệu cảm đồ trên không xuất hiện mảng lớn Ô Vân.

Những này Ô Vân không biết từ đâu mà đến, nhanh chóng hóa thành một cái cự đại mâm tròn.

"Long long long!"

Tiếng sấm vang rền, một đạo đạo điện quang bắt đầu từ trong mây đen hiển hiện.

"Đầu nhì, thật quý dị khí trời!" Long Nhị nhìn lên bầu trời, sắc mặt khẽ giật mình.

Bạch Hạc cũng dừng lại bước chân, mày nhăn lại trong lúc mơ hồ mang theo một tia hiếu kỳ.

Về phần Sở Bắc, so với hần ở đây bất luận kẻ nào đều kinh ngạc hơn.

Bởi vì hần biết nói, trên bầu trời Ô Vân đứng là hần làm ra.

Tại hần trong dự tưởng, bên dưới đặt xong chỉ lệnh, hần là Lôi Thần nhảy ra, sau đó hô to một tiếng: 100 ngàn Volt!

Nhưng ai ngờ tới, sẽ chinh ra cái trận thế lớn như vậy tới.

Cũng may, chỉ thị của hần bên dưới đặt là trực tiếp thông qua Thần Niệm truyền âm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Cút ra khỏi An Nghi ngô hẻm

"Ầm ầm!"

Bạch Hạc thân ảnh vừa thiểm lược đến Sở Bắc trước người, Thiên Khung một tiếng sét.

Xoạt một tiếng, một đạo thô lớn lên thiểm điện trực tiếp mà xuống, chuẩn xác vô cùng bổ đánh vào Bạch Hạc trên thân.

"Đầu nhì "

Thấy thế, Long Nhị bọn người rít lên một tiếng, âm thanh còn chưa phiêu đăng ra, trong vòm trời lại là mười mấy đạo thiểm điện bổ dưới.

Những này thiểm điện hình dạng khác nhau, phẩm chất không đồng đều, phân biệt chọn trúng một mục tiêu, Phách Đà mà dưới.

"A —— "

Hoảng sợ tiếng vang lên, Long Nhị đám người đồng tử bỗng nhiên biến lớn, từng cái mặt lộ vẻ tro tàn.

"Bất thành linh thiểm điện thật là đáng sợ! Còn tốt không có bổ trúng Sở đại ca!"

Mạc Kinh Vũ hơi nhuyển động một bên dưới cổ họng, vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực, vì Sở Bắc may mắn cảm thấy may mắn.

Phóng tầm mắt nhìn tới, Vạn Giới hiệu cảm đồ trước cửa cả đám ngoại trừ Sở Bắc hoàn hảo không chút tổn hại bên ngoài, những người khác bao quát Bạch Hạc ở bên trong, từng cái quần áo cháy bóng màu da đỏ bừng, tựa như là bị Đại Hỏa Thiêu nướng.

Đồng đông đông

Thẳng tấp ngã xuống đất tiếng vang tuần tự vang lên, chấn An Nghi trên đường gạch xanh đều thoáng vì đó run lên.

"Đầu nhì, người không sao chứ?"

Dư Báo nằm ngửa trên đất khí tức yếu đuối, một câu còn chưa kể xong, trong miệng liền bắt đầu toát ra đại lượng khói đen.

"Còn sống, xem ra thật sự là mệnh không có đến tuyệt lộ a!"

Bạch Hạc trong tay quạt giấy đã hoàn toàn biến thành màu đen, nó sợi tóc hoàn toàn giương lên, như một cây cây bén nhọn hắc châm.

"Không hổ là đồ nướng phần món ăn, thật là nồng nặc mùi thịt."

Sở Bắc run run một bên dưới cái mũi, miệng góc phác họa ra mỉm cười.

Về sau, duy gặp nó tại Bạch Hạc cả đám ánh mắt hoảng sợ bên trong bắt đầu di chuyển cất bước phạt.

"Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?"

Bạch Hạc không thể động đậy, miệng lớn thở hào hển, trong đó xen lẫn thống khổ rút hút âm thanh.

Sở Bắc xoa xoa tay, quét đo một phen nằm trên mặt đất toàn thân mùi khét lẹt cả đám, thỉnh thoảng đập đi đập đi miệng.

Những này thiểm điện không chế thật là quá mức vi diệu, hoàn toàn đúng vậy lượng thân định chế.

Bạch Hạc một đoàn người bên trong, có Tu Vũ Giả cũng có người bình thường, từng cái mặc dù thực lực khác biệt, nhưng chịu thương tổn trình độ lại gần như giống nhau.

Cả đám đều bị thiểm điện đánh cho thất điên bát đảo, vèn vèn có lưu một thanh hô hấp Khí Lực.

"Tà bất thắng chính a! Lão thiên gia đều nổi giận, thấy không?"

Sở Bắc ngồi xổm người xuống vỗ vỗ Bạch Hạc gương mặt, tiếp theo chỉ chỉ trên đỉnh đầu còn chưa thối lui Ô Vân, trong lời nói mang theo trêu tức.

"Nếu không phải lão thiên không có mắt, hiện tại ngã trên mặt đất đúng vậy ngươi!"

Bạch Hạc lạnh hừ một tiếng, đây là hấn nhất ghen cong một lần.

Mang theo một đám người tìm tới cửa, đối phương rõ ràng chỉ là một cái Lục Tinh Linh Đồ, trong mắt hấn còn tính không được cái gì, Nhất Chương liền có thể quật ngã.

Làm sao, làm sao tính được số trời, người có sớm tối họa phúc!

Nguyên bản bầu trời trong xanh, thế mà lại cục bộ phạm vi nhỏ rơi lên thiểm điện, còn hết lần này tới lần khác làm cho đối phương chạy trốn một kiếp.

"Bành!"

Nurong theo lấy Sở Bắc mãnh liệt một quyền, Bạch Hạc thân thể co quắp một trận, trong hai con ngươi tràn ngập nồng đậm oán hận.

"Ngươi còn như vậy nhìn lấy ta, ta cần phải tăng thêm lực đạo."

Sở Bắc bẻ bẻ cổ, cười lạnh một tiếng, đem nỗi đất lớn Quyền Đầu tại Bạch Hạc trước mắt lung lay.

Bạch Hạc ánh mắt ngưng tụ, chần chờ một lát chung quy là sau khi từ biệt đầu.

"Không tệ, thức thời!"

Sở Bắc tán dương mắt nhìn Bạch Hạc, ung dung cất bước đi tới Dư Báo trước người.

"Ngươi ngươi không thể "

Dư Báo đồng tử tròn to, một mặt hoảng sợ nhìn lấy Sở Bắc.

Làm sao, còn không đợi trong miệng lời nói nói xong, Sở Bắc Quyền Đầu đã liên tiếp huy vũ đi lên.

Lập tức, như như giết heo thê tiếng kêu thảm thiết phiêu đảng tại An Nghi trên đường.

Tiểu nhà hàng nhỏ trước, tay thuận bung lấy thông đặt quần chúng vây xem không khỏi là khoe miệng co quắp động, trong hai con ngươi tràn ngập chấn kinh.

Coi thần sắc, từng cái tựa hồ tại sợ hãi thán phục Sở Bắc cường đại cùng Kỳ Thủ đoạn ngoan lệ.

Tại bọn họ chú mục dưới, Sở Bắc thu thập xong Dư Báo về sau, lại hướng đi Long Đại ba người.

"Không không không được qua đây!"

Long Đại ba người quét mắt đã giống như chó chết Dư Báo, giãy dụa lấy hướng về sau di chuyển thân thể trên mặt viết đầy hoảng sợ.

"Đây đã là các ngươi lần thứ ba tới, các ngươi hẳn là may mắn, nơi này là An Nghi ngõ hẻm!"

Sở Bắc thần sắc đột nhiên lạnh, âm thanh ép cực thấp, trong hai con ngươi tràn ngập nồng đậm Sát Ý.

Đổi đầu Sở Bắc ánh mắt, Long Đại trong lòng ba người một cái lộ bộ, bọn hắn đã bắt đầu hối hận, không nên tùy tiện đắc tội trước mắt cái này nhìn như vô hại người làm ăn.

Đáng tiếc, trên đời không có hối hận được bán.

"Răng rắc, răng rắc "

Đạo đạo thanh thủy xuong cốt tiếng vỡ vụn xen lẫn Long Đại ba người bị thảm tiếng kêu rên, thật lâu không dứt.

Cách đó không xa quan sát một số các thiếu nữ, trực tiếp dọa đến lấy tay che lại hai mắt.

Thời khắc này Sở Bắc, chính Quyền Cước cùng sử dụng vung đánh lấy Long Đại ba người Thối Cốt, tàn suất cực nhanh.

"Lần này phế bỏ người nhóm ba Thối Cốt, để cho các người triệt để đánh mất bước đi năng lực, xem các người còn thể nào lại đến?"

Cách đó không xa Dư Báo len lén liếc mắt đã bất tỉnh đi Long Đại ba người, lòng mày không ngừng nhảy lên, đây đã là lần thứ hai tới trước.

Nếu là nếu có lần sau nữa, một khi không thể đem đối phương giải quyết triệt để, kết cục của hắn tất nhiên sẽ không tốt tại Long Đại ba người.

Xử lý xong Bạch Hạc một đoàn người, Sở Bắc phui tay, trên mặt mang ý cười hướng Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

"Mau mau, Hồi Phủ!"

Lý Quảng lấy lại tinh thần, tựa hồ ý thức được cái gì, thần sắc bối rối.

"Tiểu gia hỏa, không phải đến báo thù sao? Hiện tại thù còn chưa báo, như vậy vội vã trở về làm gì?"

Sở Bắc mỉa mai vừa nói xong, duy gặp Kỳ Thân Tử Mãnh vọt tới trước, trong chớp mắt tốc độ liền nhảy lên tới cực hạn.

"Bảo hộ Nhị Công Tử!"

Mấy tên hộ vệ run rẩy thân thể ngừng bước chân, muốn muốn ngăn cản Sở Bắc đường đi.

"Bành bành bành "

Sở Bắc cười lạnh một tiếng, thân ảnh rời rạc dư mấy tên hộ vệ bên trong, một quyền lại một quyền đánh ra.

Trong khoảnh khắc, mấy người tựa như như đạn pháo trùng điệp rơi xuống đất.

"Làm sao không chạy?"

Một lát sau, Sở Bắc hai tay chấp sau lưng, miệng góc mỉm cười nhìn lấy Lý Quảng.

"Hon hai mươi người nhìn lấy đâu, ta dù sao cũng là Lý phủ Nhị Công Tử, chuyện này liền đi qua được không?"

Lý Quảng quét mắt Vân Thiên Đường Phong chủng loại trong tay người thông đạt, bước chân liền tiếp lui về phía sau.

Vạn chúng nhìn trừng trừng phía dưới, hắn cũng không muốn mình thảm trạng bị truyền đến Tây Nguyên trong diễn đàn đi.

Như sự tình thật phát triển đến như thế, mắt mặt không chỉ là chính hắn, còn có toàn bộ Lý phủ.

"Để chuyện này đi qua? Người lúc trước ghê tởm sắc mặt còn thật sâu khắc ở trong đầu của ta. Thử hỏi, Thương Thiên bỏ qua cho ai?"

Nói xong, Sở Bắc trực tiếp nhất cước đá ra, lực đạo không thể bảo là không lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: 64 thức sủng lục

Trong đầu đột nhiên vang lên hệ thống âm, khiến cho Sở Bắc sắc mặt khẽ giật mình, trong lúc nhất thời lâm vào trạng thái dờ dẩn.

Cho đến sau một hồi khá lâu, Vân Thiên Đường Phong đám người tiếng thán phục ở tại bên tai bên cạnh vang lên.

Sở Bắc lấy lại tinh thần, ánh mắt đảo qua nhà hàng trước hơn hai mươi người, mang trên mặt một tia áy náy: "Chư vị, lần này là ta cùng Kinh Vũ cần nhắc không chu toàn. Các người cũng nhìn thấy, tiêu điểm diện tích thực sự chứa không nổi người nhóm nhiều người như vậy."

Vân Thiên, Đường Phong bọn người lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, cũng hiểu được Sở Bắc cùng Mạc Kinh Vũ khó xử, tại châu đầu ghé tai thảo luận một phen về sau, tựa hồ đã đạt thành một loại hiệp nghị nào đó.

"Hiệu cảm đồ huynh, hôm nay liền chiêu đãi chúng ta đi! Về phần bọn hã, ngày khác trở lại."

Vân Thiên tiến lên một bước, đem trong tay thông đạt thu vào trong lòng, nhìn về phía Sở Bắc trong ánh mắt nhiều vẻ sùng bái.

"Thật sự là nhiều cảm ơn các người thông cảm."

Không đợi Sở Bắc nói chuyện, Mạc Kinh Vũ đã dẫn một Tiểu Ba người đi trở về nhà hàng.

Về phần những người khác, lác lác đầu một mặt tiếc hận, về sau nhao nhao cùng Sở Bắc chào hỏi, lục tục ngo ngoe rời đi.

"Đi vào ngồi đi!"

Liên Vân Thiên ở bên trong, hết thảy có mười hai người lưu lại.

Sở Bắc nói chung nhìn lướt qua, trong lòng đã nắm chắc, cái này mười hai người chính là trước hết nhất đến nơi một nhóm người.

Tại Vân Thiên cũng tiến vào nhà hàng về sau, Sở Bắc hướng về Ngưu Hồng, Thái Tín bọn người đi đến.

"Ngưu đại nương, Thái đại ca, các người cũng đừng ngốc nhìn. Lão thiên gia đây là thù hờ chúng ta An Nghi ngô hèm, trừng phạt Người xấu đâu!"

Sở Bắc vừa dứt lời, một bên Lý Nhân trong mắt hiện lên một vòng vẻ ngờ vực: "Sở huynh, cái này Lôi Điện không phải là người dẫn tới a?"

Thái Tín đập đi chếp miệng a miệng: "Ta cũng cảm thấy như vậy, bằng không, vì cái gì duy chỉ có đưa người cho đã bỏ sót?"

"Thái đại ca, nghe người nói như vậy, cũng rất là hi vọng ta cũng bị lôi điện bỏ trống a!"

Sở Bắc trêu ghẹo lời nói lập tức ế trụ Thái Tín, khiến cho nó liên tiếp cười khổ khoát tay.

"Sở đại ca, người làm sao còn thất thần! Mau vào hỗ trợ! !"

Ngay tại Sở Bắc chuẩn bị lại nói chuyện phiếm một hồi lúc, Mạc Kinh Vũ lạnh lạnh âm thanh từ nhà hàng hậu trừ bên trong truyền ra.

"Cái này đến!"

Sở Bắc gào to một tiếng, tiếp theo nhìn về phía Ngưu Hồng: "Đại Nương, Tiểu Vũ nàng "

"Nhanh đi mau lên!"

Ngưu Hồng khoát tay áo, khoe môi nhếch lên ý cười.

Một lúc lâu sau.

Mặt trời chiều ngã về tây, ánh chiều tà vùng vãi.

Tiểu trong nhà hàng nhỏ, Sở Bắc, Mạc Kinh Vũ hai người ăn uống no đủ về sau, phân biệt ngồi liệt tại trên một cái ghế, dựa lưng vào tường.

"Thật sự là mệt chết ta!"

Sở Bắc liếc mắt trên bàn mấy cái Ngân Tệ, thở dài một tiếng.

Mười hai người, hết thảy bốn bàn, Mạc Kinh Vũ phụ trách nấu đồ ăn, hã phụ trách bưng bàn.

"Sở đại ca, cảm ơn người!"

Ôn nhu lời nói mới vừa ở Sở Bắc bên tai bên cạnh vang lên, vai của hã bên trên liền truyền đến một trận hài lòng chưa thoải mái.

Giờ phút này, Mạc Khinh Vũ Tiêm Tiêm tổ thủ đang vì nó vừa đúng xoa nắn lấy.

"Đây là lần đầu trong nhà hàng đến nhiều người như vậy, một mồi cũng Khoái Lạc lấy."

Nhìn qua Mạc Khinh Vũ trên mặt tách ra cái kia phát ra từ nội tâm nụ cười, Sở Bắc tâm đầu chảy qua một tia ẩm áp.

Nghỉ ngơi nửa khắc đồng hồ về sau, Sở Bắc từ trên ghế đứng dậy, hướng về môn đi ra ngoài.

"Khinh Vũ, thời điểm không còn sớm, sớm nghỉ ngơi một chút đi!"

"Ừm!"

Phía sau truyền đến một tiếng nhẹ mật.

...

Răng rắc!

Vạn Giới hiệu cảm đồ môn mỗi lần bị đẩy ra, Sở Bắc chú ý lực liền bị kệ hàng Đệ Nhị Tầng một đạo tán ra đen nhánh u quang vật thể hấp dẫn.

"64 thức súng lục!"

Thấy rõ màu đen vật thể bộ dáng thời điểm, Sở Bắc mang theo mừng rỡ, ngay tại nó vừa nhô ra tay lúc, trong đầu vang lên lần nữa hệ thống âm.

Hệ thống âm vừa hạ xuống dưới, Sở Bắc chính là phát hiện thức hải bên trong có bao nhiêu một cái bảng, bảng đệ nhất cột chính là.

Ồ tại đằng sau, có một hình tròn cái nút , ấn tay cảm bên trong 'Kích Hoạt' hai chữ có thể thấy rõ ràng.

Chỉ cần Sở Bắc Thần Niệm nhất động, cái này Kích Hoạt cái nút liền có thể phát động.

"Thật sự là cảm giác quen thuộc a!"

Sở Bắc cầm lấy hàng trên kệ 64 thức súng lục, cảm khái không thôi.

Kiếp trước làm Hoa Hạ một tên Binh Vương, hần tiếp xúc qua trăm ngàn loại siêu tiên tiến vũ khí nóng.

Đương nhiên, mắt bên dưới cái này đã bị đào thải 64 thức súng lục, hần tự nhiên cũng tiếp xúc qua, chỉ là chưa từng dùng tới thôi.

64 súng lục thuộc về nửa Súng tự động, có thể dùng lấy sát thương 50 m bên trong mục tiêu.

Tại 2 5 mét trong khoảng cách, có thể bắn thùng 2 li dày thép tấm, 7 centimet dày tấm ván gỗ, 4 centimet dày tường gạch, 25 centimet dày Thổ Tầng.

Thường thức một phen về sau, Sở Bắc đi đến phía sau quầy, kéo ra ngăn kéo, đem 64 thức súng lục bỏ vào.

Khi dưới, hần không cần dùng súng lục!

Nếu là đem đặt ở kệ hàng bên trên, lại sẽ khiến Vương Tiểu Hồ, Mạc Khinh Vũ đám người chú ý.

"Bì Tap! Bì Tap!"

Tại Lôi Thần hưng phấn âm thanh bên trong, Sở Bắc lên lầu hai, sau khi đánh răng rửa mặt xong ngã xuống trên giường, lấy ra thông đạt.

"Hồi phục thật đúng là nhiều!"

Sở Bắc vừa muốn đi dạo Tây Nguyên diễn đàn lúc, Mạc Khinh Vũ liền phát tới tin tức.

Mạch bên trên Khinh Vũ: Sở đại ca, người phát cái kia thiệp mời đã khiến cho oanh động, sáng nay nếu là còn giống hôm nay nhiều người như vậy đến đây làm sao bây giờ?

Sở Bắc lông mày dần dần nhăn lại, điều này cũng đúng cái vấn đề, cũng không thể tiếp tục đuổi đi một bộ phận người đi.

Suy tư một lát, Sở Bắc Thần Niệm nhất động.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Khinh Vũ, từ Minh vốc bắt đầu, chủ lưu thời gian ăn cơm đoạn cần đặt trước bàn ăn. Ta bây giờ đang ở đi phát bài post, thông cáo mọi người.

Mạch bên trên Khinh Vũ: Cái này phương pháp không tệ! Sở đại ca, chuyện ta nhắc nhở trước người, người tại Tây Nguyên diễn đàn đã thành danh

nhân, Danh Khí không kém gì Tây Nguyên Bách Hiếu Sanh.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Lời này của ngươi có ý tứ gì?

Mạch bên trên Kinh Vũ: Minh đi diễn đàn xem đi!

Sở Bắc nhếch miệng, gửi tới một cái kinh bỉ biểu lộ về sau, liền nhanh chóng thối lui ra khỏi trò chuyện Thiên Giới mặt, ẩn mở Tây Nguyên diễn đàn.

"Ta đi!"

Vừa tiến vào Tây Nguyên diễn đàn, Sở Bắc liền bị kinh đến.

Chăm chú nhìn lại, diễn đàn hôm nay đầu đề toàn bộ cùng hắn có quan hệ.

« Phụ San! Phụ San! Mang ngươi đi vào chân chính hiệu cầm đồ huynh, cường hãn Tu Vũ Giả! »

« vốn nghĩ đi Tiểu nhà hàng nhỏ ăn cơm, nhưng ai ngờ tới thế mà đuổi kịp một trận Hảo Hí, vẫn là không cần tiền. »

« làm sao tính được số trời, lão thiên gia trừng phạt Người xấu á! Số đạo lỗi điện trực tiếp mà xuống, duy chỉ có bỏ sót hắn! »

« Tạ lão gia tử ăn món ăn chính là là nhỏ nhỏ nhà hàng cực phẩm thức ăn, giá cả không ít nha! Lão bản cùng hiệu cầm đồ huynh, làm người thật sự là hảo hảo cộc! »

« ra về đạo mạo Lý phủ Nhị Công Tử rốt cục lọt vào báo ứng! Lại nhìn hiệu cầm đồ huynh, như thế nào đại triển Quyền Cước! »

...

Tương tự thiếp mời chừng hơn hai mươi cái, thiếp mời hồi phục số lượng đồng đều đạt đến trên trăm, một cái sát bên một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Diễn đàn hồng nhân, hiệu cầm đồ huynh

« Thiên Trợ hiệu cầm đồ huynh, bạo trừng phạt nguy quân tử! »

Cái này thiếp mời chủ chính là Thiên Tầm xào Khoai Tây, cũng chính là Văn Thiên.

Thiên Tầm xào Khoai Tây: Chư vị, các ngươi hôm nay không có đi Tiểu nhà hàng nhỏ thật là cái bất hạnh của các ngươi! Các ngươi có biết, ngay tại trước đó không lâu An Nghi ngờ hẻm trong diễn ra nhất tinh màu tiết mục.

Long Đại Nhất Đẳng ác ôn, tại bọn họ Đầu nhi chỉ huy dưới, khí thế hùng hăng giết tới Vạn Giới hiệu cầm đồ. Nhưng mà, liền tại bọn hắn chuẩn bị đối hiệu cầm đồ huynh lúc động thủ, trên trời rơi xuống Lôi Điện, đem bọn hắn đánh cho kinh ngạc.

Thiểm điện số lượng sao mà nhiều, hết lần này tới lần khác bỏ qua sáng khoái trái huynh, không biết là nó vận khí tốt, vẫn là lão thiên thật sự có mắt?

Thiểm điện qua đi, hiệu cầm đồ huynh đại sát tứ phương!

Không nói nhiều nói, ẩn mở video, video sau cùng Lý Nhị Công Tử cho chúng ta vẽ lên dấu chấm tròn!

Sở Bắc Thần Niệm nhất động, đem thiếp mời trượt, nói chung quét mắt một số hồi phục.

Tây Nguyên Vương giả: Con bà nó!! Đây là trực tiếp tư nguyên a! Hiệu cầm đồ huynh vô lực giá trị đơn giản Bạo Biểu a, thật là đáng sợ!

Lục Nguyệt Phi Ưng: Hiệu cầm đồ huynh quả thực đủ bá khí a, ngay cả Lý Quảng cũng dám đánh, còn đem hắn đánh thành heo đầu! Thật sự là bội phục, bội phục!

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Có lẽ các ngươi không biết đạo cái kia áo trắng Nam Tử là ai a? Bạch Hạc, đến từ Bình Châu thành, Cửu Tinh Linh Đồ! Tuy

nhien lần này có thiềm điện cứu được hiệu cầm đồ huynh, nhưng ngày khác sau thời gian không dễ chịu a!

Vương phủ Nhất Chi Hoa: Nhìn thấy cái kia Dư Báo bị đánh thành như thế, tâm lý thật sự là vui vẻ ghê gớm.

Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh: Vương gia Nhất Chi Hoa, Lão Tử, cái này thiếp mời làm gì người đầu câu đi ra.

Lạnh lùng băng lãnh: Vừa nghĩ tới Lý Quảng bị ỏi vô sỉ, trong lòng ta liền đến lửa! Nhìn hấn bị đánh thành hiện tại bộ dáng này, tâm lý thoải mái hơn.

Hắc điều Đại Hiệp: Mẹ nó, còn tốt lúc trước Tiểu Hồ nhắc nhở ta, không phải vậy ta kém chút liền muốn cùng hiệu cầm đồ huynh động thủ. Bây giờ suy nghĩ một chút, thật đúng là có điểm nghĩ mà sợ!

Ta là Đại Thần Tây: Khoai Tây người quá thất đức! ! Thế mà thừa dịp chúng ta ăn cơm thời gian phát bài post, không được, ta cũng phải đi phát một cái, đầu đề đều bị người đoạt!

Đường gia đại thiếu: Thiếp Chủ Hòa trên lầu, các người tốt bị ỏi a, ta hiện tại cũng phát!

...

Mấy trăm đầu hồi phục bên trong, có một đầu hồi phục thực hấp dẫn đến Sở Bắc chú ý lực.

Lý phủ Nhị Công Tử: Mẹ nó, đừng để Lão Tử biết đạo người là ai, không phải vậy cắt ngang chân của người!

Sở Bắc thôi toán một ít thời gian, ngay lúc đó Lý Quảng hấn là vừa bị hộ vệ ném ra An Nghi ngô hém.

Lúc kia, hấn thế mà còn có rảnh rỗi bên trên diễn đàn.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Lý phủ Nhị Công Tử, xem ra lần này ra tay không có chừng không tốt lực đạo, thế mà để người còn có dư lực móc ra thông đạt.

Tại Lý Quảng tăng lầu làm hồi phục về sau, Sở Bắc lại ẩn mở còn lại thiếp mời.

Những này thiếp mời nội dung nói chung tương tự, thứ một cái tiêu điểm tự nhiên là trên trời rơi xuống thiềm điện, Sở Bắc quyền đả tứ phương ; còn cái thứ hai tiêu điểm, thì là vây quanh Tiểu nhà hàng nhỏ cực phẩm thức ăn bên trên.

Mạch bên trên Khinh Vũ: Sở đại ca, có hay không bị kinh ngạc đến?

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Cả kinh cái cầm đều rơi mất, hiện tại liền đi phát cái thiếp mời an ủi một chút!

« chur vị, hiệu cầm đồ huynh nói ra suy nghĩ của mình! »

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Bởi vì Tiểu nhà hàng nhỏ nhân thủ vấn đề cùng diện tích quá nhỏ nguyên nhân, tại buổi trưa cùng giờ Dậu hai cái này giờ cơm, ăn cơm cần đặt trước! Chỉ cung cấp bốn bàn, một bàn nhiều nhất bốn người.

Điểm cực phẩm thức ăn khách nhân, được hưởng quyền ưu tiên . Còn cực phẩm thức ăn giá cả, tại cái khác thiếp mời bên trong đều có miêu tả, ta cũng không muốn nói nhiều. Dự định, xin liên lạc mạch bên trên Khinh Vũ!

Thiếp mời một phát xong, Sở Bắc liền cáo tri Mạch Khinh Vũ, ngay sau đó liền đem thông đạt đặt ở bên giường, đóng lại hai mắt bắt đầu thiếp đi.

Vào đêm, sao lốm đốm đầy trời.

Trường Hương Nhai, Hoàng phủ.

Một gian tĩnh xảo trong phòng, Hoàng Thiên Cương chính ngồi ngay ngắn ở Hoàng Xương Viễn mép giường một bên, hai cha con vừa nói vừa cười.

"Đạp đạp đạp "

Một trận tiếng bước chân dồn dập từ xa mà đến gần, ngay sau đó một bóng người xinh đẹp vọt vào trong nhà.

"Tiểu Oanh, đã trở thế như vậy làm sao còn không đi ngủ cảm giác? Chạy cha chỗ này đến, là có chuyện gì không?"

Từ khi Hoàng Xương Viễn đoạn cốt chỗ bôi lên Phục Cốt Cao, ngày càng khôi phục về sau, trên mặt luôn luôn tràn đầy nhân nhậ ý mừng.

"Cha, gia gia, các người nhanh lên Tây Nguyên diễn đàn! Hiệu cầm đồ Ca., hấn lửa á!"

Hoàng Vũ Oanh thờ hồng học, hiển nhiên chạy có chút gấp, hai gò má mang theo một chút ửng hồng.

"Hơn nửa đêm hồ nháo! Cái gì hiệu cầm đồ Ca., phát hỏa? Ta nhìn người là đầu bên trong tiến nước!"

Hoàng Thiên Cương tức giận liếc mắt Hoàng Vũ Oanh, nhà mình tôn nữ nói hần hoàn toàn nghe không hiểu.

Hoàng Vũ Oanh le lưỡi một cái đầu, hít thật sâu một hơi khí, hắng giọng một cái: "Ngay tại hơn một canh giờ trước, cho cha trị liệu Thối Cốt cái kia thần y, hần bà Lý Quảng cho đánh một trận đau nhức!"

"Cái gì? Là hần! Còn có chuyện như vậy?"

Nghe vậy, Hoàng Thiên Cương miệng hé miệng, nhanh chóng từ trong ngực lấy ra thông đạt.

"Cha, người đừng ngốc thất thần a!"

Nghe được Hoàng Vũ Oanh lời nói, Hoàng Xương Viễn đầu tiên là sững sờ, tiếp lấy cũng nhanh chóng từ đầu gối bên cạnh lấy qua thông đạt.

Sau một hồi khá lâu.

"Cái video này có phải hay không rất kinh bạo? Hiện tại trong diễn đàn, mọi người cũng đang thảo luận hiệu cầm đồ Ca, đâu!"

Hoàng Vũ Oanh nhìn lấy Hoàng Xương Viễn, Hoàng Thiên Cương hai người mang theo thần sắc kinh ngạc, hai đầu lông mày mang theo vẻ đắc ý.

"Tiểu Oanh, ba ngày trước người cùng hần giao thủ thời điểm, cảm thấy hần thực lực như thế nào?"

Hoàng Thiên Cương ánh mắt tập trung tại Hoàng Vũ Oanh trên thân, ngữ khí bình ổn, thần sắc nghiêm túc.

"Mạnh hơn ta một điểm, hần là Tứ Tinh linh "

Hoàng Vũ Oanh trong miệng lời còn chưa nói hết, tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt đột biến: "Điều đó không có khả năng! Gia gia, hần làm sao có thể một quyền đánh bại Ngũ Tinh Linh Đồ!"

Hoàng phủ cùng Thành Chủ Phủ có tâm đầu ý hợp liên quan, trên trấn thế lực lớn nhỏ bọn hần đều có hiểu biết, cái này cũng tự nhiên bao quát Bạch Hạc một đoàn người.

Trong video Bạch Hạc bên cạnh Hồng Bào Nam Tử có Linh Đồ năm sao thực lực, nhưng ở chính diện trong đụng chạm, thế mà bị đối phương đánh gãy tay cốt.

"Đây cũng là ta khiếp sợ địa phương! Tu Vũ một đường sao mà khó, từ hần xuất thủ lực đạo đến xem, hần là Lục Tinh Linh Đồ."

Hoàng Thiên Cương cực lực bảo trì trấn định, thổn thức nói: "Ngăn người ba ngày, từ Tứ Tinh Linh Đồ trở thành Lục Tinh Linh Đồ, trên người hần nhất định có bí mật!"

"Gia gia, lại nói cho ngài một cái bí mật! Ngay tại buổi trưa hôm nay, Tà lão gia tử vào xem Tiểu nhà hàng nhỏ. Theo trong diễn đàn người suy đoán, cái này Tiểu nhà hàng nhỏ lão bản cùng hiệu cầm đồ Ca, có không giống bình thường quan hệ."

"Ngay cả hần đều bị thỉnh động, xem ra ta cũng là nên đi An Nghi ngũ hẻm đi một chuyến." Hoàng Thiên Cương vuốt vuốt sợi râu, trong hai con ngươi mang theo một tia hiếu kỳ.

"Gia gia, ta đã dự định bàn ăn, chúng ta sáng nay liền đi đi!"

"Làm vẫn rất chu đáo, vậy thì sáng nay đi."

"Gia gia, Tà lão gia tử ăn chính là cực phẩm thức ăn, giá cả có chút quý "

"Nguyên lai người là đang có ý đồ xấu với ta, khó trách hơn nửa đêm chạy tới. Yên tâm đi, sáng nay ta sẽ dẫn đủ tiền."

"Hi vọng sáng nay buổi trưa ngài nhìn thấy giá cả thời điểm, tuyệt đối đừng bởi vì giật mình mà mất đi

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hắc điều đến đây

Trường Hương Nhai, Vương phủ.

Ánh trăng trong sáng dưới, ba năm giao nhau đá xanh đường bị bao phủ lên tầng một bạc hào quang.

"Lão Tỷ, lão cha cũng bảo nguoi rồi?"

Vương Tiểu Hồ tại đá xanh trên đường nhỏ đi đến một giao nhau giao lộ lúc, đối diện xuất hiện một bóng người xinh đẹp.

"Làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng lão cha hơn nửa đêm an bài cho ta ra mắt đâu! Nhìn thấy nguoi, ta an tâm."

Vương Nghiên Tịch vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực, trong lòng treo lắt Đại Thạch Đầu để xuống.

"Lão Tỷ, nguoi yên tâm đi, nguoi ra mắt không sẽ thành công." Vương Tiểu Hồ giang tay ra, trong lời nói mang theo điểm điểm ý cười.

"Nguoi nói cái gì? ! Nguoi nói là Lão Tỷ tư sắc kém sao?"

"Lão Tỷ, nguoi đẹp như tiên nữ!"

Nghe được Vương Nghiên Tịch âm điệu giương lên, trên mặt mang theo vẻ tức giận, Vương Tiểu Hồ vội vàng khoát tay, giật ra Đê Tài.

"Lão Tỷ, nguoi nói cái này hơn nửa đêm, lão cha gọi chúng ta hai không biết có chuyện gì?"

Vương Nghiên Tịch trợn nhìn Vương Tiểu Hồ một chút, hừ lạnh nói: "Đi chẳng phải sẽ biết."

Nói xong, Vương Nghiên Tịch tăng nhanh bước chân.

Răng rắc, cửa mở!

"Uy vũ hùng tráng cha a, đã trở thế như vậy nguoi còn chưa ngủ đem ta cùng Lão Tỷ đưa tới không biết có chuyện gì a?"

Trong phòng Vương Bá Thiên ngồi ngay ngắn ở trên một cái ghế, chính từng miếng từng miếng thưởng thức trà Trà xanh.

"Trong diễn đàn thiệp mời hai người các nguoi đều nhìn a?"

Vương Bá Thiên đem chén trà trong tay thả dưới, ánh mắt tuần tự đảo qua Vương Nghiên Tịch cùng Vương Tiểu Hồ.

"Lão cha, hơn nửa đêm nguoi chính là vì hiệu cầm đồ Ca, a? Hẳn đã là trong diễn đàn đang hot nhân vật!"

Vương Nghiên Tịch kéo qua một cái ghế, trực tiếp ngồi lên.

"Các nguoi về sau cần phải cùng hắc hảo hảo ở chung, tuân thủ hắc trong tiệm quy củ. Một cái Lục Tinh Linh Đồ, nếu như có thể làm việc cho ta, vậy thì thật là không thể tốt hơn."

Vương Bá trời giáng mở quạt giấy đập chòn, ngưng mắt nhìn lấy tường góc, không biết đang suy tư điều gì.

"Lão cha, nguoi cho ta cái lá gan ta hiện tại cũng không dám làm tức giận hiệu cầm đồ Ca, a, cái kia nòi đất lớn Quyền Đầu quá khiếp người!"

Hồi tưởng lại trong video Long Đại một đoàn người cùng Lý Quảng thăm trạng, Vương Tiểu Hồ không khỏi run run một hạ thân.

"Cái này hai Thiên hành tung của nguoi, không có gây nên Lý phủ ngờ vực vô căn cứ a?"

"Không, bọn hắc cũng không biết rằng ta đi An Nghi ngõ hẻm."

"Dạng này liền tốt, các nguoi tỷ đệ hai hành tung nhất định không thể để cho Lý phủ người sinh nghi. Còn có, mỗi ngày phải bảo đảm từ cái kia trong tiệm cầm đồ thu hoạch được một cái Công & Thủ đạn!"

"Biết nói, lão cha!"

Một bên khác, Lý phủ.

Một rộng rãi trong hành lang, một tên thân mang hoa lệ trường bào ước chừng bốn mươi lăm bốn mươi sáu tuổi trung niên Nam Tử đang ngồi lấy chủ vị.

Tại tay phải của hắc bên cạnh, Bạch Hạc, Dư Báo một đoàn người chính tề liệt ngã xuống tại trên ghế dài, thần sắc thống khổ.

Tay phải bên cạnh, Lý Quảng lẳng lẳng bó tay mà đứng, Dư Quang Trung lộ ra một chút bất an.

Trung niên Nam Tử tên là Lý Cuồng Long, chính là Lý phù Phù Chủ.

"Cha "

"Thằng Nhãi Con, cầm miệng cho lão tử! Ngươi còn có mặt mũi tới gặp ta? Lý phù mặt đều bị ngươi vớt sạch!"

Lý Quảng yếu ớt âm thanh vừa mới vang lên, lý Cuồng Long trong hai con ngươi liền bắn ra hai đạo hàn quang, gào thét lên tiếng.

"Cha, lần này có Bạch Hạc bọn hần xung phong, ta coi là "

"Lấy vì cái gì? Cho là mình sẽ không bị xem như heo đầu, có thể chiếm cứ các loại ưu thế, tiếp lấy hung hăng đánh đau người kia dừng lại?"

Lý Cuồng Long lần nữa cắt ngang Lý Quảng lời nói, ánh mắt chuyển dời đến Bạch Hạc chùng loại trên thân thể người, cười lạnh nói: "Kết quả đây? Vận khí không tốt, từng cái bị thiểm điện bổ quen, có tức thì bị đánh nát Thối Cốt."

"Lý Cuồng Long, ngươi đây là bỏ đá xuống giếng sao?"

Bạch Hạc Quyền đầu cầm bốc lên, mang trên mặt điểm điểm tức giận, hần cũng không phải tay của đối phương dưới.

Lý Cuồng Long lạnh hừ một tiếng, lần nữa nhìn về phía Lý Quảng, giận nói: "Hiện tại toàn bộ diễn đàn cũng đang thảo luận chuyện của ngươi, nhìn ngươi về sau còn thể nào ra ngoài lều lổng!"

"Cha, hài nhi bị đánh thành bộ dáng này, ngài không vì hài nhi báo thù sao?"

Lý Quảng chỉ mình sừng Thanh Tử mặt, trong hai con ngươi mang theo không cam lòng.

"Báo thù? Trong phủ Tu Vũ Giả đều nằm ở chỗ này đây, ngươi là muốn lão cha ta cũng thay đổi thành ngươi bộ dáng này sao?"

Lý Cuồng Long quét mắt một phen trong đường đám người thê thảm bộ dáng, khoe miệng co quắp động: "Chuyện này trước thả một chút đi, chờ các ngươi thương thể tốt, lại đi tìm hần."

"Thật sự là đáng giận quý khí trời, trên trời rơi xuống thiểm điện hết lần này tới lần khác để hần trốn tới!" Bạch Hạc nhìn về phía đường bên ngoài, trong ánh mắt mang theo ngoan lệ.

...

Hôm sau, một sợi hồng quang chiếu xéo Đại Địa, An Nghi trên đường gạch đá xanh phản xạ ra điểm điểm quang sáng.

"Đông đông đông "

Sở Bắc vừa rửa mặt hoàn tất đi lên lầu một, một trận tiếng gõ cửa dồn dập liền vang lên.

"Không nghĩ tới ngươi lại là tới trước."

Sở Bắc kéo ra môn, Trác Bất Phàm nhảy lên mà vào.

"Hiệu cầm đồ Ca., ngài đã là hồng nhân! Về sau tiểu đệ xảy ra chuyện, ngươi nhưng phải bảo bọc ta à!"

Trác Bất Phàm cực kỳ khách khí, ba bước cũng hai bước vượt ngồi ở rút thương cơ trước trên ghế.

"Về sau nếu tới sớm, không cho phép giống như hôm nay như vậy ầm ầm gõ môn!"

Sở Bắc khuyên bảo lời nói còn chưa rơi dưới, Trác Bất Phàm đã đem trong tay Linh Tệ ném đến rút thương cơ lên tiếng.

Tại Trác Bất Phàm ánh mắt mong chờ bên trong, Hồng Mang bắt đầu chuyển động.

"Lão ca, ngươi là mấy sao linh ta dựa vào, trúng rồi! Hôm nay vận khí thật sự là Nghịch Thiên!"

Trác Bất Phàm vừa muốn hỏi một chút Sở Bắc tu vi, tại nhìn thấy Hồng Mang đứng tại Tinh Hôi Thiết bên trên, kích động trực tiếp từ trên ghế nhảy dựng lên.

"Bình tĩnh, bình tĩnh! Nếu là có người đi ngang qua, còn tưởng rằng ta trong tiệm là nuôi người điên."

Sở Bắc phóng ra hai bước, vỗ nhẹ nhẹ Trác Bất Phàm vai, ngữ trọng tâm dài.

"Hiệu cầm đồ Ca., hôm qua có ngươi trốn qua Lô Điện chi kiếp, hôm nay có ta hắc điều một bả phải trúng!"

Trác Bất Phàm ngồi xổm người xuống một bả từ khe bên trong xuất ra Tinh Hôi Thiết về sau, hưng phấn hướng phía Sở Bắc phát phát tay: "Ngày mai gặp lại!"

Nói xong, như một làn khói ra hiệu cảm đồ môn hướng về Thái thị lò rèn chạy tới.

"Thái lão bản, cái này Tinh Hôi Thiết cho ngươi! Đừng vội đúc rèn, chúng loại ta lại tìm đến hai cái, đến lúc đó bốn khối Tinh Hôi Thiết liền có thể tại không trộn lẫn còn lại tài liệu tình huống dưới, đúc rèn ra một thanh hoàn chỉnh kiếm!"

Trác Bất Phàm xoa xoa tay, rất là chờ mong bảo kiếm xuất thế ngày ấy.

"Trác công tử, cái này Tinh Hôi Thiết các ngươi đến tốt cùng từ đâu tới a? Ta nhìn tốt là nhìn quen mắt, coi như là nghĩ không ra!"

Thái Tín rất cục hời trong lòng hoang mang, làm một cái thương nhân hẳn không nên hỏi hỏi đến khách hàng những việc này, làm sao hẳn thực sự nhịn không nói.

"Thái lão bản, ngươi không biết đạo? Cái này Tinh Hôi Thiết đúng vậy hiệu cảm đồ Ca, trong tiệm đó a!"

"Khó trách! Ta nói ta có vẻ giống như ở đâu gặp qua nó!"

Thái Tín vỗ Nảo Môn, hoàn toàn tỉnh ngộ, tại Vạn Giới hiệu cảm đồ Khai Trương đệ nhất Thiên hẳn liền đi trong tiệm nhìn qua, lúc ấy Dư Quang Trung nghiêng mắt nhìn đến thứ này.

"Thái lão bản, cái này Tinh Hôi Thiết đến

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Thần y, hiệu cảm đồ huynh

"Thái đại ca, sáng sớm sao ngươi lại tới đây? Mau mau bên trong ngồi."

Nhìn thấy Thái Tín đến đây, Sở Bắc vội vàng từ sau quầy đi ra, kéo qua một cái ghế.

Nhưng mà, Thái Tín tựa như là không có trông thấy Sở Bắc tồn tại giống như, trực tiếp một cái bước nhanh đi đến kệ hàng bên cạnh, chú ý lực tập trung vào Tinh Hôi Thiết bên trên.

"Nguyên lai ngọn nguồn ở chỗ này!"

Vuốt ve một hồi lâu, Thái Tín mới đem ánh mắt rơi vào Sở Bắc trên thân: "Tiểu Bắc a, ngươi cái này Tinh Hôi Thiết là ở đâu ra a? Đây chính là đúc rèn tốt Tài Liệu a!"

Sở Bắc nhìn qua Thái Tín nóng rực biểu lộ, trong lòng nghiêm chỉnh có chút phỏng đoán, không khỏi gãi gãi đầu, ngượng ngừng cười một tiếng: "Thái đại ca, cái này Tinh Hôi Thiết là nhỏ cửa hàng đặc hữu. Trong tiệm quy củ, kỳ thực "

Không đợi Sở Bắc đem nói cho hết lời, Thái Tín cười khẽ một tiếng: "Ngươi trong tiệm này quy củ ta cũng nghe Tiểu Vũ nói qua, đều là bán cho nhà giàu sang con cháu. Có một ít quy củ, ngươi cũng là bắt đắc dĩ."

Nói đến đây, Thái Tín cầm lên trên quầy Tinh Hôi Thiết: "Đây là cái thứ tốt a, bởi vì nó tồn tại, ta thế nhưng là nhiều một cuộc làm ăn đây."

"Thái đại ca, về sau việc buôn bán của ngươi sẽ càng ngày càng nhiều."

Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng, hẳn đã làm ra quyết định, về sau phạm là thông qua hiệu cảm đồ thu hoạch đúc rèn Tài Liệu nhất định phải giao cho Thái thị lò rèn chế tạo.

Nghe xong Sở Bắc lời nói, Thái Tín tựa hồ cũng minh bạch trong đó dụng ý, cười nói: "Xem ra nhàn rồi không chuyện gì, ta vẫn phải đề cao đúc rèn tay nghề. Chờ tới khi cái nào Thiên, khách nhân đến cửa đưa yêu cầu, ta lại không cách nào làm đến vậy thì lúng túng."

Tại Thái Tín sau khi đi, Sở Bắc liền chép lấy Thiết Côn đi tới hiệu cảm đồ phía tây trên đất trống, bắt đầu luyện Hoành Tảo Thiên Quân.

Một lúc lâu sau.

Đầu đầy mồ hôi Sờ Bắc đem Thiết Côn thả lại hiệu cầm đồ về sau, liền đi tới Tiểu nhà hàng nhỏ.

Giờ phút này, trong nhà hàng đang có hai tên Thiếu Nữ ngồi đối diện nhau tại một trương bên cạnh bàn ăn, ăn say sưa ngon lành.

"Oa, mau nhìn, hiệu cầm đồ Ca, đến rồi! Trong hiện thực so trong video còn muốn tuần tiểu cứng rắn đâu!"

"Xuyt! Ngươi nhỏ giọng một chút, đừng để nhẹ Vũ tỷ tỷ nghe được!"

"Ta cái này nói là lời nói thật a, lại không có ý khác."

Sờ Bắc đi vào nhà hàng, dương giả không nghe thấy hai tên thiếu nữ nói chuyện, hướng nó vẫy vẫy tay: "Các ngươi tốt!"

"Hiệu cầm đồ Ca,, ngươi là diễn đàn hồng nhân, ta có thể cùng ngươi hợp cái ảnh sao?"

Một tên Thiếu Nữ mắt nháng lửa, Sờ Bắc còn chưa kịp lên tiếng trả lời, nàng đã móc ra thông đạt từ trên ghế đứng dậy đi tới cái sau bên cạnh.

"Không tệ, ta cũng có phát thiệp tư bản!"

Thiếu Nữ khoe môi nhếch lên mỉm cười ngọt ngào ý, tựa hồ đối thông đạt ghi chép lại chụp ảnh chung rất là hài lòng.

"Hai vị, các ngươi từ từ ăn, ta về phía sau trừ hỗ trợ."

Sờ Bắc vừa đi hai bước, phía sau liền lại truyền tới một tên khác thiếu nữ thanh âm.

"Ngươi nhìn hiệu cầm đồ Ca,, tâm lý chỉ có nhẹ Vũ tỷ tỷ, kỳ thực người ta là một trăm cái không muốn cùng ngươi chụp ảnh chung."

Sờ Bắc chân kế tiếp lao đảo, bước chân tăng tốc xuất hiện ở hậu trừ bên trong

"Chuẩn bị cho ngươi bữa ăn điểm tại trong học tử, mình cầm ăn."

Nhìn thấy Sờ Bắc đi đến, Mạc Khinh Vũ chỉ chỉ một bên quầy hàng.

"Ta tới giúp ngươi đi."

"Không cần, ngươi điểm tâm còn không có ăn."

Sờ Bắc điểm một cái đầu, vừa ăn bữa ăn điểm một bên chỉ chỉ trong đường hai tên Thiếu Nữ: "Tại các nàng trước đó, còn có khách nhân khác sao?"

"Có, đây đã là đệ tứ gọi!"

Mạc Khinh Vũ nhòen miệng cười, lộ ra rất là vui vẻ.

"Buổi trưa bốn bàn, đều có người dự định sao?"

Sờ Bắc nuốt bên dưới trong miệng bánh ngọt, cầm lấy sạch sẽ khăn tay xoa xoa Mạc Khinh Vũ mồ hôi trán Thủy.

"Ừm, tối hôm qua liền đã định hạ, còn có rất nhiều người tiếc nuối không có thể tại giờ cơm đặt trước bên trên, chỉ có thể lại chủng loại cơ hội đâu!"

Chớp mũi nhún nhún Sờ Bắc trên người Hùng Tinh khí tức, Mạc Khinh Vũ gương mặt hiện lên một vòng đỏ ửng.

"Xem ra thiệp mời vẫn rất có hiệu quả, để cho công bằng, từ hôm nay mà lên ngươi mỗi ngày đều muốn phát bài post. Đến ngươi thiệp mời phát ra về sau, Tiền Tứ cái nói chuyện riêng ngươi tính làm dự định Thành Công. Đương nhiên, dự định cực phẩm thức ăn muốn ưu tiên."

"Cái này ta nghĩ đến!"

Mạc Khinh Vũ đem đốt tốt gà khô từ trong nồi vớt tiến trong mâm, đưa cho Sờ Bắc: "Đi bụng cho cái kia hai tiểu cô nương."

Sờ Bắc lên tiếng, bụng đồ ăn bàn đi ra hậu trừ.

Tới gần buổi trưa, Trường Hương Nhai bên trên.

"Hoàng lão gia tử, ngài đây là mang theo tôn nữ đi cái nào a?"

Đội thấy rõ phía trước cách đó không xa một tên hoa bạch lão giả hình dạng về sau, Cao Minh lôi kéo Cao Tử Y bước chân tăng tốc, đuổi theo đi lên.

"Cao thúc, ta cùng gia gia muốn đi An Nghi ngô hẻm ăn cơm."

Hoàng Vũ Oanh đoạt trả lời trước Cao Minh, tiếp theo ánh mắt rơi vào Cao Từ Y trên thân, phản hồi: "Từ Y tỷ, các người cái này là muốn đi đâu con a?"

Cao Từ Y chỉ chỉ Trường Hương Nhai tận đầu: "Cùng các người, cũng là đi An Nghi ngô hẻm ăn cơm."

Nghe vậy, Hoàng Vũ Oanh miệng miệng khê nhếch: "Từ Y tỷ, các người đi nhà ai nhà hàng tên gọi là gì?"

Cao Từ Y che miệng cười khê: "Đây là người lần thứ nhất đi An Nghi ngô hẻm a? An Nghi ngô hẻm trong chỉ có một cái quán ăn a!"

"Từ Y tỷ, các người cũng dự định đến Tiểu nhà hàng nhỏ cái giờ này?"

"Ừm, cha là nhỏ nhỏ nhà hàng khách quen cũ."

Một lát sau, Cao Từ Y cùng Hoàng Vũ Oanh liền nhàn hân huyên.

Về phần Hoàng Thiên Cương cùng Cao Minh hai người, đã đi tại tiền phương của các nàng.

"Hoàng lão gia tử, nghe nói xương xa huynh ám tật đang chuyển biến tốt đẹp, không biết là vị thần y kia lợi hại như vậy, ngài có thể hay không đem hân giới thiệu cho ta?"

Bởi vì Hoàng Xương Viễn niên kỷ tại phía xa Cao Minh phía trên, Cao Minh nghiêm chỉnh bày ra một bộ văn bối tư thái.

Hắn tại Bình Châu thành có một cho nên nộ, một năm trước tại một lần trong lúc đánh nhau bị đánh gãy tay cốt, đến nay sinh hoạt không tiện.

Từ khi ba ngày trước, hắn biết được Hoàng Xương Viễn đoạn cốt bị một thần y hữu hiệu trị liệu về sau, hắn liền một mực suy nghĩ tìm một cơ hội tiến về Hoàng phủ cực kỳ bái phỏng một dưới.

"Thần y? Hắn đứng vậy trong diễn đàn hồng nhân, bị xào lửa nóng cái kia hiệu cảm đồ huynh a!" Hoàng Xương Viễn vuốt vuốt râu bạc trắng, khóe môi nhếch lên ý cười.

"Lại là hắn!"

Cao Minh trong hai con người hiện lên một vòng kinh ngạc, hắn làm sao cũng không ngờ tới trị liệu Hoàng Xương Viễn thần y thể mà lại là cùng hắn từng có vài lần duyên phận Sở Bắc.

...

"Hoàng lão gia tử, Cao viên ngoại, không nghĩ tới hai người các người là cùng đi! Mau mau, mời vào trong!"

Nhìn thấy người tới, Sở Bắc vội vàng cầm lấy một khối khăn lau, xoa xoa hai cái bàn tử.

"Rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn, 3 mai Linh Tệ; tiên tặc Thanh Lân lát cá, 3 mai Linh Tệ; Thanh Lân lát cá đậu hũ canh, 3 mai Linh Tệ."

Một đi vào trong nhà, Hoàng Thiên Cương chú ý lực liền bị trên vách tường cực phẩm thức ăn giá cả cho kinh đến.

Trong khi nhìn thấy dăm đường Thanh Lân cá cái kia cao đạt 10 mai Linh Tệ giá cả lúc, cổ họng rõ ràng nhuyển động một phen.

"Gia gia, Thái Sơn trước đó không súp ở sắc! Người tới hôm qua nhưng không phải như vậy, bây giờ bị giá cả hù dọa?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Tranh đoạt Phục Cốt Cao

"Mạc lão bản, cho ta đến một bàn rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn; một phần cháy hương nướng Thanh Lân lát cá; một phần Thủy nấu Thanh Lân cá."

Cao Minh biết Đạo Thủy tâm món ăn chỗ đặc biệt, tự nhiên cảm thấy 3 mai Linh Tệ giá cả rất đáng, dù sao tại mấy lần trước hắn đều là trực tiếp ném ra ngoài 5 mai Linh Tệ.

Về phần cái này Thanh Lân cá, đã tại giá cả bên trên không kém gì Thủy Tâm đồ ăn, hiển nhiên cũng không phải Phàm Phẩm.

"Gia gia, Cao thúc đã điểm xong thức ăn, ngài có phải hay không cũng nên mở miệng gọi món ăn rồi?"

Nói xong, Hoàng Vũ Oanh hơi nhón chân lên, tiến đến Hoàng Thiên Cương bên tai nhỏ giọng bổ sung nói: "Tạ lão gia tử đều ném qua nhà này nhà hàng cực phẩm thức ăn, ngài cũng đừng không nhớ dùng tiền nha!"

Hoàng Thiên Cương cắn răng, về sau hơi có vẻ bất đắc dĩ nói: "Một bàn rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn; một phần tiên tặc Thanh Lân lát cá; một bát Thanh Lân lát cá đậu hũ canh."

Ngay tại Hoàng Thiên Cương vừa điểm xong ba Đạo Cực phẩm thức ăn, Mạc Kinh Vũ từ sau trù bên trong đi ra, mang trên mặt một chút xấu hổ.

"Hoàng lão gia tử, Cao viên ngoại, trong tiệm chỉ có một phần Thủy Tâm thức ăn, các ngời ngồi trước một lát, ta đây vào đựng vận khí."

Bởi vì Buổi sáng bận quá, nàng đều đem rút thường chuyện này đem quên đi.

Về phần trong tiệm duy nhất một mâm Thủy Tâm đồ ăn, vẫn là trước một ngày cùng Vương Tiểu Hồ, Trác Bất Phàm hai người lẫn nhau trao đổi lấy được.

"Kinh Vũ, nguyên ngời vận khí bạo rap!"

Nhìn qua Mạc Kinh Vũ bóng lưng rời đi, Sở Bắc chấp tay trước ngực lên tiếng hô nói.

Sau một hồi khá lâu.

Mạc Kinh Vũ đập long lấy cái đầu nhỏ, mang theo áy náy đi tới nhà hàng.

"Mạc lão bản, đã cái này Thủy Tâm đồ ăn chỉ có một phần, cái kia ta cùng Hoàng lão gia tử một bàn liền tốt!"

Phát giác được Mạc Kinh Vũ khó xử, Cao Minh lời kéo Cao Tử Y liền ngồi xuống Hoàng Thiên Cương cùng Hoàng Vũ Oanh đối diện.

Sở Bắc nhìn qua Cao Minh, trong đáy lòng âm thầm nhiều một vẻ kính nể.

"Đa tạ Cao viên ngoại!"

Mạc Kinh Vũ hướng phía Cao Minh nói một tiếng cảm ơn, tiếp theo nhìn về phía Hoàng Thiên Cương: "Hoàng lão gia tử, ngài cảm thấy có thể chứ?"

Nhưng mà, thời khắc này Hoàng Thiên Cương chú ý lực căn bản không tại Mạc Kinh Vũ lời nói bên trên, hắn cùng Hoàng Vũ Oanh ánh mắt chính một mực tập trung vào Mạc Kinh Vũ trong tay Phục Cốt Cao!

"Kinh Vũ tỷ, trong tay ngời đồ vật ở đâu ra?"

Hoàng Vũ Oanh suất trước lấy lại tinh thần, trong lời nói mang theo một tia nóng rực.

"Ngời chỉ là nó?"

Mạc Kinh Vũ lung lay trong tay Phục Cốt Cao, nhìn thấy đối phương trùng điệp điểm đầu, về sau chỉ chỉ Sở Bắc: "Sở đại ca trong tiệm, còn chính muốn hỏi một chút hắn thứ này tác dụng đây."

"Tiểu Hữu, cái này cao có phải hay không là ngời "

Hoàng Thiên Cương ánh mắt chuyển dời đến Sở Bắc trên thân, trong miệng hắn còn chưa có nói xong, đối phương liền điểm một cái đầu.

"Như ngài thấy, đây chính là ta cái kia Thiên dùng tại Hoàng phủ chủ trên ngời cao được."

"Quả là thế!"

Hoàng Thiên Cương lên tiếng, tiếp theo ánh mắt rơi về tới Mạc Kinh Vũ trên thân.

"Mạc lão bản, không biết ngời có thể nguyện ý đem cái này cao được chuyển nhượng tại ta, giá cả tốt đàm!"

Giờ phút này, Mạc Kinh Vũ đại não hoàn toàn một mảnh không Bạch, mộc đầu đứng tại chỗ, lẳng lẳng hai con mắt ngơ ngác nhìn trong tay Phục Cốt Cao.

"Kinh Vũ tỷ?"

Hoàng Vũ Oanh lại nhẹ nhàng nỉ non một tiếng.

"A —— "

Mạc Khinh Vũ hoàn hồn, lên tiếng về sau, ngưng mắt nhìn lấy Hoàng Vũ Oanh, trong mắt xen lẫn chán kinh cùng hoang mang: "Cứ nghe Hoàng phủ chủ đoạn cốt bị một thần y chỗ trị liệu, cái này thần y không phải là Sở đại ca a?"

Hoàng Vũ Oanh điểm một cái đầu: "Đúng a, khó đạo hần không cùng người nói sao?"

Mạc Khinh Vũ trừng mắt liếc Sở Bắc, lại nói: "Trị liệu chủ được đúng vậy trong tay của ta Phục Cốt Cao?"

Hoàng Vũ Oanh lắc lắc đầu, cười nói: "Không phải chủ được, liền cái này một mực được là đủ rồi!"

Lúc này, một bên Cao Minh cũng rất cực kíp phản ứng, mang trên mặt hưng phấn cùng kích động.

"Hoàng lão gia tử, xuong xa huynh đoạn cốt có nó là đủ rồi?"

Hoàng Thiên Cương hơi điểm đầu, chỉ chỉ Sở Bắc: "Có cái này cao được đồng thời, còn muốn phối hợp Tiểu Hữu thủ pháp."

Nhìn Cao Minh chuyển đi tới ánh mắt, Sở Bắc ngưng ngưng cười một tiếng: "Kỳ thực thủ pháp cũng không có chỗ đặc biệt gì, nếu là đoạn cốt lâu dài không có chữa cho tốt lại dần dần sai chỗ kết hợp, thì cần muốn đem Kỳ Trọng mới cắt ngang lại thoa được tiến hành đập."

"Hoàng lão gia tử, ta có vừa tới nộ, một năm trước tại một lần trong lúc đánh nhau bị đối thủ đánh gãy tay cốt đến nay sinh hoạt không tiện, không biết ngài có thể bỏ những thứ yêu thích?"

Cao Minh từ trên chỗ ngồi đứng dậy, thần sắc mang theo cung kính, hần chỉ có trước thuyết phục Hoàng Thiên Cương mới có thể tiếp tục hướng Mạc Khinh Vũ cầu được.

"Cái này "

Hoàng Thiên Cương vuốt vuốt sợi râu, trong mắt mang theo một tia không bỏ, lâm vào đang do dự.

Tuy nhiên con hần Hoàng Xương Viễn đã không còn cần cái này Phục Cốt Cao, nhưng vạn nhất về sau hần trong phủ lại có người gặp gỡ đoạn cốt chuyện như thế làm sao xử lý?

Liền tại không khí trong sân dần dần lâm vào xấu hổ lúc, Sở Bắc miệng góc ngậm lấy ý cười đi tới.

"Cao viên ngoại, người có phải hay không quên cái này Phục Cốt Cao đến từ nơi đâu rồi? Nó đối với các người mà nói tuy nhiên hiếm thấy cũng có thể vị hiếm thấy chi trân, nhưng ở ta nơi này mà cũng không thể coi là khan hiếm."

Cao Minh tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong mắt một đạo tinh quang hiện lên, tiếp theo cười nói: "Hoàng lão gia tử, Mạc lão bản trong tay Phục Cốt Cao ta cũng không cùng người tranh đoạt."

Hoàng Thiên Cương sắc mặt khẽ giật mình, ánh mắt tại Sở Bắc cùng Cao Minh ở giữa đảo qua, mang theo hoang mang nói: "Đây là có chuyện gì? Hàng tồn rất nhiều?"

"Sở đại ca trong tiệm mỗi ngày đều cung ứng, chỉ bất quá cung ứng số lượng không nhiều mà thôi, một ngày nhiều nhất chỉ bán ra hai cái."

Không đợi Sở Bắc mở miệng, Mạc Khinh Vũ liền vuốt vuốt trên trán tóc xanh trước tiên mở miệng.

"Khinh Vũ nói không sai, Hoàng lão gia tử ngài vẫn là ngồi xuống trước đã. Chúng loại com nước xong xuôi, ta mang ngài đi ta trong tiệm nhìn một chút."

Nói xong, Sở Bắc cùng Mạc Khinh Vũ hai người bắt đầu hướng đi hậu trù, riêng phần mình công việc lu bù lên.

"Đạp đạp đạp "

Ước chừng nửa khắc đồng hồ về sau, nhà hàng ngoài cửa truyền đến một loạt tiếng bước chân, một đám Thiếu Nam Thiếu Nữ vừa nói vừa cười đi đến.

Nhưng mà, liền tại bọn hần nhìn thấy Hoàng Thiên Cương cùng Cao Minh lúc, từng cái trong nháy mắt ngốc trệ!

"Hoàng lão gia, Cao viên ngoại! !"

Trong tám người, một tên thân mang trường sam màu xanh thiếu niên trước hết nhất kêu lên sợ hãi, miệng miệng lớn lên tràn ngập kinh ngạc.

Hoắc Long làm sao cũng không ngờ tới, hần lại có may mắn đủ cùng trên trần hai vị đại nhân vật tại một gian trong nhà hàng đồng thời ăn com.

Không chỉ là hần, nó bên cạnh bảy người đồng dạng một mặt chán kinh.

Cho dù là bọn hán trường bối phận, vào ngày thường bên trong cũng không có tư cách cùng hai vị đại nhân này vật cùng nhau vào ăn a.

"Nguyên lai là Hoắc gia tiểu tử, đừng ngốc thất thần, đã tối hôm qua dự định đến liền ngồi xuống gọi món ăn a!"

Cao Minh quét mắt nói chuyện lúc trước một tên thiếu niên, cười nhạt một tiếng.

"Ừm!"

Hoắc Long lên tiếng, sau đó rất nhanh liền cùng sau lưng bảy người phân ngồi tại hai trên bàn lớn.

Cái này hai đối với người ngựa là tại Trường Hương Nhai bên trên ngẫu nhiên gặp tụ hợp, tiếp theo cùng nhau đến nơi.

"Mấy vị muốn ăn chút gì không? Chỗ có món ăn đều ở trên tường."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Ông cháu đủ đột phá

"Thơm quá a!"

Hoắc Long nhún nhún chớp mũi, nồng đậm mùi thịt đã tại trong nhà hàng phiêu đẳng ra.

"Hoàng lão gia tử, Cao viên ngoại, trước cho các người bên trên hai món ăn, một bên ăn một bên chung loại!"

Sở Bắc tay phải bưng một bàn rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn, tay trái bưng một bàn tiền tạc Thanh Lân lát cá đi ra.

"Hoàng lão gia tử, ngài trước nếm thử! Con cá này thịt ta còn chưa ăn qua, nhưng cái này Thủy Tâm đồ ăn tuyệt đối sẽ để người giặt này cả mình!"

Cao Minh cầm lấy đĩa, thận trọng kẹp một mảng lớn Thủy Tâm đồ ăn để vào đến Hoàng Thiên Cương trong chén.

"Ta đến nếm thử!"

Hoàng Thiên Cương liếm liếm lưỡi đầu, không kịp chờ đợi đem Thủy Tâm đồ ăn kẹp trong cửa vào, bắt đầu bắt đầu nhai nuốt.

"Gia gia, có chỗ đặc biệt gì sao?"

Hoàng Vũ Oanh mắt không chớp nhìn lấy Hoàng Thiên Cương, cái này một bàn Thủy Tâm đồ ăn nhưng giá trị ba cái Linh Tệ a!

Đặt ở Phổ Thông Nhân Gia, cái này nhưng bù đắp được bọn hán mấy chục năm sinh hoạt phí!

Hoàng Thiên Cương mày nhăn lại, cũng không trả lời Hoàng Vũ Oanh vấn đề, mà là lại gấp lên một khối Thanh Lân lát cá.

Sau một khắc, duy gấp nó hai mắt nhắm nghiền, ngồi xếp bằng, hô hấp bắt đầu dồn dập lên.

"Gia gia, ngài thế nào?"

Hoàng Vũ Oanh một tiếng kêu sợ hãi, Hoàng Thiên Cương bộ dáng quả thực hù đến hán.

Về phần một bên Hoắc Long bọn người đồng dạng sắc mặt đột biến, từng cái hai mắt nhìn nhau.

Cao Minh cùng Cao Tử Y hai người cũng là nhìn nhau, trong mắt mang theo không hiểu.

"Thức ăn này không có vấn đề a!"

Đây đã là Cao Minh lần thứ ba ăn Thủy Tâm thức ăn, nhai nhai, phát hiện Thân Thể không chỉ có không có có dị dạng, ngược lại trong bụng lần nữa dâng lên một dòng nước ấm, vô cùng thoải mái.

"Hiệu cầm đồ Ca,, người mau nhìn xem Tà lão gia tử đây là thế nào?"

Sở Bắc bưng hai bàn thịt cá đi ra, cùng Hoắc Long Nhất bàn Thiếu Nữ vội vàng kêu thành tiếng.

"Mọi người không cần khẩn trương, đây là chuyện tốt!"

Sở Bắc vừa dứt lời, cả đám còn không có minh bạch nó trong lời nói ý tứ, Hoàng Thiên Cương liền mở ra hai con người, trường nhô một ngụm khí.

Dần dần, nó trên mặt ửng hồng bắt đầu thối lui, hô hấp cũng biến thành đều đều, máu chốt nhất chính là, trong lúc mơ hồ tựa hồ còn trẻ một chút.

"Hoàng lão gia tử, ngài vừa mới thế nào?"

Cao Minh vừa hỏi lên tiếng, một bên các thiếu nam thiếu nữ nhao nhao dựng lên lỗ tai, chờ đợi lấy Hoàng Thiên Cương trả lời.

"Gia gia a, ngài vừa rồi đáng về nhưng dọa chết người!" Hoàng Vũ Oanh vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, trên mặt vẻ lo lắng còn chưa thối lui.

Hoàng Thiên Cương ngưng mắt nhìn lấy Hoàng Vũ Oanh, nhếch miệng cười một tiếng: "Người Hoàng thúc không phải Tu Vũ người nhìn không ra, người làm sao cũng nhìn không ra đến?"

Đi qua Hoàng Thiên Cương một nhấc nhô, Hoàng Vũ Oanh nhãn tình sáng lên, hưng phấn nói: "Gia gia, ngài không phải là đột phá đi!"

Hoàng Thiên Cương cười điểm một cái đầu, về sau tại mọi người chú mục bên dưới mở ra già nua tay trái, nhắm ngay một cái bàn khác cái chén.

"Leng keng!"

Cái chén khuynh đảo, phát ra thanh âm thanh thúy.

"Linh Khí ngoại phóng! Gia gia, ngài thật từ Cửu Tinh Linh Sĩ đi vào đến Linh Sư hàng ngũ!"

Hoàng Vũ Oanh đem một bên cái chén ở trên bàn một lần nữa dọn xong, thần sắc mừng rỡ vạn phần.

"Chúc mừng Hoàng lão gia tử tu vi càng tiến một bước!"

Cao Minh Song Thủ Bảo Quyền lên tiếng chúc mừng, Hoàng Thiên Cương vốn là Tây Nguyên trấn bên ngoài Đệ Nhất Cao Thủ,

Bây giờ tu vi làm tiếp như phá, càng là củng cố địa vị của hắn.

"Cái này đều phải nhờ có thức ăn trên bàn phẩm a! Giá trị, thật giá trị a!"

Hoàng Thiên Cương thở dài một tiếng, so với hắn bất luận kẻ nào đều càng vui vẻ hơn, mấy chục năm không có vượt qua khảm tại hôm nay vượt đi!

Về phần cái này đột phá Phương Pháp, chính hắn đều có chút không thể tin được, vèn vèn ăn một chút rau quả cùng thịt cá mà thôi.

"Hoàng lão gia tử, cái này Thủy Tâm đồ ăn còn có những này thịt cá có thể cho các người những này Tu Vũ Giả gia tăng linh lực?"

Cao Minh thăm dò tính hỏi, hắn là một người bình thường, chỉ biết đạo cái này Thủy Tâm đồ ăn có thể cường thân kiện thể.

Ngày gần đây, hắn càng thêm tươi cười rạng rỡ, phẩm là có đoạn thời gian chưa thấy qua hắn người, đều sẽ nói hắn khí sắc biến tốt, cũng trẻ lại rất nhiều.

"Không tệ, cái này cực phẩm thức ăn rất là thần kỳ, nuốt vào trong bụng lại có thể thúc đẩy sinh trưởng thể nội linh lực tăng trưởng!"

Hoàng Thiên Cương từ Sở Bắc vừa bưng ra hai bàn thịt cá bên trong lại kẹp một mảnh thả trong cửa vào, tinh tế thưởng thức.

"Cha, như những này cực phẩm thức ăn thật có cái này công hiệu, chủng loại đệ đệ từ Tây Nguyên Võ Quán trở về, chúng ta liền thường thường dẫn hắn đến ăn!"

Cao Từ Y lạnh lạnh khuôn mặt treo nụ cười ngọt ngào, năng thiên tư không tốt, tám tuổi thời điểm không có tư cách tiến vào Tây Nguyên Võ Quán từ đó chỉ có thể làm một tên người bình thường.

Nhưng hắn năm nay vừa đầy tám tuổi đệ đệ, lại Thành Công bị Tây Nguyên Võ Quán coi trọng, đi lên Tu Vũ Giả con đường.

"Các người đừng chỉ có lấy nói chuyện a, đồ ăn đều muốn mát roi mát!"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, lên tiếng nhắc nhở sau liền tại Mạc Khinh Vũ gào to bên trong hướng về hậu trù đi đến.

"Chất thịt mềm non, tươi mùi thơm đẹp, cửa vào tức hòa tan, nhàn nhạt mùi thịt bồi hồi răng ở giữa."

Đi qua Sở Bắc nhắc nhở, Cao Minh cùng Cao Tử Y cũng cầm lấy đũa gấp lên lát cá.

Không ra một lát, hai người đuôi lông mày liền bắt đầu thượng thiêu, tầm mắt hơi bên dưới giương, biểu lộ cực độ hưởng thụ.

"Cha, con cá này thịt quả nhiên cùng Thủy Tâm đồ ăn, nuốt vào trong bụng sẽ có một dòng nước ấm dâng lên."

Nhìn qua Cao Tử Y hài lòng thần sắc, một bên Hoắc Long bọn người quăng tới ánh mắt hâm mộ.

Sau một hồi khá lâu, Sở Bắc lại bưng một bàn thịt cá đi ra.

Tại đem Hoàng Thiên Cương cùng Cao Minh cực phẩm thức ăn dâng đủ về sau, Sở Bắc Mạc Kinh Vũ hai người liền bắt đầu vì Hoắc Long bọn người công việc lu bù lên.

Một lúc lâu sau.

Hoắc Long chủng loại người vừa ý Lưu Hạ mấy cái Ngân Tệ rồi đi, Hoàng Thiên Cương, Cao Minh cùng Cao Tử Y thì là hài lòng co quắp lợi trên ghế.

Về phần Hoàng Vũ Oanh, thì là tại khoanh chân điều tức lấy.

"Linh Đồ Tam Tỉnh!"

Hoàng Vũ Oanh mở ra hai con ngói, trên mặt tràn đầy hưng phấn.

"Rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn, 3 mai Linh Tệ; cháy hương nướng Thanh Lân lát cá, 3 mai Linh Tệ; Thủy nấu Thanh Lân cá, 5 mai Linh Tệ; tiên tạc Thanh Lân lát cá, 3 mai Linh Tệ; Thanh Lân lát cá đậu hũ canh, 3 mai Linh Tệ."

Cao Minh Thanh điểm một bên dưới món ăn giá cả, về sau từ tay áo trong túi lấy ra 17 mai Linh Tệ: "Mạc lão bản, đây là tiền cơm."

Ngay tại Mạc Kinh Vũ chuẩn bị tiếp nhận Cao Minh trong tay Linh Tệ lúc, Hoàng Thiên Cương vội vàng đem trên người mười cái Linh Tệ dẫn đầu nhét vào Mạc Kinh Vũ trong tay.

"Hoàng lão gia tử, ngài cái này tuyệt đối không thể! Ta là văn bối, cái này bỗng nhiên liền nên để cho ta tới mời!"

Hoàng Thiên Cương hướng phía Cao Minh khoát tay áo: "Cao viên ngoại, ngươi cùng Tử Y nha đầu đều là người bình thường, cũng không có đúng nghĩa cảm nhận được cái này mấy bàn đồ ăn chỗ tốt. Ta cùng Tiểu Oanh đều vì này đạt được đột phá, nếu không phải trên thân chỉ dẫn theo mười cái Linh Tệ, một trận này liền nên hoàn toàn do ta mời!"

Tại hai người không ngừng đẩy đứng thẳng dưới, Mạc Kinh Vũ sau cùng từ Hoàng Thiên Cương trong tay đạt được 9 mai Linh Tệ, Cao Minh trong tay đạt được 8 mai Linh Tệ.

"Hoàng lão gia tử, Cao viên ngoại, đã đều ăn uống no đủ, vậy thì đi trong tiệm của ta ngồi một chút

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tâm lý chỉ có ngươi!

Trường Hương Nhai, Vương phủ.

Một bóng người đào tại đại môn bên cạnh, hướng phía đối diện Lý phủ liếc nhìn, phát hiện không ai ẩn hiện về sau, như một làn khói nhảy lên vào trong đám người.

Lại đi tiếp một khoảng cách, Vương Tiểu Hồ bắt đầu yên lòng, hướng về An Nghi ngô hẻm đi đến đồng thời bà bắt đầu chơi thông đạt.

Ngay tại hấn ấn mở Tây Nguyên diễn đàn giới diện lúc, chú ý lực liền bị một cái vừa phát không lâu thiếp mời hấp dẫn.

« trên trán hai đại nhân vật, tề tụ Tiểu nhà hàng nhỏ! »

Tây Nguyên Nhất Điều Long: Tội hôm qua may mắn cướp được Tiểu nhà hàng nhỏ giờ com dùng com cơ hội, không phải sao, cùng tiểu đồng bọn vừa ăn uống no đủ từ trong nhà hàng đi ra.

Không thể không nói, Mặc lão bản tài nấu ăn cực giai! Đương nhiên rồi, chúng ta mấy cái còn ăn không nổi cực phẩm thức ăn, vèn vèn điểm chút phổ thông món ăn.

Nhưng, những này đều không phải là mấu chốt!

Lần này dùng com, chúng ta gặp được trên trần hai cái đại nhân vật! Hoàng phủ Hoàng lão gia tử cùng Cao viên ngoại, còn có càng ngày càng xinh đẹp Từ Y tiểu thư cùng Vũ Oanh tiểu thư!

Quy hoạch quan trọng không, muốn video cũng không có, đây hết thầy cũng là vì tôn trọng hai vị đại nhân vật **!

Các vị thiếp bạn, Tiểu nhà hàng nhỏ thế nhưng là chỗ tốt. Nếu muốn kết nộ đại nhân vật, nơi này không thể thích hợp hơn!

Một điểm cuối cùng, trong nhà hàng cực phẩm thức ăn thật không đơn giản, Hoàng lão gia tử cùng Vũ Oanh tiểu thư tại sau khi ăn xong, tu vi nhao nhao đạt được đột phá.

Xem hết thiếp mời, Vương Tiểu Hồ hướng về phía dưới hồi phục nhìn lại, hoàn toàn hỏng việc!

Dụng thẳng quét thiên nhai: Tiểu Long thiếp mời hết thầy là thật, bởi vì ta là cùng hãn cùng nhau, xác xác thật thật gặp được hai vị đại nhân vật.

Đại Nhật tám Tây Hải: Ăn cực phẩm thức ăn có thể xách cao Tu Vi sao?

Xương cá: Thiếp mời điểm mấu chốt hoàn toàn là cực phẩm thức ăn, thế mà còn có thể trợ Tu Vũ Giả đột phá? !

Tây Thành khiến: Mặc kệ là thật là giả, làm một cái Tu Vũ Giả nhất định phải đi ném thử cái này cực phẩm thức ăn, đương nhiên điều kiện tiên quyết là ta phải có tiền.

Tây Nguyên Vương giả: Ta dựa vào, tè dầm thời gian, không chỉ có lâu hai bị cướp, lâu ba bốn lâu lâu năm cũng bị mất!

...

Vương Tiểu Hồ thiếp mời lại bên dưới lật một chút, biết được Hoàng Vũ Oanh còn tại Tiểu nhà hàng nhỏ lúc, nhanh chóng thu hồi thông đạt, lấy 120% tốc độ phi nước đại hướng An Nghi ngõ hẻm

Vạn Giới trong tiệm cầm đồ.

"Hiệu cầm đồ Ca,, cái này không phải là Thanh Lân cá a?"

Hoàng Vũ Oanh chỉ đại môn bên trái kệ hàng tận dưới đáy tầng, miệng miệng khẽ nhếch.

Sở Bắc hơi điểm đầu, cười nói: "Hiện tại chỉ là cá đoạn, sống Thanh Lân cá nhưng có hơn một mét trường chừng một trăm cân đâu!"

"Lớn như vậy a!"

Hoàng Vũ Oanh chậm rãi ngồi xổm người xuống, đưa tay thò vào chậu thủy tinh bên trong, cảm thụ được từng tia từng tia hàn ý.

"Sở tiểu tử bạn, không biết ngài con cá này thịt có thể hay không bán ra đâu?"

Hoàng Thiên Cương cùng Cao Minh nhìn nhau, đồng thời làm ra quyết định, nếu là đối phương điểm đầu đồng ý, hai người bọn họ liền trực tiếp đem chia cắt.

"Hoàng lão gia tử, Cao viên ngoại, về sau các người có thể trực tiếp gọi ta Tiểu Bắc."

Sở Bắc nở nụ cười hớn hở, tiếp theo mặt lộ vẻ áy náy: "Các người cũng biết rằng ta cùng Kinh Vũ quan hệ, vì Tiểu nhà hàng nhỏ phát triển, cái này Thanh Lân cá. . ."

Sở Bắc tuy nhiên cũng không có đem nói cho hết lời, nhưng Hoàng Thiên Cương, Cao Minh nghiêm chỉnh trong lòng hiểu rõ, liền cũng không ở cái này Đề Tài bên trên xoắn xuýt.

"Cha, cho ta tiền! Ta muốn đựng chút vận khí, cái này máy móc bên trong hiện tại chỉ có Công & Thủ đạn cùng Thủy Tâm thức ăn!"

Cao Từ Y ngồi tại may mắn rút thưởng cơ trước trên ghế, nhô ra tay hướng phía Cao Minh hô nói.

"Hoàng lão gia tử, dẫn người đi nhìn xem trong tiệm này một đại đặc sắc!"

Cao Minh móc ra một cái Linh Tệ vứt cho Cao Từ Y, về sau dẫn Hoàng Thiên Cương hướng may mắn rút thưởng cơ đi đến.

Một cái Linh Tệ bị Cao Từ Y quăng vào lên tiếng, Hồng Mang bắt đầu du lịch đi.

"Thật đúng là có thú!"

Xem hết may mắn rút thưởng cơ sử dụng nói rõ ràng, Hoàng Thiên Cương vuốt vuốt sợi râu, miệng góc giờ lên mỉm cười.

Leng keng!

"Cha, lần này trúng rồi!"

Cao Từ Y từ khe bên trong lấy ra Thủy Tâm đồ ăn, nở nụ cười xinh đẹp.

"Cao viên ngoại, người không phải cần Phục Cốt Cao sao? Có thể cầm Thủy Tâm đồ ăn cùng Khinh Vũ đi trao đổi."

Sở Bắc lời nói vừa dứt, Cao Minh thay đổi cười một tiếng: "Chính có ý đó."

"Hoàng lão gia tử, người như không vội mà dùng Phục Cốt Cao về sau không có việc gì có thể tới Ma Quỷ thưởng. Cái này Phục Cốt Cao a, Bản Điểm Thiên Thiên cung ứng."

"Sẽ, sẽ."

Khi biết Vạn Giới hiệu cầm đồ Thiên Thiên cung ứng Phục Cốt Cao về sau, đối với Mạc Khinh Vũ trong tay Phục Cốt Cao, Hoàng Thiên Cương ngược lại cũng không phải cố chấp như vậy.

Về phần kệ hàng bên trên trưng bày Phục Cốt Cao, không đến bất đắc dĩ, hẳn mới sẽ không đi cầm cố.

"Đạp đạp đạp. . ."

Một loạt tiếng bước chân từ xa mà đến gần, ngay sau đó tại Sở Bắc đám người chú mục dưới, Vương Tiểu Hồ thở hồng hộc nhảy lên vào.

"Vũ Oanh, người thật ở chỗ này!"

Vương Tiểu Hồ khom lưng, trong miệng thở gấp thô khí, nhưng một đôi mắt to lại thẳng tắp nhìn chăm chăm Hoàng Vũ Oanh.

Trong ánh mắt toát ra ý tứ: Trong tim ta chỉ có người!

"Khụ khụ khụ!"

Sở Bắc trùng điệp ho khan vài tiếng, chỉ đang nhắc nhở Vương Tiểu Hồ chỗ này còn có những người khác.

"Người làm sao lại ở chỗ này?"

Hoàng Vũ Oanh trừng mắt liếc Vương Tiểu Hồ, ra hiệu nó thu hồi ánh mắt nóng bỏng.

"Ta đã sớm nhận biết lão ca! Người còn nhớ rõ ta nói qua với người, ta phát hiện một cái chơi vui Cửa Hàng sao?"

Vương Tiểu Hồ vội ho một tiếng, cũng chú ý tới Hoàng Thiên Cương, Cao Minh tồn tại, biểu lộ thu liễm.

"Người nói cửa hàng kia đúng vậy cái này Vạn Giới hiệu cầm đồ?"

"Đúng thế, ta thế nhưng là lão ca khách hàng cũ."

Vương Tiểu Hồ ngóc đầu lên, mang theo lấy một điểm đặc ý: "Đúng không, lão ca!"

Sở Bắc phối hợp điểm một cái đầu, đối phương không chỉ có là hần Lão Khách Hộ, vẫn là hần cái thứ nhất Khách Hộ.

"A."

Hoàng Vũ Oanh âm thanh không lạnh không nhạt, tiếp theo lời kéo ở Hoàng Thiên Cương áo góc: "Gia gia, chúng ta là cần phải trở về!"

"Vũ Oanh, người cái này liền trở về sao? Không dừng lại thêm một hồi sao?"

Vương Tiểu Hồ cái mũi run run, chấp tay trước ngực, trong ánh mắt mang theo lấy một tia khẩn cầu.

"Không được, ta tu vi vừa mới đột phá, Hồi Phủ sau còn muốn hảo hảo củng cố một phen." Hoàng Vũ Oanh lắc lắc đầu, trực tiếp cự tuyệt.

"Hoàng gia gia. . ."

Vương Tiểu Hồ đem ánh mắt chuyển dời đến Hoàng Thiên Cương trên thân.

"Tiểu Hồ a, chuyện của các ngươi ta lực bất tòng tâm a! Hết thấy chỉ có thể dựa vào chính ngươi, gia gia coi trọng ngươi!"

Hoàng Thiên Cương nâng tay phải lên khoắc lên Vương Tiểu Hồ vai bên trên, thở dài một tiếng, ngữ trọng tâm dài.

...

"Lão đệ a, đừng có lại làm bộ đáng thương co quắp trên người ta. Ngươi Vũ Oanh, nàng đã đi xa!"

Sở Bắc đẩy ra Vương Tiểu Hồ, lúc này Vạn Giới hiệu cảm đồ đã chỉ còn bên dưới hai người bọn họ.

"Lão ca, ngươi nói ta thiên tư thế nào cứ như vậy kém đâu? Như quả tám tuổi thời điểm có thể bị Tây Nguyên Vô Quán coi trọng, trở thành một tên Tu Vũ Giả, Vũ Oanh cũng sẽ không tổng như thế trốn tránh ta."

Vương Tiểu Hồ một bả nước mũi một bả nước mắt đi hai bước, đặt móng ngồi ở may mắn rút thưởng cơ trước.

"Lão đệ a, đừng thương tâm! Đến, hôm nay mọi người vận khí cũng không tệ, bốn dạng bảo bối liền thừa cái này Công & Thủ gây."

Sở Bắc vỗ nhẹ nhẹ Vương Tiểu Hồ, ra hiệu hắn có thể bỏ tiền.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Trăm sắc Mỹ Nhân

Tại Sở Bắc nhắc nhở dưới, Vương Tiểu Hồ đem trong tay Linh Tệ đầu nhập vào lên tiếng.

Quả thật đúng là không sai, Hồng Mang vượt qua may mắn Cách, rơi vào Công & Thủ đạn bên trên.

"Lão ca, hôm nay nhẹ nhàng như vậy liền rút trúng Công & Thủ đạn vốn nên là cái vui về sự tình, nhưng vì mà ta chính là không vui đâu?"

Vương Tiểu Hồ từ khe bên trong lấy ra Công & Thủ đạn, hắn còn đắm chìm trong lúc trước trong bị thương.

Mình cô nương yêu dấu đối với hắn là lạnh lùng như vậy, cái này gọi hắn làm sao vui vẻ.

Bị thương a, nghịch thiên bị thương!

"Vạn Giới hiệu cảm đồ, không gì làm không được! Lão ca, van cầu ngươi bà ta biến thành một cái Tu Vũ Giả đi!"

Vương Tiểu Hồ đặt móng ngồi tại mà đến mặt đất, một tay nắm lấy Công & Thủ đạn, một tay ôm Sở Bắc đùi.

Nhìn nó kiên định thần sắc, Sở Bắc nếu là không đem hắn biến thành Tu Vũ Giả, hắn liền không nổi.

"Nhìn thấy cái này sao? Cho ngươi mười giây, cầm Công & Thủ phản lực mở ta hiệu cảm đồ!"

Sở Bắc triệt thoái phía sau một bước, đem hắn nôi đất lớn Quyền Đầu tại Vương Tiểu Hồ trước mắt lung lay.

"Lão ca, ngươi thật không hiểu phong tình!"

Vương Tiểu Hồ u oán trừng mắt liếc Sở Bắc, nhún nhún cái mũi về sau, buông lỏng ra Sở Bắc đùi.

Nhìn qua Vương Tiểu Hồ bóng lưng rời đi, Sở Bắc thay đổi cười một tiếng, tiếp theo khoanh chân ngồi trên ghế bắt đầu điều tức.

Hôm nay, từ Trác Bát Phàm đầu một cái Linh Tệ về sau, Mạc Kinh Vũ, Cao Tử Y, Vương Tiểu Hồ lại một lần đầu một cái Linh Tệ.

Sở Bắc có thể phát giác được thể nội linh lực gia tăng, cách hẳn trở thành Thất Tinh Linh đồ, may mắn rút thương cơ bên trong còn kém hai cái Linh Tệ.

Cực kỳ điều tức một phen về sau, Sở Bắc miệng góc ngậm lấy ý cười, hướng về Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

"Sở đại ca, người đã đến! Nơi này là mười bảy mai Linh Tệ, cho người!"

Sở Bắc vừa đi vào Tiểu nhà hàng nhỏ, Mạc Kinh Vũ liền từ hậu trừ bên trong đi ra, đồng thời đem một cái tinh xảo tay áo túi đưa tới Sở Bắc trước người.

"Đã nói xong, chúng ta một người một nửa!"

Sở Bắc từ tay áo trong túi lấy ra tám cái Linh Tệ về sau, đem tay áo túi lại nhét đến Mạc Kinh Vũ trong tay.

Mạc Kinh Vũ liên tục xô đẩy: "Sở đại ca, những này nguyên liệu nấu ăn đều là người! Ta tại sao có thể cầm nhiều như vậy? Cái này không đi, ta một cái cũng không thể muốn!"

Sở Bắc bước chân sau này một chuyển, nhún vai: "Ta chỉ lấy nhiều như vậy, người nếu là không nếu mà muốn, có thể đem nó ném đi."

Mạc Kinh Vũ trực tiếp trợn nhìn Sở Bắc một chút, tức giận nói ra: "Cái này một nửa tiền ta trước thu dưới, ta đây là thay người tồn lấy! Người có cần, tùy thời tới lấy."

Nhìn thấy Mạc Kinh Vũ thu hồi tay áo túi, Sở Bắc đuôi lông mày thượng thiêu, phác hoạ ra một vòng ý cười.

"Người cười cái gì?"

"Đi thôi, đóng cửa tiệm!"

"Đóng cửa tiệm?"

"Không sai, dẫn người đi một chỗ!"

"Đi đâu. . ."

Không đợi Mạc Kinh Vũ tiếp tục truy vấn, Sở Bắc đã kéo Mạc Kinh Vũ cùi chỏ, đem lôi kéo ra nhà hàng.

"Leng keng!"

Mạc Kinh Vũ còn một mặt ngực trệ hoàn toàn không có tinh táo lại, Sở Bắc đã đem nhà hàng môn cho đã khóa.

"Sở đại ca, người người. . ."

Sở Bắc không để ý đến Mạc Kinh Vũ, buông ra tiếng nói môn hướng phía đối diện trâu thị Cửa Hàng May hô nói: "Ngu đại nương, ta cùng Kinh Vũ đi ra ngoài một chuyển, ngài giúp chúng ta nhìn một chút cửa hàng mà!"

"Đi thôi, chơi vui về!"

Ngu đại nương mang theo ngoạn vị lời nói vừa tung bay đi qua, Sở Bắc nhếch miệng cười một tiếng, không để ý Mạc Kinh Vũ giãy dụa, cường ép mang theo nàng hướng Trường Hương Nhai bước đi.

Một khắc đồng hồ sau.

Người đến người đi Trường Hương Nhai bên trên, Mạc Kinh Vũ giật giật Sở Bắc áo góc, quệt mồm nói: "Sở đại ca, người rốt cuộc muốn mang ta đi chỗ nào a?"

Sở Bắc chỉ chỉ mười mét bên ngoài một hào hoa Cửa Hàng, Cửa Hàng bên ngoài người người nhón nháo, tinh tế xem xét phần lớn là tịnh lệ Thiếu Nữ.

"Trăm sắc Mỹ Nhân! Làm gì đi loại địa phương kia a?"

Mạc Kinh Vũ nhẹ hừ một tiếng, dừng chân lại bước liền muốn đi trở về.

"Đến đều tới, Sở đại ca không phải cũng là muốn đưa người một bộ y phục sao?"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, tại Mạc Kinh Vũ không có phòng bị tình huống dưới, bước chân một cái tăng tốc, trực tiếp đem kéo lôi đến 'Trăm sắc Mỹ Nhân' cửa ra vào.

"Vị tiểu thư xinh đẹp này là muốn tuyển chọn y phục sao? Mau mau mời vào trong!"

Ngay tại Mạc Kinh Vũ đẩy đưa không chịu đi vào thời điểm, trong tiệm chạy ra một tên tiểu nhị, rất là khách khí.

"Kinh Vũ, đi thôi! Ngươi còn như vậy, Sở đại ca nhưng không vui!"

Sở Bắc sắc mặt ra vẻ âm trầm: "Hơn một tháng, ăn người uống người, đến hôm nay cuối cùng có chút tiền, tự nhiên muốn mang người dạo chơi những này cửa hàng."

Trăm sắc Mỹ Nhân làm Tây Nguyên trấn lớn nhất Phục Trang Điểm, bên trong y phục giá cả tuy nhiên đắt đỏ, nhưng kiểu dáng quả thực nhiều, hoa văn cũng cực kỳ đẹp mắt.

Có thể nói, cái này trăm sắc Mỹ Nhân chính là Tây Nguyên trấn có tiền Nữ Tính yêu nhất đi dạo Cửa Hàng.

Quả nhiên, tại Sở Bắc mặt âm trầm thời điểm, Mạc Kinh Vũ chu mỏ một cái, đi vào trong tiệm.

"Hai vị, trong tiệm y phục cứ việc nhìn tùy ý chọn, có động tâm cảm tới quầy hàng tính tiền liền có thể."

Trong tiệm một tên tiểu nhị tại dẫn dò Sở Bắc hai người về sau, liền lại hướng đi ngoài tiệm đi nghênh đón khách nhân khác.

Phóng tầm mắt nhìn tới, cái này trăm sắc Mỹ Nhân, bố cục hợp quy tắc, các phương diện sửa sang đều rất là đúng chỗ.

Mấy chục cái giá đỡ theo thứ tự gạt ra ở trên không rộng rãi lâu một, mỗi cái trên kệ đều chỉnh tề bố trí lấy ba năm thủy tinh trong suốt tủ.

Mỗi một cái tinh thạch trong tủ, đều trưng bày một kiện sức tưởng tượng tịnh lệ phục trang, phục trang phía trước đứng thẳng một cái lớn chừng bàn tay Mộc Bài, trên bảng hiệu tuyên khắc lấy quần áo kích thước Đại Tiểu, chất liệu còn có giá cả.

Giờ phút này, mỗi một cái giá ở giữa đều nắm chắc mười tên Nữ Tính vừa nói vừa cười chọn mình âu yếm quần áo.

"Tốt nhiều kiểu dáng a!"

Vừa tiến vào trong tiệm, Mạc Kinh Vũ thích chung diện tâm tính liền triệt để bộc lộ ra, thần sắc sục sôi du tẩu cùng kệ hàng ở giữa.

"Ưa thích thứ nào liền trực tiếp cầm bên dưới!"

Sở Bắc đi theo Mạc Kinh Vũ sau lưng, nhìn qua nó lạnh lợi như con khí như vậy thân ảnh, hiểu ý cười một tiếng.

Làm sao, một khắc đồng hồ trôi qua, Mạc Kinh Vũ vẫn như cũ là một kiện đều không có chọn lựa.

Mỗi một lần đều là mặc thử một phen về sau, lại thả trở về.

Sở Bắc ần ần phát giác được đối phương từ bỏ nguyên nhân, đơn giản đúng vậy giá cả quá mức đắt đỏ.

Trong tiệm này rẻ nhất một bộ y phục, đều muốn một mai kim tệ.

"Lại để cho người tiếp tục như vậy, đến ban đêm người cũng không mua được y phục!"

Sở Bắc tức giận chọc chọc Mạc Kinh Vũ mi tâm, tiếp theo hướng phía một tên Hồng Y thanh niên vẫy vẫy tay: "Trong tiệm đắt nhất tinh xảo nhất y phục ở đâu?"

Tên này tiểu nhị nghe Sở Bắc nhiều tiền lắm của miệng khí, không khỏi trên dưới đánh giá một phen Kỳ Y lấy, miệng góc trong nháy mắt giờ lên một vòng về khinh bỉ.

"Trong miệng người y phục tại lâu hai, nhưng là muốn lên lâu. . ."

Sở Bắc nhìn mặt mà nói chuyện năng lực không thể bảo là không mạnh, lời nói của đối phương còn chưa nói xong, liền từ trong ngực móc ra tám cái Linh Tệ.

"Hai vị khách quan, mau mau mời lên lâu!"

Hồng Y thanh niên tại nhìn thấy Sở Bắc móc ra tám cái Linh Tệ về sau, thần sắc đột biến, trước sau thái độ hoàn toàn xoay chuyển, mang trên mặt nịnh nọt.

"Có tiền thật tốt!"

Sở Bắc thở dài một tiếng, lôi kéo Mạc Kinh Vũ theo sát Hồng Y thanh niên hướng về lâu hai đi đến.

Convert by ๖Jet ๖Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,..^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Hai vị, đến từ phương nào?

"Bọn hấn có tư cách lên lầu hai?"

Thông hướng lầu hai chân vịt cầu thang bên cạnh, một tên thủ vệ hồ nghi nhìn lấy Sở Bắc phía trước Hồng Y thanh niên.

"Có thể!"

Nhìn thấy Hồng Y thanh niên điểm đầu, thủ vệ xê dịch bước chân, đưa ra thông hành vị trí.

Đi vào lầu hai, Sở Bắc quét mắt một phen, bố cục của nơi này rõ ràng muốn so lầu một lên một cái cấp bậc.

Lầu một mỗi cái kệ hàng bên trên, đều thả có ba năm cái tinh thạch tử; lầu hai này kệ hàng tuy nhiên nhỏ một chút, nhưng càng tinh xảo hơn hào hoa, lại một cái kệ hàng cũng chỉ có một cái tinh thạch tử.

Đương nhiên, mỗi cái tinh thạch trong tử y phục cũng càng vì tinh lệ, chất liệu càng tốt hơn, về phần giá cả so với lầu hai tự nhiên cũng lặt ra gấp bội.

"Sở đại ca, ta vẫn là đi lầu một chọn lựa đi!"

Mạc Kinh Vũ lướt qua mấy bộ y phục trước Mộc Bài, trong khi thấy rõ giá cả về sau, cắn răng, kéo lấy Sở Bắc hướng lầu một đi đến.

Hồng Y thanh niên đang nghe Mạc Kinh Vũ lời nói, sắc mặt rõ ràng trở nên bất thiện.

Cũng may, Sở Bắc lời nói lại để cho hấn vui mừng nhường may.

"Thất thần làm gì? Mang ta đi nhìn xem trong tiệm tinh xảo nhất y phục!"

"Được, ngài mời tới bên này!"

Hồng Y thanh niên miệng hơi cười, dẫn Sở Bắc cùng Mạc Kinh Vũ hướng kệ hàng bên trong nhất đi đến.

"Khách quan, ngài muốn y phục đều ở chỗ này!"

"Không tệ, quả nhiên dạng gì hàng giá trị dạng gì giá."

Tại Sở Bắc trước người, có một loạt cùng tồn tại tinh thạch tử.

Chinh thể có màu vàng kim nhạt thêu lên Thanh Nhã Lan Hoa mây khói áo; có thêu màu vàng cổ văn song điệp vân hình Thiên Thủy váy; màu hồng nhạt ẩn có giương cánh muốn bay Hồ Điệp Váy đầm

Mỗi cái tinh thạch trong tử đều trưng bày một kiện thượng đẳng chất liệu quần áo, không giống nhau.

Tựa hồ vì triển lãm những này quần áo cấp cao, mỗi cái tinh thạch tử trước đều đứng vững một tên tú lệ Thiếu Nữ.

Duy thấy các nàng thân mang phục sức giống nhau, đều ẩn có nhân nhạt trầm sắc Mỹ Nhân tiêu chí, hiển nhiên đều là nơi này công tác nhân viên.

"Xem được không?"

Sở Bắc xoay đầu nhìn lấy Mạc Kinh Vũ, khóe môi nhếch lên nụ cười thần nhiên.

Giờ phút này, Mạc Kinh Vũ miệng miệng khẽ nhếch, trong mắt ứa ra Tiểu Tinh Tinh, chú ý lực hoàn toàn bị trước mắt quần áo hấp dẫn, căn bản không có nghe rõ bắc nói cái gì.

"Thử trước một chút cái này Thiên Thủy váy đi!"

Sở Bắc nhìn về phía quầy hàng cái khác Thiếu Nữ, ra hiệu nàng đem tinh thạch trong tủ Váy lấy ra.

"Tiểu Hồng, cái này Thiên Thủy váy ta muốn, cho ta bọc lại."

Ngay tại Thiếu Nữ mới từ tinh thạch trong tủ lấy ra Thiên Thủy váy, một Đạo Thanh lạnh khê khê âm thanh truyền đến, mang theo từng tia từng tia cao ngạo.

Chợt, một đạo xinh đẹp thân ảnh từ một cái sau quầy đi ra, xuất hiện tại Sở Bắc cùng Mạc Kinh Vũ trong tầm mắt.

Đây là người ước chừng mười bảy mười tám tuổi Thiếu Nữ, về tuổi muốn so Mạc Kinh Vũ Tiểu Thượng ba bốn tuổi, nhưng ăn mặc lại cực kỳ sắc sỡ.

Tại Sở Bắc xem ra, thiếu nữ ăn mặc phong cách căn bản không đáp xuất hiện tại nàng nên có ở độ tuổi này, lộ ra rất là khác loại.

Duy gặp Kỳ Thân mặc một bộ bó sát người cảm bào, tận lực phác họa ra cái kia thướt tha Thân Thể đường cong, khiến cho nhìn kiểu diễm vô cùng.

Đơn thuần Thiếu Nữ cùng Mạc Kinh Vũ xuyên qua, hấn vẫn là càng có khuynh hướng cái sau thanh nhã thom mát, cho dù không có tận lực đi cách ăn mặc, trong lúc vô tình toát ra tài trí chi Mỹ cũng sẽ cho người ta một đám Vũ Mị cảm giác.

"Còn thất thần làm gì? Không nghe thấy Hân Nhi tiểu thư lời nói sao? Cái này Váy nàng muốn!"

Lý Hân sau lưng đi ra ba tên thiếu niên, đem quay chung quanh ở giữa, như như là chúng tinh cùng nguyệt.

"Tiểu thư, cái này Thiên Thủy váy đã bị vị này khách quan "

"Là hấn nhìn thấy trước, đúng không?"

Tinh thạch tủ trước Thiếu Nữ còn chưa có nói xong, Lý Hân liền phát tay đem cắt ngang, từ đó đánh giá đến Sở Bắc ăn mặc, mang trên mặt vẻ khinh bỉ.

"Ừm, dựa theo quy củ của bốn điểm cái này Thiên Thủy váy "

"Có ít người là áp đảo các người quy củ phía trên!"

Lý Hân trừng mắt nhìn Thiếu Nữ, đảo mắt liền đem ánh mắt rơi vào Hồng Y thanh niên trên thân, lạnh giọng nói: "Ta nói đúng không?"

Hồng Y thanh niên liên tục điểm đầu: "Lý tiểu thư nói đúng lắm, nói đúng lắm "

"Nghe đến chưa? Còn không đem Thiên Thủy váy cho ta bọc lại?"

Lý Hân cười lạnh, mang theo đắc ý nhìn lấy tinh thạch tủ trước Thiếu Nữ.

Thiếu Nữ lên tiếng, đồng thời áy náy mắt nhìn Sở Bắc, tiếp lấy liền bắt đầu đem trong tay Thiên Thủy Quần Đả bao.

"Nha đầu, người thật giống như hoàn toàn không để ý đến ta tồn tại?"

Sở Bắc ngưng mắt nhìn lấy Lý Hân, khóe môi nhếch lên nụ cười thần nhiên.

"Thật không biết đạo các người là thế nào tiến đến lầu hai này, một cái Thôn Cô một cái Thôn Phu, trong đất thổ khí "

Lý Hân quét mắt Sở Bắc hai người, sau cùng đem ánh mắt như ngừng lại Mạc Kinh Vũ trên thân: "Y phục này nếu là mặc trên người nàng, đơn giản đúng vậy phung phí của trời. Ta nhìn a, nàng hiện tại thôn này cô cách ăn mặc liền rất thích hợp nàng."

Lý Hân lời nói vừa dứt, sau người ba tên thiếu niên liền không có chút nào bận tâm cười ha hả.

"Kinh Vũ a, người nói Sở đại ca nếu là đối Nữ Nhân động thủ, người có thể hay không vì thế mà sinh lòng chán ghét a?"

Sở Bắc hai tay chấp sau lưng, liếc mắt Lý Hân, chờ đợi lấy Mạc Kinh Vũ trả lời.

Làm sao, Mạc Kinh Vũ giữ vững trầm mặc, Sở Bắc cũng chỉ đành ngăn chặn trong lòng Bạo Lệ.

"Người muốn động thủ với ta? Người có biết đây là địa phương nào sao? Là địa bàn của ai sao?"

Lý Hân nhếch miệng lên, nàng kỳ thực cũng không thích cái này Thiên Thủy váy, nàng chính là muốn tìm Mạc Kinh Vũ cùng Sở Bắc gốc rễ.

Tại nàng trong tiềm thức, trăm sắc Mỹ Nhân lầu hai cũng không phải là bọn hấn cái này chủng loại bình dân nên tới địa phương.

Sự tồn tại của đối phương, giống như là tại giảm xuống thân phận của nàng.

"Đi bà lão bản của các người gọi tới, ta xem các người lão bản có phải hay không sẽ vì cái này nha đầu phá phá hư quy củ!"

Sở Bắc sắc mặt bắt đầu trở nên âm trầm, nhìn lấy Hồng Y thanh niên lạnh lùng nói nói.

"Vậy thì tốt, ngài xin các loại."

Hồng Y thanh niên thở phào một thanh khí, hướng về lầu một đi đến.

"Thật sự là lãng phí Bản Tiểu Thư thời gian!"

Lý Hân mốp méo miệng, lộ ra rất không cao hứng.

"Đạp đạp đạp "

Một loạt tiếng bước chân vang lên, một tên ước chừng khoảng bốn mươi tuổi mập mạp Nam Tử từ cửa thang lầu toát ra đầu tới.

"Ai u, Lý tiểu thư! Ngài hôm nay làm sao có rảnh đại giá quang lâm a?"

Nghe được mập mạp Nam Tử nịnh nọt lời nói, Sở Bắc lắc lắc đầu, trong lòng đã đoán được kết quả.

"Gì mạnh, người tiệm này hiện tại là ai đều có thể đến lầu hai a? Người có biết không đạo hai người bọn họ rất ảnh hưởng bản tâm tình của tiểu thư a!"

Lý Hân bắt mắt quét mắt mập mạp Nam Tử, mang theo chất vấn chỉ ý.

Mập mạp Nam Tử bước chân tăng tốc, đi vào Lý Hân bên cạnh, trên dưới đánh giá một chút Sở Bắc cùng Mạc Kinh Vũ, tiếp theo chuyển đầu nhìn về phía Hồng Y thanh niên trầm giọng nói: "Đây là có chuyện gì?"

"Chưong quý, người này lấy ra tám cái Linh Tệ!"

Hồng Y thanh niên đem miệng miệng tiến đến mập mạp nam tử bên tai, nhỏ giọng thăm thì nói.

"Không biết hai tương lai từ

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Mạc Kinh Vũ bàn tay

"Đến từ phương nào? Đây là bán trực tiếp mở tiệm! Kiểm ít tiền, liền muốn đến chọn hai kiện thượng đẳng y phục."

Sở Bắc nhún vai, khóe môi nhếch lên một tia ngoạn vị nụ cười.

"Liền là trần trên?"

Mập mạp Nam Tử vẫn như cũ có chút không yên lòng, tiếp tục thăm dò nói.

"Ừm!"

Sở Bắc điểm đầu, lên tiếng.

Nghe vậy, mập mạp Nam Tử thở phào một thanh khí, tựa hồ yên tâm bên trong đá lớn.

Tây Nguyên trấn Công Tử Ca hẳn đều biết, tuyệt không người trước mắt, khi bên dưới thái độ có ba trăm sáu mươi độ lớn đảo ngược.

"Cái này Thiên Thủy váy đã bị Lý tiểu thư nhìn trúng, người nếu là muốn, qua hai Thiên lại đến đi! Lúc kia, hẳn là sẽ có hàng mới."

Sở Bắc cười lạnh: "Trong tiệm quy củ không phải tới trước tới sau sao? Cái này Váy là ta nhìn thấy trước, làm sao? Sợ ta không trả tiền nổi?"

Mập mạp Nam Tử lắc lắc đầu, cười nói: "Trong tiệm quy củ tùy từng người mà khác nhau, Lý phủ chính là ta của hàng hợp tác phương, quy củ đương nhiên có thể phá."

"Người là lý Cuồng Long nữ nhi?"

Nghe xong mập mạp lòi của nam tử, Sở Bắc miệng góc đột nhiên giương lên.

"Không tệ, chỗ này có thể nói là địa bàn của ta! Về sau trong tiệm này y phục, các người cũng sẽ không mua được."

Lý Hân tiến lên một bước, một mặt đắc ý nhìn lấy Sở Bắc: "Như người loại này ăn mặc trong đất thổ khí Sơn Dã Chi Nhân, căn bản không có tư cách. . ."

"Ba!"

Một đạo thanh thúy ba tiếng vỗ tay vang lên.

Giữa sân lâm vào yên lặng, Lý Hân một mặt ngốc trệ, hoàn toàn một bộ mộng ép bộ dáng!

Tại địa bàn của nàng, lại có thể có người dám phiền nàng cái tát!

Sở Bắc đồng dạng ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn Lý Hân trên mặt dấu bàn tay.

Hắn còn không có động thủ đâu, một tát này không phải hắn đánh!

"Sở đại ca, bọn hắn muốn phản kích, tiếp xuống giao cho người."

Mạc Kinh Vũ thanh âm nhàn nhạt phá vỡ trong sân yên tĩnh, không nhanh không chậm đi tới Sở Bắc sau lưng.

"Người dám đánh ta! !"

Lúc này, Lý Hân cũng phản ứng lại, như là nổi giận Sur Từ Cái, hướng về Mạc Kinh Vũ đánh tới.

"Ba!"

Lại là một đạo thanh thúy ba tiếng vỗ tay vang lên, lần này tự nhiên là Sở Bắc ra tay.

Không ra một lát, Lý Hân một bên khác gương mặt cũng nhiều một đạo đỏ bừng dấu bàn tay, hai cái bàn tay các chấp một bên.

"Ta muốn các người chết a!"

Lý Hân gào thét một tiếng, khuôn mặt dữ tợn, hướng về sau lưng ba tên thiếu niên cùng gì mạnh giận hô nói: "Các người còn thất thần làm gì? Còn không cho ta bắt lấy hắn!"

Ba tên thiếu niên cùng gì mạnh lấy lại tinh thần, nhao nhao nắm lên Quyền Đầu, vung đánh về phía Sở Bắc.

"Phanh phanh phanh!"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, quyền đả mập mạp Nam Tử, chân đạp ba tên thiếu niên, lộ ra rất là thông dong.

Trong chớp mắt công phu, bốn người tựa như như đạn pháo trùng điệp bay rót ra ngoài, oanh đập vào tinh thạch cửa hàng.

Nhìn qua ầm vang ngã xuống đất vỡ vụn tinh thạch tù, Sở Bắc hài lòng điểm một cái đầu.

Bởi vì tiếng vang lên lớn, nguyên bản tại lầu hai còn lại nơi hẻo lánh chọn lựa quần áo những khách chú ý đều bị hấp dẫn tới.

"Các người mau nhìn người kia, ta nhìn tốt nhìn quen mắt a!"

Một tên Thiếu Nữ chỉ chạy tới chân vịt bạc thang miệng Sở Bắc, cái miệng nhỏ khê nhếch.

"Là hắn, diễn đàn hồng nhân!"

"Không sai, đúng vậy hiệu cảm đồ Ca,! So trong video còn muốn đẹp trai!"

"A? Đây không phải Lý Hân cùng gì mạnh sao? Các nàng không phải là trêu chọc đến hiệu cảm đồ ca đi!"

"Tốt đáng tiếc a, thế mà không thấy được hiệu cảm đồ Ca, anh dừng hình ảnh!"

...

Tại một đám Thiếu Nữ đối co quắp ngã trên mặt đất kêu rên không thôi gì mạnh bọn người chỉ trở thời điểm, Lý Hân ở trong lòng đã một mực nhớ kỹ 'Hiệu cầm đồ Ca,'.

"Khinh Vũ, lần này là Sở đại ca không có nhân quang, thế mà mang người đã đến như thế cái cửa hàng."

Ra trăm sắc Mỹ Nhân, Sở Bắc tại mấy tên tiểu nhị chú mục dưới, nhất cước đem dựng thẳng Bảng Hiệu đập bay ra ngoài.

"Chúng ta vẫn là đi mua chút vải vóc, mang về để Ngưu đại nương làm đi."

Mạc Khinh Vũ đi tại phía trước, mang theo Sở Bắc hướng Vương thị vải trang đi đến.

"Khinh Vũ a, người vừa mới một cái tát kia tốt bá khí a!"

Sở Bắc nhếch miệng cười một tiếng, lúc ấy thật sự là hấn bị khiếp sợ đến, hấn không ngờ tới Mạc Khinh Vũ thế mà còn có dạng này một mặt.

"Ta nghe không nổi nữa, ai bảo nàng nói người là Sơn Dã Chi Nhân."

"Người Sở đại ca vốn chính là Sơn Dã Thôn Phu a, hiệu cầm đồ năm trăm mét bên ngoài không phải liền là liên miên sơn mạch sao?"

"Cái này không giống nhau, hoàn toàn không giống!"

Một khắc đồng hồ sau.

Sở Bắc ôm mới tinh vải vóc từ Vương thị vải trang đi ra.

"Nhanh lên trở về đi, không chừng đã có khách đi ăn cơm!"

Mạc Khinh Vũ liếc một cái Sở Bắc một chút, tựa hồ còn tại oán trách đối phương cường ép đưa nàng kéo đến Mỹ Nhân sự tình.

Trở lại An Nghi ngõ hẻm, Sở Bắc đem vải vóc cho Ngưu đại nương về sau, liền về tới Vạn Giới hiệu cầm đồ.

"Nhìn xem có thể hay không thúc đẩy sinh trưởng bước phát triển mới vật phẩm!"

Sở Bắc xoa xoa tay, vuốt vuốt trong tay tám cái Linh Tệ, hướng may mắn rút thưởng cơ đi đến, nóng lòng muốn thử.

Vạn Giới hiệu cầm đồ may mắn rút thưởng cơ hết thầy có hai cái mở miệng, một cái mở miệng ở vào rút thưởng cơ ngay phía trước, một chút liền có thể nhìn thấy, là cho khách hàng bỏ tiền.

Một cái khác bỏ tiền mở miệng thì cực không thấy được, nó ở vào may mắn rút thưởng cơ mặt sau, chính là lưu cho Sở Bắc bỏ tiền.

Khách hàng bỏ tiền, đó là rút thưởng, Sở Bắc tu vi gia tăng đồng thời, khe bên trong cũng có khả năng phun ra khách hàng chỗ thứ cần thiết.

Sở Bắc bỏ tiền, tuy không có nôn ra bất kỳ vật gì, nhưng có khả năng sẽ thúc đẩy sinh trưởng bước phát triển mới vật phẩm.

【 chủ ký sinh lần đầu bỏ tiền Thành Công, khen thưởng vật phẩm Tinh La váy 】

Sở Bắc vừa đầu một cái Linh Tệ tiến vào khe bên trong, trong đầu liền vang lên cơ giới như vậy hệ thống âm.

Sau một khắc, một đạo trầm thấp tiếng oanh minh truyền vào Sở Bắc trong tai.

"Nhiều hơn một đài!"

Sở Bắc đồng tử co rụt lại, tại nguyên có rút thưởng cơ bên cạnh lại nhiều một đài rút thưởng cơ.

Định thần nhìn lại, đài này rút thưởng cơ chỉ có ba cái ngăn chứa, hai cái có khắc 'May mắn' hai chữ may mắn Cách, còn có một cái quần áo đồ án tiêu chí.

Tinh La váy: Băng Ti chế thành, phổ thông Thủy Hỏa Bất Xâm

Thức hải bên trong nhiều một đầu tin tức về sau, Sở Bắc giả sử dùng rút thưởng nói rõ ràng nhìn lại, hai cái Linh Tệ rút thưởng một lần!

Bỗng nhiên, Sở Bắc tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong hai con người một đạo tinh quang, tiếp theo ngược mắt hướng về cách đó không xa kệ hàng nhìn lại.

Quả thật đúng là không sai, tại kệ hàng hậu phương, nhiều một cái thật dài giá áo, bên trên chính rủ xuống lấy một kiện như mộng ảo Váy.

Sở Bắc ngơ ngác nhìn qua mỹ luân mỹ hoá Tinh La váy, mặt lộ vẻ mừng rỡ, thật sự là thiếu cái gì đến cái gì!

Trước bảy Thiên, hấn từ trong tiệm cầm đồ phân chó lấy một đầm Thủy Tâm đồ ăn cùng Phục Cốt Cao, làm tư hữu tài sản.

Cái này một tuần mới đã đến, hấn kiện thứ nhất tư hữu tài sản đã có lựa chọn, chính là cái này Tinh La váy.

Sở Bắc ba bước cũng hai bước đi tới giá áo bên cạnh, nhô ra tay sờ lên Tinh La váy, một tia rét lạnh xúc cảm thẳng vào trong lòng bàn tay.

Nó chính thể hiện ra Thiên, siêu phẩm cảm nhận, mỏng như cánh ve; nó mặc dù không có cái gì sức tưởng tượng hình dáng trang sức hoa văn, nhưng khắp nơi lộ ra tinh xảo cao quý, có thể nói tươi mát tự nhiên, Hồn Nhiên Thiên Thành.

Mẫu chốt nhất chính là, cái này Tinh La váy mặt ngoài phóng thích ra quang mang nhân nhật, như có như không, rất là yêu dị.

Sở Bắc đập đi đập đi miệng, hấn nếu không phải thân nam nhi, nhất định không chút do dự trước mặc lên người thử một lần.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,.,.^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Tinh La váy

Ngăn chặn kích động tâm tình, Sở Bắc một lần nữa đi trở về đài thứ nhất rút thưởng cơ bên cạnh, theo thứ tự đem trong tay bảy viên Linh Tệ đầu nhập vào lên tiếng.

Cảm thụ được trong bụng dâng lên một cỗ dòng nước ấm, Sở Bắc không chậm trễ chút nào ngồi xếp bằng, điều tức đồng thời thích ứng lấy thể nội tăng vọt linh lực.

Tám cái Linh Tệ toàn bộ vùi đầu vào mở miệng bên trong, Sở Bắc tu vi trực tiếp nhảy đến Linh Đò Thất Tinh hậu kỳ.

Khoảng cách Bát Tinh Linh Đò, cũng chỉ kém hai cái Linh Tệ mà thôi.

Điều tức qua đi, Sở Bắc xuất ra thông đạt, Thần Niệm nhất động, ấn mở cùng Mạc Kinh Vũ trò chuyện Thiên Giới mặt.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Kinh Vũ, mau tới hiệu cầm đồ! Việc gấp, vạn phần khẩn cấp!

Tin tức gửi tới về sau, Sở Bắc miệng góc ngậm lấy ý cười, đem giá áo hướng phía nơi hẻo lánh xê dịch, không đến mức một chút liền có thể nhìn thấy.

Cùng lúc đó, Lý Hân cũng thờ phỉ phò về tới Lý phủ.

"Tiểu thư tốt!"

Lui tới nha hoàn tại nhìn thấy Lý Hân lúc, nhao nhao cung kính xoay người vấn an.

Lý Hân không có để ý, thẳng đến Lý Quảng trụ sở.

"Nhị ca, ta bị người đánh! "

Người chưa tới, âm thanh tới trước.

Nhưng mà, khi Lý Hân đẩy ra Lý Quảng phòng môn, thấy người sau thảm trạng lúc, lập tức giật mình.

"Nhị ca, ngươi làm sao? Chẳng lẽ lại cũng bị người đánh?"

Cái này mấy ngày Lý Hân một mực đang Bình Châu thành, chưa bao giờ dùng qua thông đạt, đối với Lý Quảng bị đánh sự tình tự nhiên cũng hoàn toàn không biết gì cả.

"Nhớ chưa? Nhất định phải đợi đến trong đêm động thủ lần nữa, dầu mang nhiều một chút, cần phải thiêu chết hấn!"

"Vâng, công tử!"

Trong phòng một gã hộ vệ sau khi rời đi, Lý Quảng quay người nhìn về phía Lý Hân: "Lão Muội, người trên mặt hai cái dấu bàn tay chuyện ra sao?"

"Nhị ca, người không nghe thấy lời của ta mới vừa rồi sao?"

Lý Hân phẫn hận đậm chân, tiếp theo chỉ chỉ lúc trước rời đi hộ vệ: "Người để hấn phóng hỏa đi đốt ai vậy?"

Lý Quảng ánh mắt ngưng tụ, miệng góc hơi giương lên mang theo một tia ngoan lệ: "Một cái ta thống hận người!"

"Nhị ca, thuận tiện cũng bang ta xử lý hai người, một người trong đó gọi 'Hiệu cầm đồ Ca,' !" Lý Hân vuốt vuốt hiện sung gương mặt, siết chặt Quyền Đầu.

"Người trên mặt dấu bàn tay cũng là hấn tạo thành? !"

"Nhị ca, người trên mặt thương cũng là hấn chính? !"

Lý Quảng Lý Hân hai người nhìn nhau, trong ánh mắt đồng thời lộ ra hung ác.

"Nhị ca, vừa mới người kia chính là muốn phóng hỏa đi đốt cái này 'Hiệu cầm đồ Ca,' sao?"

"Không tệ, chủng loại tin tức tốt của ta đi!"

Lý Quảng mở ra quạt giấy nhẹ lắc lắc, cười lạnh một tiếng, mặt lộ vẻ đắc ý đi ra phòng môn.

...

"Sở đại ca, chuyện gì như thế mà gấp a! Ta trong tiệm tới hai khách nhân, vẫn chờ ăn cơm đâu!"

Mạc Kinh Vũ vội vã đi vào Vạn Giới hiệu cầm đồ, nhìn thấy Sở Bắc thành thoi thành thoi nằm trên ghế, tức giận nói nói.

"Kinh Vũ a, Sở đại ca chuẩn bị cho người một kinh hi, người mau mau đoán xem nhìn!"

Sở Bắc ra vẻ thần bí, đứng dậy đem cái móng bên dưới cái ghế đẩy lên Mạc Kinh Vũ trước người ra hiệu nàng ngồi xuống.

"Chuẩn bị cho ta kinh hi?"

Mạc Kinh Vũ ni non một tiếng, trong mắt mang theo hoang mang, một lát sau nhãn tình sáng lên mang theo kinh hi: "Người là muốn cho ta hứa hẹn, về sau ta đến rút thưởng không cần tiền? !"

Sở Bắc tức giận trợn nhìn nhìn mắt Mạc Kinh Vũ: "Người nghĩ Mỹ!"

"Vậy rốt cuộc là cái gì kinh hi a? Đừng thừa nước đục thả câu, ta trong tiệm còn có khách đâu!"

Mạc Kinh Vũ vênh vênh lên miệng, trừng Sở Bắc một chút.

Sở Bắc cười nhạt một tiếng: "Nhắm mắt lại, lên tiếng đếm ngược mười điệu."

"Mười, chín, tám . . ."

"Có thể, mở mắt đi!"

"Sở đại ca, cái này. . . Đây là. . ."

Mạc Kinh Vũ cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, ẩn chứa phong phú biểu lộ, có kinh ngạc, có mừng rỡ, có kích động, lưỡi của nàng đầu tựa như là cứng đờ, ập ứng quả thực là không nói ra cái đầy đủ tới.

Tại trước mắt của nàng, có một cái ước chừng một mét lớn lên giá áo, trên kệ treo một cái sắc thái mộng ảo Thiên Váy.

"Tốt Mỹ đích Váy, tốt yêu điểm!"

Mạc Kinh Vũ mắt nháng lửa, không tự chủ được nhô ra tay bắt đầu vuốt ve.

Siêu phẩm cảm nhận, rét lạnh xúc cảm, Hồn Nhiên Thiên Thành thù công, kinh điển nhất không ai qua được cái kia quang mang nhàn nhạt, mộng ảo đến cực điểm

"Tình La váy, đưa cho người kinh hi."

Sở Bắc gác tay mà lập, miệng góc mỉm cười nhìn lấy Mạc Kinh Vũ, là cái Nữ Nhân liền vô pháp cự tuyệt Mỹ đích dụ hoặc.

"Đây là cho ta?" Mạc Kinh Vũ hơi nhúc nhích cổ họng, ni non nói.

"Không phải vậy đâu?" Sở Bắc nhún vai.

Lần nữa đạt được khẳng định trả lời, Mạc Kinh Vũ cười, như ẩn như hiện lúm đồng tiền lộ ra đến mức dị thường ngọt Mỹ.

Giờ phút này, Mạc Kinh Vũ tâm lý tựa như là rót một bình mật, lông mày góc mỉm cười, liền ngay cả hai gò má trong lúc mơ hồ đều nổi lên một tia hồng quang.

"Hồi thần! Đi trên lầu thay y phục, mặc cho Sở đại ca nhìn xem." Sở Bắc dò xét xuất thủ chương tại Mạc Kinh Vũ trước người lung lay, tiếp theo chỉ chỉ cách đó không xa chân vịt bạc thang.

Nghe vậy, Mạc Kinh Vũ tâm hoa nộ phóng, không kiềm hãm được đứng người lên cho Sở Bắc một cái to lớn ôm ấp.

"Sở đại ca, cảm ơn ngài!"

Chỉ một lát sau, Mạc Kinh Vũ liền ý thức được khi bên dưới động tác không ổn, vội vàng rút về hai tay lui lại một bước, né tránh Sở Bắc mang cười ánh mắt, nhẹ mặt một tiếng.

"Đi thay đổi Váy đi!"

"Ừm!"

Mạc Kinh Vũ nặng trọng điểm điểm đầu, về sau tại Sở Bắc chú mục dưới, cảm qua Tinh La váy như một làn khói nhảy lên lên lầu hai.

"Đạp đạp đạp. . ."

Ước chừng nửa khắc đồng hồ về sau, vui sướng tiếng bước chân từ chân vịt bạc thang truyền đến.

"Sở đại ca, ngài xem coi thế nào?"

Mạc Kinh Vũ cất bước, dọc theo cầu thang chậm rãi hướng dưới, chu mỏ một cái: "Như thế Mỹ đích Váy mặc ở trên người của ta, có phải hay không bị tao đạp rồi?"

Nhìn qua thay đổi Tinh La váy Mạc Kinh Vũ, Sở Bắc sắc mặt khê giật mình, sững sốt một hồi lâu liên tục dao động đầu: "Khí như U Lan, Mỹ lay Phàm Trần!"

Nghe Sở Bắc cho ra đánh giá, Mạc Kinh Vũ hơi đỏ mặt, hơi có vẻ ngượng ngùng, oán trách liếc mắt Sở Bắc: "Liền ngài nói ngọt!"

"Đây là nhất thành khăn đánh giá." Sở Bắc giang tay ra, hần cũng không có nói ngoa.

Nếu để cho Mạc Kinh Vũ lấy bộ dáng bây giờ lại đi trăm sắc Mỹ Nhân, đừng nói trong tiệm tiểu nhị, đúng vậy gì mạnh cùng Lý Hân cũng không dám phát ngôn bừa bãi, tất nhiên sẽ coi là Mạc Kinh Vũ là xuất từ cái nào đó đại thế lực.

"Đúng rồi, trong tiệm còn có khách đâu!"

Mạc Kinh Vũ vỗ Não Môn, ngay tại nó chuẩn bị lên lầu cảm quần áo đổi trở về thời điểm, vừa có lực lớn tay nắm lấy nàng.

"Cái này Tinh La váy chính là ta trước mắt trần điểm chỉ bảo, cũng không phải Phàm Phẩm, sẽ không nhiễm dầu tron cùng tro bụi."

Sở Bắc trong lời nói mang theo đắc ý cùng tự tin: "Đừng đổi, mặc nó đi."

Do dự một lát, Mạc Kinh Vũ nhàn nhạt cười một tiếng, ra hiệu cảm đồ vui sướng hướng Tiểu nhà hàng nhỏ chạy tới.

"Tiếp đó, liền nên tiến hành bước kế tiếp!"

Sở Bắc dựa vào cạnh cửa, nhìn qua Mạc Kinh Vũ nga na nhẹ nhàng, xinh đẹp yêu kiều bóng lưng, miệng góc giờ lên một vòng ý cười.

Hệ thống đưa cho thời gian là bốn ngày, mắt bên dưới đã là ngày thứ ba, tu vi của hần khoảng cách Linh Sĩ Tam Tinh còn có đoạn khoảng cách.

Ngoại trừ Thanh Lân cá bên ngoài, hần lại thêm một cái ý vào, đó chính là cái này Tinh La váy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Phòng Thủy, còn đập lửa!

"Tiểu Vũ a, người cái này Váy. . . Mau tới đây cho Đại Nương nhìn xem!"

Mạc Kinh Vũ mới vừa đi tới Tiểu nhà hàng nhỏ trước cửa, Ngu Hồng vừa lúc từ Cửa Hàng May đi ra.

"Đại Nương, cái này Váy xem được không?"

Mạc Kinh Vũ bước chân vui sướng, chạy chậm đến Ngu Hồng trước người trên mặt tràn đầy vui sướng.

"Cái này Váy thật Mỹ. . . Đơn giản chính là vì chúng ta Tiểu Vũ lượng Thân mà làm."

Ngu Hồng liên tục tán thưởng, trong khi vòng quanh Mạc Kinh Vũ dạo qua một vòng lúc, trên trán lông mày dần dần nhăn lại.

"Đại Nương, ngài thế nào? Cái này Váy khó đạo có vấn đề gì không?"

Chú ý tới Ngu Hồng thần sắc, Mạc Kinh Vũ cắn cắn hàm răng, trong mắt mang theo không hiểu.

"Quái Tai Quái Tai! Đại Nương Cửa Hàng May mở mấy chục năm, các loại vải vóc đều có chỗ tiếp xúc, thế mà nhìn không ra cái này Váy là loại nào chất liệu."

"Đây là Tinh La váy, là từ Băng Tỉ chế thành."

"Băng Tỉ? Đại Nương còn là lần đầu tiên nghe nói."

Ngu Hồng thở dài một tiếng, trong mắt hoang mang chuyển thành ước ao: "Cái này Tinh La váy nhất định là xuất từ đại sư chi thủ, liền thành một khối không thấy một tia đường nối."

"Đại Nương, cái này Tinh La váy là Sở đại ca trong tiệm! Người nếu là nghĩ muốn hiểu rõ càng nhiều a, có thể đi tìm hắn."

Mạc Kinh Vũ xinh xắn le lưỡi một cái đầu, tiếp theo hướng phía Ngu Hồng khoát tay áo, hướng Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

"Các người mau nhìn, tốt Mỹ a!"

Một tiếng kêu sợ hãi, nguyên bản chờ đợi ăn cơm mấy tên Thiếu Nữ nhao nhao nhấc đầu.

Trong khoảnh khắc, ánh mắt của mấy người đều như ngừng lại vừa đi vào nhà hàng Mạc Kinh Vũ trên thân.

"Kinh Vũ tỷ tỷ, người cái này Váy ở đâu ra a?"

"Đúng đây, mới ra ngoài một hồi, liền xuyên trở về một kiện mộng ảo như vậy Váy!"

"Thời khắc này Kinh Vũ tỷ tỷ, thật có thể nói là chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn đâu!"

...

Nghe mấy tên thiếu nữ tán thưởng, Mạc Kinh Vũ khuôn mặt nhỏ đỏ lên: "Các người lại đợi lát nữa, ta cái này đi làm cho các người đồ ăn."

Sau nửa canh giờ.

"Kinh Vũ, quần áo người quên mang theo, ta cho người mang tới."

Sở Bắc đi vào Tiểu nhà hàng nhỏ, lúc trước mấy tên Thiếu Nữ đã lần lượt rời đi.

Xác thực nói, các nàng là đi Vạn Giới hiệu cảm đồ không có tiền rút thưởng mới tiếc nuối cô đơn rời đi.

"Sở đại ca, ta sẽ tự mình đi lấy, không cần người tặng. . ."

Mạc Kinh Vũ từ sau trù bên trong đi ra, nhìn thấy Sở Bắc Chính Tướng y phục của nàng ôm vào trong tay, trong mắt hiện lên một vòng thẹn thùng, âm

thanh càng ngày càng nhẹ.

"Khinh Vũ, ta là có chuyện muốn xin người hỗ trợ."

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ tiếp nhận y phục hướng đi lần hai, Sở Bắc kéo qua một cái ghế nhếch lên chân bắt chéo.

"Có việc một hồi lại nói."

Tiếng nói rơi dưới, Mạc Khinh Vũ liền biến mất ở Sở Bắc trong tầm mắt.

Một khắc đồng hồ sau.

"Cái gì? ! Người muốn ta làm cho người người mẫu? Ta được không?"

Mạc Khinh Vũ miệng miệng há to lớn, một mặt kinh ngạc nhìn Sở Bắc.

Sở Bắc điểm đầu, không chậm không nhanh: "Người không được ai đi? Khinh Vũ, người liền bang Sở đại ca đi!"

Mạc Khinh Vũ quét lượng thêm vài lần trên thân Tinh La váy, trầm tư một lát cắn răng nói: "Có thể ngược lại là có thể, tuy nhiên tại tuyên truyền người cái này Váy thời điểm, cũng phải thuận tiện tuyên truyền ta nhà hàng."

Nói xong, Mạc Khinh Vũ xinh xắn cười một tiếng, song mi cong thành Nguyệt Nha, mang theo một tia cơ trí.

"Đây là đương nhiên! Vậy thì tốt, chúng ta bắt đầu đi!"

Sở Bắc nhếch miệng cười một tiếng, từ trong ngực lấy ra thông đặt đặt ở trên mặt bàn, tiếp theo mừng rỡ hướng về sau trừ đi đến.

"Sở đại ca, người đây là muốn làm gì? !"

Sau một hồi khá lâu, Mạc Khinh Vũ trông mắt trừng lớn, một mặt không hiểu nhìn qua Sở Bắc trong tay một chậu Thủy cùng Hòa Thạch.

"Công cụ phụ trợ, một hồi người sẽ biết!"

Sở Bắc hướng phía Mạc Khinh Vũ thử nhe răng, ra vẻ thần bí.

"Lại tới đây bộ!" Mạc Khinh Vũ tức giận tròn nhìn nhìn một chút Sở Bắc.

"Bắt đầu đi!"

Tại Sở Bắc chỉ đạo dưới, Mạc Khinh Vũ bắt đầu thử nghiệm bày lên các loại tư thế.

Mặc kệ loại kia tư thế, đều đưa Tinh La váy Mỹ cùng mộng ảo hiện ra phát huy vô cùng tinh tế.

Vốn là có lấy nghiêng nước nghiêng thành chi tư Mạc Khinh Vũ, tại Tinh La váy phóng thích ra sắc trời mang phụ trợ dưới, càng thêm mê người.

Đương nhiên, đây hết thấy đều bị Sở Bắc dùng thông đặt quay chụp xuống dưới.

"Khinh Vũ, người qua đây điểm, là thời điểm để cái này hai đạo cụ dùng tới."

Các cái góc độ quay chụp một phen về sau, Sở Bắc đem thông đặt bung để lên bàn, hướng phía Mạc Khinh Vũ vẫy vẫy tay, đồng thời cầm lấy chén nước từ trong chậu nước mức một chút Thủy.

"Sở đại ca, cái này Váy sẽ không phòng Thủy a?"

"Đáp đúng!"

Tại Mạc Khinh Vũ ánh mắt khiếp sợ dưới, Sở Bắc đem chén nước bên trong Thủy chậm rãi đổ vào Mạc Khinh Vũ cuốn lên váy bên trên.

Mười giây!

Ba mươi giây!

Một phút đồng hồ!

"Cái này. . ."

Mạc Khinh Vũ sắc mặt ngạc nhiên!

Giờ phút này, cuốn lên váy tựa như là một cái Dung Khí, bên trong Thủy một chút cũng không ít!

"Đồ về tới đi."

Sở Bắc miệng góc phác hoạ ra một vòng ý cười, đem miệng chén đặt ở váy bên cạnh.

"Ừm."

Mạc Kinh Vũ nỉ non một tiếng, thử nghiệm đem váy chậm rãi thả dưới.

"Rầm rầm . . ."

Váy bên trong Thủy một giọt không ít lại về tới trong chén.

"Tới đi, kể tiếp!"

Sở Bắc vừa dứt lời, Mạc Kinh Vũ liền tiếp lui về phía sau, một mặt cảnh giác: "Sở đại ca, người cầm Hỏa Thạch làm gì? Chẳng lẽ lại là muốn lên cho ta lửa?"

Sở Bắc cười khan một tiếng, lung lay trong tay Hỏa Thạch, nói: "Kinh Vũ, cái này Tinh La váy không chỉ có phòng Thủy còn phòng cháy!"

"A? !"

Nhìn thấy Mạc Kinh Vũ sắc mặt khê giạt mình, lại chậm chạp không chịu di chuyển về phía trước bước chân, Sở Bắc thần sắc trở nên nghiêm túc, thanh âm êm dịu: "Kinh Vũ, người tin qua Sở đại ca sao?"

Đổi đầu Sở Bắc chân thành tha thiết ánh mắt, Mạc Kinh Vũ cắn răng, sau khi từ biệt đầu, trước phóng ra hai bước, hơi nhắm lại hai con ngươi một bộ không sợ sinh tử hiên ngang lâm liệt dạng.

Hừ!

Một đám ngọn lửa từ Hỏa Thạch bên trong bay ra, hướng về Tinh La váy mà đi.

Nhưng mà, ngay tại cái này đám ngọn lửa vừa chạm đến Tinh La váy phóng thích ra sắc trời mang lúc, xoẹt một tiếng, Yên Diệt biến mất không thấy gì nữa.

Sau một hồi khá lâu, Mạc Kinh Vũ còn không nhận thấy được trên người có cảm giác nóng rực, không khỏi mở hai mắt ra.

"Đây thật là . . . Cái này đã vượt qua ta hiểu!"

Mạc Kinh Vũ đồng tử đột nhiên co rút lại, trong mắt tràn ngập vẻ không thể tin.

Tại Sở Bắc huy động dưới, càng ngày càng nhiều ngọn lửa từ Hỏa Thạch bên trong bay ra.

Không thể nghi ngờ, Chúng nó cuối cùng kết quả đều như thế, hết thấy bị Tinh La váy mặt ngoài Lam Quang giáo sát.

"Thí nghiệm kết thúc!"

Sở Bắc đem Hỏa Thạch thả lại đến trên bàn, cũng cầm lấy thông đạt quan sát một lần quay chụp xuống video, hài lòng điểm một cái đầu.

Về phần Mạc Kinh Vũ, còn đắm chìm trong Tinh La váy cho nàng mang tới trong rung động.

Phòng Thủy còn phòng cháy!

Không đúng, là dập lửa!

"Sở đại ca, cái này Tinh La tiệm quần áo bên trong cũng là Thiên Thiên có sao? Cùng Thủy Tâm đồ ăn, Công & Thủ đạn Chúng nó giống nhau sao?"

Ngốc trẻ một hồi lâu, Mạc Kinh Vũ trong mắt một đạo tinh quang hiện lên, lên tiếng hỏi.

Sở Bắc hơi điểm đầu, hần tự nhiên biết đạo Mạc Kinh Vũ ý nghĩ, không khỏi cười nói: "Cái này Tinh La váy chỉ có cái này một loại nhan sắc, đợi đến về sau nếu là có còn lại nhan sắc, kiện thứ nhất Sở đại ca liền đưa người."

Bị đoán trúng tâm tư, Mạc Kinh Vũ trên mặt hiển hiện một vòng đỏ ửng, chuyển di Đề Tài nói: "Sở đại ca, người nhanh đi phát bài post đi!"

Convert by ๖Jet ๖Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^, ..., ^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Vương Nghiên Tịch rút thưởng

« Tinh La vấy, mộng ảo chi vấy »

Vạn Giới hiệu cẩm đồ: Bản Điểm mới đến một kiện bảo bối, kiện bảo bối này chắc hẳn đối tuyệt đại đa số Nữ Tinh có trí mạng dụ hoặc!

Không nói nhiều nói, mời xem video, trong video người mẫu chính là là nhỏ nhỏ nhà hàng lão bản! Ghi nhớ, tiêu điểm mỗi ngày Tinh La vấy nhiều nhất cùng ứng hai kiện, muốn cướp, tốc độ! Giá cả, hai cái Linh Tệ lên!

Bởi vì Sở Bắc đã là Tây Nguyên diễn đàn hồng nhân một trong, ngay tại nó thiếp mời vừa phát ra ngoài không lâu, liền sôi trào.

Tây Nguyên Vương giả: Con bà nó!! Hiệu cẩm đồ huynh, ngươi bây giờ thiếp mời đơn giản đúng vậy bom a! Cái này mẹ nó là cái gì y phục a? Mỹ phát nổ!

Lục Nguyệt Phi Ứng: Ta đi! ! Mạch bên trên Kinh Vũ đáng người tốt như vậy, nhan giá trị cao như vậy! Đơn giản lật đổ ta nhận biết, vấy mỹ nhân càng Mỹ a!

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Cái này Vấy đơn giản muốn Nghịch Thiên, không chỉ có phòng Thủy còn có thể dập lửa, lợi hại ta Ca,!

Cửu Xích Thanh Phong Kiếm: Cái này Vấy làm bằng vật liệu gì làm? Thật tốt hoàn mỹ! Nhất là cái kia quang mang nhàn nhạt, như mộng như ảo.

Mạnh nhất Tân Phong: Trên lầu làm sao tất cả đều là gia môn? Cái này thiếp mời hẳn là sẽ dẫn tới một đợt Nữ Tinh mới đúng.

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Nữ Tinh xem hết cái video này đâu còn có thời gian phát bài post, đều đi An Nghi ngộ hém đoạt Vấy.

...

Sở Bắc tại phát xong thiếp mời về sau, liền về tới Vạn Giới hiệu cẩm đồ, quơ lấy Thiết Côn tại phía tây trống trải mặt đất tiếp tục bắt đầu luyện.

"Nhanh, cửa tiệm kia lát thành tại cái này An Nghi ngộ hém tận đâu!"

"Ta nhớ không lầm, hẳn là tại cái này An Nghi đường cánh bắc, sau cùng cái kia chính là."

"Hai cái Linh Tệ lên? Mua không nổi chúng ta còn xem thường sao!"

"Đúng đấy, trong hiện thực trước qua xem qua nghiệm lại nói. Từ trong video nhìn, y phục kia thật tốt Mỹ a!"

An Nghi ngộ hém trong tiếng bước chân dồn dập, cùng cái kia lủ rủ nói chuyện với nhau âm thanh, không lâu lắm liền đem Lý Nhân, Thái Tín bọn người đều kinh động.

"Bọn này Tiểu Nữ Oa thế nào? Chẳng lẽ lại là xảy ra đại sự gì sao, khiến cho các nàng điên cuồng như vậy."

Phong Lão Đầu từ sợi tóc dựng thẳng lên, trong miệng phun ra khói đen chậm rãi từ phá ốc bên trong đi ra, hiển nhiên Luyện Đan lại thất bại.

"Nhìn bộ dáng của các nàng, hẳn là đi tìm Tiểu Bắc hoặc tìm Tiểu Vũ."

Nhìn qua một đám thiếu nữ bóng lưng, Thái Tín trong mắt mang theo hoang mang: "Đúng vậy không biết đạo các nàng là đi làm gì! Ăn cơm cũng không cần đến như thế như ong vỡ tổ a? Chẳng lẽ lại Tiểu Vũ gần nhất nghiên cứu chế tạo xảy ra điều gì Mỹ Dung món ăn?"

"Chúng loại làm xong trên tay sự tình, đi hỏi một chút liền biết nói." Lý Nhân ngăn chặn nội tâm hiếu kỳ, đi trở về Y Quán.

Lúc này, một đám Thiếu Nữ đã đi tới Vạn Giới hiệu cẩm đồ trước cửa.

"Các ngươi mau nhìn, hồng nhân hiệu cẩm đồ Ca, đang luyện võ!"

Một tên Thiếu Nữ nghe được Côn Bồng âm thanh, lệch đầu nhìn thấy Sở Bắc thân ảnh lúc, trong mắt lập tức nổi lên Tiểu Tinh Tinh.

"Hiệu cầm đồ Ca,, Váy đâu —— "

Đều nhịp âm thanh tại Sở Bắc bên tai quanh quẩn.

Sở Bắc dừng lại trong tay vung vẩy động tác, xoa xoa trên trán mồ hôi, hướng về những này Thiếu Nữ đi đến.

"Hiệu cầm đồ Ca,, hiệu cầm đồ Ca,, Tỉnh La váy đâu? Nó ở chỗ nào, nhanh xuất ra để cho chúng ta nhìn xem đâu!"

Sở Bắc mới vừa đi tới Vạn Giới hiệu cầm đồ trước cửa, một tên Hoàng Y Thiếu Nữ liền không dãn nổi xả động hấn áo góc.

Răng rắc!

Sở Bắc đẩy ra hiệu cầm đồ môn, tiếp theo quay người mỉm cười nhìn lấy một đám Thiếu Nữ: "Trong tiệm quy củ các người hẳn là đều biết chút ít, Tỉnh La váy muốn hai cái Linh Tệ rút thưởng một lần."

Nghe được Sở Bắc lời nói, một đám Thiếu Nữ nhìn nhau một chút, ngượng ngùng cười một tiếng, nhao nhao vuốt vuốt trên trán tóc xanh, giả bộ như một bộ cái gì đều không biết bộ dáng.

"Làm sao? Các người sẽ không đều không mang tiền đi, lại hoặc là tiền đều mang không đủ?" Sở Bắc miệng góc hơi co rúm, ánh mắt từ một đám Thiếu Nữ trên thân đảo qua.

"Hiệu cầm đồ Ca,, chúng ta Tiền Tiêu Vật so với Phổ Thông Nhân Gia hài tử tuy nhiên muốn hơn một chút, nhưng ở ngài chỗ này vẫn là tiêu phí không dậy nổi."

Hoàng Y Thiếu Nữ tiến lên một bước, cười ha hả, tiếp theo chỉ chỉ trong tiệm: "Chúng ta đúng vậy đến no bụng nhìn đã mất."

Dứt lời, Hoàng Y Thiếu Nữ ba bước cũng hai bước xông vào trong tiệm, còn lại Thiếu Nữ theo sát phía sau, nhanh chóng tiến vào trong tiệm.

Từng cái câu cái đầu nhìn chung quanh, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

"Váy đâu?"

Hoàng Y Thiếu Nữ nỉ non một tiếng, nhìn lấy cạnh góc tường chân vệt bạc thang, mặt lộ vẻ mừng rỡ.

"Không ở chỗ này, các người muốn nhìn Váy đi Tiểu nhà hàng nhỏ a!"

Sở Bắc vội vàng lên tiếng, đồng thời bước nhanh ngăn ở Hoàng Y thiếu nữ trước người, ngăn cản nàng trèo lên lên lầu hai.

"Tiểu nhà hàng nhỏ? Tỉnh La váy còn tại Khinh Vũ tỷ tỷ trên thân!"

Một tên Thiếu Nữ kinh hô một tiếng, về sau thật nhanh ra hiệu cầm đồ hướng về Tiểu nhà hàng nhỏ chạy tới.

"Thật sự là đến nhanh, đi cũng nhanh!"

Sở Bắc ngồi trên ghế lắc lắc đầu, ngay tại trước hết nhất Thiếu Nữ chân trước phóng ra hiệu cầm đồ môn, còn lại Thiếu Nữ liền cấp hống hống đuổi theo.

Đạp đạp đạp!

Tiếng bước chân vang lên, Sở Bắc ngược mắt, coi là đám kia Thiếu Nữ lại trở về.

Cũng may, đây là một cái thân ảnh quen thuộc.

"Sở lão bản, Tỉnh La váy vẫn còn chứ?"

Vương Nghiên Tịch thờ hồng học dựa vào cạnh cửa, coi mồ hôi trên mặt Thủy, hiển nhiên là từ Vương phủ một đường chạy tới.

"Còn có một cái!"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, đứng dậy đem cái ghế tặng cho Vương Nghiên Tịch.

"Cái này này làm sao có hai cái rút thưởng cơ!"

Vương Nghiên Tịch sắc mặt khề giật mình, duỗi ra ngón tay dài nhọn, tuần tự chỉ chỉ hai cái rút thưởng cơ.

"Làm ăn nha, tự nhiên muốn rất nhanh thức thôi! Một đài rút thưởng cơ sao đủ dùng?"

Sở Bắc giang tay ra, trong lời nói mang theo đùa giỡn ý vị.

"Giá tiền này cũng tăng lên a! Hai cái Linh Tệ một lần, mà lại đài này rút thưởng cơ bên trong chỉ có Tinh La vậy a!"

Nói xong, Vương Nghiên Tịch mắt nháng lửa nhìn lấy Sở Bắc: "Bởi như vậy, cái này máy móc rút trúng Tinh La vậy xác suất là không cao lắm a?"

Sở Bắc nhún vai, hai chương mở ra: "Cái này sao, người thử một chút thì biết."

Vương Nghiên Tịch khinh bỉ mắt nhìn Sở Bắc: "Ta trước tiên có thể nhìn xem Tinh La vậy sao? Trong video quá đẹp, ta sợ trong hiện thực có sai lầm."

"Muốn nhìn, đi Tiểu nhà hàng nhỏ nhìn. Hiện ở ta nơi này trong tiệm, chỉ có cái này rút thưởng cơ bên trong một kiện."

Nhìn thấy Vương Nghiên Tịch thần sắc động dung, đang có khởi hành tiến về dấu hiệu lúc, Sở Bắc cười nhạt một tiếng: "Ta nhưng trước tiên nói rõ, tại người rời đi trong khoảng thời gian này, nếu là cái này Tinh La vậy vừa lúc bị người khác cho rút đi, cái kia nhưng không trách được ta."

Nghe vậy, Vương Nghiên Tịch cắn răng, cuối cùng không có tiến về Tiểu nhà hàng nhỏ, trực tiếp từ tay áo trong túi móc ra hai cái Linh Tệ tại Sở Bắc ánh mắt nhìn chăm chú dưới, quăng vào lên tiếng.

Hoi có về cơ giới âm thanh rơi dưới, Hồng Mang bắt đầu ở ba cái khung làm việc (cubical) du lịch đi.

Một vòng, hai vòng, ba vòng

"Tinh La vậy! Tinh La vậy!"

Hồng Mang du tẩu tốc độ chậm lại, Vương Nghiên Tịch Tú quyền thật chặt nắm lên, kích động chống tại rút thưởng trên máy, trong miệng không ngừng gào thét lấy.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...,^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Thua thiệt, quá thua thiệt!

Leng keng!

Hệ thống âm vang lên, Hồng Mang đứng tại ấn có Tinh La vậy đồ án ngăn chứa bên trên.

Vương Nghiên Tịch ngây dại!

Sở Bắc cũng ngây dại!

"Con bà nó!! Cái này số 2 rút thưởng cơ thật so số 1 rút thưởng cơ dễ dùng, cứ như vậy trúng rồi!"

Vương Nghiên Tịch lấy lại tinh thần, trong con người tràn đầy kinh hỉ, hưng phấn cúi người thẳng tắp nhìn lấy rút thưởng cơ khe.

Lam Quang hiện lên, chỉnh tề hợp quy tắc Tinh La vậy từ thông suốt trong miệng thốt ra.

"Thật tốt Mỹ a!"

Vương Nghiên Tịch thận trọng Tướng Tinh vậy lựa triển khai, Thiên quang mang yêu dị đến cực điểm.

"Lão bản, cái này khóa vải ta muốn! Ta hiện tại liền Hồi Phủ mặc thử nó, cái này máy móc ta yêu chết!"

Tại Sở Bắc ánh mắt kinh ngạc dưới, Vương Nghiên Tịch nhanh chóng cầm lấy trong tiệm một khối màu đen khóa vải Tướng Tinh vậy lựa gói kỹ, tiếp theo nhanh chóng ra hiệu cầm đồ.

"Cứ như vậy không có? Cái này Tinh La vậy liền kiểm lời hai cái Linh Tệ?"

Nhìn qua Vương Nghiên Tịch vui sướng bóng lưng, Sở Bắc chân kề tiếp lão đảo, không cam lòng tê liệt ngã xuống trên ghế, một bộ đôi phé đáng vẽ.

Thùng thùng!

Sở Bắc phần hận nắm chặt Quyền Đầu, dùng sức gõ gõ số 2 may mắn rút thưởng cơ.

Cái này mẹ nó một kích tất trúng a!

Lấy Tinh La váy vẽ đẹp, những người có tiền kia nhà nữ tử tất nhiên sẽ liên tiếp đến đây a, trúng thưởng suất càng thấp càng tốt a!

Không phải sao, một loạt tiếng bước chân vang lên, lúc trước tiến về Tiểu nhà hàng nhỏ đi xem Váy Thiếu Nữ cũng đều chạy trở về.

"Hiệu cầm đồ Ca., đây là chúng ta cộng đồng bỏ vốn gom góp hai cái Linh Tệ, ta làm thay mặt biểu đến đây rút thưởng."

Hoàng Y Thiếu Nữ hưng phấn đi vào Sở Bắc bên cạnh, các nàng từ Mạc Kinh Vũ trên thân gặp được Tinh La váy, so trong video còn muốn đẹp, còn kinh diễm hơn!

Người dựa vào y phục, phật dựa vào mạ vàng!

Bọn này Thiếu Nữ vốn là thích chung diện niên kỷ, đang do dự chỉ chốc lát, cả đám muốn ra một cái biện pháp, đó chính là góp vốn rút thưởng.

Một khi rút trúng, cái này Tinh La váy giữa lẫn nhau liền đôi lấy mặc, cũng coi như có thể qua quá ảm.

"Trễ!"

Sở Bắc bày ngay ngăn thân thể, lắc lắc đầu, thanh âm bên trong mang theo không thể nào.

"Cái gì trễ? Không phải nói một ngày có thể có hai kiện Tinh La váy sao?"

Một đám Thiếu Nữ mặt lộ vẻ hoang mang, không hiểu nhìn lấy Sở Bắc.

"Minh đi xem đi!"

Sở Bắc thở dài một tiếng, dò xét vuron ngón tay chỉ số 2 rút thưởng cơ.

Một đám Thiếu Nữ ngưng mắt nhìn lại, trên mặt nóng lòng muốn thử kích động thần sắc trong nháy mắt bị đòi phé thay thế.

Rút thưởng cơ bên trong, ảm có Tinh La váy đồ án ngăn chứa đã ảm đạm xuống, duy chỉ có giữ lại hai cái may mắn Cách còn tại phóng thích lấy quang mang.

"Là bị ai rút đi rồi?"

Hoàng Y Thiếu Nữ lên tiếng hỏi thăm, trong lòng mang theo hồi hận, các nàng hẳn là trước tiên liền góp vốn rút thưởng.

"Không thể nói, không thể nói a!"

Sở Bắc cũng không có quá nhiều lộ ra, đây là nghề nghiệp của hần Thao Thủ.

"Lão bản, vậy chúng ta sáng nay lại đến!"

Một đám Thiếu Nữ hai mặt nhìn nhau, ánh mắt ở giữa đã làm tốt giao lưu.

Trường Hương Nhai, Vương phủ.

Ba năm giao nhau đá xanh trên đường, lui tới đi lại cầm trong tay bội kiếm thị vệ cùng bận rộn nha hoàn.

Trong đó một con đường tận đầu, là một tòa lấy Gạch đá mô phỏng Mộc kết cấu đầu cùng xà nhà đỡ mà kiến tạo tinh xảo đình nghỉ mát.

Đình nghỉ mát tuyên chỉ vị trí cực giai, tọa lạc tại xanh rờn Giai Mộc trúc lâm ở giữa, bốn phía có kỳ hoa, Giả Sơn, ao nhỏ, chiếu dựng lộ ra U Tĩnh mỹ hảo.

Giờ phút này, trong lương đình đang ngồi lấy bốn bóng người.

"Tiểu Hồ, tỷ người nàng đi đâu? Cao thúc tới, nàng cũng không ra tiếp đãi một dưới."

"Một khắc đồng hồ trước, ta nhìn thấy Lão Tỷ hần vội vã liền ra. . ."

Vương Tiểu Hồ nhìn lấy Vương Bá Thiên, lời còn chưa nói hết, một trận nhẹ nhàng tiếng bước chân vang lên, chính là Vương Nghiên Tịch.

"Cao thúc, Từ Y tỷ, các người tới rồi!"

Vương Nghiên Tịch hướng lấy lương đình phát phát tay, lên tiếng chào hỏi, nhưng chân bên dưới tốc độ nhưng không có giảm mạnh, vẫn như cũ dọc theo một đầu tiểu đạo chạy tới.

"Nghiên tịch, người đi chỗ đó? Còn không qua đây!" Vương Bá Thiên nhìn lấy Vương Nghiên Tịch bóng lưng, tròn mắt trừng một cái, buông ra cuống họng rống lên một tiếng.

"Lão cha, người cùng Cao thúc nói chuyện phiếm, ta lập tức tới."

Tiếng nói rơi dưới, Vương Nghiên Tịch như một làn khói nhảy tót vào nàng Sương Phòng.

"Cao huynh, người chó trách! Đứa nhỏ này, cũng không biết hôm nay trúng cái gì tà, một hồi ta liền hảo hảo nói một chút nàng." Vương Bá Trung Quốc lấy Cao Minh khoát tay áo nói nói.

Nửa khắc đồng hồ sau.

"Từ Y tỷ, người thế nào?"

Vương Tiểu Hồ nhô ra tay tại Cao Từ Y trước mắt lung lay, đối phương đồng tử biến lớn, tròn mắt đều nhanh đung tới.

"Tốt Mỹ a!"

"Từ Y tỷ, người nói cái gì đó a? Cái gì tốt Mỹ?"

Vương Tiểu Hồ mặt lộ vẻ không hiểu, trong khi lệch đầu nhìn về phía Cao Minh cùng Vương Bá thiên thời, hai người này biểu lộ cùng Cao Từ Y nói chung tương tự.

Nếu nói có chỗ khác biệt chính là, Cao Từ Y trong mắt tràn ngập hâm mộ, mà Vương Bá Thiên cùng Cao Minh càng nhiều khiếp sợ hơn.

Lần theo ba người ánh mắt, Vương Tiểu Hồ xoay người một cái.

"Con bà nó!! Lão Tỷ, đây là người sao?"

Vương Nghiên Tịch liếc một cái trọn mắt hốc mồm Vương Tiểu Hồ, nện bước bước nhanh đi tới trong lương đình.

"Lão cha, Cao thúc, Từ Y tỷ, cái này Váy như thế nào?" Vương Nghiên Tịch vui sướng dạo qua một vòng, trên nét mặt mang theo đắc ý.

"Đẹp mắt!"

Trăm miệng một lời.

"Nghiên tịch, người cái này Váy ở đâu ra a? Quá đẹp!"

Cao Từ Y một cái bước nhanh đi vào Vương Nghiên Tịch trước người, hai mắt ứa ra Tiểu Tinh Tinh.

Là cái Nữ Nhân liền chống cự không nổi Mỹ đích dụ hoặc, huống chi là như thế như mộng ảo Váy!

"Từ Y tỷ, người đoán xem nhìn đâu?" Vương Nghiên Tịch cười một tiếng, ra vẻ thần bí.

"Nghiên tịch, người mau nói a! Liền dừng tại đây mà cho ta thừa nước đục thả câu." Cao Từ Y dậm chân, lạnh lạnh gương mặt bên trên nhiều hơn một phần tiểu nữ nhân tư thái.

Vương Nghiên Tịch che miệng cười khê: "Nhìn làm gì người gấp, cái này chủng loại bảo bối ngoại trừ hiệu cầm đồ Ca, có thể chính ra đến, còn có ai có thể có a?"

"Vạn Giới hiệu cầm đồ!"

Cao Từ Y kinh hô một tiếng, đảo mắt nhìn về phía Cao Minh: "Cha, nhanh cho ta tiền, ta cũng muốn đi mua cái này Váy!"

"Quả nhiên là cái nữ hài tử a!"

Cao Minh miệng góc mang theo ý cười, đem trong ngực tay áo túi trực tiếp vớt cho Cao Từ Y.

"Cha, Vương Thúc, các người tiếp tục trò chuyện, ta cái này đi . . ."

Cao Từ Y hưng phấn lời nói còn chưa nói xong, Vương Nghiên Tịch liền gọi cho một chậu lạnh Thủy, đem cất ngang.

"Từ Y tỷ, người quen sáng khoái trái Ca, trong tiệm quy củ sao? Sáng nay lại đi đi."

Cao Từ Y đôi mi thanh tú nhú lên: "Không phải có hai kiện sao?"

Vương Nghiên Tịch xinh xắn cười một tiếng: "Ta đây là kiện thứ hai!"

Nói xong, Vương Nghiên Tịch kéo Cao Từ Y Tiêm Tiêm tố thủ: "Từ Y tỷ, theo ta đi cầm thông đạt, bang ta chụp ảnh, hôm nay ta muốn mỹ mỹ phát cái thiệp mời!"

Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Sở Bắc tâm một ngồi trên ghế, ngay tại Hoàng Y Thiếu Nữ bọn người sau khi rời đi, hấn lại cự tuyệt ba đợt đến đây rút thưởng người.

Mục đích của các nàng giống nhau, đều là Tinh La váy!

« kiện thứ hai Tinh La váy, đã về tay ta! »

Vương phủ Nhất Chi Hoa: Mỹ không Mỹ từ các người định đoạt! Ấn mở video, nhìn Bản Đại Tiểu Thư như thế nào mỹ khốc các người!

Sở Bắc vừa vừa xuất ra thông đạt thưởng thức, liền thấy được Vương Nghiên Tịch phát cái này thiệp mời, không khỏi thật dài ai thần một tiếng.

Thua thiệt, quá thua thiệt!

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^,...^

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Đời này vì đẹp, chết đều không hối hận!

Sở Bắc thờ dài qua đi, ánh mắt dò xoáy.

Có lẽ là bởi vì Vương Nghiên Tịch tại trong diễn đàn có không nhỏ Danh Khí, lại hoặc là một đám Thiếu Nữ đều tại trông coi diễn đàn muốn biết đạo kiện thứ hai Tinh La váy được chủ.

Giờ phút này, Vương Nghiên Tịch thiệp mời phía dưới đã mấy chục đầu hồi phục.

Định thần nhìn lại, trước mấy cái hồi phục chỉ nhìn một cách đơn thuần Nick Name liền biết là Nữ Tính, về phần lâu hai Cuồng Ma đã xếp tại thứ sáu lâu.

Lạnh lùng băng lãnh: Video này thế nhưng là ta quay chụp đây này, góc độ chọn đó là một cái hoàn mỹ! Đáng tiếc a, cái này Váy hôm nay ta là không lấy được.

Ngưỡng vọng, ánh nắng: Nghiên tịch, nguyên lai cái này kiện thứ hai Váy là bị người lấy được đâu! Hận a, chúng ta liền không nên đi Tiểu nhà hàng nhỏ!

Đầu hạ Vũ: Trên lầu nói đúng! Tuy nhiên nói thật, cái này Váy thật Mỹ ra chân trời, đã lớn như vậy còn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế Mỹ đích Váy đâu!

Bụi gai bên trong, hoa: Chính là, đột nhiên cảm thấy trăm sắc lệ trong đám người y phục cùng cái này Tinh La váy so sánh đơn giản đúng vậy ai, một lời khó nói hết a!

Tây Nguyên Vương giả: Móa! Đây đã là thứ sáu lâu! Trên lầu một đám gia hỏa, liền trông coi diễn đàn sao?

Mềm lòng tính khí lớn: Nghiên tịch tỷ, cái này Váy cùng người cũng tốt dụng a, thật sự là quá đẹp! Thật hâm mộ, ta đi lúc sau đã trễ ~ ô ô

Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh: Mềm lòng tính khí lớn, Vũ Oanh, cái này Váy thật có thể thêm điểm, ta đưa người một kiện đi! Mười phần ché, Lão Tỷ bề ngoài chỉ có 1 phần, nhưng cái này Váy lập tức cho nàng thêm 9 phần! Người cái này 10 điểm hình dạng, nếu là mặc vào cái này Tinh La váy, không chừng quảng Lão Tỷ mười mấy con phổ đâu!

Mềm lòng tính khí lớn: Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh, cảm ơn người hào ý, ta không thiếu tiền, ta vận khí từ trước đến nay cũng không tệ!

...

Giờ Tuất.

Sở Bắc tại Tiểu nhà hàng nhỏ ăn uống no đủ về sau, về tới Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Bởi vì giá cả cùng muốn cướp định nguyên nhân, chẳng vạng tối giờ cơm cực phẩm thức ăn hết thấy bán ra mười sáu mai Linh Tệ.

Trở lại hiệu cầm đồ, Sở Bắc đem được chia tám cái Linh Tệ ném đến rút thương cơ phía sau lên tiếng.

Tại Vương Nghiên Tịch đầu hai cái Linh Tệ về sau, Sở Bắc tu vi liền vừa lúc đạt đến Linh Đò Bát Tinh.

Khi dưới, lại là tám cái Linh Tệ tiến vào rút thương cơ bên trong, trong bụng một cỗ dòng nước ấm luôn lên, khoảng cách Cửu Tinh Linh Đò cũng chỉ kém một cái Linh Tệ.

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Sở Bắc điều tức qua đi, tại Lôi Thần tiếng kêu bên trong, rửa mặt lên giường.

Đêm dài, sao lốm đốm đầy trời.

Trong sáng Nguyệt Hoa vung vãi tại An Nghi trên đường, vì đó phủ thêm tầng một mông lung bạch quang.

Vô luận là Lý thị Y Quán, Thái thị lò rèn, còn là nho nhỏ nhà hàng, Vạn Giới hiệu cầm đồ đều đóng lại đại môn.

Nhưng vào thời khắc này, một đạo hắc ảnh lén lút từ Trường Hương Nhai nhảy tót vào tỉnh mạch yên tĩnh An Nghi ngõ hẻm.

Hắc ảnh nhìn chung quanh, tại bảo đảm không người phát hiện về sau, bước chân không ngừng tăng tốc, mục đích cho đến An Nghi đường phía tây nhất Vạn Giới hiệu cầm đồ.

"Tiểu tử, muốn trách chỉ có thể trách người đắc tội Nhị Công Tử, đến phía dưới cũng đừng oán ta à!"

Hắc ảnh cười lạnh một tiếng, đem trong tay Dầu Hỏa bùng thả trên mặt đất, tiếp theo từ trong ngực lấy ra một khối Hỏa Thạch.

"Soạt!"

Hắc ảnh dọc theo Vạn Giới hiệu cầm đồ đi một vòng, thận trọng đem Dầu Hỏa khuynh đảo ra ngoài.

Làm xong đây hết thấy, hắc ảnh hài lòng phì tay, đánh tiếp ra một đám ngọn lửa.

"Cái này sao có thể!"

Hắc ảnh mặt lộ vẻ chán kinh, hẳn lúc trước khuynh đảo tại tường Nham bên cạnh Dầu Hỏa thế mà toàn bộ bị hấp thu biến mất không thấy.

Đánh đi ra ngọn lửa tại chạm đến tường Nham lúc, thế mà cũng Yên Diệt!

Hiệu cầm đồ lâu hai, chính ngủ say Sở Bắc đột nhiên bị trong đầu hệ thống âm chồ đánh thức.

"Đồ nướng phần món ăn."

Sở Bắc giật giật nặng nề mí mắt, nhẹ nhàng nỉ non một tiếng, lại gất gao ngủ thiếp đi.

Hôm sau.

Hồng Nhật dâng lên, quang huy chiếu xéo Đại Địa, An Nghi trên đường gạch đá xanh phản xạ ra điểm điểm quang sáng.

"A? Thật sự là kỳ quái, thế nào lại là làm đâu? Nhớ kỹ đêm qua sét đánh a!"

Phong Lão Đầu kéo ra phòng môn, quét mắt An Nghi trên đường gạch xanh thạch, như hòa thượng sở mãi không thấy tóc.

Lý Nhân, Lãnh Nguyệt ngưng đối với vợ chồng cũng từ y quán bên trong đi ra, hai người nhìn nhau, trong mắt mang theo không hiểu.

"Lão gia tử, Lý lão đệ, đêm qua có phải hay không sét đánh rồi? Chẳng lẽ là xuất hiện ảo giác?"

Thái Tín trên vai dựng lấy một cái khăn lông ướt, hiển nhiên vừa rửa mặt hoàn tất.

Trong lúc nhất thời, bốn người đưa mắt nhìn nhau.

Đạp đạp đạp!

"Lão gia tử, Lý lão bản, các người nhanh nhường một chút!"

Một trận tiếng bước chân dồn dập từ xa mà đến gần, ngay sau đó, tại Phong Lão Đầu, Thái Tín bốn người chú mục dưới, Trường Hương Nhai tận đầu đã tuôn ra một đoàn Thiếu Nữ.

"Những này tiểu nha đầu là điên rồi đi!"

Phong Lão Đầu thân thể run một cái, vội vàng tránh về tới trong phòng, sợ bị những này hung mãnh Thiếu Nữ đụng ngược lại.

Lý Nhân vợ chồng, Thái Tín ba người đồng dạng lui về sau lui, cho bọn này Thiếu Nữ đưa ra địa phương.

"Nhìn thời gian này điểm, khoảng cách Tiểu Bắc buôn bán còn có một khắc đồng hồ, các nàng cũng đều là chạy Vạn Giới hiệu cầm đồ đi."

Nhìn qua một đám Thiếu Nữ điên cuồng chạy bóng lưng, Thái Tín đạp đi đạp đi miệng.

"Thật không nghĩ tới cái này Tinh La vậy đối cái này bang các thiếu nữ có lớn như vậy Lực sát thương, ai, một đám Bại Gia Lão Nương Môn."

Lý Nhân lắc lắc đầu, vừa thở dài một tiếng, liền thống khổ ngao ngao kêu lên.

Giờ phút này, Lãnh Nguyệt ngưng tay trái chính dò xét tại Lý Nhân bên hông, dùng sức thay đổi lấy.

"Người có biết không đạo Tinh La vậy có bao nhiêu Mỹ? Đừng nói là các nàng, liền ngay cả lão nương tâm đầu đều ngứa một chút!"

Nói đến đây, Lãnh Nguyệt ngưng khoe môi vênh lên, trợn nhìn Lý Nhân một chút: "Nếu là lúc trước giả cho một người có tiền, hiện tại ta cũng có thể dây vào đụng vận khí!"

Nghe được Lãnh Nguyệt ngưng lời nói, Lý Nhân trong nháy mắt yên, tránh đi cái trước ăn người ánh mắt.

Hắn nhưng là biết đạo đối phương nhân sinh cách ngôn, .

Như thế dụ hoặc một kiện Váy, hắn lại bắt lực vì đối phương cầm dưới.

Cái này trong lúc máu chốt, nếu là hắn lại chống đối như vậy hai câu, trên tay đối phương lực đạo nhất định phải tăng thêm mấy lần.

"Tiểu Bắc gia hỏa này cũng thực đủ thần bí, ngày hôm qua gặp cái kia Tinh La vậy, lão đầu tử ta đều hận không thể đối tính."

Phong Lão Đầu thổn thức một tiếng, đóng lại môn, tiếp tục bắt đầu luyện chế hắc đan dược.

Cùng lúc đó, Trường Hương Nhai, Trung Cấp.

Một tên người mặc thị vệ phục Nam Tử chính chặt vật trên mặt đất bỏ, phàm là lộ ra ngoài da thịt hiển thị rõ cháy đen.

"Các người mau nhìn, người kia giống hay không Hùng ca!"

"Nào chỉ là giống a, người này đúng vậy Hùng ca a!"

"Hùng ca làm sao biến thành dạng này, cảm giác đều muốn nướng chín, khó đạo hắn rót xuống trong lò lửa rồi?"

"Các người ba còn thất thần làm gì? Nhanh cùng đi, đem Hùng ca cho mang tới đến a!"

Vương phủ trước công chính, một tên năm lớn lên thị vệ hét lớn một tiếng, dẫn đầu hướng trên mặt đất nướng cháy Nam Tử chạy tới.

Nghe được tiếng quát, lúc trước nói chuyện với nhau ba tên tuổi trẻ thị vệ nhìn nhau, theo sát phía sau.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^, ... ^

Chương 60: Lại nhập Phong Vân Vị Diện

Vạn Giới trong tiệm cầm đồ, Sở Bắc vừa rửa mặt hoàn tất, ngoài cửa liền vang lên một trận thanh âm lú rú.

"Leng keng!"

Ngay tại Sở Bắc chuẩn bị mở cửa nhìn xem ngoài cửa chuyện gì xảy ra lúc, nó trong đầu vang lên một đạo như dòng chảy róc rách thanh âm nhắc nhở.

Cùng một thời gian, trong thức hải bằng bên trên bốn chữ lớn sáng lên kim sắc quang mang.

"Có kêu gọi tới rồi sao?"

Sở Bắc Thần Thức nhất động, nỉ non một tiếng về sau, ấn mở Phong Vân Vị Diện.

Lập tức, một đoạn dồn dập lời nói tại Sở Bắc trong đầu vang lên, âm thanh mang theo lo lắng.

"Sở huynh, người khả năng nghe được? Ta Nhiếp Nhân Vương có việc muốn nhờ!"

"Nhiếp Nhân Vương!"

Sở Bắc mày nhăn lại, nhanh chóng điểm hai lần.

Bỗng nhiên, nó trước mắt một trận choáng váng, một cái đen nhánh khe hiển hiện, cự đại Hấp Lực đem Sở Bắc lôi kéo đi vào.

Trong khoảnh khắc, Sở Bắc đã biến mất tại Vạn Giới hiệu cầm đồ lâu một, bỏ không Hạ Môn bên ngoài trận trận tiếng gõ cửa.

"Nóng quá!"

Một cỗ nóng rực khí lãng chạm mặt tới, Sở Bắc tỉnh táo lại.

Trong khi mở ra hai con người nhìn thấy phía trước cách đó không xa một đầu dữ tợn Hung Thú lúc, đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

Duy gặp đầu hung thú này tập hợp sư đầu, hươu góc, Hồ Nhãn, nai thân, vầy rỗng, Ngưu Vĩ liền làm một thể, cái đuôi lông trắng giống Long Vĩ, có một góc mang thịt.

Tại mặt ngoài, bao trùm lấy cháy hừng hực Hỏa Diễm, tựa hồ sẽ không bao giờ dập tắt.

"Hỏa Kỳ Lân!"

Sở Bắc kinh hô một tiếng, trong đầu một trận không Bạch.

"Hoành Tảo Thiên Quân!"

Ngay tại Hỏa Kỳ Lân nhào về phía Sở Bắc thời khắc, quát lạnh một tiếng rơi dưới,

Nhiếp Nhân Vương một cái lắc mình, xuất hiện ở Sở Bắc trước người, thay hấn đỡ được Hỏa Kỳ Lân.

"Sở huynh, người thật đến rồi!"

Bên tai bên cạnh vang lên Nhiếp Nhân Vương âm thanh, Sở Bắc cứ thế chỉ chốc lát, tiếp theo nghĩ đến tới đây mục đích.

"Nhiếp huynh, người bây giờ đây là. . ."

Sở Bắc chỉ chỉ dữ tợn Hỏa Kỳ Lân, ánh mắt dừng lại tại Nhiếp Nhân Vương trên thân.

Lúc này Nhiếp Nhân Vương ăn mặc cũng không phải là Ma Bố áo khoác, mà là một bộ hoa lệ cẩm bào, không có chút sơn thôn dã phu bộ dáng.

"Sở huynh, vừa mới ta cùng Hùng Bá trong chiến đấu, cái này đầu Nghiệt Súc thừa dịp ta không sẵn sàng đem ta lôi kéo vào."

"Cái gì? ! Hùng Bá tới tìm người? Cái kia Nhan cô nương nàng chẳng phải là đã rơi bên dưới Đại Phật?"

Nhiếp Nhân Vương muốn nói còn chưa có nói xong, Sở Bắc sắc mặt khẽ giật mình, thanh âm bên trong mang theo kinh ngạc.

"Sở huynh, người thế nào biết Doanh nhi nàng. . . Nàng. . ."

Nhiếp Nhân Vương âm thanh nghẹn ngào, hiển nhiên, Nhan Doanh 'Chết' đối với hắn đã kích rất lớn.

"Bất mãn Nhiếp huynh, bỉ nhân hiểu sơ Xem Bói thôi diễn." Sở Bắc hai tay chấp sau lưng, thần tình lạnh nhạt.

"Sở huynh, nơi này là ta lúc trước từ động huyết chỗ sâu giành được ba khóa Huyết Bò Đề. Ta biết đạo người là một cái người làm ăn, cái này coi như là làm là cái thù lao."

Nhiếp Nhân Vương một tay cầm Tuyệt Âm Dao, một cái tay khác mò vào trong lòng, tiếp theo vung vung tay lên, ba đạo hồng quang vạch phá bầu trời.

"Nhiếp huynh, không biết người có gì cần ta hỗ trợ?"

Sở Bắc tiếp nhận ba cái Huyết Bò Đề, cảm thụ được nó thả ra ảm áp cảm giác, ngưng mắt nhìn qua Nhiếp Nhân Vương.

Ngao ngao ngao. . .

Sở Bắc vừa dứt lời, Hòa Kỳ Lân nổi cơn điên, mở ra dữ tợn miệng lớn.

"Sở huynh, bang ta tìm một người nhà, nắm bọn hắn thu dưỡng con gió, để nó kiện kiện khang khang lớn lên."

Âm thanh từ gần cùng xa, đợi Sở Bắc lấy lại tinh thần lúc, Nhiếp Nhân Vương đã bị Hòa Kỳ Lân kéo lôi đến động huyết chỗ sâu, thân ảnh biến mất không thấy.

Hưu!

Đột nhiên, một đạo tiếng xé gió vang lên.

Nghe tiếng, Sở Bắc bước chân một chuyển, núp ở một khối nhám thạch về sau, che lại thân hình.

Sau một khắc, tại Sở Bắc trong ánh mắt, một tên dáng người vĩ ngạn toàn thân phóng thích ra vương bá khí Nam Tử lách mình tiến vào động huyết chỗ sâu.

"Hùng Bá!"

Sở Bắc một chút liền đem đối phương nhận ra, tiếp theo không chậm trễ chút nào bước nhanh hướng về ngoài động mà đi.

Rất nhanh, Sở Bắc liền xuất hiện ở động khẩu.

"Thùy yêm Đại Phật đầu gối, hòa thiêu Lăng Vân Quật."

Nhìn qua bốn phía đồ nát thê lương cùng rơi nằm một chỗ đá vụn, Sở Bắc thở dài một tiếng, hiển nhiên đây là Hùng Bá cùng Nhiếp Nhân Vương Chiến Đấu dấu vết lưu lại.

"Đoạn Lăng, người mau nhìn! Lăng Vân Quật bên trong, có người ra đến rồi!"

"Không là vừa vặn người kia, là cha người sao?"

"Không phải."

Ngay tại Sở Bắc cảm khái Nhạc Sơn Đại Phật rộng rãi lúc, cách đó không xa truyền đến một trận khe khẽ nói chuyện với nhau âm thanh.

Theo tiếng nhìn lại, tại một cái không đáng chú ý trong góc, đang có lấy hai bảy tám tuổi tiểu hài tử hiếu kỳ đánh giá hắn.

"Nhiếp Phong, Đoạn Lăng!"

Nhận ra hai tiểu gia hỏa này về sau, Sở Bắc cười bỏ qua, tiếp theo bước chân tăng tốc.

"Tiền bối, người thấy cha ta sao? Hắn vừa mới bị Hòa Kỳ Lân cho kéo vào."

Nhiếp Phong tay nhỏ xoa nắn lấy áo góc, trừng lớn lấy mắt thấy Sở Bắc, chỉ chỉ Lăng Vân Quật phương hướng, trên nét mặt mang theo vẻ lo lắng.

"Cha người hắn nha vừa mới có cảm giác ngộ, cần tại cái này Lăng Vân Quật bên trong bế quan, những năm này khả năng đều không ra ngoài đây." Sở Bắc ngồi xổm người xuống, nhớ ra đầu tay lấy Nhiếp Phong cái ót.

"Hắn muốn bế quan bao lâu đâu?" Tiểu Nhiếp Phong nấp máy môi, ánh mắt khóa chặt tại Sở Bắc trên thân.

"Nhiếp Phong, vừa mới người kia ra đến rồi!"

Ngay tại Sở Bắc suy nghĩ làm sao mang đi Nhiếp Phong lúc, Đoạn Lăng nhắc tay chỉ Lăng Vân Quật kêu sợ hãi nói.

Liếc mắt đã hướng bên này đi tới Hùng Bá, Sở Bắc do dự một chút, cắn răng, đem hai tấm Tinh Tạp phân biệt nhét vào Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng trong ngực.

"Người này sẽ mang các ngươi đi, hắn sẽ không tổn thương các ngươi. Còn có, cái này Tinh Tạp các ngươi cần phải cất kỹ, không được khiến người khác biết đạo! Nhớ kỹ, ta còn sẽ tới tìm các ngươi."

Nói xong, Sở Bắc mắt liếc Hùng Bá phương hướng, thân ảnh chậm rãi chui vào đến sau người khe bên trong.

...

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Tại Lôi Thần trong tiếng gào thét, Sở Bắc mở ra hai con ngươi, hắn đã lần nữa về tới Vạn Giới trong tiệm cảm đồ.

"Cái này. . ."

Chú ý tới bảng bên trên tin tức biến hóa, Sở Bắc sắc mặt khê gặt mình.

Ngay tại vừa mới, bảng nhất bên dưới góc Vị Diện đáng giá số tự từ 1 biến thành 2.

Cái này mang ý nghĩa, hắn có thể chủ động tiến vào các đại vị diện số đôi thời gian biến thành hai canh giờ.

"Khó đạo Nhiếp Phong bị Hùng Bá mang đi, đây cũng là hoàn thành Nhiếp Nhân Vương nhắc nhở?" Sở Bắc mặt lộ vẻ hoang mang, suy đi nghĩ lại cũng chỉ có khả năng này.

Bởi vì hệ thống trời buộc, hắn vô pháp đem Nhiếp Phong đưa đến hắn khi bên dưới chỗ sinh hoạt phương thế giới này.

Trước mắt, hắn còn không phải Hùng Bá đối thủ, cũng chỉ có thể nên rời đi trước đem Tinh Tạp lưu cho hai người, đợi cho ngày sau lại đi tìm bọn họ.

Khi bên dưới Hùng Bá còn cũng sẽ không tổn thương Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng, đây cũng là vì cái gì hắn yên tâm hai người đi theo Hùng Bá nguyên nhân.

Nói cách khác, trong thời gian ngắn, Thiên Hạ Hội ngược lại là thành Nhiếp Phong nơi ẩn núp.

"Đồng đồng đồng!"

Tiếng gõ cửa dồn dập vang lên, Sở Bắc lắc lắc đầu, đem ba khóa phóng thích ra Oánh Oánh hồng quang Huyết Bò Đề đặt ở trong ngăn kéo về sau, hướng đi đại môn.

Răng rắc!

Cửa mở, một sợi nhạt ánh sáng màu vàng óng thu vào trong phòng.

"Hiệu cảm đồ Ca., ngươi làm sao hiện tại mới mở cửa! Đều đem chúng ta chủng loại vội muốn chết, không nghe thấy thanh âm của chúng ta mà!"

"Đúng đấy, chúng ta nhưng là dựa theo ngài buôn bán thời gian tới, không nghĩ tới vẫn là để chúng ta đợi lâu như vậy!"

"Thật là, một điểm Chức Nghiệp Thao Thủ đều không có! Bản Tiểu Thư vẫn là lần đầu tại người ta cửa hàng cửa ra vào chờ lâu như vậy đây."

...

Nhìn qua chen tại cửa ra vào một đám Thiếu Nữ, Sở Bắc gãi gãi đầu: "Sáng sớm, các ngươi đây là muốn làm gì?"

Một đám Thiếu Nữ nghe được Sở Bắc lời nói, lập tức kịp phản ứng.

Trong khoảnh khắc, Sở Bắc bị chìm ngập tại trong bể người.

Convert by Jet Black , xin đánh giá 9-10 điểm cuối mỗi chương để cvter có động lực làm việc ^, ..., ^

Chương 61: Diên cuồng các thiếu nữ

Chóp mũi quanh quần lấy thiếu nữ đặc hữu vị đạo, Sở Bắc nhún nhún cái mũi, tận lực di chuyển thân thể hướng bên tường tới gần.

Tại cái này một đại bang thiếu nữ bên trong, ngoại trừ ngày hôm qua thiếu nữ áo vàng cầm đầu một nhóm nhỏ người bên ngoài, hẳn còn chứng kiến hai cái thân ảnh quen thuộc.

Hai người này một cái là ăn mặc làm trưởng Cẩm Y Hoàng Vũ Oanh, một cái là thân mang màu hồng nhạt lụa mỏng váy Cao Từ Y.

"Người làm sao cũng tới!"

Bỗng nhiên, Sở Bắc nhãn tình sáng lên, đưa tay dò xét ra ngoài một mực cầm một người cánh tay.

Đây là một ăn mặc Thanh Sam tay cầm một thanh tinh xảo quạt giấy Văn Nhã Công Tử, bởi vì chiều cao của hẳn tại bọn này thiếu nữ bên trong cũng không đột xuất, cái này cũng trực tiếp đưa đến Sở Bắc ngay từ đầu cũng không có chú ý tới hẳn tồn tại.

"Này, hiệu cầm đồ huynh! Thật sự là ba ngày không thấy, như cách ba thu a! Không phải sao, rất là tương niệm, sáng sớm ta liền đến."

Nhìn thấy mình bị phát hiện, Tiêu Vũ Phàm cười ha ha, đồng thời phát phát tay chào hỏi.

"Còn chui vào bên trong, người nha tới đây cho ta!"

Sở Bắc hơi dùng lực, đột nhiên đem Tiêu Vũ Phàm từ thiếu nữ trong đồng kéo lôi đến bên cạnh.

"Hiệu cầm đồ huynh, lần trước thiếp mời chuyện kia là lỗi của ta. Cái kia Thiên Lộ bên trên uống một chút rượu, đầu hỗn loạn, cũng không biết sao liền phát bài post nói xấu ngài cái này cao đại thượng hiệu cầm đồ. Xem ở chúng ta quen biết đã lâu phân thượng, còn mời ngài chớ trách, chớ trách!"

Tiêu Vũ Phàm mở ra quạt giấy, hướng phía trước đưa đưa vì Sở Bắc chấp chôn.

"Cái này tra nhi trước để một bên, ta muốn hỏi chính là, người một đại lão gia cùng với các nàng chen cái gì chen a?"

Sở Bắc miệng góc hơi co rúm, chỉ chỉ vây quanh ở giá áo cái khác thiếu nữ: "Các nàng là chạy Tinh La váy tới, người là làm gì? Ta làm sao lại không biết, bị nhân cái này tiểu điểm còn có người coi trọng đồ vật?"

Tiêu Vũ Phàm gãi gãi đầu, nất liếc Tinh La váy, ngượng ngùng cười một tiếng: "Ta có cái muội muội, nàng đặc biệt thích người cái này Váy! Đáng tiếc a, nàng tới không được. Ta lại không chịu nổi nàng quấy rầy đòi hỏi, đây đều là không có cách nào a!"

Nói xong, Tiêu Vũ Phàm thật dài thở dài một tiếng, thanh âm bên trong tràn ngập không thể nào.

"Biên, tiếp tục biên!"

Sở Bắc giang tay ra, Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh tại trong diễn đàn Danh Khí cũng không nhỏ, trải qua qua hẳn hiểu rõ, cái này Tiêu Vũ Phàm là năm năm trước một thân một mình đi tới nơi này Tây Nguyên trấn.

Xác thực tới nói, tiểu tử này tại Tây Nguyên trấn có thể nói 'Mẹ goá con côi lão nhân' một cái.

"Hiệu cầm đồ huynh, ta nói câu câu là thật! Cái này tiểu muội a, trước hai Thiên ta mới vừa biết."

Nói xong, Tiêu Vũ Phàm thân thể hơi chấn động một chút, muốn tránh ra Sở Bắc đi quan sát một phen Tinh La váy.

Làm sao, Sở Bắc đại thủ tựa như là cái kim, mặc hẳn đủ kiểu giày dựa đúng vậy không quả.

"Các cô nương, cửa hàng mặt tiền nhỏ nhỏ tích cứ như vậy lớn, các người kiểm chế một chút. . . Uy Uy, cái kia Hồng Y cô nương, không cho phép lên lầu!"

Sở Bắc háng giọng một cái, bắt đầu chỉnh đốn trong tiệm trật tự.

Một đám thiếu nữ đang nghe Sở Bắc tiếng rống về sau, âm thanh tuy nhiên Tiểu xuống dưới, nhưng trên mặt kích động hưng phấn nhưng như cũ vẫn còn ở đó.

Tùng cái ánh mắt một mực khóa chặt tại trên kệ áo Tinh La vậy, trong hai con ngươi tràn ngập nóng rực, hận không thể tại vạn chúng nhìn trừng trừng chỉ hạ xuống nó cướp đi.

"Các cô nương, các người đều biết đạo trong tiệm quy củ a? Các người ai trước rút thưởng?"

Sở Bắc một cái lắc mình, xuyên thấu qua khe hở đem số 2 rút thưởng cơ kéo về phía sau, đồng thời nhô ra tay đem bỏ tiền mở miệng ngăn chặn.

"Đương nhiên là chúng ta lạc! Hiệu cầm đồ Ca., chúng ta ngày hôm qua liền đến rồi!"

Sở Bắc nhìn lấy cái thứ nhất lên tiếng thiếu nữ, con ngươi hơi chuyển động, đem đôi phương nhận ra được, chính là ngày hôm qua thiếu nữ áo vàng trong một đám người một cái.

"Ngày hôm qua đã qua, hôm nay là ta cái thứ nhất đến, tự nhiên do ta trước rút thưởng!"

Một tên Lam Y Thiếu Nữ tiến lên một bước, trên mặt thần sắc vô cùng kích động.

"Không được, ta bây giờ cách rút thưởng cơ gần nhất, đương nhiên là ta trước bỏ tiền!"

Cái này vừa nói xong, trong cửa hàng trong nháy mắt vỡ tổ, một đám thiếu nữ bắt đầu tuôn ra động, bên trong tam tầng bên ngoài tam tầng đem Sở Bắc cùng số 2 rút thưởng cơ xúm lại ở giữa.

"Ngừng! Ngừng! Ngừng!"

Sở Bắc bị chen không thở nổi, một cái tay giơ cao, dõn dập nói liên tục ba cái ngừng.

Một đám thiếu nữ tựa hồ cũng cân nhắc đến Sở Bắc cảm thụ, tự giác bắt đầu lui lại, cho Sở Bắc cùng rút thưởng cơ đưa ra nhất điểm không gian.

Thấy thế, Sở Bắc hít sâu một cái khí, vội vàng đem ý nghĩ của hắn nói ra.

"Các cô nương, để cho công bằng, mọi người rút thăm để quyết định thứ tự trước sau đi."

Sở Bắc vừa nói xong, một đám thiếu nữ đầu tiên là hai mặt nhìn nhau, tiếp theo đồng thời điểm một cái đầu, đều biểu thị đồng ý.

"Đã không người có dị nghị, cái kia mời có thể xuất ra hai cái Linh Tệ cô nương tiến lên một bước."

Sở Bắc chỉ chỉ rút thưởng cơ, lại bổ sung nói: "Sự tình đầu tiên nói trước, hai cái Linh Tệ không nhất định liền có thể rút trúng cái này Tinh La vậy. Bán Điểm không bắt buộc mua bán, hết thấy toàn bằng tự nguyện, suy nghĩ kỹ càng ra lại tay."

Sau một hồi khá lâu, hết thấy có sáu người đứng dậy.

Trong tiệm thiếu nữ tuy nhiều, nhưng chân chính có thể xuất ra hai cái Linh Tệ đến rút thưởng, vẫn là ít càng thêm ít.

Tại sáu người này bên trong, có hai người là nhiều người xuất tiền trừ tư, một người trong đó chính là ngày hôm qua thiếu nữ áo vàng.

"Nơi này là Lục Căn Trúc Thiêm, mỗi cái Trúc Thiêm dưới đáy đều đã bị ta đánh dấu lên số thứ tự."

Sở Bắc đem vừa làm tốt Trúc Thiêm để vào đến trong hộp, đưa tới sáu tên thiếu nữ trước người.

"Hiệu cầm đồ huynh, ta cũng có hai cái Linh Tệ, tại sao phải bà ta bài trừ bên ngoài! Ngươi đây là cửa hàng lớn lần khách, quá bất công. . ."

Tiêu Vũ Phàm lên tiếng kháng nghị, song khi hắn đối đầu Sở Bắc ánh mắt lạnh lùng sự tình, sau cùng lời nói cứng rắn là sinh sinh nén trở về.

"Sở đại ca —— "

"Không cần nhìn như vậy lấy ta, ta không sẽ tiết lộ."

Sở Bắc lông mày thượng thiêu, không hề do dự cự tuyệt Cao Từ Y ánh mắt.

"Thật sự là không có người tình diệu!"

Cao Từ Y vênh vênh lên miệng, liếc một cái Sở Bắc, tại Tinh La vậy trước mặt, trên mặt lạnh lạnh hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

"Bắt đầu đi!"

Sở Bắc vừa mới dứt lời, sáu cái tiệm trưởng trắng nõn tay liền tìm được trong hộp.

"Ha-Ha. . . Ta là cái thứ nhất!"

"Vận khí làm sao kém như vậy, lại là cái thứ sáu, ta thế nhưng là từ Chính Dương đường phố chạy tới."

"Cái thứ hai còn nói còn nghe được, hiện tại chỉ cầu Vanessa tỳ đừng trúng."

...

Khi sáu tên thiếu nữ nhìn thấy Trúc Thiêm cấp số tự lúc, có người hưng phấn có người thở dài.

"Hiệu cảm đồ Ca., ta có hay không có thể rút thưởng rồi?"

Nghê Ny Toa xoa xoa tay, nóng lòng muốn thử, nàng hôm nay vẫn như cũ là một bộ Hoàng Y chỉ bất quá y phục kiểu dáng thay đổi.

"Ừm."

Sở Bắc điểm một cái đầu, tiếp theo xê dịch bước chân, cho thiếu nữ áo vàng đưa ra vị trí.

Tại Sở Bắc cùng một đám thiếu nữ chú mục dưới, Nghê Ny Toa mảnh khảnh ngón tay nắm vuốt hai cái Linh Tệ đầu nhập vào may mắn rút thưởng cơ lên tiếng.

Hoi có về cơ giới âm thanh rơi dưới, Hồng Mang bắt đầu ở ba cái khung làm việc (cubical) du lịch đi.

"Bên trong! Bên trong! Bên trong!"

Nghê Ny Toa Quyền Đầu nắm lên, trong ánh mắt tràn ngập chờ mong, trong miệng lên tiếng kêu gào.

Ở sau lưng hẳn một đám ít nữ cũng giống như thế, ánh mắt một mực khóa chặt tại Tinh La váy ngắn chứa bên trên, cái này không chỉ là Nghê Ny Toa rút thưởng cũng là các nàng rút thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Giám thị An Nghi ngũ hêm

Số 2 rút thưởng cơ trước.

Lấy Nghê Ny Toa làm đại biểu một đám thiếu nữ đang reo hò, về phần vây xem những người khác, biểu lộ thì không giống nhau.

Hoàng Vũ Oanh cùng Cao Từ Y chấp tay trước ngực, trong miệng không ngừng nhỏ giọng lầm bầm lấy, giống như là đang cầu khẩn cái gì.

Tiêu Vũ Phàm đứng ở một bên, một mặt đau lòng, thật sâu nhấn lại lông mày như là oán phụ.

Còn lại ba cái tham dự rút thưởng thiếu nữ, mím chặt môi, trước trán thậm chí xuất hiện một chút đỏ mề hời.

Lại nhìn Sở Bắc, xoa động lên ngón tay, ánh mắt chính dẫn dắt hồng quang đứng ở hai cái may mắn Cách bên trên.

Không thể nghi ngờ, bọn hắn chờ đợi đều như thế, cái kia chính là không trúng!

Theo thời gian trôi qua, Hồng Mang du tẩu tốc độ chậm lại, thời khắc này Nghê Ny Toa đã úp sấp tại rút thưởng trên máy, con mắt chớp mắt không nháy mắt.

"Leng keng!"

Thanh âm thanh thúy vang lên, Hồng Mang chật vật vượt qua Tinh La váy, đứng tại may mắn Cách bên trên.

"A. . . Thế mà thất bại!"

"Tại sao có thể như vậy a, cùng Tinh La váy vô duyên, còn muốn lấy hôm nay liền có thể mặc vào đây."

"Vanessa tỷ, không cần chờ dài, không trùng cũng không quan hệ, ngày sau lại đến nha."

"Đúng đây, cùng lắm thì tại rút trùng Tinh La vậy trước, chúng ta không tốn tiền bậy bạ. Một tiền đến hai cái Linh Tệ, chúng ta liền đến rút thưởng, Tổng Hội rút đến."

...

Cùng Nghê Ny Toa cùng một bọn thiếu nữ, nhìn thấy kết quả bước nhỏ là một trận tiếc hận, tiếp lấy nhao nhao bắt đầu an ủi lên Nghê Ny Toa tới.

"Hiệu cầm đồ Ca., ta có thể bỏ tiền đi!"

Đỗ Mộng khiết cùng Nghê Ny Toa, nằng hai cái Linh Tệ cũng là trù tư mà đến, ký thác một đám người hi vọng.

Nhìn thấy Sở Bắc điểm đầu, Đỗ Mộng khiết đem hai cái Linh Tệ thận trọng đầu nhập vào lên tiếng.

Sau một hồi khá lâu, trong cửa hàng lại là một trận tiếc hận thán khí tiếng vang lên.

"Sở đại ca, người nói ta có thể trùng sao? Nghe nghiên tịch nói, cái này số 2 rút thưởng cơ tỉ lệ chính xác nhưng so sánh số 1 rút thưởng cơ tỉ lệ chính xác cao hơn, nhưng các nàng. . ."

Cao Tử Y chỉ chỉ Đỗ Mộng khiết cùng Nghê Ny Toa, trong lòng có chút chột dạ, nằng thật rất thích cái này Tinh La vậy, sợ kết quả cũng cùng trước hai người.

Sở Bắc ánh mắt đảo qua một đám thiếu nữ, cười nhạt một tiếng: "Có thể hay không trùng thưởng, đây không phải ta có thể quyết định, cái này trùng thưởng xác suất lớn bao nhiêu, ta cũng không biết nói. Hết thấy đều xem các người cá nhân vận khí, như là vận khí tốt, một lần ở giữa; nếu như vận khí kém, cái này. . ."

Tuy nhiên Sở Bắc trong miệng lời nói cũng chưa có nói hết, nhưng trong tiệm thiếu nữ hiển nhiên đều lĩnh ngộ được hẩn ý tứ.

"Tử Y tỷ, người nhanh bỏ tiền đi! Yên tâm, trong lòng ta sẽ vì người yên lặng cầu nguyện."

Hoàng Vũ Oanh Doanh Doanh cười một tiếng, đem Cao Tử Y nhẹ nhàng đẩy lên rút thưởng cơ trước.

Cao Tử Y trợn nhìn Hoàng Vũ Oanh một chút, tức giận nói: "Người liền đang mong đợi ta không trùng đúng không? Ta hết lần này tới lần khác muốn bên trong, tức chết người!"

Một vòng, hai vòng, ba vòng. . .

"Tinh La vậy! Tinh La vậy!"

Hồng Mang tại du tầu, Cao Tử Y đang reo hò, hai cánh tay khấn trương nắm lấy rút thưởng cơ bên bờ.

Leng keng!

Hệ thống âm vang lên, Hồng Mang đứng tại án có Tinh La vậy đồ án ngăn chứa bên trên.

"Trùng rồi! Ha-Ha. . Trùng rồi!"

Cao Tử Y đầu tiên là sững sờ, tiếp lấy nhảy cẫng hoan hô, hưng phấn ôm lấy Hoàng Vũ Oanh.

"Tử Y tỷ, người tại sao có thể dạng này. Ta mặc kệ, cái này Vây hôm nay người cũng phải mượn ta mặc một hồi!"

Hoàng Vũ Oanh vẻ mặt đau khổ, vênh lên miệng nhỏ, rất là không vui.

Nhìn qua rút thưởng cơ thông suốt trong miệng thốt ra Tinh La vậy, Sở Bắc trong mắt hiện lên một Đạo Ý vị khó Minh tinh quang.

Từ bằng hữu bạn góc độ mà nói, nhìn thấy Cao Tử Y nụ cười, hẩn là phát ra từ nội tâm vì đó cảm thấy cao hứng.

Nhưng là, từ tự thân lợi ích mà nói, hẩn đương nhiên là hi vọng người cuối cùng bên trong mới tốt.

Cũng may, so với ngày hôm qua mà nói, hôm nay cái này Tinh La vậy cho hẩn nhiều mạng đến bốn cái Linh Tệ.

"Hiệu cầm đồ Ca., cái này Vây có phải hay không liền về vị tỷ tỷ này tất cả? Ta là không phải là không thể rút thưởng rồi?"

"Không sai."

Sở Bắc nhìn lên trước mắt nói chuyện thiếu nữ, điểm một cái đầu.

Thiếu nữ thân mang một bộ Tử Y, ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, hẳn là bọn này thiếu nữ trung niên linh nhỏ nhất.

"Cái kia trên kệ áo Tinh La vậy có hay không có thể thông qua bảo bối cầm cố?"

Tạ vận chỉ chỉ cách đó không xa giá áo, trừng mắt Đại Nhân quay tròn nhìn lấy Sở Bắc.

Sở Bắc hơi điểm đầu, cười nói: "Là có thể cầm cố, nhưng đại giới cần phải so hai cái Linh Tệ lớn nha."

Tạ vận khẽ cắn cắn hàm răng, lấy xuống đỉnh đầu khám nam Châu Báu trăm vàng, đưa tới Sở Bắc trước mặt: "Hiệu cầm đồ Ca., người nhìn cái này có thể chứ?"

Sở Bắc quét mắt một chút, cái này trăm vàng ở trên thị trường giá trị ít nhất Ngũ Mai Linh Tệ, nhưng hệ thống cho ra đáp án là, không có cầm cố tư cách.

"Hiệu cầm đồ Ca., cái này trăm vàng không được sao?"

Phát giác được Sở Bắc thần sắc, tạ vận thần sắc ảm đạm xuống, đem trăm vàng một lần nữa đâm trở về.

"Hôm nay không được đến có thể sáng nay lại đến mà! Cũng đừng nản chí, cái này Tinh La vậy về sau Thiên Thiên đều có, Tổng Hội rút đến."

Sở Bắc nhàn nhạt cười một tiếng, an ủi trước mắt cái này mười bốn mười lăm tuổi Tử Y Thiếu Nữ.

"Hiệu cầm đồ Ca., ta khối này Thanh Linh thạch hẳn là có thể chứ?"

Nguyên bản xếp tại cái thứ sáu rút thưởng Bạch Y Thiếu Nữ từ trong ngực móc ra một khối to bằng đầu nắm tay màu xanh linh thạch, tại Sở Bắc trước mặt lung lay.

"Phi Phi tỷ, người tại sao có thể đem Trữ gia gia đưa cho người Thanh Linh thạch lấy ra làm a!"

Tử Y Thiếu Nữ hiển nhiên nhận biết Bạch Y Thiếu Nữ, liền ở người phía sau vừa xuất ra Thanh Linh thạch lúc, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch.

"Vị đẹp, đây hết thầy đáng giá!"

Thà Phi xinh xắn cười một tiếng, tiếp theo chọc chọc tạ vận mi tâm trên gheo nói: "Vị cái này Tinh La vậy, người không phải cũng đưa người thích nhất Trâm cài lấy ra rồi hả?"

"Tinh La vậy người lấy đi đi!"

Sở Bắc tiếp nhận thà Phi trong tay Thanh Linh thạch, chỉ chỉ một bên giá áo.

Tại một đám hâm mộ trong tiếng than thở kinh ngạc, thà Phi lấy ra Tinh La vậy, đem chăm chú ôm vào trong ngực, trên mặt tràn đầy vui sướng.

Giờ khắc này, trong cửa hàng Cao Tử Y cùng thà Phi hai người nghiêng nhưng đã thành một đám thiếu nữ tiêu điểm.

Trường Hương Nhai, Lý phủ.

"Lý Hùng, người bộ dáng này là bị lôi điện đánh cho?"

Một gian tĩnh xảo trong phòng, Lý Quảng ngồi ngay ngắn trên ghế, nhìn qua từ trong hôn mê vừa mới tỉnh lại Lý Hùng, lên tiếng hỏi.

Lý Hùng điểm đầu, hữu khí vô lực nói: "Hồi thiếu gia lời nói, cửa hàng kia có vấn đề, gọi đi ra Dầu Hòa không biết sao liền biến mất. Đánh đi ra tia lửa, còn không có đụng phải vách tường liền diệt."

"Quả nhiên ần chứng ta phỏng đoán, ngày đó Lôi Điện nó căn bản cũng không phải là cái ngẫu nhiên." Mềm mại trên giường lớn, một dây dưa lụa trắng bày Nam Tử ngồi thẳng lên.

"Hắn có Lôi Điện tương trợ, chúng ta bây giờ làm?" Lý Quảng lệch đầu nhìn về phía Bạch Hạc, trong ánh mắt mang theo hỏi thăm.

"Mười hai canh giờ phải người giám thị An Nghi ngõ hẻm, chỉ cần tiểu tử kia vừa ra ngõ nhỏ, chúng ta liền có thể động thủ với hắn. Ta không tin cái kia Lôi Điện có thể một mực đi theo hắn!"

"Hắn nhưng là có Linh Đồ Lục Tinh thực lực, cái này. . ."

Không đợi Lý Quảng nói cho hết lời, Bạch Hạc cười lạnh một tiếng: "Vậy liền để hắn sống thêm bên trên hai Thiên! Đi qua điều tức, ta lực lượng trong cơ thể đã khôi phục hơn phân nửa."

Nghe vậy, Lý Quảng xoay đầu hướng phía sau lưng một tên thị vệ nhỏ giọng nói thầm mấy câu, hiển nhiên là phái người đi giám thị An Nghi ngõ hẻm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Tiểu Hồ, người đồ ăn!

"Tinh La vậy đã không có, các người hai cái làm sao còn ở lại chỗ này?"

Vạn Giới trong tiệm cầm đồ, Sở Bắc bẻ bẻ cổ ngồi trên ghế nhìn lấy Hoàng Vũ Oanh cùng Tiêu Vũ Phàm.

May mắn rút thương cơ bên trong lại nhiều sáu cái Linh Tệ, hần lần nữa đột phá, tu vi đã đạt đến Linh Đồ Cửu Tinh, còn kém 5 mai Linh Tệ liền có thể bước vào Linh Sĩ hàng ngũ.

Tại hần nguyên bản trong kế hoạch, một đuổi đi đám người này liền lập tức quan môn điều tức, từ đó thích ứng thể nội mới tăng linh lực.

Làm sao, Hoàng Vũ Oanh cùng Tiêu Vũ Phàm hai người này cũng không có đi theo đại bộ đội rời đi.

"Hiệu cầm đồ huynh, cửa hàng này là người mở, quy củ này tự nhiên cũng là người định, có thể hay không dàn xếp một dưới, lấy thêm một kiện Váy đi ra? Ta thật xa chạy tới, nếu là hai tay trống không trở về, làm sao hướng ta cái kia mới vừa biết muối muối bàn giao a?"

Tiêu Vũ Phàm cười hắc hắc, mang trên mặt nhin nọt, bước nhanh đi tới Sở Bắc sau lưng, vì đó dụng tâm cầm bóp lên vai.

Hiển nhiên, Hoàng Vũ Oanh cùng Tiêu Vũ Phàm ý nghĩ, hai mắt chính làm bộ đáng thương nhìn lấy Sở Bắc, trong ánh mắt mang theo khẩn cầu.

"Cái này bóp lực đạo vừa đúng, thật là thoải mái a!"

Hưởng thụ lấy Tiêu Vũ Phàm nhào nặn, Sở Bắc lười biếng đuổi lưng một cái, hài lòng đến cực điểm.

"Hiệu cầm đồ huynh, người đồng ý? Về phần giá tiền này, có thể hay không liền hai cái Linh Tệ?"

Phát giác được Sở Bắc thần sắc, Tiêu Vũ Phàm trên mặt vui vẻ, khi ra tay bên trong nhào nặn tần suất bắt đầu tăng tốc.

Sở Bắc đứng dậy, giang tay ra: "Không có!"

"Lúc trước lời nói đùa giỡn, cái này Tinh La vậy chỉ ít giá trị ba cái Linh Tệ!" Tiêu Vũ Phàm cười ha ha, một mặt đau lòng từ trong ngực lấy ra ba cái Linh Tệ hướng về Sở Bắc trong tay lấp đầy.

"Không có có ý tứ là, ta không sẽ vì các người phá trong tiệm quy củ. Còn có, người nếu thật có muối muối, sáng nay đưa nàng mang đến rút thương."

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, tiếp theo chỉ chỉ Tiêu Vũ Phàm: "Về phần người cái Đại Nam Nhân nha, đãi ngộ sẽ cùng hôm nay!"

Tiêu Vũ Phàm tức giận nhăn răng: "Người đây là trả thù, thuận túy trả thù! Không liền phát cái thiệp mời à, người cứ như vậy ghi hận trong lòng, thật sự là một điểm lớn lòng của nam nhân ngực đều không có, đứng vậy lòng dạ hẹp hòi!"

Sở Bắc miệng gộc treo lên nụ cười thần nhiên, nhún vai, hoàn toàn một bộ không quan trọng dáng vẻ.

Biểu tình kia ý tứ rất rõ ràng, tùy người nói như vậy, ta chính là như thế khác nhau đối người, người có thể sao thế?

"Công báo tư thù! Ta thật sự là nhìn lầm người, người trong lòng ta hình tượng cao lớn đã một đi không trở lại. . ."

Qua thật lâu, Tiêu Vũ Phàm vẫn như cũ lú lo không ngừng, trong miệng nước bọt bay tứ tung.

"Cùng một oán phụ!"

Sở Bắc móc móc lỗ tai, mảy nhãn lại liếc mắt Tiêu Vũ Phàm, tiếp lấy dò xét vuron ngón tay chỉ đại môn, ra hiệu hần có thể rời đi.

"Ta còn chưa nói. . ."

Dù chữ còn chưa mở miệng, Sở Bắc bóp quyền lớp bóp âm thanh đã vang lên.

"Có đi hay không? Ba giây đồng hồ không biến mất, ta muốn mời ngươi đi."

"Thật nhìn lắm ngươi, ta cũng không tiếp tục tới này tiệm nát mà!"

Nhìn thấy Sở Bắc dựng thẳng lên ba ngón tay đã chỉ còn lại có một cây, Tiêu Vũ Phàm đặt xuống bên dưới lời nói, một cái lao nhanh ra Vạn Giới hiệu cầm đồ.

"Thật sự là thanh tĩnh nhiều."

Nhìn qua Tiêu Vũ Phàm bóng lưng rời đi, Sở Bắc miệng góc giờ lên một vòng đường cong.

Một bên Hoàng Vũ Oanh cũng không nhịn được che miệng cười khẽ.

"Sở đại ca, cầu ngươi khai ân, lần lần này có được hay không?"

Trong tiệm cầm đồ chỉ còn lại có hai người, Hoàng Vũ Oanh cũng không cần lại cố kỵ hình tượng, trực tiếp chấp tay trước ngực, bắt đầu làm nũng.

"Không được."

Sở Bắc lắc lắc đầu, hai chữ phun ra.

Hoàng Vũ Oanh chu mỏ một cái, quay tròn Đại Nhân quay vòng lên.

Làm sao, ngay tại nàng nghĩ đến làm sao để Sở Bắc vì nàng cái biến quy củ thời điểm, ngoài cửa truyền đến thanh âm quen thuộc.

"Ngươi Thanh Mai Trúc Mã tới."

Nghe được ngoài cửa đàm tiếu âm thanh, Sở Bắc trêu ghẹo lên Hoàng Vũ Oanh, Vương Tiểu Hồ đến có thể nói là hân cứu tinh.

Mất dưới, hẳn không kịp chờ đợi muốn điều tức thích ứng thể nội đột nhiên tăng lên linh lực, nhưng Hoàng Vũ Oanh một mực không chịu đi, này cũng thành hân nan đề.

Đổi đãi Tiêu Vũ Phàm còn tốt, trực tiếp vung năm đám đầu uy hiếp một bên dưới là được, nhưng đối trước mắt tiểu cô nương này, hẳn cũng không thể dùng đồng dạng Phương Pháp a?

"Tiểu Hồ, ta liền biết đạo ngươi mục tiêu chủ yếu không phải Tinh Hôi Thiết! Từ đệ nhất Thiên ngươi liền đang lừa dối ta, ngươi càng muốn hơn chính là cái kia Công & Thủ đạn a? Ngươi gần nhất đắc tội người nào à, cần thứ này?"

"Điều Ca,, ngươi không phải nói sẽ không truy vấn sao?"

"Một một lời nói ra, tứ mã nan truy! Từ giờ trở đi, ta không còn hỏi tới."

"Ừm."

"Ta dựa vào, Tiểu Hồ ngươi mau nhìn, đó là ngươi đồ ăn!"

Nói nói, Trác Bất Phàm dẫn đầu đi vào hiệu cầm đồ, khi hẳn nhìn thấy Hoàng Vũ Oanh lúc, thần sắc bỗng nhiên biến đổi, quay người chính là hướng phía Vương Tiểu Hồ kêu to nói.

"Cái gì ta đồ ăn, điều Ca, ngươi nói gì thế, ta làm sao nghe không. . . Vũ Oanh! !"

Vương Tiểu Hồ nói được nửa câu, ánh mắt như ngừng lại Hoàng Vũ Oanh trên thân, sắc mặt khẽ giật mình, tiếp theo một mặt hưng phấn.

Qua trong giây lát, hẳn liền nghĩ đến Hoàng Vũ Oanh tới đây mục đích, ngay sau đó liền đem ánh mắt tập trung đến Sở Bắc trên thân.

"Lão ca, cái kia Tinh La vậy đâu? Ta không rút thưởng, ta trực tiếp cầm cổ một cái!"

Vương Tiểu Hồ tựa hồ sợ Hoàng Vũ Oanh rời đi, hẳn muốn bằng nhanh nhất tốc độ thu hoạch được Tinh La vậy đưa cho đối phương.

"Hừ, liền cái giờ này, có mười cái Tinh La vậy ngươi cũng không chiếm được."

Hoàng Vũ Oanh lạnh hừ một tiếng, tức giận tròn nhìn nhìn Vương Tiểu Hồ một chút.

Vương Tiểu Hồ nghe được như lọt vào trong sương mù, không hiểu nhìn về phía Sở Bắc, thăm dò nói: "Hai kiện cũng bị mất?"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, điểm một cái đầu.

Nghe vậy, Vương Tiểu Hồ mặt lộ vẻ xấu hổ, gãi gãi đầu nhìn lấy Hoàng Vũ Oanh: "Vũ Oanh, cái này. . . Ta không biết đạo đã không có. Cái kia, sáng nay ta cam đoan vì ngươi đoạt một kiện, sau đó tặng cho ngươi."

"Cảm ơn, ta không cần ngươi đưa tặng."

Lành lạnh âm thanh rơi dưới, Hoàng Vũ Oanh từ tay áo trong túi lấy ra một cái Linh Tệ, hướng đi Nhất Hào rút thưởng cơ.

"Vũ Oanh, cái này bốn dạng đồ vật ngươi muốn cái gì a?"

Vương Tiểu Hồ mặt lộ vẻ mừng rỡ, ba bước cũng hai bước đi vào Hoàng Vũ Oanh bên cạnh, nịnh nọt kéo qua một cái ghế đặt ở phía sau của đối phương.

Hoàng Vũ Oanh ngồi xuống ghế, nhìn cũng chưa từng nhìn Vương Tiểu Hồ một chút, mảnh khảnh ngón tay nắm vuốt Linh Tệ đầu nhập vào may mắn rút thưởng cơ bên trong.

Hơi có vẻ cơ giới âm thanh rơi dưới, Hồng Mang bắt đầu ở sáu cái khung làm việc (cubical) du lịch đi.

"Leng keng!"

Bắt được Hoàng Vũ Oanh miệng góc bên dưới giương một mặt không vui thần sắc, Vương Tiểu Hồ biết đạo cái này Tinh Hôi Thiết cũng không phải là mục tiêu của đối phương.

Về phần một bên Trác Bất Phàm đã cười nở hoa, xoa xoa tay tiến lên một bước: "Hoàng Vũ Oanh, ngươi muốn chính là cái gì? Mục tiêu của ta đứng vậy trong tay ngươi Tinh Hôi Thiết, ta như rút trúng ngươi muốn có thể cùng ngươi trao đổi đâu?"

Đáp án rõ ràng, Hoàng Vũ Oanh mặt lộ vẻ vui sướng, trùng điệp điểm một cái đầu: "Ta muốn là cái này Phục Cốt Cao."

Trác Bất Phàm ánh mắt di động, rơi vào ấn có Phục Cốt Cao đồ án ngăn chứa bên trên, đem trong tay Linh Tệ đầu nhập vào lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cam Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Trăm sắc Mỹ Nhân là người?

Tại Trác Bất Phàm, Vương Tiểu Hồ cùng Hoàng Vũ Oanh chờ mong dưới, Hồng Mang bắt đầu chuyển động.

"Leng keng!"

Thanh âm thanh thúy vang lên, may mắn rút thưởng cơ không có phản ứng chút nào.

"Yên. . ."

Trác Bất Phàm thần sắc trì trệ, ngờ ngác nhìn qua rơi vào may mắn Cách bên trên Hồng Mang.

Nhìn thấy Hoàng Vũ Oanh một mặt vẻ tiếc hận, Vương Tiểu Hồ đẩy ra Trác Bất Phàm: "Vũ Oanh, cái này còn có ta đây!"

Nói xong, Vương Tiểu Hồ nhanh chóng đem trong tay Linh Tệ quăng vào mở miệng.

"Ông trời a, vì nhân sinh của ta hạnh phúc, ngươi nhất định phải bên trong a!"

Vương Tiểu Hồ chấp tay trước ngực, trong lòng yên lặng cầu nguyện, híp nửa mắt nhìn chăm chăm Phục Cốt Cao ngăn chứa.

Một vòng, hai vòng, ba vòng. . .

"Bên trong!"

Tại Vương Tiểu Hồ tiếng hò hét bên trong, Hồng Mang vượt qua may mắn Cách vững vàng rơi vào Phục Cốt Cao bên trên.

"Vận khí không tệ!"

Sở Bắc miệng góc mang theo ý cười, đi hai bước vồ nhẹ nhẹ Vương Tiểu Hồ vai.

"Đây là lão ca máy móc ra sức!"

Vương Tiểu Hồ thừa cơ đập cái mông ngựa, tiếp lấy ngồi xổm người xuống từ khe bên trong lấy ra Phục Cốt Cao, lông mày sừng bên trên giương cười hi hi đưa cho Hoàng Vũ Oanh.

"Cảm ơn."

Hoàng Vũ Oanh âm thanh không lạnh không nhạt, tiếp nhận Vương Tiểu Hồ Phục Cốt Cao đồng thời, đem Tinh Hôi Thiết nhét vào trong tay đối phương.

"Cứ đi như thế, ai."

Nhìn qua Hoàng Vũ Oanh bóng lưng rời đi, Vương Tiểu Hồ một trận thở dài.

"Tiểu Hồ a, ngươi nhìn cái này Tinh Hôi Thiết có phải hay không. . ."

Trác Bất Phàm nhú mày, trong miệng còn chưa có nói xong, Vương Tiểu Hồ liền đã minh bạch Kỳ Dụng ý.

"Hai cái Linh Tệ cầm đi đi."

"Cái gì? Ngươi còn có nhận hay không ta người huynh đệ này rồi? Đây không phải rõ ràng cướp bóc mà!"

"Ngươi muốn hay không."

"Tốt ngươi cái Tiểu Hồ, ta cho ngươi nhớ kỹ."

Trác Bất Phàm thờ phỉ phò đem hai cái Linh Tệ ném cho Vương Tiểu Hồ: "Đi thôi, còn ngốc chỗ này làm gì đâu, sáng nay lại đến đi!"

Vương Tiểu Hồ ngờ ngạc nhìn rút thương cơ, bỗng nhiên trong mắt một đạo tinh quang hiện lên: "Lão ca, cái này Phục Cốt Cao ngươi khi đó nói thế nào? Nó có cái gì tác dụng?"

Sở Bắc ngữ khí bình ôn: "Trì Dũ đoạn cốt, Toái Cốt."

"Lão ca, Hoàng thúc chân là ngươi chữa trị, ngươi nên không phải là. . ."

Vương Tiểu Hồ thăm dò tính ngữ mới nói được một nửa, Sở Bắc điểm một cái đầu, hiểu ý cười một tiếng: "Nhu ngươi đoán, đúng vậy dựa vào nó, đem nó đập lên đập hai bên dưới liền tốt."

Đạt được Sở Bắc khẳng định, Vương Tiểu Hồ một mặt Khổ Qua dạng, tràn đầy hồi hận.

"Lão ca a, lão ca a! Ngươi khi đó làm sao lại không bả cái này cơ hội nhường cho ta a, nếu là ta dựa vào nó chữa khỏi Hoàng thúc chân, Vũ Oanh thái độ đối với ta. . . Ai!"

Nói xong lời cuối cùng, Vương Tiểu Hồ ngửa Thiên Trường thán, Bì Thiên Mẫn Nhân: "Lão ca a, ngươi trong tiệm này đúng là chút bảo bối, có không thể làm thời gian đảo lưu đó a?"

"Xong không? Xong liền lăn đi."

Sở Bắc liếc mắt Vương Tiểu Hồ, chỉ chỉ ngoài cửa.

"Lão ca cũng không an ủi một chút ta cái này thụ thương tâm linh."

Vương Tiểu Hồ u oán mắt nhìn Sở Bắc, từ trong ngực lấy đánh một quyền đầu lớn Dạ mình châu.

"Nếu không phải lão cha mệnh lệnh, ta mới không nỡ đưa nó lấy ra cầm cố."

Đi qua cái này mấy lần cầm cố, hắn đã nói chung biết nói dạng gì bảo bối có thể đạt tới cầm cố tư cách, giá trị chỉ cần tại mười cái Linh Tệ phía trên, thỏa thỏa có thể Thành Công.

"Đi thông thả không tiễn."

Sở Bắc tiếp nhận Dạ mình châu đồng thời, đem hàng trên kệ Công & Thủ đạn đưa cho Vương Tiểu Hồ.

Tại Vương Tiểu Hồ Trác Bất Phàm sau khi hai người đi, hiệu cầm đồ cũng chân chính thanh tịnh lại, Sở Bắc quan môn cũng tiến nhập điều tức trạng thái

tu luyện.

Cùng lúc đó, Trường Hương Nhai tận đầu đang có ba đạo thân ảnh quẹo vào An Nghi ngộ hèm trong.

Cầm đầu là một tên ước chừng chừng ba mươi tuổi Nam Tử, duy gặp nó người mặc một bộ phật đầu Thanh Vân gấm giáp bào, bên hông cột một cây thiên điều văn mang, nghiêm chỉnh là một bộ Thành Công thương nhân bộ dáng.

"Chính là cái này ngộ nhỏ, trong diễn đàn xào lừa nóng cái kia hiệu cầm đồ hẳn là liền tại phía trước."

Tôn Vũ mất liếc phía trước, mở ra trong tay quạt giấy bắt đầu đập chòn, chân bên dưới tốc độ cũng bắt đầu tăng tốc.

"Vạn Giới hiệu cầm đồ, không gì làm không được! Chính là chỗ này, nhưng làm sao còn không có Khai Trương đâu?" Một gã hộ vệ mày nhăn lại.

"Đi gõ môn!" Tôn Vũ chỉ chỉ đóng chặt hiệu cầm đồ môn, hướng về bên cạnh hộ vệ phân phó nói.

Đồng đông đồng!

Trong tiệm cầm đồ, mới vừa gia nhập điều tức trạng thái Sở Bắc mày nhăn lại, mang theo bất mãn từ trên ghế đứng dậy.

Răng rắc, cửa mở.

"Đến rút thưởng?"

Sở Bắc dựa vào tại môn tường một bên, đánh giá một phen trước cửa xa lạ ba người, ngáp một cái.

"Không có nghĩ tới đây mặt còn rất tinh xảo, mấy cái này đồ chơi nhỏ cũng rất mới mẻ."

Tôn Vũ không có trả lời Sở Bắc vấn đề, trực tiếp nện bước bước chân đi vào trong tiệm, hai tên hộ vệ theo sát phía sau.

"Được, lại tới một cái."

Nhìn lấy Tôn Vũ vênh vang đắc ý hoàn toàn một bộ chỉ điểm giang sơn bộ dáng, Sở Bắc giang tay ra, không khỏi dao động đầu thờ dài một tiếng.

"Người tại diễn đàn bên trên phát thiếp mời ta thấy được, cái kia Tinh La vậy không tệ."

"A."

"Cái kia Tinh La vậy ở chỗ nào? Tại người trong tiệm ta làm sao không thấy được?"

Nhìn thấy Tôn Vũ liền muốn nhô ra tay thưởng thức lên hàng trên kệ mấy thứ đồ, Sở Bắc ánh mắt ngưng tụ, đưa tay liền một mực nắm chặt Tôn Vũ cổ tay, lạnh giọng nói: "Người không hiểu quy củ của bốn điểm?"

"Tê. . . Buông ra tay của ta!" Tôn Vũ đau ngược lại hít một hơi lạnh khí.

"Nói đi, các người là tới làm gì? Như quả không phải đến tiêu phí, đại môn ở bên kia, ta không có thời gian chiêu đãi các người."

Sở Bắc sắc mặt bắt đầu âm trầm xuống, âm thanh trở nên lạnh.

"Ta là một tên thương nhân, muốn nhìn người một chút Tinh La vậy. Nếu là cái kia Vậy đúng như trong video như vậy, ta muốn cùng người hợp tác."

Tôn Vũ lắc lắc bị đau cánh tay, kéo qua một cái ghế ngồi lên, nói rõ ý đồ đến.

"Cùng ta hợp tác?"

"Không sai, nhưng điều kiện tiên quyết là vậy của người đến đúng như trong video như vậy, cho nên ta muốn người cầm cho ta xem một chút."

"Không hứng thú, các người đi thôi."

Sở Bắc gõ gõ hiệu cầm đồ môn, ánh mắt đảo qua ba người, ra hiệu bọn hắn rời đi.

"Đừng vội cự tuyệt, người có lẽ không biết đạo Ta là ai, nhưng ta tại Trường Hương Nhai đưa ra một nhà cửa hàng người nhất định biết nói."

Nói đến đây, Tôn Vũ cổ hơi ngóc lên, trong mắt mang theo đắc ý, nói: "Tiệm này đúng vậy trăm sắc Mỹ Nhân!"

"Trăm sắc Mỹ Nhân là người?"

Sở Bắc nhếch miệng lên, trong lời nói mang theo một tia nghiền ngẫm.

"Như thế nào? Hiện tại có ý muốn hợp tác?"

Phát giác được Sở Bắc có biến hóa thần sắc, Tôn Vũ vẫy vẫy tay áo từ từ trên ghế đứng dậy, mang trên mặt tự tin.

"Ta cũng không nhiều lời, cho các ngươi ba giây rút ra khỏi địa bàn của ta." Sở Bắc dựng lên ba ngón tay.

"Tiểu tử ngươi làm sao nói chuyện? Chúng ta hảo tâm đến đàm phán!"

Tôn Vũ bên cạnh một gã hộ vệ quát lạnh một tiếng, hất ra quyền, hướng phía Sở Bắc khuôn mặt mà đi.

Oanh!

Một bóng người bay ngược ra sáng khoải trái, trùng điệp rơi vào An Nghi trên đường.

Ừng ực.

Nhìn thấy Sở Bắc dựng thẳng lên ba ngón tay còn sót lại một cây, Tôn Vũ nhuyển động một bên dưới cổ họng: "Đi, chúng ta đi!"

Nói xong, Tôn Vũ không quan tâm bên cạnh một tên hộ vệ khác, dẫn đầu chạy ra Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Lão ca, rất là tưởng niệm a!

An Nghi trên đường.

"Tôn quân gia, gia hỏa này cũng quá không đem chúng ta đặt ở trong mắt."

Bị Sở Bắc một quyền đánh bay tên hộ vệ kia khỏe miệng co quắp động, trong mắt mang theo tức giận.

"Đừng phiền ta, tiểu thư lời nhắn nhủ nhiệm vụ không hoàn thành, ta đang tự hỏi làm sao hồi phục đây."

Tôn Vũ thờ phào một thanh khí, từ trong ngực lấy ra thông suốt, ấn mở một cái trò chuyện Thiên Logo.

Trung thành quân gia: Tiểu thư, cùng Vạn Giới hiệu cầm đồ hợp tác đàm thất bại.

Lạc Hoa Thánh Vũ: Thất bại? Cái này sao có thể! Phóng nhãn Tây Nguyên trấn muốn cùng chúng ta hợp tác Cửa Hàng không biết có bao nhiêu, điểm lão bản kia sẽ cự tuyệt?

Trung thành quân gia: Rất kiên định cự tuyệt.

Lạc Hoa Thánh Vũ: Các ngươi có chưa nói cho hắn biết, cái này trăm sắc Mỹ Nhân là chúng ta kỳ hạ Cửa Hàng?

Trung thành quân gia: Tiểu thư, ta cũng không gạt ngài, kỳ thực bắt đầu đi, cái này Điểm Lão Bản đối với chúng ta tuy nhiên lạnh lùng, nhưng còn có thể ở chung. Nhưng vừa nghe đến trăm sắc Mỹ Nhân là chúng ta, hắn lập tức liền đến phát hỏa, còn đối với chúng ta động thủ.

Lạc Hoa Thánh Vũ: Còn động thủ? Chẳng lẽ lại hắn cùng trăm sắc Mỹ Nhân có quan hệ gì?

Trung thành quân gia: Cái này ta cũng không biết, chốc lát nữa ta liền đi hỏi một chút gì mạnh.

Lạc Hoa Thánh Vũ: Đúng, cái kia Tinh La vấy người thấy được sao? Có phải là thật hay không như trong video, phòng cháy lại phòng Thủy?

Trung thành quân gia: Tiểu thư, tại trong tiệm ta không có gặp cái kia Tinh La vấy. Còn có, chúng ta giống như đối cái này hiệu cầm đồ hiểu rõ quá ít, cái này Điểm Lão Bản tính nết tạm không nói đến, chỉ là cái kia hàng trên kệ đồ vật liền không giống bình thường.

Lạc Hoa Thánh Vũ: Làm sao cái kỳ quái pháp?

Trung thành quân gia: Có Hắc Cầu, có bụi sắt, có rau xanh, có cá tiết mực ngấn. . .

Lạc Hoa Thỉnh Vũ: Cho ngươi hai ngày, nhất định phải vì ta làm một kiện Tinh La váy tới. Không thể không nói, cái kia Tinh La váy thật sự là Mỹ đến ta. Nếu là không lấy được, ngươi biết đạo tính của ta, hừ!

Trung thành quân gia: Tiểu thư, xin ngài yên tâm! Ta liền xem như lấy cái chết bức bách, cũng phải vì ngài làm đến một kiện Tinh La váy.

Lạc Hoa Thỉnh Vũ: Lui ra đi.

Tôn Vũ thở phào một thanh khí về sau, đem thông suốt thu hồi trong ngực, liếc mắt Vạn Giới hiệu cảm đồ lông mày bắt đầu dần dần nhả lại.

"Tôn quân gia, tiểu thư bên kia nói thế nào?" Một gã hộ vệ lên tiếng hỏi thăm.

Tôn Vũ chỉ chỉ Vạn Giới hiệu cảm đồ: "Trong hai ngày, chúng ta muốn giúp nàng làm đến một kiện Tinh La váy."

"Cái gì? ! Tiểu thư chính nàng cũng coi trọng cái này Váy rồi?"

"Ngươi cũng đừng quên tiểu thư cũng yêu Mỹ a!"

"Nhưng chúng ta cùng điểm lão bản kia quan hệ còn có thể hòa hoãn sao? Hắn sẽ đem Váy bán cho chúng ta sao?"

Tôn Vũ thở dài một tiếng: "Mất dưới, vẫn là đi trước trăm sắc Mỹ Nhân tìm ra mâu đầu chỗ, về phần cái này Váy trước đó thả một chút."

...

Buổi trưa vừa tới, Sở Bắc mở ra hai con ngươi.

Thời gian dài điều tức, hắn đã thích ứng thể nội tăng thêm linh lực, đã có thể thông dong vận dụng cái này Cửu Ngu lực.

Thoáng hoạt động một phen Gân Cốt, Sở Bắc liền đứng dậy hướng về Tiểu nhà hàng nhỏ đi đến.

Đến giờ cơm, Mạc Kinh Vũ nhưng là muốn bận bịu bốn bàn đồ ăn, hắn tự nhiên muốn trước đi hỗ trợ.

"Sở đại ca, cái này sáng sớm liền bị một đám thiếu nữ vây quanh cảm giác như thế nào a?"

Mạc Kinh Vũ từ sau trù đi ra, trong lời nói trong lúc mơ hồ xen lẫn ghen tuông.

"Cửa hàng nội không gian lớn như vậy, Bách Hiểu Sanh một đại lão gia cũng tới, ta từ trước đến nay hắn dựa vào."

Sở Bắc gãi gãi đầu, ngượng ngùng cười một tiếng, tiếp theo bước nhanh về phía trước đoạt lấy Mạc Kinh Vũ khăn lau trong tay, bắt đầu thanh lý lên một cái bàn.

"Cái này hai trời sinh ý là càng ngày càng tốt, sáng sớm đến bây giờ còn không có nghỉ qua đây."

Mạc Kinh Vũ tê liệt ngã xuống trên ghế, ánh mắt dừng lại tại đang lau bàn Sở Bắc trên thân.

"Kinh Vũ a, về sau chỉ cần Sở đại ca không làm gì liền đến hỗ trợ."

Lau xong cái bàn, Sở Bắc đi đến Mạc Kinh Vũ sau lưng, hữu mô hữu dạng vì đó cảm bóp lên vai.

"Cảm ơn Sở đại ca, một hồi vì ngươi thêm đồ ăn!" Mạc Kinh Vũ xoay đầu nhìn về phía Sở Bắc, xinh xắn cười một tiếng.

"Đúng rồi, hôm nay dự định cực phẩm thức ăn là người nào?" Sở Bắc chỉ chỉ trên tường Menu, lên tiếng hỏi.

"Tạ lão gia tử còn có. . ."

Mạc Kinh Vũ còn chưa có nói xong, Nhất Hành sáu người đi vào nhà hàng.

Trong sáu người cầm đầu một tên thân mang hoa lệ trường bào ước chừng bốn mươi lăm bốn mươi sáu tuổi nam tử trung niên, chính là Lý phủ Phủ Chủ Lý Cuồng Long.

Ở tay phải bên cạnh, Lý Quảng đang lườm hung ác ánh mắt một mực tập trung vào Sở Bắc; nó tay trái bên cạnh Lý Hân, đồng dạng như thế, nhìn lấy Sở Bắc bóng lưng thẳng cần rắng.

"Kinh Vũ a, có người đến, ta đi tiếp đãi một dưới."

Thấy rõ người tới, Sở Bắc mặt lộ vẻ ý cười, di chuyển lấy bước chân đi đến Lý Quảng trước người: "Cái này đều đã tiêu sùng lên a, xem ra ngươi thoá Địch Hiệu quả cũng không tệ lắm nha."

Lý Quảng xiết chặt Quyển Đầu, hừ lạnh một tiếng.

Nhìn thấy Lý Quảng sau khi từ biệt đầu, Sở Bắc đành phải bước đi thông thả dạo bước từ, đi tới Lý Hân bên cạnh: "Như quả thời gian có thể đảo lưu, tại trăm sắc Mỹ Nhân thời điểm ngươi sẽ còn như vậy không coi ai ra gì không?"

Không đợi Lý Hân có chỗ tỏ thái độ, lý Cuồng Long cười lạnh thành tiếng: "Chúng ta tới đúng vậy khách nhân, ngươi không an bài trước chúng ta ngồi bên dưới a?"

"Khinh Vũ, giờ com khách nhân bảng danh sách có bọn hấn sao?"

Sở Bắc không để ý đến lý Cuồng Long, mà là lệch đầu nhìn về phía Mạc Khinh Vũ.

Mạc Khinh Vũ lắc đầu: "Không có bọn hấn."

Nghe vậy, Sở Bắc ngưng mắt nhìn qua lý Cuồng Long: "Nghe được đi, giờ com khách nhân bên trong cũng không có các ngươi. Hiện tại, các ngươi cái này một bọn người chiếm trong tiệm vị trí, có thể nói là đã ảnh hưởng đến chúng ta làm ăn."

Lý Cuồng Long sắc mặt âm trầm: "Ăn một bữa com còn muốn dự định?"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, từ trong ngực lấy ra thông suốt tại lý Cuồng Long trước mắt lung lay: "Chắc hẳn cái này hai Thiên ngươi nếu là nhiều dạo chơi diễn đàn, cũng sẽ biết đạo trong tiệm quy củ. Giờ com thời gian, muốn đến Tiểu nhà hàng nhỏ ăn com nhất định phải đặt trước."

"Không ăn cũng được, ta liền muốn cùng ngươi tốt nhất nói chuyện."

Lý Cuồng Long bản ý đúng vậy đến cùng Sở Bắc hảo hảo câu thông một phen, cũng không phải là vì com này đồ ăn mà đến.

Nhưng mà, Sở Bắc động tác kế tiếp lại làm hấn nổi trận lôi đình, lên cơn giận dữ.

Duy thấy đối phương cầm lấy trên bàn khăn lau, liền bắt đầu huy động lên đến đuổi bọn hấn rồi đi Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Cần rồi!"

Lý Cuồng Long một phát ổng tay áo, lạnh giọng giận mắng.

"Ta cùng ngươi không có gì để nói, trong tiệm lập tức khách tới rồi, ta không có thời gian cùng ngươi nói chuyện phiếm." Sở Bắc thần sắc lạnh lùng, như trước đang thôi táng lý Cuồng Long một đoàn người.

"Ngươi sẽ vì hành vi của ngươi trả giá thật lớn, cùng ta làm đúng người hạ tràng bình thường đều rất thảm."

Lý Cuồng Long nhìn lấy Sở Bắc, ánh mắt ngưng tụ, trong lời nói tràn ngập sự uy hiếp mạnh mẽ.

"Thật sao? Cái kia vì sao ta đến bây giờ còn sống được thật tốt đâu? Trong miệng ngươi thâm thâm bộ dáng là giống ta hiện tại như vậy sao?"

Lý Cuồng Long vừa dứt lời, nhà hàng ngoài cửa liền truyền đến trêu tức tiếng cười.

Sở Bắc theo tiếng nhìn lại, hấn mặc dù không có đem nói chuyện nam tử trung niên cho nhận ra, nhưng nam tử trung niên bên cạnh Vương Tiểu Hồ cùng Vương Nghiên Tịch hấn đều là rất quen thuộc.

"Lão ca, hai canh giờ không thấy, tiểu đệ rất là tưởng niệm a!"

Vương Tiểu Hồ Hip-Hop một tiếng, giang hai cánh tay ra, hướng về Sở Bắc ôm đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tranh phong bề ngoài đối

"Khinh Vũ, bọn hần hẹn trước không?"

Sở Bắc đẩy ra Vương Tiểu Hồ, lệch đầu nhìn về phía Mạc Khinh Vũ.

"Đương nhiên hẹn trước đến, tối hôm qua Khinh Vũ tỷ thiệp mời vừa phát, ta liền lưu lại nói đồng thời tư tin."

Không đợi Mạc Khinh Vũ mở miệng, Vương Nghiên Tịch trước Mai một bước ngồi ở trên một cái ghế, mang trên mặt vẻ đắc ý.

Nghe vậy, Sở Bắc ngưng mắt nhìn về phía Vương Bá Thiên: "Vương phủ chủ, Menu ở trên tường, ngài nhìn xem ăn chút gì."

Một bên lý Cuồng Long nhìn thấy Sở Bắc đối Vương Bá Thiên hữu hảo thái độ, lông mày góc không ngừng mà co rúm, tràn ngập Nộ Hóa.

"Người chính là Vạn Giới hiệu cầm đồ lão bản? Gần nhất tại trong diễn đàn thế nhưng là rất hòa a!"

Vương Bá Thiên cũng không có vội vã gọi món ăn, mà là trên dưới đánh giá đến Sở Bắc, trong hai con người lộ ra vẻ tán thành.

"ta liền một làm buôn bán nhỏ, cũng không muốn như thế thu hút sự chú ý của người khác a! Nhưng ai có thể ngờ tới, đánh mấy cái Tiểu du côn mà còn bị đập xuống tới truyền đến trong diễn đàn."

Sở Bắc thờ dài một tiếng, trên mặt lộ ra không thể nào.

"Người người người. . ."

Nghe được Sở Bắc lời nói, Lý Quảng hàm răng cắn đến cách cách rung động, trong mắt lóe một cổ vô pháp ngăn chặn Nộ Hóa.

"Lão Lý, người làm sao còn không dẫn bọn hần rời đi? Người đã ảnh hưởng đến chủ quán làm ăn biết đạo không?"

Vương Bá Thiên xoay xoay người, quơ quơ ống tay áo, trêu tức nhìn lấy lý Cuồng Long.

"Nhìn người có thể được ý đến khi nào!"

Lý Cuồng Long cười lạnh một tiếng, trong ánh mắt mang theo âm hiểm.

"Đạp đạp đạp đạp!"

Tại lý Cuồng Long cùng Vương Bá Thiên hai người tranh phong bề ngoài đối lúc, ngoài cửa truyền đến một loạt tiếng bước chân cùng đàm tiếu âm thanh.

"Công Tôn huynh, cảm ơn người đem ta cũng mang lên. Cái giờ này mà đến Tiểu nhà hàng nhỏ, nhất định lại có thể nhìn thấy trên trần đại nhân vật."

"Vân huynh, lấy quan hệ giữa chúng ta còn nói cái gì ạ. Lại nói, người đã tới qua một lần bữa ăn này quán, xác định vững chắc biết đạo nào đồ ăn vị đạo càng tốt hơn, còn muốn mời người gọi món ăn đây."

"Đúng đây, tuy nhiên chúng ta ăn không nổi cực phẩm thức ăn nhưng này chút phổ thông thức ăn chúng ta có thể buông ra ăn, điểm ấy món ăn nhiệm vụ liền giao cho người."

"Đã các người tin được ta cái kia nhiệm vụ này ta tiếp xuống. Không thể không nói, Mạc lão bản tay nghề phi thường tốt."

Nương theo lấy nói chuyện với nhau âm thanh, bốn bóng người xuất hiện ở Sở Bắc trong tầm mắt, trong đó có một người Sở Bắc còn nhận biết, Thiên Tầm xảo Khoai Tây, Vân Thiên.

"Mạc lão bản, hiệu cầm đồ Ca., ta lại tới. . ."

Vân Thiên vừa đi vào nhà hàng, gào to âm thanh còn không có rơi bên dưới liền ngơ ngác đứng thẳng, hai mắt tròn tròn vo.

"Vương phủ chủ!"

"Lý phủ chủ!"

Vân Thiên sau lưng ba người cũng nhận ra trong nhà hàng hai vị đại nhân vật, từng cái miệng miệng há to lớn, ánh mắt không ngừng tại lý Cuồng Long cùng Vương Bá Thiên chỉ ở giữa hoán đổi.

Bốn người sững sốt sau một hồi khá lâu, lẫn nhau bề ngoài liếc mắt một cái, đi dạo, tản bộ phạt bắt đầu đi ra ngoài cửa.

"Công Tôn huynh, hôm nay cơm này chúng ta còn có thể ăn không?"

"Cái này từ Vân huynh quyết định đi! Thật không nghĩ tới hôm nay đại nhân vật lại là cái này hai vị Phủ Chủ, bọn hần thế mà cùng đi!"

"Từ ta quyết định? ta cũng không biết đạo a!"

Trong lúc nhất thời, Vân Thiên bốn người đưa mắt nhìn nhau.

Lý Cuồng Long cùng Vương Bá Thiên quan hệ bất hòa chuyện này, đừng nói là bọn hắn, trên trần tiểu hải tử đều biết nói.

Nếu là bọn họ hai người thật đều tại cái này Tiểu nhà hàng nhỏ dùng cơm, cái này dùng cơm phân bốn phía không chừng muốn quý dị thành cái dạng gì, tất nhiên tràn ngập mùi thuốc súng nồng nặc.

"Vân huynh, bốn người các ngươi làm sao đứng ở ngoài cửa không đi vào a?"

Lại có Nhất Hành bốn người đi qua Thái thị lò rèn, hướng về Tiểu nhà hàng nhỏ mà đến.

"Xuyt!"

Vân Thiên chỉ chỉ trong nhà hàng, hướng phía cách đó không xa bốn người làm cái im lặng thủ thế.

Trong nhà hàng, Sở Bắc mắt liếc ngoài cửa Vân Thiên bốn người, trong lòng đã có số.

Khi dưới, hắng giọng một cái, lạnh lùng nhìn lấy Lý Cuồng Long: "Mang theo người người lập tức rời đi! Các ngươi đã hù đến khách nhân của ta!"

Lý Cuồng Long liếc mắt ngoài cửa, mày nhăn lại: "ta nếu là không chịu đi đâu? Không phải ở chỗ này ăn một bữa đâu?"

"Không đi? Vậy thì tốt quá a, ta có thể hoạt động hoạt động Gân Cốt."

Sở Bắc cười, đem khăn lau trong tay ném vào trên bàn, néo néo quyền, lớp bộp thanh thúy thanh vang lên.

"Bảo hộ lão gia!"

Nhìn thấy Sở Bắc động tác, lý Cuồng Long sau lưng ba tên hộ vệ nhanh chóng tiến lên, song song nằm ngang ở Sở Bắc trước người.

Trong khoảnh khắc, trong nhà hàng bầu không khí trở nên khẩn trương lên.

"Công Tôn huynh, không xong!"

Ngoài cửa Vân Thiên đã nhận ra trong nhà hàng dị thường, vội vàng đi vào: "Hiệu cảm đồ Ca., cái này bỗng nhiên mà chúng ta không ăn, chúng ta về sau có cơ hội lại đến. Còn cái này dùng cơm cơ hội, liền để cho Lý phủ chủ đi."

Sở Bắc nhìn lấy Vân Thiên lắc lắc đầu, về sau sắc mặt băng lạnh lên, ánh mắt lần nữa rơi về tới lý Cuồng Long trên thân: "Trong vòng năm giây, các ngươi như không rời đi, liền đợi đến bị ta mời đi ra ngoài đi!"

'Mời' chữ bị Sở Bắc cắn cực nặng, đồng thời không quên mở ra thủ chương, đem năm ngón tay khép lại.

"Cha, chúng ta hay là đi thôi! Anh hùng không ăn thiệt thòi trước mắt, gia hỏa này căn bản sẽ không bận tâm thân phận của ngươi, hắn thật sẽ động thủ."

Lý Quảng giật giật lý Cuồng Long áo góc, hắn biết đạo Sở Bắc chiến lược, bọn hắn mang cái này ba tên hộ vệ đều không phải là đối phương một chiêu chi địch.

Nhìn lấy Sở Bắc ngón tay một cây cây roi dưới, lý Cuồng Long hung hăng trợn mắt nhìn một chút, tiếp theo quay người: "Chúng ta đi!"

Vân Thiên bốn người một mặt kinh ngạc nhìn Sở Bắc, bọn hắn không ngờ tới đối phương thế mà thật là có can đảm đem lý Cuồng Long cho đuổi đi!

Lý Cuồng Long nhưng là trấn trên đại nhân vật a, nhưng bọn hắn trước mắt hiệu cảm đồ Ca, thế mà một chút mặt mũi cũng không cho, trực tiếp dùng vũ lực bức bách.

"Hiệu cảm đồ Ca., người thực ngu!"

Quét mắt lý Cuồng Long bóng lưng rời đi, Vân Thiên khóe miệng co quắp động, hướng phía Sở Bắc giơ ngón tay cái lên.

"Nhanh đừng đứng đây nữa, tiến đến ngồi hạ điểm đồ ăn đi!"

Lý Cuồng Long một đoàn người sau khi đi, Sở Bắc lần nữa cảm lấy trên bàn khăn lau, bình tĩnh sắc mặt biến mất không thấy gì nữa, miệng góc cũng đã phủ lên ý cười.

Vừa dứt lời, ngoài cửa lại có bốn người đi đến, trên mặt đồng đều mang theo hoang mang không hiểu.

"Vân huynh, vừa mới đây không phải là Lý phủ chủ sao? Nổi giận đừng đừng liền rời đi, nhìn dáng vẻ của hắn rất không cao hứng a!"

"Mã huynh, chuyện này chúng loại cơm nước xong xuôi chúng ta lại cùng người nói đi."

Vân Thiên cười khỏ lắc lắc đầu, liền xem như phở thông người dân ăn một bữa cơm bị chủ quán đuổi đi cũng sẽ không cao hứng đi, chớ nói chi là lý Cuồng Long cái này chủng loại người có địa vị.

Ngựa trắng điểm một cái đầu, khi ánh mắt của hắn quét đến Vương Bá thiên thời, lập tức sắc mặt khẽ giật mình, trong mắt mang theo kinh ngạc.

"Vương phủ chủ, ngài tốt!"

"Các người không cần câu nệ, tới chỗ này đều là ăn cơm."

Vương Bá Thiên giải trừ nét mặt hăm hờ, cùng Vân Thiên bọn người chào hỏi.

"Lão cha, chúng ta có hay không có thể gọi món ăn rồi? ta đều đói bụng lắm, giống như ném thử Tử Y tử có thụ tôn sùng cực phẩm thức ăn."

Vương Nghiên Tịch liếm môi một cái, ánh mắt dừng lại ở trên tường Menu bên trên.

"Không vội."

Vương Bá Trung Quốc lấy Vương Nghiên Tịch khoát tay áo, tiếp theo nhìn về phía Sở Bắc: "Lý Cuồng Long thế nhưng là cái lòng dạ hẹp hòi người."

Sở Bắc cười nhạt một tiếng: "Đã nhìn ra."

"Người đã triệt để đắc tội hắn, hắn tất nhiên sẽ tùy thời trả thù người. Mà ta cùng hắn lại là đối địch quan hệ, có hứng thú hay không hợp tác, cùng một chỗ diệt trừ hắn?"

Nói xong, Vương Bá Thiên miệng góc hơi lên một vòng đường cong, trong mắt mang theo một tia tinh minh.

Sở Bắc giang tay ra: "Chuyện của các người, ta không hứng thú tham dự, ta chỉ là cái nhỏ nhỏ người làm ăn."

"Ách?"

Nghe được Sở Bắc trả lời, Vương Bá Thiên sững sờ, hắn không nghĩ tới đối phương thế mà cự tuyệt.

Hắn thấy, đây không thể nghi ngờ là một cái cả hai cùng có lợi hợp tác.

Hắn có thể không ràng buộc đạt được Công & Thủ đoạn, mà đối phương cũng có thể mượn hắn chỉ thủ diệt trừ lý Cuồng Long từ mà rơi vào cái an nhàn.

"Thật không cân nhắc một bên dưới?"

"Không cân nhắc. Không biết ngài muốn ăn chút gì?"

Lần nữa đạt được trả lời khẳng định, Vương Bá Thiên cười cười xấu hổ, ngược mắt nhìn về phía Menu.

【PS: Số lượng từ cũng 14 vạn, điểm xuất phát cũng đạt tới 6000. Hoàn toàn chính xác, tiền kỳ bởi vì muốn nặng miêu tả Tây Nguyên trần người và sự việc, khả năng có độc giả cảm thấy không có gì kích tình, liền thả ở đầu nuôi. Cũng không biết bao nhiêu người có thể hôm nay nhìn thấy đoạn này văn tự.

Có thể nhìn thấy, Tàn Huyết chỉ có thể vì các người dâng lên Tiểu Hoa hoa, một số Lão Độc Giả cũng theo tới rồi, cảm ơn.

Nhìn qua Lão Thư người, đều biết rằng ta quyền sách trước bố cục mở quá lớn, đến đằng sau, gần như không quản cảnh giới gì đánh nhau đều một cái miêu tả, rầm rầm rầm . .

Đây cũng là ta quyền sách này quyết định trước viết xong bố cục, người thiết nguyên nhân.

Cho dù quyền sách này đến lên giá thời điểm, nhào, nhưng ít ra bố cục còn tại khổng chế của ta bên trong, ta có thể một mực tiếp tục viết, không đến mức quá quá lãng phí lực.

Nếu là có cơ hội, một ít lời ta đặt ở Tam Giang cảm nghĩ bên trong lại nói.

Kịch thâu một dưới, sáng nay Tôn Hầu Tử từ trong viên đá đục tới!

Tàn Huyết cam đoan, bài này càng về sau càng đặc sắc.

Suýt nữa quên mất, ta là cầu phiếu đề cử. Phiếu đề cử hơi ít, mong rằng mọi người động động ngón tay, Tàn Huyết cảm ơn.

Những cái kia nhìn qua Lão Thư, đại nhân không kịp tiểu nhân qua, cũng liền đừng so đo ta Lão Thư quít canh chuyện, ta tiếp tục Bỏ Phiếu có được hay không.

Sau cùng thanh minh: Quyển sách Thủ Phát tại Khởi Điểm Vững đứng, cách con đường hướng QQ Trình Duyệt, QQ đọc đọc giả gửi lời thăm hỏi.

Bởi vì trước hai Thiên QQ Trình Duyệt cái kia bên cạnh đứng đầu Tân Thư đề cử, đang học nhân số cũng vượt qua năm ngàn , bên kia, cũng ném tặng phiếu đề cử thôi, lov Eyou.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Thời gian cấp bách

"Một phần cháy hương nướng Thanh Lân lát cá, một phần Thủy nấu Thanh Lân cá, một bát Thanh Lân lát cá đậu hũ canh."

Vương Bá Thiên điểm ba Đạo Cực phẩm thức ăn về sau, ánh mắt chuyển dời đến phổ thông món ăn, cũng điểm ba nói.

"Vương phủ chủ, các người ngồi một lát."

Vương Bá Thiên Tam người sau khi ngồi xuống, Sở Bắc lại hỏi thăm về Vân Thiên, ngựa trắng hai bàn người.

"Khinh Vũ tỷ, chúng ta là trước hết nhất đến, nhớ kỹ cho chúng ta trước làm a!"

Vương Tiểu Hồ vuốt vuốt đôi đũa trong tay, hắng giọng một cái hướng phía hậu trù hô một tiếng.

"Lão đệ, ta như nhớ không lầm, người thế nhưng là rất ghét bỏ cái này cực phẩm thức ăn."

Tiểu nhà hàng nhỏ đánh ra cực phẩm thức ăn cái này cực đầu lúc, Sở Bắc liền mời qua Vương Tiểu Hồ ăn xong một bữa, làm sao đối phương ghét bỏ giả cả quá tối, không chút do dự cự tuyệt.

Nghe được Sở Bắc lời nói, Vương Tiểu Hồ ngượng ngùng cười một tiếng: "Lão ca, người trí nhớ thế nào lại tốt như vậy chứ? Đây chính là công khai ghi giả, không thể làm thật chúng ta!"

Nghe vậy, Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng, vỗ nhẹ nhẹ Vương Tiểu Hồ vai: "Người nên may mắn, hôm nay không là một người tới."

Vương Tiểu Hồ gãi gãi đầu, cười ngây ngô trong chốc lát, nói: "Cái giờ này không phải có bốn bàn sao? Còn có một bàn người đâu?"

"Không nghĩ tới mới gần ngủ mấy ngày, lão đầu tử ta lại đến cái này Tiểu nhà hàng nhỏ ăn cơm đều muốn hẹn trước nha!"

Vương Tiểu Hồ vừa dứt lời, một đạo hơi có vẻ già nua tiếng cười to từ ngoài cửa vang lên.

Trong nhà hàng cả đám theo tiếng kêu nhìn lại, duy gặp một tên hai tóc mai ban Bạch lão già gầy gò chậm rãi đi đến.

Ngay sau đó một tên ước chừng mười bốn mười lăm tuổi thân mang một bộ Tử Y Thiếu Nữ, còn có một người đàn ông tuổi trung niên cũng đi đến.

"Người này rất quen thuộc a, luôn cảm giác giống như ở đâu gặp qua!"

"ta cũng có loại cảm giác này, liền là nghĩ không ra hẳn là ai."

Tại ngựa trắng một bàn nhỏ giọng thảo luận lão già gầy gò là ai thời điểm, Vân Thiên đã hai mắt thẳng băng, trông mắt trừng tròn vo.

Về phần Vương Bá Thiên Tam người, tại lão già đi vào nhà hàng trước tiên đã từ trên ghế đứng lên, trong mắt nhao nhao mang theo kinh ngạc.

"Tạ Gia Gia." Vương Tiểu Hồ, Vương Nghiên Tịch hai người đồng thời mở miệng, thân mật kêu một tiếng.

"Tạ lão gia tử, không nghĩ tới cuối cùng này một bàn là của ngài a!"

Vương Bá Thiên miệng góc mang theo ý cười, tiến lên một bước đỡ lấy Tạ Chính Đức ngồi ở trên một cái ghế.

"Tiểu Vương a, người bây giờ sinh ý là càng làm càng lớn a! Tuy nhiên cùng Tiểu Lý tên kia quan hệ cũng càng ngày càng cứng, thật không biết đạo các người ai có thể chống đến sau cùng."

Tạ Chính Đức bung lên trên bàn trà Thủy thăm giọng một cái, thăm thăm thờ dài một tiếng.

"Tiểu Hồ Ca,, nghiên tịch tỷ."

Tại Tạ Chính Đức cùng Vương Bá Thiên Nhân trò chuyện thời điểm, tạ vận đã đi tới Vương Tiểu Hồ cùng Vương Nghiên Tịch bên cạnh.

"Nửa năm không thấy, người đều đã trở mã đến như thế thủy linh đây này!"

Vương Nghiên Tịch kéo qua một cái ghế, ra hiệu tạ vận ngồi xuống.

"Nghiên tịch tỷ, người làm sao không mặc Tinh La váy ra môn a? Váy như vậy Mỹ." Tạ vận đi lòng vòng con người, chậm rãi ngồi xuống ghế.

Vương Nghiên Tịch chỉ chỉ hậu trừ chính đang bận rộn Mạc Kinh Vũ: "Cái này kiện thứ nhất Tinh La váy, hiệu cầm đồ Ca, đưa cho Kinh Vũ tỷ. ta là tới ăn cơm, vận nhất cùng nàng đựng áo làm đâu? Nhưng ai biết, Kinh Vũ tỷ nàng cũng không có mặc Tinh La váy."

"Nguyên lai là dạng này a."

Tạ vận vừa mới điểm đầu, Vương Tiểu Hồ khoe môi vênh lên, bổ sung nói: "Kỳ thực đi, Lão Tỷ nàng là minh bạch một cái đạo lý mới không mặc Tinh La váy."

"Tiểu Hồ Ca,, đạo lý gì a?" Tạ vận trừng mắt nhìn, không hiểu nhìn lấy Vương Tiểu Hồ.

Vương Nghiên Tịch cũng giống như thế, trong ánh mắt mang theo hiếu kỳ, chờ đợi lấy Vương Tiểu Hồ lời kế tiếp.

Vương Tiểu Hồ vội ho một tiếng, cố ý kéo thất ngôn từ: "Đạo lý này đúng vậy —— đựng áo không đáng sợ, ai xấu ai xấu hử!"

"Tiểu Hồ, người muốn chết! !"

Một tiếng gầm thét, cũng may Vương Tiểu Hồ lách mình nhanh, hiểm lại càng hiểm tránh đi Vương Nghiên Tịch Quyền Đầu.

"Tạ lão gia tử, tôi có chút trễ a!"

Sở Bắc bên hông buộc lấy tạp dề, một tay cầm khăn lau một tay bụng món ăn từ sau trừ đi ra.

"Hiệu cầm đồ Ca,, chúng ta lại gặp mặt."

Tạ vận từ trên ghế đứng dậy, hướng phía Sở Bắc phát phát tay.

"Là người! Người sẽ không phải là Tạ lão gia tử cháu gái chứ?"

Sở Bắc đối tạ vận vẫn rất có ấn tượng, buổi sáng đám kia Thiếu Nữ trung niên linh một cái nhỏ nhất.

"Đúng, gia gia nói nhà này nhà hàng cực phẩm thức ăn không chỉ có vị đạo phi thường tốt còn có thể cường thân kiện thể đây." Tạ vận nheo lại tầm mắt, hai đầu lông mày treo ý cười.

"Tạ lão gia tử, ngài cái này tôn nữ đều đều đối, nhanh lên đồ ăn đi!"

Nói xong, Sở Bắc đem trong tay một bàn cháy hương nướng Thanh Lân lát cá bụng đặt ở Vương Bá Thiên trên bàn.

"Thơm quá a! Lão cha, ta cùng Lão Tỷ trước chạy."

Vương Tiểu Hồ chớp mũi run run, nhanh chóng cầm lấy đôi đũa trên bàn, kẹp một mảnh thịt cá ném vào trong miệng.

"Tiểu Hồ Ca,, vị đạo như thế nào a?"

Tạ vận tròn tròn hai mắt, nuốt một cái miệng Thủy.

"Ồ ó ó. . . Non, trượt, ăn ngon."

Vương Tiểu Hồ từ từ nhắm hai mắt, trong miệng hừ hừ, biểu tình kia đừng đề cập có bao nhiêu dễ chịu.

"Người cái này ăn bề ngoài thật làm người buồn nôn!"

Vương Nghiên Tịch lạnh hừ một tiếng, đưa tay liền cho Vương Tiểu Hồ một cái đầu băng.

"Úc, thoải mái!"

"Người còn thoải mái? Có phải hay không ngại ta Bạo Khởi quá nhẹ?"

Nhìn thấy Vương Nghiên Tịch lại giơ tay lên, Vương Tiểu Hồ xê dịch cái ghế vội vàng lên tiếng nói: "Lão Tỷ, ta không phải nói ngại đánh cho thoải mái! Là con cá này thịt, đúng như Từ Y tỷ nói, nó ăn vào trong bụng cả người đều sẽ trở nên ẩm áp."

Nói xong, Vương Tiểu Hồ lại kẹp một mảnh thịt cá ném vào trong miệng.

... ..

Giờ Mùi.

Sở Bắc cầm mười cái Linh Tệ từ nhỏ nhà hàng nhỏ đi ra, hướng Vạn Giới hiệu cầm đồ mà đi.

Hôm nay là nhiệm vụ kỳ hạn sau cùng một ngày, hần nhất định phải đem tu vi đột phá đến Linh Sĩ Tam Tinh đem nhiệm vụ hoàn thành.

Nhiệm vụ thất bại, cái này Vạn Giới hiệu cầm đồ hệ thống tuy không có đối với hần tạo thành thực chất tính thương tổn, nhưng lại trong sáu tháng sẽ không lại Dẫn Đạo hần.

Răng rắc, cửa mở.

Vừa tiến vào hiệu cầm đồ, Sở Bắc liền không kịp chờ đợi đi tới Nhất Hào rút thưởng cơ phía sau, đem trong tay mười cái Linh Tệ theo thứ tự đầu nhập vào lên tiếng.

Trong khi ném xong quả thứ năm Linh Tệ lúc, thể nội một tiếng vang trầm, tiếp lấy trong bụng dâng lên một cỗ dòng nước ấm lao ngược lên trên.

Loại cảm giác này hần quá mức quen thuộc, đây là triệu chứng đột phá!

Tu Vũ một đường, càng về sau càng khó.

Hoàng Thiên Cương tu luyện tới hơn sáu mươi tuổi, nếu không phải có Thanh Lân cá cùng Thủy Tâm món ăn trợ giúp, tu vi của hần còn dừng lại tại Linh Sĩ Cửu Tinh đây.

Tu vi như vậy, tại Tây Nguyên trấn đã là bên ngoài Đệ Nhất Cường Giả!

Sở Bắc vẫn là Linh Đồ lúc, từ Nhất Tinh lên tới Lưỡng Tinh cần hai cái Linh Tệ, Lưỡng Tinh lên tới Tam Tinh cần ba cái Linh Tệ. Bát Tinh lên tới Cửu Tinh cần chín cái Linh Tệ.

Nhưng đến Linh Sĩ, từ Nhất Tinh lên tới Lưỡng Tinh cần hai mươi mai Linh Tệ, Lưỡng Tinh lên tới Tam Tinh cần ba mươi mai Linh Tệ. Bát Tinh lên tới Cửu Tinh cần chín mươi cái Linh Tệ!

Nói cách khác, hần muốn muốn hoàn thành nhiệm vụ, hết hạn đến hôm nay một khắc cuối cùng, hần nhất định phải còn muốn hướng may mắn rút thưởng cơ bên trong đầu nhập 50 mai Linh Tệ!

"Thời gian cấp bách a!"

Sở Bắc thở phào một thanh khí, cầm trong tay còn lại phía dưới Ngũ Mai Linh Tệ cũng đầu nhập vào lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Tôn Hầu Tử xuất thế!

"Leng keng!"

Sở Bắc khoanh chân ngồi xuống ghế, ngay tại nó chuẩn bị thích ứng thể nội một tượng chi lực lúc, trong đầu vang lên một đạo như dòng chảy róc rách thanh âm nhắc nhở.

Sau một khắc, bảng Trung Tây du lịch Vị Diện bốn chữ lớn sáng lên kim sắc quang mang.

"Tây Du Vị Diện kêu gọi?"

Sở Bắc kinh ngạc qua đi, Thần Thức nhất động, lựa chọn ẩn mở Vị Diện.

Trong khoảnh khắc, một đoạn gấp rút bất lực âm thanh tại Sở Bắc trong đầu vang lên.

"Ta muốn đi ra ngoài, ta muốn đi ra ngoài a! Ta không muốn lại vây ở chỗ này, có ai có thể cứu cứu ta à!"

"Người là người phương nào? Không tri ngộ đến phiền toái gì?"

Sở Bắc chỉ chọn một lần cái nút, tiến hành Vị Diện trò chuyện.

Ở kiếp trước, hần thân ở Hoa Hạ, thế nhưng là biết rõ cái này Tây Du Ký bên trong nguy hiểm, các loại Đại Yêu hoành hành.

Vạn nhất phía bên nào xin giúp đỡ người là cái Đại Yêu, mà hần lại liền chút hai lần cái nút trực tiếp tiến vào Vị Diện xuất hiện ở đối phương trước người.

Cái này kết quả không thể đoán được a!

Thật đến lúc đó, không chừng giao dịch còn chưa hoàn thành, toàn bộ người đã bị ăn cốt đầu không còn sót lại một chút cặn.

"Bên ngoài là có người hay không! Nhanh trợ ta một chút sức lực, để ta ra ngoài! !"

Một bên khác xin giúp đỡ người tựa hồ nghe đến Sở Bắc âm thanh, lời nói trong nháy mắt trở nên kích động vạn phần.

Tây Du Vị Diện.

Mở tới trong vòm trời một đạo đạo lôi điện trực tiếp bổ dưới, ở tại phía dưới là nhìn một cái Vô Nhai đại hải.

Bờ biển, có Nhất Sơn tên là Hoa Quả Sơn.

Hoa Quả Sơn đỉnh, chính đứng vững vàng một khối cự đại Sơn Thạch, Sơn Thạch bốn phía tràn ngập mông lung chi khí, một đạo đạo mảnh lớn lên thiểm điện thỉnh thoảng từ nó bên cạnh xẹt qua.

Giờ phút này, núi trong đá chính co ro một cái đầy người tóc vàng con khỉ.

Xác thực nói, cái con khỉ này chính cong cong thân thể Thân Thể căng cứng, nhìn nó bộ dáng giống tại Tụ Lực , chờ đợi lấy cái gì.

"Uy! Người còn ở bên ngoài sao? Ta đã chuẩn bị sẵn sàng!"

Trong tiệm cảm đồ, Sở Bắc nghe con khỉ lời nói, nhúu nhúu mày đầu, truyền âm nói: "Người đến tột cùng là ai? Hiện tại thân chỗ phương nào?"

"Ta là ai? Ta không biết nói. Ta vừa mở ra mắt, liền bị vây ở chỗ này! Người nếu là có thể cứu ta ra ngoài, ta đem bên cạnh một gốc Tiên Chi tặng cho người!"

"Tiên Chi?"

Sở Bắc ni non một tiếng, lâm vào đang do dự, Tây Du Vị Diện bên trong thiên tài địa bảo còn nhiều, hần cũng không có hoài nghi đối phương lời nói chân thực tính.

"Phú quý hiểm trung cầu!"

Liên tục xoắn xuýt qua đi, Sở Bắc làm ra quyết định, liền chút hai lần cái nút.

Sau một khắc, Sở Bắc trước mắt một trận choáng váng, tiếp lấy Kỳ Thân trước xuất hiện một cái đen nhánh khe, khe bên trong cự đại Hấp Lực trực tiếp đem lôi kéo đi vào.

"Ba trường sáu thước cao năm tấc, hai trường bốn thước bốn phía tròn, cái này. . . Đây là Tiên Thạch!"

Hoa Quả Sơn đỉnh, Sở Bắc đánh giá trước mắt Sơn Thạch, cùng Tây Du Ký bên trong Tiên Thạch kích thước làm một bên dưới so sánh, cả người nhất thời ngáy dại!

"Đừng nói thầm! Ta chuẩn bị xong, người chuẩn bị xong chưa? Tốt, chúng ta liền bắt đầu đi!"

Nghe Tiên Thạch bên trong truyền ra âm thanh, Sở Bắc lấy lại tinh thần, tiếp theo hai mắt bốc lên tinh quang, vòng quanh Tiên Thạch bắt đầu đánh giá.

Nơi này đầu trang thế nhưng là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không a!

"Người ngược lại là nói chuyện a! Chỉ cần người có thể cứu ta ra ngoài, ta liền đem ta bên cạnh Linh Chi cho người!"

Bên tai bên cạnh vang lên con khi dồn dập lời nói, Sở Bắc vội vàng bình phục bên dưới tâm tình kích động, vội ho một tiếng: "Đại Thánh, người cần ta làm thế nào?"

"Đại Thánh? Người là đang gọi ta sao?" Sơn Thạch bên trong truyền ra một đạo hoang mang không hiểu âm thanh.

Sở Bắc cười bỏ qua, Tôn Hầu Tử còn không có xuất thế, Đại Thánh cái này danh xưng còn không có rơi trên đầu hắn.

"Người cần ta làm thế nào?"

"Khôn ở của ta cái đồ chơi này, mỗi lần ta đều chỉ thiếu một chút liền có thể đem đánh vỡ, chỉ cần người bên ngoài đầu cũng cho nó đến bên trên một kích liền tốt!"

"Vậy thì tốt, ta ngược lại đếm ba tiếng, sau cùng một tiếng rơi dưới, chúng ta cùng một chỗ dùng lực!"

Vừa mới nói xong, Sở Bắc thân thể khom người xuống, Quyền Đầu nắm chặt, một tượng chi lực ngưng tụ cùng quyền diện.

"Ba! Hai! Một!"

Cái cuối cùng âm tiết rơi dưới, Sơn Thạch bên trong Kim khi trong hai con người bắn ra một đạo tinh quang, tứ chi chấn động mạnh một cái.

Cùng lúc đó, Sở Bắc cũng một quyền đánh ra, tiếng xé gió hô hô rung động.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Sơn Thạch lắc lư.

"Vô dụng sao?"

Sở Bắc nỉ non âm thanh vừa dứt, bốn phía lập tức như là sơn băng địa liệt, bắt đầu kịch liệt đung đưa.

Ngay sau đó, găm lên giận dữ, trên núi đá không Quang Vũ bay múa, Thần Hà khắp trời.

Răng rắc!

Sơn Thạch vỡ ra, vết nứt chỗ một vết kim quang xông thẳng tới chân trời.

"Ta rốt cục ra đến rồi! !" Một đạo tiếng kêu hưng phấn quanh quẩn trên không trung.

"Thật không nghĩ tới cái này Tôn Hầu Tử lại là ta thả ra."

Nhìn qua đang đảo cùng đầu, vô cùng kích động con khi, Sở Bắc miệng góc hơi giương lên phát ra một tiếng cảm khái.

"Người chính là vừa mới cứu ta đi ra người?"

Con khi một cái cùng đầu đi vào Sở Bắc trước người, gãi gãi đầu bắt đầu đánh giá.

"Không tệ, ta là người xuất thế thấy người đầu tiên." Sở Bắc điểm một cái đầu, cười nhạt một tiếng.

Đạt được Sở Bắc trả lời, con khi lắc lắc cái đuôi thật dài, lại là một cái cùng đầu về tới nguyên bản Sơn Thạch vị trí.

Tại một trận tìm kiếm về sau, con khi từ vỡ vụn hòn đá bên trong lấy ra một cái chỉ có to như nắm tay Tiên Chi.

"Cái này vốn là chuẩn bị lưu cùng với chính mình ăn, hiện tại đưa người!"

Sở Bắc tiếp nhận con khi trong tay Tiên Chi, đồng thời từ trong ngực móc ra một trương Tinh Táp: "Chúng ta lần thứ nhất giao dịch hoàn thành, cái này Tinh Táp người hào hào thu về."

"Thứ này có làm được cái gì?"

Con khi vuốt vuốt Tinh Táp, trong mắt mang theo vẻ tò mò.

"Ta họ Sở tên bắc, một cái đặc thù lục địa người làm ăn, người có thể gọi ta Sở lão bản. Vừa mới vì người bói một quẻ, Tương Lai có thể nói rất là long đong. Có tờ tinh tấp này, về sau người mặc kệ gặp được vấn đề gì đều có thể thông qua nó tìm kiếm được ta."

Nói đến đây, Sở Bắc dừng một chút, quơ quơ ống tay áo: "Chỉ cần người một kêu gọi, ta liền sẽ trước tiên đuổi tới bên cạnh của người."

Con khi điếm một cái đầu, một bộ như có điều suy nghĩ bộ đáng.

"Sở Bắc, Sở lão bản?"

Con khi nhìn lấy Sở Bắc lăm lăm một tiếng, về sau cào quai hàm 撻 tại: "Cái kia ta kêu cái gì tốt đâu?"

"Tên của ngươi?"

Sở Bắc khước môi nhếch lên ý cười, về sau chỉ một cái phương hướng: "Tiến về Tam Tinh Động, tìm Bồ Đề Tổ Sư! Hắn không chỉ có sẽ vì ngươi đặt tên, sẽ còn dạy ngươi pháp thuật."

"Bồ Đề Tổ Sư? Ta cái này đi tìm hắn!"

Mất thấy con khi liền muốn ly khai, Sở Bắc vội vàng ngăn cản hắn, cười nói: "Ồ trước đó, ngươi hẳn là đi trước tìm nhà, nó tên là Thủy Liêm Động!"

"Thủy Liêm Động ở đâu?"

"Ngay tại chân ngươi bên dưới trên ngọn núi này."

Con khi lời nói vừa dứt, Sở Bắc đã bắt đầu chui vào đến vòng xoáy đen kịt bên trong, âm thanh cũng biến thành phiêu miểu khó tìm.

Vạn Giới hiệu cảm đồ.

Sở Bắc thân ảnh từ khe bên trong tung bay dưới, vừa ngồi trở lại đến trên ghế, nó trong đầu liền tuần tự vang lên ba đạo hệ thống âm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Gia cường phiên bản Tinh La vảy

"Lần này là thế giới kia Mặt Nhật Vị Diện sao "

Sở Bắc nói thầm một tiếng, nó thức hải bên trong bảng nhất bên trái của Tây Du Ký Vị Diện phía dưới lại nhiều cái Resident Evil Vị Diện

Lại nhìn bảng nhất bên dưới góc, Vị Diện giá trị bên cạnh số tự từ 2 biến thành 3.

"Đây chính là Vị Diện rút thương giới chỉ?"

Sở Bắc đánh giá ngón giữa tay trái bên trên hiện ra điểm điểm bạch quang không biết loại tài liệu nào chế thành giới chỉ, Suru Tác nó hệ thống đưa cho tin tức.

Biết được sử dụng nguyên lý về sau, Sở Bắc Thần Niệm nhất động.

Trong khoảnh khắc, một cái cự đại màn hình giả lập từ trong giới chỉ chui ra.

Cái này màn hình giả lập chỉ có Sở Bắc một người có thể nhìn thấy, tại trên của hắn là lít nha lít nhít ẩn có văn tự đồ án, lại không đoạn đổi mới lấy.

"Ảnh hình Chiến Y, biên bức chiến xa, Tia laser Súng máy, sóng ánh sáng lơ lửng khải giáp, thời gian lưu trữ "

Sở Bắc khước miệng co quắp động, ngơ ngác nhìn màn hình giả lập bên trên nhiều vô số kẻ đồ án, ánh mắt cuối cùng đứng tại phải bên dưới góc bắt mắt số tự bên trên.

Số tự 3, cái này đại biểu cho hắn có ba lần kiểm tra bộ phận cơ hội!

"Móa, những này mới thật sự là bảo bối a!"

Sở Bắc nhuyển động một bên dưới cổ họng, lại quét mắt bên cạnh rút thương cơ, không khỏi nói một câu xúc động.

Đáng tiếc là, cái này rút thường giới chỉ chỉ có tại vị diện khác lúc mới có thể bắt đầu dùng!

"Đúng rồi, còn có khen thưởng!"

Sở Bắc trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, ánh mắt như ngừng lại trên kệ áo.

Giờ phút này, nguyên bản trống rỗng trên kệ áo nhiều hai kiện Váy, một kiện hiện ra Tử Sắc, một kiện hiện ra phấn sắc.

Cái này hai kiện Váy vền vện từ kiểu dáng hình dạng mà nói, ngoại trừ nhan sắc bên ngoài còn lại đồng đều cùng Tinh La váy giống như đúc.

Sở Bắc bước đi thông thả dạo bước phật, thức hải bên trong tìm thấy được có quan hệ cái này hai kiện Váy tin tức, trên mặt lập tức giờ lên một vòng mừng rỡ.

So với phổ thông Tinh La váy, cái này hai kiện Váy không chỉ có thể phòng Thủy phòng cháy, cũng có thể bảo vệ tốt Linh Đồ công kích!

Có thể nói, gia cường phiên bản Tinh La váy!

Sở Bắc cầm lấy trên kệ áo Tử Sắc Tinh váy lựa đánh giá một phen về sau, Hữu Quyền nâng lên, vận dụng Cửu Ngu chi lực!

"Xuy Xuy Xuy!"

Nương theo lấy trong không khí tiếng rít, Sở Bắc Quyền Đầu hướng phía Tử Sắc Tinh váy lựa đập tới.

"Ong ong ong "

Ngay tại Quyền Đầu khoảng cách Tử Sắc Tinh váy lựa còn có mười centimet khoảng cách lúc, một trận chiến minh tiếng vang lên.

Sau một khắc, tại Sở Bắc ánh mắt khiếp sợ bên trong, Tử Sắc Tinh váy lựa bốn phía giờ lên một mảnh yêu dị Tử Mang, như là khai giáp, ngạnh sinh sinh đem quyền của hắn đầu cho chống đỡ.

"Thật có hiệu quả!"

Tự mình thí nghiệm qua cái này gia cường phiên bản Tinh La váy hiệu quả, Sở Bắc hưng phấn lên tiếng.

Cái này gia cường phiên bản Tinh La váy tới thật sự là quá kịp thời!

Hôm nay là nhiệm vụ hoàn thành sau cùng một ngày, nhưng khoảng cách nhiệm vụ mục tiêu còn kém bốn mươi Ngũ Mai Linh Tệ.

Tại Sở Bắc vốn có kế hoạch bên trong, nếu là hết hạn đến giờ Dậu còn không có làm đến bốn mươi Ngũ Mai Linh Tệ, hắn liền đem Thanh Lân cá lấy ra bán.

Nhưng bây giờ, cái này gia cường phiên bản Tinh La váy xuất hiện.

Chỉ cần vận doanh tốt, chỉ dựa vào cái này Tinh La váy liền có thể đem nhiệm vụ hoàn thành.

Suy tư một lát sau, Sở Bắc trong mắt một đạo tinh quang hiện lên, xuất ra thông suốt, nhếch miệng lên lên một vòng đường cong.

Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Fan lại tăng lên không ít đâu!"

Mạc Khinh Vũ tê liệt ngã xuống tại trên một cái ghế, trong tay vuốt vuốt thông suốt, trên mặt lộ ra ý cười.

Tại không có cực phẩm thức ăn trước, nàng Fan chỉ có 113 cái, nhưng hôm nay nàng Fan số lượng đã gia tăng đến 412 cái.

"Không biết đạo Sở đại ca nhìn thấy cái này thiếp mời lại sẽ có cảm tưởng thế nào, hai lần đều tại, cái này Thiên Tầm xảo Khoai Tây hẳn là Vân Thiên."

Mạc Khinh Vũ ánh mắt ngừng lưu tại Tây Nguyên diễn đàn một cái nóng thiếp bên trên, không khỏi hiểu ý cười một tiếng.

Phụ San! Phụ San! Hôm nay đầu đề vẫn như cũ là ta!

Thiên Tầm xảo Khoai Tây: Chur vị, hôm nay có hạnh, tại giờ cơm đi Tiểu nhà hàng nhỏ. Lần trước hiệu cầm đồ Ca, ra sức đánh lưu manh đã khiến ta bội phục không thôi, nhưng lần này càng là trực tiếp để ta kinh động như gặp thiên nhân. Từ lúc khoảnh khắc, hiệu cầm đồ Ca, liền là thần tượng của ta!

Bây giờ mà giờ cơm, ta tại Tiểu nhà hàng nhỏ hết thấy gặp được trên trần ba vị đại nhân vật!

Một vị là Vương phủ Phủ Chủ Vương Bá Thiên, một vị là tạ trang Tạ lão gia tử, còn có một vị nha, hãy cho ta lưu cái lo lắng, đoàn người đoán xem nhìn!

Hữu tình nhắc nhở: Vị đại nhân vật này cùng trước hai vị bên trong một người có tâm đầu ý hợp quan hệ, về phần là địch hay bạn ta liền không nói. Cũng chính là cái này một vị đại nhân vật, để ta hoàn toàn thần phục tại sáng khoái trái Ca.,

Vì sao? Bởi vì hiệu cầm đồ Ca, ngay tại mắt của chúng ta da ngọn nguồn bên dưới ngành sinh sinh đem vị đại nhân vật này từ trong nhà hàng đuổi ra ngoài.

Càng thêm mầu chốt chính là, vị đại nhân vật này thế mà nhin được Nộ Hỏa, mang theo oán hận không cam lòng rời đi.

Tây Nguyên Vương giả: Hiệu cầm đồ Ca., hiệu cầm đồ Ca., Thiên Thiên đầu đề đều là hấn! Ai, đáng tiếc a, đến nay còn chưa gặp mặt một lần a!

Lục Nguyệt Phi Ưng: Khoai Tây, ngươi chừng nào thì cũng học được thừa nước đục thả câu rồi? Trực tiếp bả đại nhân vật tên tuôn ra đến, lẳng nhà lẳng nhằng cùng nhất nương nhóm giống như.

Ý hợp tâm đầu: Ta đoán là trăm sắc Mỹ Nhân lão bản gì mạnh! Hai ngày trước, ta ở bên trong chọn quần áo thời điểm, nhìn thấy hiệu cầm đồ Ca, đem hấn đánh một trận đau nhức.

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Trên lầu, trăm sắc Mỹ Nhân gì mạnh cũng bị hiệu cầm đồ Ca, đánh? Cái kia Thiên ngươi làm sao không phát bài post a, chỉ định là đầu đề! Nói đi thì nói lại, cái này gì cường nãng tính trên trần đại nhân vật sao?

Vương phủ Nhất Chi Hoa: Trước tiên nói một chút khen thưởng là cái gì?

Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh: Ủng hộ Lão Tỷ, Khoai Tây huynh, mau nói đáp đúng khen thưởng là cái gì.

Mấy trăm đầu hồi phục bên trong, Mạc Kinh Vũ tìm được Vân Thiên hồi phục, chỗ tại vị trí giữa, là cái thống nhất hồi phục.

Thiên Tầm xào Khoai Tây: Vương phủ Nhất Chi Hoa, Tiểu Hồ yêu Vũ Oanh, các ngươi tỷ đệ hai cũng đừng mù nhúng vào! Trên lầu, các ngươi không có một đáp án đúng. Hiện tại, ta liền đến nói cho các ngươi biết bị hiệu cầm đồ Ca, đuổi ra nhà hàng vị đại nhân vật này là ai, hấn đúng vậy Lý phủ Phủ Chủ lý Cuồng Long!

Lạnh lùng băng lãnh: Lý Quảng bỉ ổi vô sỉ, có thể dạy dỗ dạng này nhi tử người, khẳng định cũng không tốt đến đến nơi đâu. Tiểu nhà hàng nhỏ liền không nên để loại người này đi ăn cơm, hiệu cầm đồ Ca, làm tốt!

Hắc điều Đại Hiệp: Ta dựa vào, hiệu cầm đồ Ca, ngu như vậy! Ngay cả Lý phủ chủ đều không để vào mắt, thế mà còn đem hấn đuổi ra khỏi nhà hàng!

Ta là Đại Thần Tây Thổ đậu! ! Nhanh lên mở chúng ta trò chuyện Thiên Giới mặt, ta tư tin ngươi, nhanh nói cho ta một chút đến tột cùng là chuyện như thế, ta cũng bắt đầu sùng bái hiệu cầm đồ ca.

Đường gia đại thiếu: Khoai Tây huynh, có video không? Nhanh lên truyền cho ta!

Lý phủ Nhị Công Tử: Mẹ nó, lần này lại có ngươi! Đừng để Lão Tử bắt lấy, sớm có một ngày diệt ngươi cho chó ăn!

Trường Hương Nhai, Lý phủ.

"Lại dám như vậy đối ta, thật sự là tức chết ta rồi! Muốn ta đường đường lý Cuồng Long, lại bị cái này mao đầu tiểu tử làm nhục như vậy, Tại Vương Bá Thiên trước mặt mất hết mặt mũi!"

Một gian tĩnh xảo trong phòng, lý Cuồng Long ngồi ngay ngắn ở trên một cái ghế, đưa tay trùng điệp vỗ vỗ cái bàn.

"Cha, ngài cũng đừng chọc tức thân thể. Ta đều cùng ngài nói, tiểu tử kia sẽ không quy thuận chúng ta."

Lý Quảng rót một chén trà

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Sở Bắc, ngươi nện chỗ nào đâu!

"A? Sở đại ca phát mới thiệp."

Tiểu trong nhà hàng nhỏ, Mạc Khinh Vũ đối mới một bên dưới diễn đàn giới diện, ánh mắt trong nháy mắt như ngừng lại Sở Bắc phát thiệp mời bên trên.

Nhìn thiệp mời phát biểu thời gian, đã qua hai phút đồng hồ.

Hiệu cảm đồ ra tình phẩm, gia cường phiên bản Tinh La vậy! Chỉ có một kiện!

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Tinh La vậy mọi người đều gặp được a? Các vị cô nương nhóm càn là đã điên cuồng. Nhưng bây giờ, bí nhân muốn tuyên bố một cái tin tức nặng ký, trong tiệm mới đến một cái Tinh La vậy, có thể nói gia cường phiên bản.

Về phân tầng cường ở nơi nào, một hồi chúng ta lấy video nói chuyện! Bí nhân có thể kết luận, cái này tăng cường như vậy Tinh La vậy không chỉ có đối với nữ nhân có trí mạng dụ hoặc, Nam Nhân cũng phải vì nó chỗ quý gồ!

Ghi chú: Vì phản hồi các vị đối hiệu cảm đồ ủng hộ, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy, tối nay sẽ tại bản diễn đàn công khai đấu giá!

Tây Nguyên Vương giả: Ai, hiệu cảm đồ huynh lại phải lừa các cô nương tiền! Còn cả tới một cái gia cường phiên bản, còn đánh lên bí hiểm!

Ngưỡng vọng, ánh nắng: Hiệu cảm đồ Ca., nhanh lên bên trên video a! Cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy đến tốt cùng cái dạng gì a? Nó lại tăng cường ở nơi nào a? Trần đầy chờ mong a!

Đầu hạ Vũ: Nhanh đừng xâu chúng ta khâu vị, chúng ta mua không nổi có thể qua xem qua nghiệm a. Ai, nếu có thể trở thành hiệu cảm đồ lão bản nương liền tốt, cái kia hiệu cảm đồ Ca, Vậy ta liền có thể tùy tiện xuyên qua.

Bụi gai bên trong, hoa: Đầu hạ Vũ, ngươi nói mò gì đâu! Ngươi liền không sợ ngươi lời này bị Khinh Vũ tỷ nhìn thấy a, còn tưởng là trái lão bản nương, ngươi thật sự là không che đậy miệng.

Liễu Hạ: Hiệu cảm đồ Ca., ta liền trông coi thông suốt, chờ ngươi phát video đâu!

Mộng thiên sứ: Ngươi vì sao muốn tra tấn chúng ta những này thích chung diện Nữ Tính đâu? Trong vòng nửa canh giờ, ngươi không phát video, ta liền giết tới An Nghi ngũ hèm!

Xem hết liền tiếp hồi phục, Mạc Khinh Vũ nhanh chóng thu hồi thông suốt, hướng Vạn Giới hiệu cảm đồ chạy tới.

Vì sao? Nàng cũng hiểu kỳ a, nàng cũng yêu Mỹ a!

"Đồng đồng đồng Sở đại ca, nhanh mở cửa!" Mạc Khinh Vũ đứng đẩy ngoài cửa, dồn dập gõ lấy.

Răng rắc, cửa mở.

"Gia cường phiên bản Vậy đâu? Nó cái dạng gì? Ở chỗ nào?"

Sở Bắc vừa kéo ra môn, Mạc Khinh Vũ liền hỏi liên tiếp ba cái vấn đề, ngay sau đó còn không đợi hần trả lời, đối phương vèo một bên dưới vọt vào trong điểm.

"Cái này cái này Sở đại ca, đây không phải có hai kiện đâu mà! Ngươi tại thiệp mời bên trong nói thế nào chỉ có một kiện?"

Mạc Khinh Vũ đã đi tới giá áo trước, vuốt ve hai kiện gia cường phiên bản Tinh La vậy, hai trong mắt tỏa ra tinh quang.

Tuy nhiên cái này hai kiện gia cường phiên bản Tinh La vậy tại kiểu dáng bên trên cùng phổ thông Tinh La vậy không có khác nhau, nhưng màu sắc khác nhau a!

Phổ thông bản Tinh La vậy đều là Thiên, nhưng cái này hai kiện gia cường phiên bản Tinh La vậy một cái hiện ra phấn sắc, một cái hiện ra Tử Sắc.

"Tại sao phải tại thiệp mời thảo luận chỉ có một kiện? Bởi vì cái này hai kiện Vậy ta chỉ đấu giá một kiện a!"

Sở Bắc miệng góc mang theo ý cười, bước chân đi thong thả đi đến Mạc Khinh Vũ bên cạnh.

"Cái kia còn có một cái, ngươi chuẩn bị làm sao "

"Đương nhiên là đưa ngươi một kiện a!"

Không đợi Mạc Khinh Vũ đem nói cho hết lời, Sở Bắc từ trên kệ áo lấy bên dưới hai kiện gia cường phiên bản Tinh La vậy hoành bày đặt ở trước người: "Chọn một kiện ngươi càng ưa thích."

"Sở đại ca, cái này cái này ta không thể nhận! Cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy ngươi cầm lấy đi đấu giá, một kiện chỉ ít có thể bán ra mười cái Linh Tệ."

Mạc Khinh Vũ cắn răng, lưu luyến không rời đem ánh mắt từ hai kiện trên vấy dòi.

Mười cái Linh Tệ?

Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng, hắn đã quyết định giá khởi điểm đúng vậy mười cái Linh Tệ.

Nếu là sau cùng bán ra giá, không có ba bốn mươi mai Linh Tệ, hắn cái này vận doanh đều xem như thất bại!

Dù sao, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy nhưng để phòng ngự ở Linh Đồ công kích.

"Sở đại ca, ta thật không thể nhận!"

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ nhiều lần xô đẩy cự tuyệt, Sở Bắc cố ý âm trầm lên mặt, lạnh giọng nói: "Người đây là đang đem ta làm ngoại nhân sao? Đã người không cần vấy của ta, cái kia ta về sau cũng không còn tới người nhà hàng ăn cơm đi."

"Sở đại ca, người tại sao có thể dạng này "

Mạc Khinh Vũ khẽ cắn hàm răng, kiêu nộ khuôn mặt nổi lên một tia ửng hồng.

Thấy thế, Sở Bắc thần sắc biến chậm, ôn nhu nói: "Nhanh chọn một kiện đi, còn muốn mời người làm người mẫu đâu, coi như là thù lao đi."

Tại Sở Bắc Lạnh Nhiệt mặt trao đổi công kích dưới, Mạc Khinh Vũ cuối cùng chống đỡ không được, dò xét vрон ngón tay chỉ phần sắc gia cường phiên bản Tinh La vậy.

"Đi thay đổi Váy, để người xem một chút cái này phần sắc Tinh La vậy nó tăng cường ở nơi đó."

"Ừm!"

Nửa khắc đồng hồ về sau, Sở Bắc cùng Mạc Khinh Vũ đi tới hiệu cầm đồ phía tây trống trải thổ địa bên trên.

"Sở đại ca, đừng đối mặt ta nện, vạn nhất nó đột nhiên mất linh sẽ không tốt."

Giờ phút này, Mạc Khinh Vũ đã đổi lại phần sắc Tinh La vậy, so với trước đó cả người khí chất đều phát sinh biến hóa, siêu phàm Thoát Trần, giống như Cửu Thiên Tiên Nữ.

"Yên tâm đi, sẽ không để cho người phá bẽ ngoài."

Sở Bắc một tay cầm thông suốt, một tay vuốt vuốt một khối hình vuông khối sắt.

"Cái kia có thể bắt đầu, ta đã chuẩn bị xong "

Lời tuy nói như vậy, nhưng từ Mạc Khinh Vũ không ngừng khiêu động tầm mắt còn có thể nhìn ra nàng khăn trương.

Huru!

Tiếng xé gió vang lên, tại Sở Bắc ném dưới, khối sắt tính chuẩn hướng về cách đó không xa Mạc Khinh Vũ đập tới.

Bịch!

Nhưng mà, ngay tại Mạc Khinh Vũ sợ hãi đóng chặt bên trên hai con người thời khắc, Kỳ Thẻ biểu bên ngoài phần sắc Tinh La vậy phóng xuất ra phần sắc quang mang.

Phần sắc quang mang thí dụ như một đạo cứng rắn vách tường, vững vàng đem khối sắt chấn bay ra ngoài.

"Làm ta sợ muốn chết, liền sợ nó mất linh!"

Mạc Khinh Vũ liếc mắt rơi vào cách đó không xa khối sắt, vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực, tiếp theo ánh mắt rơi vào Sở Bắc trên thân.

Đôi mi thanh tú nhàn lại, một đôi xinh đẹp mắt phượng, hào không ngoài suy đoán dựng đứng lên: "Để người đừng nện mặt, người liền đối nện đối nện nơi đó thật sao?"

Sở Bắc tránh đi Mạc Khinh Vũ ăn người ánh mắt, gãi gãi đầu, nhanh chóng mất liếc đôi phượng lồng ngực sung mãn chỗ, ngượng ngùng cười một tiếng: "Có Phong, cái này không có chương không tốt độ chính xác."

Vừa mới nói xong, không đợi Mạc Khinh Vũ nổi giận, Sở Bắc nhanh chóng nhặt lên trên đất khối sắt chạy hướng về phía Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Vừa về tới hiệu cầm đồ, Sở Bắc liền không kịp chờ đợi tiến vào Tây Nguyên diễn đàn, Thần Niệm nhất động, bắt đầu phát bài post.

Các người muốn, gia cường phiên bản Tinh La vậy video

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Nguyên vốn chuẩn bị lại trễ sẽ phát video, nhưng mọi người quá nhiệt tình, cũng chỉ có thể hiện tại liền đem video công bố ra ngoài.

Lần này người mẫu vẫn như cũ là nhỏ nhỏ nhà hàng lão bản, mạch bên trên Khinh Vũ.

Khinh Vũ mặc gia cường phiên bản Tinh La vậy vì phần sắc, mà sắp bán đầu giá gia cường phiên bản Tinh La vậy vì Tử Sắc, trong video có.

Mọi người nhất định hiểu kỳ cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy nó đến tốt cùng tăng cường ở đâu?

Nhưng chủ động phòng ngự Linh Đồ công kích! !

Cụ thể kỹ lưỡng hơn có thể quan sát video, nếu là đầu giá người đạt được gia cường phiên bản Tinh La vậy phát hiện nó không có hoặc là không đạt được bị nhân miêu tả hiệu quả, gấp mười lần bồi thường!

Ghi chú: Giờ Hợi vừa đến, ta sẽ khác mở vừa kẻ sát làm

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Hạ Gia song bào thai

Tại Sở Bắc hải lòng hưởng thụ nhân sinh thời điểm, Tây Nguyên trong diễn đàn đã sôi trào.

Có thể nói, một viên đá đẩy lên ngàn con sóng!

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Dựa vào, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy đơn giản choáng rồi! Còn có thể từ Chủ Phòng Ngự công kích, cái này quá a quá ngu bức!

Lục Nguyệt Phi Ứng: Ta đi, khó trách người sẽ nói Nam Nhân cũng chống cự không nổi dụ hoặc! Đây quả thực thì tương đương với vừa kẻ sát thân Bảo Giáp nha, lại có thể chống đỡ Linh Đồ công kích!

Liễu Hạ: Tuy nhiên ta càng ưa thích phần sắc, nhưng Tử Sắc cũng tốt Mỹ a! Nếu là thật sự còn có thể bảo vệ tốt Linh Đồ công kích, mười cái Linh Tệ thật không quý a.

Ngưỡng vọng, ánh nắng: Trên lầu, mười cái Linh Tệ chỉ là giá mở đầu a! Sau cùng giá sau cùng, làm sao cũng phải hai mươi mai Linh Tệ đi!

Đầu hạ Vũ: Ta mặc kệ, cái này Vậy ta muốn, ai cũng không thể cùng ta cạnh tranh! !

Bụi gai bên trong hoa: Đầu hạ Vũ, người nghĩ đến đẹp, chỉ cần không cao tại 25 mai Linh Tệ, ta để lão đầu tử táng gia bại sản cũng phải cấp ta lấy bên dưới!

Mộng thiên sứ: Trước thiếp mời không phải nói chỉ có một kiện sao? Hiện tại làm sao toát ra hai kiện rồi? Cũng đúng nha, hai kiện chỉ đầu giá một kiện, còn có một cái tặng cho Khinh Vũ tỷ.

Cầm súng mà kiêu Vậy tuy tốt, nhưng vô phúc tiêu thụ a! Ai, thật hâm mộ Khinh Vũ tỷ a, không cần đầu giá liền có thể đạt được cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy.

Tây Nguyên Vương giả: Xem hết video súng sót một dưới, cư nhưng đã đến Đệ Cửu lâu! Tinh chúng loại giờ Hợi đến, vậy xem xem kịch.

Một khắc đồng hồ sau.

Sở Bắc lười biếng đuổi lưng một cái, ngay tại nó xuất ra thông suốt chuẩn bị nhìn xem thiếp mời bên trong phản ứng của mọi người lúc, một cái trò chuyện Thiên Giới mặt bắn ra ngoài.

Nhà Vạn Thiếu Nữ: Sở đại ca, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy người thật chỉ có hai kiện a? Nếu là còn có thứ ba kiện, có thể hay không ngấm bên dưới ra cái giá bán cho ta à?

Nhìn qua cái này giữa trưa mới thêm làm hảo hữu Nick Name, Sở Bắc Thần Niệm nhất động, hồi phục tới.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Tiểu Vận a, Sở đại ca thật chỉ có hai kiện. Ngươi như là ưa thích cái này Từ Sắc Tinh La vậy, có thể tại giờ Hội đấu giá. Coi như sau cùng không chiếm được cũng không có gì, tất lại còn có Thiên Tinh La vậy mỗi ngày đang chờ ngươi.

Nhã Vận Thiếu Nữ: Cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy còn có Phòng Ngự Công Năng a, có nó ta về sau ra môn, gia gia cũng sẽ không phải người đi theo ta.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Dạng này a, cái kia thừa dịp thời gian còn sớm, nhanh đi cùng gia gia ngươi thương lượng một chút, để hân cho ngươi xuất tiền, đến giờ Hội nhất cử cầm bên dưới cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy.

Nhã Vận Thiếu Nữ: Ân, ta cái này đi tìm hân!

Sở Bắc mới vừa cùng tạ vận trò chuyện xong, Tiêu Vũ Phàm tin tức liền tới.

Tiêu Vũ Phàm tìm Sở Bắc mục đích cùng tạ vận, liền muốn nhìn một chút hân còn có hay không thứ ba kiện, ngằm bên dưới giao dịch.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Ngươi một đại lão gia tổng Đả Tinh vậy lựa chú ý làm gì? Có bao xa lẫn bao xa!

Đuổi Tiêu Vũ Phàm liền dễ dàng nhiều, Sở Bắc trực tiếp dừng lại mắng lên, mắng xong liền thu hồi thông suốt, cầm lấy Thiết Côn hướng đi hiệu cảm đồ bên ngoài đi luyện Hoành Tảo Thiên Quân.

Bình Châu thành, Hạ phủ.

"Tỷ, hợp tác sự tình quyết định không?"

Đây là một người mặc áo trắng ước chừng 18-19 tuổi Thiếu Nữ, nó phượng mi Như Nguyệt, một đôi óng ánh con ngươi trong vắt thanh tịnh.

Áo trắng Thiếu Nữ đứng trước tại một khối Đá Cẩm Thạch gạch bên trên, tại nàng cách đó không xa có một tòa cao mấy mét hòn non bộ.

Hòn non bộ dưới, đang có một đũa lưng về phía nàng thân mặc bạch y Thiển Ảnh đang múa may lấy trường kiếm.

"Hợp tác thất bại, cửa hàng kia chào ông chủ giống cùng trăm sắc Mỹ Nhân có chút qua lại."

Bạch Y Thiếu Nữ thu hồi trường kiếm, xoay người qua, tướng mạo của nàng thể mà cùng áo trắng Thiếu Nữ giống như đúc!

Đây là một đôi song bào thai!

"Thất bại rồi? Cái kia Tinh La vậy có có thể được sao? Nhìn qua tốt Mỹ a!"

Hạ Hàn Mộng tay nâng cằm lên, trong mắt tràn ngập nóng rực.

"Ta đã cho Tôn Vũ ra lệnh, để hân trong hai ngày nhất định phải cho ta làm một kiện Tinh La vậy đến!"

Hạ Hàn khởi di chuyển lấy bước chân, hướng về Giả Sơn một bên đình nghỉ mát đi đến.

"Một kiện? Ngươi đây là cho ta làm sao? Tỷ, ngươi thật tốt!"

Nghe được Hạ Hàn mộng ngữ, Hạ Hàn khởi trực tiếp mất đi một cái liếc mắt: "Ngươi nghĩ Mỹ! Nếu chỉ có thể làm ra một kiện, đó là đương nhiên là ta! Tuy nhiên ai bảo ta cái này làm tỷ tỷ thương ngươi đâu, ngẫu nhiên cũng là mượn ngươi mặc một chút."

"Không được! Ta cái này đi cho Tôn Vũ hạ mệnh lệnh, làm không đến hai kiện cũng đừng về đến rồi!"

Nói xong, Hạ Hàn Mộng từ trong ngực móc ra thông suốt.

Hạ Hàn Mộng thông suốt cùng Sở Bắc, Mạc Khinh Vũ bọn người sở dụng thông suốt khác biệt, cái sau chính là thấu Minh pha lê cầu, mà nàng thông suốt thì là thấu Minh.

Đây là Phẩm Giai bên trên khác biệt, Sở Bắc sử dụng thông suốt Phẩm Giai là Ngũ Phẩm, hạn chế tại Tây Nguyên trấn.

Hạ Hàn Mộng trong tay thông suốt Phẩm Giai là Tứ Phẩm, bao trùm phạm bốn phía hàm cái toàn bộ Bình Châu thành.

"Cho Tôn Vũ phát xong tin tức? Ngươi làm sao bộ dáng này, liền như là gặp ma!"

Hạ Hàn khởi liếc một cái Hạ Hàn Mộng, đối phương hai mắt tròn trĩnh, miệng miệng há thật to.

"Tỷ, ngươi nhanh xuất ra thông suốt đi Tây Nguyên diễn đàn, nhìn xem Vạn Giới hiệu cảm đồ cái kia thiếp mời!"

Hạ Hàn Mộng lấy lại tinh thần, thúc giục Hạ Hàn khỏi xuất ra thông suốt.

"Vạn Giới hiệu cảm đồ? Không phải liền là có được Tinh La vậy lão bản mà! Hấn thiếp mời thế nào? Khó đạo hấn trong tiệm lại có cang quần áo đẹp xuất hiện rồi?"

"Người ấn mở hấn thiếp mời, xem hết bên trong video liền biết nói!"

Hạ Hàn khỏi lấy ra thông suốt, cùng Hạ Hàn Mộng, Phẩm Giai cũng là Tứ Phẩm.

"Gia cường phiên bản Tinh La vậy! Còn có thể phòng ngự ở Linh Đồ công kích!"

Xem hết video, Hạ Hàn khỏi đồng tử co rút lại, trong ánh mắt bắn ra lửa cháy hoa.

"Tỷ, cái này Vậy như thế nào? Người này giờ Họi phát bài post bắt đầu đầu giá." Hạ Hàn khỏi một đôi Tú quyền một mực nắm lên.

"Cái này nhất định phải cầm bên dưới! Cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy ngoại trừ mộng ảo Mỹ bên ngoài, thế mà còn có thể phòng ngự ở Linh Đồ công kích!"

Nói đến đây, Hạ Hàn khỏi trong mắt hiện lên một tia tinh minh: "Đạt được cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy về sau, nếu là đưa nó nghiên cứu triệt để, sau đó thành tốp làm, đến lúc đó chúng ta trăm sắc Mỹ Nhân cũng sẽ không vền vẹn cực hạn tại cái này Bình Châu thành!"

"Tỷ, đây là lấy bán đấu giá hình thức bán ra, sau cùng giá cả khẳng định "

Hạ Hàn Mộng lời còn chưa dứt, Hạ Hàn khỏi phát phát tay đem cắt ngang, tiếp theo nhếch miệng lên phác hoạ ra một vòng đường cong: "Khó đạo tiền của chúng ta còn không có Tây Nguyên trấn những người kia nhiều không? Thực sự không được, chúng ta có thể cầu trợ ở lão cha a!"

"Điều này cũng đúng!" Hạ Hàn khỏi cười một tiếng.

Hai tỷ muội hưng phấn qua đi, trên mặt lại đã phủ lên vẻ u sầu, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy chỉ đấu giá một kiện.

Còn có một chút, so với Tứ Sắc Tinh vậy lựa, các nàng hai càng ưa thích phần sắc Tinh La vậy.

"Tiểu Bắc a, hiện tại có rảnh rồi không?"

Nghe được tiếng gào, Sở Bắc dừng lại trong tay vung vẩy động tác, ngược mắt hướng An Nghi đường nhìn lại.

Giờ phút này, Phong Lão Đầu chính hướng phía Sở Bắc cười ngây ngô, cầm trong tay một khóa cháy đen tròn đan.

"Lão gia tử, ta không rảnh! Một điểm không cũng không có!"

Sở Bắc liếc mắt Phong Lão Đầu trong tay đan được, bằng nhanh nhất tốc độ lần nữa vung lên Thiết Bồng, trong miệng còn Hành Cáp

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Đều tại chủng loại giờ Họi

Trường Hương Nhai, Vương phủ.

Trong phủ, một đầu trụ cột đạo xuyên qua đình nghỉ mát chính là một loạt tinh xảo phòng ốc.

Phía tây nhất một cái phòng, ngoài cửa đang đứng hai tên bày đầu nhìn quanh một mặt cảnh giác nha hoàn.

"Tiểu Hồng, người nói tiểu thư hấn làm sao lại chạy tới thiếu gia gian phòng a?"

"Đừng quản nhiều như vậy, chúng ta chỉ cần nghe từ tiểu thư, hảo hảo bả Phong là được."

"Người nói cũng đúng, coi như thiếu gia biết nói cũng không có việc gì. Dù sao có tiểu thư bảo bọc, hẳn cũng không dám trách tội đến trên đầu chúng ta."

Tại hai tên Thiếu Nữ nói thầm thì thầm, trong phòng đang có một bóng người xinh đẹp đang bận rộn lục tung.

"Làm sao có thể thật một phen tìm không thấy đâu? Chẳng lẽ lại tiểu tử này thật không có Tiền riêng?"

Vương Nghiên Tịch nhếch miệng, trong phòng mỗi cái có thể giấu tiền nơi hẻo lánh nàng đều bay qua, đừng nói Linh Tệ, ngay cả Đồng Tệ đều không có gặp.

"Không nên a, tiểu tử này coi như vì Vũ Oanh cái kia nha đầu cũng phải tốn ít tiền a!"

Vương Nghiên Tịch lầu bầu một tiếng, lại bắt đầu lục lại lên.

Ngoài cửa, hai tên nha hoàn như trước đang nhỏ giọng trò chuyện Thiên, thật tình không biết một bóng người chính lặng yên không tiếng động hướng các nàng đến gần.

"Thiếu thiếu gia! Ngài sao làm sao trở về sớm như vậy a!"

Khi Tiểu Hồng phát giác được Vương Tiểu Hồ tồn tại lúc, cái sau đã theo nàng chỉ có mười bước xa.

"Hai người các người đây là cái gì biểu lộ?"

Vương Tiểu Hồ mày nhăn lại, hồ nghi nhìn lấy hai tên nha hoàn, ngay tại nó hoang mang không hiểu lúc, đồng long một tiếng, trong phòng truyền đến một trận tiếng vang.

"Ai ở bên trong!"

Vương Tiểu Hồ trừng mắt liếc hai nha hoàn, tiếp theo bước chân tăng tốc, nhất cước đạp hướng về phía phòng môn.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, bị hù Vương Nghiên Tịch thân thể đột nhiên run một cái.

"Lão Tỷ! Người làm sao tại ta trong phòng?"

Thấy rõ trong phòng người, Vương Tiểu Hồ đứng ở môn xuôi theo một bên, trên mặt Nộ Hỏa đã biến mất không thấy gì nữa.

"Ta cái này ta đây là đang giúp người quét dọn phòng đâu!"

Vương Nghiên Tịch con người chuyển động, não tử linh quang nhất nhiễm, chỉ chỉ bốn phía dơ dáy bản thủ đồ dùng trong nhà.

"Thật hay giả? Trong trí nhớ của ta, người liền chưa từng bang ta quét dọn qua. Lại nói, quét dọn công cụ đâu? Người cũng không thể lấy tay a?"

Vương Tiểu Hồ khinh bỉ liếc mắt Vương Nghiên Tịch, về sau chỉ chỉ ngoài cửa hai tên nha hoàn, lại nói: "Cho dù người thật lương tâm phát hiện, lấy tay cho ta chỉnh lý đồ dùng trong nhà, đây là chuyện tốt a, làm gì làm cho các nàng đứng gác đâu?"

Hoang ngôn bị vô tình đâm thủng, Vương Nghiên Tịch mang trên mặt vẻ lúng túng: "Cái này cái kia, kỳ thực ta là tới là đến "

Nhìn thấy Vương Nghiên Tịch nửa ngày cũng không nói ra cái như thế về sau, Vương Tiểu Hồ khòe miệng co quắp động: "Lão Tỷ, người không phải là học ta a? Thừa dịp ta không tại, đến ta trong phòng trộm tiền a?"

Nói vừa xong, Vương Tiểu Hồ lại phủ định lắc lắc đầu: "Người so ta giàu có nhiều hơn, cái kia Tiền Tiêu Vật đều không dùng hết, làm sao có thể là đến trộm ta tiền đâu? Nói đi, Lão Tỷ người đến tột cùng làm gì tới?"

"Hô"

Vương Nghiên Tịch hít thật sâu một hơi khí: "Chính người bên trên Tây Nguyên diễn đàn xem một chút đi!"

Nghe vậy, Vương Tiểu Hồ không hiểu từ trong ngực móc ra thông suốt.

Nửa khắc đồng hồ sau.

"Lão Tỷ, người thật là đến ta chỗ này trộm tiền a!"

Vương Tiểu Hồ một mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Vương Nghiên Tịch, tiếp theo cười to lên: "Lão Tỷ, không nghĩ tới người cũng có hôm nay a!"

Vương Nghiên Tích liếc một cái Vương Tiểu Hồ: "Đừng ba hoa, nhanh lấy tiền ra đi! Cái này gia cường phiên bản Tinh La váy, Lão Tỷ ta nhất định phải được!"

Đổi đầu Vương Nghiên Tích ánh mắt, Vương Tiểu Hồ thở dài một tiếng, thận trọng từ trong ngực móc ra ba cái Linh Tệ cộng thêm bốn mai kim tệ.

"Lão Tỷ, cái này ba cái Linh Tệ là lão cha cho rút thưởng tiền, tiếp xuống ba ngày còn muốn dùng. Còn cái này bốn mai kim tệ, đã là ta toàn bộ gia sản!"

Vương Tiểu Hồ đem bốn mai kim tệ đưa tới Vương Nghiên Tích trước người: "Vi biểu lão đệ đổi Lão Tỷ yêu, cái này bốn mai kim tệ người toàn đem đi đi!"

"Ha ha "

Vương Nghiên Tích sùng sốt nửa ngày, kịp phản ứng về sau, miệng góc hơi co rúm.

"Lão Tỷ, cái này gia cường phiên bản Tinh La váy ngoại trừ Khinh Vũ tỷ món kia bên ngoài chỉ có món này, chúng ta nhất định phải đưa nó cho cầm dưới."

"Cái này còn cần người nói! Không phải vậy, ta dày mặt đến người phòng làm gì?"

"Nhưng lão đệ thật không có tiền a! Tuy nhiên nha, ta ngược lại thật ra có thể Hướng Lão cha xin giúp đỡ."

"Hiện tại lão cha tâm tư tất cả Vương Bá Thiên trên thân, trong phủ tiền cũng đều phải dùng tại trên phương diện làm ăn, lão cha sẽ cho chúng ta tiền sao?"

"Cũng đừng quên cái này gia cường phiên bản Tinh La váy có thể bảo vệ tốt Linh Đồ công kích đâu! Lấy lão cha đối sự yêu thương của người, ta nghĩ hẳn sẽ đầu tư người."

Vương Nghiên Tích mím môi một cái, rất nhanh liền làm ra quyết định, hướng về Vương Bá Thiên chỗ phòng chạy tới.

Tây Nguyên quán rượu, nhị tầng, số ba bàn.

"Tiêu công tử, hai mươi mai Linh Tệ cái này cũng quá là nhiều đi!"

Tào hắng xuyên thấu qua cửa sổ quét mắt Trường Hương Nhai bên trên huyền não, tiếp theo ánh mắt rơi về tới Tiêu Vũ Phàm trên thân.

Hắn là Tây Nguyên quán rượu lão bản, cái này Tây Nguyên trên trần nổi danh Thành Công thương nhân một trong.

"Tào ca, mấy năm qua này ta cũng mang cho người đến không ít sinh ý, người liền dần xếp dần xếp đi!"

Tiêu Vũ Phàm chấp tay trước ngực, ánh mắt bên trong mang theo khẩn cầu.

Tào hắng lời nói thành khẩn: "Tiêu công tử, người duy nhất một lần mượn nhiều tiền như vậy không biết có chuyện gì a? Chẳng lẽ lại gặp phiền toái gì? Người nói ra tôi nghe một chút đâu, không chừng ta liền có thể giúp người giải quyết đâu?"

"Tào ca, chúng ta cũng có mấy năm giao tình! Liền mượn lần này, trong một tháng ta cam đoan trả lại cho người!"

Tiêu Vũ Phàm dựng thẳng lên một ngón tay, tại Tào hắng trước mặt lung lay.

"Được thôi! Xem ở Lão Bằng Hữu phân thượng Giá Tiễn mượn người! Trên thân không có nhiều như vậy Linh Tệ, thông suốt chuyển khoản cho người, mình đi thông suốt Tiền Trang lấy tiền đi!"

Tào hắng cắn răng, từ trong ngực móc ra thông suốt.

"Được, đa tạ Tào ca! Ngài đại ân đại đức, Vũ Phàm suốt đời khó quên!" Tiêu Vũ Phàm ôm quyền, đứng dậy ra Tây Nguyên quán rượu.

Cao phủ.

"Từ Y, người vội vã như vậy vội vàng chạy tới không biết có chuyện gì a?"

Cao Minh nhìn qua sắc mặt ửng hồng Cao Từ Y, bước chân đi thông thả đi đến bên cạnh bàn vì đó rót một chén trà Thủy.

"Cha, Vạn Giới hiệu cầm đồ ra một cái gia cường phiên bản Tinh La váy, hết thấy có hai kiện, một kiện đã là Khinh Vũ tỷ. Còn có một cái, hôm nay giờ Hợi vừa đến, liền bắt đầu tại Tây Nguyên trong diễn đàn đấu giá."

Nói xong, Cao Từ Y ừng ực ừng ực uống trà Thủy.

"Gia cường phiên bản Tinh La váy? Người muốn cha vì người cầm bên dưới chính là." Cao Minh nhếch miệng cười một tiếng, trong mắt mang theo cung chiêu.

"Đa tạ cha, hài nhi sở dĩ như thế chấp nhất không chỉ có là bởi vì nàng đẹp, càng là bởi vì nàng có thể chống đỡ Linh Đồ công kích!"

"Cửu Ngu chi lực đều có thể phòng ngự ở?"

"Ừm! Đây là hiệu cảm đồ Ca, chính miệng nói, nếu là không có chức năng này, hẳn gấp mười lần bồi thường!"

"Nếu thật là dạng này, vậy cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy ta cái này làm cha càng phải vì ngươi cảm hạ!"

Hoàng phủ.

"Gia gia,

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Giờ Hẹn đến!

"Sở đại ca, hiện tại trong diễn đàn thiếp mời đều là đang thảo luận ngươi cái kia giờ Hẹn buổi đấu giá!"

Sở Bắc luyện qua Hoành Tảo Thiên Quân, vừa đi vào Tiểu nhà hàng nhỏ, ngồi tại trên ghế Mạc Kinh Vũ liền hướng phía hắn lung lay trong tay thông suốt.

"Trong dự liệu! Phổ thông Tinh La vậy đã khiến các nàng điên cuồng, chứ nói chi là cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy."

Sở Bắc cầm qua một tờ giấy xoa xoa mồ hôi trán Thủy, tiếp theo đặt mông ngồi ở Mạc Kinh Vũ bên cạnh, lại nói: "Cũng không phải mỗi người đều giống như ngươi, có miễn phí thông đạo đi."

Mạc Kinh Vũ vuốt vuốt trên trán tóc xanh, trợn nhìn Sở Bắc một chút giận nói: "Là ngươi cố gắng nhét cho ta! Lại nói, ta không phải cũng miễn phí làm cho ngươi người mẫu."

Tại cùng Mạc Kinh Vũ vui đùa ầm ĩ một phen về sau, Sở Bắc từ trong ngực móc ra thông suốt, điểm tiến vào Tây Nguyên diễn đàn.

Gia cường phiên bản Tinh La vậy xuất thế, cho ngươi Mỹ đồng thời còn có thể bảo hộ ngươi an toàn

Tất cả mọi người tại chủng loại giờ Hẹn đi, chuẩn bị xem trò vui điểm tiến đến lưu cái dấu chân

Tây Nguyên trấn các Đại Hào Môn chi nữ đã chuẩn bị sẵn sàng, liền chủng loại hiệu cảm đồ Ca, đấu giá thiếp

Quét mắt trong diễn đàn các Đại Nhiệt thiếp, Sở Bắc ánh mắt khóa ổn định ở Thiên Tầm xảo Khoai Tây phát thiếp mời bên trên.

Các vị, đây là một cái toàn dân dự đoán thiếp! Cảm thấy hứng thú điểm tiến đến

Thiên Tầm xảo Khoai Tây: Hiệu cảm đồ Ca, trấn điểm chi bảo gia cường phiên bản Tinh La vậy, giờ Hẹn sắp đấu giá, bi nhân hiện đang đại lý, tham dự phí dụng mười cái Ngân Tệ, tiền trực tiếp chuyển ta thông suốt.

Một khi gia cường phiên bản Tinh La vậy giá sau cùng sau khi ra ngoài, đoán kim ngạch tiếp cận nhất tên kia thiếp bạn ta đem cho một mai kim tệ!

"Thật sự là có đầu não a! Thông minh này không có mở cửa thật sự là đáng tiếc."

Xem hết thiếp mời nội dung, Sở Bắc đập đi đập đi miệng, giờ phút này thiếp mời cạnh đoán lâu đã đạt đến 20 tầng 1, nói cách khác Vân Thiên đã doanh thu 20 mai kim tệ.

Giờ Tuất.

Sở Bắc bình nằm ở trên giường, lẳng lặng cùng đợi giờ Hẹn đến.

Tại đầu cửa hắn bên cạnh, manh manh Lôi Thần đã cuộn tròn co lại đứng người lên, An Nhiên chìm vào giấc ngủ.

Buổi chiều giờ com, Tiểu nhà hàng nhỏ bán ra hai mươi mai Linh Tệ cực phẩm thức ăn, như giữa trưa, Sở Bắc lấy mười cái Linh Tệ toàn bộ đầu nhập vào máy mần rút thường cơ bên trong.

Khoảng cách giờ Hợi còn có ba phút thời điểm, Mạc Kinh Vũ phát tới tin tức.

Mạch bên trên Kinh Vũ: Sở đại ca, người cũng đừng ngủ thiếp đi, trong diễn đàn đã vỡ tổ! Mọi người đã đếm ngược, đều đang chờ người thiếp mời đây.

Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng, Thần Niệm nhất động về tới.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Yên tâm đi, cam đoan đúng giờ chuẩn chút!

Chính Dương đường phố, Tạ Trang.

"Tiểu Vận a, đấu giá bán ra tới rồi sao?"

Tạ Chính Đức đứng ở ngoài cửa, nhẹ gõ gõ tạ vận phòng môn.

"Cũng nhanh."

Răng rắc một tiếng, tạ vận từ trong mở ra môn.

"Ưu thích cái kia Váy liền cứ việc tăng giá đi!" Tạ Chính Đức đi vào trong nhà, ngồi xuống ghế.

"Cảm ơn gia gia."

Tạ vận mặt lộ vẻ nét mặt tươi cười, về sau ngồi về mép giường bên cạnh tiếp tục trông coi thông suốt.

"Thập"

"Chín "

"Tám "

Thời gian sắp tới, tạ vận trong lòng bắt đầu đếm ngược, lại không ngừng xoát tân diễn đàn Logo.

"ba"

"Hai "

"Một "

Cái cuối cùng âm tiết rơi dưới, tạ vận trong tầm mắt đột nhiên nhiều một cái thiếp.

Giờ Hợi đã đến, đấu giá đúng giờ bắt đầu!

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Đề các vị đợi lâu, gia cường phiên bản Tinh La váy đấu giá hiện tại bắt đầu. Giá khởi điểm, mười cái Linh Tệ. Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một cái Linh Tệ, đấu giá thời gian hết hạn đến giờ Hợi một khắc cuối cùng, người trả giá cao được!

Ghi chú: Cái này gia cường phiên bản Tinh La váy trước mắt trong tiệm còn sót lại món này, về sau trong tiệm sẽ không còn có cũng là ần số. Ưu thích cái này Váy các cô nương, nhưng tuyệt đối đừng do dự nha!

"Gia gia, thiếp mời đã ra tới!"

Tạ vận mang trên mặt điểm điểm hưng phấn, ánh mắt tập trung tại Tạ Chính Đức trên thân.

"Ta đã biết."

Tạ Chính Đức vuốt vuốt sợi râu, thần sắc bình tĩnh nói: "Đấu giá vừa mới bắt đầu, thời gian còn sớm, chúng ta không cần sốt ruột."

"Ừm!"

Tạ vận nỉ non một tiếng, chú ý thiếp mời xu thế.

Cùng lúc đó, Tây Nguyên trấn các ngõ ngách, đều vang lên thanh âm bất đồng.

"Giờ Hợi đến, hiệu cảm đồ Ca, đấu giá thiếp hẳn là đi ra, nhanh lên xuất ra thông suốt tiến đến vậy xem."

"Người tiền chuẩn bị xong chưa? Ta đã chuẩn bị mười lăm mai Linh Tệ. Mười lăm mai Linh Tệ cầm bên dưới khả năng tuy nhiên không lớn, nhưng cũng có thể tham gia náo nhiệt."

"Đấu giá dán ra tới, lầu hai đã bị Tây Nguyên Vương giả cho cướp được!"

"Thiên Tầm xào Khoai Tây thiệp mời người đi? Có thể dự đoán một dưới, nếu là đoán nhất tới gần giá sau cùng lời nói, có thể đạt được một mai kim tệ."

Vạn Giới hiệu cầm đồ, lầu hai.

Sở Bắc đang theo dõi đấu giá thiệp, tại hần thiệp mời vừa phát ra, Tây Nguyên diễn đàn Đàn Chu liền đem cho đưa đình.

Giờ phút này, hần thiệp mời đã có mấy chục đầu hồi phục.

Tây Nguyên Vương giả: Lầu hai!

Lục Nguyệt Phi Ứng: Ta có dự cảm cái này đem là năm gần đây Tây Nguyên diễn đàn nóng bỏng nhất một cái thiệp, ta muốn cướp lầu hai!

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Đổi mới phải nhanh, ấn mở phải nhanh, lầu hai ổn thỏa.

Cửu Xích Thanh Phong Kiểm: Trên lầu hai vị, lầu hai đã bị Vương giả huynh ngồi!

Mạnh nhất Tân Phong: Con bà nó!! Còn không có tỉnh táo lại, liền đã đến lầu năm.

Đường gia đại thiếu: A? Làm sao có chút không đúng đã một phút đồng hồ trôi qua, đến ta chỗ này đã là hai mươi lâu, làm sao trên lầu tất cả đều là gia môn a?

Ta là Đại Thần Tây Đường nhà đại thiếu, ta cũng phiền muộn đâu, các cô nương đi đâu? Chẳng lẽ lại các nàng không cần cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy rồi?

Thiên Tầm xào Khoai Tây: Thật là quái quá thay! Ta thiệp mời bên trong đã có bốn trăm lâu dự đoán, cái này đấu giá thiệp làm sao còn không người ra giá đâu?

"Không nên a, ba phút đồng hồ trôi qua, vì sao một cái ra giá người cũng không có chứ?"

Sở Bắc nhú nhú mày, một mặt phiền muộn: "Chẳng lẽ lại cái này mười cái Linh Tệ giá cả quá cao? Không ai ra được?"

Trong đầu vừa toát ra ý nghĩ này, Sở Bắc liền đem vứt bỏ.

Vô luận là Vương phủ, Cao phủ vẫn là Tạ Trang, Hoàng phủ, mấy chục mai Linh Tệ bọn hần đều hần là cầm ra được.

Có mấy canh giờ tạo thế, ấn lý thuyết cái này chút đại hộ đều đã nhìn qua video, cũng cần phải biết đạo cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy giá trị tuyệt đối tại mười cái Linh Tệ phía trên.

Ngay tại Sở Bắc hoang mang không hiểu hoài nghi mình vận doanh có phải hay không thất bại thời điểm, Mạc Kinh Vũ phát tới tin tức.

Mạch bên trên Kinh Vũ: Sở đại ca, nếu là cái này Váy sau cùng không ai đấu giá, ta liền ra mười cái Linh Tệ cầm hạ.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Người hãy nằm mơ đi, tưởng tượng lấy không ai ra giá đi!

Vương phủ, Vương Nghiên Tịch trong phòng.

"Lão Tử, năm phút đồng hồ trôi qua, còn không có ra giá ai! Xem ra các nàng đều ngại giá cả quá cao, cái này Váy chỉ định về chúng ta!"

Vương Tiểu Hồ bung lên trên bàn trà Thủy uống một ngụm về sau, miệng góc treo

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 74: Tranh bề ngoài cạnh tranh

Mạch bên trên Khinh Vũ: Sở đại ca, đã mười phút đồng hồ trôi qua, vẫn không có người ra giá.

Nhìn qua Mạch Khinh Vũ lần nữa gửi tới tin tức, Sở Bắc thật dài thở dài một tiếng, ngay tại nó suy nghĩ muốn hay không ra mặt lúc, một cái Nick Name nhảy ra ngoài.

Mộng thiên sứ: Đây đã là 19 tầng 8, yếu ớt hỏi một dưới, các người thật không ai muốn sao? Không ai muốn, cái kia ta ra giá, 10 mai Linh Tệ.

Một giây, hai giây, ba giây! Lại có một người nhảy ra ngoài.

Ngưỡng vọng, ánh nắng: 11 mai Linh Tệ.

Vương phủ.

"Lão Tử, người thấy không, đã có người xuất thủ!"

"Chớ hoảng! Mấy người kia vốn liếng bày ở nơi đó đâu, các nàng sẽ không nhắc đến rất cao."

Vương Nghiên Tịch mắt không chớp nhìn chăm chăm thông suốt, mang trên mặt điểm điểm tự tin.

"Rốt cục bắt đầu!"

Hiệu cảm đồ lâu hai, Sở Bắc hai tay mở ra, hiện lên hình chữ đại nằm ngang, trên mặt lo lắng biến mất không thấy gì nữa.

Mạch bên trên Khinh Vũ: Sở đại ca, đã có người ra giá đến 15 mai Linh Tệ!

Mạch bên trên Khinh Vũ: Mộng thiên sứ từ bỏ, Liễu Hạ đã ra đến 17 mai Linh Tệ!

Mạch bên trên Khinh Vũ: Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh vậy mà cũng gia nhập vào, đang cùng Mộng thiên sứ đấu giá!

Khi Sở Bắc hải lòng đuổi lưng một cái, lần nữa cảm lấy thông suốt lúc, Mạch Khinh Vũ đã cho hắn liên phát ba cái tin.

Điểm tiến thiệp mời, thời khắc này Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh đã ra giá đến 20 mai Linh Tệ.

Liễu Hạ: Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh, người một đại lão gia muốn cái gì vậy? Người không phải là cố ý làm khó ta đi? Giữa chúng ta không có quan hệ gì a?

Nick Name gọi là Liễu Hạ cô nương oán trách một phen Tiêu Vũ Phàm về sau, tăng giá đến 21 mai Linh Tệ.

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Liễu Hạ, cái này vậy ta Lão Muội coi trọng, làm sao cũng phải vì nàng cầm bên dưới a! 22 mai Linh Tệ!

Liễu Hạ: Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh, chúc mừng người, người thắng!

Khi Tiêu Vũ Phàm ra giá đến 22 mai Linh Tệ lúc, đấu giá âm thanh đã ngừng lại, có chỉ là châm đối Tiêu Vũ Phàm lời nói.

Bụi gai bên trong, hoa: Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh, thật không nghĩ tới như thế Mỹ đích vậy thể mà còn phải đi qua người cái này đại lão gia tay! Tuy nhiên rất không cam lòng, nhưng vẫn là chúc mừng người đập tới cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy.

Son Nhân tự có Diệu Kế: Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh, thật sự là kẻ có tiền a! 22 mai Linh Tệ a, đủ ta sống cả đời!

Liệt Tửu thương hầu Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh, nhiều tiền như vậy người ở đâu ra? Không phải là đi một chuyến Bình Châu thành, lừa gạt cái nào Đại Hộ a?

Tây Nguyên Vương giả Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh, Bách Hiểu huynh, đã năm phút đồng hồ trôi qua, vẫn không có bất luận cái gì tăng giá âm thanh. Xem ra cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy đã không phải người thì còn ai, như cái này bên thắng thật là người, nhớ mời ăn cơm a! Địa điểm này nha, liền là nhỏ nhỏ nhà hàng.

Trường Hương Nhai, một gian tĩnh xảo trong phòng, Tiêu Vũ Phàm chính một mực nắm tay bên trong thông suốt.

Nhìn qua các loại chúc mừng ngữ, Tiêu Vũ Phàm miệng góc cũng không có toát ra vẻ vui sướng, hoàn toàn tương phản, vẻ mặt buồn thiu.

Tây Nguyên trấn có thể xuất ra 22 mai Linh Tệ nhân số, hai cánh tay đều đếm không hết.

Hắn đang cầu khẩn, cầu nguyện cái kia chút đại hộ cũng không có coi trọng cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy, sẽ không ra mặt cùng hắn cạnh tranh.

Mạch bên trên Kinh Vũ: Sở đại ca, Bách Hiểu Sanh đối cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy cố chấp như thế, hắn không phải là thật sự có cái muội muội a? Nếu thật sự là như thế, chịu bên dưới lớn như vậy vốn liếng, hắn người ca ca này cũng làm quá đúng chỗ!

Nhìn lấy Mạc Kinh Vũ gửi tới tin tức, Sở Bắc không yên lòng trở về một cái ân.

"22 mai Linh Tệ, cái này còn còn thiếu rất nhiều a!"

Sở Bắc nhú nhú mày, tuy nhiên hắn có thể tiếp nhận thấp nhất giá sau cùng là 20 mai Linh Tệ, nhưng dựa theo hắn tính ra sau cùng tại giá sau cùng hắn là tại 30 đến 40 mai Linh Tệ ở giữa.

Cho dù tại giờ Tuất hắn lại đi rút thưởng cơ bên trong ném 10 mai Linh Tệ, khoảng cách nhiệm vụ hoàn thành còn cần 35 mai Linh Tệ đó a!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tại mọi người chờ mong dưới, nửa canh giờ lặng yên mà qua.

Về phần đấu giá giá cả, vẫn như cũ là Tiêu Vũ Phàm 22 mai Linh Tệ.

Thời khắc này Tiêu Vũ Phàm Song Quyền nắm chặt, thần sắc khẩn trương: "Lại có hai mươi phút liền tốt!"

Nhưng mà, ngay tại hắn nháy cái mắt Công Phu, thiếp mời bên trong nhiều một đầu chói mắt hồi phục.

Mềm lòng tính khí lớn: Ta ra 23 mai Linh Tệ!

Hoàng Vũ Oanh vừa mới hồi phục đấu giá, thiếp mời bên trong nguyên vốn đã từ từ tỉnh mạch bầu không khí lại sinh động hẳn lên.

"Thời gian qua đi hơn nửa canh giờ, rốt cục lại có người tăng giá!"

"Thật sự là thiên hô vạn hoán bắt đầu đi ra a! Lại có thể ngồi xuống xem kịch vui, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy cuối cùng sẽ hoa rơi vào nhà nào, lại trở thành một cái không xác định mê."

"Hoàng tiểu thư, chơi đùa Bách Hiểu Sanh! Như thế Mỹ đích Váy, có thể nào để hắn cái này một đại lão gia đập bên dưới!"

"Đúng rồi! Trên lầu nói đúng, Hoàng tiểu thư người muốn thay mặt biểu chúng ta Nữ Tính quần thể cầm bên dưới cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy."

Trong khoảnh khắc, lại nhiều mấy cái hồi phục thiếp, những này thiếp mời nội dung phần lớn là ủng hộ Hoàng Vũ Oanh.

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Ta ra 24 mai Linh Tệ!

Mềm lòng tính khí lớn: 25 mai Linh Tệ!

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: 2 Lục mai Linh Tệ!

Nhìn qua tranh bề ngoài đấu giá Hoàng Vũ Oanh cùng Tiêu Vũ Phàm, Sở Bắc nhếch miệng lên, lần nữa giương lên ý cười.

Đấu giá thiếp bên trong, khi Hoàng Vũ Oanh báo ra 29 mai Linh Tệ thời điểm, Tiêu Vũ Phàm cũng không có như mọi người chờ mong đợi như vậy, lập tức tăng giá đuổi theo.

Lúc này Tiêu Vũ Phàm chính nhất mặt xoắn xuýt ngồi trên ghế, hắn lâm vào đang do dự.

Buổi chiều, hắn hướng tây nguyên quán rượu lão bản Tào hàng mượn 20 mai Linh Tệ, tăng thêm hắn tự thân tài sản, 30 mai Linh Tệ chính là hắn sau cùng báo giá.

Trầm tư một lát, Tiêu Vũ Phàm cắn răng, Thần Niệm nhất động, một tin tức hồi phục ra ngoài.

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Mềm lòng tính khí lớn, Hoàng tiểu thư, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy không biết có thể tặng cho ta? Coi như ta Bách Hiểu Sanh thiếu bên dưới người một cái nhân tình! Ngày sau, người phạm là có cần ta thời điểm, ta Bách Hiểu Sanh trước tiên đuổi tới trước mặt của người.

Mềm lòng tính khí lớn: Không!

Trong phòng, Tiêu Vũ Phàm nhìn qua Hoàng Vũ Oanh giấy về tin tức, thở dài một tiếng.

Lúc này, hắn cũng chỉ có thể lựa chọn từ bỏ, yên lặng lưu lạc làm một cái Khán giả.

"Hoàng tiểu thư cảm hạ, Bách Hiểu Sanh hắn từ bỏ!"

"Cái này kết quả không phải rõ ràng nha, Hoàng tiểu thư lưng tựa toàn bộ Hoàng phủ, mà hắn Bách Hiểu Sanh chỉ có một người, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy cuối cùng thuộc về tự nhiên là Hoàng tiểu thư."

"Chúc mừng Hoàng tiểu thư!"

Cả đám chờ đợi hai phút đồng hồ, phát hiện Bách Hiểu Sanh vẫn không có tăng giá lúc, nhao nhao lên tiếng chúc mừng.

"Còn kém sáu cái Linh Tệ!"

Vạn Giới hiệu cảm đồ, Sở Bắc lăm bằm một tiếng về sau, nhìn đồng hồ, trong lòng yên lặng cầu nguyện.

Hoàng phủ.

"Tiểu Oanh a, hiện tại ra sao? Cái kia Bách Hiểu Sanh còn đấu giá không?"

Hoàng Thiên Cương ngồi tại Hoàng Xương Viên mép giường một bên, vuốt vuốt sợi râu.

"Hắn từ bỏ!"

Hoàng Vũ Oanh triển lộ nét mặt tươi cười, nhàn nhạt lúm đồng tiền như ẩn như hiện.

"Còn có một chiếc đồng hồ thời gian, nếu là lại không ai tăng giá cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy liền "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Kết thúc

Lạnh lùng băng lãnh: Ta ra 30 mai Linh Tệ!

"Là ai tăng giá?"

Hoàng Thiên Cương ngưng mắt nhìn về phía Hoàng Vũ Oanh, lên tiếng hỏi thăm.

"Là Tử Y tỷ! Gia gia, chúng ta còn đấu giá sao?"

Hoàng Vũ Oanh cắn cắn môi, trước đây nàng một mực không có gấp Cao Tử Y ra giá, coi là đối phương là bởi vì có phổ thông Tinh La vậy, không muốn lại tại cái này gia cường phiên bản Tinh La trên vậy trắng trợn tốn kém đây.

Hoàng Thiên Cương rơi vào trầm tư, nếu là đối phương khăng khăng muốn bắt bên dưới cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy thật đúng là cái vấn đề.

Luận trong phủ chiến lược, hẳn Hoàng phủ xa mạnh hơn xa Cao phủ. Nhưng ở tiền tài phương diện này, Hoàng phủ vẫn là không so được Cao phủ.

"Vũ Oanh a, người tiếp tục tăng giá đi! Cái này Vây chỉ có món này, gia gia tận khả năng vì người cảm dưới." Hoàng Thiên Cương do dự một lát lên tiếng nói.

Mềm lòng tính khí lớn: 31 mai Linh Tệ.

Lạnh lùng băng lãnh: 32 mai Linh Tệ.

Mềm lòng tính khí lớn: 33 mai Linh Tệ.

Hiệu cảm đồ lần hai, Sở Bắc nhìn thấy Cao Tử Y gia nhập, trên mặt cười nở hoa.

Cái này thời gian ngắn ngủi ở giữa, đã đấu giá đến 35 mai Linh Tệ!

Cái này Linh Tệ số lượng, đã vừa lúc đủ hẳn hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng mà, đấu giá vẫn còn tiếp tục!

Lạnh lùng băng lãnh: 3 Lục mai Linh Tệ.

Mềm lòng tính khí lớn: 37 mai Linh Tệ.

Trường Hương Nhai, Vương phủ.

"Hiện tại tối cao đấu giá đã bao nhiêu?"

Răng rắc một tiếng, Vương Bá Thiên trực tiếp đẩy ra Vương Nghiên Tịch phòng môn.

"Lão cha, đã 39 mai Linh Tệ!"

Vương Tiểu Hồ ngược mắt nhìn lấy Vương Bá Thiên, miệng góc hơi co rúm.

"Cái gì? ! Đã 39 mai Linh Tệ!"

Vương Bá Thiên miệng miệng há to lớn, trong hai con ngươi mang theo kinh ngạc, trên mặt viết đầy chấn kinh.

"Lão cha, không phải 39 mai, hiện tại biến thành 41 mai Linh Tệ."

Vương Nghiên Tịch hít thật sâu một hơi khí, ban đầu nàng còn muốn lấy 15 mai Linh Tệ cảm hạ, Mộng triệt đề tan vỡ.

"Là ai tại cạnh tranh?"

Vương Bá Thiên mặt lộ vẻ hoang mang, Tây Nguyên trấn có thể xuất ra nổi nhiều như vậy Linh Tệ, nhất định là Đại Hộ bên trong Đại Hộ.

"Là Vũ Oanh cùng Từ Y tỷ, hai người bọn họ hẳn là đều chiếm được ủng hộ của gia tộc."

Vương Tiểu Hồ miệng góc giật giật, đoạt tại Vương Nghiên Tịch trước nói ra.

"Khó trách có thể ra đến giá cao như vậy!"

Vương Bá Thiên như có điều suy nghĩ, tiếp theo ánh mắt tập trung tại Vương Nghiên Tịch trên thân: "Thời gian không nhiều lắm, ngươi như do dự nữa, cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy bị các nàng hai nhà đập đi, ngươi cũng đừng oán trách cha."

Nghe vậy, Vương Nghiên Tịch mặt lộ vẻ mừng rỡ, kích động nói: "Lão cha, hiện tại giá tiền này ta cũng có thể gia nhập vào sao?"

"Ngươi như ưa thích liền tăng giá đi!" Vương Bá Thiên hí hí mắt, hơi điểm đầu.

"Lão cha tốt nhất!"

Vương Nghiên Tịch cho Vương Bá Thiên một cái to lớn ôm ấp về sau, Thần Niệm nhất động, gia nhập vào chiến cục ở trong.

Vương phủ Nhất Chi Hoa: Ta ra 42 mai Linh Tệ!

Vương Nghiên Tịch gia nhập, khiến cho nguyên bản kịch liệt chiến cục rõ ràng cứng ngắc lại một dưới, Cao Từ Y cùng Hoàng Vũ Oanh đều không có trước tiên cùng giá.

Hai vị chủ giác mặc dù không có lập tức phát ra tiếng, nhưng là vậy xem ăn dưa quần chúng đã càng thêm náo nhiệt.

"Nghiên tịch tỷ cũng gia nhập vào, cái này có trò hay để nhìn!"

"42 mai Linh Tệ a, cái này đủ ta hài lòng hưởng thụ mấy đời!"

"Ai, cái này chờ tiền tài cũng chỉ có mấy cái này siêu cấp Đại Hộ có thể lấy ra a! Chúng ta cái này chủng loại gia cảnh, ngay cả phổ thông Tinh La vậy cũng không dám nghĩ, chớ nói chi là cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy."

Trường Hương Nhai, trong một gian phòng, Tiêu Vũ Phàm nhìn lấy khi bên dưới đấu giá giá, thờ dài bất đắc dĩ một tiếng, tiếng thờ dài bên trong mang theo một tia tự giễu.

Hắn làm sao cũng không ngờ tới, giá tiền này sẽ nhảy lên tới cao như vậy!

Ban đầu hắn còn cho là mình 22 mai Linh Tệ liền có thể cầm bên dưới cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy đâu, hiện tại xem ra đúng vậy chuyện tiếu lâm, có thể nói nói chuyện viễn vông!

Mạch bên trên Khinh Vũ: Sở đại ca, đấu giá tiếp ngươi đang nhìn sao? Giá cả đã bị đội lên 42 mai Linh Tệ! Mấu chốt là, giá tiền này tựa hồ còn chưa tới đâu! !

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Ngươi bây giờ có phải hay không cảm thấy mình cái này người mẫu phí cao có chút không hợp thói thường rồi?

Sở Bắc thử lấy tuổi, hẳn có thể từ thông tin bên trong nhìn ra Mạc Kinh Vũ kinh ngạc, dù sao chính hắn cũng bị kinh đến.

Cùng lúc đó, Hoàng phủ.

"Tiểu Oanh, ngươi nhìn lấy gia gia làm gì? Đây thời gian còn chưa tới a!"

Hoàng Thiên Cương trong mắt mang theo không hiểu, trên giường Hoàng Xương Viễn cũng giống như thế.

"Nghiên tịch tỷ cũng gia nhập vào!"

Hoàng Vũ Oanh cắn răng, về sau quét mắt Hoàng Thiên Cương cùng Hoàng Xương Viễn: "Gia gia, cha, cái này Váy ta từ bỏ!"

Dứt lời, không đợi Hoàng Thiên Cương cùng Hoàng Xương Viễn làm ra phản ứng, Kỳ Thần biết nhất động, một tin tức phát ra.

Mềm lòng tính khí lớn: Lạnh lùng băng lãnh, Vương phủ Nhất Chi Hoa, ta rút lui! Không quản các ngươi hai cái ai đạt được cái này Váy, sau cùng đều phải cấp cho ta mặc! Hừ, để cho các ngươi giành với ta!

Hoàng Vũ Oanh tin tức vừa phát ra ngoài, ăn đưa quần chúng lại sinh động.

"Hoàng tiểu thư từ bỏ, hiện tại cái này đấu giá thiếp diễn biến thành Cao Tiểu Tỷ cùng Vương tiểu thư Chiến Trường!"

"Còn lại sau cùng năm phút đồng hồ, cuối cùng này được chủ nhân là trong hai người này một người."

"Cái này hiệu cảm đồ Ca, có thể nói lừa phát!"

Tại mọi người nhiệt tình bên trong, Cao Từ Y lần nữa tăng giá.

Lạnh lùng băng lãnh: 43 mai Linh Tệ.

Vương phủ Nhất Chi Hoa: 44 mai Linh Tệ! Từ Y tỷ, ngài liền để ta cái này làm muối muối a! Cùng lắm thì, cái này Váy nhân rồi thời điểm ta cũng cho ngươi mượn mặc một chút a?

Vương Nghiên Tịch thêm xong giá về sau, bắt đầu hướng Cao Từ Y làm nũng.

Nhưng mà, còn không đợi được Cao Từ Y hồi phục, trong chiến trường lại gia nhập một người.

Nhã Vạn Thiếu Nữ: 45 mai Linh Tệ!

"Mau nhìn, cái này thời khắc cuối cùng, lại có người gia nhập!"

"Nick Name rất lạ lắm a, đây cũng là cái nào Đại Hộ người ta con cái a?"

"Kết cục càng ngày càng treo!"

Đấu giá đã tiến nhập khâu cuối cùng, mắt thấy giờ Hợi liền phải kết thúc.

"Năm phút đồng hồ "

"Bốn phút "

"Ba phút "

Thiếp mời bên trong đấu giá cũng càng kịch liệt.

"4 Lục mai Linh Tệ!"

"47 mai Linh Tệ!"

"48 mai Linh Tệ!"

"49 mai Linh Tệ!"

Lạnh lùng băng lãnh: Được rồi, hai người các ngươi nha đầu chơi đi! Ta cùng Vũ Oanh, không quản các ngươi hai sau cùng người nào thắng, ta đều muốn đến cửa đi mượn tới mặc một chút.

"50 mai Linh Tệ!"

"51 mai Linh Tệ!"

Tại Cao Từ Y từ bỏ về sau, đấu giá thiếp lần nữa biến thành hai người Chiến Trường.

Mọi người vây xem cũng nhất trí cho rằng cuối cùng này được chủ sẽ tại 'Nhã Vận Thiếu Nữ' cùng 'Vương phủ Nhất Chi Hoa' trong hai người sinh ra.

Thời gian còn lại sau cùng 30 giây!

Bình Châu thành, Hạ phủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Lạc Hoa Thỉnh Vũ là ai?

Khi một đám ăn dưa quần chúng nhìn thấy Sở Bắc thu thiếp lúc, tuần tự kịp phản ứng, ngay sau đó từng cái bắt đầu cùng thiếp.

Trong khoảnh khắc, cái này đấu giá thiếp trình độ náo nhiệt nhảy lên tới tối cao.

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Dựa vào, 60 mai Linh Tệ! Đây mới thật sự là Bại Gia đàn bà a!

Lục Nguyệt Phi Ứng: Ta đi, cái này Lạc Hoa Thỉnh Vũ là ai a? Ngang dọc diễn đàn ngàn vạn năm, ta làm sao lại chưa thấy qua nó đâu!

Liễu Hạ: Tràn đầy hâm mộ a! Đây là đâu Hộ Nhân Gia đại tiểu thư a? Giống như ôm một cái chân của nàng a!

Ngưỡng vọng, ánh nắng: Cái này Lạc Hoa Thỉnh Vũ thế mà tại còn lại sau cùng 30 giây mới Bạo Khởi, nàng thật đúng là tự tin a! Sự thật cũng đúng là như thế, đem chúng ta đều trấn trụ, có tiền tùy hứng a!

Đầu hạ Vũ: Hiện tại ta, não hải vẫn như cũ một mảnh không Bạch, vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại. Không được, ta muốn một lần nữa nhìn một lần cái này đấu giá thiếp!

Bụi gai bên trong, hoa: Mắt dưới, ta chỉ muốn biết đạo cái này Lạc Hoa Thỉnh Vũ là ai! Cứ như vậy, ta liền có nịnh bợ đối tượng, quan hệ chỗ tốt, không chừng nàng liền đem gia cường phiên bản Tinh La vấy cấp cho ta mặc một chút.

Mộng thiên sứ: Trên lầu nói ra tiếng lòng của ta, mọi người cùng nhau thật người a!

Cầm súng mà kiêu: Ta cái này đi thêm hiệu cầm đồ Ca, làm hảo hữu, ta muốn trước tiên biết đạo Lạc Hoa Thỉnh Vũ là ai!

Tây Nguyên Vương giả: Đấu giá thiếp đã hạ màn kết thúc, quả thật là nhìn một trận Hảo Hí a!

...

Một bên khác, Vân Thiên dự đoán thiếp bên trong cũng trở nên náo nhiệt.

Ai u, cá của ta: Khoai Tây huynh, nhanh lên chuyển khoản cho ta! Nha, tiện tay đánh không nghĩ tới cái này đoán gần nhất người thế mà lại là ta!

Bởi vì Vân Thiên Thiếp Từ hữu hiệu dự đoán ven vẹn tính giờ Hội trước đó hồi phục, cái này Nick Name tên là 'Ai u, cá của ta' người lấy 30 mai Linh Tệ dự đoán giá cả lấy được Thắng Lợi.

Thiên Tầm xào Khoai Tây: @ ai u, cá của ta, tiền đã cho người vòng vo! Làm sao cũng không nghĩ tới, sau cùng người đoán giá cả khoảng cách cái này giá sau cùng ở gần nhất.

Vân Thiên tâm lý đã trong bụng nở hoa, hắn đã doanh thu 40 mai kim tệ, cái này dự đoán thiếp từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói cũng không phải là ổn trăm.

Bởi vì tại cả đám dự đoán giá cả bên trong, đa số người đều dự đoán tại 10 mai Linh Tệ đến 20 mai Linh Tệ ở giữa, nếu như cuối cùng này giá sau cùng

cũng ở cái này phạm bốn phía, hẳn rất có thể sẽ còn bồi lên một bút.

Cũng may, cuối cùng này giá sau cùng cao không hợp thói thường!

Tại cả đám dự đoán bên trong, vượt qua 20 mai Linh Tệ đã càng ngày càng ít, đoán 30 mai Linh Tệ cũng chỉ có 'Ai u, cá của ta' một người.

Chính Dương đường phố, Tạ Trang.

"Tiểu Vận a, đến tới rồi sao?"

Tạ Chính Đức ngồi trên ghế, phẩm thưởng thức trà Thủy.

Tạ vận vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, cắn răng: "Không có."

"Ai, đây là thua ở vận khí lên a! Không nghĩ tới Vương gia cái kia nha đầu đối cái này Váy cũng là như thế cố chấp, một giây sau cùng đầu giá còn bị nằng cho cướp được."

Tạ Chính Đức sờ lên tạ vận đầu, trên mặt mang lên ảm áp nụ cười.

"Gia gia, cái này gia cường phiên bản Tinh La váy không phải là bị nghiền tịch tỳ cướp đi, sau cùng quan đầu lại toát ra tới một người, trực tiếp ra giá 60 mai Linh Tệ!"

Nói đến đây, tạ vận đôi mi thanh tú nhăn lại, chu mỏ một cái: "Nhìn thấy cái này tăng vọt giá cả, lúc ấy lập tức bị kinh mộng! Lấy lại tinh thần lúc, hiệu cầm đồ Ca, đã thu dần."

Nghe vậy, Tạ Chính Đức vuốt vuốt sợi râu: "Biết đạo nàng là ai chẳng? Nhà ai nha đầu?"

Tạ vận lắc lắc đầu: "Lần thứ nhất gặp cái này Nick Name, hiệu cầm đồ Ca, hẳn là biết đạo nàng là ai, ta đi hỏi một chút hẳn."

Trương Hương Nhai, Vương phủ, Vương Nghiên Tịch trong phòng.

"Các ngươi tỳ đệ hai đây là cái gì biểu lộ? Đều cùng ăn khổ sen!"

Vương Bá Thiên liếc mắt Vương Nghiên Tịch cùng Vương Tiểu Hồ, lại nói: "Có phải hay không không có đoạt lấy Tiểu Vận cái kia nha đầu?"

Vương Nghiên Tịch, Vương Tiểu Hồ đồng thời dao động đầu.

"Nói như vậy đó là cướp được?"

Vương Bá Thiên nhếch môi góc, cười cười: "Đều cướp được, các ngươi hẳn là cao hứng mới đúng a?"

"Ai —— "

Vương Nghiên Tịch ngửa nhìn trần nhà thật dài thốn thức một tiếng: "Lão cha a, cuối cùng này quan đầu giết ra một cái người thần bí a! Gia cường phiên bản Tinh La váy trực tiếp bị nàng 60 mai Linh Tệ cho giây!"

Vương Bá Thiên mặt lộ vẻ kinh ngạc, trong mắt mang theo không hiểu: "Người kia là ai?"

"Đã cho lão ca phát đi tin tức, chờ hẳn hồi phục!" Vương Tiểu Hồ từ trên giường nhảy dưới, đoạt trả lời trước nói.

Tại mọi người đều đang suy đoán 'Lạc Hoa Thỉnh Vũ' thân phận lúc, Sở Bắc nằm ở trên giường đang cùng nàng nói chuyện hỏa nhiệt.

Lạc Hoa Thỉnh Vũ: 60 mai Linh Tệ đã cho người xoay qua chỗ khác, người xác nhận một dưới.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Ân, đã thu đến.

Lạc Hoa Thỉnh Vũ: Chúng ta không tại Tây Nguyên trấn, cái này gia cường phiên bản Tinh La váy người sáng nay đưa đến trăm sắc Mỹ Nhân.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Trăm sắc Mỹ Nhân? Người cùng trăm sắc Mỹ Nhân quan hệ thế nào?

Lạc Hoa Thỉnh Vũ: Đừng vội mặt lạnh, ta đã biết đạo người cùng trăm sắc Mỹ Nhân khúc mắc. Trong chuyện này sai tại gì mạnh, hẳn trái với ta lập hạ quy củ. Đương nhiên, về sau tại trăm sắc Mỹ Nhân cũng không gặp được hẳn.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Người bả gì mạnh sa thái rồi?

Lạc Hoa Thỉnh Vũ: Cái này sao, người sáng nay đem gia cường phiên bản Tinh La váy đưa đến trăm sắc Mỹ Nhân tự nhiên là biết nói.

Vạn Giới hiệu cầm đồ: Người là trăm sắc Mỹ Nhân sau màn lão bản? Cái kia xế chiều hôm nay đến ta nơi này người kia và người lại là quan hệ như thế

nào?

Lạc Hoa Thỉnh Vũ: Hẳn gọi Tôn Vũ, là ta trong phủ quân gia.

Làm một cái thương nhân, Sở Bắc biết đạo chạm đến là thôi, cũng không tiếp tục hỏi thăm nữa.

Ngay tại hán vừa rời khỏi cùng Hạ Hàn khởi trò chuyện Thiên Giới mặt lúc, liên tiếp tin tức nhảy nhót đi ra, ảnh chân dung cũng lảo liên không ngừng.

Sở Bắc ấn mở ảnh chân dung, chính là phát hiện Fan số lượng đã bạo đã tăng tới Lục12, đều đang cầu xin thêm hảo hữu.

"Cái này gia cường phiên bản Tinh La vậy sức ảnh hưởng thật là lớn a!"

Sở Bắc thờ dài một tiếng, cũng không có vội vã xử lý những này hảo hữu thỉnh cầu, mà là trước ấn mở Mạc Khinh Vũ trò chuyện Thiên Giới mặt.

Mạch bên trên Khinh Vũ: Sở đại ca, Lạc Hoa Thỉnh Vũ là ai a? Ta biết sao?

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Nàng hẳn là trăm sắc Mỹ Nhân lão bản, cụ thể là ai ta cũng không biết. Dù sao, Sở đại ca là cái thương nhân, nàng không nói ta cũng không dễ chủ động hỏi thăm.

Mạch bên trên Khinh Vũ: Trăm sắc Mỹ Nhân lão bản không phải gì mạnh sao? Làm sao biến thành cái này Lạc Hoa Thỉnh Vũ?

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Gì mạnh chỉ là bên ngoài, nàng cũng biết gì mạnh cùng chúng ta khúc mắc, cũng đã đem hán đuổi đi.

Mạch bên trên Khinh Vũ: Nguyên lai là dạng này a, Lạc Hoa Thỉnh Vũ là trăm sắc Mỹ Nhân lão bản chuyện này, ta sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Vạn Giới hiệu cảm đồ: Ân, nàng đã đem Linh Tệ chuyển cho ta, ta hiện tại đi lợi.

Rời khỏi cùng Mạc Khinh Vũ trò chuyện Thiên Giới mặt về sau, Sở Bắc lại tuần tự ấn mở Vương Tiểu Hồ, tạ vạn, Tiêu Vũ Phàm, Cao Tử Y đám người trò chuyện Thiên Giới mặt.

Bọn hán phát tới tin tức, ở bên trong cho bên trên gần như giống nhau, đều là tại hỏi thăm 'Lạc Hoa Thỉnh Vũ' tin tức.

Sở Bắc không có làm may do dự, cho bọn hán một cái đồng dạng hồi phục: "Thương nhân Chức Nghiệp Đạo Đức, Khách Hộ tin tức cự không lộ ra!"

Hồi phục xong đám người tin tức, Sở Bắc sửa sang lại quần áo, nhảy xuống giường.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Hắc Nguyệt Quả Thụ Thụ Miêu

"Bì Tạt! Bì Tạt!"

Sở Bắc vừa nhảy xuống giường, nguyên bản ngủ say Lôi Thần mở hai mắt ra.

"Hư!"

Không đợi Sở Bắc kịp phản ứng, một vệt kim quang xẹt qua, Lôi Thần hình thể đã co lại thành to như nắm tay xông vào Sở Bắc trong ngực.

"Khoảng cách nhiệm vụ kết thúc còn có nửa canh giờ thời gian, nhưng phải nắm chắc!"

Sở Bắc ni non một tiếng, nhanh chóng xuống lầu tiếp theo quan môn, hướng về Trường Hương Nhai chạy tới.

Đêm dài, sao lốm đốm đầy trời.

Trong sáng Nguyệt Hoa vung vãi tại An Nghi trên đường, vì đó phủ thêm tầng một mông lung bạch quang.

Ngay tại Sở Bắc mới từ An Nghi ngõ hẻm chạy đến Trường Hương Nhai bên trên lúc, góc rẽ một cái quẹo hàng hậu phương toát ra một cái hắc ảnh.

Hắc ảnh lén lút lút lút, một đường đi theo Sở Bắc, cẩn thận từng li từng tí.

Thông suốt Tiền Trang, ở vào mười dặm thông suốt đối diện, cũng tại Trường Hương Nhai Trung Cấp.

Không chỉ là tại Tây Nguyên trấn, tại Bình Châu thành thậm chí địa phương khác cũng giống như thế, bán thông suốt cửa hàng cùng thông suốt Tiền Trang làm bạn cùng một chỗ.

Thông suốt Tiền Trang không giống với mười dặm thông suốt, nó cả ngày đều ở buôn bán, không có ngừng kinh doanh nghỉ ngơi mà nói.

"Đã trễ thế như vậy, Tiểu Hữu là đến tiết kiệm tiền vẫn là lấy tiền?"

Sở Bắc vừa đi vào trong tiệm, một vị mầy như khe rãnh lão già tóc hoa râu thần không biết quý không hay xuất hiện ở phía sau của hắn.

"Khó trách hơn nửa đêm cũng không ai dám đến cướp bóc Tiền Trang." Sở Bắc đánh giá một chút lão già, tâm đầu hơi kinh hãi.

Nhìn thấy Sở Bắc ngây người, lão già cười cười tự giới thiệu: "Lão hủ, Bắc Xuyên Phong, là cái này Tây Nguyên trấn thông suốt Tiền Trang người phụ trách."

Sở Bắc đáp lại mỉm cười, từ trong ngực lấy ra thông suốt, nói: "Ta tới lấy Linh Tệ!"

"Tiểu Hữu, mời đi theo ta."

Lão già vẫn như cũ một bộ cười híp mắt bộ dáng, đó là chức nghiệp như vậy nụ cười.

Sở Bắc đi theo lão già sau lưng, rất nhanh liền quẹo vào một cái lớn như vậy trong phòng.

"Đây là. . . Siêu cấp cự đại bản thông suốt?"

Phóng tầm mắt nhìn tới, phòng này ngoại trừ một cái bán kính đặt một mét thấu Minh pha lê cầu bên ngoài cái gì cũng không có.

"Tiểu Hữu cái này là lần đầu tiên đến Tiền Trang đi, khó trách như thế lạ mắt."

Nhìn thấy Sở Bắc mang theo vẻ khiếp sợ, Bắc Xuyên Phong ra tiếng cười khẽ.

"Ừm, lần thứ nhất lấy tiền!"

Sở Bắc gãi gãi đầu, ngượng ngùng cười một tiếng, tiếp theo tại Bắc Xuyên Phong chỉ dẫn dưới, đem trong tay thông suốt tới gần không lồ pha lê cầu.

Sau một khắc, trong phòng Bạch Mang bắn ra bốn phía, mấy cái rõ ràng chữ lớn hình chiếu tại trên vách tường.

Thông suốt số dư còn lại: 60 mai Linh Tệ.

"Nguyên lai Tiểu Hữu đúng vậy Vạn Giới hiệu cầm đồ lão bản a! Thật sự là hạnh ngộ hạnh ngộ!"

Nhìn thấy trên vách tường số tự, Bắc Xuyên Phong cất tiếng cười to, hiển nhiên hắn cũng chú ý Tây Nguyên diễn đàn.

"Không nghĩ tới ta đã nổi danh như vậy, ngay cả ngài đều biết rằng ta."

Sở Bắc hướng phía Bắc Xuyên Phong ôm quyền đầu, tiếp theo chỉ vách tường: "Lão gia tử, ngài liền cho ta toàn lấy đi!"

"Không có vấn đề."

Lão già khoe môi nhếch lên ý cười, đi tới không lồ pha lê cầu một bên khác.

Sau một khắc, tại Sở Bắc chú mục dưới, nó trong tay thông suốt một sợi bạch quang hiện lên, tiếp lấy trên vách tường số tự từ 60 biến thành 0.

"Tiểu Hữu, ngươi lại hơi các loại, lão hủ cái này đi vì ngươi lấy tiền."

"Ừm."

Chờ đợi một hồi lâu, Bắc Xuyên Phong mang theo một cái màu đen cái túi đi vào Sở Bắc trước người: "Nơi này tổng cộng là 60 mai Linh Tệ, ngươi kiểm kê một dưới."

"Làm phiền!"

Sở Bắc nói một tiếng cảm ơn, tiếp nhận túi đen liền trực tiếp đi ra thông suốt Tiền Trang.

Cùng lúc đó, Lý phủ.

Một đạo hắc ảnh vội vàng vàng đi tới một chỗ cửa phòng, gõ gõ môn.

"Ai vậy? Như thế hơn nửa đêm!"

Lý Quảng mang theo tức giận rống lên một tiếng, tiếp theo một mặt không vui mở môn.

"Tiểu . . Tiểu thư, ngài cũng tại a?"

Sông phong hướng phía Lý Quảng cong cong thân thể về sau, ánh mắt rơi vào Lý Hân trên thân.

"Muộn như vậy có chuyện gì? Ta không phải để người nhìn chăm chăm An Nghi ngộ hèm sao?"

Lý Quảng mày nhăn lại, lạnh lùng nhìn lấy hắc ảnh.

Sông phong một mặt cung kính: "Nhị Thiếu Gia, ngài để ta giám thị người kia hần vừa mới ra An Nghi ngộ hèm!"

"Đi, đi tìm Bạch Hạc!"

Nghe vậy, Lý Quảng mặt lộ vẻ mừng rỡ dẫn đầu ra môn.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Bạch Hạc trong phòng.

"Thương thế mới tốt hơn hơn nữa, hiện tại mặc dù nhưng đã có Lục Tăng thực lực, nhưng vì vạn vô nhất thất, lần này vẫn là trước buông tha hần!"

Bạch Hạc từ trên giường ngồi thẳng lên, néo néo Quyền Đầu, tiếp theo ánh mắt rơi vào sông phong trên thân: "Lập tức trở về đi, tiếp tục đi ngồi chờ."

Sông phong rút đi về sau, Lý Quảng kéo qua một cái ghế chạm rãi ngồi bên dưới: "Còn phải lại qua bao lâu mới có nắm chắc đối phó hần đâu?"

Bạch Hạc cười lạnh, trong ánh mắt lóe lên một tia ngoan lệ: "Tiểu tử kia là một cái Lục Tinh Linh Sĩ, các người cả tới những dược thảo này hiệu quả không tệ, lại tu dưỡng một đêm cũng không xê xích gì nhiều."

"Cái kia nhưng thật sự là quá tốt!"

Lý Hân Quyền Đầu nắm lên, miệng góc giờ lên khiếp người nụ cười: "Hần hiện tại thế nhưng là diễn đàn một đại hồng nhân, vừa mới cái kia đấu giá thiếp các người đều nhìn a? Tăng cường Tinh La vậy sau cùng giá sau cùng thế mà cao tới 60 mai Linh Tệ!"

Lý Quảng ngưng mắt nhìn lấy Lý Hân, nhếch miệng cười nói: "Ta biết đạo người cũng coi trọng hần trong tiệm Tinh La vậy! Chờ chúng ta diệt trừ hần, cái kia Vạn Giới hiệu cảm đồ liền tặng cho người!"

"Cảm ơn nhị ca!" Lý Hân trên mặt tràn đầy vui sướng.

Một bên khác.

Sở Bắc mang theo túi tiền đã về tới An Nghi ngộ hèm, đang hướng về Vạn Giới hiệu cảm đồ bước đi.

Răng rắc, cửa mở.

Vừa tiến vào hiệu cảm đồ, Sở Bắc liền nhanh chóng đi đến may mắn rút thưởng cơ mặt sau, bắt đầu đem trong túi Linh Tệ vùi đầu vào lên tiếng.

Khi Sở Bắc ném đến thứ ba mươi lăm mai Linh Tệ lúc, nó trong đầu vang lên liên tiếp mang theo cơ giới hệ thống nhắc nhở âm.

"Nhiệm vụ hoàn thành!"

Sở Bắc thôn thức một tiếng, kéo qua một cái ghế hài lòng ngồi lên.

Vui sướng qua đi, Sở Bắc tỉnh táo lại, nghĩ đến nhiệm vụ mới, trên mặt lại giương lên một vòng vẻ u sầu.

Hần tu vi hiện tại Thị Linh sĩ Tam Tinh, trong tay còn nhiều hơn 25 mai Linh Tệ.

Từ Linh Sĩ Tam Tinh đạt tới Linh Sĩ Tứ Tinh cần bốn mươi mai Linh Tệ, nói cách khác hần còn cần mười lăm mai Linh Tệ.

Nhiệm vụ mới, năm ngày, tu vi đạt tới Linh Sư Nhất Tinh!

Nói cách khác, trừ bỏ trong tay 25 mai Linh Tệ, hần còn phải lại hướng rút thưởng cơ bên trong đầu nhập bốn trăm sáu mươi năm mai Linh Tệ!

Mười ngày, cái này nhiệm vụ mới độ khó cũng không Tiểu.

Nghĩ tới đây, Sở Bắc ánh mắt khẽ dờn, rơi vào kệ hàng Hạ Tầng.

Thanh Lâm cá đoạn cũng thiếu hơn phân nửa, xem chừng còn có thể lại kiên trì cái hai ba Thiên.

Nếu là Thanh Lâm cá không có, hẳn liền thiếu một cái lớn thu nhập nơi phát ra.

"Thời gian cấp bách a!"

Sở Bắc thở phào một thanh khí, ánh mắt như ngừng lại tường góc một cái cây mầm bên trên.

Hắc Nguyệt Quả Thụ Thụ Miêu, nhất phẩm Thụ Miêu, đây là nhiệm vụ lần này hoàn thành khen thưởng.

"Đen tóa sáng, cái này nhan sắc thật đúng là đủ khiếp người!"

Sở Bắc móp méo miệng, liếc mắt Thụ Miêu về sau, cầm trong tay còn lại phía dưới 25 mai Linh Tệ cũng đầu nhập vào rút thưởng cơ lên tiếng.

Làm xong đây hết thấy, Sở Bắc lười biếng duỗi lưng một cái, hướng lầu hai đi đến.

Bây giờ mà cái này một ngày, hẳn là thật qua phong phú!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Tao ngộ bao vây

Hôm sau.

Một sợi hồng quang chiếu xéo Đại Địa, An Nghi trên đường gạch đá xanh phản xạ ra điểm điểm quang sáng.

Sở Bắc vừa rửa mặt hoàn tất liền nghe được tiếng gõ cửa dồn dập.

Răng rắc, cửa mở!

Như hấn suy nghĩ, một đám Thiếu Nữ đã mặt mũi tràn đầy hoan hỉ ngăn ở cửa ra vào.

"Hiệu cầm đồ Ca., buổi sáng tốt lành!"

Nghê Ny Toa trước hết nhất cùng Sở Bắc chào hỏi, tiếp theo mang theo một đám Thiếu Nữ tiến nhập hiệu cầm đồ.

Hiển nhiên, các nàng lại cùng nhau bỏ vốn, tiến tới hai cái Linh Tệ.

Tạ vận, Hoàng Vũ Oanh cũng tới, có lẽ bởi vì phổ thông Tinh La váy nhan sắc duy nhất nguyên nhân, cũng không có nhìn thấy Cao Từ Y cùng tà Phi thân ảnh.

"Hiệu cầm đồ Ca., cái kia gia cường phiên bản Tinh La váy ở chỗ nào? Có thể cầm cho chúng ta nhìn xem sao?"

Tạ vận con người chuyển động nhìn về phía giá áo, phát hiện nơi đó chỉ có một kiện phổ thông Tinh La váy về sau, ánh mắt tập trung tại Sở Bắc trên thân, mang theo một tia khẩn cầu.

Một đám Thiếu Nữ đang nghe tạ vận lời nói, cũng nhao nhao mặt lộ vẻ mong đợi nhìn lấy Sở Bắc.

"Váy đã bao khóa tốt, ngoại trừ nhan sắc bên ngoài cùng cái này phổ thông Tinh La váy cũng không có gì khác thường."

Sở Bắc mặt lộ vẻ mỉm cười, tiếp theo ánh mắt đảo qua một đám Thiếu Nữ: "Muốn rút thưởng đứng ra đi, vẫn như cũ là rút thăm quyết định trình tự!"

Một đám Thiếu Nữ có trước một ngày kinh nghiệm, rất nhanh liền đem rút thưởng cơ bốn phía một phương không gian cho dâng đi ra.

"Nơi này có năm cây Trúc Thiêm, riêng phần mình liều vận khí đi!"

Sở Bắc tiếng nói rơi dưới, Hoàng Vũ Oanh, Nghê Nỵ Toa cùng loại năm người đồng thời nhô ra tay.

Nửa khắc đồng hồ sau.

"Vanessa tỷ, người đừng khổ sở, thời gian còn dài mà!"

"Đúng đấy, sớm có một ngày chúng ta sẽ rút trúng!"

"Có câu nói nói thế nào, Thanh Sơn Bất Cái Lục Thủy Trường Lưu, chúng ta sáng nay lại đến!"

Tại Nghê Nỵ Toa sau lưng một đám Thiếu Nữ tiếc hận ai thán thời khắc, Hoàng Vũ Oanh chính diện lộ hưng phấn ôm Tinh La váy, vui vẻ đến cực điểm.

"Thật sự là xin lỗi các người!"

Hoàng Vũ Oanh hướng phía còn không tới kịp rút thưởng tạ vận ba người le lưỡi một cái đầu, tiếp theo nhìn về phía Sở Bắc: "Hiệu cảm đồ Ca., bây giờ mà ta vận khí coi như không tệ a?"

Sở Bắc điểm một cái đầu, đối nó dựng lên cái ngón tay cái.

Cái này vận khí nào chỉ là không tệ, đơn giản đúng vậy Nghịch Thiên!

Tại số 2 rút thưởng cơ rút trúng Tinh La váy coi như xong, còn tại số 1 rút thưởng cơ nhất cử rút trúng Phục Cốt Cao.

"Ai, hôm nay xem như thật đi không, liên rút thưởng cơ hội đều không có!"

Đỗ Mộng khiết thở thật dài một tiếng, dẫn một bộ phận Thiếu Nữ ra Vạn Giới hiệu cảm đồ.

"Sở đại ca, đây là gia gia cho ta Thối Thê Đan, người xem một chút có hay không đạt tới cảm cố yêu cầu?"

Tạ vận từ tay áo trong túi lấy ra một tinh trí hộp, trong hộp thịnh phóng lấy một hạt tròn vo hiện lên đan dược.

Sở Bắc nhìn lướt qua, tiếp theo tiếp nhận hộp, cười nói: "Cái kia trên kệ áo Tinh La váy người mang về đi."

"Ừm!"

Nghe vậy, tạ vận mặt lộ vẻ mừng rỡ, trùng điệp điểm một cái đầu.

Một đám Thiếu Nữ sau khi đi, Sở Bắc đi vào sau quầy, lấy ra một cái màu đen bao khóa.

Bịch!

Đóng lại phía sau cửa, Sở Bắc liền lưng đeo cái bao hướng Trường Hương Nhai đi đến.

Một khắc đồng hồ sau.

"Sở lão bản, ngài tới rồi! Mau mau bên trong ngồi, đã vì ngài chuẩn bị trà Thủy!"

Sở Bắc mới vừa đi tới trảm sắc Mỹ Nhân cửa ra vào, một tên người mặc phật đầu Thanh Vân gấm giáp bào ước chừng chừng ba mươi tuổi Nam Tử liền cười tùm tùm ứng tới.

Tên nam tử này chính là trước một ngày dẫn người tiến về Vạn Giới hiệu cảm đồ, la hét muốn cùng Sở Bắc nói chuyện hợp tác Tôn Vũ.

"Sáng sớm sinh ý cũng không tệ lắm nha, đã có nhiều người như vậy!"

Tại Tôn Vũ cung nghênh dưới, Sở đi vào trong điểm mắt liếc bốn phía về sau, đem màu đen bao khóa đặt ở trên quầy.

"Sở lão bản, bi nhân thay mặt biểu trảm sắc Mỹ Nhân vì sao mạnh sự tình hướng ngài nhận cái sai, cái này mười cái Linh Tệ bày tỏ áy náy!"

Tôn Vũ mở ra màu đen bao khóa mắt liếc liền đem thu vào, sau đó lại lấy ra một túi tiền đưa cho Sở Bắc.

"Người đây thật là quá khách khí!"

Sở Bắc trong miệng cười ha ha, nhưng trong tay tốc độ cũng không chậm, đã nhận lấy Tôn Vũ tiền trong tay túi.

"Vì sao mạnh phạm sai lầm, tiểu thư đã đem hần triệu hồi trong phủ!"

"Về sau cửa hàng này lão bản đúng vậy ngươi rồi?"

"Không tệ, nhưng ta cũng chỉ là tạm thời lão bản. Đợi đến tiểu thư một lần nữa tuyển Hảo Nhân Tuyển, ta liền sẽ rời đi."

Tại Sở Bắc cùng Tôn Vũ nói chuyện trời đất thời điểm, ba tên Thiếu Nữ chính chậm rãi đi dạo, tản bộ phật hướng quầy hàng tới gần, từng cái mang trên mặt một chút hồ nghi.

"Thật là hiệu cảm đồ Ca,!"

"Ta đã nói rồi, cái này bên mặt thấy thế nào như thế nhìn quen mắt!"

"Sáng sớm liền thấy diễn đàn hồng nhân, bây giờ mà vận khí bạo rạp a!"

Ba tên Thiếu Nữ tại xác nhận mục tiêu về sau, bước chân tăng tốc, hiện lên hình khuyển đem Sở Bắc vây lại.

Sở Bắc cũng nhận ra cái này ba tên Thiếu Nữ, tại Tinh La vấy video tuyên bố đến diễn đàn đệ nhất Thiên, ba người này liền đi qua hấn hiệu cảm đồ.

Chỉ bất quá bởi vì rút thưởng muốn hai cái Linh Tệ, các nàng không đủ sức, cũng liền tiếc hận đánh giá một phen liền rời đi.

"Hiệu cảm đồ Ca., ngươi còn nhớ rõ lời hứa của chúng ta sao?" Một tên Thiếu Nữ hai mắt nhìn chăm chăm vào Sở Bắc, đột nhiên mở miệng nói.

Sở Bắc con ngươi đi lòng vòng, tinh quang hiện lên: "Đương nhiên nhớ kỹ, chủng loại trong tiệm có tiện nghi y phục, cam đoan trước tiên thông tri các ngươi!"

... ..

"Người đỏ cũng chưa chắc là chuyện tốt a!"

Trường Hương Nhai bên trên, Sở Bắc từ đáy lòng cảm khái một tiếng, cũng may biết hấn cũng chỉ có có được thông suốt phần lớn người.

Về phần trên đường những này lui tới hơn phân nửa người đi đường, cùng hai bên đang gào to bán hàng rong, đối với hấn vẫn tương đối lạ mắt.

"Đạp đạp đạp. . ."

Bỗng nhiên, một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Sở Bắc theo tiếng nhìn lại, ở tại tay trái bên cạnh một kiện trong cửa hàng một đội nhân mã bưng lên, chừng tám người.

"Vây quanh hấn!"

Nương theo lấy người cầm đầu tiếng rống, một đoàn người giống như thủy triều đem Sở Bắc xúm lại ở giữa.

Sông phong nội tâm là sụp đổ, bọn hấn tám người này có thể cầm bên dưới Sở Bắc sao? Không thể!

Hấn đứng vậy phụng mệnh đến xò xét người trước mắt, nói trắng ra là đúng vậy đưa ra cho đối phương đánh, nhìn một chút đối phương có phải thật vậy hay không ra An Nghi ngô hẻm liền không có thêm điện che chở.

Động tĩnh không lồ, dẫn tới bốn phía tụ lại mà đến người càng ngày càng nhiều.

Rất nhanh, tại Sở Bắc, sông phong đám người bên ngoài bốn phía liền đầy áp người.

Những người này, có lão nhân, có phụ nữ và trẻ em, càng nhiều hơn chính là nam tử trung niên.

"Cái này người thật giống như là An Nghi ngô hẻm, ta đi Lý thị y quán thời điểm gặp qua hấn."

"Hấn đây là đặc tội người nào a? Bị như thế một đám lớn người vây quanh!"

"Những người này là trấn trên du côn lưu manh, chúng ta Phí Bảo Vệ chính là bọn hấn thu."

"Xuyt. . . Ngươi nhỏ giọng một chút, bị bọn hấn nghe được nhưng là cùng!"

"Người này cũng là đủ đáng thương, cũng không thông báo bị bọn hấn đánh thành bộ dáng gì."

... ..

Bốn phía người đi đường nghị luận ầm ĩ, vây vào giữa Sở Bắc một mặt phiền muộn.

"Sáng sớm liền gặp được chuyện này!"

Thở dài một tiếng rơi dưới, Sở Bắc giang tay ra, tiếp theo ánh mắt rơi vào sông phong trên thân: "Các ngươi là Long Đại người?"

"Lên!"

Sông phong không có trả lời Sở Bắc vấn đề, trực tiếp hạ đánh mệnh lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Nhân vật phản diện không nên có IQ

"Bành!"

Sở Bắc nhún vai, nhìn qua trước hết nhất xông lên một tên Nam Tử trực tiếp nhất cước đá ra, đơn giản mà bạo lực.

Một tiếng ầm vang tiếng vang, một bóng người rơi ầm ầm mặt đất, thống khổ kêu rên lên.

"Tê. . . Người này nguyên lai cũng không phải người hiền lành!"

Bốn phía quần chúng vây xem nhao nhao ngược lại hít một hơi lạnh khí, tiếp theo lui về sau lui, tựa hồ sợ sẽ lan đến gần mình.

Cùng lúc đó, khoảng cách Sở Bắc ước chừng trăm mét chỗ.

"Cao Húc, chúng ta cứ như vậy bỏ thị vệ cho quảng không tốt a?"

Người nói chuyện là một tên tám chín tuổi hài đồng, trên thân ăn mặc hoa lệ, tuấn tiểu khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên còn mang theo một tia non nớt.

"Không có việc gì, chúng ta thế nhưng là Tu Vũ Giả, tại cái này trên đường cái có ai có thể đánh được chúng ta?"

Cao Húc hướng phía bên cạnh Trác Lam khoát tay áo, mang trên mặt một tia ngạo khí.

"A, đây không phải Cao phủ cùng Trác phủ Tiểu Công Tử sao? Hai người bọn họ tại sao trở lại?"

"Thật sự là ai, tính toán thời gian bọn hắn đã hơn nửa năm chưa có trở về đi!"

"Bọn họ đều là trên trần Thiên Tài Thiếu Niên a, về sau chúng ta trần phát triển vẫn phải dựa vào bọn họ đâu!"

"Hai người bọn họ đã Thành Công đã thông Linh Huyệt, trước đây không lâu đã trở thành Tu Vũ Giả, Nhất Tinh Linh Đồ đâu!"

"Thôi đi, tin tức của ngươi đã rơi ở phía sau a! Ta nghe bọn hắn người trong phủ nói a, hai người bọn họ tu vi lại lên tăng một đầu, hiện tại cũng đã là Nhị Tinh Linh Đồ!"

Hai bên đường có người nhận ra Cao Húc cùng Trác Lam, nhin không được nghị luận lên, từng cái mang trên mặt tán dương thần sắc.

Cao Húc cùng Trác Lam dù sao vẫn là cái hài đồng, đang nghe bốn phía người tán dương lúc, hai đầu lông mày không khỏi toát ra một tia đắc ý.

"Thời gian trôi qua thật nhanh a! Tưởng tượng hơn nửa năm trước, chúng ta vẫn là cái người bình thường. Nhưng bây giờ, lại đã có Nhị Ngu chi lực, cho dù là những đại nhân cũng không phải đối thủ của chúng ta!"

Cao Húc ra về một bộ dáng cụt non, lắc lắc đầu, thở dài một tiếng phát ra cảm khái.

"Bọn hắn đang làm gì? Giống như có náo nhiệt nhìn!"

Trác Lam chỉ chỉ phía trước xúm lại cùng một chỗ người đi đường, tiếp theo bước chân tăng tốc.

"Giống như là đang đánh nhau, có trò hay để nhìn!"

Cao Húc nhếch miệng cười một tiếng, chân bên dưới tốc độ cũng không ngừng tăng tốc.

"Bành bành bành!"

Liền tại bọn hắn vừa chui qua đám người, đi vào tầng trong nhất lộ đầu ra lúc, ba đạo bóng đen vạch phá bầu trời như như đạn pháo trùng điệp rơi đập tại chân của bọn hắn dưới, thống khổ giãy dụa.

"Thật là lợi hại gia hỏa!"

Trác Lam liếc mắt chân bên dưới ba người, tiếp theo ánh mắt rơi vào giữa sân một tên thân mặc áo bào xanh miệng góc chính treo cười nhạo ý thanh niên trên thân.

"Bành bành!"

Tại bọn họ chấn kinh thời khắc, lại là hai bóng người như điều bị đứt dây, nện rơi xuống đất kêu rên không thôi.

"Cao Húc, ngươi không phải nói cái này trên đường không người là đối thủ của chúng ta sao? Người này ngươi đánh thắng được sao?"

Trác Lam chỉ chỉ trong sân thanh niên, ánh mắt di động rơi vào Cao Húc trên thân.

"Cái này. . . Cái này sao. . ."

Cao Húc gãi gãi đầu, ngượng ngùng cười một tiếng, mang trên mặt xấu hổ.

"Bảy người này là người bình thường, lấy thực lực của chúng ta mặc dù cũng có thể đem bọn hắn đánh bại, nhưng tất nhiên cũng phải bỏ ra một số Công Phu, không có khả năng giống hắn nhẹ nhàng như vậy!"

Trác Lam đập đi chếp miệng a miệng, trong ánh mắt mang theo suy tư: "Người này tu vi hẳn là tại Linh Đờ Tứ Tinh phía trên."

Cao Húc nhận đồng điểm một cái đầu: "Ta cũng cảm thấy như vậy! Tuy nhiên người này nhìn qua tốt lạ mắt a, một cái Tứ Tinh trở lên Linh Đờ chúng ta như thế nào chưa thấy qua đâu?"

"Hắn hẳn không phải là chúng ta trên trấn, có lẽ là gần đây mới tới."

Nói xong, Trác Lam chú ý lực lại đặt ở Sở Bắc trên thân.

"Hiện tại liền thừa ngươi một người!"

Sở Bắc miệng góc ngậm lấy ý cười, nhàn nhạt liếc mắt mặt đất chính thống khổ kêu rên giãy dụa lẫn lộn bảy người, chân phải bỗng nhiên một cái đạp, vụt xuất hiện tại sông phong trước người.

Nhìn qua đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Sở Bắc, sông phong đồng tử cơ rụt lại, trong mắt mang theo hoảng sợ, tiếp theo nhuyển động một bên dưới cổ họng, không khỏi lui về sau một bước.

"Ngươi nói một chút ngươi đi, sáng sớm không ở nhà húp cháo, mang theo một bọn người tìm đến đánh, trên thân cứ như vậy ngứa?"

Sở Bắc nhẹ vỗ tay một cái, không cho sông phong cơ hội nói chuyện, một bàn tay đã quạt ra ngoài.

Bộp một tiếng, sông phong nào hải một trận choáng váng, trong mắt ứa ra Kim Tinh.

"Đầu nhi. . . Đầu nhi, ta không được, ngài nhanh cứu cứu ta đi!"

Sông phong đi lòng vòng, tựa hồ bị Sở Bắc một bàn tay phiến choáng váng, tìm không ra phương hướng.

"Khó trách, nguyên lai phía sau còn có người a!"

Sở Bắc cười khê, cùi chỏ một cái bên dưới ngoặt, bỗng nhiên đánh trúng sông phong bụng.

Tại sông phong tiếng kêu thê thảm bên trong, Sở Bắc động tác ngay cả quán, nhắc chân lại là một cái đạp mạnh.

"Bành!"

Thanh âm trầm thấp vang lên, sông phong nện rơi xuống đất, co ro thân thể, biểu lộ vô cùng vận vẹo, trong miệng chính ra bên ngoài phun máu tươi cùng khổ Thủy.

"Đạp đạp đạp. . ."

Một loạt tiếng bước chân vang lên, trong đám người tránh ra một đầu thông đạo, một tên chừng ba mươi tuổi thân mặc cảm y hoa bào Nam Tử đi ra.

"Cửu Tinh Linh Đồ, Bạch Hạc!"

Tại Nam Tử vừa từ trong đám người đi tới, vây xem Cao Húc Trác Lam hai người nhìn nhau, trong mắt đồng đều mang theo kinh ngạc!

"Hắn làm sao lại xuất hiện? Chẳng lẽ lại những người này đều là tay của hắn bên dưới?"

Cao Húc mảy nhăn lại, nhìn về phía Trác Lam nói: "Nguyên lai cái này nam tử áo bào xanh đắc tội Bạch Hạc, cái này hắn phiền phức lớn rồi."

"Cái này Bạch Hạc cũng là chúng ta trên trần một hại a, nhất là hắn những cái kia thủ hạ càng là Cáo mượn oai Hổ, từng cái làm đủ trò xấu!"

Trác Lam hung hăng trợn mắt nhìn một chút Bạch Hạc, hiển nhiên đối phương sự tích hắn biết biết không ít.

Thấy rõ người tới, Sở Bắc mang theo kinh ngạc, hắn không ngờ tới đối phương thế mà khôi phục nhanh như vậy!

Bạch Hạc màu da tuy nhiên vẫn như cũ có chút tối đỏ, nhưng so với vừa bị lôi điện bổ xong đáng vẻ đã tốt hơn rất nhiều!

"Tiểu tử, đối phó nhiều người như vậy làm sao không thấy cái kia phù hộ người thiểm điện a?"

Bạch Hạc sửa sang lại quần áo, trong mắt mang theo một tia trêu tức, lại nói: "Xem ra cái kia thiểm điện thật sẽ chỉ che chở cửa hàng của ngươi, mà không phải ngươi người này."

"Nguyên lai đây không phải là áo giáp a!"

Sở Bắc móm móm lỗ tai, trước Thiên trong đêm hắn ngủ lúc trong đầu vang lên hệ thống âm, hắn mơ mơ màng màng liền lựa chọn đồ nướng phần món ăn.

Ngày thứ hai tỉnh lại, hắn còn tưởng rằng là giấc mộng đây.

Hiện tại hắn minh bạch, đối phương bởi vì thiểm điện lại một lần thất thủ.

Để bảo đảm lý do an toàn, lần này bảy người đứng vây pháo hôi, dùng đến xò xét hắn hư thực.

Trên thực tế cũng đúng là như thế, Lôi Thần cường chế trừng phạt ngoại trừ tại có người xâm phạm hiệu cảm đồ thời điểm sẽ mở ra bên ngoài, cái kia cũng chỉ có bản thân hắn gần như Tử Vong thời điểm mở ra.

"Nhân vật phản diện không đều là không có đầu óc sao?"

Sở Bắc lần nữa đánh giá Bạch Hạc, một mặt hồ nghi lâu bầu một tiếng.

"Tiểu tử, ngươi đang nói thầm cái gì đó đâu?" Bạch Hạc mảy nhăn lại.

"Không nói cái gì, phát ra từ nội tâm tán dương ngươi đây!" Sở Bắc nhún vai, tay trái so với ngón tay cái.

"Khen ta? Cái kia ngược lại là không cần! Dù sao một hồi ta sẽ không vì ngươi nhặt xác!"

Bạch Hạc cười to, trong ánh mắt lóe lên một vòng ngoan lệ, đi dạo, tán bộ phạt không nhanh không chậm hướng Sở Bắc tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Nơi này không phải An Nghi ngũ hêm!

"Nhị ca, chúng ta muốn đi qua sao?"

Một cái không đáng chú ý trong góc, Lý Hân chọc chọc bên cạnh Lý Quảng lên tiếng hỏi thăm.

Lý Quảng lắc lắc đầu: "Trên đường quá nhiều người, chúng ta vẫn là bắt quá đi tốt! Để phòng hữu tâm người, nhìn ra Bạch Hạc là cùng chúng ta cùng

một bọn."

"Vậy thì thật là đáng tiếc, còn muốn nhìn người nọ một chút thống khổ thế thảm biểu lộ đâu!" Lý Hân mấp má môi, mang trên mặt một tia tiếc hận.

"Nhìn thấy ta hiện tại màu da sao? Đều mẹ nó bởi vì nguoi!"

Bạch Hạc vén ống tay áo lên, âm thanh lạnh lùng, tràn ngập nồng đậm hận ý.

Vừa mới nói xong, Bạch Hạc bẻ bẻ cổ, Quyền Đầu nắm lên bỗng nhiên một quyền hướng phía Sở Bắc khuôn mặt đánh tới.

Tiếng xé gió hô hô rung động, nương theo lấy nó bước chân nhanh chóng xê dịch, trên đất tro bụi tràn ngập mà lên.

Cảm thụ được lạnh lùng kinh Phong, Sở Bắc vừa sai bước ra, trực tiếp mở ra thủ chương, đơn giản trực tiếp nghênh đón tiếp lấy.

Oanh!

Tại mọi người chú mục dưới, Quyền Chương giao tiếp.

Răng rắc!

gạch thanh thúy tiếng vỡ vụn vang lên, Sở Bắc đại thủ một mực khóa lại Bạch Hạc Quyền Đầu, khiến cho bạo động thân hình bỗng nhiên dừng lại.

"Cỗ lực lượng này. . . Cái này sao có thể!"

Giãy dụa không quả, Bạch Hạc đồng tử co rút lại, trong mắt mang theo không thể tin.

Sau một khắc, duy gặp nó chân phải nâng lên, một cái Thích Thối trực tiếp quét về phía Sở Bắc bụng. .

Công kích mặc dù đơn giản trực tiếp, chỉ từ nó nhúu chặt thần sắc đó có thể thấy được, cái này nhất cước đã quán chú hấn tất cả lực lượng.

Sở Bắc thần tình lạnh nhạt, mặt lộ vẻ mỉm cười, một cái tay khác Hóa chương vì trào, tại Bạch Hạc Thích Thối đến thời khắc, nhanh chóng một cái bên dưới dò xét.

Bành!

Trầm thấp tiếng vang lên, Bạch Hạc kêu rên, miệng góc không ngừng co rúm, trong miệng thỉnh thoảng phát ra rút hút âm thanh.

"Người này lại có thể cùng Bạch Hạc lực lượng ngang nhau!"

Trác Lam mặt lộ vẻ chấn kinh, ngơ ngác nhìn qua trong sân hai người, miệng miệng khẽ nhếch.

Giờ phút này, Sở Bắc cùng Bạch Hạc hai người động tác tựa như là đồng thời bị định trụ.

Bạch Hạc đánh ra Quyền Đầu bị Sở Bắc một mực nắm chặt, nó quét ra Thích Thối dừng lại giữa không trung, bị Sở Bắc lấy trào thức chăm chú trối buộc.

"Không, nguoi nhìn hai người bọn họ biểu lộ, Bạch Hạc rơi xuống bên dưới Phong!"

Cao Húc hít thật sâu một hơi khí, nhìn về phía Sở Bắc trong ánh mắt mang theo sùng kính.

"Nguoi. . . Nguoi không phải Linh Đồ? Nguoi Thị Linh sì! "

Bạch Hạc ngưng mắt nhìn lấy Sở Bắc, trong ánh mắt đã xuất hiện hoảng sợ, càng nhiều hơn chính là hối hận.

Hắn không có chờ đến Sở Bắc trả lời, có chỉ là một cái khiếp người mỉm cười.

"Răng rắc, răng rắc!"

"A —— "

Nương theo lấy xương cốt vỡ vụn âm thanh, Bạch Hạc về mặt nhăn nhó, thế thảm tê kêu lên.

Đạp đạp đạp!

Bốn phía xem trò vui người nghe Bạch Hạc trong miệng nhiếp nhân tâm hồn tiếng kêu thảm thiết, vô ý thức bắt đầu lui lại.

"Hắn đây là thế nào? Người kia làm cái gì, hắn vì gì thống khổ như vậy?"

"Các người nhìn kỹ quyền của hắc đầu cùng chân, người kia đang dùng lực bóp hắc xương cốt!"

"Giống như gãy mất, không đứng, là hoàn toàn nát!"

...

Tại cả đám phỏng đoán thời điểm, Sở Bắc hai tay đồng thời buông ra, phui phui bụi bặm trên người, cả người thông dong bình tĩnh.

Lại nhìn Bạch Hạc, biểu lộ vẫn như cũ khoa trương vắn vẹo lên, nó một tay nhất cước chính rú xuống ở nơi đó, tựa như là không còn tri giác.

"Thả. . . Buông tha ta. . ."

Bạch Hạc trong tiếng nói năm mang theo khẩn cầu, trên mặt không còn một tia phách lối khí diễm, ngoại trừ hoảng sợ vẫn là hoảng sợ.

"Buông tha người?"

Sở Bắc quét mắt Bạch Hạc, cười lạnh một tiếng qua đi, thần sắc đột nhiên lạnh: "Nơi này cũng không phải An Nghi ngũ hèm!"

Vừa mới nói xong, Sở Bắc nhất cước bỗng nhiên hướng phía Bạch Hạc bụng đá tới.

"Phốc!"

Bạch Hạc còn chưa kịp làm ra phản ứng, cả người liên tề bay ra ngoài, trong miệng máu tươi xâm nhiễm trời cao.

Nhưng mà, hết thảy còn chưa kết thúc!

Ngay tại Bạch Hạc thân thể vừa trùng điệp rơi xuống đất, Sở Bắc thân ảnh một cái chớp động, biến chương thành quyền, hướng thẳng đến nó khuôn mặt đánh tới.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Bạch Hạc sau cùng thê thảm âm thanh rơi dưới.

"Đã chết rồi sao?"

Đám người nhao nhao che khuất hai mắt, không đành lòng nhìn thẳng mặt kia bên trên đã dính đầy vết máu Bạch Hạc.

"Người. . . Người đừng tới đây. . ."

Sông phong liếc mắt không biết sống hay chết Bạch Hạc, trong đầu một mảnh không Bạch, chỉ lo ngộ nguy thân thể lui về phía sau.

"Đừng sợ!"

Sở Bắc đi đến sông phong bên cạnh, âm thanh ép cực thấp.

Đối đầu Sở Bắc ánh mắt lạnh như băng, sông phong không nhúc nhích, mặc cho đối phương đem trên nắm tay máu tươi xoa tại mình áo bào bên trên.

Hắn đã bắt đầu hối hận, hắn không nên tiếp bên dưới nhiệm vụ này, đối phương không hề giống mặt ngoài nhân từ như vậy.

"Mọi người có thể đừng chỉ có lấy xem náo nhiệt sao? Có thể hay không chừa chút cho ta vị trí?"

Sở Bắc ánh mắt đảo qua một đám xem trò vui người qua đường, khóe môi nhếch lên nụ cười thần nhiên, ngữ khí lạnh lẽo.

Một đám người qua đường nhao nhao từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, hoảng sợ nhìn lấy Sở Bắc, tiếp theo nhanh chóng lui về phía sau.

Tại người qua đường đưa ra một phương vị trí về sau, Sở Bắc tuần tự từ sông phong tám người bên cạnh đi qua.

Mỗi lần đi đến một người bên cạnh, chính là trùng điệp nhất cước.

Mỗi một chân rơi dưới, đều sẽ nương theo lấy một người khàn cả giọng tiếng kêu thảm thiết.

"Kết thúc công việc! Cái này có thể chân chính thanh tịnh!"

Sở Bắc nhìn lướt qua triệt để đã hôn mê tám người, phui phui ống tay áo, tại mọi người ước ao trong ánh mắt hướng An Nghi ngũ hèm đi đến.

Thật tình không biết, tại bọn này xem trò vui người bên trong, có như vậy một người đã dùng thông suốt đem toàn bộ hành trình ghi xuống.

"Nhị ca, cái này. . . Đây sao lại thế này? Hắn tại sao lại không có việc gì?"

Bởi vì Lý Quảng Lý Hân hai người chỗ nơi hẻo lánh khoảng cách Chiến Trường qua xa, lại thêm chỉ có một đám người qua đường trở ngại, bọn hân cũng không nhìn thấy lúc trước chiến đấu.

"Khó đạo vừa mới tiếng kêu thảm thiết không phải hân?"

Lý Quảng đồng tử mở lớn, tại phát giác được Sở Bắc cách bọn họ càng ngày càng gần lúc, vội vàng núp ở một cái kệ hàng đằng sau.

"Nhị ca, chúng ta đi xem một chút đi! Bạch Hạc, sông phong bọn hân làm sao còn chưa có đi ra? Chẳng lẽ lại. . ."

Nói đến đây, Lý Hân lắc lắc đầu, phủ định chính mình suy đoán: "Bạch Hạc thế nhưng là Cửu Tinh Linh Đồ, hân làm sao lại thua với một cái Lục Tinh Linh Đồ."

Liền tại bọn hân hai người hoang mang không hiểu lúc, vậy xem người đi đường bắt đầu thối lui, đem hôn mê trên mặt đất sông phong tám người cùng cái kia không biết sống chết Bạch Hạc chung chín người thân ảnh lộ ra.

"Không có khả năng! !"

Đội thấy rõ nơi xa chín người tình huống lúc, Lý Quảng một mặt ngốc trệ, cứ thế tại nơi đó.

"Bại? Bạch Hạc thế mà bại!"

Lý Hân cái miệng nhỏ nhắn mở lớn, liếc mắt đã rời đi Sở Bắc, trong hai con ngươi tràn đầy kiêng kị!

Ngoài trăm thước Cao Húc Trác Lam hai người, nhìn nhau một chút, hai mặt nhìn nhau.

"Thực lực của người này muốn so với chúng ta Vũ Sư còn mạnh hơn a?"

Cao Húc liếm liếm lưỡi đầu, hơi có vẻ non nớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy chán kinh kinh ngạc.

Đến lúc này, hân mới sẽ không cho là Sở Bắc vẫn là cái Linh Đồ.

Có thể đánh bại một cái Cửu Tinh Linh Đồ lại thông dong rời đi người, tu vi nói thế nào cũng phải có cái Linh Sĩ Nhất Tinh.

Trác Lam lệch đầu nhìn về phía Cao Húc: "Chúng ta muốn hay không vụng trộm theo dõi hân, xem hân đến tốt cùng là ai?"

"Đừng, tuyệt đối đừng! Vạn nhất hân đem chúng ta trở thành Người xấu. . ."

Cao Húc chỉ chỉ trên đất Bạch Hạc, rụt cổ một cái: "Chúng ta còn tiếp tục khắp nơi dạo chơi đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Khinh Vũ nuốt bên dưới Huyết Bò Đê

"Sở huynh, sáng sớm người cái này muốn đi chỗ nào đó a?"

Sở Bắc vừa quẹo vào An Nghi ngờ hẻm, Lý Nhân vợ chồng liền từ y quán đi ra.

"Đi Trường Hương Nhai đưa ít đồ."

Sở Bắc quét mắt Lãnh Nguyệt ngưng, tiếp theo nhìn về phía Lý Nhân, miệng góc hơi giương lên, trêu ghẹo nói: "Tối hôm qua Công Phu làm đúng chỗ a! Nhìn xem Đại Muội Tử cái này tươi cười rạng rỡ, chắc chắc chắc "

"Đây là nhất định! Đừng nhìn trên tay của ta không có công phu gì, nhưng phương diện kia vẫn là tiêu chuẩn ờ, đau đau "

Lý Nhân lông mày sùng bên trên giường, trong miệng mang theo đắc ý lý nói còn chưa nói xong, đã không nhịn được hét thảm lên.

"Sở đại ca, về sau không cho phép cầm ta làm trò cười!"

Lãnh Nguyệt ngưng tay trái tiếp tục thay đổi lấy Lý Nhân bên hông, đồng thời hung tợn giận Sở Bắc một chút.

Sở Bắc cười khê, cất bước hướng Vạn Giới hiệu cầm đồ bước đi.

Trở lại hiệu cầm đồ, Sở Bắc liền đi thẳng tới sau quầy phượng.

Nhìn qua trong ngăn kéo Tiên Chi cùng Huyết Bò Đề, Sở Bắc nét mặt biểu lộ một vòng ý cười, tiếp lấy cầm bốc lên một khóa Huyết Bò Đề để vào trong miệng.

Huyết Bò Đề vào miệng tan đi, mang theo một trận Cam Diễm.

"Ừm? Tại sao có thể như vậy?"

Cảm thụ được thể nội Linh Huyết biến hóa, Sở Bắc lông mày dần dần nhả lại.

Nuốt vào trong bụng Huyết Bò Đề cũng không có mang đến cho hắn linh lực tốc độ tăng, đối với hắn mà nói cái này rất giống là một cái phổ phổ thông thông trái cây.

Ngay tại Sở Bắc hoang mang không hiểu thời khắc, Mạc Kinh Vũ nện bước bước chân đi đến.

"Sở đại ca, ngươi đang suy nghĩ gì đấy? Sáng sớm tựa như mất hồn."

Mạc Kinh Vũ đi đến Sở Bắc trước người, nhô ra tay tại nó trước mắt lung lay: "Gia cường phiên bản Tinh La vậy đưa đến trăm sắc Mỹ Nhân sao?"

Nhìn lên trước mắt Mạc Kinh Vũ, lại liên tưởng đến vừa mới Linh Huyết biến hóa, Sở Bắc trong mắt một đạo tinh quang hiện lên, tiếp theo lộ ra một bộ nóng lòng muốn thử biểu lộ.

"Kinh Vũ, Sở đại ca chuẩn bị cho ngươi một cái trái cây, ngươi đến ném thử nhìn vị đạo như thế nào?"

Dứt lời, Sở Bắc nhanh chóng đi đến sau quầy, từ trong ngăn kéo lại lấy ra một cái Huyết Bò Đề.

"Đây là cái gì? Nhìn qua thật quý dị a! Chẳng lẽ lại đây là ngươi trong tiệm sản phẩm mới?"

Mạc Kinh Vũ thoáng lui về sau một bước, hai mắt một mạch nhìn chăm chăm hiện ra khiếp người Hồng Mang Huyết Bò Đề.

"Ném thử nhìn, vị đạo rất không tệ."

Nhìn thấy Mạc Kinh Vũ sững sốt không chịu hé miệng miệng, Sở Bắc nắm vuốt Huyết Bò Đề, lại hướng phía Mạc Kinh Vũ miệng miệng nhích lại gần.

"Cái quả này ngươi ném qua rồi?" Mạc Kinh Vũ lên tiếng thăm dò.

"Ừm!"

Sở Bắc lên tiếng, không đợi Mạc Kinh Vũ đem miệng miệng nhắm lại, nhanh chóng đem Huyết Bò Đề nhét vào trong miệng của nàng.

"Sở đại ca, ngươi "

"Vị đạo như thế nào, cảm giác như thế nào? Thân Thể có biến hóa gì hay không?"

Phát giác được Mạc Kinh Vũ muốn bảo nổi, Sở Bắc đoạt lời nói vội vàng đem đối phương cắt ngang.

"Biến hóa?"

Quả thật đúng là không sai, Mạc Kinh Vũ chú ý lực đã chuyển di, quên đi Sở Bắc lúc trước nuốt nàng Huyết Bò Đề Thờ thờ lỗ.

"Dùng tâm đi cảm thụ."

Tại Sở Bắc nói chuyện đồng thời, Mạc Kinh Vũ đóng lại hai mắt, đôi mi thanh tú cũng dần dần nhíu lại.

Sở Bắc ngưng mắt nhìn lấy Mạc Kinh Vũ, lúc trước hắn nuốt bên dưới Huyết Bò Đề lúc, tựa như là ăn một cái phổ phổ thông trái cây.

Mà tới được Mạc Kinh Vũ nơi này, Huyết Bò Đề vừa mới vào miệng, liền biến thành một sợi hồng quang.

Cho dù Mạc Kinh Vũ có quần áo che lấp, hắn cũng có thể rõ ràng thấy rõ đối phương trong thân thể cái kia sợi Lưu Thoán hồng quang.

Hồng quang dọc theo cổ họng mà xuống, tiếp lấy ngừng lưu tại Mạc Kinh Vũ bụng phía dưới, nơi đó chính là nhân thể Linh Huyết vị trí.

Tu Vũ Giả cùng người bình thường bản chất khác nhau liền tại cùng cái trước kích hoạt lên Linh Huyết, mà cái sau Linh Huyết vô pháp Kích Hoạt.

Chỉ có đã thông Kích Hoạt Linh Huyết, Thân Thể mới có thể hấp thu giữa thiên địa Linh Khí, từ đó tu luyện ra linh lực.

Tây Nguyên trên trần phàm là gia đình giàu có con cháu tại tám tuổi thời điểm đều sẽ đưa đến Tây Nguyên Võ Quán, nếu là thể nội Linh Huyết có thể bị đã thông Kích Hoạt, liền có thể lưu tại Võ Quán tiếp theo đi đến võ đạo một đường.

Nếu là Linh Huyết vô pháp đã thông Kích Hoạt, quãng đời còn lại cũng chỉ có thể an an ổn ổn làm người bình thường, Vương gia tỷ đệ, Trác Bất Phàm bọn người chính là ví dụ tốt nhất.

"Thật thoải mái a, lỗ chân lông tựa như là toàn mở ra!"

Mạc Kinh Vũ chậm rãi mở ra hai con ngươi, chỉ chỉ miệng miệng: "Sở đại ca, ngươi vừa mới cho ta ăn cái kia trái cây đến tột cùng có làm được cái gì a?"

Sở Bắc nhô ra tay đem Mạc Kinh Vũ trước ngực tóc xanh vuốt đến sau đầu, cười nói: "Cái này quả tên là Huyết Bồ Đề, có thể đã thông Kích Hoạt ngươi Linh Huyết."

"Linh Huyết?!"

Mạc Kinh Vũ miệng miệng khề nhếch, hai đầu lông mày mang theo chán kinh.

Hiển nhiên, nàng cũng biết đạo đã thông Kích Hoạt Linh Huyết ý vị như thế nào.

"Ta Thân Thể bốn phía sở cảm ứng đến những cái kia "

"Như ngươi suy nghĩ, những này chính là tồn ở giữa thiên địa Linh Khí."

"Ta cũng có thể giống Sở đại ca tu luyện sao?"

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, nhéo nhéo Mạc Kinh Vũ mũi ngọc tinh xảo, nói: "Không bao lâu, ngươi chính là Nhất Tinh Linh Đồ."

Tu Vũ một đường là cái quá trình tiến lên tuần tự, khi một người đánh vỡ Kích Hoạt Linh Huyết về sau, giữa thiên địa Linh Khí không giờ khắc nào không tại rèn luyện Thân Thể.

Cho dù không có bất kỳ cái gì tu luyện công pháp, theo thời gian trôi qua, linh lực trong cơ thể cũng sẽ tụ ít thành nhiều, từ đó có một Ngưu chỉ lực.

"Sở đại ca, ngươi cái quả này công hiệu có chút để ta trở tay không kịp, ta muốn hoãn một chút."

Mạc Kinh Vũ mấp máy môi, nàng làm sao cũng không nghĩ tới mình cứ như vậy từ người bình thường trở thành một tên Tu Vũ Giả.

Nhìn qua Mạc Kinh Vũ kinh ngạc thần sắc, Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng: "Có phải hay không quên tới đây mục đích?"

"Đứng rồi, Thủy Tâm đồ ăn!"

Đi qua Sở Bắc nhắc nhở, Mạc Kinh Vũ vỗ Nảo Môn, tiếp theo móc ra một cái Linh Tệ đầu nhập vào số 1 rút thương cơ bên trong.

Mạc Kinh Vũ ôm Thủy Tâm đồ ăn chân trước vừa đi, Trác Bất Phàm liền khề hát mà đi đến.

"Nha, gặp gỡ việc vui gì a? Sáng sớm cao hứng như vậy." Sở Bắc nhìn về mặt vui cười Trác Bất Phàm trêu ghẹo nói.

"Hiệu cảm đồ Ca,, ta nếu là hôm nay lần nữa đến một khối Tinh Hôi Thiết, liền đựng đủ bốn cái! Tương lai không lâu, sẽ có một thanh khoáng thể Hảo Kiếm xuất thế!"

Trác Bất Phàm nhú mày, mang trên mặt vẻ đắc ý, nhanh chóng đi đến số 1 rút thương cơ trước.

Sở Bắc nhếch miệng cười nói: "Cái kia ta chỉ có thể trông ngươi một kích liền trúng phải!"

"Kỳ thực sở dĩ cao hứng như vậy, còn có một nguyên nhân, ta cái kia hơn nửa năm không thấy lão đệ hôm nay muốn trở về."

Trác Bất Phàm một bên cùng Sở Bắc nói chuyện phiếm, một bên đem Linh Tệ ném đến lên tiếng.

Rút thương bắt đầu

Quen thuộc cơ giới âm rơi dưới, tại Trác Bất Phàm ánh mắt mong chờ bên trong, Hồng Mang bắt đầu ở sáu cái khung làm việc (cubical) du lịch đi.

"Ông trời phù hộ, bên trong!"

Hồng Mang du tẩu tốc độ chậm lại, Trác Bất Phàm chấp tay trước ngực, ngã sấp tại rút thương trên máy, ánh mắt một mực khóa chặt tại Tinh Hôi Thiết ngăn chứa bên trên.

Leng keng!

Chúc mừng người chơi vui lấy được Tinh Hôi Thiết

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Lão ca, ta hâm mộ ngươi a!

"Hắc điều, ngươi đã trúng rồi?" Vương Tiểu Hồ vừa đi vào trong tiệm liền nhìn thấy Trác Bất Phàm từ rút thương cơ khe bên trong lấy ra Tinh Hôi Thiết.

"Hôm nay nhân phẩm không tệ!"

Trác Bất Phàm lắc đất trong tay Tinh Hôi Thiết, mặt mày hớn hờ, tiếp lấy ánh mắt rơi vào Vương Tiểu Hồ trên chân trái: "Ngươi chân này chuyện gì xảy ra a? Bị người đánh?"

"Ai dùng sức mạnh không thành công a!"

Vương Tiểu Hồ thật dài ai thán một tiếng, tiếp theo kéo qua một cái ghế chậm rãi ngồi lên, tại Sở Bắc cùng Trác Bất Phàm chú mục dưới, đem hấn tao ngộ thống khổ tự thuật đi ra.

"Đang trên đường tới, ta gặp Vũ Oanh. Nhìn nàng một người đi, tâm lý liền suy nghĩ, cơ hội tốt như vậy làm sao cũng phải dùng để cải thiện một bên dưới quan hệ. Thế là ta liền đem nàng cho ngăn lại, nhưng tùy ý ta nói tận lời hữu ích, nàng thái độ đối với ta vẫn như cũ rất là lãnh đạm."

"Tâm lý kìm nén lửa, khó chịu hoảng! Nói hết lời vô dụng về sau, không biết ở đâu ra gan báo, đưa tay liền kéo lấy nàng hướng một góc không người đi đến, muốn hỏi một chút nàng vì sao đối ta như vậy? Về phần cái này kết quả mà các ngươi cũng nhìn thấy."

Nghe xong Vương Tiểu Hồ tổ khổ, Trác Bất Phàm suất không nhìn được trước cười ra tiếng: "Ngươi còn dám đối Hoàng Vũ Oanh dùng sức mạnh? Chẳng lẽ lại ngươi quên nàng là Tu Vũ Giả a! Cho dù nàng hai mắt nhắm nghiền, một cái còn có thể đánh ngươi mười cái đâu!"

Vang lên bên tai Trác Bất Phàm lời giễu cợt, Vương Tiểu Hồ trực tiếp liếc một cái: "Lúc ấy không phải trong lòng tích lấy oán khí, quên cân nhắc sau quả mà!"

"Được, ngươi tiếp tục hướng hiệu cầm đồ Ca, khóc lóc kể lể ngươi bị thâm kinh lịch đi! Ta đi trước tìm Thái lão bản, ngươi nhanh lên hút xong thương, ta đang đánh thép trải chờ ngươi!"

Nói xong, Trác Bất Phàm cầm Tinh Hôi Thiết thật cao hứng chạy ra hiệu cầm đồ.

Thái thị lò rèn trước.

"Thái lão bản, đây là sau cùng một khối Tinh Hôi Thiết, ngươi có thể khởi công chế tạo!"

Trác Bất Phàm đem Tinh Hôi Thiết đặt ở trên quầy, hướng phía bên trong chính đang bận rộn Thái Tín gọi nói.

"Chứng loại trên tay việc này giúp xong, ta liền bắt đầu vì ngươi đúc rèn! Bốn khối Tinh Hôi Thiết a, không được bao lâu một thanh khoáng thể Hảo Kiếm liền sẽ xuất phát từ ta Thái Tín chi thủ!"

Thái Tín lau lau rồi mồ hôi trên mặt Thủy, xoa xoa tay cầm qua Tinh Hôi Thiết, trên nét mặt mang theo vẻ kích động.

"Lão ca a, ngươi biết rằng ta có bao nhiêu hâm mộ ngươi không? Ta nếu là có lấy thực lực của ngươi, thật là tốt biết bao a!"

Vương Tiểu Hồ hai mắt sáng lên một mạch nhìn chăm chăm Sở Bắc, trong ánh mắt tràn đầy hâm mộ.

"Theo ngươi nói như vậy, có thực lực của ta, ngươi liền có thể đạt được Hoàng Vũ Oanh rồi?" Sở Bắc ngoan vị nhìn lấy Vương Tiểu Hồ, trong lời nói

mang theo trên tức.

"Đây là đương nhiên! Có lão ca thực lực, cho dù không chiếm được Hoàng Vũ Oanh tâm, nhưng cũng có thể được người của nàng." Vương Tiểu Hồ quơ quơ Quyển Đầu, trong ánh mắt mang theo tự tin.

"Khụ khụ "

Sở Bắc bị Vương Tiểu Hồ lời nói cho bị sặc, làm ho khan vài tiếng, nói: "Người liên không sợ Hoàng lão gia tử cắt ngang chân của người?"

Vương Tiểu Hồ nhủ mảy: "Lão ca, người có nói không biết, Hoàng lão gia tử cùng Hoàng thúc đều là rất ưa thích ta."

Đắc ý qua đi, Vương Tiểu Hồ lại nhủ mảy lại, một mặt khổ dạng: "Hai người bọn họ cũng thường thường cổ vũ ta dùng chút thủ đoạn, nhưng làm sao Vũ Oanh là cái Tu Vũ Giả, ta liền một người bình thường, tại vô lực trước mặt, hết thấy thủ đoạn đều vô dụng!"

"Người cũng là ta khách hàng cũ, trong tiệm có một bảo bối, có lẽ có thể giúp đỡ người."

Nhìn lấy Vương Tiểu Hồ dáng vẻ đáng thương, Sở Bắc không đành lòng lắc lắc đầu, hướng về quầy hàng đi đến.

"Lão ca, đây là cái gì trái cây? Nhìn qua Độc Tính không Tiểu a!"

Vương Tiểu Hồ khoe miệng co quắp động, chỉ Sở Bắc trong tay Huyết Bò Đề nhủ mảy nói: "Cái quả này không sẽ trực tiếp muốn Vũ Oanh mệnh a?"

Sở Bắc tức giận trừng Vương Tiểu Hồ một chút, giải thích nói: "Này quả tên là Huyết Bò Đề, Tu Vũ Giả ăn hiệu quả không lớn, đây là cho người ăn."

"Cho ta ăn?"

Vương Tiểu Hồ đầu tiên là sững sờ, tiếp theo thận trọng thăm dò nói: "Ăn nó đi có cái gì sau quả?"

Sở Bắc không lạnh không nhạt mà nói: "Nó có thể đã thông Kích Hoạt Linh Huyết."

"Kích Hoạt Linh Huyết cái gì! Cái quả này có thể Kích Hoạt Linh Huyết? !"

Vương Tiểu Hồ đầu tiên là nỉ non một tiếng, lập lại một lần kịp phản ứng về sau, đồng tử trong nháy mắt co rút lại, một mặt biểu lộ tựa như là cứng ở nơi đó.

"Không cần kinh ngạc như vậy, lão ca tiệm này là vạn năng! Trước hai Thiên, người còn khóc tố lấy hỏi ta có hay không để người trở thành Tu Vũ Giả Linh Đan Diệu Dược, không phải sao, lão ca cho người cả tới."

Sở Bắc nắm vuốt Huyết Bò Đề hướng Vương Tiểu Hồ chớp mũi nhích lại gần: "Ăn nó đi, Tu Vũ Giả đối người mà nói liền không còn là cái ảo tưởng. Chỉ cần người nỗ lực, cuối cùng cũng có một ngày có thể băng vào thực lực đánh bại Hoàng Vũ Oanh."

"Đa tạ lão ca!"

Vương Tiểu Hồ hưng phấn kêu lên, không để ý chút nào cùng chân trái thương thế, ngồi thẳng lên hướng về Sở Bắc trong tay Huyết Bò Đề chộp tới.

Nhưng mà, ôm đồm rỗng!

"Lão ca, nhanh cho ta à! Ngài cái này đại ân đại đức, ta Vương Tiểu Hồ đời này suốt đời khó quên!" Vương Tiểu Hồ chấp tay trước ngực, hướng phía Sở Bắc bái, trên mặt viết đầy cung kính.

"Cút!"

Sở Bắc một chữ phun ra, lại nói: "Ít cho ta dùng bài này, xem ở chúng ta quan hệ bên trên, người thích hợp cho ít tiền là được."

Nói xong, Sở Bắc vờn hai ngón tay.

"Thôi, vì Vũ Oanh, ta tất cả Tiền riêng đều cho lão ca người!"

Vương Tiểu Hồ không chần chờ, hào sảng từ trong ngực móc ra hai cái Linh Tệ, đưa tới Sở Bắc trước người.

Sở Bắc cười lạnh một tiếng, trợn trắng mắt: "Tiểu tử người đừng cho ta giả ngu! Một thanh giá, hai mươi mai Linh Tệ! Người nếu không muốn, ta liền để cho người khác."

"Đừng đừng đừng lão ca, người giữ cho ta!"

Vương Tiểu Hồ liên tục khoát tay: "Vừa mới đúng vậy chỉ đùa một chút, ta cái này liền trở về Hưởng Lão cha đòi tiền đi! Chẳng phải hai mươi mai Linh Tệ nha, cái này cùng Vũ Oanh so ra là cái lông a!"

Vừa mới nói xong, Vương Tiểu Hồ không kịp chờ đợi đứng dậy.

Ngay tại hần không đi ra hai bước, lại gầy trở về, đem một cái Linh Tệ đầu nhập vào Nhất Hào rút thương cơ bên trong.

Rút thương bắt đầu

"Lão ca, đây là một khối Xích Dương Mộc, có an bình tĩnh tâm thần hiệu quả. Bây giờ, liền dùng nó cầm cố hàng trên kệ Công & Thủ gậy."

Tại Hồng Mang chuyển động thời điểm, Vương Tiểu Hồ đem một khối màu da cam mộc đầu đưa cho Sở Bắc, đồng thời bước đi thông thả dạo bước phật lấy qua hàng trên kệ Công & Thủ đạn.

"Các ngươi trong phủ bảo bối còn không ít mà!"

Sở Bắc tiếp nhận Xích Dương Mộc, miệng góc phác hoạ ra một vòng nụ cười thần nhiên.

"Vì cái này Công & Thủ đạn, trong phủ không ít đồ tốt đã đến ngài trong tay."

Vương Tiểu Hồ vừa thôn thức xong, rút thương cơ leng keng một tiếng, cũng có chấm dứt quả.

Yên!

"Hiện tại ngươi có thể đi trở về lấy tiền!" Sở Bắc giương lên trong tay Huyết Bò Đê nhếch miệng cười nói.

"Móa, vận khí thật là lung."

Vương Tiểu Hồ đập nhẹ rút thương cơ một quyền về sau, khắp khểnh đi ra hiệu cầm đồ.

"Bắt đầu trông thụ a!"

Đợi cho Vương Tiểu Hồ sau khi đi, Sở Bắc hướng đi tường góc, cầm lấy Hắc Nguyệt Quả Thụ Thụ Miêu, tiếp theo đóng lại hiệu cầm đồ môn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Trồng cây!

"Thái đại ca, làm gì ngươi cái xềng mượn ta dùng một dưới."

Sở Bắc đi vào Thái thị lò rèn trước, hướng phía trong tiệm chính bận rộn Thái Tín hô nói.

"Tiểu Bắc, trong tay ngươi cầm là Thụ Miêu? Đây là cái gì chủng loại, nhan sắc có chút khiếp người a!"

Thái Tín cầm cái xềng từ lò rèn bên trong đi ra, đánh giá đến Sở Bắc trong tay Hắc Nguyệt Quả Thụ Thụ Miêu.

"Cây này mầm là ta một lần tình cờ lấy được, cũng không thông báo lớn lên hình dáng ra sao."

Sở Bắc cười nhạt một tiếng, tại cùng Thái Tín nói chuyện phiếm sau khi, một tay cầm Thụ Miêu một tay cầm cái xềng hướng hiệu cầm đồ phía tây không đi tới.

Tại Vạn Giới hiệu cầm đồ cùng liên miền Quần Sơn ở giữa, còn có một khối ước chừng trường năm trăm mét chiều rộng 200 mét cự đại đất trống.

Trồng bên dưới Hắc Nguyệt Quả Thụ Thụ Miêu về sau, Sở Bắc trong lòng liền dâng lên một cái ý nghĩ, hần muốn đem cái này một mảnh cự đại đất trống dựng lên tường vây, nập làm hữu dụng.

Bởi vì An Nghi ngũ hèm chỗ vắng vẻ, lại nương tựa liên miền Quần Sơn, nơi này đất trống căn bản không ai muốn.

Nói cách khác, Sở Bắc ý nghĩ này thật áp dụng không có bất kỳ trở ngại nào.

Một phen bận rộn qua đi, Sở Bắc bụng ục ục rung động, hướng đi Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Sở đại ca, người sáng sớm liền đánh người a! Cái kia người thật giống như bị người đánh chết!"

Sở Bắc vừa đi vào nhà hàng, Mạc Kinh Vũ liền hướng nó lung lay trong tay thông suốt, trên nét mặt mang theo vẻ kinh ngạc.

"Quả nhiên là hóa tin tức thời đại, tin tức truyền đúng vậy nhanh!" Sở Bắc trong miệng nói một câu xúc động.

"Có ý tứ gì?" Mạc Kinh Vũ vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, mang trên mặt không hiểu.

Sở Bắc nhếch miệng cười cười, đem Mạc Kinh Vũ đẩy đứng thẳng đến hậu trù: "Đừng hỏi nhiều, nhanh đi cho ta làm ăn chút gì!"

Nhìn thấy Mạc Kinh Vũ đã công việc lu bù lên, Sở Bắc kéo qua một cái ghế ngồi lên, hài lòng nhếch lên chân bắt chéo, móc ra thông suốt.

Ẩn mở Tây Nguyên diễn đàn, đầu tiên thu vào Sở Bắc tầm mắt cũng không phải là hấn ra sức đánh sông phong đám người thiếp mời, mà là một cái có quan hệ trăm sắc Mỹ Nhân thiếp mời.

Nặng cân! Nặng cân! Trăm sắc Mỹ Nhân thay lão bản á!

Nhẹ quán tóc xanh bởi vì hiệu cầm đồ Ca, trong tiệm Tinh La vấy ta thực sự vô phúc tiêu thụ, chỉ có thể tiếp tục thủ vững trăm sắc Mỹ Nhân. Làm sao, vừa đi vào trăm sắc Mỹ Nhân liền phát hiện công tác nhân viên bên trong nhiều rất nhiều khuôn mặt xa lạ.

Trong tiệm lúc đầu lão bản gì mạnh đã chẳng biết đi đâu, thay vào đó là một cái gọi Tôn Vũ trung niên Nam Tử.

Tùy thời hỏi thăm một cái nhân viên cửa hàng, đây là có chuyện gì? Đáng tiếc, đối phương cùng ta cũng như thế, một mặt mê mang.

Vén vén một buổi tối thời gian, lớn như vậy một cái Cửa Hàng lão bản thế mà thay người rồi? Nơi đây đến tốt cùng xảy ra chuyện gì nội mạc!

Tại chúng ta hoang mang không hiểu thời khắc, các người đoán ai tới? Hiệu cầm đồ Ca, đến rồi!

Tại chúng ta vênh tai nghe lên lúc, trong lúc mơ hồ biết được thay lão bản nội mạc!

Cái này thế mà cùng hiệu cầm đồ Ca, có quan hệ!

Hiện tại đột nhiên cảm thấy hiệu cầm đồ Ca, thật là thần bí a, cả người đều bật kín tăng một kỳ huyền sắc thái.

Lại có ai có thể ngờ tới hấn lại có lớn như vậy khả năng chịu đựng, để trăm sắc Mỹ Nhân lão bản thay người! !

Tây Nguyên Vương giả: Mỗi ngày đều có thiếp mời nâng lên hiệu cầm đồ huynh, tương lai không lâu, cái này diễn đàn đệ nhất hồng nhân vị trí không phải hấn Mạc Chúc a!

Tổ Y Bạch vấy: Trải qua người một nhắc nhở như vậy, ta ngược lại thật ra nhớ tới một sự kiện. Ba ngày trước, chúng ta đi trăm sắc Mỹ Nhân thời điểm, hiệu cầm đồ Ca, ra sức đánh gì mạnh dừng lại.

Một mùa pha tạp Tổ Y Bạch vấy, đến tốt cùng chuyện gì xảy ra a? Nhanh nói rõ chi tiết nói sao!

Than nhẹ cạn hát: Đúng vậy chính là, hiện tại phạm là có liên quan hiệu cầm đồ Ca, sự tình, ta đều muốn biết đạo!

Tổ Y Bạch vấy: Cụ thể chuyện gì xảy ra ta cũng không rõ lắm, chuyện này hấn là còn cùng Lý Hấn có quan hệ! Nàng là cùng gì mạnh cùng nhau, cũng bị hiệu cầm đồ Ca, đánh.

Một mùa pha tạp: Lý Hấn cũng bị đánh? Ta đã có chút đoán được! Chỉ định lại là nàng ra mặt cho gì mạnh tạo áp lực, nhưng ai biết đối thủ lần này là hiệu cầm đồ Ca,! Hiệu cầm đồ Ca, thế nhưng là Tu Vũ Giả a, thua thiệt khẳng định là bọn hấn hai.

Đại Nhật tám Tây Hải: Khác một cái thiếp mời kinh bạo đâu, hiệu cầm đồ Ca, lại động thủ! Vô lực giá trị lần nữa xoát độ cao mới, có thể nói Bạo Biểu.

Xem hết cái này thiếp mời, Sở Bắc cười bỏ qua, cái này thiếp chủ nhẹ quán tóc xanh hấn là trước đây tại trăm sắc Mỹ Nhân cùng hấn chào hỏi ba cái cô nương bên trong một cái.

Vừa trở về tới diễn đàn chủ giới diện, một cái đã có hơn ba trăm hồi phục số lượng nóng thiếp bị đình tới.

Cái này nóng thiếp còn bỏ sung video, đúng là hấn ra sức đánh sông phong đám người video, toàn bộ hành trình đều ghi xuống.

Đây chính là các người nói hiệu cầm đồ Ca, sao? Thật sự là trăm nghe không bằng một thấy a! !

Trường hương người qua đường Giáp: Tại mười dặm thông suốt cùng trăm sắc Mỹ Nhân trung gian đoạn đường, đột nhiên một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, bảy tên Đại Hấn ngăn cản hiệu cầm đồ Ca,!

Hiệu cảm đồ Ca, vô cùng uy mãnh, miệng góc ở giữa từ đầu đến cuối ngậm lấy nụ cười thần nhiên, Quyền Cước đồng xuất, cho chúng ta những người đi đường này diễn ra một trận đặc sắc tiết mục.

Tại cái này bảy tên Đại Hán thảm bại về sau, thủ lĩnh của bọn họ xuất hiện!

Cái này cái gọi là Đầu nhi nhìn như cực kỳ cường đại, đậm chân ở giữa Thượng Thanh gạch phá nát, tại chúng ta coi là hiệu cảm đồ Ca, sẽ gặp nguy hiểm lúc, hiệu cảm đồ Ca, cường hãn vô lực lần nữa đạt được thể hiện.

Bởi vì một số tình tiết quá bạo lực, ta liền không tỉ mỉ trình bày, vắn vắn lấy video hướng đoàn người gửi lời chào!

Tây Nguyên Vương giả: Trước bả lâu hai đoạt, hàng phía trước dọn xong cái bàn bán hạt dưa.

Lục Nguyệt Phi Ưng: Người này là Bạch Hạc! Trên trán du côn Đầu nhi, ta như nhớ không lầm, hắn có Linh Đồ Cửu Tinh thực lực! Cái này chẳng lẽ lại ta nhận lầm người?

Ta gọi Lý Hồng Thiên: Lục Nguyệt Phi Ưng, cái này không phải là ảo giác! Trong video, cái kia bị đánh không biết sống chết người đúng vậy Bạch Hạc! Thật không nghĩ tới hiệu cảm đồ huynh chiến lực thể mà còn tại Bạch Hạc phía trên, vậy hắn chẳng phải là một tên Linh Sĩ!

Cửu Xích Thanh Phong kiểm: Sau khi hết khiếp sợ, ta thay mặt trên trán Cư Dân cảm ơn hiệu cảm đồ huynh. Dù sao hắn lấy sức một mình, thay chúng ta ngoại trừ trên trán đệ nhất Đại Hại a!

Mạnh nhất Tân Phong: Chùng loại ta vừa về tới trên trán, ta liền muốn đi bãi phóng một bên dưới hiệu cảm đồ huynh. Nhiều một tên Linh Sĩ làm bằng hữu bạn, sau này an toàn cũng nhiều hơn một phần bảo hộ a!

Tây Nguyên Bách Hiểu Sanh: Móa! Lợi hại ta Ca., không nghĩ tới so với hắn ta trong tưởng tượng còn phải mạnh hơn nhiều như vậy!

Mềm lòng tính khí lớn: Cái này không nên a! Sờ đại ca làm sao lập tức trở nên lợi hại như vậy? Theo lý thuyết, hắn đánh không lại Linh Đồ Cửu Tinh Bạch Hạc mới đúng.

Tại Sở Bắc chờ đợi Mạc Khinh Vũ bữa ăn điểm lúc, Hoàng phủ bên trong, Hoàng Vũ Oanh đã cảm thông suốt đi vào Hoàng Xương Viễn trong phòng.

"Bây giờ mà làm sao sớm như vậy lại tới?"

Hoàng Xương Viễn không hiểu nhìn lấy Hoàng Vũ Oanh, thời gian này điểm đối phương hắn là còn ở ăn cơm mới đúng.

"Cha, gia gia hắn ở đâu?"

Hoàng Vũ Oanh nhìn lấy Hoàng Xương Viễn, vừa dứt lời, Hoàng Thiên Cương cũng đang đi tiến đến.

"Trong diễn đàn video ta cũng nhìn, ta biết đạo ngươi muốn hỏi cái gì, gia gia cũng rất phiền muộn đâu!"

Hoàng Thiên Cương vuốt vuốt sợi râu, đi đến mép giường Biên ngồi xuống.

"Các ngươi ông cháu hai đang nói gì đấy?"

Hoàng Xương Viễn ánh mắt tại Hoàng Vũ Oanh cùng Hoàng Thiên Cương trên người của hai người không ngừng hoán đổi, một đầu Vụ Thủy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Độc Tu vu nhận

"Cha, cái này trong diễn đàn lại có Sờ đại ca video! Lần này a, ngay cả Bạch Hạc đều bị hắn đánh bại!"

Nói xong, Hoàng Vũ Oanh háng giọng một cái, nhìn về phía Hoàng Thiên Cương: "Gia gia, ngài có thể thông qua video nhìn ra hắn thực lực chân thật sao?"

Hoàng Thiên Cương hít mắt, dao động đầu nói: "Đại khái hắn là tại Linh Sĩ Lưỡng Tinh đến Linh Sĩ Tứ Tinh ở giữa."

Nghe vậy, Hoàng Vũ Oanh ngược lại hít một hơi lạnh khí: "Gia gia, hần Tu Luyện tốc độ làm sao lại nhanh như vậy?"

Nàng lần thứ nhất nhìn thấy Sở Bắc lúc, cùng đối phương giao thủ, tu vi của đối phương chỉ so với hần cao hơn một điểm, tại Linh Đồ Tam Tinh đến Tứ Tinh ở giữa

Lần thứ hai nhìn thấy Sở Bắc triển lộ thân thủ cũng là thông qua video biết được, đối phương tại hiệu cầm đồ trước chiến bại Bạch Hạc đắc lực thủ hạ, một tên Ngũ Hành Linh Đồ, ngay lúc đó Sở Bắc tu vi hần là tại Linh Đồ Lục Tinh.

Nhưng lúc này mới ngăn ngừa qua mấy ngày, ngay cả Bạch Hạc đều không phải là đối thủ của hần, tu vi càng là đạt đến Linh Sĩ Lưỡng Tinh phía trên!

Dạng này Tu Luyện tốc độ, đơn giản siêu việt bọn hần nhận biết, so yêu nghiệt còn muốn yêu nghiệt!

"Chờ chúng ta lại đi nhà hàng lúc ăn cơm, đi hỏi một chút bản thân hần liền biết nói!" Hoàng Thiên Cương hít sâu một cái khí, đã bình phục hạ khiếp sợ trong lòng.

Một bên khác.

Vương Tiểu Hồ đã khắp khênh về tới Vương phủ.

"Thiếu gia, ngài chân này thế nào? Có phải hay không bị người đánh?"

Vương Tiểu Hồ không để ý đến cửa ra vào hai tên thị vệ, hướng thẳng đến Vương Bá Thiên chỗ phòng mà đi.

"Lão Tỷ, vừa sáng sớm người làm sao cũng ở nơi này?"

Một đi vào trong nhà, Vương Tiểu Hồ liền đem Công & Thủ đạn để lên bàn.

"Tiểu Hồ, người chân này là bị Lý phủ người đánh?" Vương Bá Thiên vỗ bàn một cái, âm thanh trở nên lạnh.

Vương Tiểu Hồ lắc lắc đầu, ngượng ngùng cười một tiếng: "Trêu chọc phải Vũ Oanh, đây là bị nàng đánh!"

"Nên, thật nên!" Vương Nghiên Tịch ở một bên cười khê.

"Nghiên tịch, người cái này là làm sao nói chuyện! Tiểu Hồ dù sao cũng là người thân đệ đệ, coi như không quan tâm hần một bên dưới cũng không thể bỏ đá xuống giếng đi!"

Thật tình không biết, Tại Vương Bá Thiên phê bình Vương Nghiên Tịch thời điểm, miệng của mình góc cũng trong lúc mơ hồ bên trên giương lên.

"Lão cha, nhanh cầm hai mươi mai Linh Tệ cho ta!"

Vương Tiểu Hồ hướng phía Vương Bá Thiên nhô ra tay, tiếp theo cười to: "Ta liền muốn trở thành Tu Vũ Giả, Vũ Oanh liền muốn yêu ta!"

"Lớn ban ngày hãy nằm mơ, thật sự là không cứu nổi!" Vương Nghiên Tịch một mặt xem thường, dao động đầu than nhẹ.

"Con a, người có phải hay không gặp được cái gì giang hồ phiến tử?"

Dù sao cũng là làm cha, Vương Bá Thiên nhìn lấy Vương Tiểu Hồ kích động dáng vẻ hưng phấn, cũng không có trực tiếp lên tiếng đã kích, mà là lựa chọn một loại tương đối uyển chuyển phương thức biểu đạt.

"Cha, ta biết đạo các người không tin! Nếu là tả trước kia, ta xác định vững chắc cũng không tin! Nhưng là, các người có biết đạo cái này Giang Hồ Phiến Tử là ai chăng? Hần là hiệu cầm đồ lão ca!"

Vương Tiểu Hồ nhìn lướt qua Vương Bá Thiên cùng Vương Nghiên Tịch, dừng một chút lại nói: "Ngay tại vừa mới, lão ca hần gặp ta bị Vũ Oanh đánh đáng thương, liền từ trong quây lấy ra một cái huyết hồng trái cây! Chỉ cần ăn cái quả này, Linh Huyết liền có thể đã thông Kích Hoạt!"

Nghe xong Vương Tiểu Hồ trong miệng lời nói, Vương Bá Thiên cùng Vương Nghiên Tịch nhìn nhau, trong mắt đồng đều mang theo vẻ không thể tin.

Như cái này Giang Hồ Phiến Tử thật là Sở Bắc, cái kia vẫn rất có độ có thể tin!

Dù sao, đối phương trong tiệm sản xuất đồ vật không có một kiện có thể theo lẽ thường định đoạt, đều vượt quá thường nhân lường trước.

Có ai có thể ngờ tới cái kia trường bè ngoài lại so với bình thường còn bình thường hơn Thủy Tâm đồ ăn ăn vào trong bụng, người bình thường có thể cường thân kiện thể, Tu Vũ Giả có thể gia tăng linh lực?

Có ai có thể ngờ tới một cái Tiểu Thiết cầu kéo ra ngòi nổ, có thể biến thành một cái kinh khủng Đại Sát Thương tính Vũ Khí?

Có ai có thể ngờ tới cùng nhau xem giống như bình thường sắt vụn, chính là nhất đẳng đúc rèn Tài Liệu?

Có ai có thể ngờ tới một cái lớn chừng bàn tay màu đen cao được có thể Trì Dữ tốt một người đoạn cốt, Toái Cốt?

Lại có ai có thể ngờ tới có như vậy một cái Váy có thể phòng Thủy dập lửa? Gia cường phiên bản còn có thể chủ động ngăn cản được Linh Đồ công kích?

"Lão cha, đừng phạm sừng sốt! Nhanh lên lấy tiền cho ta à, lão ca tại chúng loại ta đây!" Vương Tiểu Hồ duỗi ra tay tại Vương Bá Thiên hai mắt trước lung lay.

"Lão cha, cho Tiểu Hồ bốn mươi mai Linh Tệ, để hấn cho ta cũng mang một cái cái kia trái cây! Ta cũng muốn trở thành một tên Tu Vũ Giả, chờ cha già, ta tốt bảo hộ ngài!"

Lấy lại tinh thần, Vương Nghiên Tịch mắt nháng lửa, không biết tại đánh cái gì tính toán nhỏ nhặt.

"Hai người các ngươi ở chỗ này chúng loại ta!"

Vương Bá Thiên đặt xuống câu nói tiếp theo về sau, liền hướng về môn đi ra ngoài.

Tại tỷ đệ hai chờ đợi lo lắng dưới, nửa khắc đồng hồ về sau, Vương Bá Thiên hai tay bung một cái tinh xảo hộp gỗ đi đến.

"Tiểu Hồ, nơi này có sáu mươi mai Linh Tệ, ngươi đi mua ba cái cái quả này đến!"

Nghe vậy, Vương Tiểu Hồ gãi gãi đầu, một mặt áy náy cười ngượng ngùng nói: "Cái này lão ca chỉ còn một cái trái cây! Hai người các ngươi chỉ có thể lại chúng loại đợi."

"Cái gì? Chỉ có một cái! Cái kia Lão Tỷ ta chẳng phải là chỉ có thể trở mắt nhìn ngươi trở thành Tu Vũ Giả rồi?" Vương Nghiên Tịch móp méo miệng, lộ ra rất không vui.

"Lão Tỷ, nhà chúng ta có ta một cái Tu Vũ Giả là đủ rồi! Về sau các ngươi a, đều để ta tới bảo hộ!"

Vương Tiểu Hồ vỗ vỗ bộ ngực về sau, từ trong hộp gỗ lấy ra hai mươi mai Linh Tệ, cấp hồng hồng lần nữa ra môn.

"Vu huynh, ngươi cái kia đan dược thật sự có như lời ngươi nói công hiệu sao? Bảo đảm ngày mai quyết chiến, ta cái kia hai Đệ Tử có thể thắng lợi sao?"

Trương Hương Nhai bên trên, một tên chừng ba mươi tuổi Nam Tử đi theo một Người Mặt Nạ từ sau lưng, một mặt cung kính.

Tên nam tử này từ ăn mặc tinh xảo, một bộ Bạch Bào, bào phục đằng sau Tây Nguyên Võ Quán bốn chữ lớn rất là rõ ràng.

"Ngươi đã tìm tới ta, nên vô điều kiện tin tưởng ta mới đúng!" Vu nhận xoay đầu quét mắt Ngô Vĩnh, trong mắt mang theo một tia trêu tức.

"Ta không phải hoài nghi ngươi, chỉ bất quá chuyện này quả thực can hệ trọng đại. Sáng nay đến Võ Quán người quan chiến sẽ không thiếu, ta không phải lấy phòng ngừa vạn nhất nha."

Ngô Vĩnh mang trên mặt áy náy, từ trong ngực móc ra ba cái Linh Tệ đưa tới mặt nạ tay của nam tử bên trong.

"Đi thôi, dẫn ngươi đi lấy đan dược." Người Mặt Nạ Từ Lãnh cười, bước chân không ngừng tăng tốc.

"Vu huynh, ngươi chỗ ở tại "

"Chỗ này chính là!"

Không đợi Ngô Vĩnh trong miệng lên tiếng xong, Người Mặt Nạ từ đã tại lý trước cửa phù dừng lại bước chân.

"Dừng lại!"

Một tên thị vệ quát lạnh một tiếng, đồng thời rút ra bội kiếm, nằm ngang ở Người Mặt Nạ từ trước người.

"Không nhận ra ta sao?"

Mặt nạ thanh âm nam tử trầm thấp, cảm hạ mặt nạ.

Tê

Mặt nạ bên dưới là một bộ như thế nào tôn dung?

Bộ mặt lớn diện tích thoắt rữa, hiện đầy mù đau nhức, Tả Nhãn càng là lồm vào, đồng tử biến mất không thấy gì nữa.

Thế nào nhìn phía dưới, khiếp người đến cực điểm!

"Vu đại nhân, là ngài!"

Thị vệ nhận ra vu nhân, vội vàng thu hồi bội kiếm, vô cùng cung kính bày một cái đầu tay xin mời.

"Cái này "

Ngô Vinh ngẩng đầu nhìn thật to môn biển, lâm vào đang do dự.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 85: Là người! !

"Lý phủ chủ, vừa sáng sớm người làm sao bộ dáng này? Chẳng lẽ lại người cái kia bất thành khí Nhị Nhi Tử chết rồi?"

Vu Thừa đã một lần nữa mang lên mà đến mặt nạ, khi hắn vừa đi vào Đại Đường liền thấy được chính mày nhìn lại một mặt không vui lý Cuồng Long.

"Không phải Lý Quảng chết rồi, mà là Bạch Hạc phải chết!"

Lý Cuồng Long lạnh lùng mắt nhìn Vu Thừa, hiển nhiên là đối với hắn lúc trước trò đùa lời nói cảm thấy bất mãn.

"Bạch Hạc? Hắn thế nào!"

Vu Thừa thân sắc khẽ giật mình, ánh mắt đe dọa nhìn lý Cuồng Long.

"Đi theo ta!"

Lý Cuồng Long từ trên ghế đứng dậy, dẫn đầu đi ra đường môn, hướng về cách đó không xa một gian phòng ốc đi đến.

Răng rắc, cửa mở!

"Cha, ngài đã tới! Cái này hai vị là "

Thấy rõ người tới, Lý Quảng vội vàng tiến lên hai bước nghênh đón.

"Đã tỉnh lại sao?"

Lý Cuồng Long cũng không có vì Lý Quảng giới thiệu Vu Thừa, trực tiếp hỏi rời giường bên trên Bạch Hạc.

Lý Quảng lắc lắc đầu, trầm giọng nói: "Không, sau cùng một thanh khí một mực đang treo."

"Đi xuống đi, người không có chuyện gì ở nơi này!"

Lý Cuồng Long điểm một cái đầu, tiếp theo hướng phía Lý Quảng phát phát tay, ra hiệu đối phương rời đi trước.

Đạp đạp đạp!

Tiếng bước chân dồn dập vang lên, Vu Thừa ba bước cũng hai bước nhanh chóng đi vào phía trước cửa sổ, nhô ra tay dò xét Bạch Hạc thương thế.

"Như thế nào? Người có thể cứu sống sao?" Lý Cuồng Long ngưng mắt nhìn lấy Vu Thừa thăm dò nói.

"Vô dụng! Cho dù có thể tỉnh lại, về sau cũng như một tên phế nhân, cả Thiên nhận tàn phá!"

Tiếng thở dài rơi dưới, Vu Thừa trong mắt hiện lên một tia hàn quang: "Là ai làm?"

"An Nghi ngộ hèm một cái mới tới gia hòa, là cái hàng cứng!"

Cảm nhận được Vu Thừa tức giận, lý Cuồng Long không khỏi lui lại một bước: "Ngươi là muốn báo thù cho hấn sao?"

"Vì Bạch Hạc báo thù? Có thể đem hấn đánh thành như vậy người, ta hơn phân nửa cũng không phải là đối thủ!"

Vu Thừa cười lạnh, lại nói: "Ngươi cũng đừng quên, ta là có nhiệm vụ trong người! Ta cũng không có thời gian đi báo thù cho hấn, có thể làm vền vền để hấn An Nhiên rồi đi."

Tiếng nói rơi dưới, Vu Thừa mở ra thủ chương.

Chẳng biết lúc nào, nó trong tay áo leo ra ngoài một cái đen nhánh Huyết Trùng, dọc theo Kỳ Thủ lưng chậm rãi hướng phía Bạch Hạc lỗ mũi bò đi.

"Cái này "

Một bên từ đầu đến cuối chưa lên tiếng Ngô Vĩnh, ngược lại hít một hơi lạnh khí.

Huyết Trùng vừa mới đi vào Bạch Hạc lỗ mũi, đối phương Thân Thể liền rút động.

Cũng không lâu lắm, thất khiếu liền bắt đầu đỏ máu, tiếp lấy thân thể không nhúc nhích, như là cứng ngắc lại.

"Ngươi giết hấn?"

"Ta cái này là vì tốt cho hấn!"

"Bạch Hạc sự tình cứ tính như vậy sao?"

"Không, sẽ có người báo thù cho hấn đi!"

Vu Thừa nhân nhật quét mắt lý Cuồng Long, tiếp theo lệch đầu nhìn về phía Ngô Vĩnh: "Đi theo ta, ta đem đồ vật cho ngươi!"

An Nghi ngồ hèm.

Một bóng người lao đảo nghiêng ngã đuổi theo đang từ Tiểu nhà hàng nhỏ đi ra Sở Bắc.

"Lão ca, tiền ta mang đến! Nhanh lên đem trái cây cho ta, ta muốn trở thành Tu Vũ Giả!"

Vương Tiểu Hồ tay phải cuộn tròn ôm thụ thương đùi phải, giật giật bằng nhanh nhất tốc độ đem trang bị hai mươi mai Linh Tệ túi tiền nhét vào Sở Bắc trong tay.

"Nhìn bộ dạng ngươi như vậy, khi gấp khi gấp!"

Sở Bắc vỗ vỗ Vương Tiểu Hồ vai, khẽ cười một tiếng, tiếp theo đẩy ra môn đi vào hiệu cầm đồ.

"Lão ca, ngươi là không hiểu lão đệ khổ a! Hơn mười năm, không giờ khắc nào không tại nằm mơ trở thành một tên Tu Vũ Giả a!" Vương Tiểu Hồ từ đáy lòng phát ra một tiếng cảm khái.

"Cái kia lão ca ta trước hết chúc mừng ngươi có thể giải mộng!"

Sở Bắc dao động đầu cười khê, đi đến sau quầy từ trong ngăn kéo lấy ra Huyết Bò Đề.

"Lão ca, cái quả này nếu là thật sự có thể Kích Hoạt Linh Huyết, lão đệ đời này đều duy ngươi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!" Vương Tiểu Hồ tiếp nhận Huyết Bò Đề, một bộ cười híp mắt bộ dáng.

"Đừng cho ta ở chỗ này nên thông minh, ăn xong liền sớm một chút cút đi, còn ta cái thanh tịnh!"

Sở Bắc tiếng nói còn chưa hoàn toàn phiêu đảng ra, Vương Tiểu Hồ đã nắm vuốt Huyết Bò Đề ném vào trong miệng.

Sau một khắc, khoanh chân ngồi xuống ghế, nhắm hai mắt lại.

Trong lúc nhất thời, hiệu cầm đồ lâm vào yên lặng.

Sau một hồi khá lâu.

"Lão ca, ta ta cảm thấy! Ta thật cảm thấy!"

Vương Tiểu Hồ sắc mặt ửng hồng, mở hai mắt ra, kích động nhìn Sở Bắc, một mặt hưng phấn hoan hỉ.

Nếu không phải đối phương chính huy động nổi đất lớn Quyền Đầu hướng hấn ra hiệu, hấn đã nhào tới, cho đối phương một cái to lớn ôm ấp!

"Lão ca ta cũng chỉ có thể giúp ngươi đến nơi này, tiếp xuống có thể hay không đem Vũ Oanh cái kia nha đầu đem tới tay, hết thấy liền nhìn ngươi tự thân tạo hóa."

Sở Bắc tiến lên đi hai bước, sờ lên Vương Tiểu Hồ đầu, ngữ trọng tâm dài.

"Cái kia lão ca, ngươi nhìn ta Linh Huyết đã đa thông, có thể hay không đưa ta một bản tu luyện công pháp?"

Nói vừa xong, Vương Tiểu Hồ hướng phía Sở Bắc thật sâu bái, mười phần thành kính.

"Đưa ngươi một bản tu luyện công pháp? Tiểu tử ngươi thật đúng là cảm tưởng!"

Sở Bắc bày ra Quyền Đầu, cười lạnh nói: "Ngươi vẫn là để cha ngươi trước cho ngươi làm một bản luyện đi, nếu là ta lấy tới tốt công pháp, đến lúc đó sẽ thông báo cho ngươi."

"Đa tạ lão ca!"

Vương Tiểu Hồ hướng phía Sở Bắc vút ra một cái mị nhãn về sau, khẽ hát trở về phủ.

Vương Tiểu Hồ chân trước vừa đi, Sở Bắc liền ngồi trên ghế hơi tính toán một dưới.

Từ sáng sớm hết hạn đến bây giờ, hai đài rút thưởng cơ bên trong hết thấy nhiều 8 mai Linh Tệ, nếu là lại có 7 mai, tu vi của hắn liền có thể đột phá đến Linh Sĩ Tứ Tinh.

"Nhiệm vụ gian khổ a!"

Nghĩ đến hệ thống nhiệm vụ mới, Sở Bắc thở dài một tiếng, cầm lấy Thiết Côn đóng lại môn liền hướng về liên miên sơn mạch mà đi.

Buổi trưa sắp tới, Trường Hương Nhai cùng An Nghi ngõ hẻm chỗ giao giới, bốn bóng người toát ra đầu tới.

"Lão cha, Tiểu nhà hàng nhỏ cực phẩm thức ăn thật sự có ngươi nói thần kỳ như vậy sao? Không chỉ có mỹ vị đến cực điểm, còn có thể gia tăng linh lực?"

"Lão cha khi nào lừa qua ngươi? Ngươi cái kia Hoàng gia gia cùng Vũ Oanh tỷ đều là ăn cực phẩm thức ăn mới đột phá!"

Cao Minh đi tại phía trước nhất, tại tay phải của hắn bên cạnh là người mặc quả cam hồng liên y váy Cao Tử Y nó tay phải bên cạnh, thì là hai cái** tuổi hài đồng.

"Cao thúc, như thức ăn này thật có thể trợ trường linh lực của chúng ta, cái kia ngày mai quyết chiến, người thắng trận này khẳng định là chúng ta!"

Trác Lam nhìn về phía bên cạnh Cao Húc, mang trên mặt một vòng mừng rỡ.

Tại Cao Minh bốn người sắp đi đến Tiểu nhà hàng nhỏ lúc, Sở Bắc thân ảnh cũng tới gần.

"Cao viên ngoại, tới dùng cơm a!"

Sở Bắc cả người mồ hôi nắm Thiết Côn hoảng du du đi đến nhà hàng cửa ra vào, dẫn đầu lên tiếng cùng Cao Minh chào hỏi.

"Sở lão bản, ngươi đây là luyện võ vừa về "

"Là ngươi! !"

Cao Minh lời còn chưa dứt, nó bên cạnh Cao Húc Trác Lam hai người đã trăm miệng một lời, hai mắt nhìn chăm chăm vào Sở Bắc, trên nét mặt

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thưởng Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Mời

"Hai người các ngươi nhận biết Sở lão bản?" Cao Minh quét mắt Cao Húc Trác Lam hai người, lên tiếng hỏi.

Nghe được Cao Minh hỏi thăm, Cao Húc từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, hắng giọng một cái: "Lão cha, ngươi quên lúc trước ta hướng ngươi tìm hiểu người kia sao?"

Cao Minh nhướng mày, thăm dò nói: "Tiểu tử ngươi nói cái kia Linh Sĩ đúng vậy Sở lão bản?"

Cao Húc giật giật Cao Minh quần áo, tiếp theo chỉ Sở Bắc: "Đúng vậy hần! Ba lượng bên dưới liền bả Bạch Hạc đánh không biết sống chết!"

Lúc này, Sở Bắc cũng phản ứng lại.

Hai cái tiểu gia hỏa sở dĩ sẽ biết hần, là bởi vì hần trước đây ra sức đánh sông phong đám người một màn bị đối phương thấy được.

"Hiệu cầm đồ Ca., ngươi là Linh Sĩ? ! Ta Thỉnh Vũ oanh nói qua, tu vi của ngươi hần là tại Linh Đồ Lục Tinh a!"

Không đợi Cao Minh mở miệng, Cao Từ Y thẳng tắp nhìn chăm chăm Sở Bắc, chờ đợi lấy đối phương lời kế tiếp.

Sở Bắc trong mắt một đạo tinh quang hiện lên, trầm tư một lát Linh Cơ nhất động, cười nói: "Đây đều là ăn cực phẩm thức ăn ăn đi ra! Nếu muốn Tu Luyện tốc độ nhanh, mỗi ngày đều được đến Tiểu nhà hàng nhỏ!"

"Sở lão bản, ngươi cái này đều đánh tới quảng cáo lên!"

Cao Minh miệng góc hơi lên một vòng ý cười, dẫn bên cạnh thân ba người đi vào nhà hàng.

"Cao viên ngoại, Sở đại ca, các ngươi vừa mới tại cửa ra vào trò chuyện cái gì đâu? Vừa nói vừa cười."

Nương theo lấy tiếng bước chân, Mạc Kinh Vũ buộc lại tạp dề từ sau trù bên trong đi ra.

"Kéo việc nhà đâu!"

Sở Bắc cười ha hả, đem Thiết Côn để ở một bên, cầm lấy một khối khăn lau bắt đầu vì Cao Minh mấy người xoa lên cái bàn tới.

"A? Cái này hai tiểu gia hỏa là?"

Mạc Kinh Vũ ánh mắt rơi vào Cao Húc cùng Trác Lam trên thân, mang trên mặt hiếu kỳ.

"Kinh Vũ tỷ, ta gọi Cao Húc, hần gọi Trác Lam, chúng ta đều là Tây Nguyên Võ Quán đệ tử tử."

Cao Húc nhảy tới một bước, chỉ chỉ mình vừa chỉ chỉ Trác Lam, bắt đầu giới thiệu.

Cao Từ Y nhẹ cười cười, lại bổ sung nói: "Cái này Cao Húc là đệ đệ của ta, về phần Trác Lam, hần là Trác Bất Phàm đệ tử đệ."

"Khó trách ta nhìn có điểm giống đâu!"

Nghe được Cao Từ Y lời nói, Sở Bắc một bên lau sạch lấy cái bàn, một bên lẩm bẩm một câu.

Trác Bất Phàm bởi vì làn da ngăm đen, còn có lấy một trương điều miệng, đánh khi còn bé lên, liền bị Vương Tiểu Hồ lên ngoại hiệu, gọi là 'Hắc điều'.

Có lẽ là bởi vì Huyết Duyên quan hệ, cái này Trác Lam hình miệng cùng Trác Bất Phàm cực kỳ tương tự, rất có nhận ra độ.

"Lão cha, ngài nhanh lên gọi món ăn đi, ta đều đói!"

Cao Húc kéo qua một cái ghế, ra hiệu Cao Minh ngồi xuống, đồng thời không quên đưa tay chỉ trên tường món ăn.

Bởi vì những này cực phẩm thức ăn giá cả, đang trên đường tới hần đã nghe Cao Từ Y nói qua, cho nên khi tận mắt nhìn đến thời điểm biểu hiện trên mặt cũng không có quá mức khoa trương.

"Ta nhìn ngươi không phải đói bụng, mà là muốn nghiệm chứng những này cực phẩm thức ăn đến tốt cùng có hay không ta nói thần kỳ như vậy đi!"

Mình tiểu tâm tư bị một câu nói toạc ra, Cao Húc gãi gãi quai hàm "Lão cha, vẫn là ngài hiểu ta!"

Cao Minh tức giận liếc mắt Cao Húc một chút, tiếp theo nhìn về phía Mạc Kinh Vũ: "Mạc lão bản, cho chúng ta đến một bàn rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn; một phần tiên tặc Thanh Lân lát cá; một phần cháy hương nướng Thanh Lân lát cá; một phần Thủy nấu Thanh Lân cá."

"Được, xin chờ đợi!"

Mạc Kinh Vũ nhàn nhạt cười một tiếng, quay người đi vào hậu trù.

Đập đập đập!

Một loạt tiếng bước chân vang lên, lại có một đoàn người đi vào nhà hàng.

"Các người mau nhìn, hôm nay tới chính là Cao viên ngoại!"

"Cái kia hai cái tiểu gia hỏa làm sao nhìn qua có chút quen thuộc a?"

"Là Trác Lam cùng Cao Húc! Chúng ta Trường Hương Nhai bên trên hai cái Tiểu Thiên Tài, năm nay đều bị Tây Nguyên Võ Quán cho thu đầu!"

"Đúng rồi, tính toán thời gian ngày mai là Võ Quán thi đấu quyết chiến ngày! Nghe bằng hữu bạn nói, cái này hai tiểu gia hỏa lợi hại đầu, rất có thể là năm nay Võ Quán mạnh nhất hai người."

"Võ Quán thi đấu lại việc không liên quan đến chúng ta, cũng không phải muốn đi liền có thể đi."

...

Đoàn người này tại cùng Cao Minh khách khí bắt chuyện qua về sau, cũng nhao nhao tìm một cái bàn ngồi xuống.

"Tỷ, nguyên lai ta đã nổi danh như vậy a? Người xem bọn hắn đều biết rằng ta ai!"

Cao Húc dù sao chỉ có tám tuổi, đang nghe một bên người tán thưởng khích lệ lúc, một mặt dương dương đắc ý.

"Làm người phải khiêm tốn!" Cao Tử Y một cái bạo lật đập vào Cao Húc trên đầu.

Theo thời gian trôi qua, nồng đậm mùi thịt dần dần tại trong nhà hàng phiêu đẳng ra.

Cao Húc nhún nhún chớp mũi: "Thơm quá a! Lão cha, hiện tại ta là thật đói bụng!"

"Sở đại ca, tiến đến bụng thức ăn!"

Mạc Khinh Vũ tiếng quát vừa rơi xuống, Sở Bắc thả ra trong tay công việc, đi vào hậu trù.

Chỉ chớp lát sau, duy gặp nó tay phải bụng một bàn rau xanh xào Thủy Tâm đồ ăn, tay trái bụng một bàn tiên tặc Thanh Lân lát cá đi ra.

"Bây giờ mà hai người các người là chủ giác, ăn nhiều một chút mà!"

Cao Minh cầm lấy đĩa, kẹp lên mớ lớn thịt cá tuần tự để vào đến Cao Húc cùng Trác Lam trong chén.

"Cao thúc, ta liền không cùng ngài khách khí!"

Trác Lam liếm liếm lưỡi đầu, không kịp chờ đợi đem một mớ lớn thịt cá kẹp trong cửa vào, bắt đầu bắt đầu nhai nuốt.

Cao Húc thấy thế, cũng nhanh chóng cầm đĩa lên.

"Thế nào? Con cá này thịt hiệu quả là không phải hiệu quả nhanh chóng?"

Nhìn lấy Cao Húc cùng Trác Lam hai người đã hơi nhắm lại hai mắt, Cao Tử Y miệng góc chứa lên một vòng ý cười.

Sau một hồi khá lâu, Cao Húc Trác Lam hai người đồng thời mở ra hai con ngươi, lẫn nhau nhìn qua đối phương, riêng phần mình từ ánh mắt của đối phương bên trong thấy được kinh hi kinh ngạc.

"Tỷ, cái này cực phẩm thức ăn giống như thật không đơn giản!"

Cao Húc nuốt một cái miệng Thủy, cảm thụ được trong bụng dâng lên dòng nước ấm, trong lời nói tràn ngập hưng phấn.

"Biết đạo không đơn giản, vậy còn không ăn nhiều một chút!"

Cao Tử Y nhắc lên đĩa lại đi Cao Húc cùng Trác Lam hai người trong chén thêm chút thịt cá cùng Thủy Tâm đồ ăn.

"Cái này sáng nay chúng ta thắng chắc!"

Cao Húc Trác Lam nhìn nhau cười một tiếng, đối với ngày mai Võ Quán thi đấu, bọn hắn nguyên bản chỉ có Lục Tề tỷ số thắng.

Nhưng bây giờ, sau khi ăn xong cái này trong nhà hàng cực phẩm thức ăn về sau, bọn hắn đã có trăm phần trăm nắm chắc.

Sau nửa canh giờ.

"Sở lão bản, ngày mai Võ Quán thi đấu người đi không?"

Cao Minh thả bên dưới đôi đũa trong tay, trên mặt ý cười nhìn lấy Sở Bắc.

"Tây Nguyên Võ Quán đệ tử từ quyết chiến? Đây không phải chỉ có nhận đến mời người mới có thể đi vào sao?"

Sở Bắc đem trong tay đồ ăn bỏ vào đôi diện thực khách trên bàn về sau, không hiểu nhìn lấy Cao Minh.

"Mỗi cái có được mời bài người có thể ngoài định mức mang lên bốn người đi quan chiến, ta muốn mời người cùng nhau tiến đến."

Cao viên ngoại từ trong ngực móc ra một khối đồ thăm Mộc Bài, trên bảng hiệu có khắc 'Tây Nguyên Võ Quán' bốn chữ lớn.

"Ta có thể đem Kinh Vũ mang lên sao?"

Nghe vậy, Sở Bắc nhếch miệng lên, hẳn đương nhiên cũng muốn đi cầu cái nào nhiệt, thuận tiện nhìn xem cái này chín trăm năm sau Võ Quán là cái dạng gì.

"Đương nhiên có thể."

Cao viên ngoại vui vẻ điểm đầu: "Cái kia sáng nay giờ Thìn, chúng ta Tây Nguyên Võ Quán cửa gặp!"

"Hiệu cầm đồ Ca., ngày mai trên lối đài ta sẽ mở ra hùng Phong, để người lau mắt mà nhìn!"

Cao Húc kéo dài dùng Cao Tử Y đối Sở Bắc xưng hô, giương lên nắm chặt Quyền Đầu.

Hoặc có lẽ là bởi hai cái tiểu gia hỏa ăn quá nhiều thịt cá còn không có tiêu hóa, thời khắc này hai khuôn mặt nhỏ nhắn đều là đỏ bừng, hô hấp cũng là khi thì gấp rút khi thì chậm chạp.

"Cao viên ngoại, các người đi thông thả!"

Sở Bắc thu hồi Cao Minh đưa cho 1 Lục mai Linh Tệ, về mặt vui cười đưa tiễn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Tìm Nhiếp Phong

"Cao viên ngoại lúc gần đi cùng người nói cái gì rồi?"

Mạc Kinh Vũ đem trong tay hai mâm đồ ăn phóng tới thực khách trên bàn về sau, chọc chọc Sở Bắc bên hông.

"Cao viên ngoại hướng ta phát ra mời, sáng nay đi xem Tây Nguyên Võ Quán thi đấu."

Sở Bắc đem 8 mai Linh Tệ nhét vào Mạc Kinh Vũ trong tay, bây giờ mà giờ cơm bốn bàn chỉ có Cao Minh một bàn này điểm cực phẩm thức ăn.

"Người đồng ý đi?" Mạc Kinh Vũ vuốt vuốt tóc xanh, thủy linh con mắt nhìn chăm chăm vào Sở Bắc.

Sở Bắc nhếch miệng cười một tiếng, đem khăn lau trong tay ném đặt ở một bên trên bàn, cười nói: "Ta không chỉ có đồng ý, còn nói muốn dẫn người đi đâu!"

"Ta làm sao có thời giờ đi a, còn muốn cô lấy trong tiệm sinh ý đâu!"

Mạc Kinh Vũ oán trách trừng mắt liếc Sở Bắc, trong lời nói mang theo lấy oán trách.

"Cũng không thể Thiên Thiên cao như vậy phụ tải bận rộn, cũng nên nghỉ ngơi một chút."

Nói đến đây, Sở Bắc khẩu phong nhất chuyển, lời nói giọng kiên định: "Chuyện này quyết định như vậy đi, sáng mai chúng ta cùng đi."

... ..

Tại Tiểu nhà hàng nhỏ sau khi ăn cơm trưa xong, Sở Bắc liền về tới Vạn Giới hiệu cầm đồ.

Sáng sớm Tôn Vũ cho mười cái Linh Tệ, thêm nữa trong tay tám cái Linh Tệ, giờ phút này Sở Bắc hết thấy có 18 mai Linh Tệ.

Đi đến rút thương cơ về sau, Sở Bắc bắt đầu bỏ tiền.

Trong khi trong tay Linh Tệ vừa ném xong Đệ Thất mai, thể nội một đạo hơi có vẻ thanh âm trầm thấp vang lên.

Hắn đột phá, Từ Tinh Linh Sĩ!

Điều tức một phen qua đi, Sở Bắc cầm trong tay còn lại mười một mai Linh Tệ cũng đầu nhập tiến vào rút thương cơ bên trong.

"Tiến vào Phong Vân Vị Diện, Nhiếp Phong nơi ở!"

Sở Bắc một Đạo Thần niệm phát ra, nó trong thức hải bảng phải bên dưới góc Vị Diện giá trị hậu phương sở tự trong nháy mắt từ 3 biến thành 2.

Sau một khắc, nó trên đỉnh đầu một cái đen nhánh khe hiển hiện, cự đại Hấp Lực bắn ra mà ra, đem lôi kéo đi vào.

Phong Vân Vị Diện, Thiên Hạ Hội, một đơn sơ trong sơn động, chính vang lên Hanh Cáp thanh âm!"

Một tên ước chừng tám chín tuổi người mặc bố y hải đồng, chính hữu mô hữu dạng ghim Mã Bộ, huy động Quyển Đầu.

Tại trước người hắn, là một đồng chưa Phách Khảm xong Bó củi, Bó củi bên cạnh là một đứng ở Viên Mộc bên trên thiết phủ.

Huyệt động cửa vào chỗ, một tên đồng dạng tám chín tuổi hải đồng chính chậm rãi đi tới, nho nhỏ trong tay cầm một đoàn bao lá sen gói kỹ lưỡng đồ ăn.

"Nhiếp Phong, là ngươi a! Ta còn tưởng rằng là Văn Sưu Sưu tên kia đâu, thật sự là dọa ta một hồi!"

Tiểu Đoạn sóng ngừng động tác trong tay, ánh mắt rơi vào Tiểu Niếp Phong trên thân, vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực.

"Đoạn Lăng, ta mang cho ngươi ăn chút gì."

Tiểu Niếp Phong vuốt vuốt tay áo một cái, cầm trong tay bao khóa tốt đồ ăn đưa tới Đoạn Lăng trước người.

Đoạn Lăng tiếp nhận đồ ăn, mấp máy môi, đi dạo, tản bộ phạt ngồi ở Viên Mộc bên trên.

"Nhiếp Phong, cảm ơn ngươi! Ngươi không cần lo lắng ta ăn không tốt, ta không quan tâm những này!"

"Đoạn Lăng, ta biết đạo ngươi thụ ủy công. Cái này một ít thức ăn là ta cố ý chọn lựa, thừa dịp còn nóng nhanh ăn đi."

Nhiếp Phong đi về trước hai bước, kế mà ngồi ở kết thúc sóng bên cạnh: "Ta một mực đem ngươi trở thành làm ta tốt nhất bằng hữu bạn, không cần bởi vì đảm nhiệm nguyên nhân nào ảnh hưởng tới hữu nghị của chúng ta, có được hay không?"

Tiểu Đoạn sóng ăn một miếng đồ ăn, trong mắt ngậm lấy điểm điểm lệ quang, trùng điệp điểm một cái đầu: "Ta Đoạn Lăng nhận ngươi là bằng hữu của ta bạn, tuy nhiên dù vậy, ta cũng là sẽ không nhận thua! Ta là Nam Lân Kiếm Thủ Đoạn Soái nhi tử, ta sẽ không thua bất luận kẻ nào!"

Nói đến đây, Tiểu Đoạn sóng đã khóc thút thít: "Ta luôn có một ngày, muốn dựa vào thực lực của mình tranh ra đầu!"

"Nói rất hay!"

Đoạn Lăng lời nói vừa dứt, động huyệt chỗ tiếng bước chân vang lên, Sở Bắc nhẹ vỗ tay đi đến.

Hắn vừa vừa đến cái này Phong Vân Vị Diện, liền xuất hiện ở Nhiếp Phong sau lưng, cái sau đi vào động huyệt, hắn thì là lựa chọn đứng ở động huyệt cửa ra vào lắng lắng nghe hai cái tiểu gia hỏa đối thoại.

Tại nghe xong Đoạn Lăng lời nói lúc, hắn liền biết đạo Nhiếp Phong đã bị Hùng Bá thu làm Đệ Tử, cái này Đoạn Lăng cũng đã thành một cái làm việc lật vật.

Các đại vị diện Thời Gian Lưu Tốc cùng hắn Chủ Thể Giới chỗ Thời Gian Lưu Tốc khác biệt.

Xác thực nói, những này Vị Diện thời gian lưu động là lấy tiết điểm hình thức tiến hành, cũng chính là cùng hắn kiếp trước tại Hoa Hạ đoán phim truyền hình tiến độ có quan hệ lớn lao.

"Tiền bối!"

Nghe được âm thanh, Nhiếp Phong Đoạn Lăng hai người đồng thời nhắc đầu, trong mắt mang theo kinh ngạc.

Hiển nhiên, hai người bọn họ đều đưa Sở Bắc nhận ra.

"Lũ Tiểu Gia Hòa, chúng ta lại gặp mặt! Lần trước chạy vội vàng, lần này cố ý tới tìm các ngươi hai, chuẩn bị cùng các ngươi cố gắng nói chuyện."

Trước khi tới, Sở Bắc cũng không biết Đạo Nhiếp Phong đến tới cùng có hay không cùng Hùng Bá ở chung một chỗ.

Nếu là không cùng một chỗ, tự nhiên tốt nhất cho dù ngốc ở cùng nhau, vậy cũng không có gì, cùng lắm thì trước tiên trở về uống phí hết 1 điểm Vị Diện đáng.

"Thiên Hạ Hội đề phòng sâm nghiêm, tiền bối là vào bằng cách nào?" Tiểu Nhiếp Phong trừng lớn suy nghĩ, một mặt không hiểu nhìn lấy Sở Bắc.

Sở Bắc cười nhạt một tiếng: "Các ngươi còn nhớ rõ lần trước ta là thế nào rời đi sao? Cái này thiên hạ mặc dù lớn, nhưng không có ta đi địa phương mà không đến được."

Nghe vậy, Nhiếp Phong, Đoạn Lăng hai người bề ngoài liếc mắt một cái, tựa hồ nhớ lại Sở Bắc ngày đó đột nhiên rời đi Thời Dị Tượng.

"Ngươi là tới tìm chúng ta? Vậy thì có cái gì lời nói muốn đối với chúng ta nói sao?"

Ngốc trệ một lát, Đoạn Lăng lấy lại tinh thần, xê dịch cái miệng, cho Sở Bắc đưa ra vị trí.

"Còn nhớ rõ ta lần trước cho các ngươi Tinh Tật à, có hay không mất?"

Sở Bắc bước chân bước đi thông thả bước đi thông thả, ngồi ở Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong trung gian.

"Một mực mang ở trên người."

Nhiếp Phong Đoạn Lăng đồng thời điểm đầu, tiếp theo tuân tự từ trong ngực lấy ra Tinh Tật, Vạn Giới hiệu cảm đồ bốn chữ lớn phá lệ loá mắt.

"Hùng Bá biết không?" Sở Bắc lên tiếng hỏi thăm.

"Ngài thời điểm ra đi dặn dò qua, không được khiến người khác biết nói, ta tự nhiên không có lấy cho sự phụ nhìn qua."

"Đi tới nơi này Thiên Hạ Hội, ta liền thành một tên quét dọn Tật Dịch, ngoại trừ Nhiếp Phong bên ngoài một cái bằng hữu bạn không, lại càng không có người biết rằng ta có thứ này."

Nhiếp Phong Đoạn Lăng lắc lắc đầu, tiếp lấy đồng thời nhìn về phía Sở Bắc, trong mắt mang theo hoang mang: "Tiền bối, cái này Tinh Tật đến cùng có gì hữu dụng đâu?"

"Vô luận là Nhiếp Nhân Vương vẫn là Đoạn Soái, đều cùng ta có chút gặp nhau, cũng tính được là đến nột."

Nói, Sở Bắc hai vươn tay ra, phân biệt khoác lên Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng vai bên trên, chỉ chỉ Tinh Tật: "Bởi vì vì một số việc vặt, ta vô pháp thay bạn cũ chiếu cố các ngươi. Nhưng các ngươi nếu là gặp phải khó khăn, ngày sau cũng có thể hướng Tinh Tật cầu cứu, ta sẽ trước tiên trợ các ngươi."

"Tiền bối hảo ý, Nhiếp Phong tâm lĩnh! Nhưng ta hiện tại thân vì Hùng Bá Thân Truyền Đệ Tử, về sau hẳn là cũng sẽ không gặp phải khó khăn gì."

Nhiếp Phong đem trên người Tinh Tật đưa tới Sở Bắc trước người, lại nói: "Tiền bối, ngài nếu không đem cái này Tinh Tật cho những cái kia có cần người?"

Sở Bắc dao động đầu cười khê, ngưng mắt nhìn lấy Nhiếp Phong đồng thời, chỉ chỉ Đoạn Lăng: "Các ngươi hai cái đồng thời tiến vào Thiên Hạ Hội, ngươi biết Đạo Hùng Bá vì cùng thu ngươi làm đồ mà không phải Đoạn Lăng sao?"

Nghe được Sở Bắc lời nói

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Tiến về Tây Nguyên Vô Quán

"Trên giang hồ có một tiếng tăm lẫy lừng lấy Thầy Tướng Số, có thể nhìn trộm Thiên Cơ, Xem Bói Tương Lai. Hắn am hiểu nhất chính là làm người phê bên dưới mệnh nói, làm sao Kỳ Hành tung quý dị không chừng, muốn tìm được hắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng."

Sở Bắc dừng một chút, tại Nhấp Phong cùng Đoạn Lăng chú mục dưới, sửa sang lại quần áo, lại nói: "Nê Bò Tát tuy khó tìm, nhưng cuối cùng vẫn là bị Hùng Bá chỗ tìm tới! Bởi vì tâm tính cho phép, Hùng Bá tham luyện quyền thế, nhưng lại cực kỳ sợ chết, thế là mời Nê Bò Tát vì hắn phê mệnh."

"Cái này Nê Bò Tát đến tột cùng đối Hùng Bá nói cái gì? Khó đạo chính là bởi vì hắn, Hùng Bá mới chọn Nhấp Phong mà không phải ta sao?" Tiểu Đoạn sóng ngược mắt ngưng nhìn lấy Sở Bắc, tức thời chen vào nói hỏi thăm.

Sở Bắc điểm đầu cười nói: "Không tệ! Chính là Nê Bò Tát, để cho các ngươi hai Vận Mệnh hoàn toàn khác biệt."

"Nê Bò Tát hắn đến tột cùng đối sư phụ nói cái gì?" Nhấp Phong cũng rất là hiếu kỳ, xà động Sở Bắc áo góc truy hỏi.

"Kim Lân Khởi Thị Trì Trung Vật, Nhất Ngộ Phong Vân Tiệm Hóa Long!" Sở Bắc nhàn nhạt lời nói phiêu đăng trong sơn động.

"Nhất Ngộ Phong Vân Tiệm Hóa Long? Nơi này Phong là chỉ Nhấp Phong, vân chỉ chính là Bộ Kinh Vân sao?"

Đoạn Lăng mày nhăn lại, hắn rốt cục biết đạo Hùng Bá vì sao đối Nhấp Phong cùng Bộ Kinh Vân càng thêm đề ý, hết thấy đều là bởi vì Nê Bò Tát cái này phê nói!

"Không sai, ý tứ của những lời này đúng vậy đến Phong Vân người đến thiên hạ!"

Sở Bắc ánh mắt chuyển vị, ánh mắt dừng lại tại Nhấp Phong trên thân: "Đây cũng là vì sao Hùng Bá sẽ truyền thụ cho ngươi Phong Thần Thối, đem hết toàn lực bồi dưỡng nguyên nhân của ngươi."

Nhấp Phong mặt lộ vẻ không hiểu: "Tiền bối, y theo ngài kiểu nói này, ta hẳn là càng thêm không cần cái này Tinh Tạp mới đúng? Dù sao sư phụ hắn lại là ta về sau cứng rắn nhất hậu thuẫn."

"Khi dưới, Nê Bò Tát chỉ vì Hùng Bá phê trên nửa sinh mệnh nói. Tại hơn mười năm về sau, Hùng Bá còn sẽ tìm tới Nê Bò Tát, khi đó hắn lại sẽ nhận được mới phê nói."

Nói đến đây, Sở Bắc cười cười: "Cũng chính là hơn mười năm sau phê nói, để ngươi nhân sinh trở nên long đong."

"Tiền bối, hơn mười năm sau sự tình ngài đều biết đạo? Ngài đến tột cùng là ai a?"

Nhấp Phong Đoạn Lăng nhìn nhau, từ riêng phần mình trong ánh mắt thấy được một tia hồ nghi, bọn hắn đang hoài nghi Sở Bắc lúc trước theo như lời nói chân thực tính.

"Ta biết đạo các ngươi đang suy nghĩ gì, hôm nay ta nói các ngươi trước ghi ở trong lòng, đợi cho tương lai không lâu lại đi xác minh."

Sở Bắc miệng góc hơi hơi lên, ngưng mắt ba mươi độ nhìn về phía bên ngoài hang động, rất giống một bộ Thế ngoại cao nhân bộ dáng.

"Cái kia hơn mười năm về sau, Nê Bò Tát phê nói lại là cái gì?" Nhấp Phong cùng Đoạn Lăng tạm thời mang tính lựa chọn tin tưởng Sở Bắc lời nói.

Sở Bắc ánh mắt ngưng tụ, trầm giọng nói: "Cửu Tiêu Long Ngâm Kinh Thiên Biến, Phong Vân Tế Hội Thiên Thủy Du!"

"Cái này lại là có ý gì?" Nhấp Phong Đoạn Lăng hai người, một đầu Vụ Thủy, hai mắt quay tròn chuyển.

"Thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân!"

Sở Bắc thờ phào một thanh khí, than nhẹ nói: "Cũng nguyên nhân chính là cái này tuổi già phê nói, Hùng Bá bắt đầu tay kế hoạch diệt trừ các ngươi."

Phong Vân Thế Giới Phiên Vân Phúc Vũ, nguyên nhân gây ra đúng vậy Nê Bò Tát dự ngôn.

Nhân vật này cũng rất là bi thảm, bởi vì tiết lộ Thiên Cơ, trên mặt mọc đầy nốt độc, cả ngày cần lấy Hòa Hấp thụ trên mặt chất độc, kéo dài hơi tàn.

"Tiền bối, ngài cũng cùng cái này Nê Bò Tát, có thể Xem Bói Tương Lai sao?"

Tiểu Nhấp Phong cắn môi một cái, tại nghe xong Sở Bắc lời nói về sau, đem Tinh Tạp lại thu hồi đến trong ngực.

"Ta đến từ Cửu Trọng Thiên bên ngoài, không thuộc về các ngươi nơi này. Ta là một cái thương nhân, một cái có thể vì các ngươi bài ưu giải nạn thương nhân." Sở Bắc phui phui áo góc, đứng thẳng người lên.

"Tiền bối, ắn ngài nói như vậy, chẳng phải là mặc kệ ta cỡ nào nỗ lực, đều không thể thủ tiêu Bộ Kinh Vân tại Hùng Bá trong lòng địa vị sao?"

Tiểu Đoạn sóng trong mắt mang theo không cam lòng, thật chặt cảm bốc lên Quyền Đầu.

Nhìn thấy Sở Bắc trầm mặc không nói, phù phù một tiếng, Tiểu Đoạn sóng quỹ rạp xuống Sở Bắc trước người: "Tiền bối, cầu ngài chỉ cho ta điểm phương hướng, ta lại nên đi nơi nào?"

Sở Bắc nâng lên Đoạn Lăng, chỉ hướng bên ngoài hang động: "Như có cơ hội, rời đi Thiên Hạ Hội, tiến về Trung Hoa Các, tìm Vô Danh, bái hắn làm thầy."

"Tiền bối, cái kia ta đây?"

Sở Bắc vừa dứt lời, Tiểu Niếp Phong cũng ngồi thẳng lên, một mặt cung kính.

"Tiếp xuống hơn mười năm, ngươi liền theo Hùng Bá học nghệ đi! Nhưng mặt đối Hùng Bá, ngươi cần khắp nơi cẩn thận. Cha ngươi Nhiếp Nhân Vương bị Hỏa Kỳ Lân kéo vào Lăng Vân Quật, cái này cũng cùng Hùng Bá có tâm đầu ý hợp liên quan."

"Tiền bối, cái kia. . . ."

Nhiếp Phong Đoạn Lăng hai người vừa muốn lần nữa truy vấn, tại tầm mắt của bọn hắn bên trong, một cái cự đại đen nhánh khe xuất hiện, bọn hắn trong miệng tiền bối đã dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Duy chỉ có một đạo hơi có vẻ phiêu miểu âm thanh phiêu đảng ra: "Nhớ lấy, gặp được không giải quyết được sự tình, có thể thông qua Tinh Táp cầu trợ ở ta!"

... ..

"Nên bàn giao cuối cùng đều bàn giao."

Vạn Giới trong tiệm cầm đồ, trong hư không gọn sóng tạo nên, Sở Bắc thân ảnh chậm rãi hạ xuống.

Lần trước bởi vì Hùng Bá nguyên nhân, hắn đi rất là vội vàng, ngay cả muốn nói đều lời nói đều không tới cùng nói ra miệng.

Bởi vậy, không thể không tiêu hao 1 điểm Vị Diện giá trị, vì Nhiếp Phong cùng Đoạn Lăng chỉ điểm sau này phương hướng.

Hôm sau.

Hồng Nhật dâng lên, quang huy chiếu xéo Đại Địa, An Nghi trên đường gạch đá xanh phản xạ ra điểm điểm quang sáng.

Bởi vì muốn đi trước Tây Nguyên Võ Quán quan sát sau cùng thi đấu nguyên nhân, hôm nay Sở Bắc lên so thường ngày phải sớm.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, hiệu cầm đồ ngoài cửa còn không có tụ tập những cái kia vì Tinh La vấy mà đến điên cuồng các thiếu nữ.

Sở Bắc rửa mặt hoàn tất về sau, liền đi tới Tiểu nhà hàng nhỏ.

"Sở đại ca, ngươi cái này vì xem náo nhiệt, vẫn rất tích cực a! Nhiều ngày trôi qua như vậy, ngươi vẫn là lần đầu dậy sớm như thế đâu!"

Vang lên bên tai Mạc Kinh Vũ trên ghẹo lời nói, Sở Bắc gãi gãi đầu, mang theo xấu hổ.

Hôm nay Mạc Kinh Vũ thân mang phấn sắc Tinh La vấy, bại lộ bên ngoài tu trường cặp đùi đẹp tại triều Hà chiếu xạ dưới, lộ ra cực kỳ chói mắt.

Vốn là dị thường thanh lệ dung mạo tại Tinh La vấy làm nổi bật dưới, càng thêm nghiêng nước nghiêng thành xinh đẹp đến cực điểm.

Mỗi đi một bước, tản ra nhân nhật xuất trần khí chất, phảng phất Cửu Thiên hàng bên dưới hồng trần Tiên Tử.

"Cái này phấn sắc Tinh La vấy không phải đã ở trước mặt ngươi xuyên qua sao?"

Nhìn lấy Sở Bắc một mạch nhìn mình chăm chăm, Mạc Kinh Vũ trên mặt dâng lên một vòng đỏ ửng.

"Khụ khụ. . ."

Sở Bắc hoàn hồn, nhanh chóng dời ánh mắt, hắn cũng biết mình thất thố, vội vàng vội ho một tiếng, chuyển đi Đề Tài: "Chuẩn bị xong chưa? Chuẩn bị xong chúng ta cái này lên đường đi!"

Tây Nguyên trấn, sáu đường phố mười tám ngõ hẻm.

Sáu đầu đường đi bên trong, lấy Trường Hương Nhai, Chính Dương đường phố, bình xa đường phố phồn hoa nhất.

Trường Hương Nhai, từ tây nam Hướng Đông bắc kéo dài, tận đầu cùng Chính Dương đường phố xen lẫn.

Chính Dương đường phố, từ Tây Bắc Hướng Đông nam kéo dài, tận đầu cùng bình xa đường phố xen lẫn.

Bình xa đường phố, từ hướng đông bắc Tây Nam kéo dài, nối chung bên trên cùng Trường Hương Nhai đồng hành.

Nếu bàn về phồn hoa trình độ, bình xa đường phố tuy nhiên so sánh trước hai con đường phải kém một chút, nhưng là địa vị của nó tại Tây Nguyên trấn mọi người nhưng trong lòng một điểm không kém gì trước hai con đường.

Bởi vì trên trấn duy nhất Võ Quán, Tây Nguyên Võ Quán tọa lạc tại cái này bình xa đường phố Trung Tâm khu vực.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Hạ Gia tử muội thu hàng

Bình Châu thành, Hạ phủ.

Từng sợi trút xuống rơi xuống ánh nắng ấm áp xuyên thấu qua cửa sổ rơi vào một hào hoa gian phòng chìm trên sàn nhà bằng gỗ.

Trong phòng, là bắt mắt nhất chính là lớn trướng mạn, trướng mạn bên dưới là một trướng mềm mại giường lớn, tinh xảo khắc hoa trang trí rất là bắt phàm. Hai bên thì là một bộ một bộ Hòa Hồng Lưu Tô, theo Phong nhẹ lay động.

Tại giường lớn phía bên phải, có một tinh trí bàn trang điểm, cự đại gương đồng cực kỳ bắt mắt.

Giờ phút này, mềm mại giường lớn núi chính nằm ngang lấy hai đạo lười biếng Thiển Ảnh, vẫn còn ngủ say bên trong.

"Đông đông đông "

Bỗng nhiên, tiếng đập cửa vang lên.

"Ai vậy? Cái này sáng sớm liền đến gõ môn!"

Hạ Hàn Yên xốc lên chính khoác lên người cái kia thật mỏng Từ Sắc Thủy tia thấu hoa Thiếp Thân tơ tằm bị, không nhịn được quát khê một tiếng.

"Tiểu thư, y phục đến. Ngài nói, y phục vừa đến trước tiên liền đưa cho ngài tới." Ngoài cửa truyền đến một thanh âm.

"Biết nói."

Hạ Hàn Yên lấy ra Hạ Hàn Mộng khoác lên nó trên ngực tay, tiếp theo vuốt vuốt nhập nhèm mắt buồn ngủ, bắt đầu mặc quần áo xuống giường.

Răng rắc, cửa mở.

"Lui ra đi, không liên quan đến người." Hạ Hàn Yên tiếp nhận thị vệ trong tay màu đen bao khóa.

"Tỷ, trong bao là chúng ta 60 mai Linh Tệ đập bên dưới cái kia gia cường phiên bản Tinh La váy sao? Mau đem tới cho ta xem một chút!"

Hạ Hàn Mộng đã ngồi tại bàn trang điểm một bên, đầy đầu đen nhánh tỏa sáng tóc xanh xấn lên tinh xảo búi tóc, mấy sợi có chút điểm uốn lượn sợi tóc rũ xuống gương mặt bên cạnh.

"Gấp cái gì, tại trong video không phải đã nhìn "

Hạ Hàn Yên vừa mở ra màu đen bao khóa, trong miệng lời nói yên lặng mà dừng.

Tại bao khóa mở ra nháy mắt, chị em gái trong mắt bản chứa buồn ngủ toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, ánh mắt thẳng tắp khóa chặt tại gia cường phiên bản Tinh La trên váy.

Váy chính thể hiện ra Từ Sắc, tỏa ra ánh sáng lung linh, chột nhìn phía dưới, tựa như một khối Từ Ngọc.

"Tỷ, ta phát hiện cái này Váy nhan sắc không thích hợp người! Mau mau cho ta, để muội muội mặc vào thử một chút."

Hạ Hàn Mộng hai mắt đăm đăm, trực tiếp từ trên ghế đứng dậy, nhô ra tay hướng về Hạ Hàn Yên trong tay Tinh La váy chớp tới.

"Từ Sắc cùng ta xứng nhất!"

Hạ Hàn Yên mang theo Tinh La vấy một cái sau bên cạnh, tránh đi Hạ Hàn Mộng, cười nói: "Hào muội muội của ta, hai chúng ta đáng đắp giống nhau, ai mặc thử không đều như thế nha."

"Vây người nhanh lên!" Hạ Hàn Mộng phát phát tay thúc giục nói.

Sau một hồi khá lâu.

"Xem được không?"

Hạ Hàn Yên thay đổi Tinh La vấy, vòng quanh Hạ Hàn Mộng đi lên một vòng.

Hạ Hàn Mộng không nói gì, liếm liếm môi, trong mắt thẳng nháng lửa.

"Câm sao?"

Hạ Hàn Yên tức giận trợn nhìn nhìn một chút Hạ Hàn Mộng, tiếp theo cất bước chậm rãi đi tới trước gương đồng.

"Hoàn mỹ!"

Hạ Hàn Yên sợ hãi thán phục lên tiếng.

Nàng bị trong gương mình Mỹ ngây người, miệng miệng hơi mở lớn, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

"Tỷ, đây quả thật là phật dựa vào mạ vàng, người dựa vào áo "

Hạ Hàn Mộng từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, miệng bên trong đang nói chuyện nói liền ý thức được không đúng.

"Ưu nhã kiều mị, thật là kinh diễm!"

Hạ Hàn Yên lòng tràn đầy hoan hỉ, trên mặt không tự chủ lộ ra ý cười.

"Tỷ, người nhanh cởi ra, ta cũng phải mặc!"

Hạ Hàn Mộng vừa dứt lời, Hạ Hàn Yên nhãn tình sáng lên, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Muội muội, người mau đánh ta một quyền!"

Nghe Hạ Hàn Yên Đột Như Kỳ Lai không giải thích được ngữ, Hạ Hàn Mộng đầu tiên là sắc mặt khế giật mình, tại sừng sốt sau một hồi khá lâu, kịp phản ứng mình bạch cái trước ý đồ.

Bởi vì cái này gia cường phiên bản Tinh La vấy quá mức kinh diễm, đến mức các nàng quên cái này Vấy chân chính chỗ thần kỳ.

"Tỷ, ta muốn xuất quyền! Người nếu là phát giác cái này Vấy không có loại kia hiệu quả, cần phải trước tiên tránh khỏi nha!"

Hạ Hàn Mộng hướng phía Hạ Hàn Yên trừng mắt nhìn, lung lay nắm lên Quyền Đầu.

"Yên tâm đi!"

Hạ Hàn Yên hơi điểm đầu, hướng phía Hạ Hàn Mộng vẫy vẫy tay, bày ra một cái cứ tới tư thế.

Tiếng nói rơi, Hạ Hàn Mộng làm dáng, Quyền Đầu mang theo tiếng rít.

"Bành!"

Từ Quang sáng, trầm thấp tiếng va chạm vang lên.

"Bịch!"

Cự đại lực phản chấn trực tiếp chấn Hạ Hàn Yên té ngã ở giường chân, trong miệng thỉnh thoảng phát ra hít vào lạnh khí rút hút âm thanh.

"Lạnh Mộng, người không sao chứ?"

Hạ Hàn Yên bước nhanh hướng về phía trước, điều tra lấy Hạ Hàn Mộng là có bị thương hay không, trong hai con người lơ đãng lộ ra lo lắng.

"Đậu đen rau muống! Tỷ, cái này Vấy đến tột cùng là cái gì Tài Liệu? Vây mà thật có thể phòng ở của ta một kích, khó mà tin nổi!"

Hạ Hàn Mộng hoàn toàn không để ý tự thân đau xót, chú ý lực toàn bộ đặt ở gia cường phiên bản Tinh La trên váy.

"Nghe điểm lão bản kia nói, cái này tựa như là cái gì Băng Ti."

Trải qua Hạ Hàn Mộng hỏi lên như vậy, Hạ Hàn Yên chú ý lực cũng chuyển dời đến Tinh La trên váy, nhô ra tay cẩn thận vuốt ve váy.

"Tỷ, người nhanh đi đem trong phủ những cái kia đỉnh cấp may vá tìm đến! Các nàng nếu có thể nhờ vào đó làm ra giống nhau như đúc Váy, chỉ bằng cái này gia cường phiên bản Tinh La váy, chúng ta Hạ phủ sinh ý liền có thể phát triển đến ngoài thành!"

Hạ Hàn Mộng xoa xoa tay, mặt lộ vẻ mừng rỡ, coi bộ dáng giống như là tại ước mơ lấy Tương Lai.

"Chính có ý đó!"

Hạ Hàn Yên trùng điệp điểm điểm một cái đầu, trong ánh mắt lóe lên một tia tinh Minh.

...

Bình xa đường phố, Tây Nguyên Võ Quán.

"Dừng lại! Đưa ra các người mời bài, không có mời bài không được đi vào!"

Nhìn qua giang hai cánh tay hoành tại trước người bọn họ một tên áo trắng ngoài cửa, Sở Bắc giang tay ra, cười nói: "Chúng ta còn không chuẩn bị đi vào, đang đợi người đây."

Cái này Tây Nguyên Võ Quán gác cổng, quá nhiệt tình, hắn cùng Mạc Khinh Vũ khoảng cách chỗ cửa lớn chỉ ít còn có ba mét khoảng cách, đối phương liền chạy tiến lên đây muốn mời bài đây.

"Làm sao? Bị cản ở ngoài cửa rồi?"

Cách đó không xa bay tới một đạo trên tức lời nói, thanh âm bên trong mang theo trào phúng.

Nói chuyện chính là một người trung niên Nam Tử, người mặc một bộ cẩm bào, chính là Lý phủ Phủ Chủ lý Cuồng Long.

Tại lý Cuồng Long sau lưng, theo thứ tự là Lý Quảng, Lý Hân, Vu Thừa ba người.

"Lý phủ chủ, ngài đã tới! Mau mau mời vào trong!"

Nguyên bản nằm ngang ở Sở Bắc trước người áo trắng gác cổng, nhìn thấy lý Cuồng Long một đoàn người lúc, trong nháy mắt trở nên nịnh nọt.

Bên tai Biên vang lên đối phương trào phúng, Sở Bắc nở nụ cười hóm hờ, cố ý xếp đặt đầu nhìn chung quanh: "A? Bạch Hạc đi đâu? Cái này mấy ngày trôi qua, hắn thương thế còn chưa lành sao?"

"Đừng quá đắc ý, thời gian còn dài mà!"

Nghe được Sở Bắc lời nói, lý Cuồng Long sắc mặt âm trầm, hừ lạnh một tiếng.

"Phủ Chủ, chúng ta đi vào đi, đừng quên chúng ta hôm nay tới nơi này là quan chiến!"

Vu Thừa chen vào nói, tận lực đem quan chiến hai chữ khẩu âm cắn cực nặng.

"Nhìn người còn có thể cản trở bao lâu!"

Quát lạnh một tiếng roi dưới, lý Cuồng Long vung

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Liên tiếp

"Tạ lão gia, không nghĩ tới năm nay ngài cũng tới!"

Áo trắng gác cổng đi vào Tạ Chính Đức trước người, khom người bày cái cung kính đầu tay xin mời.

Khoảng cách đối phương lần trước đến đây Võ Quán quan sát giao đầu, đã qua ba năm!

Đối với áo trắng gác cổng nhiệt tình, Tạ Chính Đức chỉ hơi hơi điểm đầu, khẽ lên tiếng sau liền tiếp tục đi đến phía trước.

"Hiệu cầm đồ Ca., Kinh Vũ tỷ!"

Khoảng cách Sở Bắc Mạc Kinh Vũ hai người còn có ba bốn mét lúc, Tạ Chính Đức sau lưng tạ vận vung lên tay.

Hôm nay tạ vận đồng dạng thân mang Tinh La váy, chỉ bất quá tại về màu sắc cùng Mạc Kinh Vũ khác biệt, chính là Thiên.

"Còn tốt Kinh Vũ tỷ có hiệu cầm đồ Ca, trân tàng gia cường phiên bản Tinh La váy, không phải vậy hôm nay chúng ta đều muốn đựng áo!" Tạ vận xinh xắn le lưỡi một cái đầu.

Sở Bắc hiểu ý cười một tiếng, đang cấp tạ vận trở về một thủ thế về sau, liền lôi kéo Mạc Kinh Vũ tiến lên, hướng Tạ Chính Đức chào hỏi.

"Tạ lão gia, ngài nhận biết hai người này?"

Áo trắng gác cổng miệng miệng khẽ nhếch, lần nữa nghiêm túc đánh giá đến Sở Bắc cùng Mạc Kinh Vũ, con người càng không ngừng chuyển động, tựa hồ tại nỗ lực tìm kiếm có quan hệ hai người này tin tức.

Tạ Chính Đức không để ý đến áo trắng gác cổng, ánh mắt rơi vào Sở Bắc trên thân: "Làm sao không đi vào? Nếu là bởi vì không có mời bài, liền đi theo lão đầu từ sau lưng đi."

Nghe vậy, Sở Bắc chấp tay: "Tạ lão gia từ, các người đi vào trước đi. Hai chúng ta đã cùng Cao viên ngoại đã hẹn, chính đang chờ bọn hắn."

"Vậy được, chúng ta ở bên trong chờ các người."

Nói xong, Tạ Chính Đức mở rộng bước chân, dẫn Bộ Hoang cùng tạ vận đi vào Võ Quán đại môn.

"Vị công tử này, ngài là tại sao biết Tạ lão gia đó a?"

Tạ Chính Đức chân trước vừa đi, áo trắng gác cổng liền đi tới Sở Bắc trước người, trước sau thái độ phát sinh ba trăm sáu mươi độ xoay chuyển.

"Chúng ta một cái thực khách." Sở Bắc mắt nhìn áo trắng gác cổng, âm thanh không lạnh không nhạt.

"Tạ lão gia từ là của các người thực khách? Cái này cái này sao có thể!"

Áo trắng gác cổng đồng tử co rút lại, thần sắc đột biến.

Theo hắn biết, mười năm gần đây đến, Tạ lão gia từ đều chỉ tại mình trong trang ăn cơm, bất kỳ người nào mở tiệc chiêu đãi đều là trực tiếp cự tuyệt.

Ngay tại Sở Bắc vừa muốn nói cái gì thời điểm, cách đó không xa truyền đến nhiệt tình tiếng gào thét, âm thanh như cuộn cuộn tiếng sấm!

"Lão ca "

Vương Tiểu Hồ hai tay mở ra chạy vội lên, coi bộ đáng phải có bao nhiêu nhiệt tình liền có bao nhiêu nhiệt tình.

"Cách ta xa một chút!"

Sở Bắc tức giận đẩy ra Vương Tiểu Hồ, đối phương hiển nhiên còn đắm chìm trong trở thành Tu Vũ Giả vui sướng bên trong, quá mức phấn khởi.

"Vương phủ chủ, ngài đã tới, mau mau mời vào trong."

Áo trắng gác cổng tiến lên, đối Vương Bá Thiên bày ra cung kính thủ thế về sau, ánh mắt liền như ngừng lại Vương Nghiên Tịch trên thân.

Bởi vì trên người đối phương mặc Váy cùng hắn lúc trước từ tạ vận trên thân nhìn thấy, giống như đúc!

"Hừ!"

Vương Nghiên Tịch một tiếng quát nắng, trong nháy mắt để áo trắng gác cổng lấy lại tinh thần, ánh mắt cấp tốc chuyển đi, đồng thời liền tục chấp tay nhận lễ.

"Tiểu Hữu, người đây là không có mời bài sao?"

Lời tương tự vang lên lần nữa, áo trắng gác cổng một mặt mộng bức, ngơ ngác nhìn miệng góc mỉm cười Sở Bắc.

Cái này rốt cuộc là ai? Trước có Tạ lão gia tử mời, hiện tại lại có Vương phủ chủ mời!

Sở Bắc lấy đồng dạng lý do cự tuyệt Vương Bá Thiên Hậu, tiếp tục chờ đợi Cao Minh.

"Hoàng lão gia tử, ngài đã tới, mau mau mời vào trong!"

Một hồi lâu về sau, áo trắng gác cổng trước mắt lại là sáng lên, thần sắc lần nữa trở nên cung kính.

"Con bà nó!! Cái này mẹ nó đến cùng người nào a, đối phương ngay cả Hoàng lão gia tử cũng nhận biết!"

Nhìn qua đã cùng Hoàng Thiên Cưng, Hoàng Vũ Oanh hai người trò chuyện giết thì giờ Sở Bắc, áo trắng gác cổng nội tâm phiền gang đao hải.

"Sở đại ca, Khinh Vũ tỷ, cái kia ta cùng gia gia liền đi vào trước, chờ người ở bên trong nhóm."

Hoàng Vũ Oanh hướng phía Sở Bắc hai người khoát tay áo, lúc trước nói chuyện trời đất quá trình bên trong biết được, cái trước còn chưa không biết đạo Vương Tiều Hồ nuốt bên dưới Huyết Bò Đề.

"Công tử, người thật đúng là Ngưu! Lại có thể nhận biết nhiều như vậy đại nhân vật, lại nói người rốt cuộc là ai a? Chẳng lẽ lại là Bình Châu trong thành cái nào gia đình giàu có con cháu sao?!"

Áo trắng gác cổng hướng phía Sở Bắc giờ ngón tay cái lên, vẫn không quên lên tiếng thăm dò Sở Bắc thân phận.

"An Nghi ngờ hèm biết đạo không? Gần đây, ta tại cái kia mở cái hiệu cảm đồ! Bọn hần a, đều là ta khách hàng, đúng vậy đơn giản như vậy."

Sở Bắc chỉ tiết nói, áo trắng ngoài cửa lại một bộ không tin biểu lộ, kiên định nhận vì chính mình suy đoán là đúng, đối phương đúng vậy Bình Châu thành gia đình giàu có Công Tử Ca.

Tại Sở Bắc, áo trắng ngoài cửa hai người câu được câu không nói chuyện phiếm lúc, cách đó không xa ba đạo thân ảnh chính bước nhanh chạy đến, hơi có vẻ gấp rút.

"Sở lão bản, thật sự là không có ý tứ. Trên đường này gặp một người quen, chậm trễ chút thời gian, để người cùng Mạc lão bản đợi lâu!"

"Cao viên ngoại, ngài đây là nơi nào. Ta cùng Khinh Vũ cũng vừa đến không lâu, không có chờ bao lâu thời gian."

Sở Bắc tiến lên hai bước, hướng phía bước nhanh chạy tới Cao Minh ôm quyền, chào hỏi.

"Hiệu cảm đồ Ca., hôm nay ta liền không đi người trong tiệm tiêu phí, tháng này Tiền Tiêu Vật đều dùng xong. Cũng may, gom góp bốn khối Tinh Hôi Thiết."

Trác Bất Phàm hướng phía Sở Bắc nhú mày, hần là trên đường tới cùng Cao Minh Cao Tử Y hai người đụng phải.

"Ai"

Sở Bắc vỗ vỗ Trác Bất Phàm vai, thật dài thở dài một tiếng, hần thiếu đi một khách quen.

"Cha, thời điểm cũng không sớm, chúng ta mau dẫn lấy hiệu cảm đồ Ca, cùng Khinh Vũ tỷ đi vào đi."

"Ừm."

Nghe được Cao Tử Y lời nói, Cao Minh Trác Bất Phàm hai người đồng thời từ trong ngực móc ra mời bài.

"Đợi chút nữa gặp lại!"

Sở Bắc cười bỏ qua, cùng áo trắng ngoài cửa liếc mắt nhìn nhau về sau, đi vào Vô Quán đại môn.

"Tiểu Bạch, Cao viên ngoại bên cạnh hai người kia là ai a? Ta làm sao chưa thấy qua a?" Một tên Hắc Y gác cổng liếc mắt Sở Bắc thân ảnh về sau, từ bên trong cửa đi ra.

"Hần a, Bình Châu thành tới đại nhân vật. Cụ thể là cái nào gia đình giàu có Công Tử Ca, ta cũng không biết."

Áo trắng gác cổng đập đi đập đi miệng, lại nói: "Chớ nhìn hần thân phận cao quý, nhưng rất là tiếp đất tức giận, không có một chút Công Tử Ca nên có hoàn khổ."

Hắc Y ngoài cửa nâng cằm lên: "Khó trách! Ta đã nói rồi, có thể cùng Cao viên ngoại đi gần như vậy người, như là trấn trên ta làm sao lại không biết, nguyên lai là đến từ Bình Châu thành a!"

"Tiểu Hắc, ngươi cũng không biết a! Công tử này, không chỉ có nhận biết Cao viên ngoại, lúc trước tới Hoàng lão gia tử, Vương phủ chủ, bao quát Tạ lão gia tử đều hướng hắn phát ra mời!" Áo trắng ngoài cửa một mặt Ngưu khí dạng, nói xong lời này Thời thần sắc mang theo vẻ đắc ý.

"Móa! Người này không phải là Thành Chủ Phủ Đại Công Tử a? Không phải vậy cũng không trở thành chúng ta trên trấn đại nhân vật đều biết a!"

Nghe được áo trắng ngoài cửa trong miệng lời nói, Hắc Y ngoài cửa một mặt chấn kinh, to gan suy đoán.

"So với vị công tử ca này, ta càng chú ý chính là một kiện Váy."

Áo trắng

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Nay sao lại thế này?

"Hanh Cáp —— "

Mới vừa gia nhập Võ Quán, Sở Bắc liền nghe được tiếng luyện võ.

Theo tiếng nhìn lại, Võ Quán lầu một Đông Nam sừng, đang có mười mấy năm sáu tuổi Oa Oa tại huy động nhỏ nhắn xinh xắn Quyên Đầu.

Từng trương non nớt khuôn mặt nhỏ, tràn đầy vẻ nghiêm túc, mặc trên người áo bào ẩn có Tây Nguyên Võ Quán chữ.

"Những này đều là người nhà có tiền con cháu, hài tử cha mẹ sở dĩ tại bọn họ năm khi sáu tuổi liền đem bọn hắn đưa tới Tây Nguyên Võ Quán, chính là vì gia tăng bọn hắn trở thành Tu Vũ Giả tỷ lệ." Nhìn thấy Sở Bắc trong mắt mang theo hoang mang, Cao Minh ra giải thích rõ.

Tại Cao Tử Y năm tuổi thời điểm, hắn cũng đem đưa tới qua Võ Quán.

Đáng tiếc là, tám tuổi năm đó, Cao Tử Y Linh Huyết vẫn như cũ không thể đã thông, đời này cũng chỉ có thể làm người bình thường.

Sở Bắc thu hồi ánh mắt, đi theo Cao Minh xuôi theo chân vịt bậc thang hướng lầu ba mà đi, cũng là lần này giao đấu nơi ở.

"Cao huynh, ngươi đã đến! Mau mau ngồi bên này, ta cho các ngươi chiếm vị trí!"

Sở Bắc Cao Minh một đoàn người vừa tới đến lầu ba, Vương Bá Thiên thô kệch âm thanh liền từ nơi không xa mặc đi qua, nó bên cạnh Vương Tiểu Hồ cũng đứng dậy không ngừng phát tay.

"Sở lão bản, chúng ta đi qua đi!"

"Ừm."

Thả mắt nhìn đi, Tây Nguyên Võ Quán lầu ba diện tích so với lầu một mà nói, cũng không có Tiểu Thượng quá nhiều, chừng hơn ba trăm bình.

"Đây chính là Tây Nguyên Võ Quán giao đấu đấu trường sao?"

Mạc Khinh Vũ giật giật Sở Bắc áo sừng, xinh đẹp khuôn mặt đẹp bên trên mang theo một chút giật mình.

Cái này Tây Nguyên Võ Quán lầu ba là bất mất nhất chỗ, chính là vị trí chỗ tại chính giữa bán kính đạt năm mét nhiều che phủ mềm mại vải đỏ hình tròn đấu trường.

Đấu trường bốn phía, từng vòng từng vòng chỗ ngồi có thứ tự sắp hàng, càng xa càng cao.

Bố trí như thế , có thể bảo đảm đến quan chiến mỗi một người đều có thể thấy rõ ràng trên lôi đài giao đấu.

"Lão ca, ngồi bên này!"

Tại Vương Tiểu Hồ gào to dưới, Sở Bắc lôi kéo Mạc Khinh Vũ làm tới.

Lấy tay sờ về phía sau lưng Ghế dựa, cảm thụ được nó chất liệu, Sở Bắc trong lòng dâng lên cảm khái.

Cái này Tây Nguyên Võ Quán thủ bút vẫn còn lớn, những này Ghế dựa không chỉ có đi qua tí mĩ Thiết Kế, càng là từ ngàn năm Đàn Mộc điêu khắc mà thành.

"Chư vị, hoan nghênh các ngời đi vào Tây Nguyên Võ Quán!"

Tại Sở Bắc một đoàn người nhập tọa không lâu sau, một đạo cứng cáp hữu lực âm thanh phiêu đăng ra.

Một tên người mặc Tây Nguyên Võ Quán đặc thù bào phục trung niên Nam Tử xuất hiện ở trên lôi đài, Thần Nông Nhạc hạo, Tây Nguyên Võ Quán quán chủ.

"Cái này mười hai tên Đệ Tử đã tại Võ Quán ngọc hơn phân nửa năm, hôm nay cũng nên cho mọi người một cái công đạo!"

Vừa mới nói xong, Nhạc hạo nhẹ vỗ tay một cái, mười hai tên năm gần tám tuổi hài đồng tại sáu tên Vũ Sư chỉ huy bên dưới đi lên đấu trường.

Cao Húc, Trác Lam hai người con ngời chuyển động, sau cùng dừng lại tại Sở Bắc một đoàn người chỗ phương vị, trừng mắt nhìn chào hỏi.

"Nhạc quán chủ, ngời xem một chút cái này ghé đều ngồi đầy, năm nay có phải hay không đề giao đấu sớm?"

"Nhìn bộ dạng này, đoàn người hẳn là cũng đều đến đông đủ, giao đấu liền bắt đầu đi!"

"Đúng vậy a, Tạ lão gia tử đều tới, cũng không thể để lão nhân gia ông ta phải đợi quá lâu đi!"

... ..

Hậu phương ghé bay tới mấy đạo tiếng động lớn thanh âm huyền ảo, thúc giục trên lôi đài Nhạc hạo.

"Tốt, cái kia năm liền sớm!"

Nhạc hạo quét mắt Tạ Chính Đức, về sau ánh mắt đảo qua đám ngời, chỉ chỉ Cao Húc Trác Lam chúng loại mười hai tên Đệ Tử, nói: "Giống như những năm qua, một đội hai đội quán quân chỉ tranh đặt ở sau cùng, chư vị xem trước một chút còn lại bốn đội giao đấu."

Vừa mới nói xong, Nhạc hạo dẫn một đoàn người đi xuống lôi đài, chỉ để lại tám tên Đệ Tử.

Tây Nguyên Võ Quán năm nay hết thấy thu mười hai tên Đệ Tử, cùng sở hữu hai tổ, một tổ ba đội, mỗi một đội hai cái Đệ Tử, đều có một tên Vũ Sư.

Tại Võ Quán bên trong so bên trong, hai tổ mạnh nhất cái kia một đội đã phân biệt quyết thắng đi ra, Cao Húc Trác Lam hai người chính là trong đó một đội một trong.

"Giao đấu bắt đầu!"

Đài dưới, Nhạc hạo nhắc vung tay lên, một thanh âm rơi dưới.

Sau một khắc, trên lôi đài tám tên Đệ Tử liền kéo dài khoảng cách, ngồi vào bên trên một ánh mắt của mọi người cũng triệt để tập trung vào trên lôi đài.

"Bành bành bành!"

Tám tên Đệ Tử rất nhanh liền tìm được riêng phần mình đối thủ, bắt đầu vung đánh lên Quyền Cước.

Đây là một cái hỗn chiến, cũng là tiền hí, đúng vậy để tám tên Đệ Tử tại một đám quan chiến ngời trước triển lãm một dưới.

"Hàng năm vừa đến lúc này, ta liền phát ra từ nội tâm hâm mộ Tu Vũ Giả!"

"Ta cũng là a, xem bọn hắn đánh nhau, muốn ta một cái khoảng bốn mươi tuổi ngời thể mà đánh không lại một đứa bé con, thật sự là thật đáng buồn a!"

"Ai, đáng tiếc Thượng Thiên không là công bằng, hắn sẽ không để cho mỗi ngời đều đa thông Linh Huyết."

"Cho dù gia tài Vạn Quán lại như thế nào? Mấy chục năm thoáng qua một cái, chung quy là cát bụi trở về với cát bụi, cái gì cũng mang không đi. Không giống những này Tu Vũ Giả, thực lực Thông Thiên ngời có thể sống bên trên hàng trăm hàng ngàn tuổi."

... ..

Tại một số người chuyển phẩm bên trong, trên lôi đài tám tên Đệ Tử Chiến Đấu sắp đến hồi kết thúc, bài danh tuần tự đi ra.

"Ba ba ba!"

Tiếng vỗ tay vang lên.

Tám tên Đệ Tử hướng phía trên bàn tiệc cả đám khom khom cung, tiếp theo đồng thời vọt xuống lôi đài.

"Hiệu cảm đồ Ca., trọng đầu hí đến rồi! Ngươi nhìn tiểu tử kia, liền là đệ đệ ta!"

Trác Bất Phàm chỉ chỉ đã trèo lên lôi đài Trác Lam, trong lời nói mang theo vẻ đắc ý.

"Ngày hôm qua ta liền biết rõ, cùng dung mạo ngươi hoàn toàn chính xác rất giống." Sở Bắc hơi điểm đầu, trong lời nói ngậm lấy một chút ý cười.

"Chư vị, năm nay Võ Quán mạnh nhất đội ngũ chỉ tranh hiện tại bắt đầu!"

Nương theo lấy Nhạc hạo tiếng nói rơi dưới, trên đài bốn người hai hai đối lập, đồng thời ôm quyền.

"Một đội Đệ Tử, Cao Húc!"

"Một đội Đệ Tử, Trác Lam!"

"Bốn đội Đệ Tử, Dương Vũ!"

"Bốn đội Đệ Tử, Chu Hồng!"

Trước khi động thủ, bốn người căn cứ bao năm qua quy tắc, tự báo tính danh.

"Cao Húc, năm nay đầu danh khẳng định là đội chúng ta!" Dương Vũ lông mày sùng bên trên giương, lộ ra không nói ra được tự tin.

"Làm người cũng đừng bả lời nói quá vẹn toàn, lập tức biết rõ ai lợi hại hơn."

Cao Húc, Trác Lam hai người nhìn nhau cười một tiếng, hôm qua bọn hắn ăn cực phẩm thức ăn, thể nội đột nhiên tăng lên linh lực còn không có tốt tốt phóng thích thích ứng đây.

Khi dưới, đây chính là cái cơ hội tốt!

"Lão ca, ngươi cảm thấy cái này hai đội ai sẽ thắng?" Vương Tiểu Hồ lệch đầu nhìn về phía Sở Bắc, hỏi ý kiến hỏi.

"Đây còn phải nói, đương nhiên là Tiểu Lam bọn hắn thắng!"

Không đợi Sở Bắc mở miệng, Trác Bất Phàm đã mạnh trước trả lời, tiếp theo lại nói: "Ngươi còn không biết nói, hôm qua vóc Cao viên ngoại đã mang theo cái này hai tiểu gia hỏa đi ném qua cực phẩm thức ăn!"

"Khó trách! Tuy nhiên cái này có tính không gian lận a?"

Vương Tiểu Hồ khoe miệng co quắp động, ánh mắt như ngừng lại Sở Bắc cùng Mạc Khinh Vũ trên thân.

"Bành bành!"

Vương Tiểu Hồ còn đang đợi Sở Bắc trả lời lúc, trên lôi đài Chiến Đấu đã mở

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Đột biến!

"Năm nay hai cái quyết chiến đội ngũ thực lực chênh lệch có chút cách xa a!"

"Liền đúng vậy a, năm trước đội ngũ muốn chiến đấu đến sau cùng, mới có thể đoán được kết cục. Nhưng năm nay, cái này Chiến Đấu mới bắt đầu, trong đó một phương đội ngũ đã rơi xuống bên dưới Phong!"

"Không phải bốn đội thực lực so năm trước đội ngũ yếu, mà là năm nay một đội thực lực quá mạnh a! Mấy chục năm qua, đây là ta gặp qua mạnh nhất đội ngũ."

...

Mọi người dưới đài nghị luận âm ỉ, từng cái thần sắc kinh ngạc.

Quán chủ Nhạc Hạo cũng là một mặt không hiểu nhìn lấy trên đài, trong mắt mang theo kinh ngạc.

Hiển nhiên, hắn cũng bị Cao Húc Trắc Lam hai người bày ra thực lực kinh đến.

"Lão ca, vẫn là người trong tiệm nguyên liệu nấu ăn Ngu!" Vương Tiểu Hồ hướng phía Sở Bắc dựng lên một cây ngón tay cái.

Giờ phút này, trên đài Chiến Đấu hiện ra thiên về một bên xu thế.

"Bành bành!"

Tiếng va chạm vang lên, Dương Vũ Chu Hồng hai người lần nữa bị chấn đến liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt tái nhợt, trán đầu tràn đầy mồ hôi, lộ ra rất là cố hết sức.

"Cao Húc, trong thời gian ngắn thực lực của các người làm sao có thể đề cao nhiều như vậy!"

Dương Vũ lắc lắc run lên cánh tay, ánh mắt một mực khóa chặt tại Cao Húc trên thân.

"Hiện tại biết rõ thực lực sai biệt rồi? Vậy còn không nhanh nhận thua!" Cao Húc nhếch miệng lên, trong lời nói mang theo vẻ đắc ý.

"Còn không biết đạo ai sẽ cười đến cuối cùng!"

Dương Vũ lạnh hừ một tiếng, tiếp theo kéo ra cùng Cao Húc khoảng cách, đồng thời lệch đầu nhìn về phía cách đó không xa Ngô vĩnh.

Phát giác được Dương Vũ ánh mắt, Ngô vĩnh mày nhăn lại, hướng về lý Cuồng Long một đoàn người chỗ phương vị nhìn lại.

Vu Thừa cười nhạt một tiếng, khắp khuôn mặt là vẻ tự tin, phát phát tay bày thủ thế, ra hiệu Ngô vĩnh viễn không bao giờ gặp.

Thấy thế, Ngô vĩnh cũng chỉ có thể đối trên đài chính đau khổ chèo chống Dương Vũ Chu Hồng hai người hơi điểm đầu, để bọn hắn tiếp tục lượn vòng.

"Bành bành!"

Trầm thấp âm thanh vang lên lần nữa, Dương Vũ Chu Hồng hai người đồng thời ho khan, thân thể lung lay lung lay.

"Thế cục này đã rất rõ ràng, bốn đội cái kia hai cái tiểu gia hỏa làm sao còn không nhận thua a?" Đài tiếp theo tên người mặc cảm bào Nam Tử lên tiếng nói.

"Đúng vậy a, bộ dạng này liệu chết cũng không có ý nghĩa gì a!" Cảm bào Nam Tử bên cạnh đồng bạn mở miệng phụ họa.

"Dương Vũ, các người hai cái còn muốn khổ chống đỡ tới khi nào? Thực lực sai biệt quá mức rõ ràng, các người như lại không nhận thua, chúng ta sẽ phải xuống nặng tay!" Cao Húc nhìn chằm chằm Dương Vũ, quơ quơ Quyền Đầu.

"Đừng rồi! Chờ chúng ta dùng toàn lực, sau cùng xấu mặt chỉ có người nhóm! Còn không bằng hiện tại như vậy nhận thua, cũng là lộ ra dứt khoát." Bàn lam bổ sung nói.

"Cứ tới chính là, hai chúng ta mới sẽ không nhận thua!" Dương Vũ Chu Hồng đồng thời liếc mắt Ngô vĩnh, cắn răng một mặt kiên định.

"Vậy cũng đừng trách chúng ta!"

Cao Húc bàn lam hai người nhìn nhau, điểm một cái đầu về sau, bước chân một chuyển trong tay lực đạo tăng lớn, phân biệt công về phía Dương Vũ Chu Hồng hai người.

"Khụ khụ khụ "

Va chạm phía dưới, Dương Vũ Chu Hồng hai người sắc mặt ửng hồng, vẻ mặt nhăn nhó, trong miệng thở gấp thô khí.

"Làm sao còn không có hiệu quả? Không phải là thất bại ư?"

Phía dưới lời đài một cái trên bàn tiệc, lý Cuồng Long lệch đầu nhìn về phía bên cạnh Vu Thừa, lông mày nhíu lên.

"Bắt đầu!" Vu Thừa miệng sùng đột nhiên giương lên.

"A —— "

Nương theo lấy Vu Thừa tiếng nói rơi dưới, trên lời đài Dương Vũ Chu Hồng hai người đồng thời gào lên một tiếng, thanh âm bên trong xen lẫn thống khổ.

"Hai người bọn họ chuyện gì xảy ra? Cuối cùng xảy ra chuyện gì!"

"Thật đáng sợ, không phải là trong chiến đấu tẩu hỏa nhập ma a?"

"Cái này không phải là Tây Nguyên Võ Quán Cẩm Pháp a? Lại có thể trong nháy mắt đề cao thực lực!"

...

Đấu trường bên dưới một lực chú ý của chúng nhân hoàn toàn bị Dương Vũ Chu Hồng hai người điên cuồng trạng thái hấp dẫn, trong mắt viết đầy chấn kinh.

"Bành bành bành!"

Liên tiếp tiếng oanh minh vang lên, trên lời đài cục thế phát sinh cải biến, nguyên bản nắm chắc thắng lợi trong tay Cao Húc Trác Lam hai người vậy mà biến thành bên dưới Phong.

"Cao Húc, hai người bọn họ làm sao đột nhiên liền biến thành dạng này rồi? Bọn hắn còn là người sao?"

Trác Lam sử xuất lực lượng toàn thân, vẫn như cũ bị Chu Hồng kinh khủng lực đạo đánh lui đến lời đài biên giới.

Cao Húc cũng không có tốt đi nơi nào, bị Dương Vũ đề lên đánh, sắc mặt đỏ lên, trong miệng thở gấp thô khí.

"Lão ca, bốn đội hai người này làm sao đột nhiên biến thành bộ dáng này rồi? Cái này chiến đấu lực còn đề cao!" Vương Tiểu Hồ lắc lắc Sở Bắc cánh tay, miệng miệng đại trương.

"Cái này trạng thái có chút không đúng, bọn hắn giống như là đang tiêu hao a!"

Sở Bắc mày nhăn lại, ánh mắt chuyển dời đến Ngô vĩnh trên thân, đối phương giờ phút này cũng là một mặt mê mang, trên mặt trong lúc mơ hồ mang theo hoang mang.

"Ngừng dưới, nhanh ngừng bên dưới! Giao đấu bỏ dỡ, thu sạch tay!"

Quán Trường Nhạc Hạo ý thức được tình huống không thích hợp, buông ra cuồng hống hướng phía trên lời đài bốn người rống nói.

Cao Húc Trác Lam hai người đồng thời thu tay lại, về phần Dương Vũ Chu Hồng hai người tựa như là không nghe thấy Nhạc Hạo lời nói, như trước đang điên cuồng đuổi theo trước hai người.

"Móa! Hai người bọn họ đây là điên rồi a!"

Cao Húc hung hăng mắng một câu, tiếp theo cùng Trác Lam hai người bắt đầu trốn tránh Dương Vũ Chu Hồng.

"A —— "

Tê minh Nộ Hào tiếng vang lên, thời khắc này Dương Vũ Chu Hồng nổi gân xanh, cả người hình thể đều giống như lớn hơn một vòng, bên ngoài thân bên ngoài nguyên bản thích hợp Võ Quán bảo phục đều bị chống đỡ ra từng cái từng cái vết rạn.

Lại xem hai má của bọn hắn, từ đỏ biến tím, nổi gân xanh, hai mắt trống rỗng vô thần, đồng tử hiện đầy tơ máu, rất là khủng bố khiếp người.

"Ngừng bên dưới!"

Nhạc Hạo hét to, một cái tung người nhảy lên đấu trường, bước chân một chuyển, xuất hiện ở Dương Vũ Chu Hồng sau lưng của hai người.

Sau một khắc, duy gấp nó hai tay cùng Thời nhô ra, nhắm ngay hai cái tiểu gia hỏa sau cái cổ chẻ dọc mà dưới.

"Bành!"

Tiếng vang trầm trầm lên, tại Nhạc Hạo lực đạo dưới, Dương Vũ Chu Hồng hai người thân hình dừng lại, đồng thời vạm vỡ quyết đi qua.

Nhưng mà, nét mặt của bọn hấn vẫn như cũ vạm vẹo khoa trương, hai gò má tím dọ người, quá mức khủng bố.

"Vũ nhi (cầu vòng mà)!"

Dương Vũ Chu Hồng đổ vào Nhạc Hạo trong ngực, đầu trường bên dưới lo lắng tiếng gọi âm ỉ vang lên.

Ngay sau đó, bốn năm bóng người vội vàng di chuyển lấy bước chân, lao đảo nghiêng ngã chạy lên đầu trường.

Xem bọn hấn khăn trương mang theo vẻ mặt ân cần, bọn hấn hiển nhiên là Dương Vũ Chu Hồng người nhà.

"Nhạc Quán Trưởng, con ta đây là thế nào? Làm sao lại biến thành bộ dáng này?"

Mặt đối chất hỏi, Nhạc Hạo ánh mắt ngưng tụ, rơi vào Ngô vinh trên thân: "Đây là có chuyện gì?!"

Hàng năm thi đấu, Võ Quán đều sẽ cho quán quân đội ngũ Vũ Sư phần thưởng phong phú, Dương Vũ Chu Hồng biến thành dạng này, nhất định cùng bọn hấn Vũ Sư Ngô vinh thoát không khỏi liên quan.

"Quán Trưởng, cái này cái này ta cũng không biết rằng bọn hấn làm sao lại biến thành dạng này a!" Đối đầu Nhạc Hạo ép hỏi ánh mắt, Ngô vinh sắc mặt đột biến.

"Người đến tốt cùng đối bọn hấn làm cái gì!" Nhạc Hạo tăng thêm ngữ khí, âm thanh băng lãnh tràn ngập hàn ý.

Bạn đang đọc truyện *Vạm Giời Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Võ Quán người chết!

"Hắn đây là thế nào? Giống như bất động!"

"Võ Quán người chết!"

"Vừa mới không phải là êm đẹp sao? Làm sao đột nhiên liền chết!"

Ngô Vinh ngã xuống đất, đám người đầu tiên là sững sờ, tiếp lấy hoảng loạn lên.

Nhạc Hạo trước tiên xuất hiện ở Ngô Vinh bên cạnh, ngồi xổm người xuống, điều tra lên cái sau Sinh Mệnh Khí Tức.

"Quán Trưởng, Ngô huynh hấn "

Hình nam nhanh chóng đi tới, làm một đội Vũ Sư bên ngoài mặc dù cùng bốn đội tranh phong bề ngoài đứng, nhưng ngầm bên dưới lại là quan hệ tâm đầu ý hợp hảo hữu.

Nhạc Hạo thu về bàn tay, tiếp theo nhìn về phía hình nam, lắc lắc đầu thờ dài một tiếng: "Đã chết."

Ngay tại nó vừa dứt lời, Ngô Vinh miệng miệng đột nhiên mở ra, một đầu tẩn ra tanh hôi hiện lên dài mảnh trạng Trùng Tử bỏ lên đi ra.

Hình nam ánh mắt dừng lại tại rấn bên trên: "Quán Trưởng, cái này Trùng Tử người biết sao? Ngô huynh là không phải là bởi vì hấn chết?"

Nhạc Hạo dao động đầu, từ trong ngực móc ra một tấm vải, cẩn thận từng li từng tí chuẩn xác vô cùng đem rấn nắm lên: "Hiện tại đi bả trên trán Danh Y đều mời đến!"

"Vâng!"

Một tên Vũ Sư khi lấy được Nhạc Hạo chỉ thị, lên tiếng nhanh chóng rời đi.

Đạp đạp đạp

Trên bàn tiệc đám người bắt đầu táo động, từng cái từ trên bàn tiệc đứng dậy, hướng về Ngô Vinh chỗ nằm vị trí mà đi.

"Lão ca, chúng ta cũng đi xem một chút đi!" Vương Tiểu Hồ khẽ đẩy đẩy Sở Bắc, chỉ chỉ phía trước.

"Ừm!"

Sở Bắc điểm đầu, hần đôi Ngô Vinh chết như thế nào cũng không có hứng thú, chủ yếu là muốn đi nhìn một cái Dương Vũ Chu Hồng hai người triệu chúng.

"Nhạc Quán Trường, người võ sư này chết như thế nào, người có biết đạo?"

"Nhạc Quán Trường, Dương Vũ Chu Hồng cái này hai tiểu gia hòa lại là vì sao lại biến thành bộ dáng này?"

"Nhạc Quán Trường, gần đây các người có phải hay không đắc tội người nào? Những năm qua từ chưa từng gặp qua người chết tình huống a!"

Bên tai Biên vang lên cả đám chất vấn âm thanh, Nhạc Hạo chau mày, giữ yên lặng.

So với giữa sân những người khác oanh loạn mà nói, lý Cuồng Long một đoàn người thì lộ ra cực kỳ bình tĩnh, nhất là Vu Thừa, khoe môi nhếch lên như có như không nụ cười âm hiểm.

"Ta liền biết rõ người lưu lại một tay."

"Đây là tự nhiên, ta cũng không muốn Nhạc Hạo đem mâu đầu chỉ hướng chúng ta!"

"Ta ngược lại rất là hiếu kỳ, cái kia Trùng Tử người là lúc nào phóng tới Ngô Vinh trên thân?"

"Ngay tại ngày hôm qua, ta dẫn hần đi chỗ ở của người thời điểm."

"Hần nói thế nào cũng là một tên Linh Sĩ, chẳng lẽ sẽ không phát giác sao?"

"Đương nhiên sẽ không! Huyết Trùng tại không có nhận chỉ thị của ta trước, sẽ chỉ ẩn tàng trong thân thể lẳng lặng ẩn núp nhưng mà, một khi tiếp thụ lấy chỉ thị của ta, người kia đúng vậy Ngô Vinh hiện tại hạ tràng."

Nghe vậy, lý Cuồng Long bỗng nhiên nhắc đầu, lạnh lùng nhìn lấy Vu Thừa, trong ánh mắt mang theo ép hỏi chỉ ý.

"Lý phủ chủ cứ việc yên tâm, ta làm sao chịu có thể lại ở trong thân thể của người loại bên dưới Huyết Trùng đâu!" Linh hội tới lý Cuồng Long ý tứ, Vu Thừa cười ha ha.

"Dạng này tốt nhất!"

Lý Cuồng Long lạnh hừ một tiếng, hần cũng không muốn tính mạng của mình nắm giữ trong tay người khác.

"Cái kia hai cái tiểu oa oa hiện tại ra sao?"

"Nếu là ta cái này Thi Độc không có vấn đề, sáng nay không sai biệt lắm hần là liền Bệnh Biến! Nếu là thành công, ta cũng nên trở về bàn giao lĩnh thưởng!"

Vu Thừa liếc mắt chính đồ vào gia thuộc người nhà trong ngực hai cái tiểu gia hỏa, hai đầu lông mày treo ý cười.

Thật lâu.

"Nhạc Quán Trường, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Người vội vã như vậy gọi chúng ta đến đây!"

Tiếng bước chân từ chân vịt bậc thang chỗ vang lên, ngay sau đó sáu bóng người xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người.

Sáu người này đều có điểm đặc trưng chung, vai bên trên treo một cái nặng nề y rương.

"Bạch huynh, Diệp huynh, cụ thể sự tình một hồi lại cùng các người nói rõ! Các người nhanh tới xem một chút Ngô Vinh là chết như thế nào?"

Nghe truyền tới ngữ, Nhạc Hạo vội vàng hướng phía sáu người vẫy vẫy tay, ra hiệu bọn hần nhanh lên một chút đi.

Theo thời gian trôi qua, mắt bên dưới Ngô Vinh đã sặc mặt toàn bộ màu đen, cơ hồ như than, hai cái lỗ mũi ở giữa máu đen lưu không ngừng.

"Cái này "

Trên trần sáu cái Danh Y, quét mắt trên đất Ngô Vinh, về sau nhìn nhau, ánh mắt tại giao lưu.

"Đúng rồi, các người có ai nhận biết cái này Trùng Tử? Ngô Vinh sau khi chết từ mũi của hần bên trong bò ra tới."

"Huyết Trùng!"

Nhạc Hạo vừa mở ra khăn lau, sáu cái Danh Y đồng thời lên tiếng.

Cái này rắn xuất hiện, tựa hồ ẩn chứng bọn hấn phỏng đoán!

"Bạch huynh, Diệp huynh, các ngươi có phải hay không biết chút ít cái gì?" Nhạc Hạo cùng nó bên cạnh cả đám ngẩng đầu nhìn về phía sáu cái Danh Y, trong ánh mắt mang theo bức thiết hỏi thăm chi ý.

"Nhạc Quán Trường, tha thứ ta nói thẳng, đã chết đi Vũ Sư nên được tội một tên Độc Tu."

"Chỉ giáo cho?" Nhạc Hạo ánh mắt bên trong lộ ra không hiểu.

"Máu này trùng chính là vật kịch độc, tại chúng ta người bình thường bên trong mặc dù cơ bản sẽ không nhìn thấy, nhưng ở Độc Tu vòng tròn bên trong, toàn là bọn hấn mạnh hữu lực đòn sát thủ, cũng là bọn hấn yêu nhất Độc Trùng một trong."

"Cái gì? Độc Tu!"

Nguyên bản xúm lại tại Ngô Vinh bên cạnh cả đám đồng thời chấn kinh lên tiếng, tiếp theo nhanh chóng lui về phía sau hai bước, cùng thi thể trên đất vẫn duy trì một khoảng cách.

Hiển nhiên, giữa sân đa số người đều biết đạo Độc Tu cái nghề nghiệp này.

"Mọi người không cần kinh hoảng, Ngô Vinh độc trong người tính là sẽ không đã thương vừa đến các ngươi. Các ngươi hấn là đề phòng chính là Nhạc Quán Trường trong tay Huyết Trùng, một khi cùng nó có ** bên trên tiếp xúc, tính mạng của các ngươi đem chương không tại hấn trong tay của người."

Nghe được trong đó một tên Y giả lời nói, Nhạc Hạo ánh mắt ngưng tụ, tiếp theo tay trái dùng lực, trong nháy mắt đem trong lòng bàn tay Huyết Trùng giết chết.

"Bạch huynh, trong miệng ngươi người kia là chi "

"A "

Nhạc Hạo trong miệng còn chưa có nói xong, hai đạo thống khổ tiếng kêu rên vang vọng tại phương này không gian.

"Quán chủ, ngài mau mau mau cứu con ta!"

"Các vị Danh Y, con ta tỉnh lại! Các ngươi mau nhìn xem hấn đây là thể nào, cầu các ngươi xuất thủ cứu cứu!"

Dương Vũ Chu Hồng hai người gia thuộc người nhà một bên tránh né lấy hai cái tiểu gia hỏa điên cuồng công kích, một bên hướng về Nhạc Hạo vội vàng chạy tới, trong miệng mang theo cầu cứu.

Lúc này, cả đám mới giật mình lấy lại tinh thần, bởi vì Ngô Vinh chết bọn hấn đã quên đi Dương Vũ Chu Hồng khiếp người triệu chứng.

"Bạch huynh, Diệp huynh, các ngươi có thể nhìn ra cái này hai tiểu gia hỏa là chuyện gì xảy ra sao?"

Nhạc Hạo một cái lắc mình, lần nữa hai cái Thủ Đạo bỏ dưới, Trương Dương vũ Chu Hồng kích hôn mê bất tỉnh.

"Cái này "

Trên trần sáu vị Danh Y đánh giá một phen Dương Vũ Chu Hồng nổi gân xanh dữ tợn khuôn mặt, từng cái hai mắt nhìn nhau, rơi vào trầm tư.

"Bạch thần y, van cầu ngài mau cứu con ta!"

Một tên ăn mặc hoa lệ phụ nhân dắt Bạch Tinh áo sừng, một mặt khăn cầu chi sắc, tầm mắt bên dưới vệt nước mắt còn không có lau đi.

"Chu phu nhân, ngươi đừng như vậy. Để cho ta tới thử một chút, sẽ cố gắng hết sức trị liệu tốt Lệnh Công Tử." Bạch Tinh nắm chặt lại quyền, mở ra y rương ngồi xổm hạ thân thể.

Chương 94: Thúc thủ vô sách!

Mặt đối đồng hành hỏi thăm, Bạch Tinh miệng giắc lộ ra một vòng nụ cười khổ sở, về sau lắc lắc đầu thờ dài một tiếng.

"Ta và các ngươi, cũng không có khẳng định cái này hai tiểu gia hỏa nguyên nhân bệnh, chẳng qua là cảm thấy bọn hắn hiện tại bộ dáng cùng ta trước kia một bệnh nhân rất là tương tự."

Tiếng nói rơi dưới, tại cả đám chú mục dưới, Bạch Tinh từ trong hòm thuốc lấy ra một số gói thuốc cùng y cổ, bắt đầu động thủ.

Sau một hồi khá lâu.

"Bạch huynh, như thế nào? Hai người bọn họ có phải hay không cùng ngươi trước kia người bệnh nhân kia?" Một tên Y giả ân cần hỏi nói.

"Không đồng nhất tề —— "

Bạch Tinh vừa muốn trả lời người thầy thuốc kia vấn đề, đột nhiên kêu to lên, thanh âm bên trong mang theo thống khổ.

"Mọi người mau lui lại! Dương Vũ lại đã tỉnh lại!"

Giờ phút này, Dương Vũ miệng miệng đại trương, một mực cắn lấy Bạch Tinh trên mu bàn tay, nguyên bản hàm răng trắng nõn đã hiện đầy tơ máu.

"Làm sao thức tỉnh nhanh như vậy!" Nhạc Hạo mày nhăn lại, một cái Thủ Dao rơi dưới.

Ngay tại nó vừa đem Dương Vũ đánh ngất xỉu, Chu Hồng lại vừa tỉnh lại.

"Oanh!"

Sở Bắc kịp thời xuất thủ, ngăn lại Chu Hồng bạo động.

"Đa tạ tiểu huynh đệ!"

Nhạc Hạo hướng phía Sở Bắc ôm quyền, lên tiếng nói lời cảm tạ.

"Ai, đáng tiếc tiểu gia hỏa này còn không có triệt để Bệnh Biến, không phải vậy hiện tại liền có thể kiểm nghiệm độc này phải chăng nghiên cứu chế tạo thành công."

Cách đó không xa trên bàn tiệc, Vu Thừa thờ dài một tiếng, trong lời nói mang theo tiếc hận.

"Bạch huynh, ngươi không sao chứ?"

Nhạc Hạo nhìn về phía Bạch Tinh, đưa qua một trương sạch sẽ bồi khăn.

"Không có gì đáng ngại, chẳng qua là điểm bị thương ngoài da."

Bạch Tinh tiếp nhận Nhạc Hạo bồi khăn, lau lên trên mu bàn tay máu tươi, đồng thời áy náy nhìn lấy Dương Vũ Chu Hồng gia thuộc người nhà: "Thực sự thật có lỗi, bệnh này trạng nhìn như cùng ta trước kia người bệnh nhân kia tương tự, nhưng lại muốn nhiều phức tạp."

Phù phù!

"Nhạc Quán Trường, các vị thần y, van cầu các ngươi mau cứu con ta a! Hắn mới chỉ có tám tuổi a!"

"Chúng ta cho ngài quý xuống, van cầu các ngươi nhất định phải cứu bên dưới hắn a! Hải tử biến thành bộ dáng này, ta cái này làm mẫu thân thật là "

Giữa sân hai vị phụ nhân quý rạp xuống Nhạc Hạo Bạch Tinh trước người, khàn cả giọng.

"Hai vị, các ngươi đừng như vậy! Nhanh trước, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp!"

Nhạc Hạo, Bạch Tinh gấp vội khom lưng đem hai vị phụ nhân nâng lên, cũng làm ra cam đoan.

"Bạch huynh, ngươi nhìn làm sao bây giờ?"

Nhạc Hạo hít sâu một cái khí, liếc mắt hôn mê Dương Vũ Chu Hồng nhìn về phía Bạch Tinh sáu người.

Bạn theo thời gian trôi qua, hai cái tiểu gia hỏa bộ dáng trở nên càng đáng sợ.

Dương Vũ Chu Hồng hai người, vừa mới Bệnh Biến thời điểm, màu da từ đỏ biến tím, trên mặt nổi gân xanh, trong mắt mặc dù vẫn vẹn tia máu nhưng còn có thể nhìn thấy con ngươi màu đen.

Nhưng bây giờ, màu da đã từ tím biến thành đen, càng có mảng lớn da thịt bắt đầu thối rữa tróc ra, con ngươi màu đen cũng bắt đầu chuyển Bạch, rất là dọa người.

"Chúng ta không thể lại để bệnh tình của bọn hấn còn như vậy chuyển biến xấu xuống dưới, tất cả mọi người nỗ lực ném thứ cứu chữa đi!"

Bạch Tinh tiếng nói rơi dưới, sáu người ánh mắt giao lưu, tiếp theo đồng thời điểm một cái đầu, nhao nhao bốn phía ngò ở Dương Vũ Chu Hồng hai người xung quanh.

Thời gian từ từ trôi qua, Bạch Tinh sáu người đang nỗ lực ném thứ, về phần vây xem cả đám thì là chờ đợi lo lắng lấy.

"Sở đại ca, hai người bọn họ không có sao chứ? Mới tám tuổi a!" Mạc Khinh Vũ mấp máy môi, thanh âm bên trong mang theo lo âu nồng đậm.

Sở Bắc lông mày nhíu chặt, thấp giọng nói: "Cái này khó nói, lại quan sát quan sát đi!"

... ..

"Bạch huynh, Diệp huynh, các ngươi tìm ra chữa trị phương pháp sao?"

"Các vị thân y, con ta hiện tại ra sao? Có cái gì Linh Dược có thể giải trừ nỗi thống khổ của bọn hấn sao? Tiền không là vấn đề."

Trong vòng nửa canh giờ, Dương Vũ Chu Hồng mấy lần tỉnh lại, cũng may Nhạc Hạo Bạo Khởi kịp thời, tại bọn họ hai phát cuồng trước dẫn đầu đem bọn hấn kích ngất đi.

Nhưng mà, mỗi một lần thức tỉnh qua đi, bọn hấn lần sau hôn mê thời gian liền sẽ tương ứng giảm bớt, lại trở nên càng cuồng bạo.

Bạch Tinh xoa xoa trên trán mồ hôi, xin lỗi nhìn về phía Dương Vũ Chu Hồng gia thuộc người nhà.

"Chúng ta tận lực, cái này hai hài tử bệnh trạng thật là quái quá thay, chúng ta ngay cả nguyên nhân bệnh đều không thể tìm ra, căn bản không có chỗ xuống tay."

"Thần y, không thể a! Van cầu các ngươi, cứu cứu bọn họ đi!"

"Đúng vậy a, sáu vị thân y các ngươi liền thử lại lần nữa đi!"

"Chúng ta cũng không thiếu tiền, cần gì dược tài chúng ta có thể đi mua. Tây Nguyên trấn không, ta cũng làm người ta từ Bình Châu thành mang hộ mang tới."

"Cái này hai tiểu gia hỏa đều là Tu Vũ Giả a, Tây Nguyên trấn Tương Lai còn dựa vào bọn họ đâu! Không thể để cho bọn hấn xảy ra chuyện a!"

...

Dương Vũ Chu Hồng gia thuộc người nhà cùng nó bên cạnh vây xem người nhao nhao lên tiếng hướng Bạch Tinh sáu người khẩn cầu.

"Thật có lỗi, chúng ta thật hữu tâm vô lực."

Nói đến đây, Bạch Tinh tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, ánh mắt trong nháy mắt thấu qua đám người rơi vào Hoàng Thiên Cương trên thân.

"Hoàng lão gia tử, ngài là ta trên trấn Đệ Nhất Cường Giả, ngài có biện pháp gì hay không cứu chữa cái này hai tiểu gia hỏa?"

Cả đám được nghe đến Bạch Tinh lời nói, trong nháy mắt xoay đầu, nhờ giúp đỡ ánh mắt chuyển hướng Hoàng Thiên Cương.

"Lão đầu tử ta tuy nhiên có chút khí lực, nhưng cái này hai Oa Oa bệnh trạng ta thấy đều chưa thấy qua, không có chỗ xuống tay a."

Hoàng Thiên Cương dao động đầu cười khổ, tiếp theo ánh mắt khẽ dời, rơi vào Tạ Chính Đức trên thân: "Tạ lão gia tử kiến thức rộng rãi, có lẽ hấn có thể biết đạo một số đây."

Tạ Chính Đức tức giận mắt nhìn Hoàng Thiên Cương, đối phương thế mà cứ như vậy đem nan đề vung cho mình.

"Tạ lão gia tử, ngài biết đến, ta chỉ như vậy một cái nhi tử, van cầu ngài xuất thủ cứu cứu hấn đi."

Tạ Chính Đức thối thối sợi râu, ai thán nói: "Lão đầu tử ta nếu là có biện pháp, trước tiên liền xuất thủ. Ta lại thế nào nhẫn tâm để hai cái này tiểu oa oa thụ thời gian dài như vậy thống khổ chứ?"

Trong lúc nhất thời, giữa sân lâm vào yên lặng!

Tây Nguyên Võ Quán Quán Trưởng Nhạc Hạo thúc thủ vô sách, trên trán sáu cái Danh Y hữu tâm vô lực, liền ngay cả kiến thức rộng rãi cùng Đệ Nhất Cường Giả hai cái lão gia tử đều không có bất kỳ biện pháp nào.

Lại nhìn hai cái tiểu gia hỏa, thối rữa da thịt diện tích còn đang không ngừng gia tăng, lòi ra gân xanh đã lan tràn đến toàn thân.

"A —— "

Bỗng nhiên, Dương Vũ Chu Hồng đồng thời mở hai mắt ra.

Đã toàn Bạch con người căn bản không còn như một nhân loại, trong miệng không ngừng gào thét gào thét lấy.

"Bành bành!"

Nhạc Hạo hai cái Thủ Dao rơi dưới, như lúc trước, chuẩn xác không sai đánh vào hai cái tiểu gia hỏa sau trên cổ.

Nhưng mà, kết cục lại khác!

Phát cuồng Dương Vũ Chu Hồng hai người, lần này chẳng những không có ngắt đi, còn phản công hướng về phía Nhạc Hạo.

Tinh Hồng thối rữa thủ chương nửa năm thành trào dâng, tần số cao hướng phía Nhạc Hạo quơ.

Cũng may, Nhạc Hạo thực lực tu vi tại phía xa hai cái tiểu gia hỏa phía trên, bước chân xê dịch, mỗi một lần đều tinh chuẩn tránh lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Hi vọng cuối cùng, hiệu cầm đồ Ca,!

Đám người nghe được Nhạc Hạo lời nói nhao nhao lui lại, cùng phát cuồng bạo tẩu Dương Vũ Chu Hồng kéo dài khoảng cách.

"Đi lấy xiềng xích đến!"

Nhạc Hạo một cái nghiêng người hiện lên Dương Vũ tấn công, ánh mắt rơi vào hình nam trên thân.

"Vâng, Quán Trưởng!"

Hình nam cùng một tên khác Vũ Sur đồng thời ứng thanh, tiếp theo nhanh chóng hướng chân vịt bậc thang chạy tới.

Sau một hồi khá lâu.

Đình đình đương đương âm thanh âm vang lên, hình nam thân ảnh của hai người xuất hiện lần nữa tại trong tầm mắt của mọi người, trong tay của bọn hắn riêng phần mình nắm lấy một cây đen nhánh trắng kiện xích sắt.

"Chu phu nhân, Dương phu nhân, còn nhìn các ngươi có thể lý giải dụng ý của ta."

Nhạc Hạo quét mắt Chu Hồng Dương Vũ hai người gia thuộc người nhà, tiếp theo ngưng mắt nhìn về phía hình nam hai người, trầm giọng nói: "Trước đem cái này hai tiểu gia hỏa khóa!"

Tiếng quát vừa rơi xuống, hình nam hai người một cái vọt bước, phân chó xuất hiện ở Chu Hồng Dương Vũ sau lưng, ngay sau đó đem xích sắt tề ra.

"A —— "

Hai đạo tiếng gào thét phiêu đảng ra, bị xích sắt trói buộc chặt Dương Vũ Chu Hồng tựa như là giống như dã thú, điên cuồng giãy dụa lấy.

"Cầu vòng mà (Vũ nhi) "

Hai cái phụ người đã co quắp ngã xuống đất, nhô ra tay nỗ lực mở ra gia thuộc người nhà hai tay, muốn hướng về hai cái tiểu gia hỏa bỏ đi.

"Nhạc Quán Trường, đây cũng không phải là cái biện pháp a! Người xem một chút cái này hai tiểu gia hỏa, trên thân đã lớn diện tích thối rửa!"

Bạch Tinh mày nhăn lại, liếc mắt Nhạc Hạo, một mặt lo lắng.

Hành Y nhiều năm, hần vẫn là lần đầu gặp được như thế khó giải quyết sự tình.

"Cái này hai tiểu gia hỏa tình huống các người cũng không phải không thấy được, hiện tại chỉ có thể trước đem bọn hần khóa!"

Nhạc Hạo thờ dài một tiếng, hần là Tây Nguyên Võ Quán Quán Trường, đối với chuyện này so với hần ai cũng muốn gấp.

Một khi Dương Vũ Chu Hồng hai người cứu trị không hết, Tây Nguyên Võ Quán mấy trăm năm tích lũy được danh tiếng đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Dù sao, hai tiểu gia hỏa này là tại hần Võ Quán biến thành bộ dáng này, vẫn là tại thi đấu trong ngày này.

Liền ngay cả duy nhất khả năng biết rõ tình huống Ngô Vĩnh, đều tao ngộ người khác độc thủ, đột nhiên chết bất đắc kỳ tử.

"Vậy bây giờ không có biện pháp? Chúng ta chỉ có thể trở mắt nhìn hai cái Oa Oa thống khổ giãy dụa sao?"

"Sáu vị Danh Y, van các người lại nghĩ một chút biện pháp đi!"

"Chư vị, không biết các người có không có linh đan gì Diệu Dược, ta nguyện ý xuất tiền mua sắm!"

"Nếu không chúng ta đi mời Bình Châu trong thành thần y đến? Xem bọn hần có biện pháp gì hay không."

"Cái này Phương Pháp không làm được! Bình Châu thành cách chúng ta chỗ này còn có đoạn khoảng cách, lấy hai cái tiểu gia hỏa thân thể thối rửa tốc độ, chỉ sợ là đợi không được thần y đến."

"Vậy bây giờ đến tốt cùng làm sao bây giờ? Chúng ta tổng không thể nhìn cái này hai Oa Oa toàn thân thối rửa, thống khổ mà chết đi?"

... ..

Cả đám kịch liệt thảo luận qua về sau, bắt đầu rơi vào trầm tư, trong đầu đang suy tư đối sách.

"Vạn Giới hiệu cảm đồ, không gì làm không được! Hiệu cảm đồ Ca., người có biện pháp không?"

Bỗng nhiên, một đạo thật nhỏ âm thanh tại đã yên lặng lâu ba phiêu đăng ra.

Người nói chuyện, chính là một tên người mặc váy màu vàng, ước chừng mười bốn mười lăm tuổi Thiếu Nữ, đứng ở một người trung niên nam tử sau lưng.

Sở Bắc theo tiếng nhìn lại, liếc mắt một cái liền nhận ra váy màu vàng Thiếu Nữ, đối phương đã đi hần trong tiệm ba lần, cũng là vì Tinh La váy.

Làm sao, nàng vận khí quả thực đủ kém, mỗi lần nàng đến thời điểm, kiện thứ hai Tinh La váy cũng đã bị người khác cho cầm cố đi.

"Cái này "

Đối đầu váy màu vàng Thiếu Nữ ánh mắt nóng bỏng, Sở Bắc gãi gãi đầu, không biết nói cái gì.

Sở Bắc áp ứng lời nói, lập tức cho cả đám hi vọng.

Trong đó, cũng không ít người kịp phản ứng, bắt đầu xúm lại tại Sở Bắc bên người.

"Sở đại ca, nếu không phải có Sakura nhắc nhở, ta đều đưa người đem quên đi! Người nhất định có biện pháp đúng không?"

Tạ vận lời kéo Tạ Chính Đức khô cạn đại thủ đi vào Sở Bắc trước người, trong ánh mắt mang theo một tia vẻ ước ao.

"Sở đại ca, người tiệm kia bên trong đều là một số bảo bối, không biết có cái gì bảo bối có thể cứu chữa cái này hai Oa Oa đâu? Hai người bọn họ mới tám tuổi a, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp a!"

Vương Nghiên Tịch liếc mắt Dương Vũ Chu Hồng thâm thối thống khổ bộ dáng, tiếp theo mấp máy môi, ánh mắt khóa ổn định ở Sở Bắc trên thân.

"Tiểu Hữu, người trong tiệm cái kia Phục Cốt Cao tại con ta trên thân đã sáng tạo ra một lần kỳ tích, nếu là người còn có còn lại bảo bối, liền mời lấy ra đi, cũng mau cứu hai cái này đáng thương Oa Oa đi!"

Hoàng Thiên Cương thờ dài một tiếng, làm một cái hơn sáu mươi tuổi người, hần sợ nhất sự tình chớ quá đi người đầu bạc tiễn người đầu xanh.

Hắn là như thế, mặt đất chính thống khổ kêu rên hai cái phụ nhân cũng là như thế.

"Sở lão bản, ta biết rõ ngươi trong tiệm quy củ. Nếu là thật sự có có thể cứu trị cái này hai Oa Oa bảo bối, chúng ta sẽ nghĩ hết biện pháp cho ngươi đưa lên một kiện trân quý Vật Phẩm." Cao Minh cũng lên tiếng.

"Lão ca, Công & Thủ đạn, Tinh Hôi Thiết, Thủy Tâm đồ ăn, Phục Cốt Cao, Tinh La vảy những này thần kỳ bảo bối đều là từ tiệm của ngươi bên trong chảy ra, có thể hay không lại đến giá nhất dạng Vật Phẩm? Có thể dùng tới cứu trị hai tiểu gia hỏa này?"

Nếu nói giữa sân sùng bái nhất Sở Bắc người, cái kia không ai qua được Vương Tiểu Hồ.

Trước đây không lâu, bởi vì Hoàng Vũ Oanh sự tình, hắn hướng đối phương đau khổ phàn nàn mình thiên tư kém, vô pháp trở thành một tên Tu Vũ Giả.

Nhưng ai biết, đối phương thế mà thật đối với chuyện này cho hắn trợ giúp, lấy được kỳ dị trái cây, để hắn đã thông Linh Huyết!

"Chư vị, các ngươi cái này "

Sở Bắc lời còn chưa nói hết, Tạ Chính Đức liền cắt ngang nói: "Tiểu Hữu, nếu là có thể, ngươi Bạo Khởi thử một chút đi!"

Nghe được Tạ Chính Đức lời nói, Nhạc Hạo, Bạch Tinh bọn người bề ngoài liếc mắt một cái, bọn hắn mặc dù không biết rằng thanh niên trước mắt đến tốt cùng là người nào, nhưng nhiều người như vậy đều đưa hi vọng đặt ở trên người của đối phương, cái này liền nói rõ ràng đối phương vẫn có chút khả năng chịu đựng.

"Vị công tử này, ngươi nếu có thể cứu bên dưới ta trong quán hai cái này Đệ Tử, ta thay mặt biểu Tây Nguyên Võ Quán thiếu bên dưới ngươi một cái nhân tình!"

Lúc này, Dương Vũ Chu Hồng gia thuộc người nhà cũng lấy lại tinh thần đến, nhất là co quắp ngã trên mặt đất hai cái phụ nhân, tựa như là tìm được cây cỏ cứu mạng.

"Cao nhân, van cầu ngài mau cứu con ta a "

"Ta liền Vũ nhi như thế một đứa con trai a, hắn không thể chết a! Nếu là hắn chết rồi, ta cái này làm nương cũng không thể sống "

Sở Bắc thấp đầu nhìn lấy chính gắt gao ôm lấy hắn bấp đui hai cái phụ nhân, than nhẹ một tiếng, ngồi xổm hạ thân thể lên tiếng trấn an.

"Sở đại ca, ngươi có biện pháp không?"

Mạc Khinh Vũ cũng ngồi xổm hạ thân thể, tựa ở Sở Bắc bên người, thanh âm êm dịu.

Sở Bắc lệch đầu nhìn về phía Mạc Khinh Vũ, không khỏi nhô ra tay đem trên trán tóc xanh vén đến sau đầu: "Không có hoàn toàn chắc chắn , có thể thử một lần."

Sở Bắc lời nói mặc dù là hướng về phía Mạc Khinh Vũ nói, nhưng đã sớm đem lỗ tai dựng đứng lên đám người cũng cùng nhau nghe được.

"Lão ca, ngươi có thể!"

"Đa tạ cao nhân xuất thủ!"

"Tiểu Hữu, đã có biện pháp, vậy liền nhanh điểm ra tay đi!"

"Đúng vậy a, cái này hai tiểu gia hỏa đã sắp không được, ngươi nhanh lên ra tay đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Người làm sao không nói sớm!

"Vị công tử này, cái này hai Đệ Tử đã bị chúng ta trói buộc lại, ngươi nhìn có hay không có thể động thủ cứu chữa?"

Nhạc Hạo hướng phía hình nam hai người sử cái nhan sắc, cái sau thôi động Dương Vũ Chu Hồng hai người tới Sở Bắc trước người.

"Ở chỗ này ta vô pháp cứu chữa, dẫn bọn hần đi An Nghi ngũ hẻm, đi ta hiệu cầm đồ!"

Sở Bắc vừa mới nói xong, tiếp theo lời kéo Mạc Khinh Vũ đứng dậy, dẫn đầu hướng đi chân vịt bậc thang.

Nhạc Hạo đầu tiên là sững sờ, tiếp lấy lệch đầu hướng phía một tên Vũ Sư hô nói: "Nhanh đi chuẩn bị ngựa xe!"

Tiếng quát vừa rơi xuống, trong sân cả đám cũng nhao nhao hướng về chân vịt bậc thang dừng mảnh lao tới.

"Tại sao lại là hần! Lần này sẽ không hư phía trên kế hoạch a?" Lý Cuồng Long hung hăng tròn mắt nhìn Sở Bắc bóng lưng rời đi, trong ánh mắt lộ ra một tia hung ác.

"Yên tâm đi! Người không thấy được trên trán cái này cái gọi là sáu cái Danh Y đều không cách nào tử sao? Hần lại làm sao có thể làm đến!" Vu Thừa cười lạnh, trong tiếng cười mang theo vô cùng tự tin.

Sau một hồi khá lâu.

"Công tử, hôm nay thi đấu đã kết thúc?"

Áo trắng gác công nhìn thấy Sở Bắc đi ra, bước nhanh về phía trước, một mặt cung kính lên tiếng hỏi thăm.

Nhưng mà, còn không đợi Sở Bắc đáp lời, một tên Vũ Sư một tay lấy hần đẩy ra: "Có việc gấp, đừng can thiệp!"

Ngay tại áo trắng gác công một mặt phiền muộn lúc, sau lưng một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, hơn mười người đồng thời hướng hần nhỏ chạy tới.

"Làm sao như ông vỡ tổ ra đến rồi!"

Áo trắng gác công vội vàng vọt đến một bên, khi những người này đều ra Võ Quán đại môn lúc, Sở Bắc thân ảnh cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

"Công tử, đây là chúng ta Võ Quán xe ngựa, ngài đi lên nhanh một chút đi!"

Tại Tây Nguyên Võ Quán mười gạo có hơn, một tên Vũ Sư lái một tinh trí xe ngựa xuất hiện tại Sở Bắc Mạc Khinh Vũ bên cạnh.

Giờ phút này, trong xe ngựa ngoại trừ chính phát cuồng bạo động bị khống chế lại Dương Vũ Chu Hồng bên ngoài, còn có Nhạc Hạo hình nam hai người.

"Tiểu Hửu, đi lên nhanh một chút đi!" Trong xe ngựa, Nhạc Hạo cũng hướng phía Sở Bắc kêu một tiếng, một mặt lo lắng.

Sở Bắc hơi điểm đầu, đem Mạc Khinh Vũ nâng đến trên xe ngựa về sau, một cái tung người.

"Lão cha, người cùng Lão Tỷ về trước phủ đi! Ta đi An Nghi ngũ hẻm đi một chuyến, nhìn xem lão ca làm sao cứu chữa." Vương Tiểu Hổ hướng phía Vương Bá Thiên Vương Nghiên Tịch hai người thử mở tuổi.

"Người tại sao không trở về đi?"

Vương Nghiên Tịch tức giận tròn nhìn nhìn một chút Vương Tiểu Hổ, tiếp theo sửa sang lại váy, mở ra bước chân nhỏ chạy.

"Gia gia, chúng ta cũng đi xem một chút đi!"

"Đương nhiên muốn đi!"

Hoàng Thiên Cương vượt vượt sợi râu, nhẹ nhàng bước chân không ngừng thêm tần suất nhanh.

"Cha, chúng ta cũng đuổi theo!"

Cao Từ Y giật giật Cao Minh áo sừng, đuổi kịp Vương Nghiên Tịch một đoàn người.

...

Rất nhanh, bình xa trên đường liền diễn ra thú vị một màn.

Một con ngựa xe tại Võ Quán Vũ Sư khống chế dưới, né tránh trên đường người qua đường, bằng nhanh nhất tốc độ tiến lên.

Xe ngựa sau lưng, một đám ăn mặc hoa lệ nam nữ đang cố gắng truy đuổi, lại càng ngày càng nhiều người bắt đầu kỵ lên ngựa thoát.

Một khắc đồng hồ sau.

Trường Hương Nhai, Tây Nam tận đầu.

"Các người mau nhìn, xe ngựa kia tựa như là chạy An Nghi ngõ hẻm đi! Lúc nào, An Nghi ngõ hẻm sẽ có xe ngựa giáng lâm rồi?"

Một tên bán hàng rong vừa dứt lời, một trận tiếng vỗ ngựa dồn dập vang lên, một đại đội nhân mã gào thét mà qua.

"Các người mau nhìn, người kia là Vương phủ chủ!"

"Người kia là Cao viên ngoại!"

"Tạ lão gia tử, Hoàng lão gia tử cũng tới!"

"Ta biết rõ bọn hần khẳng định lại là chạy nhỏ nhà hàng nhỏ đi, nhưng lần này làm sao như ong vỡ tổ đó a? Ăn một bữa cơm mà thôi, không cần đến như thế đuổi đi, ngay cả ngựa Đò Kỵ lên!"

"Đúng đây, thật không hiểu rõ mấy cái này đại nhân vật ý nghĩ!"

Vương Bá Thiên, Cao Minh một đoàn người cũng không để ý tới hai bên bán hàng rong tinh tế toái ngữ, thẳng đến An Nghi ngõ hẻm mà đi.

"A? Thật sự là kỳ quái, chúng ta cái này cái hẻm nhỏ tại sao có thể có xe ngựa đâu?"

Phong Lão Đầu kéo ra phòng môn, quét mắt mau chóng đuổi theo xe ngựa bóng lưng, như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc.

Lý Nhân, Lãnh Nguyệt ngưng đối với vợ chồng cũng từ y quán bên trong đi ra, hai người nhìn nhau, trong mắt cũng mang theo không hiểu.

"Lão gia tử, Lý lão đệ, vừa mới qua đi xe ngựa kia các người biết đạo chuyện gì xảy ra?"

Thái Tín trong tay cầm khăn lông ướt, xoa xoa mồ hôi trên trán thủy, đi ra.

Trong lúc nhất thời, bốn người đưa mắt nhìn nhau.

Đập đập đập!

"Lão gia tử, Lý lão bản, các người nhanh nhường một chút!"

Lộn xộn vô tự tiếng vỗ ngựa từ xa mà đến gần, ngay sau đó, tại Phong Lão Đầu, Thái Tín bốn người chú mục dưới, Vương Bá Thiên, Cao Minh một đoàn người lái ngựa xuất hiện.

"Bây giờ mà làm sao điên cuồng như vậy a? Tiểu Bắc tên kia không phải mang theo múa nha đầu đi ra sao?"

Phong Lão Đầu thân thể run một cái, vội vàng tránh về tới trong phòng, tựa hồ sợ bị ngựa đụng vào.

Lý Nhân vợ chồng, Thái Tín ba người đồng dạng lui về sau lui, cho cái này một đại đội nhân mã đưa ra vị trí.

"Mau nhìn, xe ngựa kia tại Tiểu Bắc Cửa Hàng trước dừng lại!"

Thái Tín chỉ chỉ An Nghi đường Tây một bên, lên tiếng nhắc nhở Phong Lão Đầu, Lý Nhân ba người.

"Ta liền đoán được! Xem chừng Sở huynh trong tiệm lại mới xảy ra điều gì cực phẩm bảo bối, nhưng bảo bối số lượng có hạn, bọn hần lại đều muốn, cái này mới có hiện tại một màn này!"

Lý Nhân như có điều suy nghĩ suy đoán, nói xong còn đập đi đập đi miệng, tựa hồ đang vì mình thông minh mà đắc tán.

"Tiểu Bắc tiệm này mới mở tầm mười Thiên, trong tiệm hàng cũng đã cung không đủ cầu, thật sự là hâm mộ a!"

"Đúng vậy a, khách nhân của chúng ta nếu là cũng có thể như thế khi gấp khi gấp chạy đến liền tốt!"

Thái Tín Lý Nhân cảm khái qua đi, nhìn nhau cười một tiếng.

"Lão Lý, lại nói người chuẩn bị lúc nào vì ta lấy cái tiếp theo Tinh La vậy a?" Lãnh Nguyệt ngưng mắt chỉ riêng ngưng tụ, đe dọa nhìn Lý Nhân.

"Cho ta thời gian hai năm, ta cam đoan vì người. . . Ngao, ngao ngao. . ."

Lý Nhân lời nói không nói chuyện, liền thống khổ gào lên, vội vàng đổi giọng: "Cho ta hai cái Nguyệt! Gần hai tháng, ta Lão Lý cam đoan vì người cầm cái tiếp theo Tinh La vậy!"

"Cái này còn tạm được!"

Lãnh Nguyệt ngưng lạnh hừ một tiếng, dò xét tại Lý Nhân bên hông thay đổi tiềm trường tay trái thu hồi lại.

Vạn Giới hiệu cầm đồ trước.

Sở Bắc nhảy xuống xe ngựa, Mạc Kinh Vũ theo sát phía sau.

"Còn tốt xuống dốc bên dưới quá xa, không phải vậy cũng không biết đạo lão ca khiến cho dùng thủ đoạn gì cứu chữa cái này hai đáng thương tiểu gia hỏa."

Tại Nhạc Hạo, hình nam hai người trối buộc Dương Vũ Chu Hồng vừa dứt xuống xe ngựa lúc, Vương Tiểu Hồ trước hết nhất lái một thót Hồng Mã đi tới.

Trong chốc lát, Vương Bá Thiên, Cao Minh chủng loại người đều tới, từng cái từ trên ngựa vọt dưới.

"Tiểu Hữu, hiện tại đã đến ngươi hiệu cầm đồ, ngươi nhìn có hay không có thể lấy tay cứu chữa?" Bạch Tinh đi đến Sở Bắc trước người, thở hồng hộc, sắc mặt ửng hồng.

Hiển nhiên, đoạn đường này giá ngựa phi nhanh đối với hắn mà nói rất là cố hết sức.

Nhất Hành trong đội ngũ, hướng Bạch Tinh, một sắp thoát lực người cũng số lượng cũng không ít, có thể nói chiếm một nửa.

"Hiệu cầm đồ ca, ngươi nhanh mở cửa ra a! Ta không được, muốn đi vào trước nghỉ một lát." Trác Bất Phàm tiến lên một bước, thân thể dựa vào Vương Tiểu Hồ trên thân.

Sở Bắc quét mắt cả đám, lắc lắc đầu, chân thành nói: "Ngoại trừ Kinh Vũ cùng cái này hai tiểu gia hỏa bên ngoài, các ngươi đều chỉ có thể ngồi ở ngoài cửa, không được đi theo ta đi vào."

Nghe vậy, cả đám sùng sốt!

Ngươi làm sao không nói sớm! !

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cầm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Tiên Chi

Vạn Giới hiệu cầm đồ trước, cả đám nghe được Sở Bắc lời nói, sắc mặt nhao nhao trở nên khó coi.

"Lão ca, chúng ta quan hệ quen như vậy, ta cũng không thể cùng ngươi đi vào chung không?"

Vương Tiểu Hồ hướng phía Sở Bắc nhú mày, lộ ra một bộ vẻ mặt u oán.

Đôi đầu Vương Tiểu Hồ khấn cầu ánh mắt, Sở Bắc không chút do dự dao động đầu cự tuyệt.

"Chư vị, ta tiệm này thực sự quá nhỏ, chứa không nổi ngươi nhóm nhiều người như vậy."

Sở Bắc ánh mắt đảo qua đám người, chỉ chỉ xung quanh hồng Dương Vũ, lại nói: "Lưu cho hai cái tiểu gia hỏa Thời Gian không nhiều lắm, hi vọng mọi người có thể lý trí một điểm, cũng không cần cho ta làm loạn thêm."

Nói xong, Sở Bắc một nắm chặt Chu Hồng Dương Vũ hai người xích sát, tiếp theo hướng phía Mạc Kinh Vũ đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ra hiệu nó cùng ở phía sau hắn.

Răng rắc, cửa mở!

Tại mọi người chú mục dưới, Sở Bắc Mạc Kinh Vũ cùng Dương Vũ Chu Hồng tiến nhập hiệu cầm đồ.

"Ta biết rõ đoàn người đều là vợ và chạy tới, cũng nhanh muốn một mối thoát, nhưng vì không trở ngại Sở lão bản cứu chữa hai cái tiểu gia hỏa, chúng ta liền ở ngoài cửa lẳng lặng chờ xem."

Vương Bá Thiên quét mắt Sở Bắc bóng lưng, hướng phía chung quanh cả đám nói.

Kính Vương Bá Thiên kiểu nói này, cả đám tựa hồ nghĩ đến tới đây căn bản mục đích, trong khoảnh khắc giữa sân oán trách âm thanh liền biến mất không thấy gì nữa.

"Liền để cho chúng ta yên lặng vì hai cái tiểu gia hỏa cầu nguyện đi!"

"Hai cái Tu Vũ Giả a, hi vọng kỳ tích có thể xuất hiện."

"Cao nhân, nếu là ngài có gì cần, cứ việc cùng chúng ta xách."

... ..

Tại đa số người vì Sở Bắc hò hét thời điểm, cũng có một chút trên mặt người vẫn như cũ còn mang theo nghi vấn.

"Bạch huynh, người cảm thấy người này có thể trị hết hai cái tiểu gia hỏa sao?"

"Người này niên kỷ còn quá trẻ a, ta vẫn có chút không yên lòng, dù sao chúng ta sáu người đều không có nhìn ra nguyên nhân bệnh tới."

"Các người không có chú ý tới Tà lão gia tử, Hoàng lão gia tử bọn người trong ánh mắt chờ mong sao? Có lẽ cái này thật có khả năng đi!" Bạch Tinh liếc mắt bên cạnh đồng hành người chậm rãi nói.

Bịch, cửa đóng!

Một nói tiếng vang rơi dưới, đám người thu hồi ánh mắt, nhỏ giọng nói chuyện với nhau đồng thời, đang mong đợi kết quả.

Cùng lúc đó, Trường Hương Nhai, Lý phủ.

Một rộng rãi trong hành lang, lý Cuồng Long đang ngồi lấy chủ vị.

Tại tay phải của hắn bên cạnh, Vu Thừa đang cực kỳ bình tĩnh vuốt vuốt chén trà trên bàn.

Về phần Lý Quảng, Lý Hân hai người, thì là lẳng lặng đứng ở một bên.

"Người liền tự tin như vậy sao? Theo ta mà nói, chúng ta vẫn là đi trông coi tiểu tử kia hiệu cảm đồ. Nếu là tiểu tử kia thật có bảo bối có thể trừ tới người Thi Độc, chúng ta trước tiên xuất thủ đem đoạt tới, cũng đưa nó hủy đi!"

Lý Cuồng Long ánh mắt rơi vào Vu Thừa trên thân, trong lời nói lộ ra quả quyết ngoan lệ.

"Người cứ yên tâm đi! Độc này là vô giải, chân chính Hảo Hí còn tại sáng nay! Chúng ta muốn làm, đúng vậy tình huống loại ngày mai đến." Vu Thừa cười khể, trong tiếng cười mang theo tự tin cùng âm hiểm.

"Hắn nhưng là cái biến số, đừng quên Bạch Hạc hạ tràng!" Lý Cuồng Long nâng chung trà lên thủy uống một hớp dưới.

"Bạch Hạc là cái vũ phu, mà ta cùng hắn khác biệt, ta là Độc Tu!"

Tiếng nói rơi dưới, Vu Thừa cười lớn một tiếng, thông dong bình tĩnh đi ra Đại Đường.

"Cha, những người này đến tốt cùng là ai a? Một cái so một cái càn rỡ!"

"Nhị ca nói không sai! Đầu tiên là cái kia Bạch Hạc, không đem chúng ta để vào mắt, hiện tại cái này gọi Vu Thừa, cũng giống như vậy! Nơi này chính là Lý phủ, địa bàn của chúng ta a!"

Lý Quảng Lý Hân hai người nhìn nhau, trong ánh mắt đồng đều mang theo nồng đậm tức giận.

"Im miệng, không nên hỏi đừng hỏi nhiều!"

Vương Bá Thiên vỗ bàn một cái quát quát một tiếng, bước nhanh đi theo Vu Thừa.

Vạn Giới trong tiệm cảm đồ.

"Sở đại ca, người có gì cần ta hỗ trợ?" Mạc Khinh Vũ hơi nhếch lên đôi môi thật mỏng, ngưng mắt nhìn lấy Sở Bắc.

Sở Bắc chỉ chỉ ngay phía trước quầy hàng: "Kéo ra ngăn kéo, đồ vật bên trong có lẽ có thể cứu bên dưới hai tiểu gia hỏa này."

"Ừm!"

Mạc Khinh Vũ khẽ lên tiếng, nhanh chóng hướng đi sau quầy phượng.

"A —— "

Nhìn qua càn bạo động gào thét không ngừng Dương Vũ Chu Hồng hai người, Sở Bắc do dự một chút về sau, vẫn là huy động lên Quyền Đầu.

Đây là không có cách nào lựa chọn, lấy hai cái tiểu gia hỏa hiện tại thể thảm bộ đáng, hẳn nhất định phải đến điểm hung ác.

"Đông! Đông!"

Tiếng ngã xuống đất vang lên.

"Sở đại ca, người làm sao đem bọn hắn kích ngã đi? Nhạc Quán Trưởng không phải đã nói, dạng này sẽ đối bọn hắn tạo thành thương tổn sao?"

Mạc Khinh Vũ biến sắc, kinh ngạc nhìn nằm dưới đất Dương Vũ Chu Hồng hai người.

Nhưng mà, thời khắc này Sở Bắc tựa như là không có nghe được Mạc Khinh Vũ lời nói, ánh mắt một mực khóa chặt tại tay trái của đối phương bên trên, khóe miệng co quắp động.

Đối phương thể mà tay nắm lấy 64 thức súng lục, hòng súng chính đối hắn!

Cũng may, súng lục này không có bị hắn Kích Hoạt, còn thiếu khuyết Hộp đạn.

"Người lấy nó làm gì? Còn không mau bỏ Tiên Chi cho ta đưa tới!"

Nghe được Sở Bắc âm thanh, Mạc Khinh Vũ một cái hoàn hồn, đem trong tay trái 64 thức súng lục thả về tới trong ngăn kéo.

"Sở đại ca, vừa mới vật kia là cái gì a? Ta đều chưa từng gặp qua đâu, nắm ở trong tay thật nặng a!"

Mạc Khinh Vũ đem tay trái Tiên Chi đưa tới Sở Bắc trước người, đồng thời lên tiếng hỏi thăm.

"Vũ khí, cùng Công & Thủ đạn một cái tính chất." Sở Bắc đơn giản rõ ràng.

"Sở đại ca, người có mấy phần chắc chắn a?"

Mạc Khinh Vũ thần sắc nghiêm túc, chỉ chỉ đã đến Sở Bắc trong tay Tiên Chi.

"Mấy phần tự tin? Cái này muốn xem bọn hắn vận khí."

Cái này Tiên Chi chính là cùng tôn giống như con khi, cùng một chỗ từ Tiên Thạch dựng dựng ra tới, có thể nói Cực Phẩm Chí Bảo.

Sở Bắc cũng không nghi ngờ Tiên Chi công hiệu, hắn chỉ là lo lắng xung quanh hồng Dương Vũ hai cái tiểu gia hỏa gánh không được nó Dược Tính.

"Khinh Vũ, người đi đem trên quầy trà thủy lấy ra."

Sở Bắc trầm tư một lát, quyết định từ từ đến, Dược Tính một chút xiu thêm

Mạc Khinh Vũ mặc dù mặt lộ vẻ không hiểu, nhưng cũng không có hỏi nhiều, chỉ là nghe theo Sở Bắc lời nói, đem trên quầy chén nước bưng tới.

Tại Mạc Khinh Vũ hiểu kỳ chú mục dưới, duy gặp Sở Bắc cảm qua lưỡi dao, từ Tiên Chi gốc rễ loại bỏ hạ một chút bột phấn, tiếp theo để vào trong chén nước.

"Sở đại ca, cái này. . . Dạng này liền có thể cứu trị tốt bọn hắn rồi?"

Mạc Khinh Vũ miệng miệng khẽ nhếch, không thể tin nhìn lấy Sở Bắc.

"Thử một chút đi!"

Sở Bắc Hóa chương vì trao, đồng thời nắm Dương Vũ Chu Hồng miệng miệng, đem sự mạnh mẽ chống ra, tiếp theo nhìn về phía Mạc Khinh Vũ: "Từ từ điểm từng điểm ngược lại, ta để người ngừng liền ngừng!"

Đầu Sở Bắc ánh mắt, Mạc Khinh Vũ mấp máy môi, chén nước di chuyển về phía trước, tại Dương Vũ Chu Hồng miệng của hai người trong miệng lẫn nhau khuynh đảo.

"Sở đại ca, cái này giống như vô dụng. . ."

"Lùi lại!"

Mạc Khinh Vũ lời còn chưa dứt, một mạnh hữu lực đại thủ liền đem lời kéo liền tiếp lui về phía sau, đợi nó kịp phản ứng lúc, đầu đã đụng phải một khối cứng rắn chỗ, chớp mũi cũng vọt tới quen thuộc thể vị.

"Không có sao chứ?"

Nhu hòa lời nói bên tai bờ bên cạnh vang lên, Mạc Khinh Vũ theo bản năng điểm một cái đầu, tai cây dâng lên một vòng đỏ.

"Ta không sao."

Nghĩ đến lúc trước từ Chu Hồng Dương Vũ hai người trong thân thể phun ra chất lỏng màu đen, Mạc Khinh Vũ một trận hoảng sợ, vỗ nhẹ nhẹ bộ ngực.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thường Cảm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Trì Dũ Thành Công

"Sở đại ca, cái kia đến tột cùng là cái gì?"

Mạc Khinh Vũ chỉ cách đó không xa trên sàn nhà đang biến mất chất lỏng màu đen, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

"Những này màu đen nọc độc đúng vậy họa nguyên, chính là Chúng nó để hai tiểu gia hỏa này biến thành bộ dáng này."

"Sở đại ca, người đất này tầm chuyện gì xảy ra a? Chúng nó tại sao có thể hấp thu những này độc. . ."

Nhìn thấy Mạc Khinh Vũ một mặt cổ chấp bộ dáng, Sở Bắc vội vàng giật ra chủ đề: "Khinh Vũ, người mau nhìn! Cái này hai tiểu gia hỏa, đồng tử đã bắt đầu biến thành đen!"

Quả nhiên, Sở Bắc lời nói có hiệu quả, Mạc Khinh Vũ chú ý lực trong nháy mắt bị chuyển đi, không rời tới nữa sàn nhà sự tình.

"Sở đại ca, người nhìn muốn hay không lại đổi điểm thủy cho bọn hấn hát hát?"

Mạc Khinh Vũ chỉ chỉ xung quanh hồng Dương Vũ, ánh mắt rơi vào Sở Bắc trong tay Tiên Chi bên trên.

Sở Bắc dao động đầu: "Không cần, những này được lực đã tồn trữ tại trong cơ thể của bọn họ, hiện tại chỉ có thể dựa vào bọn hấn mình chậm rãi khôi phục."

Thật lâu.

Vạn Giới hiệu cảm đồ ngoài cửa.

"Đợi thời gian dài như vậy, bên trong làm sao còn một điểm động tĩnh không có?"

"Có phải hay không là cửa hàng này cách âm hiệu quả quá tốt? Chúng ta nghe không đến thôi."

"Có thể coi là như thế, cái này đều nửa canh giờ trôi qua, lão bản kia dù sao cũng nên đi ra một bên dưới cho cái bàn giao a!"

"Liền đúng vậy a, mặc kệ có hay không Thành Công, tối thiểu trước cho cái tin tức a! Cái này không cần chờ lấy, tâm lý đầu quả thực sốt ruột a!"

...

Tại cả đám nghị luận ầm ĩ lúc, răng rắc một tiếng, hiệu cảm đồ môn từ trong chậm rãi kéo ra.

"Lão ca, người có phải hay không đã chữa cho tốt bọn hấn rồi? Ta thế nhưng là rất tin tưởng năng lực của người đâu! Vì thế, ta còn cùng hắc điều đánh cược đâu, cược người có thể cứu trị tốt cái kia hai tiểu gia hỏa."

Nhìn thấy Sở Bắc đi ra, Vương Tiểu Hồ nhanh chóng tiến lên, cấp hồng hồng lên tiếng nói.

"Hiệu cầm đồ ca, ta cũng không có cùng Tiểu Hồ cược! Bởi vì ta cùng Tiểu Hồ, cũng là tin tưởng vững chắc ngươi có thể trị hết bọn hắn!"

Trác Bất Phàm tiến lên nện cho Vương Tiểu Hồ một quyền, tiếp theo cười híp mắt nhìn lấy Sở Bắc, dư quang không ngừng hướng về trong tiệm cầm đồ nghiêng mắt nhìn đi, tựa hồ muốn nhìn rõ tình huống bên trong.

"Tiểu Hữu, hai người bọn họ hiện tại ra sao?"

So với Vương Tiểu Hồ, Trác Bất Phàm hai người, Nhạc Hạo sắc mặt nặng nề, nắm tay chặt chẽ nắm lên, mong đợi nhìn lấy Sở Bắc.

Chu Hồng Dương Vũ hai người tình huống, trực tiếp quan hệ hãn danh dự của võ quán.

Nếu là hai người này thật tao ngộ bất trắc, hãn Võ Quán tất nhiên thoát không khỏi liên quan, sẽ ở vào trong nước sôi lửa bỏng.

Tạ Chính Đức, Hoàng Thiên Cương cũng nhao nhao đi lên phía trước, tạ vận Hoàng Vũ Oanh bọn người theo sát tại phía sau của bọn hắn.

Không thể nghi ngờ, bọn hắn đều tại quan tâm Chu Hồng Dương Vũ tình huống.

Nhưng mà, Sở Bắc chỉ là cười nhạt một tiếng, trực tiếp hướng đi hai cái phụ nhân —— Chu Hồng Dương Vũ mẫu thân.

Giờ phút này, hai cái này phụ nhân song chương gấp dính chặt vào nhau chính thành tín cầu nguyện.

Ánh mắt của các nàng một mực khóa chặt tại Sở Bắc trên thân, bờ môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn hỏi chút gì, lại lại sợ đạt được một loại nào đó đáp án, chậm chạp không dám lên tiếng.

Các nàng đang chờ đợi, chờ đợi lấy Sở Bắc tuyên án!

"Yên tâm đi!"

Nhàn nhạt lời nói từ Sở Bắc trong miệng bay ra.

"Lão ca, ngươi là tuyệt nhất! Ta Vương Tiểu Hồ nhìn người quả nhiên chuẩn!"

"Hiệu cầm đồ ca, Tiểu Hồ là ngươi sở một Fan, hiện tại ta hắc điều liên là của ngươi Nhị Hào Fan! Ngài, thật là quá ngu!"

"Sở đại ca, ngươi thật chữa cho tốt bọn hắn sao? Ta đều có chút mộng. . . Trên trần sáu cái Danh Y đều thúc thủ vô sách, ngươi thế mà làm được!"

"Sở đại ca, ngươi có phải hay không dùng bảo bối gì? Bảo bối này lúc nào xuất hiện tại rút thương cơ bên trong?"

"Tiểu Hữu, ta thay mặt biểu Tây Nguyên Võ Quán cảm ơn ngươi! Lần này, ngươi thật đúng là giúp ta rất nhiều! Về sau ngươi nếu là có nhu cầu gì, cứ việc nói cho chúng ta biết, chúng ta Võ Quán nhất định nỗ lực thỏa mãn ngươi!"

"Sở lão bản, ngươi thật sự là tốt! Ngươi cái này không chỉ có là cứu được trên trần hai cái Tiểu Thiên Tài, càng là cứu vớt hai gia tộc a!"

... ..

Giữa sân mọi người tại nghe được Sở Bắc nhẹ nhàng lời nói lúc, đều là trước sững sờ, đợi cho kịp phản ứng lúc, từng cái tựa như là sôi trào.

Về phần hai cái phụ nhân, đã tê liệt ngã xuống tại gạch đá xanh bên trên, tại cái kia cười khúc khích, trong miệng càng là không ngừng nức nở.

Lần này, vui đến phát khóc!

Tây Nguyên Võ Quán quán chủ nhìn không ra nguyên nhân bệnh, trên trần sáu cái Danh Y nhìn không ra nguyên nhân bệnh, Tây Nguyên trấn Đệ Nhất Cường Giả Hoàng Thiên Cương nhìn không ra nguyên nhân bệnh, Tây Nguyên trấn kiến thức rộng nhất Tạ Chính Đức nhìn không ra nguyên nhân bệnh.

Đối mặt các nàng đột nhiên bạo tẩu phát cuồng nhĩ tử, những này nhân vật nổi danh đều không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhưng mà, trước mắt cái này ăn mặc phổ thông, trước kia chưa từng nghe qua thấy qua phổ thông Nam Tử, tại sau nửa canh giờ, cho các nàng Định Tâm Hoàn!

"Ta ta. . . Ta hiện tại có thể gặp gặp Vũ nhi (cầu vòng mà) sao?"

Hai cái phụ nhân run rẩy môi sùng, trong miệng lời nói đều mang thanh âm rung động.

Ngày bình thường, các nàng ăn mặc hoa lệ cử chỉ vừa vặn, nhưng giờ phút này trên người của các nàng lại hiện đầy tro bụi, trên mặt trang dung càng là khóc bỏ ra.

"Đương nhiên có thể."

Sở Bắc khỏe mới nhếch lên nụ cười thân nhiên, ngồi xổm người xuống nâng hai cái phụ nhân.

"Tạ cám . . . cám ơn . . ."

Hai cái phụ nhân liên tục lên tiếng, vén tay áo lên xoa xoa tầm mắt bên dưới nước mắt thủy.

"Hai người bọn họ hiện tại chính. . ."

Sở Bắc lời còn chưa dứt, Mạc Kinh Vũ đỡ lấy Chu Hồng Dương Vũ hai người đi ra.

"Mẫu thân. . ."

Suy yếu vô lực âm thanh phiêu đảng ra.

Giữa sân mọi người nhất thời đã ngừng lại miệng miệng, nguyên bản huyền não bầu không khí lập tức yên tĩnh lại.

Còn lại phía dưới, chỉ có Chu Hồng Dương Vũ hai cái tiểu gia hỏa từng tiếng la lên.

"Làm sao để bọn hần đi ra rồi?"

"Ta ngăn không được bọn hần!"

Sở Bắc Mạc Kinh Vũ nhìn nhau, làm ngăn ngại giao lưu về sau, đồng thời lui đến một bên vì hai cái phụ nhân cùng Chu Hồng Dương Vũ đưa ra vị trí.

Lúc này Chu Hồng Dương Vũ, tuy nhiên cũng không hề hoàn toàn khôi phục nguyên dạng, nhưng nó màu da đã từ màu đen biến thành Tử Sắc lại đang hướng về màu đồng cổ quá độ.

Trước kia bại lộ lộ ra gân xanh, cũng bắt đầu dần dần tiêu chìm xuống dưới; da thịt cũng không còn thối rữa, lúc đầu thối rữa địa phương đang lấy chậm rãi tốc độ ra mù tróc da.

Về phần cặp kia đồng tử đã hoàn toàn biến thành màu đen, đại não cũng khôi phục Ý Thức.

"Sở lão bản, lần này thật là cám ơn người cứu mẹ con các nàng hai!"

Bỗng nhiên, hai tên ăn mặc cẩm bào Nam Tử đồng thời quỳ rạp xuống Sở Bắc trước người.

"Hai vị, các người nhanh mau dậy đi, đây là ta nên làm!"

Sở Bắc liên tục khoát tay, đồng thời đem hai tên Nam Tử nâng lên.

"Về sau phạm là người có dùng đến lấy chỗ của chúng ta, cứ mở miệng! Xong pha khói lửa, không chối từ!" Hai tên Nam Tử hướng phía Sở Bắc trùng điệp ôm quyền, thần sắc kiên định.

Sau một hồi khá lâu.

"Chu Hồng, Dương Vũ, êm đẹp Võ Quán thi đấu, hai người các người làm sao lại đột nhiên mất không chế hoàn toàn đánh mất Ý Thức?"

Nghe được Nhạc Hạo hỏi thăm, Chu Hồng Dương Vũ cắn răng: "Hồi Quán Trưởng lời nói, tại lớn so trước đó, Vũ Sư cho chúng ta một hạt Đan Dược, để cho chúng ta nuốt dưới. Hần nói. . . ."

"Kỹ càng sự tình, chờ các người thương thế hoàn toàn tốt rồi nói sau! Hiện tại, các người trọng yếu nhất điều dưỡng!"

Không đợi Chu Hồng Dương Vũ đem nói cho hết lời, Sở Bắc liền lên tiếng đem cắt ngang, đồng thời chỉ chỉ một bên xe ngựa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Đoạn Lãng kêu gọi

Nghe được Sở Bắc lời nói, Nhạc Hạo hơi điểm đầu, tiếp theo nhìn về phía Chu Hồng Dương Vũ căn dặn nói: "Về trước đi cực kỳ tu dưỡng, những chuyện khác chờ các người khôi phục rồi nói sau!"

"Ừm!"

Chu Hồng Dương Vũ đồng thời điểm đầu, tại hai cái phụ nhân nâng dưới, leo lên lúc đến xe ngựa.

Tiếng vó ngựa vang lên, xe ngựa nghênh ngang rời đi.

"Chư vị, hai cái tiểu gia hỏa đã trở về phủ. Ta này môn trước chỉ có ngân ấy mà địa phương, các người có phải hay không cũng nên. . ."

Sở Bắc chạm đến là thôi, ở đây đều là người thông minh, bọn hắn khẳng định biết mình trong lời nói ý tứ.

Làm sao, thật lâu đi qua, không có người nào rời đi.

"Sở lão bản, hiện tại chúng ta có thể đi người trong tiệm nhìn một chút sao?"

Giữa sân một tên Nam Tử chỉ chỉ Sở Bắc sau lưng hiệu cầm đồ, buông ra âm thanh hỏi.

Sở Bắc cười bỏ qua: "Đương nhiên có thể, hoan nghênh quang lâm!"

Nó vừa mới nói xong, dòng người cuộn cuộn!

Trong chớp mắt Công Phu, Vạn Giới trong tiệm cầm đồ cũng đã đầy ắp người.

"Thật sự là đáng sợ! Đều muốn bị chen thành bánh thịt, còn liều mạng đi đến đầu chui."

"Người không cũng là bởi vì thường xuyên đến chỗ này, mới đối với bọn họ như vậy nóng vội mà!"

Vương Tiểu Hồ Trắc Bất Phàm nhìn nhau cười một tiếng, liếc mắt trong cửa hàng chen chúc cả đám, trong ánh mắt mang theo thương hại đồng tình.

Giờ phút này, Vương Bá Thiên, Cao Minh, Hoàng Thiên Cương, Tạ Chính Đức bốn người đứng ở trước cửa, cũng không có gia nhập chen chúc đại quân.

Cùng lúc đó, Vạn Giới trong tiệm cầm đồ.

Sở Bắc đang cố gắng nắm trong tay trật tự: "Mặc hắc bào vị kia, lâu hai không thể lên đi!"

"Sở lão bản, người trong tiệm cái đồ chơi này dùng như thế nào a?"

"Các người ngay cả Sở lão bản trong tiệm quy củ cũng đều không hiểu, thế mà còn cướp tiến đến! Người ta Sở lão bản, tại trong diễn đàn sớm đã là đại hồng nhân! Hắn trong tiệm quy củ, cũng thành diễn đàn thiếp bạn thường thường nghiên cứu thảo luận đề tài."

"Đúng rồi! Nhìn thấy cái này máy móc không, nó gọi may mắn rút thưởng cơ. Một ngày một người chỉ có thể rút một lần, một lần một cái Linh Tệ. A? Đài này như thế nào là hai cái Linh Tệ?"

"Nghe nói trong tiệm này đồ vật đều là bảo bối a! Ta khuê nữ cái này mấy ngày đều ở tại ta bên cạnh thì thầm, ồn ào cùng ta muốn cái gì Tinh La váy, cửa hàng kia tên liền gọi Vạn Giới hiệu cầm đồ!"

"Sở lão bản, người đến tốt cùng là thế nào để cái kia hai cái tiểu gia hỏa tỉnh táo lại đó a? Có thể hay không lộ ra một bên dưới a, ta thực sự rất ngạc nhiên a!"

... ..

Bên tai bên cạnh tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, Sở Bắc khước mũi nhếch lên Chức Nghiệp Hóa nụ cười, dẫn dắt đến đám người bỏ tiền rút thưởng.

Một khắc đồng hồ sau.

Đến lúc cuối cùng một nhóm người đi ra Vạn Giới hiệu cầm đồ lúc, Sở Bắc thờ phào một thanh khí, tê liệt ngã xuống trên ghế.

Nhìn chăm chú hướng phía rút thưởng cơ ẩn có đồ án ngăn chứa nhìn lại, nguyên bản lóe sáng quang mang đã toàn bộ biến thành.

Hai cái rút thưởng cơ, chung năm cái bảo bối, đã toàn bộ bị lúc trước người chia cắt!

Vén vén một khắc đồng hồ Thời Gian, hai cái rút thưởng bên trong liền nhiều hơn hai mươi mai Linh Tệ.

"Tiểu Hữu, ngươi cái này hiệu cảm đồ hiện tại thế nhưng là triệt để nổi danh a!" Tạ Chính Đức vuốt vuốt sợi râu, mang trên mặt ảm áp nụ cười.

"Tạ lão gia tử, ta đây chính là một cái tiểu điểm, có thể nổi danh đi đến nơi nào."

Sở Bắc kéo qua một cái ghế, bày bỏ vào Tạ Chính Đức sau lưng, trong lời nói mang theo khiêm tốn.

"Lão ca, vừa mới tại ngươi trong tiệm cái kia một đại đội nhân mã đều là trấn trên nhân vật có mặt mũi! Không được bao lâu, ngươi cùng Vạn Giới hiệu cảm đồ liền sẽ bị truyền nổi tiếng."

Vương Tiểu Hồ đi đến, trong khi chú ý tới rút thương trên máy ảm đạm xuống Công & Thủ đạn đồ án lúc, xoay đầu nhìn về phía Vương Bá Thiên: "Lão cha, cái này cũng không nên trách ta!"

Vương Bá Thiên điểm một cái đầu, về sau từ trong ngực móc ra một trong suốt sáng long lanh Lam Ngọc vòng tay: "Sở lão bản, cái này vòng tay về ngươi, hàng trên kệ Công & Thủ đạn ta liền nhận."

"Ừm."

Sở Bắc lên tiếng, đem Công & Thủ đạn đưa cho Vương Bá Thiên đồng thời, nhận lấy nó trong tay Lam Ngọc vòng tay.

"Ngươi đây là sự thực chuẩn bị cùng lý Cuồng Long tên kia không chết không thôi a?"

Tạ Chính Đức thờ dài một tiếng, hắn cũng không muốn nhìn thấy cái kia một ngày đến, nhưng hắn lại không ngăn cản được.

"Tạ lão gia tử, ngài cứ yên tâm đi! Có ngươi mới có hiện tại Tây Nguyên trấn, ta cùng lý Cuồng Long sự tình, sẽ không lan đến gần phổ thông người dân."

Vương Bá Trung Quốc lấy Tạ Chính Đức ôm quyền, đối với cái sau hắn vẫn là cực kỳ tôn kính.

"Vương Huỳnh, thời gian này định xong chưa?" Cao Minh lên tiếng hỏi thăm.

Vương Bá thiên điều đầu: "Lý Cuồng Long phía sau, tựa hồ có một cổ đại thế lực. Bạch Hạc đám người kia, đứng vậy sau lưng của hắn cổ thế lực kia chỗ phải tới. Trước mắt, ta thu thập Công & Thủ đạn chủ yếu là lưu cái chuẩn bị ở sau. Nếu là đối phương xuất động thủ trước, ta cũng có chống lại tư bản."

"Sở đại ca, ngươi đến tột cùng là thế nào trị liệu Chu Hồng Dương Vũ đó a?"

Hoàng Vũ Oanh thiếu đi vài bước, thân thể nghiêng về phía trước, tại Sở Bắc bên tai bên cạnh nhỏ giọng hỏi thăm.

Lúc trước, ở ngoài cửa thời điểm, nàng liền hướng Mạc Khinh Vũ hỏi thăm qua.

Làm sao, nàng biện pháp dùng hết, đối phương còn là một bộ xin lỗi bộ dáng, cái gì cũng không chịu lộ ra.

Trong tiệm cảm đồ, không chỉ có Hoàng Vũ Oanh hiếu kỳ, Trác Bất Phàm, Cao Từ Y, Vương Nghiên Tịch bọn người mặt lộ vẻ mong đợi nhìn lấy Sở Bắc, hi vọng hắn có thể đưa ra cái đáp án.

"Giữ bí mật!"

Nhưng mà, bọn hắn cũng không có từ Sở Bắc miệng bên trong biết được muốn đáp án.

Thật lâu.

"Tạ lão gia tử, Hoàng lão gia tử, các ngươi đi thông thả!"

Tại Sở Bắc đưa tiễn Tạ Chính Đức bọn người về sau, trong tiệm cảm đồ chỉ còn lại có hắn cùng Mạc Khinh Vũ.

"Sở đại ca, ngươi nghỉ ngơi đi. Đến giờ cơm, ta sẽ đi qua báo ngươi."

Mạc Khinh Vũ vừa đi không lâu, một đoàn Thiếu Nữ liền chạy tới.

"Cái gì? ! Tinh La váy đã bị rút đi rồi?"

"Chuyến thứ nhất chúng ta tới lúc, hiệu cảm đồ quan môn, Ngưu đại nương nói các ngươi đi bình xa đường phố. Cái này lần thứ hai đến, ngươi lại nói cho chúng ta biết Tinh La váy đã bị rút đi. Hiệu cảm đồ ca, ngươi cái này cũng quá là không từ tế đi!"

"Đừng rồi! Sáng sớm, làm hại chúng ta đi không được gì hai chuyến! Đã mấy ngày đều không ngủ nướng, chính là vì cái này Tinh La váy!"

... ..

Mặt đối mặt đám thiếu nữ ép hỏi, Sở Bắc ngượng ngừng cười một tiếng: "Sáng nay! Ngày mai Tỉnh La vậy, tại các người không có trước khi đến, ta ai cũng không cho rút!"

"Cái này còn tạm được!"

Có Sở Bắc cam đoan, một đám Thiếu Nữ mới hừ lạnh hướng Trường Hương Nhai bước đi.

"Leng keng!"

Đuổi đi một đám Thiếu Nữ, Sở Bắc khoanh chân ngồi xuống ghế, ngay tại nó chuẩn bị kỹ càng tốt thả một bên dưới lúc, trong đầu đột nhiên vang lên một đạo như Lưu Thủy róc rách thanh âm nhắc nhở.

Sau một khắc, bảng bên trong bốn chữ lớn sáng lên kim sắc quang mang.

"Cái này sẽ là ai chứ?"

Sở Bắc nhướng mày, Thần Thức nhất động, lựa chọn ẩn mở Vị Diện.

Trong khoảnh khắc, một đoạn gấp rút mang theo thanh âm hưng phấn tại Sở Bắc trong đầu vang lên.

"Tiền bối, người ở đâu? Ta phát hiện bảo bối! Người nhanh lên đi ra a, chúng ta cùng đi đem bảo bối đoạt lại, sau đó chia đều!"

"Tiểu Đoạn sống? !"

Nghe được âm thanh, Sở Bắc đầu tiên là một cái ngây người, tiếp theo nhanh chóng điềm liên tiếp hai lần.

Sau một khắc, một cái đèn nhánh khe hiển hiện, cự đại hấp xả lực kéo lấy Sở Bắc biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Biết bay máu

Phong Vân Vị Diện, Phong Châu Thành.

Hối hả trên đường phố, gào to âm thanh, trả giá âm thanh liên tục không ngừng.

Một tên tám chín tuổi hài đồng chính cảnh giác nhìn lấy bốn phía, nó tay trái một mực nắm một trương ấn có bốn chữ lớn Tỉnh Táp.

Cái này hài đồng chính là Đoạn Lăng, trước đó không lâu hắn mới từ Thiên Hạ Hội trốn tới.

"Chung huynh, người mau nhìn cái kia bên cạnh! Đứa bé kia giống hay không bên trên muốn chúng ta truy sát người kia?"

"Nhìn lấy có điểm giống, đáng tiếc chúng ta chưa từng gặp qua chân nhân."

"Vậy chúng ta có muốn đi lên hay không thăm dò một dưới, vạn nhất hắn thật đúng vậy, chúng ta mang theo cái đầu nhỏ của hắn trở về phục mệnh, bên trên sẽ không thiếu chúng ta chỗ tốt."

"Đi, đi qua nhìn một chút! Như tiểu tử này thật sự là bên trên muốn chúng ta người truy sát, hắc hắc, vậy chúng ta coi như thật đích vận may."

...

Đám người ngờ vực vô căn cứ thời khắc, một cao gầy thanh niên từ trong ngực móc ra một bức tranh, cẩn thận so đối một phen về sau, kêu sợ hãi nói: "Không phải có điểm giống, đúng vậy hắn!"

"Nhanh, trước đi qua cầm bên dưới hắn!"

Âm thanh rơi dưới, một đoàn người nhanh chóng hướng phía Tiểu Đoạn sóng chạy tới.

"Không tốt, bị phát hiện!"

Phát giác được nguy hiểm, Tiểu Đoạn sóng đồng tử co rút lại, vung ra chân liền chạy.

Làm sao, bởi vì giới hạn tuổi tác, vô luận là tại bước chân khoảng cách bên trên vẫn là tần suất bên trên, hắn đều không kịp đuổi theo hắn một đoàn người.

Không ra một lát, cao gầy thanh niên Nhất Hành sáu người liền đem Tiểu Đoạn sóng bốn phía vây ở trung gian.

"Chạy a, tiếp tục chạy a!"

Cao thù thanh niên hướng về Đoạn Lăng từng bước tới gần, trong mắt mang theo ngoan lệ, nụ cười mang theo nguy hiểm.

Tiểu Đoạn sóng quét mắt cao gầy thanh niên, đem Tinh Tạp cát vào trong ngực, cắn răng sau Quyền Đầu nắm chặt, một mặt cảnh giác.

"Mau nhìn cái kia bên cạnh! Giống như nhìn thật là náo nhiệt!"

Hai tên kết bạn nữ tử mới ra một cái Cửa Hàng, một người trong đó liền giật giật một người khác áo sừng, về sau chỉ hướng Tiểu Đoạn sóng chỗ phương vị, kinh hô một tiếng.

"Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút!"

Cùng cái này hai tên nữ tử ôm lấy xem kịch tâm lý người càng ngày càng nhiều, rất nhanh, Tiểu Đoạn sóng cùng cao gầy thanh niên sáu người xung quanh bốn phía liền bu đầy người.

"Mẹ nó! Các người nhìn cái gì vậy, đều cho ta cút sang một bên!"

Cao gầy thanh niên quát quát một tiếng, quát ra trường kiếm bên hông đang ăn dưa quần chúng trước mắt bày ra.

Ăn dưa quần chúng tuy nhiên bị cao gầy thanh niên trường kiếm trong tay cho chấn nhiếp đến, nhưng cũng vèn vèn lui về phía sau mấy bước, cũng không có cứ thể mà đi.

"Còn không mau cầm bên dưới hắn, xoay bên dưới cái đầu nhỏ của hắn đưa trở về giao nộp!" Cao gầy thanh niên nhìn về phía bên cạnh đồng bạn lên tiếng nói.

"Tiểu tử, đến phía dưới người đừng trách ta à! Ai kêu người thấy được cái không nên nhìn đồ đâu? Đây là mệnh của người a!"

Trêu tức âm thanh rơi dưới, một tên Thẻ Trạng cường tráng thanh niên nhào về phía Tiểu Đoạn sóng.

Bành!

Tiếng va chạm vang lên, cường tráng thanh niên như như đạn pháo nện bắn trên mặt đất, vụng quỵết đi qua.

"Cái này. . . Người này làm sao đột nhiên liền xuất hiện rồi?"

"Là ta hoa mắt sao? Ta làm sao thấy được hắn là từ trên trời giáng xuống!"

"Ta cũng nhìn thấy! Tựa như là trong hư không xuất hiện một cái đen khe hở, hắn đứng vậy từ cái kia đen trong khe đi ra!"

"Vừa mới một màn kia, nếu không phải tận mắt nhìn đến, ai nói ta cũng sẽ không tin tưởng!"

...

Ăn dưa quần chúng từ trong lúc khiếp sợ sau khi tỉnh hồn lại, trong nháy mắt trở nên thần sắc sục sôi, đối Tiểu Đoạn sóng trước người áo xanh Nam Tử chỉ trỏ.

"Còn tốt đuổi kịp!"

Sờ Bắc nhếch miệng lên, ngay tại nó mới từ khe bên trong xuất hiện, liền nhìn thấy lúc trước cường tráng thanh niên nhào về phía Tiểu Đoạn sóng.

Từ đó, cũng liền có vừa mới một màn kia.

"Tiền bối, ngài thật xuất hiện!"

Thấy rõ người tới, Tiểu Đoạn sóng mặt lộ vẻ mừng rỡ.

Sở Bắc vỗ nhẹ nhẹ Đoạn Lăng vai, cười nói: "Về sau nhưng đừng kêu ta tiền bối, có thể gọi ta Sở lão bản hoặc là Sở chương quỹ."

"Ừm!" Đoạn Lăng trùng điệp điểm đầu.

"Người là người phương nào? Dám can đảm ở trên địa bàn của chúng ta xen vào việc của người khác!"

Cao gầy thanh niên mặt ngoài mặt dù ngữ khí cường ngạnh, nhưng trên thực tế vẫn có chút chột dạ.

Đừng nói trước đối phương cái kia quỹ dị xuất hiện, vèn vèn là lúc trước một cuộc kia, hấn liền không chịu nổi.

Một khi bị đập trúng, kết cục này tất nhiên sẽ cùng mặt đất hôn mê bất tỉnh đồng bạn.

"Đi thôi."

Sở Bắc không để ý đến cao gầy thanh niên, nghênh ngang lôi kéo Tiểu Đoạn sóng tiến lên.

Cao gầy thanh niên cùng với đồng bạn nhìn qua Sở Bắc bóng lưng, trực tiếp sững sờ, đối phương cư nhiên như thế không nhìn bọn hấn!

"Cùng tiến lên!"

Năm người ánh mắt làm giao lưu, suy nghĩ trong lòng rất nhanh liền đã đạt thành nhất trí.

"Sở lão bản, bọn hấn tới. . ."

Nghe được sau lưng tiếng bước chân dồn dập, Tiểu Đoạn sóng kéo Sở Bắc áo sừng, lên tiếng nhắc nhở.

Nhưng mà, trong miệng lời nói còn không nói chuyện, đối phương xoay người.

Huy quyền, ra chân, một mạch mà thành.

Bành bành bành. . .

Năm bóng người vạch phá bầu trời, kêu rên roi xuống đất.

"Hảo lợi hại a!"

"Người đều đi xa, người liền đừng nhìn chăm chăm người ta bóng lưng ngốc nhìn!"

Nương theo lấy Sở Bắc biến mất tại đường phố đầu, ăn dưa quần chúng cũng nhao nhao kịp phản ứng, tiếp tục nên để làm chi.

"Sở chương quỹ, người cùng ta cha là đến nộ, hai người các người ai lợi hại điểm a?"

Một cái vắng vẻ ngoặt sừng, Tiểu Đoạn sóng ngẩng lên đầu mở to mắt, một mặt tò mò nhìn Sở Bắc, chờ đợi lấy câu trả lời của hấn.

Sở Bắc vỗ vỗ Đoạn Lăng cái ót, cười bỏ qua: "Nghĩ như thế nào hỏi cái vấn đề này?"

Tiểu Đoạn sóng mấp máy môi: "Ta muốn dẫn người đi chỗ kia đã bị nghiêm hồng cho chiếm lĩnh, hấn thực lực rất mạnh, ta là sợ người. . ."

Nghiêm hồng, Phong Vân Vị Diện, Kiếm Thánh đồ đệ một trong.

Đoạn Lăng lời nói mặc dù không có nói xong, nhưng Sở Bắc nghiêm chỉnh biết rõ cái trước lo lắng, đơn giản chính là sợ hấn không phải nghiêm hồng đối thủ.

Hoàn toàn chính xác, chỉ dựa vào hấn thực lực bản thân, khẳng định đánh không lại Kiếm Thánh đồ đệ.

Nhưng là, hấn có Vị Diện rút thương giới chỉ a!

Nếu là Đoạn Lăng trong miệng bảo bối, thật chính là hiếm thấy chỉ trân, hấn không ngại Ma Quỹ thương.

"Khụ khụ!"

Đối đầu Đoạn Lăng ánh mắt, Sở Bắc vội ho một tiếng về sau, hắng giọng một cái: "Ta cũng không có cùng cha người giao thủ qua, ngược lại là Nhiếp Nhân Vương từng khiêu chiến qua ta."

"Hai người các người người nào thắng?"

Đoạn Lăng đồng tử biến lớn, như nước trong veo con người thẳng tắp nhìn chăm chăm Sở Bắc.

"Hắn bại."

Sở Bắc hai tay chấp sau lưng, đồng thời ngửa đầu bốn mươi năm độ nhìn về phía cách đó không xa mái hiên, mặc cho áo sùng pháp phới theo gió.

Chợt nhìn phía dưới, thật là có điểm thể tục cao nhân bộ dáng.

"Nhiếp Nhân Vương bại!"

Đoạn Lăng niệm miệng khẽ nhếch, bởi vì Kỳ Phụ Đoạn Soái cùng Nhiếp Nhân Vương thực lực tương đương.

Cái sau bại, cái này cũng nói rõ ràng cha hắn cũng không phải người trước mắt đối thủ.

Lấy lại tinh thần, Đoạn Lăng đột nhiên mặt lộ vẻ hưng phấn: "Kiểu nói này, Kiếm Thánh đồ đệ tất nhiên không phải là đối thủ của ngài, cái kia nhưng thật sự là quá tốt!"

"Nói đi, đến tột cùng là bảo bối gì, nó hiện tại lại tại thì sao?" Sở Bắc ngưng mắt nhìn lấy Đoạn Lăng, lên tiếng hỏi thăm.

Đoạn Lăng chỉ chỉ thiên không, một chữ một tranh: "Hai đoàn biết bay máu!"

"Biết bay máu?"

Sở Bắc nỉ non một tiếng, mặt lộ vẻ hoang mang, rơi vào trầm tư bên trong.

"Sở chương quý, ngài có phải hay không biết chút ít cái gì?" Tiểu Đoạn sóng nắm kéo Sở Bắc, thăm dò nói.

"Mang ta đi đi!"

Sở Bắc lắc lắc đầu, thật sự là hắn có chút phỏng đoán, nhưng còn không có đạt được chứng thực.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Rút Thương Cẩm Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.